

உ. சாந்திரசூரி

பாடமஸழகர்
தருக்துறள்
உறர்த்துறள்

**பர்மேலழகர்
திருக்குறள் உரைத்திறன்**

பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்தீறன்

டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி

இணைப் பேராசிரியர்

தமிழ் மொழித்துறை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னை 600 005

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்

282 பாரதி சாலை (பைகிராப்ட்ஸ் ரோடு)

சென்னை 600 005

நூல் விவரம்

நூலின் பெயர் : பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன்
(1977—ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்
கழகத்திற்கு அளிக்கப் பெற்ற பிஎச். டி.
ஆய்வேடு)

ஆசிரியர் : டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு : முதல் பதிப்பு

வெளியீடு : தேன்மொழி வெளியீடு
தேன்மொழி நூலகம்
திரு. வி. க. தெரு
வெள்ளூர் கோவை 641 111

வெளியிடப்பெற்ற

தாள் : 2—10—1985

தாள் : அமராவதி 14.2.

நூலின் அளவு : 21 × 14 செ. மீ.

எழுத்து : 10, 12 புள்ளி

பக்கம் : 472

படிகள் : 1000

அச்சகம் : கதிரவன் அச்சகம்,
எல். பி. ரோடு, சென்னை-41.

நூல்கட்டு : அட்டை

விலை : ரூ. 55-00

விற்பனை உரிமை : ஐந்திணைப் பதிப்பகம்
282 பாரதி சாலை
(பைகிராப்ட்ஸ் ரோடு)
சென்னை 600 005
(தொலைபேசி : 845712)

வில்லிபாரதத்திலும்
சோதிடக் கலையிலும்
புகழ் பெற்று விளங்கும்
பவழ விழாக் கண்ட
எங்கள் தந்தையார் -
எங்கள் அன்னையார்
ஆகியோர்தம் திருவடிகட்கு...

நுழைவாயில்

திருக்குறள் காலந்தோறும் புத்துரைகளையும் புதுமைக் கருத்துக்களையும் பெற்று விளங்குகிறது. பழைய உரைகாரர் களிலிருந்து இன்று வரை எண்ணிறந்த அறிஞர் பெருமக்கள், குறளின் கருத்திலும் நடையிலும் தோய்ந்து தோய்ந்து புதிய புதிய பார்வைகளைப் பெற்றுக் குறளின்பம் தூய்க்கின்றனர். 'தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணி'யாய் அது தன்னை அணுகியவர்க்கு நறுஞ்சுவை நல்குகிறது.

பழைய உரைகாரர் பலருள்ளும் பரிமேலழகரின் உரை அறிஞர் பலருக்கும் புலமை விருந்து நல்கும் பான்மையதாய் விளங்குகிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாகவே ஏனைய உரைகளைக் காட்டிலும் அது பல பதிப்புக்களையும், ஆய்வுக் குறிப்புக்களையும் பெற்று விளங்குவது எண்ணுதற்குரியதாகும்.

'பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன்' குறித்த இவ் ஆய்வு ஆறு இயல்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. உரை வரலாறு, பரிமேலழகர் வரலாறு, அவர்தம் பத்துறைப் புலமை, உரையின் பொது, சிறப்பு நெறிகள், ஒப்பாய்வு, உரையின் தனிப் பெருமை ஆகியன ஆராயப்படுகின்றன.

இவ் ஆய்விற்கு அடிப்படையாகத் திருக்குறளுக்கு எழுந்த 800-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைக் கண்டதில் 20 விழுக்காடு நூல்கள் குறளின் உரைகளின் உரை நூல்களாக இருந்தமை குறள் உரைகளின் தோற்ற வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுவன. அவ்வுரை களுள்ளும் மிகுதியானவை பரிமேலழகரைப் பற்றியதே என்றறியும் போது, இவ்வுரை மக்களிடம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை நன்கு காட்டும். இவ்வுரைக்குச் சார்புரைகளும் மறுப்புரைகளும் பல தோன்றியுள்ளமை கருதுதற்குரியது. தனித்த ஆய்வுக்குரியதாய் இம் மறுப்புரைகள் விளங்குகின்றன.

பரிமேலழகரின் திறனை அறிதற்கு அடிப்படையாக முதற்கண் பரிமேலழகரின் உரைக்குச் சொல்லடைவு தயாரிக்கப்பட்டது. 184 பக்கங்கள் கொண்ட 'திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை அகராதி' இவ் ஆய்வேட்டில் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சொல்லடைவு பரிமேலழகர் பற்றிய அனைத்துக் கருத்துக்களையும் முழுமையான நோக்கில் காண்பதற்குத் துணைசெய்யும். இச்சொல் லடைவுக்குத் திருப்பனந்தாள் காசிமடத் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைப் பதிப்பு (1968) பயன்படுத்தப்பட்டது.

சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றிய பரிமேலழகர் உரையின் அரிய பழம் பதிப்புக்கள் முகப்புப் பக்கங்களின் படிகளும் பிறவும் ஆய்வேட்டில் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன. குறளைத் திருத்திய சுகாத் தியரின் குறள் பதிப்பும் அவற்றுள் இடங்கும்.

இவ் ஆய்வுக்குப் பல்லாற்றாணும் துணைநின்று அறிவுரை வழங்கி ஆற்றப்படுத்திய பேராசிரியர்கள் டாக்டர் ந. சஞ்சீவி அவர்கட்கும், பேராசிரியர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கட்கும் என் நெஞ்சுவந்த நன்றி.

ஆய்வு அறிவுரைகள் வழங்கிய ஆய்வறிஞர் குழுவினர் டாக்டர் கா. மீனாட்சிசுந்தரனார், பேராசிரியர் டாக்டர் மு. கோவிந்தசாமி, பேராசிரியர் அ. மு பரமசிவானந்தம், பேராசிரியர் பூ ஆலாலசுந்தரனார் ஆகியோர்க்கு என் நன்றி உரியது. இவ் ஆய்வுக்குத் திருக்குறள் தொடர்பான பல்வேறு நூல்களை நல்கிப் பழம் பதிப்புக் களைப் படி எடுக்கத் துணைபுரிந்த மறைமலையடிகள் நூலகர் திரு. இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கட்கு என் நன்றி உரியது.

இவ் ஆய்வேட்டினை உருவாக்கும்போது என்னை தெறிப் படுத்தி, தளர்ந்தபோதெல்லாம் ஊக்கமுட்டி உறுதுணையா யிருந்தவர் ஆசிரியப் பெருந்தகை பேராசிரியர் டாக்டர் தா. வே. வீராசாமி அவர்கள் ஆவர். பேராசிரியர் டாக்டர் அ. அ. மண வாளன், பேராசிரியர் டாக்டர் க. த. திருநாவுக்கரசு, பேராசிரியர் மு. சண்முகம் பிள்ளை, டாக்டர் வ. செயதேவன் ஆகியோர் ஆய்வுக்காலத்துப் பெரிதும் உதவினர். இவர்கள் அனைவர்க்கும் என் நெஞ்சுவந்த நன்றி.

இவ் ஆய்வேட்டினை நூலாக வெளியிட இசைவு நல்கிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர், பதிவாளர், மற்றும் ஆட்சிக் குழுவினர்க்கு என் பணிவார்ந்த நன்றி.

தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ்வளர்ச்சித் துறை தமிழில் சிறந்த நூல்கள் வெளியிடும் திட்டத்தின்கீழ் இந்நூலினை வெளியிட நிதி உதவி நல்கியது. தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் அவர்கட்கும், துறையினருக்கும் என் நன்றி உரியது.

இந் நூலினை நன்கு உருவாக்கித்தந்த கதிரவன் அச்சகத்தின ருக்கும் நண்பர் திரு. கண்ணன் அவர்கட்கும் என் நன்றி உரியது.

பொருளடக்கம்

இயல் 1 உரைவரலாறும் பரிமேலழகரும்

17

உரையின் வரலாறு - உரைநடையின் தொன்மை
உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்தகாலம்
கேள்விச் செல்வம் - உரையின் வாய்மொழி வரலாறு
குறிப்புரை - விளக்கவுரை - உரைநடையின் ஊற்றிடம்
உரையாசிரியர் காலம் - மீட்சி இயக்கம் - உரைமுயற்சி
உரைவரையறையும் வகைகளும் - திருக்குறள் உரைகள்
பரிமேலழகரின் வரலாறு-காலம்-சமயம்-பரிமேலழகரின்
உரை நூல்கள் - பரிமேலழகரைப் பற்றிய ஆய்வுகள்
திருக்குறள் பரிமேலழகர் பதிப்புகள்

இயல் 2 பரிமேலழகரின் பத்துறைப் புலமை

41

பத்துறையறிவு - கல்விப் புலமை - இருமொழிப்புலமை
தமிழ்ப் புலமை - பரிமேலழகரும் சங்க நூல்களும்
புறநானூறு - கலித்தொகை - அகநானூறு - நற்றிணை
குறுந்தொகை - பட்டினப்பாலை - பரிபாடல் - நெடுநல்
வாடை - பதிற்றுப்பத்து - பொருநராற்றுப்படை - காப்பி
யங்கள்-சீவகசிந்தாமணி - சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை
இராமாயணம் - வளையாபதி - கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்
நாலடியார் - நான்மணிக்கடிகை - பழமொழி - திரிகடுகம்
சமயநூல்கள் - திருவாய் மொழி - திருக்கோவையார்
பிறநூல்கள் - ஏரம்பம்-இலக்கண நூல்கள் - புறப்பொருள்
வெண்பாமாலை - தொல்காப்பியம் - இறையனாரகப்
பொருள் மேற்கோள் - மேற்கோள் விளங்காப் பாடல்கள்
வடமொழிப் புலமை - மூவகைநிலை-சொல்நிலை-பொருள்
நிலை - அறம் - தத்துவஞானம் - பொருள் - அங்கம் -
பகைவர்க்கம் - ஆததாயிகள் - நால் வகை உபதை -
அமைச்சு-மௌலம்-ஈதிவாதைகள்-மரபு நிலை-கல்வியியல்

கல்வியின் இலக்கணம் - கற்கும்நெறி - கல்வியின்பயன்
 கல்வியின் சிறப்பு - கேள்வி - கேள்வியின் இயல்பு -
 அறநூல்கள் - பொருள் நூல்கள் - இன்பநூல் - அரசியல்
 அமைச்சு - பெரியாரைத் துணைக்கோடல் - ஒற்று
 போர்ப்பணி - தூது - பொருளியல் - பொருளின் சிறப்பு -
 அரசின் பொருள் வாழ்வு - காக்கும் முறை - வகுத்தல்
 சமயமும் மெய்ப்பொருளியலும் - ஏற்புடைக் கடவுள்
 வாழ்த்து - சாங்கியம் - ஆருகத நெறி-வைசேடிக நெறி -
 சமயங்களின் ஒத்த இயல்பு - துறவு - அளவை இயல்-
 அளவையின் இலக்கணம் - மூவகை அளவை - அருந்தா
 பத்தி - அனுமான அளவை - உவம அளவை - ஆகமம்
 காட்சி, கருத்து அளவைகள் - மருத்துவ இயல் - ஆயுள்
 வேதம் - உற்றவன் வகை நான்கு - தீர்ப்பான் வகை
 நான்கு - மருந்தின் வகைநான்கு - இயற்றுவான் வகை
 நான்கு - உளவியல் - உழவு - இசை

இயல் 5 பரிமேலழகர் உரை இயல்புகளுள்
 பொதுநெறி

113

பொதுநெறி - அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம் - இயல்
 விளக்கம்-அதிகாரத்தோற்றுவாய்-அதிகாரத் தோற்றுவாய்
 விளக்க-அடைவு பொருள் விளக்கம்-விளக்க நிலை வகை-
 இலக்கண நுட்பம் - இயைபு கூறப்படாமை - அதிகார
 அடைவு - நூற்பயிற்சி - அடைவு - உரைநெறி-கூற்றுநிலை
 கருத்து வகைமை - உறுப்புநெறிப்படுத்திய ஆய்வு -
 குறட்பா வைப்புமுறை-தொன்மை-படிமுறை மனவளர்ச்சி
 சொல் வருவித்தல் - சுருங்கியயாப்பு - அவாய் நிலை -
 விதப்புக்கிளவி - அரும் பொருள் விளக்கம் - அருந்தொடர்
 நயம் - உவமை விளக்கம் - பழமொழி உவமைகள் - மரபு
 உவமைகள் - பரிமேலழகர் உவமைவிளக்கம் அகநிநிர்
 பாடபேதம் காட்டல் - பிறர்உரை மறுப்பும் ஏற்பும்-முன்
 னொடுபின்மலையாமைகாட்டல் - குறளுரையில் குறள்
 மேற்கோள் காட்டல் - பிறநெறிகள்

இயல் 4 பரிமேலழகர் உரை இயல்புகளுள்

சிறப்பு நெறி

157

இலக்கியத்திறனாய்வு நோக்கு - திறனாய்வின் வகைகள் - விதிமுறைத் திறனாய்வு - கொள்கை வழித்திறனாய்வு - விளக்கமுறைத் திறனாய்வு - திறனாய்வின் சில கூறுகளும் பரிமேலழகரும் - சிறப்பை விளக்கல் - சுவைக்கும் திறனைப் பெருக்கல் - ஒப்பாய்வு குறள் உரையில் குறள் மேற்கோள் - பிறர் உரை - பகுப்பாய்வு - இலக்கண நோக்கு - எழுத்து - சொல் - வினைச் சொல் - இடைச்சொல் - தொகை - வேற்றுமை மயக்கம் - புறப்பொருள் - அணியிலக்கணம்

இயல் 5 பரிமேலழகரும் பிற உரையாசிரியர்களும்

ஓர் ஒப்பாய்வு

189

ஒப்பாய்வு - மணக்குடவர் - பரிதியார் - பரிப்பெருமாள் காவில்கர் - குறள் உரைகள் - பால் பாகுபாடு - பாலின் தோற்றுவாய் - உரையாசிரியர்களின் இயல் பாகுபாடு பொருட்பால் - காமத்துப்பால் - அதிகாரப் பொருள் தீவினை அச்சம் - அருளுடைமை - உரைவேறுபாடு - சொற் பொருள் ஆய்வு - பாடவேறுபாடு

இயல் 6 பரிமேலழகரின் உரைப்பெருமை

213

உரைப்பெருமை - பரிமேலழகர் எடுத்தாண்ட நூல்கள் மேற்கோள் விளங்காப்பாடல்கள் - பரிமேலழகரின் அருஞ் சொல் விளக்கம் -

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை அகராதி

247

ஆய்வு நூற்பட்டியல்

441

பொருளகராதி

459

பிழைதிருத்தம்

468

திருக்குறள்

பழம் பதிப்புகளின் முகப்புப் பக்க விவரங்கள்

	பக்
1. முருகேச முதலியார் பதிப்பு	(1885) — 188
2. சரவணப்பெருமானையர் பதிப்பு	(1847) — 246
3. மு. இராகவையங்கார் பதிப்பு	(1910) — 432
4. திருக்குறள் மூலபாடம் ஞானப்பிரகாசன் பதிப்பு	(1812) — 433
5. இராமநுச கவிராயர் பதிப்பு	(1840) — 434,435
6. மகாநிங்கையர் பதிப்பு	(1842) — 436
7. வேதகிரி முதலியார் பதிப்பு	(1850) — 437
8. ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு	(1861) — 438
9. கந்தசாமி முதலியார் பதிப்பு	(1863) — 439
10. சுகாதத்தியர் பதிப்பு	(1889) — 440

சுருக்க விளக்கம்

அ. உ. பா.	— அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம்
அகம்.	— அகநானூறு
அங். தோ.	— அங்கவியல் தோற்றுவாய்
அடை. அடைக்.	— அடைக்கலக் காதை
அதி.	— அதிகாரம்
அர. தோ.	— அரசியல் தோற்றுவாய்
அறன். தோ.	— அறன் வலியுறுத்தல் தோற்றுவாய்
அறன்வலி.	— அறன்வலியுறுத்தல்
அன்பு.	— அன்புடைமை
ஆய்ச்சியர்.	— ஆய்ச்சியர் குரவை
இ. வி.	— இலக்கண விளக்கம்
இளம்.	— இளம்பூரணர்
உவம.	— உவமவியல்
எழுத்து.	— எழுத்ததிகாரம்
கம்ப.	— கம்பராமாயணம்
கலி.	— கலித்தொகை
கனக.	— கனக மாலையாரிலம்பகம்
காந்தருவ.	— காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்
காமம்.	— காமத்துப்பால்
கானல்.	— கானல்வரி
குறள்.	— திருக்குறள்
குறுந்.	— குறுந்தொகை
கொலை.	— கொலைக்களக்காதை
சிலப். சிலம்பு.	— சிலப்பதிகாரம்
சீவக.	— சீவகசிந்தாமணி
செய்யு.	— செய்யுளியல்
சொ. பொ.	— சொற்பொருள் விளக்கம்
சொல்.	— சொல்லதிகாரம்
திருவாய்.	— திருவாய்மொழி
தும்பை.	— தும்பைப்படலம்
தொ.	— தொகுதி
தொல்.	— தொல்காப்பியம்

நாடுகாண்.

நாலடி.

நான்மணி

நூ.

நெடுநல்

ப.

பக்

பதி.

பசப்.

பண்பு. தோ

பழமொழி

பாடாண்.

பு. வெ. மா.

புறம்.

பெரி. துணை. தோ.

பெரும்பாண்.

பேரா.

பொருநரா.

பொருள்

பொ. வி.

மண்மக

மணி.

மரபு.

முத்தி.

முத்தொ.

முன்.

மே. கா. நூ.

மொ. பெ.

யுத்த.

வஞ்சி

வழக்குரை.

வாகைப்.

விமலை.

வை. மு. கோ.

— நாடுகாண் காதை

— நாலடியார்

— நான்மணிக் கடிகை

— நூற்றாண்டு

— நெடுநல்வாடை

— பக்கம்

— பக்கங்கள்

— பதிப்பு

— பசப்புறுபருவரல்

— பண்புடைமை தோற்றுவாய்

— பழமொழி நானூறு

— பாடாண்படலம்

— புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

— புறநானூறு

— பெரியாரைத் துணைக் கோடல்

தோற்றுவாய்

— பெரும்பாணாற்றுப்படை

— பேராசிரியர்

— பொருநராற்றுப்படை

— பொருளதிகாரம்

— பொருள் விளக்கம்

— மண்மகளிலம்பகம்

— மணிமேகலை

— மரபியல்

— முத்தியிலம்பகம்

— முத்தொள்ளாயிரம்

— முன்னுரை

— மேற்காட்டிய நூல்

— மொழிபெயர்ப்பு

— யுத்தகாண்டம்

— வஞ்சிப்படலம்

— வழக்குரைகாதை

— வாகைப்படலம்

— விமலையாரிலம்பகம்

— வை. மு. கோபாலக்கிருஷ்ண

மாச்சார்யார்

வள்ளுவர் சீர் அன்பர்மொழி வாசகம்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி ஓராறும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்,

இயல் 1

உரை வரலாறும்

பரிமேலழகரும்

உரை வரலாறும்

பரிமேலழகரும்

உரையின் வரலாறு

உரைநடையின் தொன்மை

மொழியின் தொன்மையையும் தோன்றிய காலத்தையும் வரையறை செய்வது என்பது இயலாததொன்று. மனித வரலாறு காலத்தால் நீண்டு செல்வதைப் போலவே மொழியின் வரலாறும் நீண்டு செல்கிறது. சில மொழிகளில் உரைநடைத் தோற்றத்தையும் வரலாற்றையும் வரையறை செய்வது இயலாத தொன்றாக உள்ளது. மொழியின் கூறுகளுள் பாட்டும் உரையும் முதன்மையானவை. தமிழ் மொழியில் நமக்குக் கிடைத்துள்ள மிகப் பழமையான நூல்களுள் முதன்மையானதாகிய தொல்காப்பியம் செய்யுளைப் பற்றியும் உரை நடையினைப் பற்றியும் சுட்டிச் செல்வது¹ இங்கு உளங்கொளத்தக்கது. எனவே பாட்டும் உரையும் மிகப் பழங்காலத் தொடட்டே தமிழில் வழங்கி வருகின்றன என்பது வெள்ளிடைமலை.

உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலம்

மிகப் பழங்காலத்தில், மக்கள் செய்யுள் வடிவிலேயே தங்கள் கருத்தை எளிதில் விளக்கும் திறன் பெற்றிருந்தவர்களாய் இருந்திருத்தல் வேண்டும், விரிவுரை விளக்கங்கள் இன்றியே பொருளுணர்ந்த காலமும் இருந்தது.

இக்கருத்தை 'உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலம் உண்டு' என்றும், 'உதாரணங்காட்டல் வேண்டாமையை உணர்ந்து உரை நடந்த காலமும் உடையவாகும் முற்காலத்து நூல்கள் என்பது கருத்து' என்றும் பேராசிரியர் மரபியலில் விளங்க உரைப்பதால் புலனாகிறது.²

உரை என்ற சொல்லும் தமிழில் 'சொல்' என்றே பொருள் விளங்குமாறு அமைந்துள்ளதும் வாய்மொழி இலக்கியமாக இவை முன் இருந்தன என்பதற்குத் தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது என்பர்.⁵

கேள்விச் செல்வம்

'கற்றலினும் கேட்டலே நன்று' என்று கேள்விச் செல்வத்தைப் பழங்காலத்தில் போற்றினர். செவி வாயாக நெஞ்சு களனாகக் கேட்கும்பான்மை அக்காலத்தில் மிகுதியும் வழக்கில் இருந்தது. 'கேள்வி என ஓர் அதிகார அமைப்பே குறளில் உள்ளது கருதத்தக்கது. 'மாணாக்கர் பாடம் கேட்கும் இயல்பு' என்றே மயிலைநாதர் விளக்கமும் தருவர்.⁶

இவை எல்லாம் உரை எழுதி நூற்களைப் படிப்பதை விடப் பிறரிடமிருந்து கேட்டுக் கல்வி பயின்ற வழக்கம் அக்காலத்தில் மிகுதியும் இருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றன.

உரையின் வாய்மொழி வரலாறு

அக்காலத்து எழுது கருவிகளும் எழுதும் கலை விரைவில் வளரத் தடையாய் இருந்தன. பனையோலைகளில் எழுத் தாணி கொண்டு ஒரு நூலைப் பல நாட்கள் எழுதிச் சேர்த்துச் சுவடியாக்கிப் போற்றிக் காக்க வேண்டிய நிலை இருந்து வந்தது. ஒரே சுவடியைப் பலர் கூடிக் கற்கும் நிலையும் இருந்தது. ஒருவர் படிக்க மற்றவர் காதால் கேட்டு அறிந்தனர். மிகுதியாக எழுதி விளக்க வேண்டியவற்றை எழுதாமல் வாயால் கூறியே விளக்கிவந்தனர் விரிப்பின் பெருகும்; விரிவஞ்சி விடுத்தாம்; வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க; வந்தவழிக் காண்க⁷ என்று உரையாசிரியர்கள் இடையிடையே எழுதிச்செல்லும் வழக்கம், அக்காலத்தில் எழுதுவதில் இருந்த இடர்ப்பாடுகளை உணர்த்தும். நூல்களுக்கு உரை எழுதாமல், வாயால் விளக்கிச் செவியால் அறிந்து கல்வி கற்றுப் புலமை பெறும் வழக்கம் அக்காலத்தில் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது.⁸ எனவே பலமுறை வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த உரைகளே பின்னர் எழுதும் பேறுபெற்று அழியா நிலை பெற்றன எனலாம்.

இறையனார் அகப்பொருள் உரை பல தலை முறைகளாக வாய்மொழியாக வழங்கி வந்தது என்பதற்கு அவ்வுரையிலேயே அகச்சான்று உண்டு.⁹

‘மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளால் செய்யப் பட்ட நூற்கு நக்கீரானரால் உரை கண்டு குமார சுவாமியால் கேட்கப்பட்டது என்று’

‘இனி உரை நடந்து வந்தவாறு சொல்லுதும்’

‘மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் கீரங் கொற்றனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் தேனூர் கிழார்க்கு உரைத்தார்; அவர் படியங்கொற்றனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் செல்வத்தாசிரியர் பெருஞ்சுவனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் மணலூர் ஆசிரியர் புளியங்காய்ப் பெருஞ்சேந்தனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் செல்லூர் ஆசிரியர் ஆண்டைப் பெருங்குமாரனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் திருக்குன்றத்து ஆசிரியர்க்கு உரைத்தார்; அவர் மாதளவனார் இளநாகனார்க்கு உரைத்தார்; அவர் முசிறி ஆசிரியர் நீலகண்டனார்க்கு உரைத்தார். இங்ஙனம் வருகின்றது உரை’

என்னும் பகுதி உரையின் வாய்மொழி வரலாற்றை நன்கு உணர்த்தும்.

குறிப்புரை

காலப்போக்கில் இவ்வுரை விளக்கங்களே பல்வேறு வடிவம் பெற்றன. விளக்கங்கள் மிகுதியாக நினைவில் நிறுத்துவதும் அரியதாயிற்று. எனவே உரைகளை எழுதி வைத்துப் போற்ற வேண்டிய இன்றியமையாத நிலை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இந்நிலை ஏற்பட்டபோதும் அக்காலத்தில் எழுதுவதில் இருந்த தொல்லைகளால் முதலில் உரைகள் குறிப்புரைகளாகவே அமைந்தன. விரிவும் விளக்கமுமமைந்த உரையாக அமையவில்லை. அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும், சொற்களைக் கொண்டு கூட்டி முடிக்கும் முறையும் நினைவிற்காகச் சிலவரலாற்றுக் குறிப்புகளையுமே கொண்டு அவை அமைந்தன.

சான்றாகச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுரையைக் கொள்ளலாம். மேலும் ஐங்குறுநூறு பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் எனும் சங்கத்தொகை நூல்களுக்குக் குறிப்புரைகளே முதலில்

இயற்றப்பட்டன. அகநானூற்றிற்கும் (தொண்ணூறு பாடல்கள்) பழைய உரை குறிப்புரையாகவே கிடைத்துள்ளது. புறநானூற்றில் பழைய உரை பொழிப்புரையாகவே உள்ளது. பின்னர் எழுந்த உரைகள் விளக்கவுரைகளாக மலர்ந்தன.

கருத்துக்கள் வளர வளரப் பொழிப்புரை, விளக்கம், மேற்கோள் முதலியன உரைகளில் இடம்பெற்று வளர்ச்சியுற்றன. இக்கருத்திற்கு அரண் செய்யும், வகையில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு அரும்பதவுரையைத் தொடர்ந்து அடியார்க்கு நல்லாரின் உரை எழுந்தது.

தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை முதன் முதலில் சிலப்பதிகாரமே 'உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' என்று போற்றப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் தொடர்ந்து உரை நடை வருவதைக் காண இயலாது. உரைபெறு கட்டுரை, உரைப்பாட்டுமடை முதலிய தலைப்புக்களில் உரைநடை இடையிடையே வருகின்றது. அரும்பத உரையாசிரியர் 'உரைப்பாட்டு மடை' என்பதற்கு 'உரையாகிய பாட்டை இடை மடுப்பது' என உரை எழுதுவர்.⁸

விளக்கவுரை

உரையின் வளர்ச்சி மூலபாடம் சொல்லல், கருத்துரைத்தல், சொல் வருவித்தல், சொற்பொருள் உரைத்தல், பொழிப்புரைத்தல், உதாரணங்காட்டல், வினாத்தோற்றல், விடை கொடுத்தல், விசேடங்காட்டல், விரிவு காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல் துணிவு கூறல், பயனொடுபடுத்தல், ஆசிரிய வசனம் காட்டல் என்று பதினான்கு வகைகளாக விரிந்தது என்பதை மயிலைநாதர் உரையால் அறிய முடிகிறது.⁹

தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன் இருந்து, பின் தோன்றாது நின்ற உரைநடை, சிலப்பதிகார காலத்தில் மறைவாகத் தோன்றி மறுபடியும் சில நூற்றாண்டுகள் கழித்தே வளர்ச்சியுற்றது என்ற கருத்து இவண் கருத்தத்தக்கு¹⁰

உரைநடையின் ஊற்றிடம்

இறையனார் களவியலுக்கு உரை வகுத்த நக்கீரர் காலத்திலிருந்துதான் (ஐ பி, எட்டாம் நூற்றாண்டு)¹¹ உரை வரலாற்றின் சிறப்பு தொடங்குகிறது என்பர். ஒரு நூல் முழுமைக்கும் முழு உரையாகவும் முழுமை பெற்ற உரையாகவும் விளங்

குவது நக்கீரரின் இறையனார் களவியல் உரையே ஆகும். எனவே இதனை உரைநடையின் ஊற்றிடம் என்று கூறுவர்.¹²

உரையாசிரியர் காலம்

கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் உரைநடை செழித்து வளர்ந்தோங்கியது இக்காலத்தில் பல்வேறு பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு உரைகள் எழுந்தன. அறிஞர் இக்காலத்தைத் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றின் பொற்காலம் என்பர்.¹³

சோழப் பெருமன்னர் ஆட்சி மிகச் சிறப்புற்று விளங்கிய இக்காலத்திலே சைவ சித்தாந்தம், விசிஷ்டாத்துவிதம் முதலிய தத்துவக் கொள்கைகள் நாட்டிலே பரவின. அவை முதன் முதலாகச் செய்யுள் வடிவத்தில் அமைந்துள்ள நூல்களிலேயே வரலாயின. அந்நூல்களின் காணப்படும் கருத்துக்களை மக்களுக்குத் தெளிவாக விளக்குதற் பொருட்டு அவற்றிற்கு உரைகள் வகுக்கப்படலாயின. தத்துவக்கொள்கைகளைத் தருக்க முறைப்படி விளக்க வேண்டியிருந்ததனாலே தமிழ் உரைநடை ஒரு புது வழியில் விருத்தியடையலாயிற்று¹⁴ என்று தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கான இக்காலச் சூழலை அறிஞர் ஆராய்ந்து கூறுவர்.

மீட்சி இயக்கம்

இவ்வுரை நூல்கள் எழுந்த காலச்சூழலை 'மீட்சி இயக்கம்' என்று கூறும்அறிஞரின் கருத்தும் இங்கு எண்ணுதற்குரியதாகும்.

இடைக்காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களும் வடமொழிக் காவிய மரபுகளும் தமிழிற் குடிபுகுந்தன. பல்வேறு நல்லியல்புகளும், தமிழில் வந்தமைந்தன. ஆனால் அவற்றோடு சில தீய தன்மைகளும் புகுந்து விட்டன. சுருக்கம், நேர்மை என்ற இயல்புகள் இரண்டும் ஒழிந்து போயின; அலங்காரங்களும் ஆடம்பரங்களும் தலையோங்கிவிட்டன. அக்காலத்துக் கல்வியாளர் சிலர் சங்கத்தமிழின் மீதும் அதன் நன்முறையைக் கைப்பற்றிய பெருநூல்களின் மீதும் பொது மக்கள் பற்றுக் கொண்டு கற்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினர். இதனால் சங்கத் தமிழுக்கு மீட்சி இயக்கம் (Return to classicism) நிகழ்வதாயிற்று. இம்மீட்சி இயக்கத்திற்கு அறிஞர் யாகச் சங்க இலக்கியங்களுக்கும், அவற்றோடொத்த பெருமை

யுடைய குறள் போன்ற பெருநூல்களுக்கும் செவ்விய உரைகள் எழுதப்பட்டன. ஒரு வலுவான இலக்கிய இயக்கத்தின் விளைவாகவே தோன்றிய, இந்த இயக்கம் கி. பி. பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிச் சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரை தமிழ் இலக்கிய உலகில் சக்தியுடன் இயங்கியது என்பர்.¹⁵

இக்காலத்தை ஒட்டியே சற்று முன்னும் பின்னுமாக வேதாந்தத் தத்துவங்கட்கு வடமொழியில் சங்கரர் இராமா நுசர், மத்துவர் ஆகியோரால் சூத்திரங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பல பேருரைகள் எழுந்தன. வைணவ நூல்களுக்கு மணிப்பிரவாள உரைகளும் மலர்ந்தன.¹⁶

இவ்வாறு வடமொழி உரைகள் பல எழுந்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இக்காலத்திலேயே இரு மொழிகளிலும் உரை நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்தன என்பது புலனாகும்.

உரை முயற்சி

குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் வாழும் மக்களிடையே 'அறிவுப் பசி' தலையெடுக்கின்றபொழுது, தங்கள் பழம் பெரும் நூல்களுக்குத் தங்கள் காலத்திய வாழ்க்கைச் சூழலுக் கேற்ப விளக்கம் தர அக்காலத்திய அறிஞர்கள் முயலுகின்றனர். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை மேலோங்கி நிற்கின்றபொழுதும், பழமையில் புதியன காண வேண்டும் என்ற உணர்ச்சித் துடிப்பு உண்டாகின்றபொழுதும் அவர்கள் தங்கள் பழையநூல்களுக்கு உரை எழுதுகின்றனர்.¹⁷ எனவே இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் அறிஞர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியே உரையெனலாம்.

இடைக்காலத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட புலவர் சிறந்து விளங்கிய பண்டைக்கால நூல்களுக்கு உரைகள் எழுதுவதன் மூலமே தங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு உருவம் கொடுத்தனர். உரை எழுதுவதை அரிய இலக்கிய ஆக்க முயற்சியாகவே கருதித் தமிழ்ப் புலவர் அதைக் கையாண்டனர்.¹⁸

எனவே பண்டையோர் நூல்களுக்கு உரையெழுதும் முயற்சிகளை இலக்கிய ஆராய்ச்சியாகவும், இலக்கிய ஆக்க முயற்சியாகவுமே கருதினர் என்பது நன்கு புலனாகும்.

உரை வரையறையும் வகைகளும்

தொல்காப்பியர் உரையின் வகைகளை இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்தி உரைப்பர். அவை காண்டிகை, உரை என்பன.¹⁹ இறையனார் அகப்பொருள் உரை கருத்துரைத்தல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத் திரட்டல், அகலங்கூறல் என நான்கு வகைகளைக் குறிக்கின்றது.²⁰ நம்பியகப் பொருள் இந்நான்கு வகைகளையும் பின்வருமாறு விளக்குவது உளங்கொளத்தக்கது.²¹

“அவற்றுள் கருத்து உரைத்தலாவது, சூத்திரத்தின் உட்கோள் உரைத்தல்.

கண்ணழித்தலாவது சூத்திரத்துள் சொற்றோரும் பொருள் உரைத்தல்.

பொழிப்புத் திரட்டலாவது சூத்திரத்துப் பொருளை யெல்லாம் தொகுத்துரைத்தல்.

அகலங் கூறலாவது, சூத்திரப் பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக் கடாவும் விடையும் உள்ளுறுத்து விரித்துரைத்தல்.”

யாப்பருங்கல விருத்தியுரையும் உரைகள் பத்துவகைக்குற்றங்களின்றியும், பத்துவகை அழகுகள் பொருந்தியும், எழுவகை மதங்கள் பொருந்தியும் அமைதல் வேண்டும் என்பதனை.

முத்திரத்தானும், மூவிரு விகற்பினும்
பத்து விதத்தானும், பதின்மூன்று திறத்தானும்
எழுவகையானும், இரண்டு கூற்றானும்
வழுவு நனிநீங்க, மாண்பொடும் மதத் தொடும்
யாப்புறுத்துரைப்பது சூத்திர உரையே²²

என்னும் நூற்பாவால் உரை இலக்கணத்தை நன்கு விரித்துக் காட்டும்.

இவற்றுள் முத்திரம் என்பது பொழிப்பு, அகலம், நுட்பம் என மூன்று வகைப்படும்.

மூவிரு விகற்பமாவது எடுத்துக்காட்டல், பதம் காட்டல், பதம் விரித்தல், பதப்பொருள் உரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல் ஆகியனவாம்.

பத்துவிதமாவன,
 சொல்லே சொற்பொருள் சோதனை மறைநிலை
 இலேசே எச்சம் நோக்கே துணிபே
 கருத்தே செலுத்தலென் றிரைங் கிளவியும்
 நெறிப்பட வருவது பனுவல் உரையே

என்னும் நூற்பாவால் விளக்கப்படுகின்றன.

பதின்மூன்று திறமாவன, சூத்திரம் தோன்றல், சொல் வகுத்தல், சொற்பொருள் உரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல் விசேடம் காட்டல், உதாரணம் காட்டல், ஆசிரிய வசனம் காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக் காட்டல், துணிவு கூறல், பயனொடு புணர்த்தல் என்பன.

எழுவகை பொழிப்பு, அகலம், நுட்பம், நூல்எச்சம், பதப்பொருள் உரைத்தல், ஏற்புறிக்கோடல், எண்ணல் என்பன.

இரண்டு கூறாவன தொகுத்துக் கண்ணிழித்தல், விரித்துக் கொணர்ந்து உரைத்தல் என இவை.

பத்துவகை வழக்களாவன, குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல், கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், வழுவச்சொற் புணர்த்தல், மயங்க வைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல். மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுத்தல், நின்றுபயன் இன்மை ஆகியன இன்றி உரை அமைக்கப்படல் என்று மேலும் வலியுறுத்தும்.

உரை, சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின் றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல், ஓசை. உடைமை, ஆழமுடைத்தாதல் உலகமலையாமை, முறையின் வைத்தல், விளங்குதாரணத்தாகுதல் ஆகிய மாண்புகளைப் பொருந்தியிருத்தல் வேண்டும் என்று கூறும்.

எழுவகை ஆசிரிய மதிங்களையும் கொண்டு உரை அமையும் என்று உரைக்கும், அவை உடன்படல், மறுத்தல், பிறர் தம் மதமேற்கொண்டு களைதல், தாஅனாட்டித் தனாது நிறுத்தல், இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிதல், பிறநூற் குற்றம் காட்டல். ஏனைப் பிறிதொடு படாஅன் தன் மதம் கொனல் என்பன.

இவை உரை இலக்கணத்தினைப் பற்றிய யாப்பருங்கல விருத்தியுரையின் கொள்கைகளாம். நன்னூலார் கூறும் இலக்கணத்தினையே இவ்வுரை விரித்துரைக்கின்றது எனலாம்.²³

இங்ஙனம் முன்னோர் நெறியில் சென்ற யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, இறுதியில்,

“எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளவற்றுள் யாதானும் ஒருவகையாற் கேட்போர் உணர்வு புலன் கொள்ளுமாற்றால் எடுத்துக்கொண்ட சூத்திரப் பொருள் உரைக்க வேண்டும்”²⁴

என்றுரைப்பது எண்ணுதற்குரியதாகும்,

இங்ஙனம் கூறிய உரைப்பண்புகள் அனைத்தும் இலக்கண நூற்பாக்களுக்கு உரியன எனினும் இப்பண்புகளே பொதுவாக இலக்கிய உரைகளுக்கும் பெரிதும் பொருந்தும் எனலாம். சான்றாக இவ்விலக்கண நூல்களுக்கு முன்னர்த் தோன்றிய அற இலக்கியமாகிய நாலடியாரும் ஒரு நூலின் உரை எவ்வாறு அமைந்து விளங்க வேண்டும் என்பதனைக் கீழ்வருமாறு சுட்டுகிறது :

பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமிந் நான்கிற்
கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள் பழிப்பி
னிரையாமோ சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட
உரையாமோ நூலிற்கு நன்கு²⁵

இச்செய்யுளுக்கு உரை எழுதிய பதுமனார் தீரண்ட பொருளைச் சொல்லலும் விரித்துரைத்தலும், கடாவும் விடையுமாகச் சொல்லுதலும், இலேசான பொருளை உரைத்தலும், எச்ச வும்மைகளால் எஞ்சிய பொருளை உரைத்தலும் என உரையியல்புகளைக் கூறுவதும் உளங்கொளத்தக்கது.

திருக்குறள் உரைகள்

குறளுக்குக் காலம்தோறும் உரைகள் தோன்றிக் கொண்டேயுள்ளன. பொழிப்புரைகளும் விளக்கவுரைகளும், குறிப்புரைகளும், தெளிவுரைகளுமாகப் பல உள்ளன. பழைய உரைநூல்கள், புத்துரைகள், ஆய்வு நூல்கள் உட்படக் குறளைப் பற்றி எண்ணுற்றிற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் தோன்றியுள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.²⁶

இந்நூல்களுள் இருபது விழுக்காடு உரைநூல்களே என்றறியும்போது வள்ளுவத்திற்குக் காலந்தோறும் தோன்றி வருகின்ற உரை வளர்ச்சிப் போக்கை ஒருவாறு உணர இயலும். இங்ஙனம் தோன்றிய உரை நூல்களை,

1. மூல உரை நூல்கள்
2. உரைத் தழுவல்கள்
3. உரைக்கு எழுந்த உரைகள்
4. நிறளுக்கு எழுந்த செய்யுள் உரைகள்²⁷

என நால்வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

இவற்றுள் திருக்குறளுக்கு எழுந்த உரைநூல்களுள் ஒன்றான பரிமேலழகர் உரை குறித்து இனிக் காண்போம் :

பரிமேலழகரின் வரலாறு

திருக்குறளுக்கு உரை கண்ட பழைய உரையாசிரியர் பதின்மருள் பரிமேலழகர் ஒருவர்.²⁸ இவரைப் பரிமேலழகியார், பரிமேலழகியான், பரிமேலழகரையன் என்றும் வழங்குவர். இத்தொடரின் பொருள், குதிரை நம்பிரான் மீது அலங்காரத் திருக்கோலம் கொண்டருளி உலாவரும் பெருமான் என்பதாகும்.²⁹ இலக்கியச் சான்றுகள், கல்வெட்டுச் செய்திகள், பிற குறிப்புகள் ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு ஓரளவே இவருடைய வரலாற்றை அறிய முடிகிறது, எனினும் தெளிவான வரலாறு எதுவும் கிடைத்திலது.

தொண்டை மண்டலச் சதகப்பாடல் இவரைக் காஞ்சி புரத்தைச் சார்ந்தவர் என்று கூறும்.³⁰ சாசனக்கவி சரித நூலாசிரியரும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக்கொண்டு பரிமேலழகர் காஞ்சிபுரத்தினர் என்பர்³¹ மண்டல சதகப் பதிப் பாசிரியர் இவர்தம் வரலாற்றைக் கூறும்போது, “இளமையில் அழகர் எனப் பெயர் பெற்று, தமிழ்ப் புலமையும் வடமொழிப் புலமையும் ஒருங்கே சிறக்க ஆய்ந்து குறளுக்குத் தருமர் முதலான ஒன்பதின்மர் இயற்றிய உரையேயன்றித் தாமும் ஓர் உரை வகுத்தனர். அவ்வுரையைத் தங்காலத்து அரசு புரிந்த வேந்தன்பாற் சென்று காட்ட, அம்மன்னன் இதனை இங்குள்ள உருக்குப் பரிமேலிருந்து கூறுவீராயின் ஒப்புவோமென, அங்ஙனமே பழுக்கக் காய்ந்த பரிமேலிருந்து தம் உரை சிறந்ததெனக் கூறிப் பழுதில்லாமல் வந்தமையால் பரிமேலழகர்

எனப் பெயர் சிறந்தனர். இதனை, 'திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள்ளுவர்' எனவும், 'பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ' எனவும் கூறியிருத்தலால் உணரப்படும், வள்ளுவர் செய்த தருளிய திருக்குறளுக்கு உரை கண்ட பதினமூன்று, முற்பட்டவராகிய தருமர் ஆருகதர். அவரை ஆருகதர்கள் தருமசேனர் என்பர். அவர் செய்த உரையிலே பெரும்பாலும் ஆருகதமதக் கொள்கைகளே நிரம்பியுள்ளன. இவ்வாறே மற்ற உரையாசிரியர்களும் தத்தம் சார்பு பற்றி உரைத்தனர். அவருள் நச்சினார்க்கினியர் ஒருவரே திருவள்ளுவரைப் பொது நூலெனக் கொண்டு நடுநிலை கலங்காது உரை செய்தனர். ஆயினும், அவ்வொன்பதிமர் உரையும் மெய்யுரை அல்லவெனக் கண்டே பரிமேலழகர். தாம் உரை செய்யத் துணிந்தனர். இவர் யோகப் பயிற்சியுடைய ரென்றும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் சமாதியிலிருந்தே மெய்ப்பொருள் கண்டாரென்றும், பூர்வம் வைணவராயிருந்து பின்னர்ச் சுப்பிரமணிய உபாசகர் ஆயினாரென்றும், ஒரு கர்ண பரம்பரைச் செய்தி உண்டு. இஃதெவ்வாறாயினும் ஒவ்வொரு சொற்கும் சமாதியிலிருந்தே மெய்ப்பொருள் கண்டாரென்பது அவர் உரையை ஊன்றி நோக்குந்தோறும் நம்பத்தக்கதாகின்றது" என்று எழுதுவர். இக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் இல்லை என்பர் அறிஞர்.³²

பெருந்திரட்டில் காணப்படும் பழம்பாடல் ஒன்று 'கலை தேர் ஒக்கைக் காவலன்'³³ என்று பரிமேலழகரைக் குறிப்பிடுவதால் இவர், இக்காலத்தில் ஒக்கூர்' என வழங்கப் பெறும் ஒக்கையைச் சார்ந்தவர் எனக் கூறுவர். இது பாண்டி நாட்டில் உள்ளது. மேலும் 'ஒக்கைக் காவலன்' என்று சுட்டுவதால் இவர் அரசியலில் பங்கு கொண்டவர் எனவும் கருத இடமுண்டு. பொருட்பாலிற்கு இவர் எழுதிய உரையே இதற்குச் சான்றாகத் திகழ்கிறது எனலாம்.

பெருந்திரட்டில் உள்ள மற்றொரு செய்யுள் 'போற்று தமிழ்க்கூடற் பரிமேலழகியான்' என்று இவரைக் குறிப்பிடுவதால் மதுரையைச் சார்ந்தவர் என்றும் கூறுவர்.³⁴

பரிமேலழகர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற செவிவழிச் செய்தியும் உண்டு.³⁵ இம்மாவட்டத்தில் உள்ள கீழநாடு என்னுமிடத்தில் 'பரிமேலழகர் நினைவாலயம்' என்னும் கோவிலும் உண்டு,³⁶ எனினும் அவர் அங்கு

வாழ்ந்தார் என்பதற்கு இச்செவிவழிச் செய்தியின்றி வேறு தக்க ஆதாரங்கள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை.

இதுகாறும் கிடைக்கப்பெறும் இலக்கியக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளால் பரிமேலழகர் பாண்டி நாட்டிலும், காஞ்சியிலும், வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர் என்று மட்டுமே கொள்ளலாம் என்று இவ்விரு கருத்துகளையும் இணைத்துப் பொதுமை காண்பர் சில இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள்.⁸⁷

காலம்

திருக்குறள், திருவாசகம், தொல்காப்பியம், பரிமேலழகரின் குறள் உரை, திருத்தொண்டர் புராணம், சித்தியார் ஆகிய ஜந்து நூல்களும் தண்டமிழில் தரமான நூல்கள் எனத் திறனாய்வு செய்த அறிஞர் ஒருவரின் பழம்பாடல் பரிமேலழகர் காலத்தினை வரையறுக்க உதவுகின்றது.

வள்ளுவர்சீர் அன்பர்மொழி வாசகம்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தஉரை — ஒள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம் தொகுசித்தி ஓராரும்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்⁸⁸

என்பது அப்பாடல். இதனைப் பாடிய உமாபதி சிவாச் சாரியர் காலம் கி. பி. 1313 ஆகும். எனவே பரிமேலழகர் கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவர் எனலாம்.

காமத்துப்பாலின் முன்னுரையில் பரிமேலழகர் ‘வடநூல் போசராசனை’ப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். போசராசன் வட நாட்டில் 11ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மன்னன். பரிமேலழகர் குறிப்பிடும் கருத்து, போசன் செய்த சிருங்காரப் பிரகாசம் என்ற நூலின் முதல்பிரகாரத்து ஆறாம் சுலோகத்தில் உள்ளது.⁸⁹ இதனால் பரிமேலழகர் 11ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவராகிறார்.

‘வானோக்கி வாழும் குடி’ (542) என்ற குறளுக்கு உரை கூறும்போது பரிமேலழகர் சேனாவரையர் கருத்தைத் தழுவி உரை எழுதுகிறார். ‘ஆக்கமும் கேடும்’ என்ற குறளுரையில் (642) செய்யுளாதவிற் சுட்டுப் பெயர் முன் வந்தது என்று காட்டிச் செய்யுட்கண் முன்னிற்றல் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க என்று சேனாவரையர் காட்டாது விட்ட உதாரணத்தை விளக்கியும், சொல்லெச்சத்துக்கு உரையாசிரியர் கொள்கையைச்

சொல்லாது, சேனாவரையர்கருத்தைத் தழுவினும் (சொல். 421 உரை - குறள் 10, 37 உரை) செல்வது இங்கு எண்ணுதற் குரியது. இதனால் சேனாவரையர் காலத்திற்குப் (கி. பி. 1876) பிற்பட்டவராகிறார் பரிமேலழகர்.⁴⁰

பரிபாடலில் வரும் 'வாண்மிகுவய மொயம்பின்' (பரிபாடல் 9-57) என்னும் தொடருக்குப் பரிமேலழகர் 'வாட்டழம்பு நெருங்கிய வெற்றி மொயம்பு' என்று உரைகூறியுள்ளார்; 'வண் புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்' (முருகு-169) என்புறி வசிந்து என்பதற்குப் பகைவர் மார்பைப் பிளந்தென்று பொருள் கூறிப் 'படைக்கலங்களால் வடுப்பட்டு என்று பொருளுரைத்தல் இறைவனாதலிற் பொருந்தாது' என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறும் விசேட உரை பரிமேலழகர் கருத்தை மறுப்பதாகக் கொண்டு பரிமேலழகர் காலம் நச்சினார்க்கினியரின் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பர் இதனடிப்படையில் காணின் 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நச்சினார்க்கினியருக்கு முற்பட்டவராகிறார் பரிமேலழகர்

இலக்கணக் குறியீட்டுத் தொடரான 'ஒரு பொருட் பன்மொழி' என்னும் சுருங்கிய சொல் தொல்காப்பியத்தில் இல்லை, தொல்காப்பியம் இதனை,

ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்⁴¹

என்று கூறும். நச்சினார்க்கினியர் 'மீமிசை' போன்றதனை 'ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில்லாதது' என நீண்டதோர் குறிப் பினால் வழங்கினார். முதன் முதலில் 'ஒருபொருட் பன்மொழி' என்ற சுருங்கிய அழகிய தொடரை வழங்கியவர் பலணந்தியா ரேயாவர். இவர் காலம் கி. பி. 1212. பரிமேலழகர் இத் தொடரை இரண்டு இடங்களில் (571, 863 உரை) எடுத்தாண்டுள்ளார். இக்குறிப்பினாலும் பரிமேலழகர் இக்காலத் திற்குப் பிற்பட்டு வாழ்ந்தவர் என்பது புலனாகின்றது.

பெரியபுராணம் உயிர்களுக்கு வரும் ஐந்து வகை இடை பூறுகளையும் கூறி அவற்றை மன்னன் நீக்கவேண்டும் என்றும் கூறும்⁴² பரிமேலழகர் 442ஆம் குறளுரையில் மக்களால் வரும் துன்பங்களாவன, பகைவர் உள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் என்னும் இவர்களான் வருவன என்று எழுதுவார். பெரியபுராணப் பாடல் கருத்தினைப் பரிமேலழகரின் உரை பெரும்பாலும் பொருந்தியிருப்பதால் பரிமேலழகர் சேக்கிழார் கருத்தையே மனத்துள் கொண்டு கூறியிருப்பர் என்று அறிஞர்

கருதுவர்.¹³ இக்குறிப்பினாலும் சேக்கிழார் (1133-1150) காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தவராகிறார் பரிமேலழகர்,

காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமானாகிய அருளாளப் பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டு ஒன்று பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதன் என்னும் பெயரைச் சுட்டுகிறது. இக்கல்வெட்டு தெலுங்குச் சோழனாகிய விசய கோபாலனது 22ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டாகும் (சகம் 1193-கி. பி. 1271).¹⁴ புலியாளப் பிறந்த ஆமூர்நீலகங்கரையர் என்னும் அரசர் பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதன் என்பாரிடம் நிலம் வாங்கிய செய்தி இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது. வண்டுவரைப் பெருமாள் என்பது அவர் பிள்ளைத் திருநாமம் என்றும், பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதர் என்பது தாஸ்ய நாமமுமாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்றும், காலம், இடம், சமயம் முதலான பல ஒற்றுமைகளால் இத்தாதரே பரிமேலழகர் என்றும் அறிஞர் கருதுவர்.¹⁵

மேற்குறித்த இலக்கியச் சான்றுகளையும், கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் கொண்டு ஆராயின் பரிமேலழகர் கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பது உறுதியாகின்றது.

சமயம்

இவர் வைணவ சமயத்தினர் என்பது இவரது பெயராலும்¹⁶ மேற்குறித்த கல்வெட்டாலும் நன்கு புலனாகின்றது. இனி உரைச் சான்றுகள் வருமாறு :

‘அடியளந்தான்’ (610) என்பதற்குத் ‘தன் அடியளவானே எல்லா உலகையும் அளந்த இறைவன்’ என்று திருமாலைக் குறிப்பிடல்,

‘தாமரைக் கண்ணான் உலகு’ (1103) என்றவிடத்து ‘துறந்த யோகிகள் எய்தும் செங்கண்மால் உலகு’ என்று கூறி, ‘இந்திரன் உலகு’ என்றுரைப்பாரும் உளர்; தாமரைக் கண்ணான் என்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின் அஃதுரையன்மையறிக’ என்று பிறருரையை மறுத்துத் தம் சமயப்பற்றை வெளிப்படுத்தல்,

இறைமாட்சி அதிகாரத்தின் தோற்றுவாயில், ' திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே என்று பெரியாரும் பணித்தார் ' என்று நம்மாழ்வாரின் பாடலை (4, 4, 8) மேற்கோளாகக் காட்டல்.

'பற்றற்றே கண்ணே' (349) என்னும் குறள் உரையில் திருவாய்மொழியை (1, 2, 5) மேற்கோளாகக்காட்டல்.

370ஆம் குறளுரையில் 'அவா நீயின் அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்' என்பதற்குத் திருவாய்மொழிப் பாடலான 'நன்றாய் ஞானம் கடந்து போய்' என்னும் பாடல் முழுவதையும் எடுத்துக்காட்டாகத் தருதல்.

குறளுரையிலன்றி இவர் எழுதிய பரிபாடல் உரைச் சிறப்புப் பாயிரம் இவரை 'நீள்நிலம் அளந்தோன் தான் தொழும் மரபில் பரிமேலழகன்' ⁴⁷ எனச் சுட்டுவதாலும், பரிபாடலின் உரைக்குப் பாயிரமாகக் கூறியிருக்கும் கடவுள் வணக்கப் பாடலில் திருமாலுக்கு வணக்கம் கூறியிருத்தலாலும் இவர் வைணவ சமயத்தினர் என்னும் கருத்து மேலும் உறுதியாகின்றது.

பரிமேலழகரின் உரை நூல்கள்

திருக்குறளுக்கு மட்டுமேயன்றிப் பரிமேலழகர் பரிபாடலுக்கும் உரை செய்துள்ளார் என்பது மூன்று நூற்றாண்டுக்கு முன் வாழ்ந்த திருக்குருகூர் - திருமேனி இரத்தின கவிராயர் எழுதிய 'திருக்குறள் நுண்பொருள்மாலை' என்னும் நூலாலும் புலப்படுகின்றது. ⁴⁸

மேலும், இவர் திருமுருகாற்றுப்படைக்கும் உரை எழுதியதாகக் கூறுவர். ⁴⁹

பரிமேலழகரைப் பற்றிய ஆய்வுகள்

பரிமேலழகரைப் பற்றி எழுந்த ஆய்வுகளுள் பெரும் பாலானவை சிறு கட்டுரைகளாகவே உள்ளன. அவற்றுள்ளும் பல அவர்தம் வடமொழிச்சார்பு மறுப்புரைகளாகவே விளங்குகின்றன.

நூல்களுள் அவர் உரையை மறுத்துப் புத்துரைகளும் எழுந்துள்ளதைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். நாமக்கல் கவிஞர், ப—உ, 2,

புலவர் குழந்தை, பாவாணர் ஆகியோர்தம் உரைநூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. கா. அப்பாத்துரையாரின் மணிவிளக்க வுரையில் பரிமேலழகரின் உரைக்கூறு பற்றிய குறிப்புகள் உள.

மு. அருணாசலம் அவர்களின் 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' (13ஆம் நூ.); மு. வை. அரவிந்தன் அவர்களுடைய 'உரையாசிரியர்கள்' ஆகிய இரு நூல்களிலும் பரிமேலழகரைப் பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பரிமேலழகரின் உரைப் போக்கை மறுத்து ஆயும் வகையில் 'திருவள்ளுவரும் பரிமேலழகரும்' 'திருவள்ளுவர் திருக்கிடுவார்' (நாமக்கல் கவிஞர்), 'திருக்குறளும் பரிமேலழகரும்' (குழந்தை) ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை அனைத்தும் வடமொழிச் சார்பான உரையை மட்டுமே மறுக்கும் தன்மையன.

இவையேயன்றித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் பலவும் பரிமேலழகரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளையும், உரை இயல்பையும் சுருங்கிய அளவில் கூறுகின்றன. ஏறத்தாழ பரிமேலழகரைப் பற்றி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. செந்தமிழ், தமிழ்ப்பொருள், செந்தமிழ்ச் செல்வி, தென்மொழி முதலான தமிழ் இதழ்களிலும், Tamil Culture, Tamiian Antiquary முதலான ஆங்கில இதழ்களிலும் அவ்வப்பொழுது பல கட்டுரைகள் பரிமேலழகரைப் பற்றி வந்துள்ளன.

உரைகாரர்களுள் அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய உரைகாரர்களைப்பற்றி முழுமையான ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.⁶⁰ ஆயின் பரிமேலழகரைப் பற்றி முழுமையான ஆய்வு இதுவரையில் தோன்றவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்குறள் பரிமேலழகர் பதிப்புகள்

குறள் உரைகளுள், பரிமேலழகர் உரைக்கே மிகுதியான பதிப்புகள் தோன்றியுள்ளன. பரிமேலழகர் உரைக்குப் பல தழுவுகள் உரைகளும், உரைக்கு உரைவிளக்கம் தரும் வகையில் பல உரைகளும் தோன்றியுள்ளன. உரைவளங்களும், உரைக் கொத்துகளும் உரைகளை ஒப்பாய்வு செய்வதற்குத் துணை புரிகின்றன. இப்பதிப்புகளிலும் பரிமேலழகரைப் பற்றிய அரியகுறிப்புகள் உள்ளன.

பரிமேலழகர் உரைப்பதிப்புகளுள் சிலவற்றை இவ் வியலின் இறுதியில் காணலாம்.⁶¹

குறிப்புகள்

1. தொல்., மரபியல் 99-105.
2. தொல்., மரபியல், பேராசிரியர் உரை: 98, 101.
3. சஞ்சீவி, டாக்டர் ந., ஆராய்ச்சிக்கூட்டுரைகள் ப. 20.
4. நன்னூல், பாயிரம், 39
5. தொல்., பேரா. செய்யு. 2, உவம., 302., தொல் இளம். எழுத்து, 159, 161
6. அரவிந்தன், மு. வை., உரையாசிரியர்கள் , ப. 5.
7. இறையனார் ஆகப்பொருள் உரை, பக். 9.
8. சிலம்பு, குன்றக்குரவை,
9. நன்னூல், மயிலைநாதர் உரை, நூற்பா. 21.
10. பரமசிவானந்தம், அ. மு , தமிழ் உரைநடை, ப. 80.
11. வரதராசன், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 181.
12. சஞ்சீவி, டாக்டர் ந., ஆராய்ச்சிக்கூட்டுரைகள். ப, 158.
13. Kamal Zvelebil, Dr., *The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India*, P. 248
14. செல்வநாயகம், வி., தமிழ் உரைநடை வரலாறு, ப. 40.
15. வையாபுரிப் பிள்ளை, ச. தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், பக். 197-198.
16. Sastri, K. A. N., *Cholis*, pp. 637-689.
- 17 திருநாவுக்கரசு, க. த., ' திருக்குறளுக்கு உரைகள் வேண்டுமா ?' AO 1 இதழ், தொ. 23, பகுதி 1, ப. 3.
18. சுப்பிரமணிய அய்யர் ஏ. வி, தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, ப. 240.
19. தொல். மரபியல், 103, 104.
20. இறையனார் ஆகப்பொருள் உரை, ப. 14.
21. நம்பியகப்பொருள், பாயிரம்
22. யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, பாயிரம்.
23. நன்னூல் 13.
24. யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, பாயிரம்.
25. நாலடியார், அவையறிதல் 9.
26. திருநாவுக்கரசு, க. த., ' திருக்குறள் நூலடைவு ' தமிழாய்வு, (தொகுதி 3, சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு) பகுதியினின்றும் தொகுக்கப்பெற்றது

27. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா, வடமலை வெண்பா, சிவசிவ வெண்பா, இரங்கேச வெண்பா முதலான 21 வெண்பா நூல்களைக் குறளுக்குச் செய்யுள் வடிவில் எழுந்த உரைநூல்கள் எனலாம்.
28. தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமேலழகர் பருதி — திருமலையர்
மல்லர் பரிப்பெருமாள் காலிங்கர் வள்ளுவர்நூற்கு
எல்லையுரை செய்தார் இவர்
— சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா. சு., இலக்கிய வரலாறு
இரண்டாம் பாகம், ப. 349 (மேற்கோள்)
29. அருணாசலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
1ஆம் நூ., ப. 64.
30. தொண்டைமண்டல சதகம் 41.
31. இராகவையங்கார், மு., சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்,
ப. 216.
32. அருணாசலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
1ஆம் நூ., ப. 65.
33. பெருந்திரட்டு 1547.
34. பெருந்திரட்டு, 1549.
35. பண்டிதர் சுவரிராயர் அவர்கள், '913-இல் வெளியிட்ட
Tamilian Antiquary Vol. 11-1, '53 இதழில் இவர் வரலாறு
பற்றி மேலும் சில குறிப்புகளைக் கூறியுள்ளார் :
“கன்ன பரம்பரை வரலாற்றின்படி இவர் கடையம் என்னு
மிடத்தில் பிறந்து புங்கவர் நடத்தத்தில் வாழ்ந்தவர். இவ்
விரண்டு கிராமங்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்
உள்ளன. வெளிகண்ட நாடார் என்னும் செல்வன் ஒரு
வன் இவரை ஆதரித்தான். பரிமேலழகரும் அவரை ஆத
ரித்தவனின் குலத்தவரே. இவர் நாடார் குழுவுக்குக் குருக்
களாயுள்ள கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர். இவர் வாழ்ந்த வீடு
இன்று அக்கிராமத்தில் வடமேற்கு முலையில் உள்ளது
பரிமேலழகருக்குக் குமாரசாமிக்குருக்கன் என்னும்
குமாரன் ஒருவன் இருந்தார் இவர் ஆதி இராமாயணம்
என்னும் நூலைப் பாடினார்”
என விரிவாகப் பல செய்திகளைக் கூறுவர்.
36. கீழசுராசீஸ் ‘பரிமேலழகர் நினைவாலயம்’ எழுப்பப்பட்டுள்ளது.
37. அருணாசலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
1ஆம் நூ., ப. 67-78.

- 38: சமயத்துறையில் நின்ற உமாபதி சிவாச்சாரியார் தொல் காப்பியத்தைச் சுட்டியிருக்க மாட்டார். எனவே இப் பாடல் அவர் செய்ததன்று; பிற்காலப் பாடல் எனக் கொள்ளவேண்டும் என்பாருமுள்ளர்.
(மே. கா. நூ. ப. 90-91)
39. இராகவையங்கார், மு. சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம், ப. 115.
40. இராகவையங்கார், மு., சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம், ப. 118.
41. தொல்., சொல். 460.
42. மாநிலங் காவலனாவான் மன்னுயிர் காக்குங்காலைத் தானதனுக் கிடையூறு தன்னால் தன்பரிசனத்தால் ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் துவ்வரால் உயிர்தம்மால் ஆனபயம் ஐந்துநீர்த்து அறங்காப்பான் அல்லனோ — பெரியபுராணம், திருநகரச் சிறப்பு, 36.
43. அருணாசலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 1ஆம் நூ. ப 94.
44. “ஸ்வஸ்திஸ் திருபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விஜய கண்ட கோபால தேவர்க்கு யாண்டு 12வது கும்ப நாயற்று அமரபடைத்து திருதியையும் புதன் கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள் ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து நகரம் காஞ்சிபுரத்துத் திருவத்தியூர் நின்றருளிய அருளாளப் பெருமானுக்குப் புவி யா ளப் பிறந்த ஆழர் நிலகங்கனேன் திருமாலைப்புறமாகக் கொடுத்த திருநந்த வன மானது கீழத்திருச்சோலையில் பெரும்புதர் தாதர் திருந்தவனத்துக்கு மேற்கு, தேவன் மறையோர்த்தர் திருந்தவனத்துக்குக் கிழக்கு, திருக்கலிசுந்தி தாதர் திருந்தவனத்துக்குத் தெற்கு, ஆற்றுக்கு வடக்குப்பட்ட வண்டுவரைப் பெருமாளான் பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதன் தான் திருந்தவனத்தில் வடக்கடையக் குழி 500, இக்குழி ஐந்துநூற்றுக்கும் இப்பரிமேலழகிய பெருமாள் தாதர்க்கு விசை நிச்சயித்துக் கொடுத்த பழம்புள்ளி மாடை 3), இம்மாடை முப்பதுக்கும் இத்திருந்தவனம் குழி ஐந்துநூறும் கொண்டு பெருமானுக்குச் சந்திராதித்தவரை திருமாலையும் திருப்பள்ளித்தாமமும் நாள்வழி தேவையும் திருநாள் தேவையும் முட்டாமல் செல்வதாகக் குடுத்தேன் புவி ஆளப் பிறந்த ஆழர் நிலகங்கனேன் ”

45. இராகவையங்கார், மு, சாவணத் தழிழ்க்கவி சரிதம், பக். 116-117. கல்வெட்டாராய்ச்சி வல்லாரான திரு. கே. வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களும் இக்கருத்தினை ஏற்றுள்ளமை அறியத்தக்கது.
— கொங்கு மலர், தொ. 2, பக். 244-2.5.
46. அழகிய பெருமான், அழகன் என்னும் பெயர்கள் பெரும் பாலும் வைணவப் பெயர்களுக்கே அமைந்துள்ளது இங்குக் கருத்த தக்கது.
47. பரிபாடல், உரைச் சிறப்புப் பாயிரம், 20 - 21.
48. 'பரிபாட்டினுள் மழையிருஞ்சூல் என்பதனை, முன் பின்னாகத் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை என்றார் இவ்வுரையாசிரியர்' (47) என்று இரத்தின கம்பராயர் குறிப்பிடுகின்றார். இது குறையரையில் வருவது. இதனால் குறள் உரை செய்த பரிமேலழகரே பரிபாடலுக்கும் உரை செய்தார் என்பது புலனாகின்றது.
49. காசி மடத்தார் வெளியிட்ட திருமுருகாற்றுப்படை உரைக் கொத்திலும் இது காணப்படுகின்றது.
50. அடியார்க்கு நல்லாரின் உரைத்திறன் குறித்து மு. அருணாசலம், டாக்டர் ச.வே.சுப்பிரமணியன் ஆகியோர் ஆய்வு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

51. 1800 - 1900 எழுத்த உரைநூல்கள்:

1838 — சாவணப் பெருமானையர் (தணிகை) பதி.
திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரை
யைத் தழுவிச் செய்யப்பட்ட உரை
யும்.

1840 — இராமாழகர் கவிராயர் (மு. ரா. பதி.)
குறள் அறப்பாடலில் இல்லறம் 24
அதிகாரமும் அமைந்திருப்பேலழகர்
உரையும். உரு குறள் செய்த ஆங்கில
மொழி பெயர்ப்பும். முதற்பதிப்பு,
அமெரிக்க மிசியோன் அச்சகமும்.

1849 — வேதநி முதலியார் (கனத்தூர்) பதி.
திருக்குறள் சாவணப் பெருமானையர்
உரை. பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவினது,
இரத்தின விநாயகர் உரை.

- 1850 — வேதகிரி முதலியார் (களத்தூர்)
திருக்குறள் மூலமும் உரையும், சண்முக
விலாச அச்சுக்கூடம்.
- 1856 — வேதகிரி முதலியார் (களத்தூர்)
திருக்குறள் மூலமும் உரையும், 2 ஆம்
பதிப்பு, கேசவ முதலியார், பிரபாகர அச்சுக்
கூடம்.
- 1861 — கந்தசாமி பிள்ளை (பதி.)
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சரவணப்
பெருமானையர் உரை விளக்கங்களுடையது,
திருநெல்வேலி.
- 1861 — ஆறுமுக நாவலர் (பதி.)
திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரை
யும், வாணி நிகேதன் அச்சுக்கூடம்.
- 1869 — கருணானந்த சுவாமிகள் (பதி.)
சரவணப் பெருமானையர் உரை, கேசவ
முதலியார், பிரபாகர் அச்சுக்கூடம்.
- 1873 — குப்புசாமி நாயுடு, இட்டா (பதி.)
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையைக்
கொண்டியற்றிய பதவுரை கருத்துரை
யுடன், கலிரஞ்சனி அச்சுக்கூடம், 1873.
- 1873 — குறள் மூலமும் உரையும், தரங்கம்பாடி,
இ.எல்.எம். பிரஸ், 1873.
- 1875 — வீராசாமிப்பிள்ளை (எம்.) பதி.
திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர்
உரை, பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவி யது,
சென்னை.
- 1884 — பொன்னுசாமி முதலியார் (பதி.)
திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர்
உரை, பரிமேலழகர் உரைத்தழுவல்,
சிதம்பரம்.
- 1885 — புஷ்பரதச் செட்டியார் (பதி.)
திருவள்ளுவரின் குறள் பரிமேலழகருரை
யுடன், முதற்பதிப்பு, கலாரத்தனாகரம்,
(1885).

1889 — சுகாதீதியர்

திருவள்ளுவ நாயனார் மூலமும் உரையும், முதற்பதிப்பு, லாரன்ஸ் பிரஸ்

1893 — சுந்தரமுதலியார்

திருக்குறள் மூலமும் கருத்துரையும், விக் டோரியா ஜூனியர் அச்சுக்கூடம், சென்னை

1893 — இராகவலுநாயுடு (பதி.)

திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர் உரை (பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவினது) சென்னை.

இயல் 2

**பரிமேலழகரின்
பத்துறைப் புலமை**

பர்மேலழகரின் பல்துறைய புலமை

பல்துறையறிவு

லாழ்வரின் பல்வேறு கூறுகளையும் பெற்று விளங்கும் இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதப் புகுவார் பல்துறைகளிலும் புலமை பெற்றிருப்பார். 'இது இன்ன காலத்துத் தோன்றிய நூல் என்ற கால அறிவும், இக்காலத்து இச்சொல்லுக்கு இப்பொருள் என்ற சொல்லறிவும், இன்ன காலத்து இருந்த பழக்க வழக்கங்கள் இவை என்ற சமுதாய அறிவும், இத் தொடர் ஓடிக்கிடக்கும் முறை இதுவென்ற நடையறிவும் நாட்டின் வரலாற்றறிவும் இன்ன பிறவும் இருந்தால்தான், உரை யியழுதும் பொழுது நினைவுக்கு வந்தால்தான் பொருளை முரணின்றிக் காண முடியும்' என்பர் ஆய்வாளர்.¹ எனவே நூலின் பொருள் விளக்கம் காண்போர்க்குப் பல்துறையறிவும் வேண்டும் என்பது தேற்றம்.

கல்விப் புலமை

'எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள' என்னும் பெருமை யினைப் பெற்றது வள்ளுவரின் நிருக்குறள்.¹ எனவே இந் நூலுக்கு உரை காண்போர் பல்துறை அறிவும் உடையோராக இருந்தாலன்றி உரை நன்றி அமையாது. இத்தகைய பல்துறைப் புலமைமினை உடைய உரையாசிரியர் பர்மேலழகர் ஆவார்.

அவர்தம் இருமொழிப் புலமையும், கல்வியியல், அரசியல், பொருளியல், சமய மெய்ப்பொருளியல், தருக்க இயல், மருத்துவ இயல், உளவியல், உழவியல், இசை முதலான பிற துறைகளில் பெற்றிருந்த பன்முக அறிவாற்றலும் அவருக்கு உரை எழுதுவ தற்குப் பெரிதுந் பயன்பட்டன என்பதை அவர்தம் குறள் உரையில் பல இடங்களிலும் காணமுடிகிறது.

இருமொழிப் புலமை

தமிழ்ப் புலமை

பரந்துபட்ட தமிழ்ப் புலமையின் ஒளி அவர் உரையில் தொட்ட இடமெல்லாம் துலங்குகிறது. 'பல்கேள்வித் துறை போகிய தொல்லாணை நல்லாசிரியராகப் பரிமேலழகர் விளங்குவது குறளை விளக்குதற்காக அவர் எடுத்தாண்ட மேற்கோள் செய்யுள்களால் புலனாகின்றது. எடுத்தாளும் மேற்கோள் செய்யுள்கள் குறளின் கருத்தை இனிது விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.³

உரையின் இடையே மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் இயல்பு தொன்று தொட்டு இருந்துவரும் மரபேயாகும். மேற்கோள் காட்டுதல் உரை உறுப்புகளுள் ஒன்று எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.⁴ இலக்கிய உரையில் இலக்கண உரையைக் காட்டிலும் எடுத்துக்காட்டுகள் குறைவாகவே காணப்பெறும்.⁵ இந்நெறிக்கு விதிவிலக்காகத் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையில் 23) மேற்கோள்கள் காணப்படுகின்றன. இது அவர்தம் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றது.

பரிமேலழகருடைய உரையிலிருந்து அவர் தமக்கு முன்னும், தம்முடைய காலத்தும் இருந்த இலக்கிய இலக்கண நூல்களை முற்றக் கற்றுணர்ந்தவர் என அறிகிறோம். பொன் அணியில் மணியைப் பதித்தாற்போன்று தம்முடைய உரையின் இடையே அவ்விவிலக்கிய இலக்கண அருந்தொடர்களைப் பெய்து உரைக்கு அழகும் அமைப்பும் சேர்த்துள்ளார். கவிதை நடையையே உரைநடையாகத் தம் சொல்லாட்சித் திறத்தால் வடித்துக் கலைப்பண்பு பொதுள உரை உருவில் இன்றமிழ் இலக்கியமாகத் தந்துள்ளார் இத்தகைய நடையில் சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், சமய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள் ஆகியவற்றையும் பயன்படுத்திய சிறப்பை நன்கு உரைமுடிவிறது

பரிமேலழகரும் சங்க நூல்களும்

சங்க நூல்களுள் (1) புறநானூறு (2) கலித்தொகை (3) அகநானூறு (4) நற்றிணை (5) குறுந்தொகை (6) பட்டினப்பாலை (7) பரிபாடல் (8) நெடுநல்வாடை 9) பதிற்றுப்பத்து (10) பொருநராற்றுப்படை⁶ முதலான நூல்களைப்

பரிமேலழகர் எடுத்தாண்டுள்ளார். அவர் இந்நூல்களையப் பயன்படுத்திய இடங்களையும் நோக்கத்தையும் பின்வரும் அடைவு நன்கு காட்டும்:

இலக்கியம்	எடுத்தாண்ட இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை பொ.வி.சொ.பொ.இ.வி			
	பயன்படுத்திய நோக்கம்			
1. புறநானூறு	1	23	3	2
2. கலித்தொகை	16	6	8	7
3. அகநானூறு	4	3	—	1
4. நற்றிணை	2	—	2	—
5. குறுந்தொகை	2	1	1	—
6. பட்டினப்பாலை	2	2	—	—
7. பரிபாடல்	2	—	1	1
8. நெடுநல்வாடை	1	1	—	—
9. பதிற்றுப்பத்து	1	1	—	—
10. பொருநராற்றுப்படை	1	1	—	—

(* மேற்கோள் பாடல்களும், தொடர்களும் அவை வந்துள்ள குறள் எண்களும் தனியே தரப்பட்டுள்ளன. பொ. வி பொருள் விளக்கம்; சொ பொ.: சொற்பொருள் விளக்கம்; இ.வி. இலக்கண விளக்கம்)

புறநானூறு

பரிமேலழகர் எடுத்தாண்ட மேற்கோள் நூல்களுள் முதன்மை இடம் பெற்றுத் திகழ்வது புறநானூறே ஆகும். குறளுரையில் 31 இடங்களில் இதன் ஆட்சியைப் பரிமேலழகரின் உரையில் காண்கிறோம்.¹ சான்றாகச் சிலவற்றைக் காண்போம் :

பரிமேலழகரின் உரைப்பாயிரம், புறநானூற்றின் ஆறாறையிலேயே தொடங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்க தெரியினும் வழக்கு தெரியினும் வழிஇயினாரை அந்தெரிநிறுத்துதற் பொருட்டு ஒப்பநாடி அதற்குத் தக ஒறுத்தல்

என்று உரைப்பாயிரத்தில் கூறுவர் பரிமேலழகர் இங்கு 'ஒப்பநாடி அகற்குத் தக ஒறுத்தல்' என்றும் தொடர்,

‘நீ மெய்கண்ட தீமை காணின் ஒப்பநாடி அத்தக ஓழத்தி’³ என்னும் புறப்பாடலின் இறுதித் தொடராகும், மேலும்,

அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ் (64)

என்னும் குறட்பாவின் உரையில் ‘சிறுகையான் அளாவலாவது இட்டுந்தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும் நெய்யுடையடிசில் மெய் பட விதிர்த்தல்’⁴ என்று புறநானூற்றின் நன்னடையையே தந்தடையாக்கியுள்ளார் பரிமேலழகர்.

அகப்பொருள் கூறும் காமத்துப்பால் பகுதியிலும், புறப் பொருள் கூறும் புறநானூற்றுப் பகுதியை எடுத்தாண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாம். ‘இன்பமான நட்பிலேயே துயரத்தை வரச் செய்ய வல்லவர், துன்பம் தரும் பகையை வெல்லும் வன்மைவேண்டும்போது என்ன ஆவாரோ?’ என்று தோழியோடு புலந்து சொல்லியதை வள்ளுவர்,

துப்பின் எவன் ஆவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர் (1165)

எனக் கூறுவர், துப்புப் பகையுமாதலுக்கு இலக்கியச் சான்று தர விழைந்த பரிமேலழகர்,

“துப்புப் பகையுமாதல்

‘துப்பெதிர்த் தோர்க்க உள்ளாச் சேய்மையன்

நட்பெதிர்த் தோர்க்கே அங்கை அன்மையன்’

என்பதனாலும் அறிக”¹⁰

என்று கூறிப் புறநானூற்றுத் தொடரினை இதனோடு இயைபு படுத்தி உரைப்பர்.

இதனால் பாடல் தொடரை உரை நடைப்படுத்தியும், இலக்கியச் சான்று தந்தும், தம் உரை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் பரிமேலழகரின் குறள் உரைநெறி புலனாகின்றது. புறநானூற்றுத் தொடரினையும் கருத்தையும் பரிமேலழகர் குறளுரையில் பயன்படுத்தும்போது பெரும்பாலும் பொருள் விளக்கத்திற்கே முதலிடம் தத்திருக்கின்றார். பொருள் விளக்கம் செய்யும் வகையில் 23 இடங்களிலும் சொற்பொருள் விளக்கம் தரும் வகையில் 6 இடங்களிலும், இலக்கண விளக்கம் பெறும் பொருட்டு இரண்டு இடங்களிலும் புற நானூற்றைப் பயன்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவித்தொகை

பரிமேலழகர் கவித்தொகையைத் தம் குறள் உரையில் 18 இடங்களில் மேற்கோளாகப் பயன்படுத்துவர்.¹¹

அதிகாரத் தோற்றுவாயிலேயே அவ் அதிகாரப் பெயரினை விளக்குவதற்குக் கவித்தொகைச் சொற்றொடரைக் கையாளுவர்:

‘பண்புடைமை-அஃதாவது பெருமை சான்றான்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து ஒத்து ஒழுகுதல்’

என அதிகாரத் தலைப்பிற்கு விளக்கம் கூறிப் பின்னர்,

‘பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்¹² என்றார் பிறரும்’ என்று கவித்தொகைத் தொடரினைச் சான்று தருவர். இதனால் சுருங்கிய சொற்றொடரில் பெரு விளக்கம் தரும் நெறியை உணர முடிகிறது.

காமத்துப்பாலில், தலைவனின் நோக்கு இன்ப உணர்வையும் பிரிவு அச்சத்தையும் தருகின்றது (1152) என்பார் வள்ளுவர். பரிமேலழகர் இதனை மேலும் விளக்குவதற்காக,

“அச்சத்தினை உடைத்தாதலாவது,

‘முள்ளறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
கள்ளினும் மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
ஒள்ளிழை திருத்தும்’¹³

பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற் குறிப்புக் காட்டி
அச்சஞ் செய்தலுடைமை”

என விரித்துரைப்பார். முன்பு இருந்ததை விட மிக்க அன்பு தலைவன் காட்டுவானாயின் அது பிரிவினைக் குறிக்கும் என்பதனை இவ்விலக்கியச் சான்று மேலும் விளக்குவதை உணர முடிகிறது.

‘அறிவுடை யந்தனன் அவனைக் காட்டென்றானோ, என்னும் தொடரினை 167ஆம் குறட்பாலிலும், 929ஆம் குறட்பாலிலும் உருபு மயக்கத்திற்காகச் சான்று காட்டுவர்.

பரிமேலழகர் காட்டும் மேற்கோள் நூல்களுள் கவித் தொகையையே இலக்கணக் குறிப்பு விளக்கத்திற்காக அவர் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவது உளங்கொளத்தக்கது. 16 இடங்களில் 7 இடங்களில் கவித்தொகையை இலக்கண விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துவர்.¹⁴

அகநானூறு

அகநானூற்றுப் பாடல்களைப் பெரும்பாலும் காமத்துப்பூல் குறட்பா விளக்கங்களுக்கே பரிமேலழகர் பயன்படுத்துவர்.¹⁵

‘இரு தலைப்புள்ளின் ஒருயிராய்’.¹⁶ உழுவலன் புடைய எமக்கு’ என அகநானூற்றுத் தொடரையே குறட்பா உரையில் (1109) உரைநடையாக்குகின்றார் பரிமேலழகர்.

அனிச்சமும், அன்னத்தூவியும் மகளிரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம் போல் துன்பத்தைத் தரும் என மாதரடியின் சிறப்பைப் பேசுவர் (1120) வள்ளுவர். ‘இத்தன்மைத்தாய அடி ‘பாத்தி யன்னகுடுமிக் கூர்ங்கற்’களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனம் கடக்கும் எனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது’ என்று கூறும் பரிமேலழகர் விளக்கவுரையில் அகநானூற்றுத் தொடர் உரை நடையில் பயல் பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இங்கு நெருஞ்சி முள்ளோடு, கூர்ங்கற்கள் பெற்று விளங்கும் வெஞ்சுரத்தின் கொடுமையையும் பரிமேலழகர் இணைத்துப் பார்ப்பதால் உடன் போக்கின் அருமையை நயமாகச் சுட்டும் விளக்கம் அவர் தம் உரை மூலம் தன்கு வெளிப்படுகின்றது.

நற்றிணை

ஈரிடங்களில் நற்றிணைப் பாடல்களைப் பரிமேலழகர் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்;¹⁷

‘கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லி வட்டாடும்’.¹⁸

என்னும் பாடற்பகுதியை வட்டாடல் — உண்டையுருட்டல் என்னும் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும்,

‘முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்
நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்’¹⁹

என்னும் தொடரினை, ‘நாகரிகம் என்பது கண்ணோட்டமாதல்’ என்பதன் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் சான்று காட்டுவார்.

இதனால் பரிமேலழகர், சொற்பொருள் விளக்கம் தரவும் இலக்கியத்தைத் தம் உரையில் பயன்படுத்திய உரைநெறி யினை அறிய முடிகிறது.

குறுந்தொகை

மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பெற்ற குறுந்தொகைப் பாடற் பகுதி இரண்டனையுமே காமத்துப்பாவில் பரிமேலழகர் பொருள் விளக்கத்திற்காகவும், சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.²⁰ சான்றாக ஒன்றினைக் காண்போம்:

‘துன்னாத் துறந்தாரை’ நெஞ்சத் துடையேம்’ (1250) என்னும் குறட்பாவில் நெஞ்சு என்பது அகம் என்னும் பொருளில் வந்ததைச் சுட்டி, இதற்குச் சான்றாகக் குறுந்தொகையில் வரும் ‘குன்றி — னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்’²¹ என்னும் பாடற்பகுதியில் உள்ள ‘நெஞ்சு’ அகப் பொருட்டாய் நின்றது என இயைபு காட்டுவார்.

இதனால் இருவேறு இலக்கியங்களிலும் பயின்றவரும் சொற்கள் ஒரு பொருள் தருவதைச் சுட்டித் தம் கருத்துக்கு மேலும் விளக்கம் காட்டும் பாண்மையினை அறிய முடிகிறது.

பட்டினப்பாலை

பட்டினப்பாலையைப் பரிமேலழகர் ஈரிடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.²²

நடுவு நிலைமை அதிகாரத்தில், வள்ளுவர் பிறர் பொருளையும் தம் பொருளைப் போலப் பேணிச் செய்தலே சிறந்த வாணிகம் (12¹) என்பார். பரிமேலழகர், பிறவும் தம்போற் செய்தலாவது: ‘கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்’ என மேலும் இதற்கு விளக்கம் தருவர். பட்டினப்பாலையில் ‘கொள்வது உம் மிகை கொளாது கொடுப்பது உங் குறைகொடாது’ என்று வரும்²³ தொடரின் தருத்தினை இங்குப் பரிமேலழகர் பயன்படுத்தியுள்ளமை கருது தற்குரியது.

இதனால் பாடலின் கருத்தை விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் உரைப்பாங்கு தெளிவாகிறது.

பரிபாடல்

பரிமேலழகர் பரிபாடல் அடிகளை ஈரிடங்களில் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும், இலக்கண விளக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார் ²⁴

‘கடல் குறை படுத்த நீர் கல்குறை படவெறிந்து’ ²⁵ என்னும் பரிபாடல் வரிகளில் வரும் ‘குறைபடுத்த’ என்னும் தொடருக்கு ‘முகத்தல்’ என்பது பொருளாகும். ‘குறைத்தல்’ என்னும் சொற்கு ‘முகத்தல்’ என்னும் பொருள் கொண்டதை ‘நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும்’ என்னும் குறட்பாவில் விளக்கி அதற்குச் சான்றாக மேற்குறித்த பரிபாடல் பகுதியையும் காட்டுவர் பரிமேலழகர்.

இதனால் சொற்பொருளையும் கூறி அதற்கு அரணாக இலக்கியச் சான்று காட்டும் உரைநெறி தெளிவாகிறது.

நெடுநல்வாடை

நெடுநல்வாடையைப் பரிமேலழகர் ஓரிடத்தில் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்கு மட்டுமே எடுத்தாள்வர்

கல்வ வயாற் கல்விது காம மதுவின்றேல்
தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து (1144)

என்னும் குறட்பாவில் ‘தவ்வென்னும்’ என்பது குறிப்பு மொழி என்பர் பரிமேலழகர். இங்ஙனம் ‘தவ்’ வென்னும் சொல் குறிப்பு மொழியாக நெடுநல்வாடையிலும் வந்துள்ளதைப் பரிமேலழகர் மேற்கோளாகக் காட்டுவர் இதனை, ‘நூல் கால் யாத்த மாலை வெண்குடை தவ்வென்றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப என்புழியும் அது’ ²⁶ என்னும் அவர்தம் உரை நன்கு காட்டும்.

இதனால் சுருங்குதலைக் காட்டும் குறிப்பு மொழியாகிய ‘தவ்’ என்னும் சொல் இரு இலக்கியங்களிலும் வந்துள்ளதை ஒப்புமை காட்டி உரை விளக்கும் நெறி புலப்படும்.

பதிற்றுப்பத்து

பரிமேலழகர் பதிற்றுப்பத்தினின்றும் ஒரு தொடரைப் பொருள் விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவர். ²⁷

வேண்டும் வழிப்பொருள் கொடாமை, நன்மையின் நீங்கிய மானம், அளவிறந்த உவகை ஆகியன ஆரசன் செய்யத்தகாத குற்றங்கள் (432) என்றார் வள்ளுவர். இங்கு அளவிறந்த உவகை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'கழிகண்ணோட்டம்' எனப் பொருள் கூறி, 'சினனே காமம் கழிகண்ணோட்டம்' என்ற இவற்றை அறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகும் தீது ²⁸ என்றார் பிறரும்' என வள்ளுவர் கருத்துக்குப் பதிற்றுப்பத்திலிருந்து மேலும் விளக்கம் தருவர். இங்கு ஒரு கருத்துக்கு இணையாக மற்றொரு கருத்தினைக் கூறி விளக்கும் நெறி புலப்படுகின்றது.

பொருநராற்றுப்படை

பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பரிமேலழகர் பொருநராற்றுப் படையினின்றும் ஒரு தொடரையே தந்து விளக்குவர். ²⁹

'பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை' (811) என்னும் குறட்பாட் தொடருக்கு இணையாகப் 'பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு என்றார் பிறரும்' ³⁰ என்று பொருநராற்றுப் படையினின்றும் இணையான தொடரினை எடுத்து விளக்கு வதில் ஒரு கருத்தை விளக்க மற்றொரு கருத்தைக் காணும் நெறியே பின்பற்றப்படுகிறது.

காப்பியங்கள்

காப்பியங்களும், காப்பியக் கருத்துக்களும் பரிமேலழகரின் விளக்கத்திற்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்துள்ளன. சீவக சிந்தா மணி, சிலப்பதிகாரம், மாணிமேகலை ஆகியவற்றின் பாடல் களையும், கருத்துகளையும் உரையில் எடுத்தாண்டுள்ளார். இராமாயணக் கருத்தையும் உரையில் காண்கிறோம். முழுமையாகக் கிடைக்காத காப்பியங்களுள் ஒன்றான வளையா பதியினை அவர் உரையால் அறிய முடிகிறது.

காப்பியங்களைப் பரிமேலழகர் உரையில் பயன்படுத்தும் இடங்களும் நோக்கமும் வருமாறு :

இலக்கியம்	எடுத்தாண்ட இடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கைபொ.வி சொ.பொ இ.வி.		பயன்படுத்திய நோக்கம்	
1 சீவக சிந்தாமணி	17	16	1	—
2. சிலப்பதிகாரம்	8	8	—	—
3. மணிமேகலை	2	2	—	—
4. இராமாயணம்	1	1	—	—
5. வளையாபதி	2	2	—	—

சீவக சிந்தாமணி.

காப்பியங்களுள் சிந்தாமணிப் பாடல்களே பரிமேலழகரின் குறஞ்சையில் பெரிதும் இடம் பெற்றுள்ளன. 17 இடங்களில் சிந்தாமணியின் தொடர்களும் கருத்துக்களும் உள்ளன ³¹ சான்றாகச் சிலவற்றைக் காண்போம் :

‘மறனிழுக்கா மானம்’ என்னும் தொடரை (384) விளக்கும் போது, ‘குற்றமாய் மானத்தின் நீக்குதற்கு மறனிழுக்கா மானம்’ என்பதைக் குறிப்பிட்டபின் மேலும் நல்லிளக்கம் பெறும் பொருட்டு,

வீநின்மையின் விலங்காம்என மதவேழமும் எறியான்
ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மீச்சில்என் நெறியான்
மாறன்மையின் யறம்வாடும்என் றினையாரையும் எறியான்
ஆறன்மையின் முதியாரையும் எறியான் அயில்உழவன். ³²

என்னும் சீவக சிந்தாமணிப் பாடலினை முழுமையாகத் தருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காப்பியத்தில் வரும் கதைமாந்தர்களையும் நன்குணர்ந்து அவர்தம் இயல்பையும் உரை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் உரைநெறியையும் அவர்தம் உரையால் அறியலாம். கட்டியங் காரன் சிந்தாமணிக் காப்பியத்தில் வரும் அமைச்சன். தனக்கு அனைத்து நன்மைகளையும் செய்த, தன்னை நம்பிய மன்னனையே கொன்று நாடாண்டவன். இவ்வஞ்சகச் செயல் இவனுடைய கொடுமனத்தின் உண்மை வடிவை நன்குகாட்டும் என்பர் அறிஞர். ³³

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர் (514)

என்னும் குறட்பாவினை விளக்கும்போது பரிமேலழகர், கட்டியங்காரன் போல் அரசு இன்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென் றொழிந்து தம் இயல்பில் நிற்பார் அரியராகலின், 'வேறாகு மாந்தர் பலர் என்றார்' என்று கட்டியங்காரரின் செயலால் விளக்குவது உளங்கொள்வதற்குரியது.

சிந்தாமணிப் பாடல்களை 16 இடங்களில் பரிமேலழகர் பொருள் விளக்கத்திற்காகவும், ஓர் இடத்தில் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்துவர்.

பல பகுதிகளைச் சீவக சிந்தாமணியிலிருந்து உரையா சிரியர் எடுத்தாண்டிருப்பினும் முத்தியிலம்பகத்திலிருந்து மிகுதியான கருத்துக்களை எடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்க் காப்பியங்களிலேயே பரிமேலழகர் மேற்கோள் காட்டுவது மிகுதியாகச் சிந்தாமணியிலிருந்துதான் என்பதை எண்ணினால் அவர்க்குள்ள பற்றையும் படிப்பாழத்தையும் உணர முடிகிறது.³⁴

சிலப்பதிகாரம்

பரிமேலழகர் சிலப்பதிகாரத்தை 8 இடங்களில் பொருள் விளக்கத்திற்காக எடுத்தாளுவர்.³⁵

அன்புடைமை அதிகாரத் தோற்றுவாயில் 'வாழ்க்கைத் துணை மேல் அன்பு இல்லையாகில் இல்லறம் இனிது நடவாது' எனக் கூற விறைந்த பரிமேலழகர்,

அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணர் ஓம்பலும்
துறவோர்க் கெதித்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருத்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை³⁶

எனக் காப்பியத் தலைவி கண்ணகியின் கூற்றை எடுத்துக் காட்டி உரையை விளக்குவர்.

இல்லறத்திற்குக் கண்ணகி கூற்றைக் கூறியது போன்று அரசியலறத்திற்குச் சிலம்பிலிருந்து மறுத்திச் சோழனையும் ருட்டா முறை செப் மன்னராகக் காட்டுகிறார் (517).

நாட்டின் உறுப்பாகிய அரணின் அருமையைப் பற்றிக் கூறும்போது சிலம்பில் இளங்கோ அடிகள் கூறிய பொறிகளையே தொகுத்துரைப்பர். ⁸⁷

இதனால் காப்பிய மாந்தரின் கூற்றையும், கதை வரலாற்றுக் குறிப்பையும், அரண் முதலாயவற்றின் இலக்கணத்தையும் தம் உரை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் பரிமேலழகரின் உரைநெறி நன்கு புலனாகும்.

மணிமேகலை

சிலம்பின் தொடர்ச்சியாக விளங்கும் மணிமேகலைக் காப்பியத்தினைப் பரிமேலழகர் ஈரிடங்களில் பொருள் விளக்கத் திற்காகப் பயன்படுத்துகின்றார். ⁸⁸

செங்கோன்மை அதிகாரத்தில் அறத்திற்கு மன்னவன் செங்கோல் காரணம் (543) என்பார் வள்ளுவர். பரிமேலழகர் ஈண்டு அறத்தினை விளக்கும் போது, 'மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும் காவலன் காவலன்றித் தங்காவலான்' ⁸⁹ ஆகவின் ஈண்டு அறம் என்றது அவையொழிந்தவற்றை' என்று எழுதுவர். மணிமேகலையின் கருத்துக்கள் இங்கு உரை விளக்கத்திற்கு உதவிய பான்மையினை உணரமுடிகிறது.

நட்குரவின் கொடுமையினை மணிமேகலை வழிநின்று, 'குடிப்பிறப்பறிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்' என விளக்கும் நிலையும் எண்ணுதற்குரியது ⁹⁰

இராமாயணம்

பரிமேலழகர் உரையில் இராமாயணம் பற்றிய குறிப்பு ஓரிடத்தில் மட்டுமே பொருள் விளக்கம் காரணமாக இடம் பெறுகிறது. ⁹¹

ஊராண்மைக்கு விளக்கம் வரைந்த (773) பரிமேலழகர், 'ஊராண்மை - உபகாரியாதன்மை, அஃதாவது இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தாளை முழுதும்படத் தமிழ்நாயகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி அயோத்தியிறை மேற்செல்லாது, இன்று போய் தாளை நின்தாணையோடு வா' ⁹² என விட்டாற் போல்வது.

என்று இராமாயணக் கதைக் குறிப்பைப் பயன்படுத்துவர்.

இதனால் காப்பியத் தலைவன் இராமனின் இயல்பும், அவனுடைய கூற்றைக் கொண்டு ஊராண்மைத் தன்மையை விளக்கும் பரிமேலழகரின் உரை நெறியும் நன்கு வெளிப்படும்.

வளையாபதி

மறைந்து போன நூலான வளையாபதியின் பெயரைச் சுட்டி, 'எழுமை யென்றது வினைப்பயன் தொடரும் பிறப் பினை அது வளையாபதியுள் கண்டது' (107) என்பர். மிக அருகிய நிலையிலேயே பரிமேலழகர் தம் உரையில் நூலின் பெயரைச் சுட்டுவார். அத்தகைய இடங்களில் இது ஒன்று என்பது நினைத்தற்குரியது.

பெயரைச் சுட்டியதேயன்றி வளையாபதிச் செய்யுளையும் ஓரிடத்தில் மேற்கோளாகக் காட்டுவார். இனமல்லார் நட்பு மகளிர் மனம் போல வேறுபடும்' (822) என்னும் உவமையை விளக்க, பெண்மனம் பேதின்றொருப் படுப்பேன் என்னும் எண்ணில் ஒருவன்' ⁴³ என்னும் வளையாபதித் தொடரைப் பயன்படுத்துவர்.

வளையாபதியில் வரும் குறிப்பையும் தொடரையும் பொருள் விளக்கத்திற்காகவே பரிமேலழகர் பயன்படுத்தியிருப்பது கருத்தக்கது.

கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் நாலடியார் நான்மணிக் கடிகை, பழமொழி நானூறு, திரிகடுகம் ஆகியவற்றைப் பரிமேலழகர் குறளுரையில் பயன்படுத்துகிறார்.

அவர் இந்நூல்களைப் பயன்படுத்திய இடங்களையும் நோக்கத்தையும் பின்வரும் அடைவு காட்டும்:

பயன்படுத்திய				
இலக்கியம்	இடங்களின் பயன்படுத்திய நோக்கம்			
	மொத்த			
	எண்ணிக்கை பொ.வி. சொ.பொ. இ.வி.			
1. நாலடியார்	22	13	5	4
2. நான்மணிக்கடிகை	4	3	1	—
3. பழமொழி நானூறு	2	2	—	—
4. திரிகடுகம்	1	—	1	—

நாலடியார்

பரிமேலழகர் உரையில் சங்க நூல்களுள் புறநானூறு முதலிடம் பெற்று விளங்குவது போலவே கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் நாலடியார் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. 22 இடங்களில் நாலடியின் ஆட்சி புலப்படுகிறது.⁴¹

‘தன் இன்பத்தை விரும்பாது தான் மேற்கொண்ட செயலை முடிக்கின்றவன் தன் சுற்றத்தாரின் துன்பத்தைப் போக்கித் தாங்குகின்ற தூண்’ (615) என்பார் வள்ளுவர். பரிமேலழகரும், ‘மதலையாய் மற்றதன் வீழ்ன்றியாங்கு’⁴⁵ என்னும் நாலடித் தொடரையே இக்கருத்திற்கு அரணாகக் காட்டுகிறார்.

உரையில் தாம் கூறும் இலக்கணப் பொருளுக்குப் பிறிதொரு இலக்கிய மேற்கோளை எடுத்துக்காட்டுதல் இவருடைய இயல்பாகும்.

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல் (200)

என்னும் குறளில் சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி அமைந்தழையை விளக்க, ‘‘சொல்லின் என்பது இருவழியும் மிகையாயினும் சொற்பொருட் பின்வரு நிலையென்னும் அணி நோக்கி வந்தது’’ என்று கூறி அதற்குச் சான்றாக ‘வைகலும் வைகல் வரக் கண்டும் என்பது போல’⁴⁶ என்னும் நாலடித் தொடரையே அணிவகை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவர்.

நாலடியில் மேற்கோள் செய்யுள்களைப் பரிமேலழகர் 13 இடங்களில் பொருள் விளக்கத்திற்காகவும், 5 இடங்களைச் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் 4 இடங்களை இலக்கண விளக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்மணிக்கடிகை

நான்மணிக்கடிகையைத் தம் உரையில் நான்கு இடங்களில் பரிமேலழகர் எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் தருவர்.⁴⁷ மூன்றிடங்களில் பொருள் விளக்கம் தரும்பொருட்டும் ஓரிடத்தில் சொற்பொருள் விளக்கம் தரும்பொருட்டும் பயன்படுத்துகிறார்.

‘மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை’ (556) என்னும் குறட்பாவின் விளக்கவுரையில் மன்னுதற்கு ஏதுபுகழ்என்பதைக் காட்டி அக்கருத்துக்கு அரண் செய்யும் வகையில், ‘இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக’ என்ற நான்மணிக்கடிகைத் தொடரை ⁴⁸ மேற்கோளாகக் காட்டுவர்

‘அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றம்’ ⁴⁹ என்னும் நான்மணிக்கடிகைத் தொடரையே ஈரிடங்களில் (77.548) பொருள் விளக்கத் திற்காகப் பரிமேலழகர் எடுத்தாளுவது உளங்கொளத் தக்கது.

பழமொழி

பழமொழிப் பாடல்களை ஈரிடங்களில் பொருள் விளக்கத் திற்காகப் பரிமேலழகர் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளார். ⁵⁰

பொழுது கண்டிரங்கல் அதிகாரத்தோற்றுவாய் விளக்கத்தில், “‘கனா முந்துறாத வினையில்லை’ ⁵¹ என்பது பற்றிப்பகற் பொழுது ஆற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின் இது கனவு நிலையுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது”

எனப் பழமொழி நானூற்றத் தொடரைப் பயன்படுத்துவர் பரிமேலழகர்.

இதனால் அதிகார வைப்பு முறைக் காரணம் பற்றிக் கூறு தற்கும், பழமொழிச் செய்யுளை எடுத்தாண்ட உரைநெறி வெளிப்படுகின்றது

‘தன் கை குறைத்தான்’ ⁵² என்னும் பழமொழித் தொடரால் செங்கோல் புரிந்த பொற்கைப் பாண்டியனைக் குறிப்பால் சுட்டி, முறை செய்த மன்னர்க்கு விளக்கம் தரும் (547) பான்மையும் இவண் கருத்தக்கது.

திரிகடுகம்

குறளுரையில் பரிமேலழகர் திரிகடுகத்தை ஓரிடத்தில் மட்டுமே ⁵³ மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார்.

பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாம் கண்ணோட்ட மில்லாத கண். (573)

என்னும் குறட்பாவில் இறுதிக்கண் வரும் 'கண்' என்பதனைத் திரிகடுகத்தில் வரும் 'கண்ணகன் ஞாலம்' ⁵⁴ என்புழிப்போலக் கொள்க என்பார் பரிமேலழகர்.

'கண்ணகன் ஞாலம்' என்னும் தொடரில் உள்ள கண் என்னும் சொல்லுக்கு இடம் என்பது பொருள். எனவே குறளில் வரும் 'கண்ணோட்டமில்லாத கண்' என்னும் தொடருக்கு 'கண்ணோட்டமில்லாத இடத்து' என்பது பொருளாகின்றது.

இதனால் ஒவ்வொரு சொல்லையும் கூர்ந்து நோக்கி அச் சொல் வேறு இலக்கியத்தில் எப்பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது என்பதையும் ஆய்ந்து குறளில் சொற்பொருள் விளக்கத்திற்குப் பயன்படும் பரிமேலழகரின் உரைநெறி இவண் நன்கு புலனாகின்றது.

சமய நூல்கள்

சமய நூல்களைத் திருவாய்மொழியையும் திருக்கோவையாரையும் எடுத்துக் காட்டுவர் பரிமேலழகர். அவற்றைப் பயன்படுத்திய பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும், நோக்கமும் பின்வரும் அடைவால் விளங்கும்:

இலக்கியம்	பயன்படுத்தும்			
	இடங்களின் பயன்படுத்தியதோக்கம்			
	மொத்த எண்ணிக்கை பொ.வி.சொ.பொ இ.வி			
1. திருவாய்மொழி	3	3	—	—
2. திருக்கோவை	1	—	1	—

திருவாய்மொழி

பரிமேலழகர் திருவாய்மொழியை மூன்றிடங்களில் பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார். ⁵⁵

அவாவை நீக்கினால் பேரா இயற்கை கிட்டும் என்பார் வள்ளுவர் (370). இதனைப் பரிமேலழகர் மேலும் விளக்குதற் பொருட்டு,

நன்றாய் ஞானங் கடத்து போய் நல்வித் திரிய

மெல்லா மீர்த்து

ஒன்றாய்க் கிடத்த அரும்பெரும்பாழ் உலப்பி லதனை

யுணர்ந்து ணர்ந்து

சென்றாய் கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றால்

அன்றே யப்போ தேவீடு அதுவே வீடு வீடாமே ⁶⁶

என்றும் திருவாய்மொழிப் பாடலை முழுமையாகக் காட்டி ஐம்புலன்களையும், அதற்குக் காரணமான ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, இன்ப துன்பங்களைக் களைத்தால் அதுவே வீடு பேறாம் என விளக்கம் தருவர்.

இறைமாட்சியின் மாட்சியை விளக்குதற்காக அங் அநிகாரத் தோற்றுவாயிலேயே 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே' என்றும் ⁶⁷ என்ற திருவாய்மொழிப் பாடலின் தொடரை எடுத்துக் காட்டுவதால் சமயத்தையும் அரசியலையும் இணைக்கும் பரிமேலழகரின் கருத்து விளக்கம் புலனாகிறது.

திருக்கோவையார்

திருக்கோவையாரினைப் பரிமேலழகர் ஓரிடத்திலேயே சுட்டுகிறார். ⁶⁸

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி

சூக்கிற் கரியா குடைத்து (277)

என்றும் குறட்பாவின் விளக்கவுரைமில், 'செம்மை, கருமை என்பன - பொருளின் கண் திறத்தை விட்டுச் செப்பத்திலும் ஊரியாமைமேலும் சென்றவையினும் பண்பாதல் ஒத்தன - இவை பண்புமை' என்று எழுதுவர்.

இவ்விளக்கரை அட்பத்தை விளக்குதற்குத் திருக்கோவையாரிதுள்ள 'கூழின் மலிமனம் போன்றினா நின்ற கோகிலமே' ⁶⁹ என்றும் தொடரையே எடுத்துக்காட்டி இதுவும் பண்புமையாக வந்தது என அரண் செய்வர்.

இதனால் பரிமேலழகர் சமய நூல்களை மெய்ப்பொருள் விளக்கத்திற்கு மட்டுமேயன்றி அரசியல் விளக்கத்திற்கும் இலக்கன விளக்கத்திற்கும் பயன்படுத்தினார் என்பது மேற்கண்ட மேற்கோள்களால் தெளிவு பெறுகின்றது.

பிற நூல்கள்

முத்தொள்ளாயிரப் பாடலைப் பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பரிமேலழகர் ஓரிடத்தில் எடுத்தாளுவர்.⁶⁰

கண்ணோடிருந்தும் கண்ணோட்டமில்லாதவர், கண்ணோடு (கணுவோடு) பொருந்தியிருந்தும் கண்ணோடாதிருக்கும் மரம் போல்வர் என்பார் வள்ளுவர் (576). இங்குப் பரிமேலழகர் 'மரம் போல்வர்' என்று பொருள் கொண்டு, மேலும் உரையில், 'மரப்பாவை' என்று பிறர் பொருள் கொள்வதை மறுத்து, முத்தொள்ளாயிரப் பாடலைச் சான்றாகக் காட்டி விரித்துரைப்பர்.

வெறும் சுதை மண்ணோடு கூடிய மரப்பாவை என்றால் புறத்திற்குத் தோன்றும் கண் என்ற உறுப்பிற்கு மட்டும் உவமைப் பொருத்தம் ஏற்படுமே ஒழிய, உள்ளீடாகிய கண்ணோட்டத்தைச் சுட்டாது எனக்கூறி, 'மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண் ணென்றிரக் கண்டாய்' ⁶¹ என முத்தொள்ளாயிரத்திலும் 'கண்ணோட்டமில்லாத கண் மரக்கண்' என்று வருவதை எடுத்துக் காட்டித் தாம் உரை விளக்கம் கண்ட பொருளை நிறுவுவர்.

இதனால் உரை விளக்கம் கண்ட தம் பொருளுக்குப் பிற இலக்கியத்தினின்றும் மேற்கோள் சான்று கூறி நிறுவும் உரை நெறி வெளிப்படுகின்றது.

ஏரம்பம்

பரிமேலழகர் பிற நூலினின்றும் செய்யுள்களையும், தொடர்களையும் மட்டும் எடுத்தாள்வதின்றிப் பொருள் விளக்கத்தைப் பிற நூலிலும் காண்க என நூலின் பெயரையும் சுட்டுவர். அந்நெறியில் கல்வி அதிகாரத்தில்,

‘எண் என்பது கணிதம். அது கருவியும் செய்கையும் என இருவகைப்படும். அவை ஏரம்பம் முதலிய நூல்களுள் காண்க’ ⁶²

என உரை எழுதுவர்.

நூலின் பெயரைச் சுட்டும் இந்நெறி மிக அருகிய நிலையிலேயே பரிமேலழகர் உரையில் காணப்படுகின்றது.

இலக்கண நூல்கள்

இலக்கண நூல்களுள் பரிமேலழகர், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப் பொருள் ஆகிய மூன்றையும் எடுத்தாளுவர்.

பயன்படுத்தும்				
இலக்கணம்	இடங்களின் பயன்படுத்திய நோக்கம்			
	மொத்த			
	எண்ணிக்கை பொ.வி.சொ.பொ.இ.வி.			
1 புறப்பொருள்				
வெண்பாமாலை	12	8	—	4
2 தொல்காப்பியம்	7	2	—	5
3 இறையனாரகப் பொருள்	1	1	—	—

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

இலக்கண மேற்கோள்களுள் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையை 12 இடங்களில் பரிமேலழகர் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.⁶³ 8 இடங்களில் பொருள் விளக்கத்திற்காகவும் 4 இடங்களில் இலக்கண விளக்கத்திற்காகவும் பரிமேலழகர் இவற்றை எடுத்தாள்வர்.

சான்றுக்குச் சிலவற்றைக் காண்போம்.

போரில் அழிவின்மை, பகைவரால் அறைபோகாமை, வழிவந்த வன்கண்மை ஆகிய மூன்றும் படையின் இலக்கணம் என்பார் வள்ளுவர் (734). இவற்றுள் வழிவந்த வன்கண்மைக்கு,

கல்நின்றான் எந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யனிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
எய்போற் கிடந்தா னென்னேறு⁶⁴

என்னும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடலைப் பரிமேலழகர் பொருள் விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துவர்.

‘கணவன், உடன் பிறந்தார், மகன்’ ஆகிய மூவரும் போர்க்களத்தில் தறுகண்மையோடு விளங்கிய செய்தியை இப்பாடல் வழிக்கூறி ‘வழிவந்த வன்கண்மைக்கு’ப் பொருள் விளக்கம் செய்யும் பரிமேலழகரின் உரைப்பாங்கு உளங்கொளற்குரியது.

‘என்னை முன் நில்லன்மின்’ (771) என்னும் குறட்பாவிற்கு ‘நெடுமொழி வஞ்சி’ ⁶⁵ எனவும் ‘கான முயலெய்த அம்பினில்’ (772), ‘பேராண்மை என்பதறுகண்’ (773) ஆகிய இரண்டு குறட்பாக்களையும் ‘தழிஞ்சி’ ⁶⁶ எனவும், ‘கைவேல் களிற் றோடு, (774) என்னும் குறளை ‘நூழிலாட்டு’ ⁶⁷ எனவும் அவர் புறப்பொருள் இலக்கணக் குறிப்பு எழுதி விளக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொல்காப்பியம்

வள்ளுவரின் சொல்லாட்சித் திறத்தினை ஆய்வு செய்யும் போதும், சொற்களுக்கு நயமும் பொருள் விளக்கமும் கூறும் போதும் தொல்காப்பிய மேற்கோள்களைக் காட்டி விவக்குதல் பரிமேலழகருடைய இயல்பாகும். 7 இடங்களில் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களைப் பரிமேலழகர் எடுத்தாளுவர் ⁶⁸

‘மலர்மிசை ஏகினான்’ (1) என்னும் குறட்பாவில் வள்ளுவர் ‘ஏகினான்’ என இறந்த காலத்தால் கூறினார், இக்குறட்பாவின் விளக்கவுரையில் பரிமேலழகர்,

‘அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறவின் ஏகினான் என இறந்த காலத்தால் கூறினார். என்னை?

வாராக் காலத்தும் நிகழும் காலத்தும்
ஓராங்கு வகுஉம் வினைச்சொற் கிளவி
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள் என்மனார் புலவர் ⁶⁹

என்பது ஒத்தாகவின’

எனத் தொல்காப்பிய நூற்பாவினை முழுமையாகக் காட்டி ஒளித்துரைப்பார்.

இதனால் காலம் பற்றிய கருத்து விளக்கத்திற்குத் தொல் காப்பிய நூற்பாவைப் பயன்படுத்தும் உரைநெறி வெளிப்படுகின்றது.

இனைத்தென அறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும், ⁷⁰

என்னும் சொல்லதிகார நூற்பாவை ஈரிடங்களில் பயன்படுத்தி விளக்குவர். ⁷¹ 'இனைத்தென அறிந்த சினை' என்னும் தொடரினை 402 ஆம் குறளிலும், 'வினைப்படு தொகுதியினும்மை வேண்டும்' என்பதனை 9:0 ஆம் குறளிலும் எடுத்தாளுவர்.

இதனால் பரிமேலழகர், பொருள் விளக்கத்திற்காகத் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது மட்டுமன்றி, இன்றியமையாத தொடரினையும் எடுத்தாளும் உரைநெறி புலப்படுகின்றது.

இறையனாரகப் பொருள் மேற்கோள்

இறையனாரகப் பொருள் உரையினின்றும் மேற்கோள் பாடலொன்றினையும் பரிமேலழகர் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ⁷²

ஏதிலார் முன்னே காதலர் முன்னறியாதார் போல பொதுதோக்குடையராயிருப்பர் என்பார் வள்ளுவர் (199). 'காதலார்', 'ஏதிலார்' என்னும் இரு சொற்களையும் விளக்கும்போது பரிமேலழகர் இறையனார் அகப்பொருள் உரை மேற்கோளை எடுத்துக் காட்டி,

'மது மறைத் தாண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின்' ⁷³ அது பற்றிக் 'காதலார்' என்றும்,

'அது புறத்து வெளிப்படாமையின் 'ஏதிலார்' என்றுங் கூறினான்'

என்று விளக்குவர்.

இதனால் பிற உரையகத்துக் காணும் மேற்கோள் செய்யுளினையும் தம் உரை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டமை தெளிவாகும்.

மேற்கோள் விளங்காப் பாடல்கள்

பரிமேலழகரின் மேற்கோள் பாடல்களுள் சில இந்நூலைச் சார்ந்தவை என அறியவியலா நிலையிலும் உள்ளன. ⁷⁴ இவை அக்கால வழக்கிலிருந்து, பின் மறைந்த நூல்களாக இருக்கக் கூடும். இம்மேற்கோள் செய்யுள்கள் அவர்தம் பரந்துபட்ட தமிழ்ப் புலமையினையும், அவை அவர்தம் உரை விளக்கத் திற்குத் துணை புரிந்து நின்ற பான்மையினையும் அறிய உதவுகின்றன.

சான்றாகக் கல்வி அதிகாரத்தில் அவர் மேற்கோளாகத் தந்துள்ள ஒரு பாடலைக் காண்போம்:

எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகும் - மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுல் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.

என்னும் பாடலால் கல்விச் சிறப்பைக் கூறுவர். இதனால் என்னும் எழுத்தும் உயிர்க்குக் கண் (392) என்ற வள்ளுவரின் குறட்பாவினை மேலும் விளக்கி எழுத்தறிவு மொழித்திறத்தை உண்டாக்கி முதற்தூற்பொருளை உணரச் செய்து வீடு பேற்றிற்கு வழிகோலுகிறது என்பர் பரிமேலழகர் குறட்பாவின் கருத்து உரையாசிரியர் பரிமேலழகரின் மேற்கோள் செய்யுளால் மேலும் பொருள் விளக்கம் பெறுவது எண்ணுதற்குரியது.

வடமொழிப் புலமை

பரிமேலழகர் வாழ்ந்த காலம் வடமொழித் தாக்குறவு மிகுந்த காலம். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த இவரும் அக்குறவோடு ஒன்றியிருத்தல் இயல்பே ஆயினும் அவருடைய உரை நடை இவர்க்கு விதிவிலக்காக அமைந்து, வடமொழி கலந்த நடையாகக் கொள்ளாது, வடமொழிப் புலமையினைச் சுட்டிக் காட்டும் இனிய தமிழ் நடையுடன் அமைந்து விளங்குவது எண்ணுதற்குரியது.

வடநூல் துறையும் தென்திசைத் தமிழும்

விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன் ⁷⁵

என்று அவரைப் பாராட்டுவதும் உளங்கொளத் தக்கது.

பரிமேலழகர் வடமொழியில் உள்ள பல்துறை நூல்களை நன்கு கற்றுத் தம் உரையில் ஆங்காங்கே பயன்படுத்திச் செல் கின்றார் என்பது அவர்தம் உரையால் நன்கு புலனாகிறது.⁷⁶

மூவகை நிலை

சொல் நிலை, பொருள் நிலை, மரபு நிலை என்னும் மூவகை நிலைகளில் வடநூலறிவைத் தம் உரையில் பயன் படுத்துவர் பரிமேலழகர்.

சொல் நிலை

பெயர்ச் சொல்லும். திரிசொல்லும் அமையும் பாங்கைச் சுட்டிச் சொற்கள் தொடரில் இயையுமாறு காட்டிச் செல் வதைப் பரிமேலழகர் உரையுள் காணலாம். சான்றாக,

‘அமாத்யர் என்னும் வடமொழிப் பெயர்’ (638);
‘அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப் பொருளதோரிடைச் சொல்; அது திரிந்து நுட்பம் என்பதனோடு தொக்கது’ (636); ‘ஆ ய ம் - வடமொழித் திரிசொல்’ (933); ‘குடங்கமென்னும் வடசொல் திரிந்து நின்றது’ (890); ‘ஆதிபகவன் என்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன் முடிபு’ (1)

என்னும் தொடர்களைக் கொள்ளலாம்.

இவற்றுள் திரிசொல் பற்றிய குறிப்பே மிகுதியாக உள்ளது எண்ணத்தக்கது.

பொருள் நிலை

வடநூற் பொருளைக் குறளோடு இயைபுபடுத்தி உரைப் பதும் பரிமேலழகர் உரையில் காணப்படும் நெறியாகும். இதனை அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய பொருள் வகையில் பிரித்து உணரலாம்.

அறம்

வடமொழிப் பொருள் அறிவைக் கொண்டு அறத்தின் இலக்கணத்தை பரிமேலழகர் சுட்டும் போது,

‘அறமாவது — மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும்’

என்று வடநூற் கருத்தைத் தழுவித் குறளுக்கு உரைப்பாயிரம் வகுப்பர்.

அறத்திற்கு மாறான ஒழுக்கம் எது என்று சுட்டி அதற்குரிய வடமொழி வழக்கையும் காட்டுவார். சான்றாகப் பிறன் மனைவியை விரும்பியொழுகும் தீய ஒழுக்கத்தை வடநூலார் பரகீயம் என்று சொல்வார் எனல் ??

தத்துவ ஞானம்

அறநெறி நின்று மெய்ப்பொருளைக் காணும் பெரு நெறியைப் பரிமேலழகர் வடமொழிச் சார்புபற்றி,

‘மெய்யுணர்தல் - அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களானன்றி உண்மையான் உணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவ ஞானம்’ என்ப’ 18

என்று வடநூலாரின் தத்துவ ஞானத்தோடு இணைத்துப் பொருள் காண்பர்.

இங்ஙனம் பரிமேலழகர் தம் வடமொழிப் புலமையால் அற இலக்கணம், அறம் ஆகாநிலை, மெய்ப்பொருள் முதலான வடமொழிப் பொருள்களைக் குறளின் கருத்தோடு தம் உரையால் இணைப்பார்.

பொருள்

அரசன், அமைச்சன், படை, நாடு பற்றிக் கூறும்போது வடநூற் கருத்துக்களைக் குறளின் கருத்துக்கு விளக்கம் பெறும் பொருட்டுக் கூறுவது அவர்தம் வடமொழிப்புலமையைப் பெரிதும் வெளிப்படுத்தும்,

அரசனைப் பற்றிக் கூறும்போது, நீதி, அரசு கடிதற்குரிய குற்றங்கள், அரசு ஒறுத்தற்குரியோர், கொலையிற் கொடியார், அரசன் தனக்குரியோரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை முதலான வற்றை வடமொழியில் காணும் பொருட்புலமை கொண்டு உரை விளக்கம் தருவர்.

அங்கம்

படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆகிய ஆறும் உடையான் அரசன் என்பார் (321) வள்ளுவர். பரிமேலழகர் இதன் விளக்கவுரையில்,

“ ‘ஆறுமுடையான்’ என்றதனால். அவற்றுள் ஒன்று இல் வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கம் எனப் பெயர் கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி’

என்று வடநூலாரின் கருத்தை இணைத்துக் கூறுவர்.

பகை வர்க்கம்

குற்றங்கடிகுதல் அதிகாரத் தோற்றுவாயில் பரிமேலழகர் அரசன் கடிந்தொதுக்க வேண்டிய குற்றங்களாகக் காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம் உவகை, மதம் ஆகிய ஆறணையும் குறித்து இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கம் என்ப என எழுதுவர்.

ஆததாயிகள்

வள்ளுவர் கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் வேண்டும் என்பார் (550). இங்குக் கொடியார் என்பதற்குப் பரிமேலழகர், “தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறை கொள்வார், பிறனில் விழைவார் என்ற இவர் முதலாயினாரை” என விளக்கம் தந்து ‘இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப’ என்று வடநூற் கருத்தையும் சுட்டுவர். ¹⁸ அ

நால்வகை உபதை

தெரிந்து தெளிதல் அதிகாரத்தில் அமைச்சர் முதலாயினாரைத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையை வடநூற் பொருண்மை பொதுள் ⁷⁹ அற உபதை, பொருளுபதை, இன்ப உபதை, அச்ச உபதை என நான்கு வகைச் சோதனைகளாக விரித்துரைப்பது இவ் வர்தம் வடமொழியறிவைச் சுட்டும்.

அமைச்சு

அமைச்சனது இயல்பினைக் கூறும்போது வள்ளுவர் தானை, பொருள், காலம், செய்யுமாறு, வினை என்னும் ஐந்தும் முற்றுப் பெறும்படி எண்ண வல்லவனே அமைச்சன் என்பார் (631). பரிமேலழகர் இவை ஐந்தினையும் ‘வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்கம் என்ப’ என்று விளக்க உரையில் சுட்டுவார்.

இனி அங்கங்களால் விளங்கும் படையையும் நாட்டையும் வடமொழிப் புலமை கொண்டு விளக்குவதைக் காண்போம்,

மௌலம்

படைமாட்சி அதிகாரத்தில் மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப் படை, காட்டுப் படை, துணைப்படை என்னும் அறு வகைப் படையுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்படை என்று கூறி (762) 'வடநூலார் இதனை மௌலம் என்ப' ⁸⁰ என்று கூறுவதால் பரிமேலழகரின் படையியல் பற்றிய வடநூற் புலமையும் உரை விளக்கத்தால் அறிய இயலும்.

ஈதிவரதைகள்

நாட்டிற்குக் கேடு மிகுந்த மழையின்மையாலும் எலி, விட்டில், கிளி, அரசு, அண்மை முதலியவற்றாலும் நேரிடு வதைப் பரிமேலழகர் உரை விளக்கத்தில் கூறி வடநூலார் இதனை ஈதிவரதைகள் என்று குறிப்பிடுவதாகக் கூறுவர். ⁸¹

இதனால் பரிமேலழகர் பொருட்பாலின் பொருள் விளக்கம் பெற வடமொழியில் காணும் பொருளுடைத் தொடர்களைக் கூறுவதுடன் அவற்றிற்கு அங்குக் காணும் சான்று விளக்கங் களையும் எடுத்துரைக்குப்போது அவர்தம் வடமொழிப் புலமை தெளிவாக விளங்குகிறது.

மரபு நிலை

காமத்துப்பாலில் வடமொழி மரபுகளைத் தமிழ் மொழி மரபோடு இணைத்துக் காட்டுவதால் இவர்தம் வடமொழிப் புலமையில் காணும் மரபு அறிவை உணர்கிறோம்.

காமத்துப்பாலின் தோற்றுவாயில் வடநூலுட் போசராசன் கூறும் இன்பச் சுவையைச் சுட்டுவார். வள்ளுவர் வடநூல் வழக்குப் பற்றிப் பொருட் பாகுபாட்டினை அறம், பொருள், இன்பம் என் ஓதுவர் என்று கூறிக் காமத்துப்பாலின் முடிவுரையிலும் அவ்வாறே விளக்கம் தருவர்.

வள்ளுவர் வடமொழி நெறியில் நின்று பிரிவைச் செலவு, ஆற்றாமை, வீதுப்பு, புலவி என்பனவற்றால் நான்கு வகை யாக்கிக் கூறினார் என்பது பரிமேலழகர் கொள்கையாகும். அந்நூல்வகையினுள் கற்பியலில் கூறப்படும் பதினெட்டு அதிகாரங்களையும் பின்வருமாறு வகுத்துக் காட்டுவர்;

பிரிவாற்றாமை	— செலவு
படர் மெலிந்திரங்கல்	} ஆற்றாமை
முதல்	
நிறையழிதல் வரை	
அவர்வயின் விதும்பல்	} விதுப்பு
முதல்	
புணர்ச்சி விதும்பல் முடிய	
நெஞ்சொடு புலத்தல்	} புலவி
முதல்	
ஊடலுவகை முடிய	

அங்ஙனமாயின் வடநூலார் இந்நான்குடனே சாபத்தினாலாகிய பிரிவினையும் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்து என்று கூறினார் என்றால், அப்பிரிவு அறம் பொருளின்பம் என்னும் பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவல்லாமையாலும் முனிவரது கட்டளையால் ஒரு காலத்தில் ஒரு குற்றத்தினால் உண்டாவதல்லாமல் உலக இயற்கையாய் வாராது. எனவே இங்கு ஒழிக்கப்பட்டது என்க என்று காமத்துப் பாலின் இறுதியில் வடநூல் மரபினைப் பின் பற்றியும் மறுத்தும் முடிவுரை கூறுவர். ⁸²

பரிமேலழகரின் வடமொழியறிவைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது வடமொழிச் சொற்புலமையை அறத்துப்பாலிலும், பொருட்புலமையைப் பொருட்பாலிலும், மரபு பற்றிய அறிவைக் காமத்துப் பாலிலும் பெரிதும் விளங்கக் காண்கிறோம்.

கல்வியியல்

கல்வியைத் தலைமைப் பண்பாகவும், ⁸³ கீழ்க்குலத் தோருக்கு மதிப்பு அளிப்பதாகவும் ⁸⁴ முன்னையோர் கருதினர். இதனை அரசியலுக்கு இன்றியமையாததாகக் கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை வாயிலாக வள்ளுவர் புலப்படுத்தினர்.

வள்ளுவரது பொதுமை அறத்தின் நுண்மையை உணர்ந்த பரிமேலழகர் கல்வி அனைவருக்கும் பொது எனச் சுட்டு கின்றார். இதனை,

கல்வி - அஃதாவது அவ் அரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல் களைக் கற்றல் - அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலம் என்றிவற்றினூல் களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன் னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் நோக்கி இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார்.

என்று கல்வி அதிகாரத்தின் தோற்றுவாயிலேயே வலியுறுத்து வதால் அறியலாம்.

மேலும் அவர் கூறுகின்ற பல்வேறு உரைக் குறிப்புகளால் அவர்தம் கல்விக் கொள்கையும் நன்கு புலப்படுகின்றது.

கல்வியின் இலக்கணம்

‘அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள் உணர்த்துவனவாகவே கல்வி அமைதல் வேண்டும்’ என்று (391) கல்வியின் இலக்கணத்தைச் சுட்டுவர்.

மேலும் பிற பொருள் உணர்த்துவன ‘சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா’ (391) என்பர்.

கற்கும் நெறி

‘கசடறக் கற்றல் என்பது விபரீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப் பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பயிறல்’ (393) என்று கூறுவ தால் கற்கும் நெறி தெளிவாகிறது.

கற்கும்போது ‘பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய கல்வி இழந்தார் பின்னொரு ஞர்ன்றும் அறிவுடையராக மாட் டார்; என்று கூறுவதால் பிறரை நிலை முனியாது கற்க வேண்டிய நெறியையும் வலியுறுத்துவார் (395).

கல்வியின் பயன்

‘கல்வியென்னும் ஞானக் கண்ணால், தேயமிடையிட்ட வற்றையும், காலமிடையிட்டவற்றையும் காண முடியும்’ (393) என்று கல்வியின் பயனைச் சுட்டுவர்.

கல்வியின் சிறப்பு

கல்வி அழிவற்றது; தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசர் என்று இவரார் கொள்ளப்படாது (400) என்றும்,

‘உடலோடு ஒழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையது’ (409) என்றும் கல்விச் சிறப்பை எடுத்துரைப்பார்.

இவ் உரைக் குறிப்புகளால் பரிமேலழகர் கொண்ட கல்வி இலக்கணமும், கல்வி கற்கும் நெறியும், கல்வியின் பயனும், கல்வியின் சிறப்பும் தெளிவுறுகின்றன.

கேள்வி

வள்ளுவர், அறிவினைக் கல்வி, கேள்வி என்றும் இரு வகையில் பெற முடியும் என்னும் கருத்தினர். இதனால் எழுத்துக் கல்வி இல்லாதோரும் நன்னூல்களில் பொருள் களைக் கேட்டறியும் வாய்ப்பினை அக்காலத்து மக்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பது புலனாம். ஆகவே வள்ளுவர், ‘கற்றிலனாயினும் கேட்க’ (414) என்றார். கேள்வியினைக் கல்லாதோர் மட்டுமேயன்றிக் கற்றோரும் கேட்டு அறிவை மேன்மேலும் பெருக்கினர் என்பது பரிமேலழகர் தரும் பின்வரும் உரைக் குறிப்பால் அறிய முடியும்:

‘அஃதாவது கேட்கப்படும் நூற்பொருளைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவழி அதனினாய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாத வழியும் அதனை உண்டாக்குதலான்’

கேள்வியறிவு { கற்றவர் - அறிவு மேலும் வளர்தல்
கல்லாதவர் - அறிவு பெறுதல்

இக்குறிப்பால் கேள்வியறிவினைக் கற்றோர், கல்லாதோர் ஆகிய இருவகையினரும் கேட்பர் என்பதும், கற்றறிந்தார் நூற்பொருளைக் கூறுவர் என்பதும், பயன் இருவகையினர்க்கு அறிவு என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

கேள்வியின் இயல்பு

இத்தகைய கேள்விச் செல்வத்தைப் பரிமேலழகர் மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கும் கருவி (415) என்பர். கேள்வி மழைத்துளி போல வந்தீண்டி எல்லா

அறிவுகளையும் உளவாக்கும் (416, என்றும் சுவை மிகுதியும், பிற்பயத்தலுமுடையது என்றும் கூறுவது உளங்கொளத்தக்கது. அச்சுவையைப் பரிமேலழகர், சொற்சுவை, பொருட்சுவை என இருவகைப்படுத்துவர். சொற்சுவை குணம், அலங்காரம் என இருவகைத்து என்றும், பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பது வகைத்து (420) என்றும் வரையறை செய்வர்.

கல்வி கேள்வி பற்றிய இக்கருத்துகள் குறள் மொழியிலுள்ள பரிமேலழகர் தரும் விளக்கங்களாகக் குறள் உரையில் காணப்படுவது குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும்.

மக்கள் கல்வியறிவு பெறுதற்கு வேண்டிய பல்வேறு நூல்களின் பெயர்களும் அவர்தம் உரைக்குறிப்புகளினின்றும் அறிய முடிகிறது. அறநூல். பொருள் நூல், இன்ப நூல் ஆகிய மூவகை நூல்களையும் அவர் சுட்டுவர். அறநூலுள், மனு நூலைப் பெயரிட்டுக் கூறுவார். பொருள் நூல் எனப் பொருள் வகையாகச் சுட்டுவாரேயன்றிப் பெயர்களைச் சுட்டவில்லை. இன்ப நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது 'போசராசன் வடநூலுள் கூறுவர்' என்று கூறுவர்.⁸⁶ உரையால் அறியலாகும் மூவகை நூல்கள் வருமாறு:

அறநூல்கள்

மனு முதலிய நூல்கள் (அ. உ. பா.)

அறநூல் 140, 322

நீதி நூல் 581, 662, 683

பொருள் நூல்கள்

சமய நூல்கள் 21

சாங்கிய நூல் 27

மெய்ந்நூல்கள் 300

ஆகமங்கள் 300

ஏரம்பம் முதலிய நூல்கள் 391

பொருள் நூல்கள் கருவி நூல்கள் 3-3

உழவு, பசுக்காவல், வாணிபம் ஆகியவற்றிற்கு உரிய நூல்கள் 512

அளவை நூல் சொன்னால் 725

அரண் பற்றி உரைக்கும் நூல் 743

நீதிநூல், யாணை, குதிரை, தேர் படைக்கலம் என்றிவற்றின் நூல்கள் - கல்வி. தோற்றுவாய்.

மனமொழி மெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாய நூல்கள் 834

இன்ப நூல்

போசராசன் வடநூல் - காமத்துப்பால், தோற்றுவாய்.

அரசியல்

மனிதன் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்குத் தேவையான குழலை ஏற்படுத்தவே அரசு தோன்றியது. ஒரு சமூகம் நிலைபெற்றிருப்பது அதன் அரசைப் பொறுத்துள்ளது. அரசு என்பது இயற்கையினால் படைக்கப்பட்டது என்றும், பிறப்பியல்பில் மனிதன் அரசியல் தன்மை கொண்டவன் என்றும் அரிஸ்டாட்டில் கருதுவது உளங்கொளத்தக்கது.⁸⁷ முன்னையோர் அரசியலை அரசு சாத்திரம், அர்த்த சாத்திரம், தண்ட நீதி போன்ற சொற்களால் குறிப்பிட்டனர்.⁸⁸

இன்று அரசியலென்பது நிலப்பரப்பு (Territory) மக்கள் கூட்டம் (Population), அரசாங்கம் (Government) இறைமை (Sovereignty) எனப்படும் நான்கு கூறுகளை ஒருங்கே கொண்டுள்ள அரசைப் பற்றிய இயலாகும். இவ்வரசையும் அதன் நோக்கத்தையும் அடையக் கருவிகளாகக் கொள்ளப்படும் அரசாங்கம் அதன் மூலிகளான நிர்வாகத்துறை, சட்டத்துறை, நீதித்துறை ஆகியவற்றின் அமைப்பு, இயல்கள், இயங்கு முறைகள் புற்றிய கருத்துக்களையுமே தற்காலத்தில் அரசியல் கொள்கை (Political Theory) எனக் கூறுகின்றனர்.⁸⁹

குறளில் பொருட்பாலில் காணப்படும் அரசியலில் இத் துணையளவு விரித்த செய்திகள் காணப்படவில்லையென்றாலும் அக்காலத்திய அரசுச் செயல்முறைகளை ஓரளவு அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பொருட்பாலை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என மூவகையாகப் பகுத்த பரிமேலழகர் முதல் இயலாகிய அரசியல் இறைமாட்சி தொடங்கி இடுக்கண் அழியாமை ஈறாக 27 அதிகாரங்களில் அரசியல் பேசப்படுவதாகக் கூறுவர். ஏனைய அங்கவியல், ஒழிபியல் ஆகிய இயல்களிலும் அரசு பற்றிய கருத்துக்கள் உண்டு.

இறைமாட்சி என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'அரசனுடைய 'நற்குண நற்செய்கைகள்' என்று பொருள்கொள்வர். மேலும் அரசு - அரசனது தன்மை' (381) என்று பொருள் கொள்வதும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

அரசர்கள் இறைப்பண்பு பெற்றவர்கள் என்று பண்டையோர் கருதினர்.⁹⁰ பரிமேலழகர் இறைமாட்சியின் தோற்றுவாயில் கூறும் உரை விளக்கமும் இறைப்பண்பு அமைந்த அரசனைச் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது 'ஒப்புநோக்கத்தக்கது

“ உலகபாலர் உருவாய்நின்று உலகம் காத்தவின் “ இறை” என்றார், ‘ திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்’ ⁹¹ என்று பெரியாரும் பணித்தார் ”

என்று எழுதுவதால் மன்னனைப் பற்றிய பரிமேலழகர்தம் கொள்கை வெளிப்படுகின்றது. மேலும் ‘மலர்தலையுலகிற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசன்’ என்று அரசனுடைய சிறப்பைப் பரிமேலழகர் போற்றுவர் ⁹²

‘ மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம் ’ ⁹³

‘ மன்னுயிரெல்லாம் மன்னாள் வேந்தன் தன்னுயிர் ’ ⁹⁴

‘ மன்னுயிர் ஞாலக்கு இன்னுயிர் ஒக்கும் இறை ’ ⁹⁵

என்று முன்னையோர் மன்னனைப் போற்றிய நெறியைப் பின் பற்றிப் பரிமேலழகரும் ‘மலர்தலையுலகிற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசன்’ என்று சிறப்பித்தனர்.

அரசன் அறன் இழுக்காது அல்லவை நிக்க வேண்டும் என்பார் வள்ளுவர் (384). இங்குப் பரிமேலழகர் அறம் என்பதை,

அவ்வறமாவது, ஓதல் வேட்டல் ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்உயிர் ஓம்பல், பகைத்திறம் தெறுதல் என்னும் சிறப்புத் தொழிலினும் வழுவாது நிறற்ல் (381)

என்று விளக்கவுரை தருவர்.

இதனால் அரசன் கொள்ள வேண்டிய தொழில்களாகப் பரிமேலழகர் பொதுத்தொழில், சிறப்புத் தொழில் என இரண்டினைப் பாகுபடுத்திக் கூறுவர்.

அரசன் காட்சிக்கு எளியனாய் இருத்தல் வேண்டும் (386) என்ற வள்ளுவரின் கருத்து பரிமேலழகரின் உரையால் மேலும் விளக்கம் பெறும்போது அவர்தம் அரசியலறிவு நன்கு வெளிப்படும்.

முறை வேண்டினார்க்கும் காண்டற்கு எளியனாய் அரசன் இருத்தல் வேண்டும் என்பதும், அத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வி உடையவனாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதும் பரிமேலழகருடைய உரையால் புலப்படும். 'முறை வேண்டினார் - வலியரால் நலிவு எய்தினார், குறை வேண்டினார் - வறுமையுற்று இரந்தார்' எனப் பரிமேலழகர் விளக்குவதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் அவனால் காக்கப்படுகின்ற நாடு, பசி, பிணி, பகை முதலியன இன்றி யாவர்க்கும் பேரின்பம் தந்து தேவருலகினும் நன்று என்னுமாறு, பிறர் புகழ் அமைந்திருக்க வேண்டும் (388) என்பது பரிமேலழகர் கொள்கையாக விளங்குகின்றது. மன்னனைப் புகழ்வதிலும் நாட்டைப் புகழ்வது உயர்ந்தது என்னும் பரிமேலழகரின் கருத்து எண்ணத்தக்கது.

மன்னன் அறநூலும் நீதிநூலும் கற்றவனாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பர்.⁹⁶ அரசர்க்குக் கல்வி இன்றியமையாதது என்பதைச் சுட்டுமுகத்தான் அரசன் அறிவுடையவனானால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுவான்⁹⁷ என்பார். படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரசன் என்று கூறப்படும் அரசனின் ஆறு அங்கங்கட்கும் அறிவு உரித்து (382) என அரசனுக்கும், உறுப்புக்கும் அறிவின் இன்றியமையாமையைச் சுட்டுவார்.

அமைச்சு

அமைச்சர் அரசர்க்கு இணையான தகுதியுடையவர் என்பது பரிமேலழகரின் கருத்தாகும்.⁹⁸ வள்ளுவர் அமைச்சனதையல்பினைப் பத்து அதிகாரங்களில், அங்கவியலில் கூறுவதாகப் பரிமேலழகர் பகுத்து வைப்பார். மேலும் அவர் 'அமைச்சனது தன்மை அவன்றன் குணங்களும் செயல்களும்' என உரை எழுதுவது எண்ணுதற்குரியது.

‘அரசர், சுருங்கிய காலத்தும், பெருகிய காலத்தும் இடைநிகராய காலத்தும் எஞ்ஞான்றும் அரசர்க்கு ஏற்பத் தொழில் செய்யும் திறம் பொருந்தியவராக அமைச்சர் விளங்கவேண்டும் என்று பரிமேலழகர் கூறுவர் (635).

அமைச்சியல் நடத்தற்கு ஏதுவாய சொற்களைச் சொல்லும் சொல்வன்மை அமைச்சர்க்கு வேண்டும் என்பார்.⁹⁹ சொற்களைச் சொல்லும்போது தம்முடையவும், கேட்போருடையவுமாய குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம் செல்வம், உருவம், பருவம் என்பனவற்றான் வரும் தகுதி வேறுபாடுகளை உணர்ந்தும் தமக்கும் அவர்க்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிந்தும் அவ்வம்மரபால் கூறவேண்டும் (644) என்பார். எனவே உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகும் இயல்பை அமைச்சர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது பரிமேலழகர் உரையால் நன்கு வெளிப்படுகின்றது.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

காவற்சாகாடு உகைத்தற்குரிய மன்னன் தீ நெறி விலக்கி நன்னெறியில் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பார்.¹⁰⁰ பேரறிவுடையவர், அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத் தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமல் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர் என்பவராவர் என விளக்கமும் தருவர்.

உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல் (442)

என்னும் குறட்பாவின் விளக்கவுரையில் ‘உற்ற நோய்களையும்’, ‘தீர்க்கும் விதத்தையும்’ கூறுவார்.

அரசர்க்குத் துன்பங்கள் தெய்வத்தாலும், மக்களாலும் வரும் என்பர். தெய்வத்தால் வரும் துன்பங்கள், (1) மழையினது இன்மை, மிகுதிகளால் வருவன (2) காற்று, தீ, பிணி என்றிவற்றான் வருவன என்பனவாம். இவை கடவுளரையும், தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யும் சாந்திகளால் நீக்கப்படும் என்பர்.

பகைவர், கள்வர், கற்றறிந்தார், வினை செய்வார் என்றிவர்களால் வருவன மக்களால் வருந்துன்பங்கள் என்றும், இவை சாம், பேத, தான, தண்டங்கள் ஆகிய நால்வகை உபாயத் துள்ளும் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும் என்றும் கூறுவர்.

தெய்வத்தால் வருவனவற்றை உற்பாதங்களால் அறிந்து சாந்திகளால் காக்க வேண்டும் என்றும், மக்களால் வருவனவற்றை அவர் குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயல் என்பனவற்றான் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றால் காக்க வேண்டும் என்றும் இதனால் புரோகிதரையும், அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று என்றும் விரிவாக உரைப்பர்.

பரிமேலழகரின் இவ் உரை விளக்கத்தில் மன்னர்க்கு வரும் இருவகைத் துன்பங்கள், நீக்கும் நெறிகள், துன்பங்களை நீக்கும் பெரியோர் முதலாயின பற்றிய குறிப்புகளைத் தருவதால் குறளின் பொருளை அவர் அரசியல் புலமையோடு வெளிப்படுத்திய பாங்கு நன்கு தெளிவுறுகின்றது.

- சடங்குகள் பற்றிய பரிமேலழகரின் கருத்துகள் வடமொழி மரபை ஒட்டியன. ¹⁰¹

ஒற்று

அரசனுக்குத் தன் நாடு செலுத்தும் போதும், பிறர் நாடு கொள்ளும் போதும் ஒற்றாடல் தேவை என்பர் பரிமேலழகர். ஒற்று என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'பகை, நொதுமல், நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தன அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதல்' எனப் பொருள் கூறுவர் ¹⁰²

ஒற்றையும், நீதிநூலையும் மன்னன் இரு கண்களாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பார் வள்ளுவர் (581). பரிமேலழகர் இதனை விளக்கும் போது, 'ஒற்றுத் தன் கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாம் சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தன எல்லாம் உணர்த்தும்' என்றும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்ல மாட்டாத வினைகளையெல்லாம் சொல்லி உணர்த்தும் என்றும் கூறி இவ்விரண்டையும் முறையே ஊனக்கண், ஞானக்கண் என மன்னர் போற்றல் வேண்டும் என்பார். இதனால் பரிமேலழகர் ஒற்றினது சிறப்பை உணர்த்தும் பாங்கு தெளிவாகின்றது.

ஒற்றர் ஐயுறாத வடிவாக பார்ப்பார். வணிகர் முதலாயினார் வடிவைச் சூட்டுவார் (595).

ஒற்றர் ஒற்றப்பட்டாரை நெருங்கி எவ்வாறு செயலாற்ற வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று (587)

என்னும் குறட்பாவால் கூறுவர்.

‘கேட்கவற்றாகி’ என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தரும் விளக்கம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

“மறைந்தவை சொல்லுவாரை யறிந்து அவர் அயிராமற் சென்று ஓட்டித் தாமே சொல்லும் வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னேவிளைத்து அத்தொடர்பாற் கேட்குங்காலும் உறாதார் போன்று நின்று கேட்க வேண்டுதலின் கேட்கவற்றாகி’ என்றார்”

என்பது அவர் தரும் விளக்கமாகும்.

இதனால் ஒற்றுப்பட்டாரை நெருங்கி நின்று அவர் மறை பொருளைச் சொல்லுமாறு சொல்லாலும் செயலாலும் ஏற்ற சூழலைத் தாம் ஏற்படுத்தி, மறைபொருளை அறிய விருப்ப மில்லாதார் போலக் கேட்டுத் தெளியும் திறன் ஒற்றர்க்கு இருத்தல் வேண்டும் என்று ஒற்றினது இலக்கணம் கூறும் உரைப்பாங்கு பரிமேலழகரின் அரசியலறிவை நன்கு வெளிப் படுத்துவதாக அமைகின்றது.

போர்ப்பணி

அரசர்க்குக் காவற்பணியும் இன்றியமையாததாக அக் காலத்தில் விளங்கியது. வள்ளுவர் சிறப்பாக நாடு அரசன், படைமாட்சி, படைச்செருக்கு முதலான அதிகாரங்களில் நாடு காவலைப் பற்றியும் போர் பற்றிய செய்திகளையும் கூறுகிறார். இவையன்றித் தெரிந்து செயல்வகை, வலியறிதல் காலம் அறிதல், இடம் அறிதல் ஆகிய அதிகாரங்கள் அரசனின் போர்ப்பணியைக் குறிப்பதாகவே பரிமேலழகர் கருதுவர். பரிமேலழகரின் இவ் அதிகாரப் பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதால் போர்ப்பணி பற்றிய அவர்தம் நுட்பமான கருத்துகள் நன்கு விளங்குகின்றன.

பரிமேலழகர்,

வகையறச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு (405)

என்னும் குறட்பாவிற்குப் ‘போர்வினையைத் தொடங்கு முன் நிகழும் திறங்களை முற்ற எண்ணாது, சில எண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற் செல்லுதல், பகைவரை வளரும் நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்யும் நெறி’ என்று கருத்துரைப்பார். மேலும் விசேட உரையில் வினைக்கு முன் எண்ண வேண்டிய திறங்கள் எவை எவை என்று பரிமேலழகர் விளக்குவது கருதத்தக்கது:

“அத்திறங்களாவன: வலி, காலம், இடன் என்ற இவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்குவரும் இடைபூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும் அதனால் பெரும்பயனும் முதலாயின. அவற்றுள் சில எஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாம் ஆகலான், முற்றுப்பெற எண்ண வேண்டும் என்பதாம்”

அரசன் செய்யத்தக்கன அல்லவற்றைச் செய்தால் கெடும் என்றும் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாவிட்டாலும் கெடும் என்றும் வள்ளுவர் உரைப்பர் (466). இங்குப் பரிமேலழகர் செய்யத்தக்கன அல்லவாவன யாவை என்பதனை, ‘பெரிய முயற்சியினவும், செய்தால் பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும். ஐயமாயினவும், பின் துயர் விளைப்பனவும் என இவை’ என்று சுட்டி இவற்றின் மறுதலையாயின வினைத்தும் செய்யத்தக்கன என்றும் சுருங்க உரைப்பர்.

அரசன் வினை செய்யத் தொடங்கும் முன் இங்ஙனம் எண்ணித் தெரிந்து செயலாற்றல் வேண்டும் என்பதைப் பரிமேலழகர் கூறிய குறிப்புக்கள் நன்கு உணர்த்தும். அவ்வாறு செயலாற்றவில்லையேல், அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்னும் மூலகை ஆற்றலுள் பொருள், படை என இருவகைத் தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனாய் விடுவர் என்றும் தெளிவுறுத்துவர்

பகையரசனோடு ஏற்படும் பூசல்களைத் தீர்ப்பதற்கு உரிய உபாயங்களைப் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுவர். ‘உபாயம்’ பற்றித் திருவள்ளுவர் வெளிப்படையாகக் கூறவில்லையாயினும் பரிமேலழகர் உரைத்திறம் கொண்டு அதனை விளக்குவதைக் காண்போம் :

‘எண்ணித் துணிக கரும்’ (467) என்பதற்குச் செய்யத் தக்க கரும்மும் முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணித் தொடங்குக என உரை தந்து, உபாயங்கள் குறித்துப் பின் வருமாறு விளக்குவர்:

“அது கொடுத்தல், இன்சொல் சொல்லல், வேறுபடுத்தல் ஒறுத்தல் என நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தான், சாம, பேத, தண்டம் என்ப. அவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் ஐவகைய. ஏனைய மூவகைய. அவ்வகைகளெல்லாம் சுண்டுஉரைப்பின் பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாம் எண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றானால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும் இடையின் ஒழிதல் ஆகாமையானும் அரசன் துயருறுதலின் அவ்வெண்ணாமையை ‘இழுக்கு’ என்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயம் அறிந்தே தொடங்குக என்பதாம்.

இவ்வுரையின் தொடர்ச்சியாக அடுத்த குறட்பாவின் உரையில் (468) நால்வகை உபாயங்களையும் பயன்படுத்தும் நெறியையும் எடுத்துரைக்கின்றார். கொடுத்தலைப் பொருள் நசையாளன்கண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பம் உடையான், மடியாளன், முன்னே நிறேராடு பொருது நொந்தவன் என இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதான் என இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வழி வாராத இவர் கண்ணும் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணும் அவ்உபாயங்களைப் பயன்படுத்தி அரசன் வினைமுடித்தல் வேண்டும் என்பர்.

இவ் உபாயங்களுள் பொருந்தாதனவற்றைச் செய்தல் கூடாது என்றும் அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கு ஏற்பச் செய்தல் வேண்டும் என்றும் கூறுவர். தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க்கு உரிய கொடுத்தல் முதலியன மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய் வைத்து வலியார்க்கு உரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலும் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாம். எனவே இவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டும் என்னும் பரிமேலழகரின் கூற்று அரசன் எங்ஙனம் வினையை அணுக வேண்டும் என்பதனைத் தெளிவுறுத்துகின்றது எனலாம்.

காலமறிந்து தானையினைச் செலுத்த வேண்டும் (481) என்பர் வள்ளுவர். பரிமேலழகர் அதன் விளக்க உரையில், 'காலமாவது வெம்மையும், குளிர்ச்சியும் தம்முள் ஒத்து, நோய் செய்யாது, தண்ணீரும் உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லும் இயல்பினதாய் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்' என்று கூறுவதால் படைநடத்திச் செல்லும் மன்னன், அதனை நடத்துதற்குரிய காலத்தின் சிறப்பையும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்னும் பரிமேலழகரின் கொள்கை தெளிவாகிறது.

தூது

அரசியலில் அயல்நாட்டுறவு பெரிதும் இன்றியமையாதது. வள்ளுவர் 'தூது' என்னும் அதிகாரத்தில் தூது உரைப்பான் பண்புகளை விளங்க உரைக்கின்றார்.

பரிமேலழகர் தூது என்பதற்குச் 'சந்தி விக் கிரகங்கட்கு வேற்று வேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை' (103) என விளக்கம் தருவர். தான் வகுத்துக் கூறுவான், ¹⁰⁴ கூறியது கூறுவான்¹⁰⁵ எனத் தூது இருவகைப்படும் என்பர் பரிமேலழகர். தான் வகுத்துக் கூறுவானை அமைச்சனோடு ஒப்பான் எனவும், கூறியது கூறுவான் அவனிற் காற்கூறு குறைந்தோன் என இருவருக்கும் தகுதி வகுப்பர். இவ்விரு வகையாரோடு வடநூலார் மதத்தைப் பின்பற்றி ஓலை கொடுத்து நிற்பாரையும்¹⁰⁶ கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடை என பூ வகையாக வகுத்துக் காட்டுவது பரிமேலழகர்தம் அரசியலறிவைப் புலப்படுத்தும்.

பொருளியல்

'பொருளியல்' இன்று தனிமனித வாழ்விலும், அரசாட்சி-யமைப்பிலும், நிறுவனங்களிலும், சமூக வாழ்விலும் தனியாட்சி நடத்துகின்றது. பொருளியலைப் பொருள்நூல், பொருளாதாரம் என்றும் கூறுவர். பொருளியல் அறிவு பழங்காலத்தில் தனித்துறையாகத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை யென்றாலும் இன்றைய பொருளியலறிஞர் கூறும் கருத்துக்கள் அவ்இலக்கியங்களில் இலமழறை காயாகக் காணக்கிடக்கின்றன என்பர் பலதுறை அறிஞர்கள்.¹⁰⁷

பொருளியல் மனிதனைப் பற்றியது; சமூக அறிவுத் துறைகளில் ஒன்று. மனிதன் தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பொருள்களைத் தேடவும், படைக்கவும், துய்க்கவும் ஒரு சமூகமாக இயங்க வேண்டியுள்ளது. அம்முயற்சிகளை ஆய்ந்துரைப்பதே பொருளியல் என்பர் அறிஞர்.¹⁰⁸ எனவே பொருளை ஈட்டலும் இயற்றலும் வகுத்தலும் பற்றியுரைப்பதே பொருளியல் எனலாம்.

பொருளின் சிறப்பு

இத்தகைய பொருளை வள்ளுவர்,

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள் (751)

பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் (753)

பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல் (247)

செய்க பொருளை..... (759)

பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை (252)

என்று போற்றுவர்.

வள்ளுவ உள்ளத்தை உணர்ந்த பரிமேலழகரும் பொருளைப் போற்றும் வகையில், இவ்வுலக இன்பங்கட்குப் பொருள் காரணம் (247); பகைவர், நட்பார், தொதுமலர் யாவரும் பொருளுடையாரைப் போற்றுவர் (752); பொருளுடையாரிடத்துப் பகைவரும் தாமே தருக்கழித்து ஒடுங்குவர்; பொருள் பெரும்படையையும் நட்பையும் உண்டாக்கும் (759); என்றும் எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் பொருள் இன்றியமையாதது (753) என்றும் விளங்க உரைப்பர்.

இக்கருத்துக்களோடு பொருளாதார நிலையில் மிக உயர்ந்து விளங்கும் இன்றைய வல்லரசுகளை ஏனைய நாடுகள் போற்றிப் புரந்து வாழும் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இக்கூற்றுகளின் வன்மை நன்கு புலனாகும்.

அரசு நடைபெறுவதற்கும், நாடு காவலுக்கும், மக்கட்காப்புக்கும் பொருள் இன்றியமையாதது. 'பொருள் செயல் வகை' என்னும் அதிகாரத்திற்கு விளக்கம் தரும் பரிமேலழகர் 'பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும்

காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தவின் திறம்' என உரை எழுதுவது இவண் உளங்கொளத்தக்கது. இவ்வதிகாரப் பொருளில் வரும் பத்துக் குறள்களின் கருத்தையும் பரிமேலழகர் தொகுத்து முறையே 'பொருளது சிறப்பு' ¹⁰⁹, 'பொருள் ஈட்டும் நெறி' ¹¹⁰; 'பொருளான் வரும் பயன்' ¹¹¹ கூறப்பட்டன என்பர்.

அரசின் பொருள் வாழ்வு

தனி மனிதன் பொருள் ஈட்டித் தன் தேவைகளையும் தன் குடும்பத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றான். தனி மனிதனது பொருள் வாழ்வு போன்றே அரசுக்கும் பொருள் வாழ்வு உண்டு. அதன் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதும் அதற்கான பொருளையும் பயன்பாட்டையும் (Utilities) ஈட்டுவதும் செலவு செய்வதும் பற்றியதே அரசின் பொருள் வாழ்வு. தனி மனிதனைப் போன்றே அரசும், வரவும் செலவும் பார்த்து முதலும் ஊதியமும் கணக்கிட்டு வாழ வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது மக்கள் பொருள் வாழ்வினை அது நெறிப்படுத்தியும் செல்கிறது. அது அதன் கடமையுங்கூட ஆகும். தனி மனிதன் பொருள் வாழ்வுக்கும் அரசின் பொருள் வாழ்வுக்கும் நெருங்கிய உறவுண்டு. எல்லாம் முடிவில் மக்கள் வாழ வாகவே முடிகின்றன; எல்லாம் மக்களுக்குத்தான் என்பதன்றி வேறில்லை. அரசு மக்களுக்கெல்லாம் பொது. அது நடத்தும் பொருள் வாழ்வும் எல்லாருக்கும் உரியதும் உறவுடையதும் ஆகும். ஆகவே அரசின் பொருள் வாழ்வு (Economics of Government) பொது நிதியியல் (Public Finance) எனவும் பெயர் பெறுகிறது. ¹¹² எனவே அரசினுடைய வரவு செலவுகளைக் கூறுவது பொது நிதியியலாகும்.

வள்ளுவர் இதனை,

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு (835)

என்பர். இக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் தரும் விளக்கங்கள் அவர்தம் பொருளியல் புலமையை நன்கு உணர்த்துவனவாக உள்ளன.

“தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேல் உளவாக்கலும், அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும், தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும், காத்தவற்றை அறம் பொருளின்பள்ளின் பொருட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன்”

என்பது அவர்தம் உரை இவற்றுள் பொருள்கள் உள்வரக் கூலை வருவாய்க்குள்ளும் (Revenue) தொகுத்தலையும் கரத்தலையும் நிதியாட்சியுள்ளும் (Financial Administration) விடுத்தலைச் செலவுள்ளும் (Expenditure) அடக்கலாம்.

பரிமேலழகரின் உரையில் அரசுக்கு வரும் பொருள்களும், வரும் வழிகளும், அவற்றினைக் காக்கும் முறையும், செலவு செய்யும் முறையும் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. அவர்தம் உரையால் அறியும் செய்திகள் வருமாறு:

அரசுக்கு வரும் பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல் முதலாயின என்று குறிப்பிட்டு, அரசுக்குப் பொருள் எவ்வெவ் முறையில் வரக்கூடும் என்பதையும் பின்வருமாறு விளக்குவர்.

- வரும் வழிகளாவன: 1. பகைவரை அழித்தல்
2. திறைகோடல்
3. தன் நாடு தலையளித்தல்

‘வாரிபெருக்கி’ என்னும் குறள் தொடருக்கு (512) உரை எழுதும் போது பொருள் வரும் வாயில்கள் என மேற்குறித்த வற்றைக் குறிப்பிட்டு அவற்றோடு

4. உழவு
5. பசுக்காவல்
6. வாணிகம் என்னும்
வார்த்தையுமாம்

என மூன்றைக் கூட்டி எழுதுவர். ‘உறு பொருள்’ என்னும் குறட்பகுதியில் (756),

7. உடையார் இன்மையின்
தானே வந்துற்ற பொருள்
8. வைத்தார் இறந்து போக
நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்
கிடந்து பின் கண்டெடுத்தது
9. தாயத்தார் பெறாதது
10. சுங்கமாகிய பொருள்

முதலாயின அரசுக்கு உரிய பொருள்களாம் என்பர்,

மேலும் நிலவரியாக (11) 'ஆறில் ஒன்றாய் வருதல்' (755) என்னும் குறிப்பையும் தருவர். இவர்தம் உரையினின்றும் அரசுக்குரிய வருவாயாக மேற்கண்ட பதினொரு வருவாய்களை அறிய முடிகின்றது. இது அவர் காலத்திலிருந்த நடைமுறையாயிருக்கக் கூடும்.

'உல்கு பொருள்' என்பதற்குப் (756) பரிமேலழகர் 'சங்கமாகிய பொருள்' எனவும், கலத்தினும் காரினும் வரும் பண்டங்கட்கு இறையாயது' ¹¹³ எனவும் கூறுவர். 'சங்கம்' அக் காலத்திய வருவாய் என்பதும் இதனால் புலனாகிறது.

இங்குப் பரிமேலழகர் கூறும் 'பசுக்காவல்' என்பது ஆடு, மாடு, எருமை முதலிய இனங்கள் கொண்ட கால்நடை வளர்ப்பாக இருத்தல் வேண்டும் என்பர். நாட்டிலுள்ள கால்நடையால் அரசனுக்கு வருவாயுண்டு. உழவர்கள் நிரைகாத்து அரசனுக்கு நிதி தந்தனர் என்பதை,

போர்வகை வாய்த்த புரவலரின் மேதக்கார்
ஏர்வாழ்நர் என்பதற்கு ஏதுவாம் — சீர்சால்
உரைகாக்கும் மன்னர்க்கு ஒளிபெருகத் தாம்தம்
நிரைகாத்துத் தந்த நிதி

என்னும் பழம்பாடலாலும் அறிய முடிகிறது. ¹¹⁴

வடநூல்களில் பேசப்படும் 'வார்த்தா சாஸ்திரத்தையும்' பரிமேலழகர் கூறுவது எண்ணத்தக்கது. ¹¹⁵ 'உழவு, பசுக்காவல், வாணிகம் என்னும் வார்த்தையுமாம்' (512) என்பது அவர் உரை. இதனால் அவர்தம் வடமொழிப் பொருள்நூற்புலமையும் நன்கு புலனாகும்.

காக்கும் முறை

சட்டிய பொருளைக் காப்பதற்குரிய நெறியாகப் பரிமேலழகர் இரு குறட்பாக்களின் உரைகளிலும் கீழ்வரும் செய்தியைக் குறிப்பர் :

'காத்தல் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும்; பிறர் என்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினாரை' ¹¹⁶

பகைவர், கள்வர் முதலானோரிடத்திருந்து இடையூறுகள் வருவனபோலவே அரசனுக்குத் தன் சுற்றத்தாரிடமிருந்தும், தன்கீழ்ப் பணி செய்வாரிடமிருந்தும் பொருளைக் காவாத வகையில் இடையூறுகள் வரலாம் என்று கருதும் பரிமேலழகரின் உரைநுட்பம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

வகுத்தல்

வகுத்தல் (385) என்பதற்குச் செலவிடுதல் என்பது பொருள். வள்ளுவர் வகுத்தல் என்று மட்டுமே பொதுப்படக் கூறுகிறார். இதற்குப் பரிமேலழகரின் பொருள் விளக்கம் அவர்தம் பொருளியல் புலமையை நன்கு காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது:

“காத்தவற்றை அறம், பொருள், இன்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தல்.

கடவுளர் அந்தணர் வறியோர் என்றிவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்தலை அறம் பொருட்டாகவும்,

யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரண் என்ற இவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலின் பிரிக்கப்படுவார்க்கும், தன்னிற் பிரிதலின் கூட்டப்படுவோர்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும்,

மண்டபம் வாவி செய்குன்று இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும், ஐம்புலன்களால் நுகர்வனவற்றிற்கும் கொடுத்தலை இன்பம் பொருட்டாகவும் கொள்க”.

இதனை,

1. கடவுளுக்கும் மக்களுக்குமென—அறத்துறைச் செலவு
2. உள்நாட்டுக் காவலுக்கும் வெளிநாட்டு உறவுக்கும் என—பொருட்டுறைச் செலவு
3. தக்க சூழலை அமைத்துப் புலனின்பத்திற்கென—இன்பத்துறைச் செலவு

என வகுத்துக்காட்டும் பாங்கு உரையாசிரியரின் பொருளியற் போக்கினைப் பண்டை நெறியோடு பிணைக்கும் நுட்பத்தை உணர்த்தும்.

இவை பொதுமக்கள் யாவர்க்கும் பொருந்தும் வகையில் கூறிய பரிமேலழகர் அரசர்க்கெனச் சிறப்பாகக் கூறுமிடத்துத் தன் செலவு, எதிர்கால வைப்புநிதி, கொடை எனக்கூறி அவற்றிற்குரிய அளவினைக் கூறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ¹¹⁷

சமயமும் பொருளியலும்

வள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்தில் 'இறைவனை எண்குணத்தான் (9), வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் (4), தனக்குவமை இல்லாதான் (7), மலர்மிசை ஏகினான் (3) எனப் பண்பு, செயல் அடிப்படையில் சுட்டுவர். உருவத்தையும் பெயரையும் சுட்டாது கடவுள் வாழ்த்தின் பயன்கூறும் போதுங்கூட நிலமிசை நீடு வாழ்வார் (3), அடிசேர்ந்தார்க்கு¹¹⁸ யாண்டும் இடும்பையில் (4), மனக் கவலையை மாற்றலாம் (7), பிறவிக்கடலைக் கடக்கலாம் (8) என யாவருக்கும்ஒத்த பயனையே கூறுவர். ஆனால் பரிமேலழகரின் உரையால் பல்வேறு சமயக் கருத்துக்களையும், வதுத்தக் கருத்துக்களையும் அறிய முடிகிறது.

ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்து

கடவுள் வாழ்த்தினை 'ஏற்புடைக் கடவுள் வாழ்த்து' என்பார் பரிமேலழகர். சத்துவம், இராசதம், தாமதம் முதலிய முக்குணங்களால் காத்தல், படைத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களுக்குரிய அரி, அயன், அரன் ஆகிய முக்கடவுளரையும்¹¹⁹ வள்ளுவர் பொதுப்பட வாழ்த்தினார் என்பது பரிமேலழகரின் கருத்தாகும். இதனால் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பரிமேலழகர் இத்து சமயப் பார்வையோடு நோக்கினார் என்பது புலனாகும்.

எண்குணத்தான் (9) என்னும் தொடருக்குத் தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்புமுடைமை ஆகிய எண்குணங்களையுடையவன் என்று சைவ ஆகமத்திற்கு கூறப்பட்டதைக் குறிப்பிடுவர் பரிமேலழகர்.

மேலும் இவ்வுரையில் இவ்வெண்குணங்கள் 'கடையிலா அறிவை முதலாக உடையன' எனவும் உரைப்பாருமுனர்¹²⁰ எனப் பிற சமயக் கொள்கையைச் சுட்டுவர். இதனால் சமண

சமயச் சார்பான கருத்துக்களைக் குறளுரைக்கும் பிறர் கூறுவதையும் பரிமேலழகர் மறைக்காமல் எடுத்துரைப்பர் என்பது புலனாகிறது,

‘மலர்மிசை ஏகினான்’ என்னும் தொடருக்குப் ‘பூமேனடந்தான்’ என்று வேறு கடவுளருக்கு ஏற்றிச் சொல்வாருமுளர் என்று கூறுவதால் இவர்தம் பிற சமய அறிவு வெளிப்படுகிறது.

சாங்கியம்

உலகம் ஐம்புலன்களையும் ஆராய்ந்தானும் ஞானிகள் வயத்தது (27) என்பர் வள்ளுவர். பரிமேலழகர் இதனைச் சாங்கிய வழி நின்று,

“ அவற்றின் (சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை) கூறுபாடாவன: பூதங்கட்கு முதலாகிய அவை தாமைந்தும், அவற்றின் கண் தோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும் அவற்றின் கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவான்கட்டு என உடம்பொடு புணர்த்ததனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்கருவியாகிய மான் அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது மூலப்பகுதியொன்றிற்றோன்றிய தன்மையிற் பகுதியே யாவதல்லது விசுதியாகாதென்வும், அதன்கட்டோன்றிய மானும், அதன் கட்டோன்றிய அகங்காரமும், அதன் கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளமாகிய ஏழுந்தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விசுதியாதனும், தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும், ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும், பூதங்களுமாகிய பதினானும் தங்கட்டோன்றுவன வின்மையின் விசுதியே யாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிற்றோன்றாமையானுந் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் இரண்டும் அல்லெனவுஞ் சாங்கிய நூலுள் ஓதியவற்றான் ஆராய்தல் ”

என விரிவாக விளக்குவர். இதனால் அவர் அத்துறையில் பெற்ற மெய்ப் பொருள் அறிவு புலப்படும்.

ஆருகத நெறி

பரிமேலழகர் ஆருகதக் கொள்கைகளையும் அறிந்தவர். அதில் அவர்கள் 'தருமத் தியானம்' எனக் கூறுவதைப் பிற மதத்தினரும் நன்கு உணரும் வண்ணம், 'உயிர்களை அளவைகளால் அளந்து நல்வினை தீவினைகளால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் உணர்ந்து அதற்குரிய யோக ஞானங்களைச் செய்து வீடு பேறு அடைதலை ஆருகதர் 'தருமத் தியானம்' (286) என்பர்" என்று அவர் எழுதும் குறிப்புரை இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

மேலும் 'சார்பு கெட ஒழுகுதலைச் சமணர் உவர்ப்பு' என்பர் (359) என்று பரிமேலழகர் எழுதுவதாலும் அவர்தம் சமண சமயப் புலமை நன்கு தெளிவாகும்.

வைசேடிக நெறி

அறுவகைப் பொருள் என்பது வைசேடிகர் வழக்கு. அதனைப் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என விரித்துக் காட்டுவார். ¹²¹

இதனால் பிறர் மதச் சார்பான சொற்றொடர்களை எடுத்துக் கூறுதலும், அவற்றிற்குரிய விளக்கங்களைப் பிற மதத்தினரும் தெரிவாக உணரும்வண்ணம் விளக்குதலும் பரிமேலழகர் உரையினின்றும் நன்கு புலனாகின்றன.

சமயங்களின் ஒத்த இயல்பு

ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயங்கள் பல ¹²² ஆயினும் அவை மெய்ப்பொருளைக் கூறுவதில் ஒத்த துணிபொருளை எடுத்துரைப்பதே வள்ளுவர் கருத்து என்பதைப் பரிமேலழகர் வலியுறுத்துவர். இதனை, 'தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களில் வருவாதொழுகினால் அறம் வளரும்; அறம் வளரப் பாவந்தேயும்; பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும்; அறியாமை நீங்க இது நித்தியம், இது அநித்தியம் என்னும் பகுத்தறிவும் அறியுந்தன்மையையுடைய இம்மை மறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும். தோன்றவே பிறவிக்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சி உண்டாகும். அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப் பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய நான் என்பதுமாகிய மமகாரமும், அகங்காரமும் நீங்கும். எனவே இவ்விரண்டு

பற்றுக்களையும் வெறுத்தல் வேண்டும். இவையே ஒன்றை யொன்றொவ்வாத சமய நூல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒத்த துணியாம்” என்னும் உரைப்பகுதியினின்றும் அறியலாம். ¹²³

உடம்பு நீங்கிப் போகும் காலத்தில் அடுத்த வினையும், அவ்வினை காட்டும் கதிநிமித்தங்களும், அக்கதியில் அவ் அவாவும் உயிரினிடத்து வந்து தோன்ற, அறிவை மோகம் மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ் அவாவானது அக்கதியினிடத்துக் கொண்டு செல்லுமாதலால் அவாவைப் பிறப்பினும் வித்து என்றார். இக்கருத்து எல்லாச் சமயங்கட்கும் ஒத்தது என்று கூறுவர் பரிமேலழகர். ¹²⁴

ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமய நெறிகள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தாலும் அறத்திற்குத் துணையாக வருவது அருளுடைமைதான் என்பர் பரிமேலழகர். ¹²⁵

இக்கூற்றுக்களால் பரிமேலழகர் பிற சமயக் கருத்துக்களையும் அறிந்து தம் உரைவளத்திற்கு நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்பது தெளிவாம்.

துறவு

பல நாடுகளிலும் பண்டைக்காலத்தே துறவறம் போற்றப் பட்டுள்ளது. ¹²⁶ துறவின் மூலம் ஆன்ம அறிவும் வீடு பேறும் கிட்டும் என்பது பண்டையோர் நம்பிக்கை. ‘இல்லறத்தின் வழுவாது ஒழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடு பேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம்’ ¹²⁷ என்று பரிமேலழகர் துறவறத்திற்கு இலக்கணம் கூறுவர்.

வள்ளுவரின் துறவு அதிகாரத்தில் வெளிப்படையாகக் காணாத விரத ஞானங்களைப் பரிமேலழகர் உரைத் திறத்தால் புலப்படுத்துவர். பின்னர் விரதத்தை விளக்கும் வகையில் தம் வல்லமைக்கு ஏற்ப இன்ன அறங்களைச் செய்வதையும் இன்ன பாவங்களைத் தவிர்ப்பதையும் சுட்டுவர். இவற்றின் கீழ், ‘அருளுடைமை முதலாக 9 அதிகாரங்களையும் அடக்கி இவற்றோடு துறவறத்திற்கு உள்ள இயைபை அவ்வவ் அதிகாரங்களின் பெயர்க்காரணத்தில் சுட்டுவர்.

தேசிகரிடம் உபதேச மொழிகளைப் பெற்று, கேள்வி, விமரிசம், பாவனை வாயிலாக முத்தியை அடைவது (356) பரிமேலழகர் காட்டும் நெறியாகும். பலர்பக்கிலும் பலகடலும் பயில்வது கேள்வி (356) எனவும், அங்ஙனம் கேட்ட உபதேச மொழிப் பொருளை அளவைகளாலும், பொருந்தும் வழிகளாலும் தெளிவாக ஆராய்ந்து முதற்பொருளை உணர்வது விமரிசம் (357) எனவும், உயிர் தன் அவிச்சை கெட்டுச் செம்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல் 'பாவனை' (358) எனவும் பரிமேலழகர் கூறுவர். பாவனைக்குச் 'சமாதி' எனவும் 'சுக்கிலத் தியானம்' எனவும் பெயர் உள்ளமையைச் சுட்டுவதின் வாயிலாக மெய்ப்பொருள் துறையில் விளங்கும் பல்வேறு ஒரு பொருள் தொடர்களைப் பரிமேலழகர் தம் உரையில் குறிப்பதை அறியமுடிகிறது.

வீடு பேறு எய்துதற்குரிய தவநெறியில், செயற்கு எளியவை இவை, அரியவை இவை எனப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைப்பர்:

எளியவாவன :

மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறி வழிகளாற் புலன்களிற் பிறத்தலும் வெஃகலும் வெகுடலும் முதலாயின

அரியவாவன:

இயம நியம முதலிய எண்வகை யோக உறுப்புக்கள்¹²⁸.

இங்கு இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி முதலிய எண்வகை யோகங்களும் செய்தற்கு அரியன என்று கூறுவது கருதற்பாலது.

நீத்தார் பெருமையாக^{*} 'நீர்பலகால் மூழ்கல் முதலாய நாலிரு வழக்கிற்றாபதபக்கம் என்பாருமுளர்' என்னும் பிறர் கருத்தினைச் சுட்டி அவை நியமத்துள்ளே அடங்கும்; எனவே 'நீத்தார் பெருமைக்கு அவை ஏலாமை யறிக' என்றும் கூறுவர்.

பரிமேலழகரின் உரையினின்றும் சமய மெய்ப்பொருள் கருத்துக்களைத் தொகுத்து ஆராயும்போது அவர் சைவ, வைணவ வேறுபாடு கருதாமல் அவற்றின் கருத்துக்களையும் தம் உரையில் இணைத்துச் சமயப் பொதுமையை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் வழிபடு கடவுள் என்ற விளக்கத்தை அமைத்துள்ளார். இப் பொது நெறியைச் சுட்டுவதுடன்,

இதற்கு உட்பட்ட சைவ, சமயக் கருத்துக்களுடன் இதற்கு மாறான சமணம் போன்ற புறச் சமயக் கொள்கைகளையும் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளமை எண்ணுதற்குரியது.

எனவே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாச் சமயங்களுள் விளங்கு கின்ற ஒத்த இயல்புகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதால், பரிமேலழகர் சமயப் பொதுமை நெறியில் நின்று உரைவிளக்கம் கண்டார் என்பதும் புலனாகின்றது.

அளவை இயல்

மனிதனின் சிந்தனைத் திறனையும், ஆராய்ச்சி உணர்வை யும், கருத்துக்களையும் நிரந்தரித்து கிளக்கும் சொல்வன்மை யினையும் பெரிதும் வளர்த்துச் செம்மையுறச் செய்ய வல்லது¹²⁹ அளவை இயலாகும். அளவை இயலை ஆங்கிலத்தில் 'லாஜிக்' (LOGIC) என்பர். இச்சொல், மொழி, சிந்தனை என இரு பொருள்படும் 'லாகோஸ்' (Logos) என்னும் கிரேக்கச் சொல்லி லிருந்து பிறந்தது இதிலிருந்தும் சிந்தனைக்கும் மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பை அறியலாம் என்பர்.¹³⁰

காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் என்னும் மூவகையே அளவைகளுள் முதன்மையானது¹³¹ இவ் அளவை நூற் புலமையில் சிறந்தவராகத் திகழ்ந்தவர் வள்ளுவர் என்பதை அறிஞர் நன்கு நிறுவிியுள்ளனர்.¹³² எனவே, அந்நெறியில் செல்லும் குறள் உரைகாரரான பரிமேலழகருடைய உரை யினின்றும் அவர்தம் அளவை இயல் புலமைக்குச் சான்றுகள் பல காண முடியும்.

அளவையின் இலக்கணம்

அளவையைப் பற்றி இலக்கணம் கூறுமுகத்தான் 'உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப் பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதி யாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக்குற்ற விளைவுகளையும், அவற்றான் அது நாகதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அவற்றையொழித்தற்குரிய யோகஞானங்களையும், எய்தும் வீட்டினையும் அளந்து உள்ளவாற்றிதல்' (286) என்று பரிமேலழகர் கூறுவர்,

இதனால் நாற்கதியில் பிறக்கும் உயிர் இரு வினைகளினின்றும் நீங்கவும் யோகஞான நெறியில் சென்று வீடுபேறு எய்தவும் அளவை துணைபுரிகிறது என்பது பரிமேலழகர் கருத்தாகும்.

மூவகை அளவை

‘நல்லாற்றான் நாடி அருளாள் க’ (242) என்னும் குறட்பாத்தொடருக்கு உரை எழுதும்போது பரிமேலழகர், ‘அளவைகளானும் பொருத்துமாற்றானும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து அருளுடைய ராக’ என்று குறிப்பார் மேலும் அதன் விசேடவுரையில் அளவையின் வகை, பொறி, குறி, கருத்து என்பவற்றால் காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் என அளவைகள் வகையை மூவகைப்படுத்துவார். மேலும் உவமை, அருத்தாபத்தி, இன்மை ஆகிய இவற்றையும் அளவையெனக் கருதுவார் கருத்தையும் எடுத்துரைப்பர். ஆயினும் பரிமேலழகர் பின்னதை முன்னதில் அடக்கி மூன்றெனவே கூறும் கொள்கையுடையர்.¹³³ இக் கருத்தைத் தருக்க சங்கிரகம், விருத்தி - ரத்னாவலி ஆகிய நூல்களில் காணும் கருத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காண்பர் இக்கால அறிஞர்கள்.¹³⁴

மெய்யுணர்தலில் விபரீத ஐயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவார்.¹³⁵ விபரீதத்தை விளக்கும்போது பரிமேலழகர் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் உணர்வு என்று கூறி, ‘மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும் கடவுளும் இல்லையெனவும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளையும் சொல்லுகிற மயக்க நூல் வழக்குகளை மெய்நூல் வழக்கெனத் துணிதல், என்று மேலும் விளக்குகிறார். இதற்குச் சான்று கூறித் துணியும் நெறியும், குற்றியை மகனென்றும் இப்பையை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் எனத் தம் அளவையியல் புலமையால் குறளின் உரைக்கு நுட்பம் சேர்ப்பது உளங்கொளத் தக்கது.

அருத்தாபத்தி

கருதலளவையுள் அடங்கும் அருத்தாபத்தியைப் பல இடங்களில் பரிமேலழகர் சுட்டுவர்.¹³⁶

‘தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக’ என்னும் குறட்பாவில், ‘அஃதிலார்’ என்றமையின் மக்களாய் என்பதும், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தல் என்பதும் பெற்றாம் என்று உரை எழுதுவர் பரிமேலழகர்.

‘பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை’ (811) என்னும் குறட்பாட் தொடருக்குப் பரிமேலழகர் ‘காதல் மிகுதியாற் பருகுவார் போன்றாதாயினுந் தீக்குண முடையார்’ என்று பொருளுரைத்து, ‘நற்குணமில்லாரெனவே தீக்குணமுடையார்’ என்று விளக்கி, அப்பொருள் அருத்தாபத்தியான் வந்தது என அளவை நுட்பம் மிளிர உரை எழுதுவர்.

‘கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுவாரும், விரும்புங் கணவரால் விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியார்’ என்று கூறுவர் பரிமேலழகர். வள்ளுவர் குறளில் ‘கெழீஇன்மை நல்வினையின்மை’ என்றே கூறுவர் (1194). ஆனால் உரைகாரர் பரிமேலழகர் அளவையியற் புலமைக்கண் கொண்டு ‘அருத்தாபத்தியால் தீவினையுடைமையாயிற்று’ என்று கூறுவது உரைக்கு நுட்பத்தைச் சேர்க்கிறது எனலாம்.

அனுமான அளவை

காட்சி அளவைக்கு எய்தாத பண்புகளை அனுமான அளவையால் அறியலாம் என்பது பரிமேலழகர் கருத்து.¹³⁷ இவ்வாறே வேறு சில குறட்பாக்களின் உரைகளிலும் இவர் அனுமான அளவையைச் சுட்டுவது எண்ணுதற்குரியது.¹³⁸

உவம அளவை

மூன்று அளவை வகை பரிமேலழகருக்கு உடன்பாடு.¹³⁹ பிறர் வழிநின்று ஊன் தின்றவரது மனம் தீங்கு நினைத்தலைப் ‘படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல்’ (253) என்னும் உவம அளவையாலும் நிறுவுவர்.

ஆகமம், காட்சி, கருத்து அளவைகள்

அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை (37)

என்னும் குறட்பாவில் 'என என்னும் எச்சத்தால் சொல் ஆகிய ஆகம அளவையும், பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை என்ற தனால் காட்சி அளவையும்'¹⁴⁰ பெற்றாம்' என்றும் விசேட உரை தருவர். இதனால் குறளின் பொருளை அளவை இயல் கண்கொண்டு உரைகாணும் பரிமேலழகரின் நெறி நன்கு புலப்படுகின்றது.

அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்பு, குணம் அறிவென்பனவற்றையும் செயலையும் காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெரியலாம் என்பர்,¹⁴¹

மேலும் இக்குறிப்புகளின் வாயிலாக அவர் தரும் அளவை இலக்கணமும், அளவையின் பயனும், அதன் வகைகளும், உரை விளக்கத்திற்கு அளவை நூலறிவைப் பயன்படுத்தும் திறனும், பரிமேலழகருக்கு மூவகை அளவையே உடன்பாடென்பதும், உவமை போன்ற பிற அளவைகளை உரையில் கையாள்வது பிறர் மதம் மேற்கொளல் என்னும் கொள்கையின்பாற்பட்டது எனவும் அறிகிறோம். அளவைகள் அமைச்சர் முதலியோரை அறிந்துகொள்ளப் பயன்படும் கருவி என்பதையும் அவர் உணர்த்துவது ஈண்டு உளங்கொளத்தக்கது.

மருத்துவ இயல்

மருந்து என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர், அச்சொல்லை மிகப் பரந்த பொருளிலேயே கையாண்டுள்ளார் மருந்து என்னும் சொல் மருந்துப் பொருளையும், நோய் தணிக்கும் முறையையும், நோய் வராமற் காக்கும் முறையையும் குறிக்கும்.¹⁴² பரிமேலழகரும் இவ்வதிகாரப் பொருள் விளக்கங்களில் நூலாசிரியரை ஒட்டியே அச்சொல்லைப் பரந்த பொருளில் வழங்குவதை நன்கு விளக்குவர்.¹⁴³

இவ் அதிகாரத்தின் தோற்றுவாயிலேயே மக்களுக்குப் பிணிகள் வரும் காரணத்தை ஆராய்ந்த பரிமேலழகர், பழவினையானும், உணவு, செயல்களது ஒவ்வாமையானும் பிணிகள் வரும் என்பர். 'நோய்கள் பழவினையான் வருவது' என்னும் கருத்தைப் பரிமேலழகர் தம் விளக்கவுரையில் கூறுவது எண்ணுதற்குரியது.

ஆயுள் வேதம்

மிகினும் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வுளமுதலா எண்ணிய மூன்று (941)

என்ற குறட்பாவுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர், “உணவும் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கு ஒத்தவளவினன்றி அதனின் மிகுமாயினும், குறையுமாயினும் ஆயுள் வேதமுடையாரால் வாதம் முதலாக எண்ணப்பட்ட மூன்று நோயும் அவனுக்குத் துன்பம் செய்யும்” என்பர். ஆயுள் வேதத்தில் கூறப்படும் கருத்துக்களை இங்கே அவர் சுட்டுவது உளங்கொளத்தக்கது. அவ்வாறே வாதப்பகுதி, பித்தப்பகுதி, ஐப்பகுதி என மூன்று பகுப்புகளையும் கூறி விளக்குகின்றார்.¹⁴⁴ இறுதியாக யாக்கை கட்டு இயல்பாய் நோய் மூவகைத்து என்றும் அவை துன்பஞ் செய்தற்குக் காரணம் இருவகைத்து என்றும் பகுத்தும் தொகுத்தும் கூறுவர். உணவு, தொழில், ஆகியன அளவோடி ரூப்பதே உடல்நலத்திற்கேற்றது.

போதிய உணவை உட்கொள்ளாததினாலும் அல்லது உணவில் போதிய ஊட்டம் இன்மையாலும் மிகுதியான உணவினால் ஏற்படும் உடற் குறைகளையும், நோய்களையும் இக்காலத்தில் மருத்துவ அறிஞர் நன்கு ஆய்ந்து சீரான சத்துணவுகளை உண்ண வேண்டும் என்று கூறுவதும் இங்குப் பரிமேலழகர் கருத்தோடு ஒப்பிட்டு எண்ணத்தக்கது.

பரிமேலழகர் உரையில், உண்ட உணவு செரித்த தன்மையைச் சில குறிகளால் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பர். அவையாவன: யாக்கை நொய்ம்மை, தேக்கின் தூய்மை, கரணங்கள் தொழிற்கு உரியவாதல்; பசிமிகுதல் என இவை முதலாயின (942). யாக்கை நொய்ம்மை என்பது உடம்பு இலேசாக இருத்தல்; தேக்கின் தூய்மை என்பது உணவு செரித்த நிலையில் ஏப்பம் தூய்மையாக இருத்தல்; கரணங்கள் தொழிற்கு உரியவாதல் என்பது உறுப்புக்கள் தொழிற்படுதல். இக்குறிப்புக்களால் பரிமேலழகரின் உடலியல் அறிவு உரை விளக்கத்திற்குத் துணையாகும் பான்மையினை அறிய இயலுகின்றது.

நன்கு பசித்தபின் உண்ண வேண்டும் என்று குறிப்பிடும் பரிமேலழகர் ‘உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாக இரதம் அறாதலாகலான் அதுவும் அறல் வேண்டுமென்பார்’ ‘மிகப் பசித்து’ என்றார் என்று விளக்கம் தருவர் (944). மாறு கொள்ளாத உணவுகள் உண்ண வேண்டும் என்று கூறித் தம் உரையில் அவை பற்றி விளக்கமும் தருவர் !

“மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றும்புள் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையான முறையே வாத பித்த ஐகளானாய பகுதிக்கு அடாதவற்றைச் செய்வனவாக லும், பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என்னுங் காலவேறு பாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற்காகாமையும், தேனு நெய்யுந் தம்முள்ளவொத்து நஞ்சாதல் போல் வனமுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்ட வாற்றால் துய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின்”

என்பது அவர் தரும் விளக்கவுரை.

இவ் உரையில் வாதப்பகுதி, பித்தப்பகுதி, சிலேத்துமப் பகுதி (ஐ) ஆகியவற்றிற்குப் பொருந்தாத உணவுகள், ஒரு பருவத்திற்குரிய உணவு இன்னொரு பருவத்திற்கு ஆகாமை, தேனும் நெய்யும் தம்முள் அளவொத்து நஞ்சாகும் நிலை முதலானவற்றைக் குறிப்பிடுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

மருத்துவன் நோய் இன்னது என்பதனையும் தோன்றிய காரணத்தையும், அது தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் அறிந்து பழைய மருத்துவர் செய்து வருகின்றீ முறைமையினின்றும் தப்பாது மருந்து தரல் வேண்டும் (948) என்பர். நோய் தோன்றுதற்குக் காரணம் உணவு - செயல் என்றும், இவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார் 'நிதானம்' என்று கூறுவர் என்றும் மருத்துவ நூலினின்றும் மேற்கோள் காட்டுவர்.

இவர் காலத்தில் நோயைத் தீர்த்தற்குப் பயன்பட்ட முறை களையும் இவருடைய உரையால் அறியமுடிகிறது. உதிரங் களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலான மருத்துவ முறைகளையும் (948) சுட்டுவர்.

நோயுற்றவன், நோய் தீர்க்கும் மருத்துவன், மருத்துவன் சொற்படி சிகிச்சை செய்வோர், மருந்து ஆகிய நான்கும் மருத்தினுடைய கூறுகள் என்றார் வள்ளுவர்.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துமுழச் செல்வானென்று
அப்பானாற் கூற்றே மருந்து (950)

என்பது குறட்பா. இதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரை விளக்கத்தில் இவர் அறிந்திருந்த மருத்துவப் புலமை நன்கு புலனாகிறது. உற்றவன் வகை நான்கு, தீர்ப்பான் வகை நான்கு, மருந்தின் வகை நான்கு, இயற்றுவான் (உழைச் செல்லான்) வகை நான்கு என இந்நான்கு கூறுகளை மேலும் பரிமேலழகர் பகுத்து ஆராய்வார்.

உற்றவன் வகை நான்கு

1. பொருளுடைமை
2. மருத்துவன்வழி நிற்பல்
3. நோய்நிலையுணர்த்தல் வன்மை
4. மருந்துத் துன்பம் பொறுத்தல்

நோய் தீர்த்தற்குப் பொருள் வேண்டிய இன்றியமையா நிலையினை முதற்கண் சுட்டுவர். பொருளுடைமை (இருவருக்கும்) நோயாளிக்கும், மருத்துவருக்கும், மனநிறைவைத் தரும். மருத்துவன்வழி நிற்காதவரும், தமக்கு வந்த நோயின் அறிகுறிகளைத் தெளிவாக உணர்த்தாதவரும் ஆகிய நோயாளிகளால் மருத்துவருக்குத் துன்பமே. நோய்த்துன்பம், மருந்துத் துன்பம் பொறாது மருத்துவ இல்லத்தை விட்டுச் செல்லும் நோயாளிகளும் உளர் இவற்றையெல்லாம் மனத்துள் கொண்டு பரிமேலழகர் வகுத்துக் கூறிய இந்நான்கும் இன்றும் எம்மருத்துவ முறைக்கும் ஏற்றனவே எனலாம்.

தீர்ப்பான் வகை நான்கு

1. நோய்கண்டு அஞ்சாமை
2. ஆசிரியனை வழிபட்டு ஓதிய கல்வியும் நுண்ணறிவு முடைமை
3. பலகாலும் தீர்த்து வருதல்
4. மன, மொழி, மெய்கள் தூயனாதல்

இவற்றுள் முதல் குறிப்பு, மருத்துவனுக்கு வேண்டிய மனத்திண்மையைச் சுட்டும். மருத்துவனின் நுண்ணறிவும் அவர்தம் ஆசிரிய வழிபாடும் ஒருங்கிணைந்து செல்வன என்பது பரிமேலழகரின் கருத்து. பலகாலும் நோய்தீர்த்த பட்டறிவையும், மருத்துவருக்கு மனமொழிகள் தூய்மையாக இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த உளநிலையையும் இறுதியாகக் குறிக்கின்றார்.

நோயாளியின் உடல்நிலையை நன்கு ஆராயாது பொருளையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு விளங்கும் மருத்துவராக இருத்தல் கூடாது என்பதனையே 'மனமொழிதூயனாதல்' என்ற பெயரால் சுட்டுகிறார் எனலாம்.

இன்றைய அறிஞர் உலகம் மன மொழியில் தூய்மையற்ற முறையில் ஒழுக்கும் மருத்துவர்களைக் கண்டிப்பதைக் காணும் போது பரிமேலழகர் காட்டிய தூய்மை நெறியின் இன்றியமையாமையை நன்கு உணரலாம்.

மருந்தின் வகை நான்கு

1. பல பிணிகட்கும் ஏற்றல்
2. சுவை வீரியம் விளைவாற்றல்களால் மேம்படுதல்
3. எளிதின் எய்தப்படுதல்
4. பகுதியொடு பொருந்துதல்

முதல் மூன்று குறிப்புகளால் மருந்து பல பிணிகளுக்கும் ஏற்றதாகவும், சுவை, சத்து, விளைவுடையதாகவும், எளிதில் கிடைப்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது பரிமேலழகருடைய கருத்துக்களாகத் தெரியவருகின்றன.

பகுதியொடு பொருந்துதல் என்பது மருந்து உடலுக்கு ஏற்றதாக உள்ளதா என்பதை அறிதல். இக்காலத்திலும் பென்சிலின் போன்ற மருந்துகள் சிலருக்கு ஏலாமை இங்கு நினைவுகூர்தற்குரியது. ஒரு நோயாளிக்குப் பலனளிக்கும் மருந்து அதே நோய் பெற்ற இன்னொருவருக்குப் பலனளிப்பதில்லை என இன்றும் மருத்துவர் கூறுவர்.¹⁴⁸ இந்துட்பத்தைப் பரிமேலழகரின் உரையாலும் உணர முடிகிறது.

இயற்றுவான் வகை நான்கு

1. ஆதரன்மாட்டு அன்புடைமை
2. மனமொழி மெய்கள் தூயவாதல்
3. சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல் வன்மை
4. அறிவுடைமை

மருத்துவன் சொற்படி நோயாளிக்கு மருந்து தரும் உதவியாளரை இங்குக் குறிப்பிடுகின்றார் பரிமேலழகர். அன்புடைமையும், தூய தொண்டுள்ளமும் இன்று மருத்துவப் பணியாளருக்கு வாயிற்றுத்தப்படுவது நினைவுகூரத்தக்கது.¹⁴⁹ மருத்துவர் இல்லாத நிலையில் அவர் சொல்லிச் சென்ற முறையைப்

பின்பற்றும் திறனும், மருத்துவர் இல்லாச்சூழலில் தான் எங்ஙனம் பணியாற்ற வேண்டும் என்னும் அறிவுடைமையும் இப்பணியாளர்க்குப் பெரிதும் தேவை வள்ளுவரின் குறள் மொழிச் சிந்தனையின் விளக்கமாக- மருந்தின் நான்கு கூறுகளைப் பரிமேலழகர் கூறியிருப்பது அவர்தம் மருத்துவப் புலமைக்குச் சான்றாகும்.

உளவியல்

உளவியல் உள்ளத்தின் செயல்களை அகமுகமாக ஆராய்வது. உள்ளச் செயல்கள் உணர்ச்சி, மனக்கிளர்ச்சி, புலன்காட்சி, கற்பனை முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. படைப்போன், உள்ளச் செயல்களை ஆயும் இயல்பினைக் கொண்டவனாக இருப்பது இயற்கையே. நுட்பமாகப் பிறர் உள்ளத்தைக் கண்டும் அது குறித்து உள்ளத்தில் நன்கு சிந்தித்தும் இலக்கியத்தைப் படைக்க அவனுக்கு உளவியல் பார்வை தேவைப்படுகிறது.

இலக்கியத்தை ஆயும் திறனாய்வாளனுக்கும் பொருள்களை விளக்கவும், படைப்பாளனின் உள்ளத்தை உணரவும் உளவியல் பெரிதும் பயன்படுகிறது என்பர் திறனாய்வறிஞர்.¹⁶⁷

சிறப்பாகப் பொருட்பால் - குறிப்பறிதல், காமத்துப்பால் - குறிப்பறிதல் அதிகாரங்கள் உளவியல் நோக்கினவாம். மன்னரைச் சேர்த்தொழுகுவார் அவன் உளநோக்கறிந்து செயற்படலைப் பொருட்பாலும், இன்ப நோக்கினைத் தலைவி அறிந்து அதற்கேற்ப ஒழுகுதலைக் காமத்துப்பாலும் உணர்த்தும் அறத்துப்பாலில் 'விருந்தோம்பலில்' முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்தினை உளவியல் பார்வையோடு கூறியுள்ளார். இங்ஙனம் உளவியல் பாங்கில் கூறிய கருத்துக்களுக்குப் பரிமேலழகரின் உரை மேலும் ஒளியூட்டுவதைப் பல இடங்களிலும் காணுகிறோம்.

குறிப்பறிதல் என்பதற்குப் பொருட்பாலுக்கு ஏற்றவண்ணம் 'அரசர் கருதியதனை அவர் கூறாமல் அறிதல்' என்று உரை எழுதியுள்ளார்.¹⁶⁸ கூறாததை, எங்ஙனம் அமைச்சர் அறிகிறார் என்பதை, வேந்தர்தம் நோக்கு வேறுபாட்டின் தன்மையை உணர்ந்து, செயலாற்றுவதாகப் பரிமேலழகர் சுட்டுவர். மேலும் அந்நோக்கு வேறுபாட்டினை வெறுத்த நோக்கமும் உவந்த நோக்கமும் ஆகப் பகுத்துக் காட்டுவார் (709).

உளவியலின் துணை கொண்டு பிறர் கருத்தை அறிதல் எனிது. அதற்குரிய கருவிக்களாகப் பரிமேலழகர் காட்டுவன : இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் என்பனவாம். இவற்றில் வெளிப்படையாகப் புலப்படாத இங்கிதத்தைக் குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின் தொழில் என்றும், ஆகாரத்தைக், குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு என்றும் குறிப்பர்.¹⁴⁹

மக்களால் வருந்துன்பத்தைப் போக்குவதற்குக் குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயல் ஆகியவற்றை அறிதல் வேண்டும் என்பர். இவை தீமை செய்வாரின் உளம் பற்றி நிகழ்வன ஆகும். பரிமேலழகர் உளவியல் புலமையோடு இங்கு உரை விளக்கம் எழுதியமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது

தனி மனிதன் அல்லது அரசன் வினையாற்றும்போது அதனைத் தொடக்கத்தில் பிறர் அறியாவண்ணம் தொடர்ந்து செய்து, முடிவின்கண் புலப்படுமாறு செய்ய வேண்டும் (663) என்ற கருத்து, மேலும் விளக்கம் பெறுமாறு,

மறைத்துச் செய்வதாவது-அங்கம் ஐந்தும் எண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தான் அறிந்ததுவும் தன் இங்கிதம் வடிவு செயல் சொற்களான் அவர் உய்த்துணராமல் அடக்கிச் செய்தல்

என விரித்துரைப்பர்.

பரிமேலழகர் காமத்துப்பாவில் ஒவ்வொரு குறட்பாவின் கீழும் கூற்று விளக்கத்தைத் தந்திருப்பது. தலைவன் தலைவியரின் உள்ளத்தை ஓர்ந்து கூறிய உளவியல் குறிப்புரைகள் ஆகும்.

உழவு

வள்ளுவர் உழவுத் தொழிலுக்கு உரியோர் யார் எனச் சுட்டவில்லை. ஆனால் பரிமேலழகர் உழவு பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு¹⁵⁰ உரியது என்றும், சிறுபான்மை வணிகர்க்கு உரியது என்றும் கூறுவர். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்கு உரித்து என்றும் கூறுவர்¹⁵¹

உழவுத்தொழிலைச் செய்வோர் ஒரு பிரிவாகவும் அதனைச் செய்விப்போர் மற்றொரு பிரிவாகவும் தாம் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் இருந்த பிரிவைக் கொண்டு பரிமேலழகர் பகுத்துக் காட்டுவர். இங்கு இளம்பூரணர் கொண்ட கருத்தும் கருத்தாக் கது.¹⁵²

உழவுத்தொழில் செய்யும் முறைகளாக வள்ளுவர் எரு இடுதலையும் (1037). பயிர் காப்பையும் (1038) கூறுவர், காத்தல் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் தரும் விசேடவுரை (1038) உழவுத்தொழிலை அவர் உணர்ந்த பான்மையினை நன்கு சுட்டும்.

“காத்தல் — பட்டி முதலியவற்றான் அழிவெய்தாமல் காத்தல்” என்பது அவர் தரும் உரைவிளக்கமாகும்.

நிலத்திற்குத் தானே சென்று உழுதொழில் செய்ய வேண்டும் என்பது ‘பிறரை ஏவியிராது தானே சேறல் வேண்டும் என்பது போதரக் கிழவனென்றார்’ என்று எழுதும் குறிப்புரையால் (1039) புலனாகிறது.

அரசு வருவாயில் உழவையும் ஒரு பகுதியாகப் பரிமேலழகர் குறிப்பது (512) இங்கு எண்ணத்தக்கது.

உழவுத்தொழிலால் வறுமை நீக்கப்படும் என்ற கருத்தை ‘உழவு’ அதிகாரத்திலேயே ‘நல்குரவின் தேர்ந்துவாயாகக் கூறுவதும் உளங்கொளத்தக்கது.

இதனால் உழவுத்தொழில் செய்வோர் இருவகையர் என்பதும், உழவில் காத்தல் தொழிலை விலங்கு கொண்டு விளக்குவதும், அரசு வருவாய்க்கு உரிய இத்தொழில் வறுமையைப் போக்கும் சிறப்புடைத்து என்பதும் பரிமேலழகரின் கருத்துக்களாக அவர்தம் உரையிலிருந்து அறிகிறோம். மேலும் அக் கால உழவர் சமுதாயம், அரசியல், வருவாய்க்காக உழவினை நம்பிய நிலை, சமுதாயத்தில் வறுமையைப் போக்குதற்குரிய தலையாய தொழிற்சிறப்பு முதலாயின பற்றிய பரிமேலழகரின் கருத்து வெளிப்படுகின்றது.

இசை

வள்ளுவர் இசை, கூத்துக்கலை தொடர்பான செய்திகளை ஆறு குறட்பாக்களில் கூறுவர்.¹⁶³ பரிமேலழகரின் இசை பற்றிய அறிவு, குறள் விளக்கத்திற்குப் பயன்படுவது 573ஆம் குறட்பாவில் மட்டுமே ஆகும்.

இக்குறளரையில்,

“பண்கள் : பாலையாழ் முதலிய நூற்று மூன்று ;

பாடற்றொழில் : யாழின்கண் வாசிதல் முதலிய
எட்டும், பண்ணல் முதலிய எட்டும்
மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல்,
நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும்
ஐந்தும் பெருவண்ணம், இடை
வண்ணம், வனப்புவண்ணம் முத
லிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறு
மாம்”

என்று இசை பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறுவர். இக்கருத்துக்
களால் பண், வண்ணம் ஆகியவற்றின் தொழிலையும் தெளி
வாக உணர முடிகிறது.

இசை பற்றிப் பரிமேலழகர் ஒரே குறட்பாவில் உரைவிளக்
கம் கூறியிருப்பினும், பண், வண்ணம் பற்றிய வரையறுத்த
எண்ணிக்கையை உணர்த்தும் நுட்பம் குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்புகள்

1. மாணிக்கம், டாக்டர் வ. சுப., 'உரைநெறிகள்': தமிழியல் ஓர் அகநோக்கு - டாக்டர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி மணிவிழா மலர், ப. 24
2. திருவள்ளுவமாலை, 29.
3. 'இங்ஙனம் உரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள் பாடல்களால் பல நன்மைகள் விளைகின்றன. பழைய நூல்களைப் பதிப்பிக்கும்போது இப்பாடல்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. உரையைக் கொண்டு மூலத்தையும் மூலத்தைக் கொண்டு உரையையும் பல சமயங்களில் அறிந்துகொண்டு செம்மையாகப் பதிப்பிக்க இவை துணைபுரிகின்றன' என்பர் டாக்டர் உ. வே சா.
— சாமிநாதையர், உ. வே, சங்கத்தமிழும் மற்ற காலத் தமிழும், ப. 174.
4. தொல்., பொருள்., மரபியல் 650, யாப்பருங்கலப் பாயிர மேற்கோளும் இதனைக் கூறும்
5. தாமோதரன், டாக்டர் அ, திருக்குறள் மேற்கோள் விளக்கம், ப. 20.
6. எடுத்தாண்ட மேற்கோள்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப இம்முறை அமைந்துள்ளது.
7. குறள் 39, 64, 72, 100, 110, 207, 231, 234, 384, 395, 399, 546, 612, 773, (இருமுறை), 785, 893, 925, 948, 970, 989, 1029, 1034, 1090, 1165, 1313, அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம், அறன் வலியுறுத்தல் தோற்றவாய் அரசியல் தோற்றவாய்.
8. புறநானூறு, 10.
9. புறநானூறு, 188.
10. புறநானூறு, 380.
11. குறள் 141, 157, 187, 205, 293, 455, 829, 929, 1411, 1221, 1293, 1301. பண்புடைமை தோற்றவாய், பசப்புறு பருவரல் தோற்றவாய் நிறையழிதல் தோற்றவாய்.
1. கலித்தொகை, நெய்தல் 16,
13. கலித்தொகை, பாலை 3.

14. குறள் 144, 167, 187, 205, 829, 929, 1301.
15. குறள் 1109, 1120, 1461.
16. அகநானூறு, 12.
17. குறள் 401, 580:
18. நற்றிணை, 3
19. நற்றிணை, 355.
20. குறள் 1250, 1255
21. குறுந்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து.
22. குறள் 120, 1032
23. பட்டினப்பாலை, 209 - 210.
24. குறள் 17, 23.
25. பரிபாடல், 20
26. நெடுநல்வாடை, 124 - 185.
27. குறள் 432.
28. பதிற்றுப்பத்து, 22.
29. குறள் 811.
30. பொருநராற்றுப்படை, 77.
31. குறள் 275, 276, 320, 373, 334, 407, 437, 450, 624, 698, 731, 739, 771, 898, 905, 1030, 1182.
32. சீவக சிந்தாமணி, 2261.
33. Gnanamurthy, Dr. T. E., *A Critical Study of Givaka Cintamani*, P. 151.
34. வீராசாமி, டாக்டர் தா. வே., வெற்றியின் இருமுகம், ப. 99.
35. குறள் 9, 159, 517, 743, 1034, 1235, 1255, அன் புடைமை தோற்றுவாய்.
36. சிலப். கொலை. 71 - 73.
37. சிலப். அடை. 208 - 216.
38. குறள் 543, 1043.
39. மணிமேகலை, 22: 208 - 209.
40. மணிமேகலை, 11: 76.
41. குறள் 773.
42. கம்ப. யுத்த. முதற்போர் 255.
43. வணையாபதி, 49.

45. நாலடி 197.
45. நாலடி அறன் வலி, 6.
44. குறள் 7, 87, 88, 96, 157, 200, 224, 270, 272, 305, 330, 391, 401, 425, 593, 615, 787, 797, 895, 971, 1069, 1070.
47. குறள் 77, 121, 548, 556,
48. நான்மணிக்கடிகை, 15.
49. நான்மணிக்கடிகை, 82.
50. குறள் 3, 102.
51. பழமொழி, 3.
52. பழமொழி, 102,
53. குறள் 1.
54. திரிகடுகம், 1,
55. குறள் 349, 370, இறைமாட்சி அதி. தோற்றுவாய்.
56. திருவாய்மொழி, 78 : 6.
57. திருவாய்மொழி, 34 : 8.
58. குறள் 277.
59. திருக்கோவைமயர், 322.
60. குறள் 576.
61. முத்தொள்ளாயிரம், 39,
62. குறள் 392.
63. குறள் 118, 384, 432, 565, 761, 764, 766, 771, 772, 773, 774, 960.
64. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகை. 22.
65. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி. 12.
66. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி. 3.
67. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பை. 16.
68. குறள், 3, 26, 377, 402, 899, 950, 1043.
69. தொல். சொல் 241.
70. தொல். சொல். 33.
71. குறள் 402, 960.
72. குறள் 1099.
73. இறையனார் அகப்பொருள், நா. 7, உரைமேற்கோள்.

74. குறள் 62, 111, 291, 392, 732, 1058: 12.9 (பாடல்கள் தனியே தரப்பட்டுள்ளன).
75. பெருந்தொகை 1543.
76. குறள் 1, 38, 139, 141, 242, 359, 360, 361, 370, 381, 434, 467, 501, 525, 550, 631, 633, 636, 638, 648, 687, 732, 762, 737, 890, 921, 924, 933, 961, 993, 1101, 1318, 1330,
அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம், மெய்யுணர்தல்
தோற்றுவாய், குற்றம்கடிதல் தோற்றுவாய்.
செங்கோன்மை தோற்றுவாய், களவியல் தோற்று
வாய், காமத்துப்பால் முடிவுரை.
77. குறள் 141, பெண்டிரை. ஸ்வகியா, பரகிய, ஸாதாரணா
என்று மூன்று வகையாகப் பிரித்தலையும், பிறர்மனை
நயத்தலைப் பற்றிப் பாரதாரிக பிரகரணத்தில் கூறியிருத்
தலையும் வாத்தியாயனத்தில் காணலாம்
வை. மு. கோ. குறிப்புரை. ப. 100.
78. மெய்யுணர்தல், தோற்றுவாய்.
- 78.அ. Kane, P. V., *History of Dharma Sastra*, Vol. II,
Part I. pp. 148-149.
79. Kangle R. P., *The Kautiliya Artha Sastra* (Part II)
(Translation) pp. 20-22
80. மௌலம் - மூலபலம் - வை. மு. கோ. குறிப்புரை, குறள்,
732
81. குறள் 732.
82. குறள் 1330,
83. தொல், பொருள் 273.
84. புறம். 183
85. குறள் 400 உரை.
86. காமத்துப்பால், தோற்றுவாய்.
87. அரிஸ்டாட்டில், அரசியல் (மொ. பெ. எஸ். எஸ். சுப்பிர
மணியம்), ப. 5.
83. Altekar, A. S., *State and Government in Ancient India*,
P. 1.
69. சுப்பிரமணியன், டாக்டர் சோ., (வள்ளுவர் கண்ட
அரசியலும் மனுவும்), வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல்
ப. 94.

90. Ghoshal, U. N., *A History of Indian Political Ideas*, P 27.
91. திருவாய்மொழி 4 : 4 : 8.
92. அரசியல் — முன்னுரை..
93. புறநானூறு, 186.
94. மணிமேகலை, துயிலெழுப்பிய காதை, 11—12.
95. பெருங்கதை, இலாவாண காண்டம், அவலந்தீர்த்தது. 17—18.
96. குறள் 388. கல்வி, தோற்றுவாய்.
97. கல்வி, தோற்றுவாய்.
98. அங்கவியல், தோற்றுவாய்.
99. சொல்வன்மை, தோற்றுவாய்.
100. பெரியாரைத் துணைக்கோடல், தோற்றுவாய்,
101. 'வள்ளுவர், பெரியார் பணியைத் தெளிவுபடக் கூறாத போது, பரிமேலழகர் விளக்கம் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இயற்கையைக்கட்டுப்படுத்தல்; சாந்தி: செய்தல் ஆகிய மந்திர தந்திரங்களில் வள்ளுவர்க்கு நம்பிக்கை உண்டா என்பது ஐயமே. குறளில் இவற்றுக்கு இடம் இல்லை. பரிமேலழகர் பெரியார் என்பார் புரோகிதரும் எனக் கொண்டதால் இத்தகைய விளக்கங்களைச் சொல்ல நேர்ந்தது' என்றும், இங்குப் பரிமேலழகர் அர்த்த சாஸ்திர மரபினைப் பின்பற்றி இவற்றை விளக்குகிறார் என்றும் கூறுவர். — முருகரத் தனம், டாக்டர் தி., குறள் கூறும் இறைமரட்சி, ப 94—95.
102. ஒற்றாடல், தோற்றுவாய்.
103. தூது, தோற்றுவாய்.
104. Like Ambassadors of modern day equipped with full powers, See Oppenheim; P. 780.
105. Like envoys with special powers, Ministers Plenipotentiary - Satow's *Guide to Diplomatic Practice*, P. 162—170.
106. Olai, Like de, Affairs
104 to 106 குறிப்புக்கள் — *The Year Book of the Legal Studies*, Vol. 12—13, 76—77. 'Diplomacy of the Ancient Tamils' P. 60-61 - Prof. A. Palaniswamy.

107. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பொருளியல் பற்றி ஆய்ந்த நூல்கள், கட்டுரைகளுள் சில :

1. நடராஜன், டாக்டர் பா., வள்ளுவர் தந்த பொருளியல்.
2. அருணாசலம், அ., வள்ளுவர் வகுத்த பொருள் வாழ்வு.
3. முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., குறள் கண்ட பொருள்வாழ்வு.
4. மீனாட்சிசுந்தரன், தெ. பொ., 'பொருள்தூற் கருத்துக்கள்' (கட்டுரை) திருக்குறள் கனிகள்.

108. Marshall, Alfred, *Principles of Economics*, P.1.

109. குறள் 751 - 753.

110. குறள் 754 — 756.

111. குறள் 757 — 760.

112. முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., குறள் கண்ட பொருள் வாழ்வு, பக். 69.

113. 'உல்கு' : சுங்க வருவாய் என்பது பட்டினப்பாலை யாலும், பாணாற்றுப்படையாலும் அறிய இயலும்,

'வைகல்தோறும் அசைவின்றி

உல்கு செயக் குறைபடாத'

- பட்டினப்பாலை 119 - 136

'உல்குடைப் பெருவழி' — பெரும்பாண். 81.

114. முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., குறள் கண்ட பொருள் வாழ்வு, ப. 85.

115. கதிரேசன் செட்டியார், மு., பொருளுரை (மொ. பெ.) ப. 74

116. குறள், 385 உரை. 512 உரை.

117. " எல்லைக்கு ஏற்ப ஈதலாவது. ஒன்றான எல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன் செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர் வந்துழி அது நீக்குதற் பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்ற ஒன்றனை ஈதல். பிறரும் 'வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்' (திரிகடுகம் 21) என்றார் "

—குறள் 477ஆம் உரை.

118. கடவுளுக்கு அடியென்று கூறப்பெறுவன திருவருளும் ஞானமுமாகிய பண்புகளே என்பார்.

— தண்டபாணி தேசிகர், ச., திருக்குறளில்

சமத்துவம் - சமுதாயச் சமத்துவம் (கட்டுரை), திருக்குறள் கருத்தரங்கு, ப. 7

119. கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தின் 1. 2, 4, 5, 7, 10-வது எண்ணுள்ள குறள் முநீர் கடவுளது வாழ்த்தும், 3-வது எண்ணுள்ள குறள் அயனது வாழ்த்தும், 6, 8வது எண்ணுள்ள குறள் அரியினது வாழ்த்தும், 9வது எண்ணுள்ள குறள் அரனது வாழ்த்துமாம்
— வடிவேலு செட்டியார், கோ. திருக்குறள், அறத்துப்பால் பக். 7.
120. 'கடையிலா அறிவு - சமணர் கொள்கையுமாம்'
மேலும் காண்க - சீவக சிந்தாமணி, 2817, உரை.
121. குறள் 307 உரை — வைசேடிகர் கணாதரதுநியாய மதத்தை அனுசரித்தவர்
- வடிவேலு செட்டியார், கோ. குறள் 307 சிறப்புரை.
122. குறள் 242.
123. குறள் 353ஆம் உரையிலும் ஒருவாற்றாற் பிறர் மதங்களைந்து தம்மத நிறுத்தல் எல்லா சமயங்கட்கும் இயல்பு என்று கூறுவதும் இவண் கருத்தக்கது.
124. குறள் 361 உரை.
125. குறள் 242 உரை.
126. *Encyclopaedia Britannica*, Vol. 15, P. 687.
127. துறவற இயல், தோற்றுவாய்.
128. குறள் 26, உரை, குறள் 359 உரை
129. முருகவேள், ந. ரா., சிவஞான சித்தியார் தருக்க இயல் விளக்கம், ப. 7.
130. மகாதேவன், டாக்டர் டி. எம். டி., சண்முகசுந்தரம் டாக்டர் வே, தர்க்க விஞ்ஞான முறைகள், ப. 10.
131. அளவை (பிரமாணம்) எனப்படுவது, காண்டல், கருதல், உரை, இன்மை, பொருட்பேறு, ஒப்புமை என ஆறு வகைப்படும் என்பர். ஒரு சிலர் இவற்றிற்கு மேலும் ஒழிபு, உண்மை, உலகுரை, இயல்பு என நான்கு அளவைகளைக் கொள்வர் மற்றும் சிலர் இப்பத்துக்கு மேலும் அளவைகள் உள எனக் கொள்வர். ஆயினும் இவைகள் யாவும் இம்மூன்றின் கண்ணேயே அடங்கும், சிவஞான சித்தியார் சுயக்கம், 7.

இவை பற்றி மேலும் விளக்கமாக 'மணிமேகலை யிலும் காணலாம்.

— மணிமேகலை 27 : 9 - 13.

132. முருகவேள், ந. ரா , சிவஞான சித்தியார் தருக்க இயல் விளக்கம் ப. 7
133. குறள் 242, பரிமேலழகர் உரை.
134. குறள் 242, கோ. வடிவேலு செட்டியார் உரை, அறத் துப்பால், பக் 239 - 251.
135. குறள் 351, பரிமேலழகர் உரை.
136. குறள் 236, 242 256, 811, 851, 853 1194 1316.
137. குறள். 71.
138. குறள் 71 242. 316, 318, 1232 - கருதல்ளவையெனி னும் அனுமான்மெனினும் ஒக்கும்.
139. குறள் 242 உரை.
140. காட்சியளவை பற்றிய குறிப்புகளைப் பின்வரும் குறட் பாக்களின் உரைகளாலும் அறியலாம்: 37, 71, 281. 316. 363, 503
141. தெரிந்துதெளிதல், தோற்றுவாய்.
142. 'இப்பொருள்பட இக்கால மருத்துவ நூலாரும் Medicine என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதாகக் கூறுவர்' .
— காமாட்சி சீனிவாசன், குறள் கூறும் சமுதாயம் ப 105.
143. குறள் 950 உரை.
144. வாதம் : வாதம், பித்தம், ஐயம் என்னும் இம்மூன் றும் தமிழ் மருத்துவத்தில், முக்குற்றம் எனப் படும் வாயுவை ஆதாரமாகக் கொண்டு நெருப்பு, நீர் ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்து இயங்கும் சக்தி வாதமாகும்... ..
பித்தம் : உடம்பிற்குச் சூட்டினைத்தரும் உணவு செரிமானமடைவதற்கும், இரத்த உற்பத் திக்கும், உடம்பின் சதை மூலத்திற்கும் காரணமாக இருக்கிறது.....
ஐயம் : ஐயம் என்பது நீர், சளி, சுவ்வு, சளித்திர வம் இவைகளை உண்டாக்கும். மூட்டு களை வலுப்படுத்தும்
வாதம், பித்தம், ஐயம் எனும் இம்மூன்றும்

உடலில் 1 : $\frac{1}{2}$: $\frac{1}{4}$ என்ற அளவில் இயங்கும் பொழுது உடல் நோயற்று இருக்கும். இவற்றில் அளவு மாறுபடும்போது உடல் நோயால் பாதிக்கப்படும்.

— க. வெங்கடேசன், மருத்துவ அறிவியல், (தமிழில் அறிவியல் கருத்துகள்), ப. 68,

145. அருணாசலம், டாக்டர் பி., 'எனது அனுபவத்திலே (கட்டுரை), கல்கி, தீபாவளி மலர் 1955
146. அமெரிக்க ஆசிரியர் டாக்டர் லாயிட் டக்ளஸ் (LLOYD C DOUGLAS) 'மருத்துவமனையை நிலைக்களனாகக் கொண்டு தம் நூல்களில் மருத்துவரும் அங்குப் பணியாற்றப்பவரும், நோயாளிகளும், நன்கு அன்போடு ஒத்துழைப்பதால் விளையும் நலன்களைச் சுட்டிச் செல்வர். மேலும் இந்நூல்கள் பற்றிய செய்தியினைச் செல்வி காமாட்சி சீனிவாசன் அவர்கள் எழுதிய 'குறள் கூறும் சமுதாயம்' (ப. 110—111) நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.
147. ரெனிவெல்லாக், ஆஸ்டின்வாரன், இலக்கியக்-கொள்கை (மொ. பெ. குளோறியா சுந்தரமதி) இலக்கியமும் உள இயலும், ப. 104—125.
148. குறிப்பறிதல் (பொருள்), அதிகாரத் தோற்றுவாய்.
149. குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின் தொழில் - முகம், கண்' கை முதலிய உறுப்புக்களின் செய்கையால் குறிப்பாகத் தெரிவிப்பது
ஆகாரம் - அவரவருடைய குறிப்பில்லாமலே தானாகவே முகத்திலும் உடம்பிலும் தோன்றும் வேறுபாடு.
— குறள் 710, வை. மு கோ விளக்கம் குறிப்புரை:
150. வேளாளர் என்னும் சொல் வெள்ளாளர் என்னும் சொல்லின் திரிபே, வெள்ளத்தை ஆள்பவர் வேளாளர் என்பர். சிலர் வேள்வி என்னும் சொல்லினின்று இச்சொல் பிறந்தது என்பர்.
Pillai, K. K., *A Social History of the Tamils*, Part I. P. 283.
151. உழவு. அதிகாரத் தோற்றுவாய்.
152. தொல். பொருள், மரபு 73.
153. குறள் 66, 279, 332, 573, 1020, 1058,

இயல் 3

**பரிமேலழகர்
உரை இயல்புகளுள்
மொதுநெறி**

பரிமேலழகர் உரை இயல்புகளுள் பொதுநெறி

பொது நெறி

பரிமேலழகரின் உரைப்போக்கிலிருந்து பொதுவாக அவர் சில வரையறைக்குட்பட்ட நெறிகளை மேற்கொண்டுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. அவற்றைச் சான்றுகளோடு காண்போம்.

அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம்

பரிமேலழகர் தம் உரைத்தொடக்கமாக அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம் கூறி, நூல்களால் கூறப்படும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய பொருட்பாடுகளை விளக்குகின்றார் இதனை 'இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்கள்' என்று தொடங்கும் உரைப்பாயிரம் நன்கு விளக்கும்.

இயல் விளக்கம்

ஒவ்வொரு பாலைப் பற்றியும் விளக்கவுரை தந்து, பின்னர் இயல்கள் குறித்து ஆராய்வார். சில இயல்களில் இத்துணை அதிகாரங்கள் இன்ன பொருள் பேசுவதாக வரையறுத்து உரைப்பார். சான்றாக,

‘இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய் பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய் பொருள் கூறுவான் எடுத்துக் கொண்டார். அது தன் துணைக் காரணமாய் அரசனீதி கூறவே அடங்கும். அதனை, அரசியல், அங்கவியல், ஒழியியல் என மூவகைப்படுத்து, மலர்-தலையுலகிற்குயிரெனச் சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்து அதிகாரத்தான் கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்’’¹

என்னும் பகுதியைக் காணலாம்,

இவ்வியல் விளக்கத்திலிருந்து பெறப்படுவன :

1. பொருட்பாலின் சிறப்பும் இல்லறத்தின் இயையும்
2. பொருளுள் அரசனீதி அடங்கும் முறை
3. பொருட்பாலின் மூலகை
4. மூலகையுள்ளும் முதல் இயலாகிய அரசியலுள் பேசப்படும் முதற்பொருள்
5. முதற்பொருளில் பேசப்படும் அதிகாரங்களின் எண்ணிக்கை வரையறை

ஆகியவைபாம்

இவற்றால் இயல் விளக்கத்திலேயே குறள் கூறும் பொருட் சிறப்பு, வைப்புமுறைப் பாகுபாடு, ஒருபொருள் பற்றி உரைக்கும் அதிகாரங்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சுருங்க உரைக்க வேண்டும் என்னும் பரிமேலழகரின் உரைக் கொள்கை புலனாகின்றது எனவே இயல் விளக்கத்தை அதிகாரப் பொருள் அடைவு உரைக்கும் ஒரு முன்னுரைச் செறிவாகப் பரிமேலழகர் கருதியிருக்கிறார்

இந்நெறியைப் பரிமேலழகர் எங்ஙனம் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதைக் கீழ்க்காணும் அடைவு விளக்கம் கொண்டு அறியலாம்.

வ, எண்.	இயல்	விளக்கம் கூறியமை	அதிகார எண்ணிக்கை குறிப்பிடல்
அறம்			
1.	பாயிரம்	த	த
2.	இல்லறவியல்	த	த
3	துறவறவியல்	ச	த
	(அ) விரதம்	ச	த
	(ஆ) ஞானம்	ச	ச
4.	ஊழ்	ச	ச

வ எண்.	இயல்	விளக்கம் கூறியமை	அதிகார எண்ணிக்கை குறிப்பிடல்
பொருள்			
1.	அரசியல்	ச	ச
2.	அங்கவியல்	ச	ச
3.	ஒழிபியல்	ச	ச
கூறம்			
1.	களவியல்	ச	ச
2.	கற்பியல்	த	ச

(ச : அமைந்துள்ள நிலை த : அமையா நிலை)

இதனைக் காணும்போது பரிமேலழகர் பெரும்பாலும் இயல் விளக்க உரைநெறியில் ஒரு வரையறை செய்து கொண்டாலும் பாயிரம், இல்லறவியல் இரண்டிற்கும் இம்முறையைப் பின்பற்ற வில்லை என்பதும், துறவற இயல் விளக்கத்தில் அதிகார எண்ணிக்கை வரையறை கூறவில்லை என்பதும் கருதத் தக்கன. ஆனால் பெரும்பான்மை இயல் விளக்கங்களில் இவ்விரு நெறிகளையும் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது எண்ணு தற்குரியது.

அதிகாரத் தோற்றுவாய்

பரிமேலழகர் குறளின் எல்லா அதிகாரங்களுக்கும் தோற்றுவாய் (விளக்கவுரை) கூறியுள்ளார். இத்தோற்றுவாய் விளக்கங்களின் முதன்மை இயல்புகளாக,

- 1 அதிகாரத்தின் பொருளை விளக்குதல்
- 2 முன்பின் அதிகார இயைபு (அதிகார முறைமை)

ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடலாம். மேலும் சில அதிகாரத் தோற்றுவாயில் தாம் கூறும் விளக்கத்திற்குச் சான்றாக மேற்கோள் செய்யுளையும் எடுத்துக்காட்டி விளக்குவது குறிப்பிடத் தக்கது.² சில அதிகாரத் தோற்றுவாய்களில் இலக்கண நுட்பம் காட்டி விளக்குவர்.³

பின்வரும் விளக்க அடைவில் அவை அமைந்திருக்கும் பான்மையைக் காணலாம்:

(1)	(2)	(அ)	(ஆ)	(இ)	பின் - முன் - இறுதி	(4)	(இ)
35.	துறவு	ச	த	த	த	ச	த
36.	மெய்யுணர்தல்	ச	த	த	த	த	த
37.	அவாவறுத்தல்	ச	த	த	த	ச	த
38	ஊழ்	ச	த	ச	த	த	த
39	இறைமாத்சி	ச	திருவாய்மொழி. (84ம் திருப் பதிகம் 8)	த	த	த	த
40.	கல்வி	ச	த	த	த	த	த
41	கல்லாமை	ச	த	த	த	த	ச
42.	கேள்வி	ச	த	த	த	த	த
43.	அறிவு	ச	த	த	த	ச	த
44.	குற்றங்கடிகல்	ச	த	த	த	த	த
45.	பெரியாரைத்			த	த	த	த
46.	துணைக்கோடல்	ச	த	த	த	ச	த
47.	சிற்றினஞ்சேராமை	ச	11றம். 29	த	த	த	த
47.	தெரிந்து செயல்வகை	ச	த	த	த	த	த
48.	வலியறிதல்	ச	த	த	த	ச	த
49.	காலமறிதல்	ச	த	த	த	ச	த
50.	இடனறிதல்	ச	த	த	த	ச	த
51.	தெரிந்துதெளிதல்	ச	த	த	த	ச	த
52.	தெரிந்து வினையாடல்	ச	த	த	த	த	த

(1)	(2)	(அ)	(ஆ)	(3)	(இ)	(அ)	(ஆ)	(இ)
						பின் - முன் - இறுதி		
77.	படைமாட்சி	ச	த	த	த	த	த	த
78.	படைச்செருக்கு	ச	த	த	த	த	த	த
79.	நட்பு	ச	த	த	த	த	த	த
80.	நட்பாராய்தல்	ச	த	த	த	த	த	த
81.	பழைமை	ச	த	த	த	த	த	த
82.	தீநட்பு	ச	த	த	த	த	த	த
83.	கூடா நட்பு	ச	த	த	த	த	த	த
84.	பேதைமை	ச	த	த	த	த	த	த
85.	புல்லறிவாண்மை	ச	த	த	த	த	த	த
86.	இகல்	ச	த	த	த	த	த	த
87.	பகைமாட்சி	ச	த	த	த	த	த	த
88.	பகைத்திறன் தெரிதல்	ச	த	த	த	த	த	த
89.	உட்பகை	ச	த	த	த	த	த	த
90.	பெரியாரைப் பிழையாமை	ச	த	த	த	த	த	த
91.	பெண்வழிச் சேறல்	ச	த	த	த	த	த	த
92.	வரைவின் மகளிர்	ச	த	த	த	த	த	த
93.	கள்ளுண்ணாமை	ச	த	த	த	த	த	த
94.	சூது	ச	த	த	த	த	த	த
95.	மருந்து	ச	த	த	த	த	த	த
96.	குடிமை	ச	த	த	த	த	த	த
97.	மானம்	ச	த	த	த	த	த	த

(1)	(2)	(அ)	(ஆ)	(3)	(இ)	(அ) பின் - முன் - இறுதி	(ஆ)	(இ)
123.	பொழுது கண்டிரங்கல்	ச	பழமொழி 3	த	ச	த	த	த
124.	உறுப்பு நலனழிதல்	ச	த	த	ச	த	த	த
125.	நெஞ்சொடு கிளத்தல்	ச	த	த	ச	த	த	த
126.	நிறையழிதல்	ச	கலி. நெப். 15	த	ச	த	த	த
127.	அவர்வயின் விதும்பல்	ச	த	த	ச	த	த	த
128.	குறிப்பறிவுறுத்தல்	ச	த	த	ச	த	த	த
129.	புணர்ச்சி விதும்பல்	ச	த	த	ச	த	த	த
130.	நெஞ்சொடு புலத்தல்	ச	த	த	த	த	த	த
131.	புலவி	ச	த	த	த	த	த	த
132.	புலவி நுணுக்கம்	ச	த	த	த	த	த	த
133.	ண்டலுவலை	ச	த	த	த	த	த	த

ச : அமைந்துள்ள நிலை

த : அமையா நிலை

பொருள் விளக்கம்

பரிமேலழகர் அதிகாரத்தின் பொருளை விரிவாக விளக்குவதனை,

‘பொறையுடமை — அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை, அவன்கட் செய்யாது பொறுத்தலை உடையராதல்’⁴

என்னும் விளக்கத்தால் அறியலாம். மிகச் சுருக்கமான தோற்று வாய்க்குச் சான்றாக ‘நல்குரவு’ அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடலாம். ‘அஃதாவது நுகரப்படுவன யாவும் இல்லாமை’ என்னும் ஒரு தொடரிலேயே தம் தோற்றுவாய் விளக்கத்தை முடித்துக் கொள்வர் பரிமேலழகர்.

விளக்கநிலை வகை

இதனால் அதிகாரத் தோற்றுவாய் விளக்கங்களில் பரிமேலழகர் விளக்கமாகவும் சுருக்கமாகவும் தோற்றுவாய் செய்தார் என்பதும் இவ்விரு வகையில் விளக்கநிலை வகையினையே பெரிதும் பின்பற்றினார் என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

அன்புடைமை அதிகாரத் தோற்றுவாயில், ‘அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கண் காதலுடையனாதல்’ என அதிகாரப் பொருள் விளக்கமும்

‘அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்’ என்பதால் முன்பின் அதிகார இயையும்,

‘வாழ்க்கைத்துணை மேல் அன்பில்வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை’, ‘அறவோர்க்களித்தலும் அந்தணர் ஒம்பலும், துறவோர்க்கெதிர்த்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலுமிழந்த என்னை, என்பதனாலும் அதனால் அருள் பிறத்தல் ‘அருளென்னும் அன்பின் குழவி’ என்பதனாலும் அறிக’ என்று கூறுவதால் தன் உரை விளக்கத்திற்குச் சான்றாக மேற்கோள் செய்யுள் எடுத்தாளும் உரை நெறியும் புலப்படுகின்றன

இவ்வதிகாரத்தின் தோற்றுவாயில் முறையே அதிகாரப் பொருள் விளக்கம், அதிகார முறைமை, அதிகாரப் பொருள் மேற்கோள் செய்யுளால் விளக்கும் நெறி ஆகிய மூன்றும் இடம் பெற்று விளங்குவது எண்ணுதற்குரியது.

இலக்கண நுட்பம்

மேலும் சொற்களை விரித்துக் காட்டியும் (அதி, 85) இரட்டுற மொழிதலால் பொருள் கூறியும் (அதி 88), பகுதி விருதி பிரித்துக்காட்டியும் [அதி 17], ஒன்றன் பெயரைப் பிறிதொன்றற்காகியது என்று சுட்டியும் [81] அவர் அதிகாரப் பொருள் விரித்துரைக்கும்போது இலக்கண நுட்பம் கூறிப் பொருள் கொள்ளும் நெறியும் வெளிப்படுகின்றது. ஓர் அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறட்பா உரையிலேயே வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் விளக்கம் தரும் நெறியும் ஈரிடங்களில் காணப்படுகின்றது.

வாழ்க்கைத் துணைநலம் அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறட்பா வான 'மங்கலமென்ப மனைமாட்சி' என்னும் (6) குறளுக்கு உரைகூறிப் பின், 'இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோ ரணிநலங் கூறி வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது' என்று எழுதுவர். அடுத்த அதிகாரத்தில், அதிகார முறைமை மேலே பெறப்பட்டது, என்று அதற்கேற்ப இயைபு கூறுவதும் எண்ணுதற்குரியது.⁵

இம்முறையினை மிக அருகிய நிலையில் பரிமேலழகர் கையாண்டுள்ளார்.

இயைபு கூறப்படாமை

ஓரிடத்தில் பின்வரும் அதிகாரத்திற்கு இயைபு கூறிவரும் அதிகாரத்தில் முன் இயைபு கூறப்படாமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.⁶

அதிகார அடைவு

ஓர் அதிகாரத்தில் கூறப்படும் பொருள்களைக் காரண காரியத் தொடர்புபடுத்தித் தொகுப்புரை தரும் அதிகார அடைவு முறை பரிமேலழகர் உரையில் வரன்முறையோடு காணப்படுகின்றது.

நூற் பயிற்சி

அதிகாரப் பாடல்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பொருள்களைக் கூறுபடுத்திக் காட்டும் முறையினைக் குறளின் அனைத்து அதிகாரத்திற்கும் அவர் தொகுத்துத் தந்திருப்பது, நூலினைப் பன்முறை படித்துணர்ந்த நுட்பத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

அடைவு — உரைநெறி

சான்றாக 'அடக்கமுடைமை' அதிகாரத்தில் காணும் 'கருத்துக்களை அவர் தொகுத்து வரையறை செய்ததைக் குறிப்பிடலாம். 'அடக்கமுடைமை' அதிகாரத் தோற்றுவாயில் 'மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கண் செல்லாது அடங்கு தலுடையனாதல்' எனப் பொருள் எழுதுவர். இவ்வரை விளக்கத்தை முறையே அவர் அடைவிலும் நிரலே பொருத்திப் பார்த்திருக்கும் நெறியினை,

- ஐந்து பாட்டானும் பொதுவகையான்
அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது (1—5)
- இதனால் மெய்யடக்கம் கூறப்பட்டது (6)
- மூன்று பாட்டானும் மொழியடக்கங்
கூறப்பட்டது (7—9)
- இதனால் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது (—10)

என்னும் கருத்துத் தொகுப்புரையால் அறியலாம். இந்நால் வகையின்கீழ் பத்துக் குறட்பாக்களின் கருத்துரைகளையும் அடைவுபடுத்திக் காட்டுகிறார். இவ்வாறே அவர் 133 அதிகாரங்களுக்கும் அடைவு தந்திருப்பதால் இங்ஙனம் அடைவு தருதலை ஓர் உரைநெறியாகவே கொண்டார் எனலாம்.

கூற்றுநிலை

அறத்துப்பாலுக்கும் பொருட்பாலுக்கும் கருத்துத் தொகுப்பைக் குறள் உரையின் இறுதியில் கூறும் பரிமேலழகர் காமத்துப்பாலில் குறளின் முன்னர் இத்தொகுப்பினைத் தந்துள்ளார். இது அறத்துப்பாலிலும் பொருட்பாலிலும் கையாண்ட முறைக்கு மாறுபட்டது இதற்குக் காரணம் காமத்துப்பாலைக் கூற்றுநிலையாகச் கொண்டு உரை எழுதியமையின் விளைவு எனலாம்.

சுருத்து வகைமை

பத்துக் குறள்களில் காணும் சுருத்துக்களைப் பெரும் பான்மை நிலையில் ஒன்பது தலைப்பிலும், சிறுபான்மை நிலையில் இரண்டு தலைப்பிலும் வகுத்துக் காட்டுகிறார். இப்போக்கைக் கீழ்க்காணும் அடைவு விளக்கம் காட்டும்:

	சுருத்து	வகைமை	குறள் அதிகார எண்கள்	மொத்தம்
அ	9	4, 6, 37, 108, 111	114	(6)
ஆ	8	11, 12, 36, 46, 67, 117		(6)
இ	7	1, 7, 41, 48, 49, 59, 72, 77, 81, 82, 84, 88, 107, 112, 113, 119		(6)
ஈ	6	3, 9, 10, 26, 29, 31, 33, 35, 40, 90, 93, 98, 109, 110, 121		(15)
உ	5	22, 30, 32, 43, 44, 52, 54, 55, 57, 58, 62, 65, 68, 79, 83, 85, 89, 95, 102, 108, 115, 116, 120, 122, 123, 125, 126, 128, 131		(29)
ஊ	4	5, 13, 14, 19, 24, 25, 27, 28, 42, 45, 47, 51, 53, 56, 63, 64, 71, 73, 74, 81, 86, 91, 96, 101, 101, 106, 118, 124, 127, 133		(81)
எ	3	8, 16, 17, 18, 21, 23, 34, 38, 39, 50, 60, 61, 66, 69, 70, 75, 76, 87, 92, 94, 97, 99, 100, 105, 121, 130, 132		(28)
ஏ	2	2, 15		(2)

இதனால் நான்கு வகைத் தலைப்புக்களில் அதிகாரப் பொருளைப் பரிமேலழகர் கண்டது மிகுதியாக உள்ளது. இருவகையாகப் பிரித்தல் இரண்டே அதிகாரங்களில் காணப் படுகின்றது. மிகப் பெருதிய அளவிலும் (அ, ஆ பிரிவுகள்) மிகச் சுருங்கிய அளவிலும் (ஏ) பகுப்பதை அரிதாகக் கையாள்கின்றார்.

அதிகாரப் பொருளை வகைப்படுத்துவதில் மிகைபடு வகைமையையோ குறைபடு வகைமையையோ அவர்கையாள வில்லை. எனவே தகுமுறை வகைமையையே பேரளவில் கையாண்டுள்ளார் என அறிகிறோம்.

உறுப்பு நெறிப்படுத்திய ஆய்வு

நூல் முழுமையையும் பன்முறை நுட்பமாகக் கற்று, ஆழ்ந்து சிந்தித்து முன்பின் முரண்பாடின்றி ஒரு நோக்கில் வைத்து உறுப்பு நெறிப்படுத்தி (Systematic) ஆராய்ந்தவர்⁷ என்பதும் இவ்வதிகார அடைவுப் பொருள் தொகுப்பால் நன்கு புலனாகும்.

குறட்பா வைப்புமுறை

தொன்மை

குறள் உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் குறள் வைப்பு முறையில் வேறுபடுகின்றனர்.⁸ வள்ளுவர் வைப்பு முறை எது என இப்போது துணிய இயலாது. உரையாசிரியருள் மணக் குடவர் உரையே மிகப் பழமையானது.⁹ எனவே வள்ளுவரது வைப்பு முறையை உணர்தற்கு மணக்குடவர் உரையே பெரிதும் துணையாகலாம்.¹⁰

படிமுறை மனவளர்ச்சி

ஆனால், பரிமேலழகர் குறட்பா வைப்பு முறையில் மணக் குடவரினின்றும் மாறுபட்டுள்ளார். இம்முறையே பெரிதும் பொருத்தம் உடையதாக இருக்கலாம் என அறிஞர் கருதுவர். 'அகர முதல னகர இறுவாய்த் தமிழ் நெடுங்கணக்கு முறையில் அமைந்த பரிமேலழகரின் குறள் வைப்பினைப் போற்றுவதோடு இவர்தம் வைப்பு முறை 'படிமுறை மனவளர்ச்சி' விளங்க அமைந்திருப்பதாகவும் கருதுவர்.¹¹

சான்றாக நாணுடைமை அதிகாரத்தினைக் (102) காண்போம்.

குறள்	பரிமே- லழகர்	மணக்- குடவர்	பரிப்- பெருமாள்	பரிதி- யார்	காலிங்- கர்
கருமத்தால் நாணுதல்	1	9	9	5	4
ஊனுடை எச்சம்	2	1	1	1	1
ஊனைக் குறித்த	3	2	2	2	2
அணியன்றோ நாணுடைமை	4	4	5	3	6
பிறர்பழியும் தம்பழியும்	5	10	10	6	7
நாண்வேலி கொள்ளாது	6	8	4	10	10
நாணால் உயிரை	7	3	3	8	8
பிறர் நாணத்தக்கது	8	5	6	9	3
குலஞ்சுடுங் கொள்கை	9	6	7	7	9
நாணகத்திலலார்	10	7	8	4	5

பரிமேலழகருடைய வைப்புமுறையில்,

1. நாணினது இலக்கணம் — 101
2. நாணுடைமையின் சிறப்பு — 102 — 104
3. நாணுடையார் சிறப்பு — 105
4. நாணுடையார் செயல் — 106 — 107
5. நாணில்லாதவரது இழிவு — 108 — 110

என வரன்முறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இவ்வைப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கு நெறி இருப்பதை அறிய இயலும்.

ஏனைய வைப்பு முறைகளிலும் ஓர் ஒழுங்கு முறை இருப்பதைக் குறள் வைப்பு முறை அடைவால் நன்கு தெளியலாம்.¹³

சொல் வருவித்தல்

கவிஞர்கள் சொற்கருக்கம் கருதித் திப்பமாகவும் நுட்பமாகவும் தம் கருத்தைப் பாடலாகப் படைக்கின்றார்கள். பொருள் காண்போர் நுட்பமுடன் அச்சொற்களை விரித்துப் பொருள் கண்டாலன்றிப் பாடலின் கருத்தும், கவிஞரின் நோக்கமும் புலப்படா.

சுருங்கிய யாப்பு

வள்ளுவர் எடுத்துக் கொண்ட பாவகையான குறள் வெண்பா திட்ட நுட்பம் செறிந்த சூத்திரம் போன்ற சுருங்கிய யாப்புடையது. இச்சுருக்கத்தால் நூல் ஆழமும், அழுத்தமும், செறிவும், சுரப்பும், நயமும் பல நுட்பதிட்பங்களும் பெற்றது. ¹³

இத்தகைய பா அமைப்புடைய குறளுக்கு உரை காண்போர், வள்ளுவர் கருத்தை நன்குவிளக்கிக் கொள்வதற்குச் சொற் பொருள்களை வருவித்து உரை காண வேண்டிய நுட்பம் வாய்ந்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே, சிறந்த நூல்களுக்குப் பொழிப்பு அல்லது பதவுரை எழுதுங் காலை உரையாசிரியர் ஏற்புடைச் சொற்களை வருவித்து எழுதுவர். ¹⁴

பரிமேலழகர் சொல், பொருள் வருவித்து எழுதுதலை உரை நெறியாகக் கொண்ட பாங்கினை,

‘அதிகாரத்தான் வந்தது’ ¹⁵

‘அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்’ ¹⁶

‘வருவிக்கப்பட்டன’ ¹⁷

என்று உரையிடையே எழுதும் தொடர்களால் அறியலாம்.

இதனால் சொல் வருவித்துப் பொருள் கொள்ளதற்கு அவ்வப் பொருள் பற்றிய அதிகாரத்தைப் பரிமேலழகர் காரணமாகக் கொண்டார் என்பது புலனாகின்றது.

அதிகாரப் பெயரைக் கொண்டு சொற்களை வருவித்து எழுதும் போது பரிமேலழகர் அதிகாரப் பெயரைச் சுட்டியும் சுட்டாமலும் எழுதுவது உண்டு. சான்றாக, ‘நல்லலையெல்லாம் தீயவாம்’ (375) என்னும் குறட்பாவில் ‘ஊழான் என்பது அதிகாரத்தான் பெற்றாம்’ என ஊழ் என்னும் அதிகாரப் பெயரைச் சுட்டுவார்.

இவ்வாறே ‘தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது’ என்று தூது (687) அதிகாரத்திலேயே கூறுவார்.

‘ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை’ (323) என்னும் குறட்பாட் தொடருக்கு ‘நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணைப்

பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாது' என்று பொழிப் புரையில் கூறி, விசேடவுரையில் 'நூலோர் தொகுத்த அறங்கள் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது' என்கிறார். இங்கு நூலோர் தொகுத்த அறங்கள் என்பது இதற்கு முன் குறட்பாவில் வரும் தொடராகும். எனவே பரிமேலழகர் முதல் குறட்பாவில் அமைந்த சொல்லை அடுத்த குறட்பாவில் வருவித்து உரை எழுதும் போக்கும் தென்படுகின்றது.¹⁸

ஒரு குறட்பாவிலேயே அக்குறட்பா விளக்கத்திற்காக வருவித்த சொல் பற்றிய குறிப்பையும், அடுத்த குறட்பாவிற்கான சொல்லையும் வருவித்துப் பொருள் உரைத்தல் பற்றிய குறிப்பையும் சுட்டுவது சொற்சுருக்கத்தைக் காட்டுவதோடன்றிக் கூறியது கூறலைத் தவிர்க்கும் உளப்பாங்கையும் நன்கு புலப்படுத்தும். இது 186 ஆம் குறளரையில் வரும், "புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்; இது வருகின்ற வற்றிற்கு மொக்கும்" என எழுதும் உரையால் தெளிவாகிறது.

அதிகாரப் பெயரில் அமைந்த சொற்களையன்றி அதிகாரப் பெயருக்குத் தொடர்புடைய பொருள்களையும் வருவித்து எழுதும் நெறிக்குச் சான்றாகத் 'தீயன வின்றித் தெரியான்' (94) என்னுங் குறட்பாவின் விளக்கவுரையில், தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படு பொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன' என்று எழுதுவார். இங்குச் செயப்படு பொருள்களாக வருவிக் கப்பட்டவை - 'தன் பகுதி', 'அதற்கு ஏற்ற உணவு', 'காலம்' என்பனவையாம், இவை 'மருத்து' என்னும் அல்வதிகாரப் பெயருக்கு இயைபுடைய பொருள்களாம்.

இதனால் அதிகாரப் பெயருடன் இயைபு கூறியவற்றுள் னும் பெயர் வருவித்து எழுதுதலை இவர்தம் உரைநெறியாகக் கொள்ளலாம்.

அவாய் நிலை

பரிமேலழகர் 'அவாய் நிலையான் வந்தது' எனச் சொற்களை வருவித்துப் பொருளுரைக்கும் நெறி 29 இடங்களில் காணப்படுகிறது.¹⁹

அவாய் நிலை என்பது ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லை வேண்டி நின்றலைக் குறிப்பதாகும்.²⁰

‘பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப் பதூஉம் அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம் இவையெல்லாம் வல்லது மழை’ (15) என்னும் குறட்பாக் கருத்துரையில் வல்லது என்பது அவர்த் நிலையான் வந்தது’ என்பர்

‘அவர்த் நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது’ (415) எனவும், ‘நீதி நூல் என்பது அவர்த் நிலையான் வந்தது’ (825) எனவும் சுட்டுவர்.

இதனால் சொல்லையும், உவமையடையால் பொருளடையையும், நூலையும் அவர்த் நிலையால் வருவித்துப் பொருளுரைத்து விளக்கும் பரிமேலழகரின் உரைப்பாங்கு தெளிவாகின்றது.

விதப்புக் கிளவி

புலவர் தம்படைப்புக்களில் ஒவ்வொரு சொல்லையும் காரணம் கருதியே அமைப்பர். சொற்களைத் தொகவைத்தும், வெளிப்படையாக வைத்தும், முறை மாறி வைத்தும் பல்வேறு நுட்பங்களை உணர்த்துவர். இந்நுட்பங்களைப் பொருள் காண்போர் ஆய்ந்து கண்டாலன்றி அப்பாடல்களுக்கு நல்விளக்கம் தர இயலாது. பாடும் புலவர், உள்ளத்தில் ஓர் குறிப்பு வைத்தே இவற்றை அமைத்திருப்பார் ஆதலின் இவை தேவையற்றன என எளிதில் நீக்கிவிட முடியாது. அவை ஆராய்ந்து காணத்தக்கன.

இவ்வகையில் புலவர் சிறப்புப் பொருள் கருதிச் சில சொற்களைப் பாடல்களில் அமைப்பது ‘விதப்புக் கிளவி, எனப்படும். விதப்பு என்பது சிறப்பித்து எடுத்துச் சொல்வதைக் குறிக்கும். ‘விதப்புக் கிளவி வேண்டியது வினைக்கும்’²¹ என்பர். இதனை மிகுதிப் பொருள் தருவதாகவும் கொள்வர். மேலும் பிற்கால இலக்கணிகள் இதனைச் சிறப்பு விதியாகக் கூறியுள்ளனர்.²²

இச்சிறப்பு விதியைப் பயன்படுத்தி உரையாசிரியர்கள் நூலினகத்துச் சுருங்கிய வடிவில் காணும் தொடருக்குப் பொருள் காணும் நெறியில் சொல்லையும் தொடரையும் வருவித்துக் கொள்வதால் பயில்வோர் நூலின் பொருளை நன்கு அறிய முடிகிறது. உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் இதனை ‘தாற் பரியம்’ (139) என்பர்.

இம்முறையைப் பரிமேலழகர் பல இடங்களில் எடுத்தாண்டு பொருள் விளக்கம் கூறியுள்ளார். சில சான்றுகளைக் காண்போம்:

இன்சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறும்போது,

இன்சொலால் ஈரம் அனைஇப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல் (91)

என்பர் வள்ளுவர்.

இக்குறட்பாவில் 'செம்பொருள் கண்டார் சொல்' என்று கூறினாலே அமையும். 'வாய்' என்னும் சொல் வேண்டாதது என எண்ணக்கூடும். ஆனால் பரிமேலழகர் இச்சொல்லின் நுட்பத்தை உணர்ந்து,

வாய் என வேண்டாது கூறினார், தீயசொற் பயிலா
என்பது அறிவித்தற்கு

என உரை விளக்கம் தருவர். இதனால் 'செம்பொருள் கண்டார் வாய் தீயசொற் பயிலா' என்னும் சிறப்புப் பொருளை உணர்ந்த பரிமேலழகரின் உரைத்திறம் வெளிப்படுகின்றது.

இங்ஙனமே மற்றொரு குறளில் (139) 'வாய்' என்று சொல்லைத் திருவள்ளுவர் ஆண்டமைக்குச் சிறப்புப் பொருள் காண்பார் பரிமேலழகர்.

“நல்ல சொற்கள் பயின்றது” எனத் தாம் வேண்டியதன்
சிறப்பு முடித்தற்கு”

என்று விளக்கம் கூறுவர்.

‘நாணுடைப் பெண்’ (907) எனப் பெண்ணுக்கு அடையினைத் தொடர் வடிவில் கொடுத்துச் சிறப்பிப்பர் வள்ளுவர். பெண் என்ற மாத் திரத்தில் நாணுடைமை பெறப்படுமாதலால், பெண் என்ற சொல்லுக்கு ‘நாணுடை’ என்ற அடைமொழி வேண்டுமென்றாம்.

புலவர் வேண்டாத ஒன்றைக் கூறுதல், வேண்டிய ஒன்றைப் பெற வைத்தற்கு ஆகுமாதலால் பரிமேலழகர் இதனை நன்குணர்ந்து,

‘நாணுடைப்பெண்’ என வேண்டா கூறியது அவனேவல்
செய்வானது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்
தொழில் வருவிக்கப்பட்டது’

என விளக்கம் தருவர்.

இந்நெறியினைப் பின்பற்றிப் பரிமேலழகர் மேலும் பல
குறட்பாக்களுக்கு உரை காண்பதைக் காணலாம். ¹¹

இதனால் தனித்தனிச் சொற்களையும், தொடர்களையும்
நுட்பமாக ஆராய்ந்து இச்சொல் அல்லாது இத்தொடர் இன்ன
காரணத்திற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தெளிந்து
பொருள் கூறும் உரைநெறி தெளிவாகின்றது.

இதில் தொடரை விடச் சொல் பற்றியே மிகுதியும் தம்
சிறப்புப் பொருளைப் பரிமேலழகர் கூறிச் செல்வது குறிப்பிடத்
தக்கது.

அரும்பொருள் விளக்கம்

பரிமேலழகரின் உரைப் போக்கில் காணும் அரும்பொருள்
விளக்கத் திறனைப் பல வகையாகப் பகுத்துக் காண இயலும்.

இதற்கென அவர்தம் உரையில் அரும்பொருள் கூறிய 286
இடங்களைக் கொண்டு (பின்னிணைப்பில் காண்க) சொற்
பொருள் கூறும் முறையையும் விளக்கம் காணும் நெறியையும்
பின் வருமாறு தொகுத்துக் காண முடிகிறது.

‘அந்தணர்’ (80) என்ற சொல்லுக்கு ‘அழகிய தட்பத்தை
உடையார்’ எனச் சொற்பொருள் விரிப்பர்.

‘அச்சு’ (667) என்பதை ‘உருள் கோத்த மரமாக’ உருவ
விளக்கம் தருவர்.

‘அணங்கு’ (918) என்ற சொல்லின் பொருளைக் ‘காம
நெறியால் உயிர் கொள்ளும் தெய்வ மகள்’ எனப் பொருளுக்
குரிய செயல் விளக்கம் சுட்டிப் பொருள் காண்பர்.

‘அரங்கு’ (401) என்பதற்கு ‘வகுத்த தானம்’ என இட
விளக்கமும், ‘இகழ்தல்’ (151) என்பதற்கு ‘மிகையாயின
செய்தலும் சொல்லுதலும்’ என வினை விளக்கமும் காட்டுவர்.

‘வழு’ (712) என்பதன் வகையைச் சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும் எனக்காட்டி, ‘பேடி’ (727) என்பதற்குப் ‘பெண்ணியல்பு மிக்கு ஆணியல்பும் உடையவள்’ எனத் தன்மை சுட்டுவார்.

‘நோக்கு’ என்ற சொற்கு அமைந்த அடைகளான ‘மட’ (1089), ‘பொது’ (1099) என்ற சொற்களுக்கேற்ப முறையே ‘வெருவுதலையுடைய’ எனவும், ‘யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத் தாய்’ எனவும் நோக்கின் வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்துவர்.

‘வெண்மை’ (844) என்ற சொல்லுக்கு ‘இளமை’ என்று பொருள் கூறி அதனை மேலும் விளக்கும் வகையில், ‘அதாவது அறிவு முதிராமை’ என்று பொருளுரைப்பார்.

‘தானே கெடுதல்’ (443) என்ற செயலை விளக்கப் ‘பாகனில்லாத யானை போல நெறியல்லா நெறிச் சென்று கெடுதல்’ என உவமை கூறி, அதன் வினை விளைவையும் விளக்கியுரைப்பார்.

இங்ஙனமே வினாத்தொடர் வாயிலாக, ‘இக்குடியில் உள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்புறுவேன் யானோ?’ என மானத்திற்கு (1028) விளக்கம் தருவர்.

குறளில் காணும் எண் (560), குழுவினர் (731) போன்ற தொகைகளை விரித்துரைப்பார்.

சிறப்பாக ‘நாண்’ என்ற சொல்லை விளக்குமிடத்து,

1. இழிதொழில்களில் மனம் செல்லாமை (502)
2. இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது (1133)
3. எஞ்ஞான்றும் கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டார் போன்று ஒடுங்குதல் (1297)
4. பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல் (1257)
5. பழி பாவங்களின் மடங்குதல் (951)

என மனத்தின் செயல்களை நேர்முறையிலும், எதிர்முறை முறையிலும் காட்டுவது எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

இங்ஙனம் அரும்பொருள் உரைக்கச் சொல்லை விரித்து, வகைப்படுத்தி, அநுமை சுட்டிப் பொது நெறியிலும் சிறப்பு நெறியிலும், இன்ன பிற துறையிலும் பொருள் கூறும் பாங்கையும், விளக்க உரையினைப் பண்பு, உருவம், செயல், இடம், தொகை, உவமை, வினா ஆகியவற்றினை நிலைக்களனாகக் கொண்டு அரும் பொருள் உரை கூறும் பாங்கையும் காண்கிறோம்.

அருந்தொடர் நயம்

நூலாசிரியரின் உள்ளக் கருத்தை ஆழ அகழ்ந்து கண்டு உரைநயம் கூறுவது உரைநெறிகளுள் ஒன்றாம். இவ்வகையில் குறளின் தொடர்களுக்கு உரை நயம் தரும் விதத்தைச் சில சான்றுகளோடு காண்போம்,

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும் (202)

என்னும் குறளில் 'தீயினும் அஞ்சப்படும்' என்னும் தொடருக்குச் சுட்டும் பரிமேலழகரின் நயம் பின்வருமாறு.

“பிற்தொரு காலத்தும் பிற்தொரு தேயத்தும் பிற்தொரு உடம்பினுஞ் சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின் தீயினும் அஞ்சப்படும் என்றார்”

இங்குத் தீக்கும், தீயவற்றிற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பரிமேலழகர் நுட்பமாக விளக்குந்திறன் குறிப்பிடத்தக்கது.

‘தீயினுற் சுட்ட புண்’, ‘நாவினாற் சுட்ட வடு’ என்னும் குறட்பாத் தொடர்களுக்கு (129) ‘ஆறிப் போதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் புண்’ என்றும், ஆறாது கிடத்தலின் நாவினாற் சுட்டதனை ‘வடு’ என்றுங் கூறினார் என்று புண், வடு என்ற சொற்களைக் கொண்டு சிறப்புரை காண்பர்:

‘எப்பொருள்’, ‘யார் யார் வாய்’ (423) என்னுந் தொடர்களுக்குப் பரிமேலழகர்,

“குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின் உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப் பொருள் பகைவர் வாயினும், கெடு பொருள் நட்டார்

வாயினும் கேட்கப்படுதலான் 'எப்பொருள் யார்யார்
வாய்க் கேட்பினும்' என்றார்''.

என்று நயம்பட விளக்கமாகக் கூறுவர்.

'காமத் துன்பத்தைப் பொறாது நோனா உடம்பும் உயிரும்
நாணினை நீக்கி மடலேறக் கருதின' (1132) என்பர் வள்ளுவர்.
இங்குப் பரிமேலழகர் 'உடம்பும் உயிரும்' என்பதற்கு,

'அறிவு, நிறை, ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே
நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது. அதுவும் இப்பொழுது
நீங்கிற்று என்பான் 'உடம்பும் உயிரும்' என்றான்'

என்று கூறும் போது நாணின் பண்பைத் தனித்துச் சுட்டுவது
உளவியல் விருந்தாகும்.

'கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது' (279) என்னும்
குறட்பாத் தொடருக்கு 'வடிவாற் செவ்விதாயினும் செயலாற்
கொடிது' எனவும், 'யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும்
செயலாற் செவ்விது' எனப் பொருள்களின் வடிவும் செயலும்
பற்றிய அறிவின் துணை கொண்டு உரை கூறுவது குறிப்பிடத்
தக்கது.

'பேராண்மை' (148) எனப் பிறர் மனையை நோக்காத
இயல்பினுக்குப் பரிமேலழகர்,

புறப்பகைகளையடக்கும் ஆண்மை உடையார்க்கும்
உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கு அருமையின்
அதனை 'அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மை
என்றான்'

என் ஆண்மையின் பகைகளைப் புற அகநிலையில் வைத்துக்
காட்டும் அருமை எண்ணத்தக்கது.

இவ்வாறு பரிமேலழகர் இன்னும் பல குறட்பாக்களுக்கு
உரைநயம் எழுதி விளக்குவதைக் காணலாம். '4

இங்ஙனம், தொடர்களில் காணும் அருமையின் அடிப்
படையை உலகியல் பொருள்களின் வடிவு, பண்பு, செயல்
ஆகியவற்றை நுனித்துக் காண்பதன் வாயிலாகப் பரிமேலழகர்
உரை நுட்பம் புலப்படுகிறது.

உவமை விளக்கம் :

எண்ணியதை எண்ணியாங்கு உணர்த்துவதற்கு உவமைகள் பெரிதும் துணையாகின்றன. புலவர்களின் கற்பனைப் படைப்பிலும் உவமை தனி இடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. பொதுவாகச் செய்யுள்களிலேயே உவமையும் உருவகமும் மிகுதியாகப் பயின்றுவரும் என்றாலும் உரைநடையிலும் நடைசிறக்கக் கருத்து இனிது புலனாக இவற்றைக் கையாளுகின்றனர்.

இவ்வகையில் பரிமேலழகரின் உவமைகள் வள்ளுவரின் கருத்துக்களை மேலும் விளக்கும் விளக்கங்களாகத் திகழ்கின்றன. பரிமேலழகரின் உவமை விளக்கங்களை இருவகையாகப் பாகுபடுத்தலாம் :

1. வள்ளுவர் படைத்த உவமைகளுக்குத் தம் உரையால் மேலும் விளக்கத் தருதல்
2. கருத்து விளக்கங்களுக்காகத் தாமே தம் உரையில் அரிய உவமைகளைப் பெய்து விளக்குதல்.

இவற்றுள் முதல் வகை நான்காம் இயலுள் அணியிலக் கணச் செய்திகள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இனிப் பரிமேலழகர் உவமை காட்டி விளக்கிய வற்றைக் காண்போம்.

பரிமேலழகர் பயன்படுத்திய உவமைகளை இருவகையாகப் பகுக்கலாம்.

1. பழமொழி உவமைகள்
2. மரபு உவமைகள்

பழமொழி உவமைகள்

பழமொழிகள் மக்களின் அனுபவ மொழிகள். இவை ஒரு வகையில் அகப்பொருள் துறையில் வழங்கும் உள்ளுறை போலவும், புறப்பொருள் துறையில் விளங்கும் பிரிதுமொழித் துணி போலவும் பொருளும் செறிவும் பெற்றுத் திகழ்வன.

‘ கல்வி தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமாவது மட்டுமன்றிப் பிறர் மகிழ்ந்தும் காரணமாய் அமைவதால் கற்றோர் ‘ கரும்பு

அயிறற்குக் கூலி போலத் தாம் இன்புறுதற்கு உலகு இன்புறுதல் பிறவாற்றான் இன்மையின் அதனையே காழுறுவர் என்றுங் கூறினார்' (399) என்று பழமொழித் தொடரை உரைவிளக்கத்தில் பயன்படுத்துவர்.

இங்குக் 'கரும்பு தின்னக் கூலியா?' என்னும் நாட்டுப் பழமொழி இலக்கியப் புலமை வடிவம் பெற்று உரை விளக்கத் திற்குப் பயன்பட்ட பான்மையை அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறே 'மழைத்துளி போல வந்து' ஈண்டி எல்லா அறிவுகளை உளவாக்கல் (416) என்னும் உவமை 'பலதுளி பெருவெள்ளம்' என்னும் பழமொழியின் சுருக்க வடிவமாய் விளங்குகிறது.

'விறகு பெற்ற தழல்போல' (343) 'காட்டுத் தீ முன்னர் பஞ்சுத்துய் போலும்' (360) ஆகிய உவமைகள், 'எரிகின்ற நெருப்பினுள் எண்ணெய் வார்த்தது போல' என்னும் பழமொழியின் நிழல் பெற்ற வடிவ விளக்கங்களாகக் காணப் படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மரபு உவமைகள்

பேதையாரின் நட்பினை ஒழித்து நீங்காவிடில் அவரைச் சார்ந்தோரும் அழிவர் (797) என்பதை, 'நட்பு ஒழிந்தாலும் நீங்காக்கால் 'வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறு போலத் தீங்கு வரும்' என நாலடியாரின் இலக்கியத் தொடரையே மரபுவமையாக்கி¹⁰ விளக்குவது எண்ணுதற் குரியது.

'மலர்தலுங் கூம்பலுமில்லாத அறிவினுக்கு' (425) 'தயப்புப் போல வேறுபடாத கோட்டுப்பூவை' உவமையாக்குவர்.²⁶

இன்னாத காய்களுக்கு 'காஞ்சிரங்காய் போல (100) நஞ்சாவன்வற்றை' எனக் காயை உவமை கூறி விளக்குவர்.

கல்லாதவனுடைய அறிவுடைமை ஒரோவழி நன்றாயிருப்பினும் அறிவுடையோர் அதனை 'ஏரலெழுத்துப் போல்வதோர்' விழுக்காடு என எண்ணி மதியாரெனப் பழமொழி நானூற்றுத் தொடரை உவமையாகக் கொண்டு விளக்குவர்.²⁷

அருளோடும் அன்போடும் வாராத பொருளிட்டம் 'பசுமட்கலத்துள் நீர்போலச்' செய்தானையும் அழிக்கும், எனக்குறளையே (755) உவமையாக்கி உரை விளக்கம் கூறும் நெறி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனால் நாலடியில் வருந், மரம், பூ ஆகியவற்றையும், காஞ்சிரங்காயையும், பழமொழியில் வரும் நந்து இட்ட கோடு ஆகிய இயற்கைச் செய்தியையும் தம் உவமை விளக்கத்திற்கு நிலைக்களனாக்கிக் குறளை விளக்கிய பரிமேலழகரின் உரை நெறி புலனாகின்றது.

அதிகள் ஓளவைக்கீந்த நெல்லிக்கனி பற்றிய வரலாற்றுச் செய்தியை " வள்ளுவரின் கருத்து விளக்கத்திற்கு (100) உவமையாக்குவர்.

வினை வகையால் வேறாகிய மாந்தர்க்குச் (514) சிந்தாமணிக் காப்பிய மாந்தருள் ஒருவனான கட்டியங்காரரின் செயலை உவமை சுட்டி விளக்கம் காட்டுவர்.

தவமுடையோர் சினத்தின் ஆற்றலுக்குச் சிவன் திரிபுரம் அழித்த செய்தியையும் (900), பிறனில் விழைந்தவர் ஐயுமையதுவதை 'இந்திரன் போல (144) எல்லாப் பெருமையும் இழக்கும்' எனப் புராணச் செய்தியையும் தம் உவமை விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவர் பரிமேலழகர்.

'வினைகள் போல (338) உயிரினக்கிடந்து' கல்வியும் உயிர்கள் செல்லுமீடத்துச் செல்லும் என மெய்ப்பொருள் வழிநின்று உவமை காட்டுவர்.

தொன்றுதொட்டு வருகின்ற பழங்குடிக்குச் 'சேர சோழ பாண்டியர் போல' (955) என மக்கள் மரபினை உவமையாக்குவர்.

அரணாகிய காப்பினை இழந்தால் 'கடல் நடுவண் உடை கலத்தார் போன்று ஏமங்காணாது இறுவர்' (741) என மக்களின் அவல நிலையின உவமையாக்கி விளக்கம் காட்டுவர்.

பிழைகள் நினைவுக்கு வருதலைக் 'கடன் கொண்டான் தோன்றக் கடன் தோன்றுமாறு போல' (693) என மக்கள்

இயல்பினை நிலைக்களனாகக் கொண்டு உவம விளக்கம் தருவர்.

இங்ஙனம், மக்கள் மரபினையும் மக்கள் இயல்பினையும் வள்ளுவரின் குறள் விளக்கத்திற்கு உவமை கூறி விளக்கம் காட்டும் பரிமேலழகரின் உரைநெறி புலனாகின்றது.

நெறியல்லா நெறிச் சென்று கெடுவோரைப் 'பாகனில்லாத யானை போல'க் (448) கெடுவர் எனவும், மனத்தைப் புலம் அறிந்து செலுத்தும் அறிவினைக் 'குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல' (422) எனவும் உவமை காட்டி ஒப்பிடுவர்.

கண்ணோட்டமில்லாதவரிடத்துவாழும் குடிமக்கள் புலியை அடைந்த புல்வாயினம் போல்வர் (571) என்பர்.

இதனால் யானை, குதிரை, புலி ஆகிய விலங்குகளைக் களனாகக் கொண்டு உவமை விளக்கம் செய்த நெறி புலனாகின்றது.

பரிமேலழகர் பயன்படுத்திய உவமைகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது (காண்க பக். 143-144) அவர் குறளைவிளக்கு தற்காக எடுத்தாண்ட உவமைகளின் நுட்பமும், உரைநெறிப் பாங்கும் புலனாகின்றன. தெய்வம், மெய்ப்பொருள், இயற்கை, சங்க இலக்கியச் செய்திகள், காப்பியச் செய்திகள், மக்களின் தொழில், பண்பு, பழமொழிகள், விலங்கு முதலானவற்றை நிலைக்களனாகக் கொண்டு உரை விளக்கம் செய்த பான்மை தெளிவாகின்றது. பரிமேலழகரின் உவமை விளக்கங்களால் வள்ளுவர் உணர்த்த விழைந்த கருத்து மேலும் விளக்கம் பெற்று அவை பயில்வார்க்குப் பெரிதும் துணையாக அமைந்து உள்ளன என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

பரிமேலழகர் உவமை விளக்கம்

(அகர நிரல்)

எண்	உவமை	பொருள்	குறள் உரை
1.	இந்திரன் போல	பிறனில் விழைந்தான்	
		அடையும் சிறுமை	144
2.	ஏரலெழுத்துப்போல	கல்லாதான் ஒட்பம்	404
3.	ஒளவை உண்ட நெல்லிக்கணி போல	இனிய காய்கள்	100
4.	கட்டியங்காரன் போல	வினைவகையால் லேறாகும் மாந்தர்	514
5.	கடல் நடுவண் உடை கலத்தார் போன்று ஏமங் காணாது இறுவர்	அரணை இழந்தவர் அழிதல்	741
6.	கடன் கொண்டான் தோன்றக் கடன் தோன்றுமாறு போல	அரிய பிழைகள் செய்தவ னைக் காணுந்தோறும் அப்பிழைகள் நினைவுக்கு வருதல்	693
7.	கயப்பூப்போல வேறு படாது கேரட்டுப் பூப் போல ஒருநிலை	நிலையான நட்புணர்வு உடையார்	425
8.	கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோல	தாமின்புறுவதற்கு உலகு இன்புறல்	599
9.	காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சாவனவற்றை	இன்னாத காய்கள்	100
10.	காட்டுத்தீ முன்னர் பஞ்சுத்துப் போலும்	ஞானயோகத்தின் முன்னர்க் காமம் வெகுளி மயக்கம் மூன்றும் கெடல்	360
11.	குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல	மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்தும் அறிவு	422
12.	சேர சோழ பாண்டியர் போல	தொன்றுதொட்டு வருகின்ற பழங்குடி	955
13.	திரிபுரம் போல அழிதல்	தவமுடையோரின் சினத் திற்கு அரணுடையோரும் அழிதல்	900

எண்	உவமை	பொருள்	குறள் உரை
14.	தூ வெள்ளறுவைக்கண் மாசு போல	ஈபவர் ஈதலில் குறைகாட் டின் அவரிடத்துச் சேரும் பழி	1051
15.	நெருப்பிற் கொடியது பிறிதின்மை பற்றி நெருப்பை நெருப் பாகவே கருதுக என்றாற் போல	மடியை மடியாகவே கருதுதல்	602
16.	பசுமட் கலத்துள் நீர் போல செய்தானையுங் கொண்டு இறத்தல்	தீயவழியில் தேடிய பொருள் ஈட்டியவனோடும் சேர்ந்து அழிதல்	755
17.	பாகனில்லாத யானை போல நெறியல்லா நெறிச்சென்று கெடுதல்	பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளாத மன்னனும் அவ்வாறே கெடுதல்	448
18.	புரியை அடைந்த புல் வாயினும் போல	கண்ணோட்டமில்லாதவ ரிடத்து வாழும் குடிகளின் நிலை	571
19.	மழைத்துளி போல	கேள்வியறிவு சிறிது சிறி தாகச் சேர்ந்து வளர்தல்	416
20.	விறகு பெற்ற தழல் போல	மனம் பொருள்கள் மேல் செல்லுதல்	343
21.	வினைகள் போல உயிரின்கட் கிடத்தல்	கல்வியும் உயிர் செல்லு மிடத்துச் செல்லுதல்	293
22.	வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறு போல	அறிவிலாருடன் உள்ள தொடர்பு சேர்த்தாரையும் அழித்தல்	791

பாட பேதம் காட்டல்

குறள் உரையுள் பரிமேலழகர் ஏனைய உரையாசிரியர் கூறும் பாடவேறுபாடுகளையும் காட்டுவார். மொத்தம் 48 இடங்களில் பரிமேலழகர் தம் பாட வேறுபாடுகளைக் குறள் உரையுள் சுட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.²¹ சான்றாகச் சிலவற்றைக் காண்போம் :

‘செய்யாமற் செய்த உதவி’ (101) என்றும், பாடத் திற்குப் பிறர் கொண்டுள்ள ‘செய்யாமைச் செய்த உதவி’ என்பதைச் சுட்டி அதற்குப் பொருள் கூறி விளக்கும் உரைநெறியும் அவர்தம் உரையில் காணப்படுகின்றது.

‘ஊனுடை எச்சம்’ (1012) என்பதனை ‘அச்சம்’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர் என்பர்.

‘எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்’ (1055) என்பதனை, ‘முழுதுங் கெடுமென்று பாடமோதி எஞ்சாமற் கெடுமென்று உரைப்பாரு முளர்’ என்பர்

எனவே சில இடங்களில் பிறர் கொள்ளும் பாடத்தைச் சுட்டியும், சில இடங்களில் பிறர் பாடம், அதற்குரிய பொருள் ஆகிய இரண்டையும் கூறிச் செல்லும் இருவகை நிலையும் அவருடைய உரையால் தெளிவாகின்றன.

தம்முடைய உரையில் எடுத்துக்காட்டிய பாடவேறுபாடுகள் பொருந்தாதவை பற்றி எட்டு இடங்களில் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுவார்.³⁰ பிற இடங்கள் அவருக்கு ஏற்புடையனவாகத் தெரிகின்றன.

இதனால் பிறர் பாடங்களையும் அவர் நுட்பமாக ஆய்ந்து தம் உரையில் குறிப்பிட்டமையால் மூல பாடங்களைத் தேர்வதில் அவருக்கிருந்த நுட்பமான புலமை புலப்படுகின்றது.³¹

பாடம் காணும் திறத்தில் பரிமேலழகர் சிறந்த புலமை உடையவர் என்பதைப் பரிபாடலின் உரைப்பாயிரம் கூறுவதும் இங்கு உளங்கொளத்தக்கது.³²

பிறர் உரை மறுப்பும் ஏற்பும்

பரிமேலழகர் உரைக்கு முன்னரேயே திருக்குறளுக்குப் பல உரைகள் தோன்றியிருந்தமையால் அக்கருத்துக்களைத் தம் மனத்துள் கொண்டு அவற்றின் வன்மை மென்மைகளைத் தம் திறனாய்வு நோக்கோடு மதிப்பீடு செய்து மறுக்க வேண்டிய இடத்தில் மறுத்தும், ஏற்க வேண்டிய இடத்தில் ஏற்றுக்

கொண்டும், சில இடங்களில் தொதுமல் நிலையில் பிறர் உரைகளைக் கூறிச் செல்வதும் இவருக்கு இயல்பாயிற்று.³³

திருக்குறள் அறத்துப்பாலில் 29 இடங்களிலும், பொருட்பாலில் 75 இடங்களிலும், காமத்துப்பாலில் 26 இடங்களிலும் பிறர் உரைகளைச் சுட்டுவர் பரிமேலழகர்.³⁴

அறிஞர்கள் நூல்களுக்கு உரை எழுதும்போது தத்தம் காலத்திற்குத் தக, புலமைப் போக்கிற்கும் பார்வைக்கும் தக, கருத்து வேறுபாடுகள் எழுவது இயற்கை. முன்பு எழுதப்பட்ட கருத்துக்கு மாறாகப் புதிய நோக்கில் உரை காண்பது, உரை காண்போருடைய புதிய நோக்கினையும், அவர்தம் கொள்கைத் திறத்தினையும் உலகுக்கு உணர்த்துவதாக அமைகின்றது. பாடலின் சொல்லும், தொடரும், உரைகாரரின் சமய இலக்கியப் பார்வையும், சமூகச் சூழலும் இவ்வகை மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமளிக்கின்றன.

பொதுவாக உரையாசிரியர்கள் மூல நூலாசிரியரைக் குறை காண்பதில்லை. முதல் நூல் கண்ட முனைவனை அவர்கள் போற்றினர். நூலாசிரியர் குற்றம் செய்யமாட்டார் என்று எண்ணினார்களே தவிர, தங்களைப் போன்ற உரையாசிரியர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் கருதினாரல்லர். உரை எழுதப் புகுந்த நூலை நன்கு கற்றனர்; பின்னர் அந்நூலுக்குப் பிறர் எழுதிய உரைகளையும் துறைபோகப் பயின்றனர். அவற்றை உரைகல்லில் இட்டனர். முன்னர் எழுந்த உரைகளினின்று மாறுபட்டுத் தாம் காணும் சிறப்புப் பொருளை உலகுக்கு உணர்த்தத் துணிந்தனர். அதன் விளைவாகப் புத்துரைகள் எழுந்தன. வேறு உரையாசிரியனின் கருத்து ஒவ்வாத இடத்துக்குத் தக்க காரணம் காட்டி மிகப் பண்போடும் நாகரிகத்தோடும் மறுக்கத் துணிந்தனர். தன்னுரையும் அவர் உரையும் பொருந்தும் இடங்களில் இரண்டையும் கூறினர். அவர் கூற்றுக்கு விளக்கம் தந்து அதைக் காண இயலுமாயின் அவ்வாறு செய்யவும் தவறினாரல்லர்.³⁵

பரிமேலழகர் குறளுரையில் பிற உரையாசிரியர் குறிப்புக்களைச் சுட்டும் இடங்களை இனிக் காண்போம்:

பரிமேலழகர், பிறர் உரையை மறுக்கும்போது மிக நாகரிகமாகத் தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவார். தம்முடைய மறுப்புக்களில் எந்த உரையாசிரியர் பெயரையும் சுட்டாது

அவர்களுடைய கருத்துக்களையே தம் மறுப்புகளுக்கு உரிய தாக்கிக் கொள்வது அவர்தம் திறனாய்வு உள்ளத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. இதனால் கருத்தை மறுப்பது பரிமேலழகர் கொள்கையே அல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட உரையாசிரியரை மறுப்பதும் பழிப்பதும் அவர் கருத்தன்று.

பிறர் உரைகளில் தாம் ஏற்கும் கருத்துக்களை வெளிப் படையாகச் சுட்டி ஏற்பார். அதனைக் கீழ்வரும் தொடர் களால் அறியலாம் :

உரைப்பாருமுளர்	(721, 723)
உரைப்பாருமாயினார்	(995)
உரைப்பினுமமையும்	(82, 101, 1116)
பிறரெல்லாம் உரைத்தார்	(817)

மேலும்,

‘ பாடமோதுவாருமுளர் ’	(816, 943)
‘ என்பது உம் பாடம் ’	(1139)

என்னும் தொடர்கள் பிற உரையாசிரியர்கள் குறளில் ஏற்றுக் கொண்ட பாட வேறுபாட்டையும் தாம் ஏற்றுக்கொண்டதற் கான சான்றுகள் ஆகும்.

இவற்றில் பொருந்தாத பாடவேறுபாட்டையும் அவர் மறுக்கத் தயங்கினாரில்லை. இதனை அறிய,

‘ அது பாடமன்மை அறிக ’	(979, 1161)
-----------------------	-------------

என்னும் பரிமேலழகரின் தொடர் நன்கு வெளிக்காட்டும்.

பரிமேலழகர் பிறருடைய குறஞ்ரையை நன்கு பயின்று அவற்றுடன் மாறுபடும் நிலையில் தன் கருத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கின்றார். உரையாசிரியரும் நூலாசிரியரும் மாறுபடும் போக்கை

‘ மாறுகொள உரைத்தார் ’	(817)
-----------------------	-------

எனவும், ஆசிரியர் கூறிய இலக்கிய இலக்கண அடிப்படைப் பொருளோடு அவர் மாறுபடும்போது,

‘பொருட்டொடர்பு படாமல் உரைத்தார்’ (870)

எனவும், அம்மாறுமாட்டைக் குறளின் பாடத்தைக் கொண்டு காட்டும்போது,

‘அஃது உரையன்று என்பதற்குப் பாடமே கரியாயிற்று’
(208)

எனவும் மூவகையாகக் கூறுகின்றார்.

இனி உரையாசிரியர் கூறிய உரை வழிநின்று அவர்தம் உரையை மறுக்கும்போது, அதில் பொருட்சிறப்பின்மையைச் சுட்டி,

‘ஓர் பொருட் சிறப்பில்லாமை அறிக’ (143)

எனவும்,

‘அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று’
(168)

எனவும் கூறி உரையாசிரியர் நூலாசிரியரினின்றும் விலகிச் செல்வதை;

‘தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே உரைத்தார்’ (501)

என வன்மையாகவும் கூறி அவர்தம் அறியாமையை அதற்குச் சுட்டுவர்.

உரையாசிரியர்கள் தம் பொருந்தா உரையை நிலை நாட்ட விரும்புவதையும், அதனைக் குறளோடு இயைக்கும் போது அது இயையாமல் போவதுகண்டு அவர்கள் இடர் உறுவதையும் காட்டுவர் (632).

இவ்வாறு உரையாசிரியர் உரைவழி நின்று அவர் உரையை மூவகையாக மறுப்பார் பரிமேலழகர்.

எனவே உரை மறுப்புக் கூறும்போது நூலாசிரியர் வழி நின்று, உரையாசிரியர் வழிநின்றும் அறுவகையாக மறுப்பர்.

நொதுமல் நெறியிலின்று பிறர் கூறிச் செல்லும் உரையை,

‘அறவாழி என்பதனைத் தரும சக்கரமாக்கி அதனை யுடைய அந்தணர் என்னுரைப்பாருமுளர்’ (3)

என்று குறிப்பிடுவதால் தெரியலாம். இந்நெறியைப் பின்பற்றிக் கூறுவதை மேலும் பல குறட்பாக்களிலும் காணலாம்.⁸⁶

இவ்வறுவகை நெறியில் காணும் பரிமேலழகர் உரை மறுக்கும் திறத்தை ஒரு சான்று கொண்டு காண்போம் :

சலத்தால் பொருள்செய்தே மாக்கல் பசுமட்
கலத்துள் நீர் பெய்தீஇ யற்று

என்னும் குறட்பாவில் 'ஏமாத்தல்' என்று பரிமேலழகர், பாடங்கொண்டு, ஏமஞ்செய்தல் என்று பொருள் தருவர். ஆனால் பிற உரையாசிரியர்கள் (மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர்) 'ஏமாத்தல்' என்று பாடங் கொள்வர். இதனை மறுத்துப் பரிமேலழகர் தரும் உரை வருமாறு :

“பிறரெல்லாம் 'ஏமாத்தல்' என்று பாடமோதி அதற்கு மகிழ்தல் என்றும், இரீஇயற்று என்பதற்கு - வைத்தாற்போலும் என்றும் உரைத்தார். அவர், அவை தன் வினையும் பிறிதின் வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர்”

பாடவேறுபாட்டினையும், இலக்கண நுட்பத்தினையும் சுட்டி நயமாகப் பிறர் கருத்தை மறுக்கும் உரைநெறிக்கு இதனைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

முன்னொடு மின் மலையாமை காட்டல்

வள்ளுவர் மிகச் சுருங்கிய சொற்களால் குறளை யாத்திருப்பதால் அரிய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது அவற்றுள் சில முன்பின் முரணாக இருப்பதாக ஐயுறக்கூடும். எனவே பரிமேலழகர் அத்தகைய இடங்களைப் பெரிதும் நினைவிலிருத்தி அவை ஒத்த கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன எனத் தம் உரையில் நிறுவுவார்.

வள்ளுவர் ஊழ் அதிகாரத்தில்,

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
குறினுந் தான்முந் துறும் (380)

என ஊழின் வலிமையைச் சுட்டுவார், ஆயின் ஆள்வினையுடைமை அதிகாரத்தில்,

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாமாது உஞற்று பவர் (620)

என முயற்சியின் சிறப்பைக் கூறுவார். இவ்விரு கருத்துக் களையும் நன்கு ஆய்ந்துணர்ந்த பரிமேலழகர் தம்சிறப்புரையில்,

‘ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாக அல்லது விலக்கலாகாமையின் பலகால் முயல்வார் பயனெய்துவ ரென்பார் ‘உப்பக்கம் காண்பர்’ என்றார்’

என இரு குறட்பாக்களும் முன்பின் முரண்படாதிருத்தலைத் தெளிவுபடுத்துவார்.

‘ஊழ்’ அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் ‘நுண்ணிய நூல்பல கற்றாலும் உண்மை அறிவே மிகும்’ (372) என்பர். கல்வி அதிகாரத்தில் ‘தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணி போல் மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு’ (390) என்றார். இவ்விரு கருத்துக்களும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டவையல்ல என்பதைக் காட்டப் பரிமேலழகர்,

‘இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளா வழியாகலின், மேல் உண்மையறிவே மிகும்’ என்றதனோடு மலையாமை அறிக’

எனத் தம் உரை விளக்கத்தால் நிறுவுவர்.

‘வள்ளுவர் பகைவரை வெல்லக் ‘காலமறிதல்’ வேண்டும் (481) என்பார். குடிசெயல்வகை அதிகாரத்தில், “குடிசெய்வார் காலத்தை நோக்கிச் சோம்பியிருத்தல் கூடாது” (1028) என்பார். எனவே ‘இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது’ என்ற தொடரும், ‘குடிசெய்வார்க்கில்லை பருவம்’ என்ற தொடரும் முரண்பட்டவையோ என எண்ணத் தோன்றும். இதனை நுட்பமாக உணர்ந்த பரிமேலழகர்,

“மேல், ‘இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது’ என்றது உட்கொண்டு ‘இவர்க்கும் வேண்டுமோ?’ என்று கருதினும், அது கருதற்க என்று மறுத்த வாறு’

எனத் தெளிவு படுத்துவார்.

ஊழ், காலம் பற்றிக் கூறியது போலவே அறங்களில் பொய் யாமை (297) கொல்லாமை (323); செயலில் தூங்குதல் (672) தூங்காமை (383); வினைசெயலில் அஞ்சாமை (382) அஞ்சுதல் (428) பற்றிப் பயில்வோருக்கு ஏற்படும் முரண் கருத்துக்களை மலையாது நீக்கப் பரிமேலழகர் உரை துணை செய்யும்.

குறளுரையில் குறள் மேற்கோள் காட்டல்

பரிமேலழகர் குறளுரையில் குறளின் சொல் தொடரையும் குறட்பாக் கருத்துக்களையும் 75 இடங்களில் ¹¹ எடுத்தாளுவது தனிச்சிறப்பாகும்.

சான்றாக, 'பசுமட் கலத்துள் நீர்' என்னும் 660ஆம் குறளின் தொடரையே 755ஆம் குறட்பாவில் எடுத்தாளுவர்.

உரம் ஒருவற்கு உள்ளவெறுக்கை (600) என்னும் குறட்பாவில் வரும் 'உரம்' என்னும் சொல் அறிவு எனப் பொருள் படுவதை உரனென்னும் தோட்டியான் (24) என்பதனாலும் அறிக' என உரைநூலையே சான்றுகாட்டி விளக்குவர். இக் குறட்பா 716ஆம் குறட்பா உரையிலும் வருவது உளங் கொளத்தக்கது.

பிற நெறிகள்

உரையில் பிற நூல்களை மேற்கோள் காட்டி விளக்கலும் இலக்கணக் குறிப்புக்கள் தந்து விளக்கலும் பரிமேலழகர் கொண்டுள்ள பிற உரைநெறிகளாக விளங்குகின்றன.

பிற நூல்களை மேற்கோள் காட்டி விளக்கல் இரண்டாம் இயலில் விரிவாக ஆராயப் பெற்றுள்ளது.

இலக்கணக் குறிப்புக்கள் நான்காம் இயலில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

1. குறள், அரசியல், தோற்றுவாய்.
2. அதிகார எண்கள் : 4, 8, (17), 39, 46, (65), (70), 100, 119, 123, 126, அடைப்புக் குறியில் உள்ள அதிகாரங்களில் குறட்பாக்கள் மேற்கோளாகத் தரப்பட்டுள்ளமையைக் குறிக்கும்.
3. அதிகார எண்கள் ; 38, 56, 81, 85, 88, 90, 121, 127, 132.
4. பொறையுடைமை, தோற்றுவாய்.
5. 1000 — 1001 குறள்களிலும் இம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது.
6. 1040 — 1041.
7. வையாபுரிப் பிள்ளை, ச., தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், ப. 199.
8. 'குறட்பா வைப்புமுறை அடைவு விளக்கத்தைக் காணும்போது உரையாசிரியர் தம் வைப்புமுறை வேறுபாடு நன்கு புலனாகும்.
9. திருக்குறள் மூலமும் மணக்குடவருரையும், திருப்பனந்தாள் காசிமட வெளியீடு, ப. 2.
10. வையாபுரிப் பிள்ளை, ச., தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், ப. 111 - 112.
11. பெரியகருப்பன், டாக்டர் இராம., 'குறள் வைப்பு முறை பற்றிய குறிப்பு' இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்ற மூன்றாவது கருத்தரங்கு - ஆய்வுக்கோவை, ப. 365.
12. காண்க : திருக்குறள் மூலம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக் களுடன் (பொதிகைப் பதிப்பகம் வெளியீடு) பக் 141-152.
13. அழகரடிகள், திருக்குறள் ஆறாம், ப. 37.
14. சீனிவாச வரதன், டி., இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்ற மூன்றாவது கருத்தரங்கு - ஆய்வுக் கோவை, ப. 337.
15. 323, 372, 582, 947, 1021, 1088, 1173, 1207, 1206.

16. 186, 375.
17. 697, 722, 1027.
18. குறள் 1285.
19. குறள் 15, 415, 467, 473, 493, 494, 574, 602, 704, 717, 720, 759, 779, 817, 825, 829, 842, 845, 871, 895, 904, 927, 941, 958, 1103, 1124, 1168, 1190.
20. இவ்வாறு வருவித்து முடிப்பதை வடநூலார் அத்யாஹார மென்பர். — வை. மு. கோ. குறிப்புரை, குறள் 15.
21. யாப்பருங்கலக்காரிகை 4, மேற்கோள்.
22. நன்னூல் 165.
23. குறள் 159, 282, 309.
24. குறள் 57, 90, 129, 130, 148, 156, 196, 202, 217, 220, 221, 245, 292, 336, 355, 385, 387, 393, 394, 395, 408, 409, 412, 423, 441, 407, 475, 643, 1041, 1072, 1179.
25. மனத்தான் மறுவிலரேனுந் தாஞ்சேர்ந்த
இனத்தால் இகழப் படுவர் - புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால் — நாலடி. 100.
26. கோட்டுப் பூப்போல மலர்ந்து பிற்சூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதே நட்பாட்சி - தோட்ட
கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்சூம்பு வாரை
நயப்பாரும் நட்பாரு மில் — நாலடி. 215
27. பழமொழி நானூற்றில் வரும் 'ஆகுமோ நந்து உழுத
வெல்லாம் கணக்கு' (பழமொழி 245) என்னும்
தொடர் எண்ணத்தக்கது.

நான்காம் திருமொழியில் (58 உரை) வியாக்கியான உரைகாரர், "புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போல இங்ஙனே வாய்த்துக்கொண்டு நிற்கக் கண்டதித்தினை" என்று கூறுவதும், திருவரங்கத்தந்தாதியிலும் (95) 'மானத்து வண்டல் உழ ஓர் எழுத்தின் வடிவுற்ற சீர்மான' என வரும் தொடரும், 'நந்து நாகு வண்டு சென்னடைவழி எழுத்தாய் வந்து வீழினும் வீழும்'

(வை. மு. கோ , குறள் 404, குறிப்புரை மேற்கோள்)
என்னும் இலக்கியத் தொடரும் இங்கு இவ் உவமை
யோடு ஒப்புநோக்கத் தக்கன.

28. சிறுபாணாற்றுப்படை, 99 - 103 புறநானூறு 91.

29 குறள் 101, 188, 205, 283, 319, 419, 420,
437, 500, 501, 539, 546, 636, 639, 660, 662,
710, 787, 809, 816. 821, 864, 938, 943, 953,
958, 979, 999, 1012, 1013, 1040. 1042, 1052,
1056, 1058, 1081, 1111, 1122, 1139, 1161, 1178,
1180, 1208, 1210, 1232, 1269, 1287, 1301,

30. குறள் 500, 501, 636, 660, 662, 979, 1058,
1161.

31. சண்முகம் பிள்ளை, மு , திருக்குறள் யாப்பு அமைதி
யும் பாடவேறுபாடும், ப. 112.

32. ‘ பாடிய சான்றோர் பீடுநன்கு உணர
மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொல்லி
தந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்
எழுதினர் பிழைப்பும் எழுத்துரு ஒக்கும்
பகுதியின் வந்த பாடகர் பிழைப்பும்
ஒருங்குடன் கிடந்த ஒவ்வாப் பாடம்
திருந்திய காட்சியோர் செவிமுதல் வெதுப்பலின்
சிற்றறி வினர்க்குத் தெற்றெனத் தோன்ற
மதியின் தகைப்பு விதியுளி அகற்றி
எல்லையில் சிறப்பின் தொல்லோர் பாடிய
அணிதிகழ் பாடத்துத் துணிதரு பொருளைச்
சுருங்கிய உரையின் விளங்கக் காட்டினன்
நிள்ளில்வ் கடந்தோன் தாள்தொழு மரபின்
பரிமேலழகன் உரிமையின் உணர்ந்தே ’
— பரிபாடல் உரைப்பாயிரம்

33. ...செவ்வி முப்பாலுக்கு
ஓர் உரையின்றி ஒன்பது சென்றும்
ஐயுறவாக தையுறு காலை
குறட்பாத் தமிழ்மனு நூலிற்
விழுப்பொருள் தோன்ற விரித்தினிது உரைத்தனன்
பரிமேலழகன்...

— திருக்குறள் உரைப்பாயிரம்.

34. அறம் :

3, 8, 9, 79, 82, 101, 144, 167, 188,
205, 208, 213, 223, 229, 232, 233
242, 254, 278, 283, 290, 297, 299,
319, 327, 324, 337, 338, 369.

பொருள் :

419, 420, 425, 417, 427, 447, 500,
501, 539, 546, 553, 576, 583, 586,
602, 605, 606, 612, 614, 627, 632,
635, 636, 639, 643, 645, 655, 660, 662,
703, 710, 720, 721, 723, 748, 787,
799, 809, 816, 817, 821, 847, 864,
870, 887, 938, 943, 953, 958, 978,
979, 990, 995, 999, 1001, 1006, 1010,
1011, 1012, 1013, 1016, 1021, 1032,
1036, 1037, 1040, 1042, 1043, 1050,
1052, 1056, 1058, 1069, 1070.

காமம் :

1081, 1082, 1091, 1094, 1103, 1111,
1116, 1122, 1139, 1151, 1161, 1178,
1180, 1208, 1210, 1221 (2), 1229, 1232,
1267, 1268, 1269, 1287, 1301, 1313.

35. மீனாட்சிசுந்தரம், டாக்டர் கா., பன்மையில் ஒருமை,
ப 67.

36. குறள் : 3, 8, 9, 82, 101, 114, 167, 188,
205, 213, 223, 229, 233, 254, 278,
283, 290, 297, 299, 337, 369, 419,
420, 425, 427, 437, 447, 539,
553, 583, 586, 602, 605, 606,
612, 614, 627, 635, 639, 645,
703, 710, 721, 728, 748, 787, 799,
809, 816, 817, 821, 854, 887, 938,
943, 953, 958, 990, 995, 999, 1001,
1006, 1012, 1013, 1016, 1032, 1036,
1037, 1040, 1050, 1052, 1056, 1053,
1070, 1081, 1082, 1094, 1111, 1116,
1122, 1139, 1151, 1161, 1178, 1180,
1208, 1210, 1221 (2), 1229, 1232, 1267,
1269, 1287, 1301, 1313.

37. அறத்துப்பால் (36)

24-600, 716; 26-971; 28-29; 36-37;
 41-44; 43-44; 43-9; 43-1107; 50-240;
 56-59; 60-268; 102-237; 111-561;
 140-644; 116-135; 168-1042; 190-(13);
 196-720; 207-208; 218-911; 222-223;
 238-240; 239-240; 265-253; 265-305;
 268-269; 279-144; 297-323; 300-323;
 350-(36); 356-358; 357-358; 360-311;
 361-362; 373-395.

பொருட்பால் (31)

382-383; 383-40; 383-672; 385-477; 385-512;
 395-1069; 435-1173; 445-889; 481-1028;
 483-484; 541-573; 542-557; 581-19, 22;
 582-753; 595-596; 596-290; 634 (65);
 660-755; 681-70; 746-747; 752-953;
 757-(8); 784-1086; 802-801; 803-801;
 888-847; 908-808; 934-939; 963-1053;
 930-978.

இன்பத்துப்பால் (8)

1081-1032; 1101-1320; 1122-1141;
 1128-1127; 1131-1132; 1275-1270;
 1299-76; 1317-1318

குறிப்பு : முதலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள எண் மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பட்ட குறள் எண்; தொடர்ந்துள்ள எண் அம்மேற்கோள் வரும் குறள்; அடைப்புக் குறியில் உள்ளது அதிகாரத் தோற்றவாய்; இவ்வடாக்டர் அ. தாமோதரன் எழுதிய 'திருக் குறள் மேற்கோள் விளக்கம்' என்னும் நூலினைத் தொகுக்கப்பெற்றன.

இயல் 4

பரிமேலழகர்

உரை இயல்புகளுள்

சிறப்பியு நெறி

பரிமேலழகர் உரை இயல்புகளுள் சிறப்பு நெறி

இலக்கியத் திறனாய்வு நோக்கு

திறனாய்வின் வகைகள்

கலையின் பழமையைப் போல அதைப் பற்றிய திறனாய்வும் பழமையானது. இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாடல் அல்லது கவிதை தோன்றியதுமே அதனைக் கேட்போர் சுவைக்கும் இயல்பிலேயே திறனாய்வு தோற்றம் பெறுகிறது. எனினும் வெளிப்படையாக வளர்ந்து செழித்த நிலையில் இலக்கியத்தைச் சுவைப்பதற்கென அறிஞர்கள் சில நெறி முறைகளை வகுத்துக் கொண்டனர். இந்நெறி முறைகள் பிறகுறைப் புலமையால் மேலும் ஊட்டமும் உரனும் பெற்றுத் திறனாய்வுக் கலையை உருவாக்கின,

திறனாய்வு என்னும் கலைச்சொல்லுக்குப் பல்வேறு வகையறைகள் தரப்படுகின்றன. அவற்றுள், 'ஓர் இலக்கியப் படைப்பின்கண் பொதிந்துள்ள இலக்கியச் சிறப்புக்களையெல்லாம் கலை நுணுக்கத்தின் உதவியால் வெளிப்படுத்துவதே சிறந்த திறனாய்வாகும்.'¹ என்பது திறனாய்வாளர் பலருக்கும் ஒப்ப முடிந்த கருத்தாகும்.

மேலைநாடுகளில் மிகத் தொன்றுதொட்டே ஒரு தனிக் கலையாக முறைப்படுத்தப்பட்டு வழங்கி வரும் இக்கலையை மூன்று வகையாகப் பாகுபடுத்தி ஆராய்வது மரபு அவையாவன :

1. விதிமுறைத் திறனாய்வு (Legislative Criticism)
 2. கொள்கைவழித் திறனாய்வு (Theoretical Criticism)
(அல்லது முருகியல் திறனாய்வு)
 3. விளக்கமுறைத் திறனாய்வு (Descriptive Criticism)
- என்பனவாம் ?

விதிமுறைத் திறனாய்வு

அவற்றுள் விதிமுறைத் திறனாய்வு என்பது படைப் போனை நோக்கி இவ்வாறு செய்க, இவ்வாறு செய்யற்க என விதித்துச் சொல்வதாகும். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கூறும் இலக்கியப் படைப்பு விதிகள் இவ்வகைத் திறனாய்வுக்குச் சிறந்த சான்றுகளாகும். விதித்தல் வாய்ப்பாடு இவ்வகைத் திறனாய்வினை எளிதில் புலப்படுத்தும்.¹

கொள்கைவழித் திறனாய்வு

இலக்கியத்தின் தன்மை கூறுகர், படைப்பு முறை என்பன பற்றிய கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டு அவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு படைப்பைத் திறனாய்வு செய்வது கொள்கைவழித் திறனாய்வு எனப்படும். இலக்கிய எழில், இலக்கிய இன்பம் என மனத்தளவால் சார்ந்தி உணரப்படும் முருகியல் இன்ப நுகர்ச்சியே இவ்வகைத் திறனாய்வுக்கு அடிப்படையாகும். இவ்வகைத் திறனாய்வு பெரும்பாலும் திறனாய்வு செய்யும் அறிஞர்களை நோக்கியது.

விளக்க முறைத் திறனாய்வு

(படைப்புக்கும் நுகர்வோர்க்கும் இடையில் நின்று) நுகர்வோரை நோக்கிப் படைப்பின் சிறப்புக்களை எல்லாம் அவர்தம் கொள்ளுத்திறனுக்கேற்ப விளக்கி உரைத்துச் சுவைக்கச் செய்வது விளக்க முறைத் திறனாய்வு எனப்படும். நுகர்வோரை நோக்குவதும் படைப்பைச் சுவைத்து இன்புறுவதற்குத் துணைநிற்பதும் இத்திறனாய்வு வகையின் அடிப்படையாகும்.

ஏனைய இரண்டினும் இளையதாயினும் இன்றுவரை பெருவழக்கில் இருப்பதும் மிக அதிகமான நூல்களைப் பெற்றிருப்பதுமான திறனாய்வு வகை விளக்க முறைத் திறனாய்வே ஆகும்.

நுகர்வோர் தொகையும் தகுதியும் திறனாய்வாளரின் நோக்கமும் சார்பும் எனப் பல்வேறு காரணம் பற்றி இத்திறனாய்வு பல்வேறு கோணங்களைப் பெறலாயிற்று. அறிவியல் வளர்ச்சி; அதன் காரணமாக விளைந்த பன்னாட்டுப் பன்மொழிப் பண்பாட்டு உறவுகள் என்பனவற்றால் இக்கோணங்கள் மேலும் துல்லியமாகப் பகுப்பட்டு ஆழ்ந்து விரிந்தன.

மேலும், படைப்போனின் வாழ்க்கை முறைகள்; விருப்பு வெறுப்புக்கள் ஆகிய தன்வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள்; படைப்பைச் செய்வதற்கான அவனுடைய நோக்கங்கள்; அப்படைப்பை நுகர்வோரின் சமுதாயத் தகுதி; இவை எதனையும் கருதாது, படைப்பை மட்டுமே கருதி ஆயும் கொள்கை என நோக்கும் பல்வேறு பார்வைகளாலும் இவ்வகைத் திறனாய்வினிருந்து பல்வேறு கிளைகள் தோன்றின.⁴

இம்மூவகைத் திறனாய்வு நெறிகளுள் விளக்க முறைத் திறனாய்வின் தன்மைகள் நம்முடைய தமிழ் இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் நெறி முறைகளோடு பெரும்பாலும் பொருந்துவதைக் காணலாம்.

திறனாய்வு என்ற இலக்கிய ஆய்வு நெறி முறையான (A Formal Discipline) ஒரு கலையாகத் தமிழில் தோன்றி வளர்ந்தது என்பதற்குரிய தெளிவான சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்தில, எனினும் இத்தகைய திறனாய்வுப் பணியைத் தமிழ் இலக்கியவாணர்கள் யாரும் மேற்கொள்ளவில்லை எனக் கருதுவது பொருந்தாது. நம் இலக்கிய உரைகளை நுணுகி ஆயுமிடத்து அதனை இயற்றிய அறிஞர்களும் திறனாய்வாளர்களே எனக் கொள்ளுவதில் பிழையேதுமில்லை எனலாம்.

ஒரு இலக்கியப் படைப்பின்கண் பொதிந்துள்ள இலக்கியச் சிறப்புக்களை எடுத்து விளக்கி, சுவைக்கும் திறனை வளர்த்துக் கற்போர்க்குத் தெளிவும் இலக்கிய இன்பமும் அளிப்பதே சிறந்த திறனாய்வின் பணி என்பர்.⁵ இவ்வகை இலக்கியப் பணியைச் செய்வதில் திறனாய்வாளன் ஆசானாக நின்று ஆணையிடுவதை விட விளக்காக நின்று வரிகாட்டுவதே சிறந்த முறை என்பர் அறிஞர்.⁶

வளம் நிறைந்த வற்றாத இலக்கிய மரபும் புலமை மரபும் உள்ளவிடத்து அவற்றைக் காக்கின்ற பண்பும் திறனாய் வானனுக்குரிய கடமைகளுள் ஒன்று என்பர் டி. எஸ். எலியட்.⁷

மேலும் தொடர்ந்து வரும் இலக்கிய வரலாற்று வளர்ச்சியை உள்ளவாறு உணரும் திறனும், அவற்றுள் சிறந்தன இவை எனத் தெரியும் தகுதியும் அவை போல்வன பிறவற்றைப் பிறிதாரிடத்தும், காலத்தும் கண்டவிடத்துப் பொருத்தி விளக்கும் நுண்மான் நுழைபுலமும் உடையவராகத் திறனாய்வாளர் இருத்தல் வேண்டும் என்பர்.⁸ இத்தகைய விளக்க முறைத் திறனாய்வின் கருவிகளாக ஒப்பாய்வும் பகுப்பாய்வும் விளங்குகின்றன.

திறனாய்வுக்குரிய நூலினைத் துல்லியமாக அளந்து குறை நிறைகளைக் காட்டும் திறமை திறனாய்வாளர்க்கு வேண்டும் என்பர். பெரும்பாலும் உரையாசிரியர்கள் மூல நூலாசிரியரிடம் குறை காணாத நோக்கினையே மேற்கொண்டனர்.

தொல்காப்பியத்தையும் சங்க இலக்கியங்களையும் ஊன்றிக் கற்ற உரையாசிரியர்கள் இவை எவ்வகைக் குற்றமும் கொண்டவையல்ல என்ற உறுதி கொண்டனர். தொல்காப்பியம் விதிக்கும் இலக்கணங்களுக்கு ஏற்பவே 'சங்க இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன என்ற கருத்து அவர்கள் கருவாக அமைந்தது. சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பிய இலக்கணத்திற்கு இலக்கியங்கள் என்று திண்மையாக எண்ணினர். எனவே, உரையாசிரியர்கள் இலக்கண இலக்கியம் ஆக்கிய ஆசிரியர்கள் மீது குற்றம் காண விழையவில்லை.⁹

குற்றமாயவற்றையும் இரண்டாந்தரமாயவற்றையும் கடிந் தொதுக்கும் பணி திறனாய்வாளனின் முதற்பணி அன்று. அது இரண்டாம் தரமான பணியே என்பர் திறனாய்வறிஞர்.¹⁰ நல்ல நூல்களை அவற்றின் புகழுக்கான காரணங்களை ஆய்ந்தறிந்து புகழ்வதே திறனாய்வாளனின் முதற்பணி என்பர். சுருங்கக் கூறின் முதல் தரமான நூலைப் புகழ்ந்து பேசுவதே முதல் தரமான திறனாய்வு என்பதாகும்.

புகழ்ந்து பேசுதல் என்பது அந்நூலின் புகழைத் தானே எடுத்து வகைப்படுத்திக் கூறுதல் எனக் கொள்ளலாகாது. ஆயின் பொருளை விளக்கும் விதத்தில், நூற்பொருள் தெளிவு பட்டுப் படிப்போரின் உள்ளத்தே இலக்கிய இன்பம் விளைய, நூலின் பொருளும் விளங்கும். ஈண்டு நூற்பொருள் என்பது சொற்பொருள் எனக் கொள்ளலாகாது. நூலால் விளையும் பயன் என்பதே கருத்து. இப்பயனைப் படிப்போன் உணர்ந்து இன்பமுறுமாறு (enjoy by understanding) செய்வதுதான் திறனாய்வாளனின் தலையாய கடனாகும். திறனாய்வாளன் புகழ்ந்து கூறுதல் என்பதன் உட்பொருள் இதுவேயாகும். உணர்ந்தின்புறுவோர் வாயிலாக நூலின் சிறப்பு நன்கு பரவு மாகலின் படிப்போர் உணர்ந்து இன்புறச் செய்வதே முதல்தரமான திறனாய்வாளனின் பணியாகும்.

இந்நெறியில் தமிழ் உரையாசிரியர்கள் நல்ல நூல்களைத் தேர்ந்து, பயில்வோருக்கு நூலின் பொருளும் இன்பமும் விளங்குமாறு திறனாய்வுப் பணியினைச் செய்தனர் என்பதும்,

இவ்வகையில் உரையாசிரியர்கள் தோன்றவில்லையானால் பழந்தமிழ் நூல்களின் போக்கை உணரவும், பொருளைத் துய்க்கவும் பெரிதும் இடர் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

இதுவரை சிந்தித்த திறனாய்வு பற்றிய தன்மைகளும் இலக்கணங்களும் எந்த அளவிற்குப் பரிமேலழகரின் உரையில் பொருந்தி உள்ளன என்பதைக் காண்போம் :

திறனாய்வின் சில கூறுகளும் பரிமேலழகரும்

ஆழ்ந்த வாழ்க்கையனுபவமும் மேற்கொண்ட நூலைப் பற்றிய துறை, தனிநூல் ஆகியவற்றில் மிகுந்த புலமையும் திறனாய்வாளர்க்கு இன்றியமையாததாகும்.

இவ்வகையில் பரிமேலழகரின் குறளுரையினின்று அவருடைய ஆழ்ந்த வாழ்வனுபவம் நமக்குப் புலனாகின்றது. சான்றாக இடும்பையைப் பற்றிய அவர்தம் கருத்தினைக் காண்போம்:

“இடும்பையாவது உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடன்றிப்
பிற்தில்லை என்பதூஉம் அது மாறுபடக் கொள்ள
நீங்குமென்பதூஉம்” (622)

என்னும் குறளுரையில் வரும் பரிமேலழகர் கூற்று அவர் கண்ட வாழ்வனுபவ மொழிகள் ஆகும்

விருந்தோம்பும் நிலையில் பரிமேலழகர் தன் அனுபவம் வெளிப்படும் வகையில் ‘சேய்மைக்கட் கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்ட வழி நன்றாற்றலும்’ (90) என விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று அனுபவ நிலைகளை (இன்முகம் காட்டல், இன்சொற் கூறல், விருந்தோம்பல்) வெளிப்படுத்துவார்.

‘ஒருநாளை இன்பம்’ என்பதை விளக்கும்பொருட்டு, “அந்நாள் ஒன்றினும் கருதியது முடித்தேம் எனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம்” (158) எனக் கூறும்போது அகத்தே கருதும் கருத்தையும் தருக்கி நிற்கும் அகநிலையையும் அது பொய்யின்பம் என உணரும் உண்மையனுபவமும் புலப்பட உரை வகுப்பார்.

பொருட்பெண்டிரின் பொய்ம்மை முயக்கத்தை,

“பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும்
ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்
கால் அவர் குறிப்பு கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்
படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர் பிணத்
தை எடுக்குங்கால் அவர் குறிப்போடு ஒக்குமெனவே,
அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருள் நோக்கிப் புறத்
தார் தழுவவர்” (913)

என அப்பெண்டிர் தம் அகநிலைக் குறிப்பை நன்கு காட்டுவது
உளங்கொளத் தக்கது.

இவை தன்னனுபவத்தாலும், பிறர் அனுபவத்தாலும்,
கருத்தளவையாலும் பெற்ற வாழ்க்கையனுபவத்தைக் காட்டு
கின்றன.

நீதி இலக்கிய நூலாகிய¹¹ குறளின்கண் பொதிந்திருக்கும்
அறநூல் கருத்துக்களையும், பொருள் நூல் கருத்துக்களையும்,
இன்பநூல் மரபுகளையும் இருமொழிப் புலமை உணர்வோடு
அவர் ஆய்ந்திருக்கும் உரைநெறிமுறை அவர் ஆய்விற்கு
மேற்கொண்ட நூலைப் பற்றிய துறைப்புலமையைத் தெளி
வாக்கும்.

ஆய்வுக்கு. மேற்கொண்ட நூலேயன்றிச் சங்கநூல்கள்,
காப்பியங்கள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், சமய, இலக்கண, பிற
துறை ஆகிய நூல்களில் அவர் பெற்றிருந்த ஆழ்ந்த புலமை
யையும் இங்கு எண்ணத்தக்கது. (இயல் 2 இல் இவை பற்றிய
விரிவான விளக்கம் காண்க).

எனவே திறனாய்வாளர்க்கு வேண்டிய ஆழ்ந்த வாழ்வனு
பவம் மேற்கொண்ட நூலைப் பற்றிய துறைப்புலமை, தனிநூல்
களில் ஆழ்ந்த புலமை ஆகியவற்றை உரையாசிரியர் பரிமேல
ழகரும் பெற்று விளங்கும் பான்மை நன்கு புலப்படுகின்றது.

திறனாய்வின் தலையாய நோக்கம், மேற்கொண்ட
இலக்கியத்தைத் தெளிவாகவும் நூற்பொருளைச் சுருக்கமாக
வும் விளக்குவதேயாகும். திறனாய்வால் படிப்போர்க்கு நூல்
பற்றிய அறிவுத்தெளிவும், அதனால் விளையும் இன்பமும்,
அதன் காரணமாக நூலினிடத்துக் கூடிய ஆர்வமும்
மிகவேண்டும்.

இவ்வகையில் பரிமேலழகர் குறளுரையில் முன்னுரையாகக் கூறும் பால் இயல் விளக்கங்களும், அதிகாரத் தோற்றுவாய்களும் நூற்பொருளைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கிய பான்மையினைத் தெளிவுறுத்துவன.

சுருங்கிய யாப்பால் தன்னுள் அரும்பொருள்களைச் செறிவுடன் கொண்ட குறளை அவர் தரும் ஆய்வுரையினால் பயில்வோர் உணர்ந்து தெளிவு பெறமுடிகின்றது.

தேயமிடையிட்டவற்றையும் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் 'கண்ணுடைய ரென்பவர்' என்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றால் துன்பஞ் செய்யும் ஊனக்கண்ணே உடைமையிற் கல்லாத வரைப் 'புண்ணுடையர்' என்றும் கூறினார்' (393) என்று கண், புண் ஆகியவற்றிற்குப் பரிமேலழகர் அளிக்கும் சொற் பொருள் நயங்கள் பயில்வோரை இன்புறுத்துவதுடன், இவ் அரிய நுட்பங்கள் மூலநூலை மேலும் ஆர்வத்துடன் அணுகத் துணைபுரிகின்றன.

இங்ஙனம் பரிமேலழகர் தரும் அரிய திறனாய்வுக் குறிப்புக்கள் பயில்வோர்க்குத் தெளிவும் இன்பமும், நுனின்மீது ஆர்வமும் விளைக்கின்றன.

சிறப்பை விளக்கல்

கலை நுணுக்கத்தில் புதைத்து கிடக்கும் கூறுகளை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தல் திறனாய்வாளரின் பணியாகும். படைப்போன் செறிவாகப் படைத்த படைப்புகளின் திட்பமும் நுட்பமும் நோக்கி அவற்றுள் காணக்கிடக்கும் பல்வேறு திறங்களையும் நயம்பட எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் திறனாய்வாளனுக்குத் தேவை.

பரிமேலழகரின் குறட்பா உரையில் இக்கூறுகள் அமைந்த வாற்றைச் சான்று ஒன்றால் காண்போம் :

தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றாது வருந்துகின்ற தலைவியிடத்துத் தோழி 'தலைவியர் பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர்; அது நீ செய்கின்றிலையே' எனக் கூறுகின்றாள். தலைவி இதற்கு மறுமொழி உரைப்பதாகப் பின்வரும் குறட்பா அமைந்துள்ளது.

அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர் (1160)

தலைவி குறிப்பாக உணர்த்தும் மறுமொழியையும், தலைவியின் ஆற்றாத துன்ப நிலையை ஓசைவகையால் உணர்த்தும் வள்ளுவரின் நுட்பத்தையும் பரிமேலழகர் உரை நன்கு காட்டும் :

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளி பெற்று இன்புறுகின்ற எல்லைக்கண்ணே அஃது இழந்து துன்புறுதற்கு உடம்படுதல் அரிய தொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்தென்றும், செல்லும் தேயத்து அவர்க்கு யாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாம் ஆற்றியிருக்குமாறு என்னென்றும், அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும், இவ்வாற்றானிகழும் கவலை மனத்து நீங்காதாகலான் 'அல்லல் நோய் நீக்கி' என்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழும் காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்ற லென்றிவை முதலாக வந்து, அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றல் அரியவாகலின் 'பிரிவாற்றி' என்றும், தங்காதலரையின்றி அமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர் வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பால் தோன்றப் 'பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்' என்றுங் கூறினாள்..... செய்து நீக்கி ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான், அவ்வவற்ற தருமை யுரை நின்றன... யானும் இறந்துபடுவல் என்பது கருத்து.

என்பது அவ்வுரையாகும். தலைவியின் உணர்ச்சியை வள்ளுவர், செய்து, நீக்கி, ஆற்றி என்னும் சொற்களால் அவளுடைய அரிய நிலையைச் சுட்ட, அக்கூறுகளை நன்கு படம் பிடித்துக்காட்டும் வகையில் பரிமேலழகர் உரை அமைந்துள்ளது எண்ணுதற்குரியது.

இத்தகைய அரிய நயங்களை வெளிப்படுத்தும் நெறியில் பரிமேலழகர் உரை விளங்குவதைப் பல அறிஞர்கள் போற்றி யுள்ளனர் என்பது ஈண்டு கருத்தக்கது.¹²

சுவைக்கும் திறனைப் பெருக்கல்

நூலைப் படிப்போர் திறனாய்வுக் கருத்துக்களை நன்கு உணர்ந்து அவற்றின் வாயிலாக நூலை மேலும் சுவைத்துப் பயிலத் திறனாய்வு துணைநிற்றல் வேண்டும்.

இவ்வகையில், 'சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல்' (118) என்னும் குறட்பாவிற்கு அமைந்த

“உவமையடையாகிய சமன் செய்தலும், சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும் பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒரு பாற்கோடாமையும் உவமைக் கண்ணும் கூட்டிச் சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடை விடைகளான் கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறு உணர்தலாகவும் ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றைமறையாது பகை நொதுமல் நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலாகவும் உரைக்க”

என்னும் சிறப்புரை உவமை பொருள் அடிப்படையில் அவற்றிற்குத் தனித்தனியே உரைத்த பண்புகளை மற்றவற்றுடன் இணைத்துப் பொதுப்பண்பாக்கி அதன் வாயிலாக நடுவு நிலையைக் கற்போர் மனங்கொள்ளுமாறு நிலைநாட்டுத் திறனைக் காண்கின்றோம்.

ஒப்பாய்வு

தாம் மேற்கொண்ட நூலின் பொருளை இனிது விளக்குதற் பொருட்டுத் திறனாய்வாளன் பிற நூல்களினின்றும் ஒப்புமைப் பகுதிகளைக் காட்டிச் செல்வது உண்டு. தாம் மேற்கொண்ட நூலினுள்ளேயே காணும் ஒப்புமைப் பகுதிகளைத் தொடர் புறுத்திக் காட்டலும் உண்டு.

இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும், மனு முதலான சில வடமொழி நூல்களையும் தாங் கொண்ட குறளைவிளக்குதற்காக ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டும் தன்மையினால் பரிமேலழகர் இத்தகைய ஒப்பாய்வில் சிறந்து நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

சான்றாக,

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையர்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு (72)

என்னும் குறளுரையில்,

‘தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
தபுதிகண்டு அஞ்சிச் சீரை புக்கோன்’¹¹

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடற் பொருண்மையை ஒப்பிட்டு விளக்குவதைக் காணலாம்.

மேலும், 'புணர்ச்சி பழகுதல்' என்னும் குறட்பாவின் (785) விளக்கவுரையில்,

“ பலகாற்கண்டும் சொல்லாடியும் மருவுதல், இவ்விரண்டும் இன்றி, கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும், பிசிராந்தையார்க்கும் போல உணர்ச்சி ஒப்பின் அதுவே உடன் உயிர் நீங்கும் உரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கும் என்பதாம்.”

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடற்செய்தியைப் 'புணர்ச்சி'யின் விளக்கத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவர்.

வடநூல்களோடு ஒப்பாய்வு செய்தமைக்கு, பரிமேலழகர் குறளுரையில், 'வடநூலாரும் விதனமென உடன் கூறினார் (920) எனக்காமாந்தகத்தினின்று குறிப்பிடுவதையும்,¹⁴ மனுஸ்மிருதியில் கூறப்படும் கருத்தை உரைப்பதையும்¹⁵ சான்றுகளாகக் கொள்ளலாம். மேலும் அர்த்தசாஸ்திரத்தில் வந்துள்ள நால்வகை உபதைகளைக் குறிப்பிடுவதும் கருதத்தக்கது. வள்ளுவர் தம் குறளில் கூறாத உபதை வகைகளைப் பரிமேலழகர் பின்வருமாறு (50) கூறுவர் :

“ அவற்றுள், அற உபதையாவது, புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் 'இவ்வரசன் அறவோன் அண்மையின் இவனைப் போக்கி அறனும் உரிமையும் உடையான் ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினம், இது தான் யாவார்க்கும் இயைந்தது, நின் கருத்து என்னை' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருள் உபதையாவது, சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு இயைந்தாரையும் விட்டு, அவரால் 'இவ்வரசன் இவறன் மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையும் உரிமையும் உடையான் ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினம் இது தான் யாவார்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்து என்னை' எனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்ப உபதையாவது, தொன்றுதொட்டு உரிமையொடு பயின்றாள் ஒரு தவமுது மகளை விட்டு, அவளால் 'உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்க வேண்டும் என்று என்னை விடுத்தாள், அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமே யன்றிப் பெரும்

பொருளும் கைகூடும்' எனச் குளுறவோடு சொல்லு வித்தல். அச்ச உபதையாவது, ஒரு நிமித்தத்தின் மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவன் இல் லின்கண் அழைப்பித்து 'இவர் அறைபோவான் எண் ணற்குக் குழிஇயினார்' என்று தான் காவல் செய்து, ஒரு வனால் 'இவ்வரசன் நம்மைக்கொள்வான்' சூழ்கின்றமை யின் அதனை நாம் முற்படச் செய்து நமக்கினிய அரசன் ஒருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்து என்னை 'எனச்சுளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினும் திரிபிலனாயவழி, எதிர்காலத்தும் திரி பிலன் எனக் கருத்தளவையால் தெளியப்படும் என்பதாம். இவ்வடநூற் பொருண்மையை உட்கொண்டு இவர் ஓதியது அறியாது பிறரெல்லாம் இதனை 'உயிரெச்சம்' எனப் பாடம் திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே உரைத்தார் "

இதனால் பரிமேலழகர் ஒப்பாய்வு நோக்கோடு குறளை அணுகிய பான்மை புலனாகின்றது.

குறள் உரையில் குறள் மேற்கோள்

ஒப்பாய்வு நோக்கோடு குறளையே தம் உரையில் ஒப்புக் காட்டி விளக்கம் தரும் பான்மையும் பரிமேலழகர் உரைநெறி யில் காணப்படுகின்றமை முன்னர்க் காட்டப்பட்டது.

'தம்மோடு பயின்றார் பிறரை இடுக்கண் செய்துழி அவரைக் கண்ணோடி. ஒறாதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல்' ஓர்த்து கண்ணோடாது' (541) என்ற முறையில்க் கணத்தானும் பெற்றாம்'

என 541ஆம் குறளை 578ம் குறள் விளக்கவுரைக்குப் பயன் படுத்துவர்.

பிறர் உரை

தம் உரையைத் தெளிவுபடுத்துதற்கும் வலியுறுத்துதற்கும் ஏனைய உரையாசிரியர்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டும் பாங்கும் பரிமேலழகரிடம் இருப்பதைக் காணலாம். அங்ஙனம் ஒப்பிட்டுக் காட்டும்பொழுது தம் உரைக்கு அரண் செய்வனவற்றை வாளா சுட்டியும், முரண்படுவனவற்றை மறுத்தும் ஒப்பாய்வு செய்வர்.

அரண் செய்வதற்குச் சான்றாக, 799ஆம் குறளுக்கு,
 “இனி அவன் தானே ஆக்கிய கேடு, தன்னை அடும்
 கால் உள்ளீனும் அக்கேட்டினும் சுடும் என்று உரைப்
 பாரும் உளர்”

என வரும் பிறர் உரையைக் குறிப்பிடுவதைக் கூறலாம்.

தம் உரையோடு முரண்படும் உரையை,

“இனி, இதனை நாள் என்பது ஒரு பொருள்போலத்
 தோன்றி உயிரை ஈர்வதொரு வாளாம் என்று உரைப்
 பாரும் உளர், என என்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லா
 கலானும் ஒன்றுபோற் காட்டி என்பதற்கு ஒரு பொருட்
 சிறப்பின்மையானும் அது என்பது குற்றியலுகரம்
 அன்மையானும் அஃதுரையன்மை அறிக” (334)

என ஒப்பிட்டு மறுப்பதையும் காணலாம்.

இதனால் பரிமேலழகர் பிற நூல்களினின்றும் தாம் உரை
 எழுத மேற்கொண்ட நூலினின்றும், பிற உரைகாரர் குறிப்
 பினின்றும் ஒப்புநோக்கித் திறனாய்வு செய்தபான்மை
 தெளிவாகின்றது.

பகுப்பாய்வு

தாம் மேற்கொண்ட இலக்கியத்தின் உயிரியத் தன்மையை
 (Organic Unity) உணர்ந்து, அதன் கூறுகளைப் பாகுபடுத்தி,
 அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டுப் பொதுப்பொருண்
 மைக்கு இயைய விளக்கித்திற்கும் பாங்கினை ஆராய்வது
 பகுப்பாய்வு எனப்படும்.

இவ்வகையில் பரிமேலழகரும் குறளின் முழுத் தன்மையை
 உணர்ந்து இயல் பாகுபாட்டையும், ஒவ்வொரு இயலுக்கும்
 உரிய அதிகாரப் பாகுபாட்டையும், ஒவ்வொரு அதிகாரத்
 துள்ளும் பொருண்மை பற்றி அமைந்த குறட்பாகுபாட்டையும்
 தெற்றென உணர்ந்து பகுப்பாய்வு செய்திருப்பதைக் காண்
 கிறோம்.

இயல் பாகுபாட்டிற்குச் சான்றாக,

“இனி, அவை தம்மையே தமீழ் நூல்க
 னோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக் களவு
 என்றும், ஸ்ரீவைக் கற்பென்றும் பெரும்
 பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவை மிகுதியப்ப

உலகநடையொடு ஒப்பும் ஒவ்வாமையு முடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டனுள்ளும் களவாவது — பிணிமூப் பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மையராய் உருவுந்திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றால் தம்முள்ளொப்புமுடையராய் தலைமகனும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமன்றிப் பால் வகையால் தாமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. அதனை, ஏழதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் தகையணங்குறுத்தல் கூறுகின்றார்''

என வரும் காமத்துப்பாலிற் களவியல் பகுப்பாய்வுரையைக் கூறலாம்.

இயலுக்குரிய அதிகாரப் பாகுபாட்டுப் பகுப்பாய்வாகப் பரிமேலழகர் அங்கவியலைப் பகுப்பதைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். 'அரசியல் நடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய் அங்கங்கள் ஆறனது இயல்பு முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தான் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் காவற் சாகாடு உகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கு இணையாய் அமைச்சனது இயல்பு பத்து அதிகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்' என அதிகாரப் பாகுபாட்டைப் பகுப்பார்.

ஒவ்வொரு அதிகாரத்துள்ளும் அமைந்த பொருண்மைப் பாகுபாட்டிற்குச் சான்றாக அவாவறுத்தல் அதிகாரத்தில் அவர் பகுத்துத் கூறுவனவற்றைக் காண்போம் :

அவாவறுத்தல் அதிகாரத்தில் உள்ள பத்துக் குறட்பாக்களின் கருத்துக்களையும் தொகுத்து,

1. பிறப்பிற்கு அவா வித்து ஆதல் கூறப் பட்டது 361
2. வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது 362 — 363
3. வீட்டிற்குப் பரம்பரையான் அன்றி நேரே ஏது என்பதூஉம் அது வரும்வழியும் இதனால் கூறப்பட்டன 364

4. அவா அறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்
தானும் எதிர்மறை முகத்தானும் கூறப்
பட்டது 365
5. அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்
பதே அறம் என்பதூஉம் கூறப்பட்டது 366
6. அவா அறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது 367
7. அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணம்
என்பது கூறப்பட்டது. 368
8. அவா அறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்
பொடு நின்றே எய்துவர் என்பது கூறப்
பட்டது 369
9. வீடாவது இது என்பதூஉம், அஃது
அவா அறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே
உளதாம் என்பதும் கூறப்பட்டன் 370

என ஒன்பது வகையாகப் பரிமேலழகர் வகைதொகை செய்வார் இப்பகுப்பாய்வில் அதிகாரப் பொருண்மை ஒன்றோடொன்று இயையப் பல்வேறு கூறுகளாகப் பகுத்து விளக்குவதால் பரிமேலழகர் பகுப்பு நெறி நன்கு புலனாகின்றது.

இனி ஒரு குறளின் பொருளை விளக்குமிடத்தும் அப் பொருளின் தன்மைக்கேற்பத் தத்துவம், தருக்கம் முதலிய பிறதுறைப் பொருள்களின் அடிப்படையில் பகுத்து விளக்கு வதைக் காணலாம். சான்றாக, 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்' (355) என்னும் குறளுக்கு உரை காணுமிடத்து,

“பொருள்தோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்கு கின்ற கற்பனைகளைக் கறித்து, நின்ற உண்மையைக் காண்பது என்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட் சேஎய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை’ என்றவழி, அரசன் என்பதோர் சாதியும், சேரமான் என்ப தொரு குடியும், வேழ நோக்கினையுடையான் என்பதோர் வடிவும், சேய் என்பதோர் இயற்பெயரும், மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை என்பதோர் சிறப்புப் பெயரும், ஒரு பொருளின்கண் கற்பனை ஆகலின், அவ்வாறு உணராது, நிலம் முதல் உயிர் ஈறாகிய தத்துவங்களின் தொகுதி என உணர்ந்து, அவற்றை நிலம் முதலாகத் தத்தம் காரணங் களுள் ஒடுக்கிக் கொண்டு சென்றால், காரண காரியங்கள்

இரண்டும் இன்றி முடிவாய் நிற்பதனை உணர்ந்தலாம். 'எப்பொருள்' என்ற பொதுமையான், இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையும் ஆகிய பொருள்கள் எல்லாம் இவ்வாறே உணரப்படும். இதனான், மெய் உணர்வினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது" (355)

எனச் சாதி, குடி, வடிவு, இயற்பெயர், சிறப்புப் பெயர் எனப் பல்வேறாகத் தத்துவ அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்து, மெய்ப்பொருள் காணத் துணைநிற்பர்.

இதுகாறும் கண்டவற்றால் திறனாய்வின் வகைகள் இன்ன என்பதும், திறனாய்வுக் கலையின் இன்றியமையாத அடிப்படைப் பண்புகள் இவை என்பதும், இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் விளக்க முறைத் திறனாய்வு நெறியை மேற்கொண்டனர் என்பதும் அவர்களுள் பரிமேலழகர் குறள் உரை இத்திறனாய்வுப் பண்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது என்பதும் ஒருவாறு தெளிவாகின்றன.

இலக்கண நோக்கு

தொல்காப்பியமும் பிற இலக்கண நூல்களும் கூறும் எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, இலக்கண மரபுகள் சாலப் பழமை வாய்ந்தவை, மூலநூலுக்கு உரை காணப் புகும் உரையாசிரியர்கள் மூலநூல் தோன்றிய காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகட்குப் பின்னே தோன்றியவர்கள். பழைய மாபு களையும் இலக்கண ஆட்சிகளையும் முற்ற அறிந்தவரே பொருளை நன்கு உணர்வர். எனவே உரையாசிரியர்க்கு இவ் விலக்கண நூல்கள் கூறும் மரபுகளும் திற்புகளும் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாகும்.¹⁶ இலக்கண அறிவின் துணை கொண்டே இலக்கியங்களில் அமைந்து கிடக்கும் சொல், தொடர், பொருள் முதலியவற்றின் நுட்பத்தை வெளிப்படுத்த இயலும்.

பரிமேலழகரின் உரைநெறிகளுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது அவர்தம் உரையில் காணப்பெறும் இலக்கணக் குறிப்புகளேயாகும். பொருள்விளக்கத்திற்காக இன்றியமையாத இடங்களிலெல்லாம் இலக்கணக் குறிப்பைச் சுட்டிச் செல்லும் இயல்பு உடையவர். எனவே இவர்தம் உரையை 'இலக்கண உரை' என்றே போற்றிப் பதிப்பித்தவர்களும் உண்டு. 1885ஆம் ஆண்டில் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையைப்

பதிப்பித்த திரு. முருகேச முதலியார் அவர்கள், 'திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் இலக்கண உரையும்' என்றே தலைப் பிட்டுப் பதிப்பித்தது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁷

பரிமேலழகர் தம் உரையுள் தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, இறையனாரகப்பொருள் ஆகிய இலக்கண நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் தந்திருக்கிறார். எழுத்து, சொல், பொருள், அணியிலக்கணச் செய்திகளைக் கருத்து விளக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பரிமேலழகர் உரையில் இவ் இலக்கணச் செய்திகள் குறளின் விளக்கத்திற்குத் துணையாகும் புன்முனை இனி ஆராய்வோம்.

எழுத்து

முதற் குறளில் 'அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தா னன்றி நாத மாத்திரையாகிய இயல்பாற் பிறத்தலை'ச் சுட்டு வார். இதனால் எழுத்தின் தன்மையை ஒலி, மாத்திரை என்னும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பரிமேலழகர் காண்கிறார்.

மேலும் தமிழ் எழுத்திற்கேயன்றி வட எழுத்திற்கும் அகரம் முதலாதலை இருமொழியில் அமைந்த எழுத்திலக்கண அடிப்படையில் கூறும் கருத்து உளங்கொளத்தக்கது.

அகரச் சுட்டு செய்யுளில் வரும்போது நெடிலாவதைத் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் உயிர் மயங்கியலில்,

‘நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே’ (5)

என்னும் நூற்பாவால் கூறும். இதற்கு ஏற்ப ‘ஆயிடை எனச் சுட்டு நீண்டது’ (1179) என்று சுட்டெழுத்து, செய்யுளில் புணரும் இலக்கணத்தைப் பரிமேலழகர் குறிப்பார்.

‘அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று’ (49) என்ற குறளில் அஃது என்ற சுட்டுச் சொல் இல்வாழ்க்கையைப் பிரித்து சேய்மைச் சுட்டின் அடிப்படையில் அஃது என்பது துறவறம் என்பதைச் சுட்டும்

என்ற கருத்துப் புலப்பட 'ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது, இதனால் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாதலின் அஃது என்னும் சுட்டுப் பெயர் அதன்மேல் நின்றது' என்ற இலக்கணக் குறிப்பால் உணர்த்துவார்.

நான் எனத் தொடங்கும் குறளில் (334) வாளது என்பதற்கு 'வாளினது வாயது' என்ற பொருளுரைப்பார் பரிமேலழகர். பிறர் 'வாளாம்' என்றுரைப்பர். இதனை மறுத்தற்கு 'அது' என்பது குற்றியலுகரம் அன்மையானும் அஃதுரையன்மை அறிக' என எழுத்திலக்கணத்தில் குற்றியலுகரம் பற்றிய அறிவு நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திப் பொருள் காண்கின்றார்.

மேலும் குற்றியலுகரத்தின் முன் உடம்படுமெய் விகாரத்தால் வருவதைக் குறிப்பார் (764).

இங்ஙனம் ஒலி, எழுத்து, சுட்டு, குற்றியலுகரம் போன்ற எழுத்திலக்கண அறிவைப் பரிமேலழகர் தம் உரைக்கும் பயன்படுத்தி இருப்பினும் இது அருகிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது எனலாம்.

சொல்

பெயர், இயற்பெயர், சிறப்புப் பெயர் என இருவகையாக விளங்குவதைச் 'சேய் என்பதோர் இயற்பெயரும், மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை என்பதோர் சிறப்புப் பெயரும் எனக் (355) காட்டுவதால் அறிகிறாம். இங்குச் சாதி, குடி, வடிவு பற்றிப் பெயர் அமைவதையும் காட்டுவார்.

சொற்கள் அஃறிணை, உயர்திணையைச் சுட்டுவதையும், உயர்திணை சிறப்புடையது என்பதையும் துப்பார்க்கு (12) என்ற குறளுக்கு உரை காணும்போது சுட்டி இரு திணையைப் புலப்படுத்துவார்.

'என்ப' என்ற சொல் 392ஆவது குறளில் 3 இடங்களில் வருகின்றது, அவற்றில் 'எண்ணென்ப', 'ஏனை எழுத்தென்ப' என்னும் தொடர்களில் காணும் இரு 'என்ப' என்னும் சொற்கள் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர், 'கண் என்ப' என்னும் தொடரில் அமைந்த 'என்ப' என்னும் சொல் உயர்திணைப் பன்மை வினை எனப் பரிமேலழகர் குறிப்பதால் ஒரே வடிவில் அமைந்த சொற்களின் இலக்கண ஆட்சி கருகி அவற்றைப் பெயர் என்றும் வினை என்றும் பகுத்துக் காட்டுவார்.

சொல்லீன்கண் அமைந்த திணையைக் கருதாமல் அது குறிக்கும் திணையையே மனத்தில் கொண்டு 'வேந்து என்பது (551) உயர்திணைப் பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச் சொல்' என அதன் திணை நிலையையும், சொல் நிலையையும் நன்கு பிரித்துக் காட்டுவர்

நான்கு வகைச் சொற்களில் பெயர்ச்சொல் ஒன்று. அதில் ஆண், பெண் ஆகிய இருவரையும் சுட்டும் பொதுப்பெயராக மக்கள் என்ற பெயர்ச்சொல் வழங்கும். ஆயினும் தம் கால உலகியல் வழக்கிற்கேற்ப 'மக்கட்பேற்றில்' மக்கள் என்ற சொல்லுக்கு உரை கூறவந்த பரிமேலழகர் 'மக்கள் என்னும் பெயர் பெண்ணொழித்து நின்றது என்று கூறுவதால் பெயர் இலக்கண அடிப்படையை உணர்ந்தே தம் காலத்திற்கு ஏற்ப 'ஒன்றொழி பொதுத்தன்மை' விளக்கும் உரையை வெளிப்படுத்துகிறார். ஊரவர் என்பது தொழிலான் ஆண் ஒழித்து (147 நின்றது என்பர்

அழிவு (625), புன்கண் (1152)-என்பனவற்றைக் காரணப் பெயர் எனச் சுட்டி அவை காரியத்தின் மேல்நின்றதைக் (625) காட்டுவர். மறுதலையாகக் கலக்கம் (627), ஒண்மை (844) என்ற காரியப் பெயர்கள் காரணத்தின் மேல் நின்றதை எடுத்துரைப்பர்.

முதனிலைத் தொழில் பெயர்வடிவில் மொழியில் வழங்கப் பெறும், அழி (807), அறி (638), ஆள் (614), கோடு (1813) தும்மு (1818), நோ (877) என்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களை எடுத்துரைத்து, அவை பெயர்த்தன்மை பெறும் நிலையை உணர்த்துவார். முதல் நிலைத் தொழிற்பெயர் எதிர்மறை விகுதி 'அல்' உடன் சேர்ந்து அமையும் சொல் அமைப்பைக் 'கொளஸ்' (720) என்ற சொல்லால் கூறிச் சொல்லிலக்கண அமைப்பு நிலையைப் புலப்படுத்துவார் இடி (607) என்ற முதனிலைப் பெயரின் துணையைக் கொண்டு நடடார் என்ற பொருளைக் காணவழிவகுப்பார். ஒஹத் வேண்டும் என்ற குறளில் (353) செய் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரை மாற்றிப் பொருள் காண்பார். அதனை அடுத்துள்ள வினை என்பதனோடு சேர்த்து வினைத்தொகையை ஆக்கிய வழிப் பொருளின்மை காட்டித் தாம் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆக்கியமைக்குக் குறளின் நே பொருள் காணும் குறிக்கோளை வெளிப்படுத்துவார்

இங்ஙனம் முதனிலைத் தொழிற்பெயரைப் பயன்படுத்தி, அதன் அமைப்பையும் பொருள் காணும் முறையையும் விளங்க உரைப்பார்.

பரிமேலழகர் வினைப்பெயரின் அரிய வடிவங்களையும் எடுத்து உரைப்பார் (1127). குறிப்பு வினையின் அடிப்படையில் பெயர் அமைவதைக் குறிப்பு வினைப்பெயர் எனவும் (604), வினைக்குறிப்புப் பெயர் எனவும் (1160) பரிமேலழகர் குறிப்பார். அரிது என்பதை வினைக் குறிப்புப் பெயர் என்று எடுத்துரைப்பார். பொதுவாகக் குறிப்பு வினைப்பெயர் என்பதைச் சுட்டும்போது வினையெச்சம் அதனைக் கொண்டு முடிந்த நிலையைக் காட்டவே குறிப்பிடுவர். சான்றாக 'மருள் நீக்கி' என்னும் வினையெச்சம் 'காட்சியவர்' என்னும் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது' (352) எனக்கூறுவர். இதனால் வினையெச்சப் பொருள் முடியுமிடம் காட்டவே குறிப்பு வினைப்பெயர் என்ற இலக்கண ஊன்றுகோலைக் கையாளுகிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

பெயரடையாக வந்து ஓர் இயல்பைப் புலப்படுத்துவதை 'வேய்த் தோளவட்கு' (1118) என்னும் தொடரால் சுட்டுவர்.

'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி (306) என்பது ஏதுப்பெயர்' எனப் பெயர் வகை சுட்டி அது உயிர்திணைப் பன்மை மேல் வைத்து ஏனைய நான்கு பாலும் தம் கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலால் கொண்டான் எனக் கூறுவதால் பெயர்ச் சொல்லில் அமைந்த திணை, பால் பற்றிய இலக்கண அறிவு புலப்படுத்திப் பொருட்தெளிவை நல்குவர்.

'அஃது' என்பது சுட்டுப் பெயரெனக் (1098) கூறுவதால் சுட்டுப்பெயரையும், 'எவன்' என்னும் வினாப்பெயர் (2) 'என்' என விகாரப்பட்டு நின்றதைக் கூறி 'இன்மை' குறித்த பொருளையும் குறிப்பார்.

'யா' என்பது அஃறிணைப் பன்மை வினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமை உணர நின்றது (127)' என வினாப் பெயரைத் தனித்துச் சுட்டி, வடிவம் கூறி அதன் பொருள் விளக்கம் காட்டுவார்.

பெயர்ப் பொருளில் ஆகுபெயரைக் குறிப்பர். அங்ஙனம் குறிக்கும்போது 'விசம்பு — ஆகுபெயர்' (16) எனக் காரணம் சுட்டாமலும் 'விருந்து என்பது புதுமை; அஃது ஈண்டு ஆகு பெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது' (43) எனச் சொற்பொருள் கூறி ஆகுபெயராகும் நெறியைச் சுட்டியும் உணர்த்துவார்.

'இருள் — நரகம்' அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின் மேனின்றது' (52) எனக் காரணத்தையும், அஃது (உறை) ஈண்டு ஆகுபெயராய், உறைதலைச் செய்யும் நாள் மேல் நின்றது என ஆகுபெயர் சுட்டும் பெயர் எது எனவும், 'மனை' என்பது ஈண்டாகுபெயர், மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி என்புழிப்போல' (1268) என முன்னர் ஆகுபெயர் சுட்டிய நிலையை நினைவூட்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பிறருரையில் ஆகுபெயராக்கி இடர்ப்படும் நிலையையும் சுட்டுவர் (632).

பரிமேலழகர் எடுத்துக்காட்டும் குறிப்புக்களில் ஆகுபெயர் மிகுதியான இடங்களைப் பெற்று விளங்குவது குறிப்பிடத் தக்கது.¹⁸

வினைச்சொல்

வினையில் உடன்பாடு எதிர்மறை என இருநிலை அமைந்ததை 'மக்கட் பதடி எனல்' என்பதில் உடன்பாட்டையும், 'மகன் எனல்' என்பதில் எதிர்மறையையும் சுட்டுவார் பரிமேலகர் (193).

'தெற்றென்' என்பது (581) முதல் நிலையாக வந்த வியங்கோள் என வியங்கோள் வடிவைக் காட்டி அதனைத் தெற்றென என்னும் செயவென்னெச்சத்தைக் கொண்டு வினை வடிவைப் புலப்படுத்துவர். வியங்கோளில் எவ்வகைப் பொருள்வரும் என்பதையும் காட்டுவர் (1265, 1266).

வினையில் காணும் காலம் கொண்டு குறளின் உயிர்ப் பொருளை உணர்த்துகிறார் பரிமேலழகர். 'புரிந்த என்ற இறந்தகாலத்தான் முன் உரிமை அறிதற் பொருட்டு வைத்த வினையாடல் பெற்றாம்' (511) எனவும், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பம் உழப்பதைச் சுட்ட, 'உழப்பர் என்பது (936) எதிர் கால வினை' எனவும் வினையின் கால அடிப்படையில் பொருட்சிறப்பைக் காட்டுவர்,

நிகழ்வு என்பதனை நிகழ்காலம் குறித்த நிலையில் பல இடங்களில் காட்டிச் செல்வர் (394, 399, 461, 819).

வினைச் சொல்லின் வடிவில் அமைந்த காலம், முன்பின் இயைபு இன்மை நோக்கி வழுவுவனக் கருதினும் அது வழு வன்று எனக்காட்ட அதன் குறிப்புப் பொருளை எடுத்துரைப்பார். சான்றாக ஓகினார் என் இறந்த காலத்தால் கூறினார்; என்னை,

“ வாராக் காலத்தும் நிகழும் காலத்தும்
ஓராங்கு வருஉம் வினைச் சொற்களினி
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள் என்மனார் புலவர் ”

எனத் தொல்காப்பிய வினையியல் நூற்பாவை (49) முழுமை யாகத் திருக்குறளின் முதல் அதிகாரத்தில் மூன்றாம் குறளில் உரைப்பார்.

வினையை அடுத்து எச்சங்கள் பற்றிப் பரிமேலழகர் குறிக்கும் இலக்கணக் குறிப்புகள் சிறப்புடையன. பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என்பன குறிப்புப் பெயர் கொண்டு முடிவதைச் (199; 352) சுட்டுவர். பொதுவாக வினை எச்ச முடிபுகள் எது கொண்டு முடியும் என அறிவது கடினம்.¹⁹ இதனை நீக்கி எளிய முறையில் பொருள் காணும் வகையில் முதல் நிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டு வினை எச்சம் முடிந்ததையும், (93) தொழிற்பெயரின் தொழிலோடு முடிவதையும் (1149), எதிர்மறை வினையுள் முற்பகுதியுடன் முடிகின்ற அரிய ஆட்சியையும் (210, 548) காட்டுவர். இதனால் எச்சங்கள் வினை கொண்டு முடிவதையும் அவ்வினையுள் எப்பகுதி கொண்டு முடியும் என்பதையும் காட்டுவதில் பரிமேலழகர் அரிய நிலை புலப்படக் கூறியுள்ளார்.

எச்சங்களின் வடிவம் (536, 585), காலம் அமைந்த நிலை (3:2) திரிபு (736), முடிபு (93, 463, 435, 815) அடுக்கி வரும் நிலை (448) முதலானவற்றைக் கூறிக் குறளின் உண்மைப் பொருளை உணருமாறு செய்வார்.

இடைச்சொல்

திருக்குறளுக்குப் பொருள் காண்பதில் இடைச் சொற்களின் துணையைப் பரிமேலழகர் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

இடைச்சொற்களின் எண்ணிக்கையும் அவை பற்றிய இலக்கணக் குறிப்பும் எண்ணிலடங்காத நிலையில் பரிமேலழகர் கையாளக் காண்கிறோம். பொருள் அடிப்படையில் இடைச் சொற்கள் வழங்கும் பாங்கினைக் கீழ்வரும் அடைவு சுட்டும்.

பொருள்	இடைச்சொற்கள்
அசைநிலை	அரோ ஆங்கு ஆம் ஆல் உம் ஐ
	ஒடு ஒ ஒரும் கொல் தான்
	பிற மற்று மன் வாழி (15)
இசைநிறை	கொல்
இடைவிடாமை	ஒ
இரக்கம்	ஒ
இழிவு சிறப்பு	உம்
உடன்பாடு	ஊழி
உயர்வு சிறப்பு	உம்
உரையசை	கூண், குறை, போல், போலும், (4)
உவம உருபு	ஆங்கு
எச்சம்	உம்
எண்	ஒடு
எதிர்மறை	ஆ ஒ
ஐயம்	கொல்
ஒழியிசை	மன்
தேற்றம்	ஏ
பிரிநிலை	ஏ, ஒ
மிகுதி	ஒ
முற்று	உம்
வியப்பு	ஒ
வினைமாற்று	மற்று
வேற்றுமைப் பொருள்	உளி

தொகை

சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் நிலையில் சாரியை நிற்க உருபு தொகும் நிலையை 'அழிவினவை நீக்கி' (787) என்ற தொடரில் இன் சாரியை நிற்க இரண்டன் உருபு தொக்கது எனக் காட்டுவர்.

வாயுணர்வு என்பது இடைப்பதங்கள் தொக்கு நின்ற மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை (420) என வேற்றுமைத் தொகை நின்ற நிலையைக் காட்டுவர். மேலும், முன்பின் ஆகத் தொகும் நிலையை ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைக்கு முற்பகல், பிற்பகல் (319), நுனிக்கொம்பர் (467), நடுவூர் (1008) எனக் கூறுவதுடன் 'கடைக்கண்' (476) என்ற எடுத்துக் காட்டையும் கூறித் தொகை வடிவு பெற்ற இலக்கணத் தைத் தெளிவு படுத்துவர்.

சொற்கள் தொக்கு நிற்கும் தொகைகளை நன்குணர்ந்த பரிமேலழகர் அவற்றை விரித்துப் பொருள் காண்கிறார்.

“ஆகூழ் போகூழ் என்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர் காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப் பொருளவாய் நின்றன ” (371)

எனக் குறளில் காணும் வினைத்தொகைகள் அமைந்த காலத் தையும் பொருளையும் புலப்படுத்துவர்.

தொகை அறிவு புலப்படாமையால் 'செய்வினை' (653) என்பதை வினைத்தொகையாக்குவதில் பொருளின்மையை இலக்கண வழிநின்று மறுப்பார்.

வேற்றுமைத்தொகையில் அதன் அமைப்பைக் குறிப் பாக ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை அமைப்பை விளக்குவதில் பரிமேலழகரின் தனிப்பண்பு வெளிப்படுகின்றது. இதுபோன்றே தந்தம் வினையென்புறி தொக்கு நின்ற ஆறாம் வேற்றுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப் பொருட் கண் வந்தது (80) என்பர்.

அன்மொழித் தொகையைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'தொடலைக் குறுந்தொடி' (1135) என்ற தொடருக்கு 'மாலை போலத் தொடர்ந்த சிறுவனாயினை உடையான்' என்று பொருள் கூறி, அப்பெயர் உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை என உரைப்பார்.

பண்புருபு இடையிலே தொக்கு நிற்கச் சிறப்புப் பெயரும் பொதுப் பெயரும் சேர்ந்து நிற்கும் நிலையினை விளக்கும் முகத்தான், 'ஆதி பகவன்' (1) என்பது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; வடநூன் முடிபு என உரைப்பார்.

வேற்றுமை மயக்கம்

வேற்றுமை உருபுகள் தமக்குரிய பொருளில் வாராது மயங்கி வரும் என்பதை விளக்கப் பரிமேலழகர்,

‘தவத்திற்கு உருஅற்று’ என்பது யானையது கோடு
கூரியது என்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிது
என்றாற்போல ஆறாவதன் பொருட்கண் நான்காவது
வந்த மயக்கம் (261)

எனக் குறளில் வந்த தொடரைக் கூறி, அதில் காணும் வேற்றுமை உருபுகள் எந்த வேற்றுமைக்கு உரியன என்றும், அவை சுட்டும் பொருள் எந்த வேற்றுமைப் பொருள் எனவும் காட்டுதற்கு இலக்கண நடைமுறையில் காணும் யாவரும் அறிந்த ‘யானைக்குக் கோடு கூரிது’ போன்ற சான்றுகளை எடுத்துரைப்பதின் வாயிலாக வேற்றுமை மயக்கத்தை நன்கு தெளிவுறுத்துவார்.

இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு (அதனை 855), மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு (காலத்தினால் 102), நான்காம் வேற்றுமை உருபு (எல்லார்க்கும் 582) வருமிடத்து ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள் காண்பர். இவை மயங்கி வருவது குறளில் பெரும் பான்மை எனப் பரிமேலழகர் காட்டுவர்.²⁰

மேலும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் (தல்வையை 16) மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் (உள்ளத்தால் 294) நான்காம் வேற்றுமையிலும், நான்காம் வேற்றுமை உருபு (விடாதவர்க்கு 347) இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளிலும், ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு (மூன்றின் 688) மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளிலும் வருவதைப் பரிமேலழகர் சுட்டுவர்.

இங்ஙனம் வரும் வேற்றுமை மயக்கத்தை ஆறாவது பொருட்கண் வந்த நான்காவது மயக்கம் எனவும் (261) நான்காவது, ஏழாவது பொருட்கண் வந்தது (582) என வேற்றுமையைக் கூறியும், ‘இன் ஒடுவின்’ பொருட்கண் வந்தது (688) என வேற்றுமை உருபுகளை வெளிப்படையாகக் கூறியும் வேற்றுமை மயக்கத்தில் பொருள் காண்பர்.

புறப்பொருள்

பரிமேலழகர் புறப்பொருள் இலக்கணச் செய்திகளைக் கூறியும் உரைக்கு விளக்கம் சேர்ப்பது கீழ்க்கண்ட சான்றுகளால் விளங்கும்.

தன் முன் வலியிழந்தாரை அழித்திடத் துணியாமல், வலியிழவாதவன் மேல் சென்ற வீரனின் கூற்றாக,

கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்த லினிது (771)

என்னும் குறட்பாவைச் சுட்டுவார் பரிமேலழகர். இதனை மேலும் விளக்குமுகத்தான் இப்பாட்டு தமிழ்ச்சியைச் சார்ந்தது எனப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இலக்கணத்தைச்²¹ சான்று காட்டி நிறுவுவர்.

இவ்வாறே 'பேராண்மை என்ப தறுகண்' (773) என்னும் குறட்பாவையும் 'தமிழ்சி' எனச் சுருங்கிய அளவில் இலக்கணக் குறிப்புத் தந்து விளக்கும் பான்மை எண்ணுதற்குரியது.

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி மெய்வேலைப் பறித்த வீரனின் படைச்செருக்கினை 'நாழிலாட்டு'²² என்னும் புறப் பொருள் குறிப்பால் விளக்கமுறச் செய்வார் (774).

வஞ்சியென்னும் புறப்பொருள் திணையின் துறைகளுள் ஒன்றான நெடுமொழிவஞ்சியினை,²³ 'என் ஐ முன் நில்லன் மின்' (771) என்னும் குறட்பாவினை விளக்கும் சுருக்கக் குறியீடாகத் தம் உரையில் புலப்படுத்தி வீரனின் ஆண்மைத் தன்மையை விளக்கமுறச் செய்வார் பரிமேலழகர்.

புறப்பொருள் இலக்கணக் குறிப்புக்களைத் துறைப் பெயர்களைச் சுட்டிச் செல்லும் அளவிலேயே நுட்பமாக அமைத்துக் குறட்பாக்களுக்கு விளக்கம் தந்த பான்மை கருதத்தக்கது.

பன்னிரண்டு இடங்களில் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடல்களைச் சுட்டிக் குறளுக்கு இலக்கண விளக்கம் தந்தமை எண்ணுதற்குரியது²⁴.

அணியிலக்கணம்

வள்ளுவர் சற்றேறக்குறைய 350க்கும் மேற்பட்ட குறட்பாக்களில் அணிநயம் விளங்கப் பாடியுள்ளார்.²⁵ பரிமேலழகர் வள்ளுவரின் உவமை நலத்தை விளக்கும்போது அணிவகைகளின் பெயர்களைச் சுட்டி, குறட்பா இன்ன வகையைச் சார்ந்தது என்று கூறுவார். 47 இடங்களில் பரிமேலழகர் உவமையின் பெயரைச் சுட்டிக் குறளுக்கு விளக்கம் சேர்ப்பார்.

குறஞ்சுரை விளக்கங்களின் போது அவர் சுட்டுகின்ற அணி வகைகளைப் பின்வரும் அடைவு காட்டும்.

வ. எண்.	உவமை	குறள் எண்
1. தொழில் உவமை	274, 490, 576, 650, 691, 1076	
2. பண்புவமை	277	
3. இல்பொருளுவமை	273	
4. எடுத்துக்காட்டுவமை	1, 153, 452, 481 798.	
5. ஏகதேச உருவகம்	8, 24 306, 505, 555, 577 615, 627, 753, 796, 983, 989, 1032, 1093, 1147, 1227	
6. அவயவ உருவகம்	1058	
7. குறிப்புருவகம்	1020	
8. சொற்பொருட் பின்வருநிலை	965	
9. சொற்பின்வருநிலை	20 320 623 615	
10. நிரணிறை	45	
11. மயக்க நிரணிறை	410	
12. பிறிது மொழிதல்	475, 476, 475, 496, 500, 599, 763, 879	
13. குறிப்பான் வந்த வேற்றுமை	129	

பரிமேலழகர் ஏகதேச உருவகத்தை 16 இடங்களிலும், பிறிதுமொழிதலணியை 8 இடங்களிலும், தொழில் உவமையை 6 இடங்களிலும் சுட்டுவார். எடுத்துக்காட்டுவமையை 5 இடங்களிலும், சொற்பின் வருநிலையை 4 இடங்களிலும் காட்டுவார். ஏனைய அணிகளை அருகியேகாட்டுகின்றார்,

உலகில் வெவ்வேறு தோற்றமும் வடிவமும் கொண்ட இரு பொருள்களை நுணுகி ஆயும் திறம் கவிஞர்கட்கே உண்டு என்பர்.²⁶ பொருளின் தன்மையையும் இயல்பையும் நுனித்துக் காணும் திறன் பெற்ற அவர்தம் படைப்புக்களை ஆராய் வோரும் அத்தகையோரே ஆவர்.

இதனை வள்ளுவரின் உணமைகளுக்கு விளக்கம் தரும் பரிமேலழகரின் உரை விளக்கங்கள் நன்கு காட்டுகின்றன.

காலமும் இடமும் அறிந்து செயலாற்ற வள்ளுவர் 'கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து' எனவும், 'குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து' (490) எனவும் உவமை நயம் மிளரிக் கூறினார்.

இவ் உவமையைப் பரிமேலழகர்,

‘மீன் கோடற்கிருக்கும் வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டு உயிரில்லது போன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின் தப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்குங் கொக்கு உவமையாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறு போலக் கூம்புக வென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றுமுரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகவின் உவமை முகத்தால் இருப்பிற்கும் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று’

என உரையில் இருப்பையும் செயலையும் விளக்கிக் கூறுவது கருத்ததக்கது.

குறிப்புகள் :-

1. Helen Gardner, '*The Business of Criticism*', P. 10.
2. WAISON, GEORGE, *The Literary Critics*, P.P. 11-15.
3. தொல். பொருள். இளம்: 57, 58, 88, 200, 298, 299,
300, 305,
- 4 அவ்வாறு வளர்ந்த திறனாய்வு வகைகளுள் சில பின் வருமாறு :
 1. Psychological Criticism
 2. Archetypal Criticism
 3. Mythopoeic Criticism
 4. Bio Criticism
 5. Marxist Criticism
 6. Sociological Criticism
 7. Aesthetic Criticism
 8. Analytical Criticism
 9. Historical Criticism

etc., etc.
- 5 ELIOT, T. S., *The Frontiers of Criticism*, English Critical Essays, 20th Century Second Series P. 49.
6. Helen Gardner, *The Sceptre and the Torch*, in '*The Business of Criticism*', pp. 1. 24.
7. 8. ELIOT, T. S., *The Function of Criticism* Selected Essays.
9. மீனாட்சிசுந்தரம். டாக்டர் கா., பன்மையில் ஒருமை ப. 64.
10. ELIOT, T. S., *The Frontiers of Criticism*, On Poetry and Poets P. 115.
11. திருக்குறள் 'நீதி இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது என்பதைத் திருக்குறள் நீதி இலக்கியம் நூல் நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது.
— திருநாவுக்கரசு, க. த., திருக்குறள் நீதி இலக்கியம்
12. "இந்த இடத்தில் ஒரு விசேஷமும் இராதென்று நாம் ஒரு குறளைப் பார்த்து நினைப்போம். அங்கே பரிமேலழகர் ஏதேனும் ஒரு விசேஷத்தை எடுத்துக்காட்டுவார்".
— சாமிநாதையர் டாக்டர் உ. வே., என் சரித்திரம், ப. 561.
13. புறநானூறு 43.

14. காமாந்தகம், அத்தியாயம் 11, சுலோகம் 124 (ஆறுமுக நாவலர் உரை குறள் 920),
15. குறள் 961, மனுஸ்மிருதி, அதி. 10, சுலோகம் 110 (ஆறுமுக நாவலர் உரை, குறள் 104)
16. ஆறுமுகம், K., இலக்கியத் திறனாய்வில் தமிழ் இலக்கணத்தின் பங்கு, *Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies*, Vol. II, P. 484.
17. திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் செய்த இலக்கணவுரையும், திருமயிலை முருகேச முதலியார், சென்னப்பட்டனம், 1885. (இந்நூலின் முகப்புப்பக்கம் அடுத்த பக்கத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.)
18. குறள் 16, 41, 43, 48, 66, 72, 73, 75, 88, 90, 124, 141, 178, 180, 183, 184, 186, 204, 236, 245, 247, 274, 276, 277, 296, 334, 344, 352, 359, 364, 380, 390, 401, 414, 417, 419, 470, 500, 509, 522, 523, 538, 564, 566, 592, 593, 595, 632, 636, 671, 676, 701, 705, 706, 709, 725, 735, 737, 743, 748, 791, 796, 801, 813, 817, 872, 882, 901, 907, 916, 920, 927, 939, 940, 953, 958, 984, 996, 997, 1006, 1013, 1024, 1031, 1034, 1038, 1039, 1042, 1047, 1052, 1056, 1058, 1059, 1081, 1097, 1098, 1105, 1111, 1113, 1131, 1191, 1196, 1214, 1215, 1221, 1225, 1231, 1237, 1255, 1261, 1263, 1268, 1275, 1285, 1287, 1293, 1313,
19. இசுரயேல், டாக்டர் மோ., இலக்கண ஆய்வு வினைச்சொல், ப. 12.
20. குறள் 102, 242, 459, 582, 855, 859, 1117, 1196, 1213, 1231, 1292, 1321.
21. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், 3
22. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பை, 16.
23. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி, 12
24. குறள் 118, 384, 432, 566, 762, 764, 766, 771, 772, 773, 774, 960.
25. சுந்தரமூர்த்தி, இ., திருக்குறள் அணிநலம், ப 248,
26. Lyon, P. H. B., *The Discovery of Poetry* P. 167.

கடவுள் துணை
தெய்வப்பலமைத்
திருவள்ளுவ நாயனார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
தமிழ் வேதமாகிய

தீருக்குறள் மூலமும்

பரிமேலழகர்செய்த

இ ல க் க ண வு ர யு ம்,

திருமயிலை

முருகேச முதலியாரவர்களால்

பலமிரதிருபங்களைக் கொண்டு

பரிசோதிப்பித்து,

இ வ ற் ரு டு

தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும்
ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்புஞ் சேர்த்து

ஊ. புஷ்பரத செட்டியாரால்

த ம து

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப் பி க் க ப் ப ட் ட ன்.

சென்னப்பட்டணம்

1 8 8 5

Copy Right

இயல் 5

**பர்மேலழகரும்
பிற உரையாசிரியர்களும்
ஓர் ஒப்பாய்வு**

பரிமேலழகரும் நிற உரையாசிரியர்களும் - ஓர் ஒப்பாய்வு

ஒப்பாய்வு

திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் வகுத்த உரையினைப் பற்றி இதுகாறும் தனிநிலையில் ஆராயப்பெற்றது. இனி அதற்கு எழுந்த பழம் உரைகளுள் இன்று வழக்கில் இருக்கும் சில குறிப்பிட்ட உரையாசிரியர்களுடன் பரிமேலழகரைப் பொருத்திப் பார்ப்பதில் அவர்தம் சிறப்பு மேலும் வெளிப்பட வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

அவ்வகையில் மணக்குடவர், பரிதியார், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர் பற்றிய பொதுச்செய்திகளை முன்னர்க் காண்போம். பின்னர்ச் சிறப்பாக அவர்தம் உரைக்கூறுகளை,

1. பால் பாகுபாடு
2. பாவின் தோற்றுவாய்
3. இயல் பாகுபாடு
4. அதிகார முன்னடைவு
5. அதிகாரப் பொருள்
6. உரை வேறுபாடு
7. சொற்பொருள்
8. பாடபேதம்

ஆகிய தலைப்புக்களின் கீழ் பரிமேலழகரோடு ஒப்பாய்வு செய்யலாம்,

மணக்குடவர்

திருக்குறள் உரையாசிரியர்களுள் முதல்வராகக் கருதப் படுபவர் மணக்குடவர். இவரை மணக்குடையார் என்றும் வழங்குவர். இவர் வரலாறு பற்றித் தெளிவாக ஒன்றும் அறிய

இயலவில்லை. இவருடைய உரை எளிய இனிய தனித்தமிழ் நடையில்தான் அமைந்தது; இன்றியமையாத இடங்களில் மிகச் சுருக்கமாகவும் நுட்பமாகவும் விளக்கவுரை அமைந்துள்ளது. மிக அருகியே மேற்கோள்களைக் காட்டுகிறார். குறள் கருத்துக்களை விளக்கும் போது புராணக் கருத்துக்களையும் பழமொழியையும் பயன்படுத்துவர்.¹

பரிதியார்

பரிதியார் என்ற பெயர் பருதியார் எனவும் வழங்கப்பெறும். இவர் சைவ சித்தாந்தத்தில் ஊன்றிய பற்றுடையவர் என்பதை நற்றாள் (2) என்பதற்குச் 'சிவன்ருீ பாதத்தை' எனப் பொருள் எழுதுவதால் அறியலாம். மேலும் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில், 'சிவகீர்த்தி' (5), 'பரமேசுரன்' (8), 'சிவஞானம்'-(159) எனக் குறிப்பிடுவர். நாட்டுப்புற மக்களிடையே வழங்கும் கதைகளைக் கூறி உரைக்கு விளக்கம் சேர்ப்பர் 320ஆம் குறளுக்கு அவர் தந்த விளக்கத்தினை இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்;

"ஒருவர்க்குத் தான் செய்த விதனம், பின்பு தனக்கு வருகிறபடியினாலே, ஒருவர்க்கும் தாங்கள் விதனஞ் செய்யார் என்றவாறு. அஃது எப்படி என்றால், பிரம்ம ராட்சதன் ஒரு இராசாவின் மகனைப் பற்றி நின்று சந்தியாவந்தனை செய ஆற்றங்கரையிலே வந்து நின்றன வில். பிராமணப் பிள்ளையின் பிள்ளை வாசிக் கின்றவனுக்கு அன்றையிற் பாடம் இந்தக் குறள் ஆகையால் அவன் முகசுத்தி பண்ண வந்தவன், இந்தக் குறளைப் பாடமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தான். இத்தைப் பிரம்மராட்சதன் கேட்டுத் தானொரு பிராமண வடிவாய், இந்தப் பிள்ளை வாய்ப் பாடத்தை இரண்டு பிரகாரங் கேட்டு. 'நாம் இராசாவின் மகனை நோய் செய்தோமே! நமக்கு அந்த விதனம் பிடுகே வரும்' என்று பயப்பட்டு, இந்தப் பிள்ளை முன்னிலையாக, இராச குமாரத்தியை விட்டுப் போச்சு என்றவாறு" (320)

என்று கதை சொல்வது போல விளக்கம் தருவார்.

'பெற்றார்ப் பெறின்' என்ற குறளுக்கு 'இதற்கு ஒப்பனை கள் கண்ணியயானைக் கண்டு கொள்க' (58) எனக் காப்பியத்திலிருந்து சான்று காட்டுவர். அறத்துப்பாவில் காணும்

அதிகாரங்களைத் தீது, மத்திபம், நன்று என அதிகாரங்களைப் பிரிப்பது ஒருவகையில் தெளிவு காண இயலவில்லை என்றாலும் மனித நடத்தைகளின் இயல் நிலைகளைக் காண்பதற்குத் துணைபுரியும், இவர் உரையில் வட சொற்கள் மிகுதி என்பது உரை முழுவதிலுமிருந்து அறிய முடிகின்றது.

பரிப்பெருமாள்

‘வள்ளுவனார் பொய்யற்ற முப்பால் பொருள் உரைத்தான் தென் செழுவைத் தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து’ என உரையின் ஈற்றிலே காணும் வெண்பா இவரைச் சிறப்பிக்கும்.³ இவர் உரை, ‘தலையாய பரிமேலழகர் உரைப் பின்சார நன்று’ என்னும் பாராட்டைப் பெறுகிறது.³

காமத்துப்பாவின் முன்னுரையில் ‘வாற்சானியம்’ என்னும் ‘காமதந்திர’த்தைக் கூறுவர்.⁴

இவர் உரையில் குற்றங்கடிதல் அதிகாரத்தில் ‘செருக்கும் சினனும்’ என்னும் குறளின் உரையில், ‘பிறர்மனை நயத் தலால் கெட்டான் இராவணன், வெகுளியாற் கெட்டான் சனமேசயன், நுகர்ச்சியாற் கெட்டான் சச்சந்தன்’ என இதி காசங்களிலிருந்தும், காப்பியங்களிலிருந்தும் சான்று காட்டுவார், மேலும், ‘மாண்பிறந்த மானத்தால் (432) கெட்டான் துரியோதனன், மாணா உலகையால் கெட்டான் வாதாபி’ எனவும் கூறுவார்,

அரசன் தான் காதலித்துள்ள பொருள்களைப் பிறர் அறியுமாறு செலுத்திக் கெட்டமைக்கு (440) வந்தராயனையும், தெரிந்து தெளிதலின் (582) சுக்கிரர் மதத்தையும், துரோணாச்சாரியார் மதத்தையும் (508), கௌடில்யர் மதத்தையும் (504), மயேச்சுரர் மதத்தையும் (506), வியாதர் மதத்தையும், உத்தவாச்சார்யா மதத்தையும் (510) எடுத்துக் கூறுவதால் இவர்தம் வடமொழிப் புலமை விளங்கும்.

‘மக்களை ஓரிடத்தே கொண்டிருத்தல் (522)

பல மக்கள் உண்டானால் எல்லார்க்கும்

பகுத்துக் கொடுத்தல் (527)

விட்டுப் போன மகனைக் கூட்டிக்

கொள்ளுதல் (529)

மீண்டு வந்தவனோடு செய்யுந்திறம் (530)
என வரும் தொடர்கள் இவருடைய உலகியல் அனுபவத்தையும் மக்கட்பற்றையும் புலப்படுத்தும்.

காலிங்கர்

இவரைக் காளிங்கர் என்றும் கூறுவர். சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது குறளுக்கு அவர் தரும் விளக்கத்தால் அறிய இயலுகிறது. “விரும்பத்தக்க சிறப்புடைய உத்தரு குருவினைத் தாம்-எய்தி இனிது வாழ்த்திருக்க வேண்டுமவர்” என (580) உரையில் குறிப்பிடுவார்.

வள்ளுவரை ‘வள்ளுவக் கடவுள்’ என அறத்துப்பாலின் இறுதியில் சுட்டுவார். இவருடைய உரைவிளக்கங்கள் பெரும்பாலும் வினாவிடையில் அமைந்து செல்வதை,

‘படை மக்கள் தமக்கு எப்பொழுதும் இயல்பு ஆகிய மிகவும் பெரிய ஆண்மை என்று சொல்லுவர் உலகோர்; யாதினை எனின், படைவந்து உற்ற இடத்துப் பண்டை ஆண்மையை மிகவும் கூர்க்கப் பிடித்து அடர்த்து எதிர் நடத்தல் கூர்மையாவது என்றவாறு’ (773)

என்னும் உரைப்பகுதி விளக்கும்

இவருடைய உரைப்போக்கு முதலில் பொழிப்பும், பின்னர் குறிப்புரை விளக்கம் தரும் முறையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ‘மற்று’ என்னும் இடைச்சொல்லை (775, 777, 779, 780) உரை இடையே பெய்து எழுதுவர்.

பரிமேலழகர் வரலாறு பற்றிய பொதுச்செய்திகள் முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன

குறள் உரைகள்

காலத்திற்கேற்பக் குறளுக்குப் பல உரைகள் எழுந்தன. இந்த நூற்றாண்டிலும் காந்திய நெறிக்கேற்ப நாமக்கல் கவிஞர் உரையும், பகுத்தறிவு இயக்கத்திற்கு ஏற்ப குழந்தை உரையும், கா. அப்பாத்துரையாரின் மணிவிளக்கவுரையும், ஞா. தேவநேயப் பாவாணரின் மரபியக்க நெறியில் தோன்றிய மரபுரையும் வெளிவந்துள்ளன.⁵ இவற்றுடன் பல தெளிவுரைகள், நயவுரைகள், குறிப்புரைகள் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன.⁶ இத்துணை அளவு பெருகியுள்ள உரைகள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பாய்வு செய்வது என்பது தனி ஆய்வுக்குரியது.⁷

எனவே விரிவஞ்சி இப்பகுதியில் மேற்கண்ட பழைய உரையாசிரியர்கள் நால்வருடன் பரிமேலழகர் உரை மட்டும் ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

பரல் பாகுபாடு

திருக்குறளை அறம், பொருள், காமம் என மூவகையாகப் பகுப்பதில் உரையாசிரியர் அனைவர்க்கும் கருத்து வேறு பாடினவை, ஆயின் அப்பாவினுள் காணும் பகுப்பாய்வில் ஒவ்வொருவரும் மாறுபட்டுள்ளனர். உரையாசிரியர்களுள் சிலர் பாலின் தோற்றுவாய் கூறியும் கூறாமலும் செல்கின்றனர், இதனைப் பின்வரும் விளக்க அடைவு காட்டும்;

பாலின் தோற்றுவாய்

உரையாசிரியர்	அறம்	பொருள்	காமம்
மணக்குடவர்	இ	உ*	உ
பரிதியார்	இ	இ	இ
பரிப்பெருமாள்	இ	உ	உ
காலிங்கர்	இ	இ	இ
பரிமேலழகர்	உ	உ	உ

* திருப்பனந்தாள் -மணக்குடவர் உரைப்பதிப்பில் (1973) தோற்றுவாய் காணப்படுகிறது. உரைக்கொத்தில் (1960) பரிப்பெருமாள் பெயரில் இப்பகுதியை அடக்கிக் காட்டியுள்ளனர்.

உ : தோற்றுவாய் அமைந்த நிலை

இ : தோற்றுவாய் அமையா நிலை

இதனால் தோற்றுவாய் எழுதுவதை எல்லா உரையாசிரியர்களும் எல்லாப் பால்களுக்கும் மேற்கொள்ளவில்லை;

பரிமேலழகர் ஒருவரே மூன்று பால்களுக்கும் தோற்றுவாய் எழுதியுள்ளார்;

காலிங்கரின் தோற்றுவாய் எந்தப் பாலுக்கும் அமையவில்லை;

மணக்குடவரின், தோற்றுவாயும் பரிப்பெருமானின் தோற்றுவாயும் பொருட்பால் காமத்துப்பால் இரண்டிற்கும் கிடைத்துள்ளன என்பன போன்ற செய்திகள் பெறப்படுகின்றன,

இவற்றுள் விரிந்த தோற்றுவாய் காணும் பகுதி காமத்துப் பாலாக இருப்பதால் இப்பகுதி குறித்து இனி ஒப்பாய்வு செய்வோம்,

மணக்குடவர் காமத்துப்பாலை,

1. கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும்
2. பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும்
3. ஊடிக் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும்

எனக் கூடல் என்ற செயலின் அடிப்படையில் பிரித்துக் காண்பார். பரிப்பொருள் காமத்துப்பாலை, “மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் கலவியால் ஆகிய இன்பப்பகுதி” எனக் காண்பார், இன்பம் நுகர, கன்னியரும், கணிகையரும், பிறர் தாரமும் இடம் என்பர். அறத்துப்பாலில் பிறர்மனைக் கூட்டத்தையும், பொருட்பாலில் கணிகையர் கூட்டத்தையும் நீக்கி அறமும் பொருளும் இன்பமும் வழுவாது வருவதால் கணிகையர் கூட்டத்தை இங்குக் கூறுவதாக அமைப்பர். அதனைப் பிரமம் முதலிய எட்டு வகையாக்கித் தொல்காப்பியரின் களவியல்⁸ அடிப்படையில் கைக்கிளை பெருந்திணைக் குறிப்பை அக இலக்கண நெறியில் காட்டுவர்.

காமத்துப்பால் ‘இறையனார் களவியலில் (2) காணுகின்ற நாடக வழக்கா?’ என ஐய வினாவை எழுப்பி, இஃது உலக வழக்கு எனக் காட்டுவர். மணக்குடவர், கண்ட மூவகைக் கூடலை இவர் எடுத்துரைத்து, அதற்கு விளக்கம் காண்பர் வாத்ஸாயனம் போன்ற வடமொழி நூற்கருத்துக்களைக் கூறிப் பின் தொல்காப்பியர் அகத்திணை இயலில் (16) புணர்தல், பிரிதல், ஊடல் என அடக்குவதைத் ‘தமிழ் நடை’ எனக் கூறுவர்.

பின், மணக்குடவரின் மூவகைப் பகுப்பையும் காட்டுவர். முன்பு கண்டறியா அருமையிற் கூடலைப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்றும், அதனை அறிதலாற் பிரிந்து கூடலைப் புணர்ச்சி

விதும்பல் என்றும், கலாந்தீர்ந்து கூடுதலால் ஊடிக் கூடலை உவகை என்றும் காரண அடிப்படையில் பொருள் காட்டுவர்.

காலிங்கர் பொருட்பகுதியின் பின், காமப்பகுதியைச் சுட்டித் தகையணங்குறுத்தல் என்ற அதிகாரப்பெயரால் காட்சி முதலாகிய வகையினால் கைக்கிளையைக் காட்டுகிற தென்பர்

பரிமேலழகர், 'பொருளைத் துணைக்காரணமாய் உடைத் தாய் இம்மையே பயப்பதாய் இன்பங்கூறக் காமத்துப்பாலை வள்ளுவர் எடுத்துக்கொண்டதாகக் கூறுவர். 'இன்பம் என்பது காம இன்பத்தினை எனப் போசராசனின் கருத்தை எடுத்துரைப்பர்'.

இதனைப் புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப்படுத்துவர். தமிழ் நூல்களோடு பொருந்தக் களவு, கற்பு என இரு கைகளால் வகுத்து அதனை விளக்குவர்.

இன்பத்துப்பாலுக்கேற்பச் சுவை மிகுந்த நடையைக் காலிங்கர்⁹ போன்றே இவரும் இப்பகுதியில் எழுதிச் செல்வதை,

“ களவாவது, பிணி மூப்பு இறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மையராய் உருவும் திருவும் பருவமும் குலமும் குணமும் அன்பும் முதலியவற்றால் தம்முள் ஒப்புமை உடையவராய் தலைமகளும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றிப் பால்வகையான் தாமே எதிர்ப்பட்டு புணர்ந்து வருவது

பொழில் விளையாட்டுவிருப்பான் ஆயநீங்க அதன் கட்டமியளாய் நின்றானை, வேட்டவிருப்பான் இளையார் நீங்கத் தமிழனாய்வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன் அவள் வணப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல் ”

என்ற காமத்துப்பாலின் முற்பகுதியில் காணலாம்.

உரையாசிரியர்களின் இயல் பாகுபாடு

அறத்துப்பாலை பாயிரம், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் என நான்கு இயல்களாக வகுப்பதில் மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், காலிங்கர், பரிமேலழகர் ஆகிய நால்வரும் ஒன்றுபட்ட கொள்கை உடையவராக இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

மணக்குடவர் பொருட்பாலை அரசியல், அமைச்சியல், பொருளியல், நட்பியல், துன்பவியல், குடியியல் எனக் காண்பர். வேறு சிலர் படையியல், அரணியல் எனப் பகுப்பதைக் கண்டு அப்பகுப்பை மறுக்கும் முகத்தான், அவை யெல்லாம் ஒருவனால் ஆக்கப்படும் பொருள் ஆகவின் பொருளியல் என அடங்கும் எனக் காரணம் காட்டுவார்.

துன்ப இயலை நட்பியலுள் அடக்குதல் இயலாது என்னும் கருத்தைப் பேதைமை புல்லறிவாண்மை என்னும் அதிகாரங்களில் நட்கப்படாததும், நட்கப்படுவதுமன்றி ஒருவர்க்குத் துன்பத்திற்குக் காரணமாம் என்று கூறித் தாம் துன்ப இயல் அமைத்தமைக்குச் சான்று கூறுவர்.

காலிங்கர் ஏழு இயல்களாகப் பகுத்திருக்கிறார். அவை அரசியல், அமைச்சியல், அரண், கூழ், படை, நட்பு, குடி என்பன.

ஆனால், பரிமேலழகரோ அரசியல், அங்கவியல் ஒழியியல் என மூன்று வகையாகப் பகுப்பார்.

காமத்துப்பாலைக் களவியல், கற்பியல் என மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பரிமேலழகர் ஆகியோர் பகுக்கக் காலிங்கர் மட்டும் ஆண்பால், பெண்பால், இருபால் என மூன்றாகப் பகுப்பார்.

எனவே, மூன்று பால்களிலும் இயல் வகுக்கும் போக்கினை ஒப்பிடும்போது அறத்துப்பாலில் மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் காலிங்கர் ஆகிய மூவருடனும் காமத்துப்பாலில் மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள் ஆகிய இருவருடனும் இயைந்து செல்லும் பரிமேலழகர் பொருட்பாலில் முற்றிலும் மாறுபட்டுச் செல்கிறார் காலிங்கருடன் பொருளிலும், காமத்துப்பாலிலும் முழுதும் மாறுபடுகிறார்.

உரையாசிரியர்	இயல்	அதிகாரம்
அறத்துப்பால்		
மணக்குடவர்	} பாயிரம் இல்லறவியல் துறவறவியல் ஊழியல்	4
பரிப்பெருமாள்		20
பரிமேலழகர்		13
		1

உரையாசிரியர்	இயல்	அதிகாரம்
பொருட்பால்		
மணக்குடவர்	அரசியல்	25
பரிப்பெருமாள்	அமைச்சியல்	10
	பொருளியல்	5
	நட்பியல்	5
	துன்பவியல்	12
	குடியியல்	13 (70)
காலிங்கர்	அரசியல்	25
	அமைச்சியல்	10
	அரண்	2
	கூழ்	1
	படை	2
	நட்பியல்	17
	குடியியல்	13 (70)
பரிமேலழகர்	அரசியல்	25
	அங்கவியல்	32
	ஒழியியல்	13 (70)
காமத்துப்பால்		
மணக்குடவர்	களவியல்	7
பரிப்பெருமாள்	கற்பியல்	18 (25)
பரிமேலழகர்		
காலிங்கர்	ஆண்பால்	7
	பெண்பால்	12
	இருபால்	6 (25)

இவற்றைக் காணும்போது, குறிப்பாகப் பொருட்பாலைக் காணும்போது, அங்கவியல் என்ற பிரிவிலேயே மற்ற உரையாசிரியர் காணும் வகைவகையான இயல் அமைப்புகளைச் சுருக்கி ஒன்றாகக் காண்பதும், தம் காலத்திற்கேற்பக் குடியியலை ஒழியியல் நினைவில் காட்டுவதும் புலப்படுகிறது.

பால் பகுப்பில் பரிமேலழகர் மிகைபடாதும், குறைபடாதும் அளவுபடப் பகுத்துள்ளார்.

மணக்குடவர், பரிமேலழகர் ஆகிய இருவரும் அறத்துப் பாலில் காணும் எல்லா அதிகாரங்கட்கும் முன் அடைவு எழுதியுள்ளனர்.

கடவுள் வாழ்த்து, மெய்யுணர்தல் தவிர மற்றவற்றிற்குப் பரிதியின் முன் அடைவு காணப்பெறுகிறது.

காலிங்கருடைய முன்னடைவு தீவினை அச்சத்திற்கு மட்டும் திருப்பனந்தாள் உரைக்கொத்தில் (1969) காணப் படுகிறது. தேசிகர் உரைவளத்தில் (1957) வெஃகாமை, தீவினை அச்சம், அருளுடைமை ஆகிய அதிகாரங்கட்குக் காணப்படுகிறது.

திருப்பனந்தாள் உரைக்கொத்தில் (1969) பரிப்பெரு மாள் முன்னடைவு காணப்பெறவில்லை. ஆனால் தேசிகர் உரைவளத்தில் (1957) 1, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 25, 26, 27, 29, 31 ஆகிய 19 அதிகாரங் களில் பரிப்பெருமானின் முன்னடைவு காணப்பெறுகின்றது.

பொருட்பால்

பொருட்பாலில் இறைமாட்சி என்ற ஓர் அதிகாரத்திற்கு மட்டும் காலிங்கரின் முன்னடைவு காணப்பெறுகிறது. 'உழவு' அதிகாரத்திற்கு மட்டும் பரிதியில் முன்னடைவு காணப்பட வில்லை. தெரிந்து வினையாடல், பொச்சாவாமை, நட்பு, தீநட்பு, வரைவின் மகளிர், குடிமை, உழவு இவற்றிற்குப் பரிப்பெருமானின் முன்னடைவு காணப்பெறுகிறது. திருப்ப னந்தாள் திருக்குறள் உரைக்கொத்துப் பதிப்பில் (1960) மணக்குடவர் பரிப்பெருமாள் ஆகிய இருவரின் முன்னடைவு குடிசெயல்வகை, நல்குரவு, இரவு, இரவச்சம், கயமை ஆகிய அதிகாரத் தலைப்புகளின் கீழ் இணைந்து காணப்படுகிறது. ஆனால் இவ் அதிகாரங்களில் பரிப்பெருமாள் முன்னடைவு இருப்பதாகத் தருமபுர உரைவாம் (பொருட்பால் - 1951) குறிப்பிடவில்லை.

பண்புடைமை அதிகாரத்திற்குப் பரிப்பெருமானின் முன் னடைவு காணப்பெற, மணக்குடவரின் முன்னடைவு காணப் பெறவில்லை. (இவ் அதிகார முழுமைக்கும் மணக்குடவர் உரை கிடைத்திலது).

பொருட்பாலில் எல்லா அதிகாரங்கட்கும் பரிமேலழகர் அதிகார முன்னடைவு தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காமத்துப்பால்

காமத்துப்பாலில் பரிதியின் முன்னடைவு தகையணங்குறுத் தலுக்கு மட்டும் கிடைக்கிறது.

காலிங்கர் முன்னடைவு தகையணங்குறுத்தலுக்கும் குறிப் பறிதலுக்கும் கிட்டியுள்ளது.

பரிப்பெருமாள், மணக்குடவர் காமத்துப்பாலில் காணும் எல்லா அதிகாரங்கட்கும் முன்னடைவு கண்டதாகத் திருப் பனந்தாள் உரைக்கொத்தில் (1970) காணப்படுகிறது. ஆனால் தருமபுர ஆதின உரைவளத்தில் (1952) 11 அதிகாரங் களுக்கு மட்டுமே (109 - 112, 116, 121-123, 128, 132, 133) பரிப்பெருமாளின் முன்னடைவு தரப்பட்டுள்ளது.

பரிமேலழகரும் மணக்குடவருமே காமத்துப்பாலில் எல்லா அதிகாரங்கட்கும் முன்னடைவு தந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

எனவே, மூன்று பால்களையும் அதிகார முன்னடைவில் அடிப்படையில் ஆயும்போது,

1. அனைத்து அதிகாரங்கட்கும் பரிமேலழகரே முன்னடைவு நல்கியுள்ளார்.
2. இவருக்கு மணக்குடவர் இத்துறையில் முன் னோடியாக இருந்திருக்கிறார்.

என்பவை தெளிவாகின்றன.

அதிகாரப் பொருள் தீவினை அச்சம்

தீவினை அச்சம், அருளுடைமை ஆகிய இரு அதிகாரங் களுக்கும் இவ் ஐவர் எழுதிய முன் அடைவு கிடைத்துள்ளது. எனவே அவற்றை ஒப்பாய்வு செய்ததின் விளைவாகக் கீழ்க் காணும் முடிவைப் பெற முடிகின்றது.

தீவினை அச்சம் என்பதை மணக்குடவர், 'தீவினை களைப் பிறர்க்குச் செய்யத் துணியாமை' என வினைசெயல் அடிப்படையில் முன்னடைவு கூறியுள்ளார்.

உறுப்பு நிலை என்பதைக் கருதி இவ் அதிகாரத்தை வாயால் கூறும் தீச்சொல் விலக்கும் 'புறங்கூறாமை' 'பயனில சொல்லாமை' என்ற அதிகாரங்களின் பின் வைத்த நிலையைக் கருதியதை, 'அவையிற்றின் டிற்கூறப்பட்டது' என்பர் பரிப் பெருமாள்.

இதனைப் பரிதியார் 'பாவத்தைப் பண்ணப் பயப்பட வேணும்' என மன அடிப்படையில் எழுதிச் செல்வர். இங்ஙனம் மூவரும் உடல், மனம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் தீவினை செய்யாமை பற்றிச் சுருங்கிய நிலையில் முன்னடைவு கூறியுள்ளனர். இதில் பரிதியார் பேச்சுமொழியைக் கையாள் கின்றார்.

காலிங்கர் இவ்விடத்து மனம், மொழி, மெய்வழி வினை செல்வதைக் கூறி, அவற்றுள் அடக்கமுடைமை, வெஃகாமை எனப் பலவாறான மனக்கருத்தின் அறத்தியல்பு உணர்த்திப் பின்பு புறங்கூறாமை, இனியவை கூறல் எனப் பலவற்றால் வாய்மொழியின் அறத்தியல்பு உணர்த்தி, மற்று இனித் தீவினை அச்சம், ஒப்புரவறிதல், ஈகை, புகழ் என்பவனவற்றால் காயச் செய்தியில் அறத்தியல்பு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் முன்னர்த் தீவினைக் குற்றம் அறிவிக்கின்றது எனக் கூறும்போது அதிகார முன் பின் அமைந்த முதல் நோக்கில் அறத்தினைக் காணும் நோக்குப் புலப்படுகிறது.

பரிமேலழகர், 'பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனால் மெய்யின்கண் நிகழும் பாவங்களெல்லாம் தொகுத்து விலக்குகின்றார் ஆகலின் இது பயனில சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது' என்றுரைப்பர்.

இதில் உறுப்பினால் செய்யும் தீவினை பற்றி இவர்க்கு முன்னர்த் தோன்றிய உரைகாரர்கள் கருத்தை ஒட்டிய பாங்கும், அதிகார வைப்புநிலை பற்றிச் சுருங்கிய நிலையில் முன்னடைவு கூறியமையும் புலப்படுகின்றன.

அருளுடைமை

மணக்குடவர் அருளுடைமை அதிகாரத்திற்கு முன்னடைவாக அதனை 'ஈரமுடைமை' எனக் கூறி, அதன் விளக்கமாகப் 'பிற உயிர்த்துண்பத்தைத் தன் உயிர்த் துண்பமாகக்கருதும் தன்மை' என்பார். இதனால் அருளின் விளக்கம் மட்டும் பெறப்பட்டது.

பரிதியார் சுருங்கிய அளவில் 'அருளுடைமை யாவது வானப்பிரஸ்தம்' என்று உரைத்துள்ளார். பரிப்பெருமான் 'துறவறம் என்பது தவம் மேற்கொண்டொழுதல்' எனக் கூறி அதனை வானப் பிரத்தம், சந்யாசம் என வகைப்படுத்தி அவற்றுள் 13 அதிகாரங்களும் அமையும் முறையைக் கூறி இல்வாழ்வார்க்கு ஏற்றதால் அவற்றிற்குப் பின்னாகவும் தவத்திற்கு முன்னாகவும் அருளுடைமையும் புலால் மறுத்தலும் வைத்த அதிகார வைப்புமுறையும் கூறுகிறார்.

இதனால் துறவற இலக்கணம், வகை, உரிய அதிகாரங்கள், அவை அமைந்த முறை என்பனவற்றை அவர்தம் உரையால் அறிகிறோம்.

காலிங்கர் முன்னடைவால், இல்லறத்தின் பின் துறவறம் வரும் முறை; அதன் முதற்காரணம் அருளுடைமை; அது அனைத்துயிர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்வது; அருளினிற் செய்யும் தவம் வஞ்சனை உடைத்தாய் அஞ்சத்தக்கது; ஆதலால் துறவறம் பூண்பார்க்கு நிறையருள் வேண்டும் என்பதனை அறிவிப்பது அருளுடைமை எனக் கூறுவார். இதனால் காலிங்கர் உரையில் இயல் அமைப்பில் காணும் இயைபு, காரண காரிய முறைமை, அருளின் இலக்கணம், அது இல்வழிப் படுங்குற்றம், அதிகார நுதல்பொருள் ஆகியவற்றைக் கூறும் பாங்கு முதலாயின புலப்படுகின்றன.

பரிமேலழகர் எழுதிய முன்னடைவில் துறவறம் என்பதனை, இல்லறத்தின் வழுவாதொழுதி, அறிவுடையதாய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடுபேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய். அறம் எனக் கூறும்போது இல்லற நெறியில் கூர்தலறமே துறவறம் எனச்சுட்டி அவ்வறத்தில் வினை மாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டுத் துறவறத்தாரால் காக்கப்படும் விரதங்களையும் அவற்றால் அவை தூயவாய் வழி உதிப்பதாகிய ஞானமும் என இருவகைப்படுத்தி உரைப்பார். அறம் செய்வதையும், பாவம் ஒழிவதையும் விரதங்கள் எனவும், அவற்றைத் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்து கொள்வர் என உரைத்தும், அவற்றுள் சிறப்புடையன சிலவற்றை வள்ளுவர் கூறத் தொடங்கினார் என அருளுடைமை அதிகாரத் தோற்றுவாயில் உரைப்பார்.

இவ் விரிந்த, ஆழமான அடிப்படையின் வாயிலாக அருளுடைமையைத் 'தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லா உயிர்கள் மேலும் செல்வதாகிய கருணை' எனவும், இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை போலத் துறவறத்திற்கு அருளுடைமை சிறந்ததால் முற்சூறப்பட்டது' எனவும் உரைப்பார். இதனால் வினை மாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு விரதம் மேற்கொண்டு அதன்வழி ஞானம் பெறும் வழியைக் காட்டும் முதற்படி அருளுடைமை என்கிறார். துறவறம் என்பதற்கேற்பத் தொடர்பு பற்றா நிலையையும் இல்லறத்தின் வழுவா-இயல்பினால் கருணை இயல்பாக எழுந்த நிலையையும் அதுவே துறவறத்தில் சிறந்த நிலை பெற்றமையையும் முன்னடைவில் கூறியுள்ளார்.

மணக்குடவரும் பரிதியாரும் முன்னடைவு கூறுவதில் சுருக்க நெறியைப் பின்பற்றுகின்றனர். அப்பண்பினைப் பரிமேலழகர் அருளின் இலக்கணமும் அதிகார வைப்பும் கூறுவதில் பின்பற்றியுள்ளார். பரிப்பெருமாள் துறவற இயலின் முழுமை நோக்கை அதிகார எண்ணிக்கை கொண்டு கூறும் முறைமையைப் பரிமேலழகர் தவிர்த்து, 'பலவற்றையும் அகப் படுத்து நிற்கும் சிறப்புடைய சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் தொடங்கி' எனக் கூறும் பொதுமை நெறியில் முடிப்பார்.

காவிங்கர் உரையில் காணும் காரண காரிய முறை வளர்ச்சி சுட்டி 'நிறையருள்' என்பதைக் கருணை என்னும் ஒரு சொல்லால் காட்டியுள்ளார்.

அறத்துப்பாலில் இல்லற இயலில் அமைந்த ஓர் அதிகாரத்திற்கும் துறவற இயலில் அமைந்த ஓர் அதிகாரத்திற்கும் அமைந்த முன்னடைவுகளை ஆயும்போது மணக்குடவர், பரிப்பெருமாள், பரிதியார் ஆகியவர்களை ஒரு குழுவாகவும், காவிங்கரைத் தனி ஆசிரியராகவும் காண முடிகிறது.

மணக்குடவர், பரிதியார், பரிப்பெருமாள் ஆகிய மூவரும் சுருங்கிய நெறியில் முன்னடைவு கூறுகின்றனர்.

காவிங்கர் விரிவு நெறியில் உரை கூறுகின்றார்.

பரிமேலழகர் இவ்விரு நெறிகளையும் உணர்ந்து பொருளின் இன்றியமையாமை நோக்கி இவ் இருநெறிகளில் உரை கூறிச் செல்கிறார்.

உரை வேறுபாடு

இனி, தனித்த நிலையில் குறளுக்கு உரை காணுமிடத்து இவ்வுரைகாரர்கள் போக்கினை ஆய்வோம். சான்றாக,

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமும் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார் (952)

என்னும் குறளுக்கு, “ஒழுக்கமுடைமையும், மெய்ம்மை கூறுதலும், சுற்றம் மறைத்தலாகிய நாணமுடைமையும் ஆகிய இம் மூன்றினையும் தப்பார் உயர்குடிப் பிறந்தார் என்றவாறு” என மணக்குடவர் உரை கூறுவார். அதில் வாய்மை, இழுக்கார் என்ற சொற்களுக்குப் பொருளும் நாண் என்பதற்குப் பொருள் விளக்கமும் கூறிக் குடி என்ற சொல்லுக்கு அடைசேர்த்துள்ளார்.

பரிப்பெருமான் உயர் என்ற அடைசேர்க்காமல் ‘இவை மூன்றினையும் தப்பி ஒழுக்கார்’ என்று ஒழுகு நெறியைக் காட்டுவர். (960)

பரிதியார், ‘வாய்மை’ என்ற சொல்லுக்குச் ‘சத்திய வசனம்’ எனவும், ‘குடிப்பிறந்தார் இழுக்கார்’ என்ற தொடர்க்கு ‘குடிப்பிறந்தார்க்குக் கைவரும்’ எனவும் பொருளுரைப்பர். இங்கு மணக்குடவரும், பரிப்பெருமானும் எழுவாய்த் தொடராகக் கொண்டதை இவர், நான்காம் வேற்றுமைத் தொடராக மாற்றிய நிலை புலப்படுகிறது.

காலீங்கர், கீழ்ச்சொல்லிப் போந்த ஒழுக்கமுடைமையும், வாய்மை நிகழ்ச்சியும், அங்குத் தோற்றம் செய்த நாணமுடைமையும் என்னும் இம்மூன்றும் சிறிதும் வழுவுகில்லார் : யார் எனின் குடிப்பிறந்தார் என்றவாறு’ என விரிந்த நிலையில் உரைப்பர். இவ்வுரையில் சொற்களுக்கு முன்னே கூறும் விளக்கம் முன்னர்க் கூறிய அதிகாரங்களின் அடிப்படையையும், பண்புகள் குடிப்பிறந்தார் உடைமையாகும் நிலையையும் காட்டி, யார் எனின் என்ற வினாவை எழுப்பி அதற்கு விடையாகக் குடிப்பிறந்தார் என்ற விடையை நல்குவர். இந்நெறியில் விரிவும், வினா விடை வடிவில் தெளிவும் புலப்படுகின்றன.

பரிமேலழகர், ‘உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்தார் தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாண் எனப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும்

கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார் என்றவாறு' என்றாரைப்பர். வாய்மைக்கு மெய்ம்மை என்ற சொற்பெய்துள்ளமையைப் பரிதியார் சத்திய வாசகம் எனக் கூறியதோடு ஒப்பிடிந் இதன் சிறப்புப் புலப்படும்.

ஒழுக்கம், வாய்மை, நாண் என்பவற்றை, 'ஒழுக்கம் முதலியன மெய்ம்மொழி மனங்களினவாகவின் அம்முறைய வாயின' எனக் கூறினார். 'கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார்' என்ற கூற்றின் சிறப்புரையாக இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின் 'இழுக்கார்' என்றார்' எனவும் உரைப்பர்.

ஐவர் உரையையும் ஒப்பிட்டாய்ந்ததின் விளைவாகக் குறளின் சொற்பொருள் காண்பதில் எளிமையைப் பின்பற்றும் முறையையும், பெரிதும் ஒன்றுபட்ட நடையையும், மணக்குடவர் பரிப்பெருமாள் உரைகளில் காண்கிறோம்.

பரிதியார் வடசொல் ஆட்சியை விரும்பிக் கையாள்வதையும், விரிந்த வடிவில் அமைந்த உரை கூறி, வினா விடை காணும் வகையில் கேட்போருக்குத் தெளிவூட்டும் வகையில் காண்பதர் உரை அமைந்ததையும் காணலாம்.

எளிய உரை, குறளின்கண் அமைந்த சொல்லமைப்பு, அவற்றின் பொருட்காரணம் காட்டுதல், அவற்றின் தனிப் பொருள் குறள் காட்டும் மாந்தர் இயல்போடு இயைதல் முதலாயினவற்றைப் பரிமேலழகர் உரையுள் காண்கிறோம்.

முறைமையும், சொற்பொருள் இயையில் இயற்கையிலமைந்த தொடர்பும் சுட்டிக் குறளில் காணும் பொருள் மேம்பாட்டைக் காட்டும் தனிப்பண்பையும் பரிமேலழகர் உரையுள் காண்கிறோம்.

மணக்குடவர், உழவதிகாரத்தில் காணும் பொருள் கூறிய பின், மேலும் நூலாசிரியர் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில், 'இது நாடோறும் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்றது' என உரைப்பர்.

இதனை மேலும் விளக்கும் வகையில் 'பாராக்கால் பயன் குன்றும்' என் எதிர்மறை வகையில் பொருள் விளக்கம் காட்டி உழுதிற்றதைப் புலப்படுத்துவர் பரிப்பெருமாள்.

நிலம் என்பதை வயல் என்னும் பெண் எனக் கூறி, 'வாடுமாப்போல்' என்று பொருளுரைப்பர் பரிதியார்.

காலிங்கர் மற்றவர்கள் கொண்ட குறட்பாடத்தைக் கொள்ளாமல், “நிலமடந்தை புல்லாள் புரள விடும்” என்று வேறு பாடங்கொண்டு கீழ்வருமாறு பொருள் உரைப்பர் :

“தன் நிலக்கிழத்தியைப் பயிர்முகத்துத் தான் சென்று பலநாளும் விழி ஓட்டிப் பாரானாகில் அந்நிலமடந்தை அவனை என்றும் மேவாளாகித் தனக்கு அலங்காரமாகிய பயிர்க்கோலம் அழிந்து தன்னோடு பொருந்தி. வாழாளாகிப் புலந்து இவன் வாழ்க்கையைப் புரள விடும் என்றவாறு”.

மேலும், காலிங்கர் மற்ற உரையாசிரியர் கொண்ட பாடத்தைக் காட்டி ‘கற்புடை மகளிரை ஊடிவிடும் என்பது பொருள் அல்ல. கிழவன் என்றது அந்நிலத்துக்கு உரியன் என்றது’ எனப் பிறர் உரையை மறுப்பர். இக்குறளை உழவு அதிகாரத்தின் இறுதிக் குறளாகக் கொண்டதால் அடுத்துள்ள நல்குரவு என்ற அதிகாரத்திற்கு;

‘உழுதலைச் செய்யாது இகழ்ந்திருப்பின் இல்வாழ்க்கை புரளும் என்பதனால் வறுமை வந்தெய்தும் குறிப்பு உணர்த்தியமையான் இதன் பின்னரே அதனை அறிவிக் கின்றது மேலையதிகாரம்’

என முடித்துக் காட்டுவர்,

பரிமேலழகர், செல்லான் இருப்பின்’ என்ற தொடர்க்கு ‘நாடோறும் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக் குமாயின்’ என விரிந்த நிலையில் பொருள் காட்டிப் புலக்கு மிடமும் ஊடுதற்குரிய வினையும் கூறுவதைக் காணலாம்.

செல்லுதல் என்ற சொற்கு ஆகுபெயர் என்ற இலக்கணக் குறிப்பு வரைந்த நோக்கினைப் போய்ப் பார்த்து வேண்டுவன செய்தல்’ என்னும் காரணப் பொருள் கொண்டு உணர்த்து கிறார். இல்லாள், கணவன் என்ற உறவின் பிணைப்பைப் புலப்படுத்தத் தானே சேறல் வேண்டும் என்பது போதரக் ‘கிழவன்’ என்றார் என்று சொல் விளக்கம் கூறுகிறார். மேலும் நில விளைவுக்கும், இல்லற இன்பத்திற்கும் பொதுவாக அமைந்த சொல்லினைக் கொண்டே ‘அவன் போகும் இழத்தல் நோக்கி’ என முடித்துக் காட்டுகிறார்.

இதனால் இலக்கணம் சுட்டிப் பொருள் கூறல், குறளினைகத்தே அமைந்த சொல்லின் துணைகொண்டு பொருள் விளக்கம் காணல், உவமைக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள உறவை இருவேறு சொற்களில் கூறாமல் சொற்சுருக்கம் கருதிப் பொதுச் சொல்லைப் (போகம்) பயன்படுத்தி உரையழகு காணும் போக்கு முதலாயினவற்றை அறிகிறோம்.

சொற்பொருள் ஆய்வு

குறளில் காணும் சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் தத்தம் அறிவு, அனுபவம் ஆகிய அடிப்படைகளில் பொருள் காணுகின்றனர். அவற்றுள் சில சான்றுகளைக் காணலாம்.

சான்றாக, 'மகளிர்' என்னும் சொல்லுக்கு இவ் ஐந்து உரையாசிரியர்களும் எங்ஙனம் பொருள் கொண்டனர் என்பதைக் காண்போம். மகளிர் என்னும் சொல் குறளில் 57, 822 912, 918, 974 ஆகிய குறட்பாக்களில் வருகின்றன, அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பொருள் வருமாறு :

குறள்	மணக் குடவர்	பரிதியார்	பரிப் பெருமாள்	காளிங்கர்	பரிமேலழகர்
57	குலமகளிர்	குலமகளிர்	—	இல்வாழ்க்கைக்குரிய மகளிர்	குலமகளிர்
822	பெண்	—	—	குலமகளிர்	பெண்
912	மகளிர்	மடவார்	மகளிர்	மகளிர்	மகளிர்
918	மகளிர்	மகளிர்	மகளிர்	மகளிர்	மகளிர்
974	—	குலமகள்	மகளிர்	மகளிர்	மகளிர்

அதிகாரப் பொருண்மையை ஒட்டியும், அடைய ஒட்டியும் ஒரு சொல்லின் குறிப்பிட்ட பொருளை வரையறுப்பது மரபு, மகளிர் என்ற சொல் பொதுவாகப் பெண்களைக் குறிக்கும்.

மேலே கண்ட அடைவால் மகளிர் என்ற சொல் எடுத்தாண்ட இடங்களையும், அதற்கு உரையாசிரியர் கண்ட பொருள்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியும். பொதுவாக இச்சொல்லைப் பொறுத்தவரை அதிகாரத்தை விட அடைமொழியின் துணைகொண்டே உரையாசிரியர்கள் பொருள் கண்டுள்ளனர்.

‘மகளிர் மனம் போல வேறுபடும்’ (822) என்னும் குறளில் அமைந்துள்ள ‘மனம்’ என்னும் சொல்லிற்கு உரையாசிரியர்கள் பொருள் கண்டதைக் காண்போம்:

மணக்குடவர் பெண்மனம் எனவும், பரிதியார் அப் பெண்டிரை இருமனப் பெண்டிர் எனவும் பொருள்காண்பர். காலிங்கர் பொதுமகள் என்னாது மகளிரெனப் பொதுவகையால் கூறியதால் ‘குலம்களிருங் குணம் கெடுதல் கூடும்’ என்ற குறிப்பு வெளிப்படுகின்றது.

பரிமேலழகர் ‘பெண் மனம் பேதின்றொருப் படுப்பேன் என்னும் எண்ணில் ஒருவன்’ என்னும் வளையாபதித் தொடர் கொண்டு சுட்டுவர்.

இங்ஙனம் பரிமேலழகர் காலிங்கர் பொருளைத் தழுவினது போல இங்குப் பொருள் கூறிச் செல்வதைக் காண்கிறோம்.

இவ்வாறே பிற சொற்களுக்கும் அடைவு கண்டு தெளிதல் கூடுமாயினும் விரிவஞ்சி இங்கு ஒன்று மட்டும் காட்டப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் மேலும் இரு சொற்களுக்கு (காரிகை 571. கை 925) உரையாசிரியர் காணும் பொருள் நெறியை ஒப்பாய்வு செய்வோம்.

‘காரிகை’ (571) என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் கூறும் போது மணக்குடவர் ‘அழகு’ என்பர். பரிப்பெருமானும் ‘அழகு’ என்பர். பரிதியார் ‘திருமாத’ என்று கூற, காலிங்கர் ‘நன்மை’ என்பர். பரிமேலழகர் மணக்குடவர், பரிப்பெருமான் வழிநின்று, அழகு என்ற பொருளையே கூறி அதனை ‘உயிர் அழகு’ எனச் சுட்டி ‘உயிருக்கு உறுப்பு அது’ என நிலைபேறும் கூறுவர்.

‘கை’ என்ற சொல்லுக்குப் (925) பயன் என்ற பொருளில் மணக்குடவரும் பரிப்பெருமானும் பொருள் காணப் பரிதியார் ‘கையாம் உறுப்பையே’ குறிப்பிடுவர். காலிங்கரோ ‘ஒழுக்கம்’ என்பதைத் தனித்து எடுத்துரைப்பர். ஆனால் பரிமேலழகர் ‘செய்வது’ என்று பொருள் கூறி அது அப்பொருள் உடைய தாதலைப் ‘பயனுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று’ (புறம் 20) என்ற புறநானூற்றுத் தொடர் கொண்டு நிறுவுவர்.

இப்பொருளே மரபுநெறி நின்று சிறந்து நிற்பதைக் காட்டுகிறது.

பாட வேறுபாடு

உரையாசிரியர்கள் திருக்குறளில் கண்ட பாடபேதங்கள் பலவாக உள்ளன.¹⁰

மணக்குடவரினின்றும் 6 இடங்களில் பரிப்பெருமாள் பாட வேறுபாடு கொண்டுள்ளார். (480, 1077, 1081, 1116, 1178, 1195). இவற்றில் பெரிதும் காமத்துப்பாலிலேயே இவ்வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

காலிங்கர் (288, 317, 939, 1033) காட்டிய பாடவேறுபாடுகளைப் பரிமேலழகர் மூலபாடமாகக் கொண்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பரிமேலழகர் தம்முடைய உரையில் 48 இடங்களில் பிறர் உரைக்கும் பாடவேறுபாடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹¹ அவற்றுள் காரணங்காட்டி மறுத்தவை 8. மீதி இடங்களில் பாடங்கள் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்காததால் அவை பொருத்தம் உடையன எனக் கொண்டார் எனலாம்.

காலிங்கரின் பாட வேறுபாடுகளை 15 இடங்களில்¹² பரிமேலழகர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

எனவே உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட பாட வேறுபாடுகளைக் காணும்போதும், அவற்றிற்கு அவர்கள் எழுதிய உரை வேறுபாட்டைக் காணும்போதும் பெரும்பான்மையான இடங்கள் அவற்றைத் தழுவிச் செல்வதைக் காண்கிறோம்.

பொதுவாக உரையாசிரியர்கள் பாட வேறுபாடுகளைச் சுட்டுவதில்,

1. இலக்கணம் கூறி மறுத்தல்
2. ஆசிரியர் ஓதியதை அறியாமல் உரையாசிரியர்கள் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு உரைத்தல்
3. பொருண்மைவழி நின்று மறுத்தல்
4. பிற உரையாசிரியர் கூறும் வேறு பொருளைக் கூறி அது பொருந்தாமையை வினை அடிப்படையில் நின்று மறுத்தல்

பரிமேலழகரும் பிற உரையாசிரியர்களும் ஓர் ஒப்பாய்வு. 211

ஆகிய நெறிகளை எடுத்தாளுவர்.

இங்ஙனம் இலக்கணம், ஆசிரியர் உளம் அறியாமை, சொற்பொருண்மை காணாமை என்பன போன்ற காரணங்களால் முன்னோர் உரை மறுக்கும் நெறி பரிமேலழகர் உரையிலும் காண முடிகிறது.

இவ்வகையில் இன்னும் பழமொழிகள், புராணக் கதை மரபுகள், எடுத்துக்காட்டி விளக்கி மேற்கோள் கூறல், மரபு நெறி, ஆசிரியர் சிறப்புச் சுட்டல் போன்ற பல வகையாலும் உரையாசிரியர்களின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை உரையடிப்படையில் ஆராய்தற்கு இடமுண்டு. அது இக்கட்டுரையின் தலைப்புக்கு மிக விரிந்து செல்லுமாகலான் சில கூறுகளில் மட்டுமே ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

குறிப்புகள் :-

1. குறள் 28, 284, 778, 1198.
2. திருக்குறள் காமத்துப்பால், காலிங்கநூரை : பரிப் பெருமானாரை, தி. பொ. பழநியப்ப பிள்ளை பதிப்பு - ப. 140.
3. திருக்குறள் உரைக்கொத்து பொருட்பால் பதிப்பு திருப்பனந்தாள் காசிமடம் - ப. 27.
4. திருக்குறள் காமத்துப்பால், காலிங்கர் - பரிப்பெருமா ளுரை, ப 2.
5. அப்பாத்துரை, கா., திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை, நான்கு தொகுதிகள், (1967, 1968, 1970, 1971). குழந்தை, அ. மு., திருக்குறள் குழந்தையுரை, (1949) தேவநேயப் பாவாணர், ஞா, திருக்குறள் மரபுரை, (1969).
6. வரதராசனார், மு., திருக்குறள் தெளிவுரை, (1949). மாணிக்கம், வ. சுப., உரைநடையில் திருக்குறள், (1936). கோவிந்தசாமி, மு., திருக்குறள் நயவுரை. (1962).
7. திருக்குறள் உரை வேற்றுமை மட்டும் குறித்துத் தனி ஆய்வு நூல் வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. - சாரங்கபாணி, இரா., திருக்குறள் உரை வேற்றுமை, அறம் (1957), பொருள் (1960). காமம் (1964)
3. தொல். களவியல் 14, 15
9. செய்குன்றும் இளமரக்காவும் ஆகிய யாரும் இல்லதோர் சிறையிடத்து மற்று இவன் வல்லப்பூக் கொய்துகொண்டு ஆங்கு இனிது நின்ற தலைமகளை நிரம்ப முன் தான் செய்த தவப்பயனாகிய விதிவகையால் ஓர் வேட்டம் போந்து விளையாடுகின்ற தலைமகள் ஒரு மான் தொடர்ந்து வந்து எய்திக் கண்டாள். கண்டபின் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
- காலிங்கர் உரை, குறள் 1081.
10. பாடபேதம் குறித்து மூன்றாம் இயலில் விளக்கப் பட்டுள்ளதெனினும் ஒப்பாய்வு கருதி இங்கும் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.
11. இயல் - 3, குறிப்பு - 29 காண்க.
12. குறள் 500, 501, 636, 660, 662, 979, 1058, 1161.
13. குறள் 421, 437, 501, 639, 710, 953, 958, 1012, 1013, 1052, 1056, 1081, 1122, 1161, 1178.

இயல் 6

**பரிமேலழகரின்
உரைப்பெருமை**

பரிமேலழகரின் உரைப்பெருமை

உரைப்பெருமை

பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரைத்திறன் குறித்து இது காறும் ஆராய்ந்ததில் அவர்தம் உரைப்பண்புகளாகப் பல வற்றைக் கண்டோம். இவ் ஆய்வினால் தெளியப்பட்ட பரிமேலழகரின் உரைப்பெருமையைக் கீழ்வருமாறு தொகுத்துக் காணலாம் :

பரிமேலழகரின் உரைத்திறனுக்கு அடிப்படையாக அமைவது அவர்தம் பல்துறைப் புலமை ஆகும்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த பயிற்சி உடையவர் என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ள சங்க நூல்கள், காப்பியங்கள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், சமய நூல்கள், இலக்கண நூல்கள் முதலிய 27 நூல்களிலிருந்து 230 மேற்கோள்களைக் காட்டியிருப்பதால் அறிகிறோம். இதனைக் கீழ்வரும் அடைவாலும் இவ் அடைவிற்குரிய முழு விவரத்தை இணைத்துள்ள பின்னிணைப்பாலும் நன்கு தெளியலாம்.¹

நூல்கள்	மேற்கோள்கள்	
சங்க நூல்கள்	10	62
காப்பியங்கள்	5	30
கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் *	5	104
சமய நூல்கள்	2	4
பிற	2	2
இலக்கண நூல்கள்	3	20
மேற்கோள் விளங்காப் பாடல்கள்		8
	27	230

* திருக்குறளை எடுத்தாண்ட இடங்களை இவ் ஆய்வேட்டின் மூன்றாம் இயல், குறிப்பு எண். 37 இன் கீழ்க் காணலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் புறப்பொருள் நூல்களுள் புறநானூற்றிலும், அகப்பொருள் நூல்களுள் கலித்தொகையிலும் பரிமேலழகரின் ஆழ்ந்த புலமை புலப்படுகின்றது. அது போன்றே காப்பியங்களில் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் இவற்றில் தோய்ந்த உள்ளம் குறளுரையில் பல இடங்களில் வெளிப்படுகின்றது. குறிப்பாக நீதிநூல்களில் நாலடியாரை 'நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' என்பதற்கேற்பத் தம்முரையில் எடுத்தாண்டு குறள் விளக்கத்திற்கு அணி செய்கிறார்.

வடமொழி இலக்கியங்களிலும் இவருக்கு ஆழ்ந்த பயிற்சி இருந்திருக்கிறது என்பதை வடநூற் கருத்துக்களாக 39 இடங்களில் குறிப்பதிவிருந்தும் வெளிப்படையாக மனுநூல் (அறத்துப்பால், உரைப்பாயிரம்), போசராசனின் இன்பநூல் (காமத்துப்பால் தோற்றுவாய்) ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாலும் தெளியலாம்.

அரசன், அமைச்சன், துணையாதற்குரிய பெரியோர், ஒற்றர், போர்ப்பணி, தூது, என்னும் பல்வேறு அரசியல் அங்கங்களை விளக்குமிடத்து ஏனைய உரையாசிரியர்களுக்கு இல்லாத ஆழ்ந்த அரசியல் புலமை இவர்பால் அமைந்து விளங்குவதைக் காண்கிறோம்.

பரிமேலழகர் இவ்வகையில் விரித்து உரைத்த கருத்துக்கள் இக்காலத்திற்கும் ஏற்பு உடையனவாய் இருப்பதை அறிஞர் சுட்டுவதனாலும் இக்கூற்று வலுப்படுகின்றது.

பொருட்பாலில் காணப்படும் வள்ளுவருடைய பொருள் நூல் கருத்துக்கள் இக்காலப் பொருள்நூல் முறைமைக்கும் பொருந்துவன என்று அறிஞர் பலரும் கருதுகின்றனர். இத் தொடர்பிலமைந்த குறட்பகுதிக்கு அமைந்த பரிமேலழகரின் உரைக்கருத்துக்கள் மேற்கூறிய கூற்றுக்கு ஆதாரமாக நின்று மேலும் விளக்கம் தருகின்றன என்பதை இவ்வாய்வில் கண்டோம். குறிப்பாக அரச வருவாய், செலவு, காப்பு போன்ற பொருள்நூற் பாகுபாடுகளை விளக்கி உரைப்பதினின்றும் இக்கருத்து வலுப்பெறுகின்றது.

அறத்துப்பாலில் கடவுள் வாழ்த்து, நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல், துறவு, மெய்யுணர்தல், அவாவறுத்தல், ஊழ் என்ற அதிகாரங்களுக்கு அமைந்த இவர் உரையிலிருந்து இவருடைய பல்சமயப் புலமை நன்கு வெளிப்படுகின்றது.

மறுக்கும் வழி மறுப்பினும் இவ்வாறு பல சமயக் கருத்துக்களை ஏற்றவிடத்து இணைத்துக் கூறுவதனால் அவருடைய சமயப் பொறை வெளிப்படுகின்றது என்பதை இவ்வூய்வில் கண்டோம்.

துறவு, மெய்யுணர்தல் என்னும் அதிகாரங்கட்கு உரை வருக்குமிடத்து இந்திய மெய்ப்பொருள் நெறியில் எண்வகை யோகம், தத்துவம் பற்றிய கருத்துக்களையும், நடைமுறை இயல்புகளையும் விரித்துக் கூறுவதனால் இத்துறைகளில் அவருக்கு இருந்த புலமையின் ஆழமும் அகற்சியும் வெளிப்படுதலைக் காணலாம்.

குறளின்கண் செறிந்து கிடக்கும் பொருளை வாங்கி விரித்து எழுதும் இடத்தும், பிறர் உரையினும் தம் உரையே சிறந்தது என நிறுவுமிடத்தும் சில தொடர்க்குச் சிறப்பான விளக்கம் தருமிடத்தும் பரிமேலழகர் அளவைநூற் கொள்கைகளை எடுத்தாளுவதால் அத்துறையில் அமைந்த புலமை நன்கு விளங்கும். (273-278).

ஏனைய உரைகாரர்களைக் காட்டிலும் பரிமேலழகர்தான், அளவைநூற் கூறுபாடுகளையும், கொள்கைகளையும் பெயர் விதந்து தம் உரைக்குப் பயன்படுத்துகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மருந்து என்னும் அதிகாரத்திற்கு அமைந்த இவர் உரையில், உடலியல், மருந்தியல் (Pharmacology), ஆகிய துறையறிவும், மருத்துவர், செவிலியர் ஆகிய மருந்துவத்துறையினர்க்குரிய ஒழுக்கலாறுகள் பற்றிய அறிவும், உணவு, உண்ணும் நேரம், அளவு, உணவின் தன்மை போன்ற ஆதாரன் (நோயாளி) மேற்கொண்டொழுதுதற்குரிய நெறிமுறைகள் பற்றிய அறிவும் விரவிக் கிடப்பதைக் காண்கிறோம்.

இத்துறையிலும் ஏனைய குறள் உரைகளிலும் பரிமேலழகர் உரையே சிறந்து விளங்குகிறது

குறிப்பறிதல் (பொருட்பால், காமத்துப்பால்) அதிகாரங்களுக்கு அமைந்த இவருடைய உரையில் உளவியல் பற்றிய சில நுணுக்கமான குறிப்புக்கள் இருப்பதால் இத்துறையிலும் அவருக்கிருந்த புலமையை அறிகிறோம்.

உழவு அதிகாரத்துள் இவர் வகுத்த உரையில் உழவுத் தொழிலின் பல்வேறு நிலைகள், அரசனது வருவாய்க்கும் உழவுத் தொழிலுக்குமுள்ள இயைபு என்பன குறிக்கப்படுதலின் இத்துறையிலும் அநீருக்கிருந்த அறிவு வெளிப்படுகின்றது.

பரிமேலழகர் கண்ட உரைப்போக்கில் சில வரையறைக் குட்பட்ட நெறிகளை இவ்வாய்வில் காண முடிகிறது. அவையாவன :

மூன்று பால்களையும் தொடங்குமுன் தோற்றுவாயாகச் சிறப்புரை எழுதிச் செல்கிறார்.

பாலில் காணும் இயல்களை வகுக்கும்போது மிகைநிலைப் பகுப்பையோ, குறைநிலைப் பகுப்பையோ கையாளாது தகுநிலைப் பகுப்பையே மேற்கொண்டுள்ளார்.

அதிகாரத் தோற்றுவாய் செய்து, அதன் இயைபையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

ஓரதிகாரத்தில் காணும் பத்துக் குறள்களையும் பொருளடிப்படையில் பகுக்கும் சிறப்பு முயற்சியைக் குறளின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை மேற்கொண்டுள்ளார்.

அறத்துப்பால், பொருட்பால்களுக்குக் கருத்துத் தொகுப்பை உரையிறுதியில் கூறிக் காணத்துப்பாலில் மட்டும் கூற்றுநிலைக்கேற்பப் பொருள் கூறுதற்குக் குறளின் முன்னர்க் கருத்துத் தொகுப்பைக் கூறியுள்ளார்.

குறளின் பொருள் விளக்கத்திற்கேற்பச் சொல்லையும் தொடரையும் வேண்டுமிடத்து அனாய் நிலையால் வருவித்துக் கொள்கிறார்.

விதப்புக் கிளவியால் பெறும் சிறப்புரையை நன்கு கூறிக் செல்கிறார்.

சொல்லுக்கு அரும்பொருள் காண்பதில் பரிமேலழகர் மற்ற உரையாசிரியர்களுள் விடத் தனித்து நிற்பதை உரை முழுதும் நன்கு காண முடிகிறது. (காண்க : பின்னிணைப்பு : 2)

அருந்தொடர் நயம் காட்டும் முறை, உவமையைப் பல நெறியில் நின்று விளக்கல், பாடபேதம் காட்டல், பிறர் உரை ஏற்றல், மறுத்தல் ஆகிய இரண்டிலும் காணும் முறைமை, முன்

னொடு பின் மலையாமை, குறளுரைக்குக் குறளின் மேற்கோள் ஆகிய சிறப்பு நெறிகளைப் பின்பற்றும் முறையை இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இலக்கிய உரை காணுகின்ற தமிழ் மரபையொட்டிச் சிறந்த உரையினைத் திருக்குறளுக்கு அமைத்திருப்பதை நன்கு தெளிய முடிகிறது. மேலைநாட்டின் தொடர்பால் விளைந்த அறிவுச் சூழலில் அம்மரபில் செல்லுகின்ற திறனாய்வுப் போக்கு நம் பண்டை உரையாசிரியர்க்கு உண்டா இல்லையா என்னும் வினா இக்காலத்து எழுப்பப்படுகிறது. இந்நிலையில் இன்று பெருமழக்கினதாக உள்ள விளக்கமுறைத் திறனாய்வின் அடிப்படைகள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றால் ஆராயுமிடத்துப் பரிமேலழகர் உரை சிறந்து விளங்குவதைக் காண்கிறோம்.

ஆழ்ந்த வாழ்க்கை அனுபவமும், மேற்கொண்ட நூலின் துறை அனுபவமும் அமையப்பெற்றுத் திருக்குறளின் பொருட் சிறப்பையும் கலைச்சிறப்பையும், கற்போர் விளங்கிக் கொள்ளு மாறும் அதனால் இன்பம் அடையுமாறும் ஒப்பாய்வு, பகுப் பாய்வு என்னும் இரு திறனாய்வுக் கருவிகளின் மூலம் தம் உரையை அமைத்துப் பரிமேலழகர் சிறந்த திறனாய்வாளராக வும் விளங்குகிறார் என்பதை இவ் ஆய்வில் கண்டோம்.

இலக்கணப் புலமையைப் பரிமேலழகர் மற்ற உரையாசிரியர்களை விட மிகுதியாகத் தம் உரையில் துணையாகக் கொண்டுள்ளார்.

எழுத்து இலக்கணப் புலமையை முதற்குறள் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

குற்றியலுகரம் போன்ற எழுத்துக்களைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறி அது சொற்றொடரில் புணரும் நெறிகொண்டு கிடைக்கும் உண்மைகளால் பிறர் உரையை மறுக்கின்றார்.

சொல்லிலக்கணத்தில் வினைச் சொல்லில் எச்சமுடிவுகளை மிகக் கூர்ந்து முடித்துக் காட்டுகின்றார்.

தொகை பற்றிய விளக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பொருள் முடிபைத் தெளிவு செய்கிறார்.

வேற்றுமைத் தொகையினை விரித்தும் வேற்றுமை மயக் கத்தில் எந்த வேற்றுமை எந்த வேற்றுமைக்குரிய பொருளில் வந்தது எனவும் அதற்குரிய உருபுகளைச் சுட்டியும் செல்வது இவர் உரையின் தனிச் சிறப்பெனக் கண்டோம்.

பொருளிலக்கணத்தில் களவு, கற்பு என்பதை அடிப்படை யாகக் கொண்டு காமத்துப்பால் உரையை வகுக்கின்றார்.

புறத்திணை இலக்கணத்தில் அவ்வத்துறைகளைக் கூறி அதன் அடிப்படையில் குறளின் பொருள் நலத்தை நன்கு காண முயல்வதில் வெற்றி பெற்றுள்ளதை இவ்வாய்வால் கண்டோம்.

குறிப்பாக எந்த அணியைக் குறள் பூண்டுள்ளதென எடுத்துரைப்பதில் மற்ற உரையாசிரியர்களை விடத் தனித்து நிற்கிறார் என்பதை இவ் ஆய்வு உணர்த்துகிறது.

பரிமேலழகர் தனித்தன்மையைக் காணும் முறையில் மற்ற உரையாசிரியர்கள் உரைகளை முழுமையாக ஒப்பிட வாய்ப் பில்லாவிடினும் சுருங்கிய அளவில் ஆய்ந்ததால் கிடைத்த உண்மைகள் பின்வருமாறு :

மணக்குடவர் பரிப்பெருமாள் போன்றவர் பின்பற்றிய சுருங்கிய நெறியைப் பரிமேலழகர் வேண்டுமிடத்துப் பயன் படுத்திக் கொண்டார்.

காலிங்கர் போன்று எல்லா இடத்தும் விரிந்த உரை கூறாமல் இன்றியமையா இடங்களில் மட்டும் அந்நெறியைப் பரிமேலழகர் மேற்கொண்டார்.

தம்காலத்து நிலவிய இலக்கணப் புலமையின் துணை கொண்டு குறளின் கருத்தை அறியவும் பிறர் உரையை மறுக்கவும் பயன்படுத்தினார்.

அதிகார முன்னடைவு விளக்கம் எல்லா அதிகாரங்கட்கும் இவர் ஒருவரே கூறியுள்ளார்.

இலக்கிய மரபுகளை எடுத்தாளும்போது குறளின் கருத்தை நன்கு உணரவும், பிறர் உரையைப் பொருந்தாமை கூறவும் கையாண்டதை அறிகிறோம்.

சின்னப்படி-1

1. பரிமேலழகர் எடுத்தாண்ட நூல்கள்

எண்.	பாடலடி	எடுத்தாளப் படும் இலக்கியம் (3)	குறளில் வரும் இடம் (4)	நோக்கம் (5)
(1)	(2)			

சங்க இலக்கியம்

1. புறநானூறு : 31.

1. தாங்குகையா னோங்குநடைய
2. இட்டுத் தொட்டுங் கல்வியும் துழந்தும்
3. நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விரித்தல்
3. தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
4. றபுதியஞ்சிச் சீரை புக்கோன்
4. இனியகனிக ளென்றது ஒளவையுண்ட
4. நெல்லிக்கனியோல அமிழ்தானவற்றை

புறம்	22	39	இ. வி.
„	188	64	பொ. வி.
„	43	72	பொ. வி.
„	91	100	பொ. வி.

குறிப்பு : அதிகமாக மேற்கோள் தரப்பட்ட நூல் முன்னரும், ஏனையவை அடுத்தும் தரப்பட்டுள்ளன.
* குறியிடிலை பாடல் அல்லது தொடரின் கருத்து.

சுருக்க விளக்கம் : பொ. வி. : பொருள் விளக்கம்
பொ. பொ. : சொற்பொருள் விளக்கம்
இ. வி. : இலக்கண விளக்கம்

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5.	பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முனை யறுத்தலும் மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பா தகங்களைச் செய்யத்*	34 " 363 " 18	110 207 231	பொ. வி. சொ. பொ. பொ. வி.
6.	வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிருமில்லை			
7.	உணவின் பின்டம் உண்டி முதற்று			
8.	புலவர் பாடும் புகழுடைபேரர் விசுமின் வலவ னேவா வான ஓர் தி	27 " 10	234 அ, உ. பா.	பொ. வி. பொ. வி.
9.	எய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து ஒப்பநாடி அதற்குத்தக வொறுத்தல்*			
10.	சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும், அறத்து வழிப்படுஉம் தேற்றம் போல மாண்ட-அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்	31 " 55 " 183 " 191 " 55 " 188 " 31	ஆறன்.தே. 384 பொ. வி. பொ. வி. பொ. வி. பொ. வி. சொ பொ. பொ. வி.	
11.	பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்று			
12.	யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேம்			
13.	மான்டே அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்			
14.	பயக்குறையில்லைதாம் வாழுநாடோ			
15.	போரெனிற்புகலும் புனைகழல் மறவர்			
16.	புட்பகைக் கேவானாகலின் சாவேம் யாம்என			
17.	நிங்கா மறவர்வீங்குதோள் புடைப்ப			
18.	இன்றே போல்க நும்புணர்ச்சி	68 " 785	778 785	பொ. வி. பொ. வி.
19.	காலனும் காலம் பார்க்கும் பாராது வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய வேண்டிடத்தடுஉம் வெல்போர் வேந்தர்	41	893	பொ. வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
20.	பழனுடைப் பெரும்மரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று	209	925	சொ. பொ.
21.	கழுலாயமுன	34	948	பொ. வி.
22.	புலவர்பாரும் புகழுடையோர் விசும்பின்			
23.	வலவனேவா வானவூர்தி பெய்துவர்	27	970	பொ. வி.
24.	பெருங்கடற் காழிய னையன் மாதோ	330	989	சொ. பொ.
25.	உறைப்பெய லோலை போல			
26.	மறைக்குவன் பெரும நிற்குறித்து வருவேவே	290	1029	சொ. பொ.
27.	ஊன்றுசான் மருங்கின்தன் பயனே	35	1034	பொ. வி.
28.	உயிரெனச் சிறந்த அரசனதியல்பு*	186	அர. தோ.	பொ. வி.
29.	காவற் சாகாடுகைத்தல்*	185	அங்.தோ.	சொ. பொ.
30.	காவற் சாகாடுகைத்தல்*	185	பெரி. துணை.தோ.	சொ. பொ.
31.	அரிமயிர் திரண் முன்கை	புறம் 11	1090	இ. வி.
32.	துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மையன்			
33.	நட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்	380	1165	சொ. பொ.
34.	கோட்டங் கண்ணியும் கொடுந்திரை யாடையும்	275	1313	பொ. வி.
2. கலித்தொகை : 16.				
1.	என்னீ ரறியாதீர்போல விவை கூறி னின்னீர	கலி. பாலை 6	144	இ. வி.
2.	அறிவுடை யந்தணன் அவளைக் வல்ல நெடுந்தகாய்			
3.	கடியு — மிடந் தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை	மருதம் 27	167	இ. வி.
4.	உளனா வென்னுயிரையுண்டு	குறிஞ்சி 27	187	இ. வி.
		குறிஞ்சி 22	205	இ. வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5.	கண்டவ ரீல்லென வலகத்துள் உணராதார் தங்காது தகைகவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள் நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவாம் நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகவின் தூவறத் துறந்தாரை 7. கோட்டின் வரய்ச் சாக்குத்தி 8. அறிவுடை யந்தனைன் அவளைக் காட்டென்றானோ 9. நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி 10. பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுகல் 11. முள்ளுறழ் முளையெயிறிற் றமிழ்துறுந் தீநீரைக் கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென் ஒள்ளிழை திருத்தும் 12. வாலிழை மகனி ருயிர்ப்பொதி யலிழ்க்கும் காலை 13. ஒல்கிடத்துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்பு 14. கடம் பூண்டொருகா ன்வந்தை 15. பந்தெறிந்தவயா 16. நிறையெனப்படுவது மறைநிறையமை	கலி. நெய்தல் 8 " நெய்தல் 1 " முல்லை 5 " மருதம் 7 " குறிஞ்சி 15 " நெய்தல் 16 பாலை 3 கலி. நெய்தல் 2 " பாலை 25 " குறிஞ்சி 27 " குறிஞ்சி 4 " நெய்தல் 16	293 455 829 929 1074 பண்பு தோ 1152 1221 1293 1301 பசப். அதி. முன். நிறையுழிதல்	பொ. வி. சொ. பொ இ. வி. இ. வி. சொ. பொ. சொ. பொ. பொ. வி. பொ. வி. இ. வி. பொ. வி. பொ. வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
3. ஆகநானூறு : 4.				
1. சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ள உள்ளிவென்றுழ் வியன்குளம்	அகம். 42	210	பொ.வி.	
2. இருதலைப் புள்ளின் ஒருபிராய	" 12	1109	பொ.வி.	
3. பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்	" 5	1120	பொ.வி.	
4 இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனெனயான்	" 26	1161	இ.வி.	
4. நற்றிணை : 2.				
1 கட்டளை யன்ன வட்டரங் திழைத்துக் கல்லாச் சிறஅர் நெல்லிவட்டாடும்	நற்றிணை 3	401	சொ.பொ.	
2. முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்	" 355	580	சொ.பொ.	
5. குறுந்தொகை :				
1. குன்றி - னெஞ்சபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்	குறுந். கடவுள்.	1250	சொ.பொ.	
2 நன்றென உணரார்மாட்டும் சென்றேநிற்கும்	குறுந். 78	1255	பொ.வி.	
6. பட்டினப்பாலை : 2				
1. கொள்வது மின்கையும் கொடுப்பது குறையும் ஆகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல்	பட்டினப்பாலை 209—210	120	பொ.வி.	
2, காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு	பட்டினப்பாலை 283—284	1032	பொ.வி.	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
7. பரிபாடல் : 2.				
1. கடல் குறைபடுத்தநீர் கல்குறைபட வெறிந்து		பரிபாடல் 20	17	சொ.பொ.
2. தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்		பரிபாடல் (நுண் பொருள்மாலை மேற்கோள்)	23	இ.வி.
8. நெடுநல்வாடை : 1.				
1. நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை— தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துனி மறைப்ப		நெடுநல் 184-185	1144	சொ.பொ.
9. பதிற்றுப்பத்து : 1.				
1. சினனே காமம் கழிகண்ணோட்டம் என்றிவற்றை அறந்தரு திகிரிக்கு வழியடையாகும்*		பதிற்றுப்பத்து 22	432	பொ.வி.
10. பொருநராற்றுப்படை : 1				
1. பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு காப்பியம்		பொருநரா. 77	811	பொ.வி.
1. சீவகசிந்தாமணி : 17				
1. அந்தோ வினையே யென்றழு		சீவக. முத்தி. 27	25	பொ.வி.
2. அடங்கலர்க்கீர்ந்த தானப் பயத்தினாலலறு முந்நீர்த் தடங்கடனடுவுட் டவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி உடம்பொடு முகங்கொளவ்வா				
மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்னரேறே		சீவக. முத்தி. 244	276	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
3.	உயிர்நிலத்து வினை வித்திட்டார்க்கு வினைவும் அதுவே	சீவக முத்தி. 164	320	பொ.வி.
4.	காதன் மிக்முழிக் கற்றவும் கைகொடா ஆதல் கண்ணகத்தஞ்சனம் போலுமால்	" கனக. 76	373	பொ.வி.
5	விறின்மையின் விலங்காமென மதவேழுமு மெறியான் ஏறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் மெறியான் மாறன்மையின் மறம்பாடுமென் றிளையாரையு மெறியான் ஆறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்	சீவக.மண்மக- 160	384	பொ.வி.
6	உருவின் மிக்கதோ ருடம்பதுபெறு தலுமரிது பொன்னினாகும் பொருப்படை யப்படை	" முத்தி. 154	407	பொ.வி.
7.	தன்னினாகும் தரணி தரணியிற் பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு துன்னுங் காலை	சீவக, விமலை. 35	437	பொ.வி.
8.	மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் பேதுசெய்து பிளந்திடல்	" " 32	450	பொ.வி.
9.	மருங்கொற்றி முக்கூன்றித் தாள் தவழ்ந்து	" முத்தி. 186	624	பொ.வி.
10.	ஒளி - உறங்கா நிற்கவும் தாம் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை	" நாமக. 219	698.	சொ.பொ
II.	நற்றவஞ்செய் வார்த்திடந் தவஞ்செய் வார்த்து மஃதிடம்	" நாமக. 48	731	பொ.வி.
12.	பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்	" நாமக. 48	739	பொ.வி.
13.	நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சிலல்லால்	சீவக. காந்தருவ. 809	771	பொ.வி.
14.	மல்லன் மலையையு மாதவர்	" முத்தி 191	898	பொ.வி.
15.	இல்லானை யஞ்சி விருந்தின் முகங்கொன்ற நெஞ்சிற் - புல்லாளனாக	" மண்மக. 217	905	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
16.	தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன ஒங்குஞ் லையவத னுட்டிறந்த வீரர் தாங்கல் கடன் குருதிக்கொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா விவர்த்து செல்ல	காந்தருவ 6 விமலை. 1	1030 1182	பொ.வி. சொ.பொ.,
2.	சிலப்பதிகாரம் : 8.	சிலப். ஆய்ச்சியர். 404	9	பொ.வி.
3.	காணாத கண்	சிலப். அடைக். 91-93	169	பொ.வி.
4.	அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலும் துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெள்ளை மகளை முறைசெய்தான்	சிலப் கொலை. 71-73	அன்பு அதி. தோ. 547	பொ.வி. பொ.வி.
5.	வகளைவிற் பொறியும் மயிற்செறி நிலையும் கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும் பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியங் காய்ப்பொன் னுலையுங் கல்விடு கூடையுந் தூண்டிலுந் துடக்கு மாண்டலை யடுப்புங் கவையுங் கழுவுங் புதையுங் புழையு மையவித் துலாமுங் கைபெயருசியஞ் சென்மெறி சீரலும் பன்றியும் பணையு மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிநற் கணையமுங் கோலுங் குந்தமும் வேலும் குலமும்	சிலப். அடை. 208 - 216	743	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
6.	இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை வினைப்போர்	சிலப். நாடுகாண். 149—150	1034	பொ. வி.
7.	கவவுக் கைநெகிழினும்	” மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் 61	1235	பொ. வி.
8.	நம்மை மறந்தாரை நாமும் மறக்கற்பாலம்	” கானல். 32	1255	பொ. வி.
3.	மணீமேகலை : 2,			
1.	மாதவர் நோன்பு மடவார்கற்புங் காவலன் காவல்	மணி. 22: 208, 209	543	பொ. வி.
2.	குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்	” 11—76	1043	பொ. வி.
4.	வணையாபதி : 2.			
1.	எழுமையென்றது வினைப்பயன் தொடரும் பிறப்பினை	வளையாபதி	107	பொ. வி.
2.	அது வளையாபதியுட் கண்டது* பெண்மனம் பேதின் நொருப் படுப்பேனென்னு மெண்ணிலொருவன்	வளையாபதி 49	822	பொ. வி.
5.	இராமரஃபணம் : 1.			
1.	இன்றுபோய் நாளை நின்றா னையோடு வா*	கம்ப. யுத்த. முதற் போர் 255	773	பொ. வி.
பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் :				
1.	நாலடியார் : 22			
1.	உறப்பால - தீண்டாவிடுதலரிது	நாலடி. 109	7	சொ. பொ.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2.	தான்சிறி தாயிலுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் வான்சிறிதாய் போர்த்து விடும்	" அறன். 8	87	பொ.வி.
3.	சட்டிய ஒண்பொருளைக் காத்தலும் ஆங்கே கடுத்துன்பம்	நாலடி. ஈயாமை 10	88	பொ.வி.
4.	தவத்தின்புன் னில்லாதாம் பாவம்	" துறவு 1	96	பொ.வி.
5.	உம்மை - யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்	" துறவு. 8	157	பொ.வி.
6.	வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்	" அறன்வலி. 6	200	இ.வி.
7.	எல்லா - மிரப்பார்க் கொன்றியாமை	" 145	224	பொ.வி.
8.	நண்ணுணர்வின்மை வறுமை யஃதுடைமை பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்	" 251	270	பொ.வி.
9.	வான்றோய்குடி	" 142	272	இ.வி.
10.	கொல்லச் சுரப்பதாங்கீழ்	" 279	305	சொ.பொ.
11.	அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே	" 123	330	பொ.வி.
12.	கருமமு முன்படாப் போகமுந் துவ்வாத் தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்	" 250	391	பொ.வி.
13.	புல்லா வெழுத்திற் பொருளில்வறுங் கோட்டி	" 155	401	இ.வி.
14.	கய்ப்புப் கோல் வேறுபடாது கோட்டுப்புப் போல	" நட்டி ஆராய்தல் 5	425	பொ.வி.
15.	கைத்தன்னடாம் போழ்தே கரவாது அறஞ்செய்ம்மின்	" 19	593	சொ.பொ.
16.	மதலையாய் மற்றதன் விழுன்றியாங்கு	" 197	615	சொ.பொ.
17.	தெருண்ட வறிவினவர்	" இரவச்சம் 1	787	இ.வி.
18.	வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறு போல	" 180	797	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
19.	அருமையுடைய அரண்சேர்ந்தும் உய்யார்	" பெரியாரைப் பிழையாமை 4	895	பொ.வி.
20.	ஒளிநிறான் ஓங்குபுகழ் செய்யான்	நாலடி- செல்வ நிலையாமை 9	971	சொ.கொ.
21.	இரவினை - யுள்ளுங் காலுள்ள முருகுமா லென்கொலோ கொள்ளுங்காற் கொள்வர் குறிப்பு அந்நிலையே - மாயானோ மாற்றிவிடின்	" இரவச்சம் 5 " இரவச்சம் 8	1069 1070	பொ.வி. பொ.வி.
22.	2. நான்மணிக்கடிகை : 4, 1. அல்லவை செய்தாற்கு அறங்கூற்றம் 2. எல்லாம் பொருளிற் பிறந்துவிடும் 3. அல்லவை செய்தாற்கு அறங்கூற்றம் 4. இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டினிசை நடுக	நான்மணி. 82 " 7 " 82 " 15	77 121 548 556	பொ.வி. சொ பொ. பொ.வி. பொ.வி.
3. பழமொழி நானூறு : 2				
1.	கனாமுந்துறாத வினையில்லை	பழமொழி 3 பொழுது கண் டிரங்கல் அதி.தோ.		பொ.வி. பொ.வி.
தன்கை குறைத்தான்*		" 102	547	
4. திரிகடுகம் : 1.		திரிகடுகம் 1	573	சொ பொ.
1. கண்ணகன் ஞாலம்				
சமய நூல்கள் :				
திருவாய்மொழி 3.				
1. அற்றது பற்றெனி லுற்றதுவீடு		திருவாய். 2 : 5	349	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2.	நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெல்லாமீர்த்து ஒன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும் பாழுலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள் செற்குக்களைந்து பசையற்றால் அன்றே யப்போதேவீடு மதுவே வீடுவீடாமே 3. திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலக் கண்டேனென யென்னும் திருக்கோவை : 1. 1. கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே பிற :	திருவாய். 78 : 6 திருவாய். 34 : 8 திருக்கோவை 322 முத்தொ. 39 ஏரம்பம்	370 இறைமாட்சி 277 576 392	பொ.வி. பொ.வி. இ.வி. பொ.வி. பெயர்க்குறிப்பு

1. முத்தொள்ளாயிரம் : 1.

1. மரக் கண்ணோ மண்ணாள்வார்
கண்ணன்றிரக் கண்டாய்

2. ஏரம்பம் : 1.

1. ஏரம்பம் பற்றிய கணித நூல் குறிப்பு

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	இலக்கண நூல்கள் :			
1.	தொல்காப்பியம் : 7.			
1.	வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து ஓராங்கு வருஉம் வினைச் சொற் கிளவி இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல் விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர்	தொல். சொல். 241	3	இ.வி.
2.	'நீரிற் பலகால் முழ்கல்' முதலாய			
3.	நாவிலிரு வழக்கிற் நாபத பக்கம் இசைத்தலும் உரிய வேறிடத்தான	தொல். பொருள் புறத். 20 தொல். சொல். கிளவி 59 தொல். சொல். கிளவி 33	26	பொ.வி.
4.	இணைத்தெனவற்றிந்த சினை	தொல். சொல். கிளவி 33	377	இ.வி.
5.	வேந்தன்மேய தீம்புன லுலகமும்	தொல். பொருள். அகம். 5	402	இ.வி.
6.	வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்	தொல். சொல். கிளவி 33	899	பொ.வி.
7.	இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலல்	தொல். சொல். செய்யு. 239	960	இ.வி.
2.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை : 12.		1043	இ.வி.
1.	சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடை விடைகளால் கேட்டடவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தல்*	பு.வெ.மா. வாகைப். 19	118	பொ.வி.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
2.	அழியுநர் புறக்கொடையயில்வே லோச்சான்	பு.வெ.மா. வஞ்சி. 20	384	பொ.வி.
3.	அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவர்	பு.வெ.மா. வெ.பாடாண் 33	432	பொ.வி.
4.	வேட்டம் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டம் குதுபொருள் சட்டங்கட காமமோ டேபூ	பு.வெ.மா. 37 ஆம் பாட்டு உரை	566	பொ.வி.
5.	வெல் பொறியு நாகும் விழுப்பொருளும் தண்ணடையுங் கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளிக்க	பு.வெ.மா. தும்பை. 2	762	பொ.வி.
6.	கன்னிநறா நெந்தை கணவன் களப்பட்டான் முன்னின்று மொய்யலிந்தா ரென்னையர் பின்னின்று கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி	பு.வெ.மா. வாகை. 22	764	பொ.வி.
7.	எம்போற் கிடந்தா நென்னேறு	பு.வெ.மா. வஞ்சி 20	766	பொ.வி.
8.	அழியுநர் புறக்கொடையயில் வாளோச்சா	பு.வெ.மா. வஞ்சி. 12	771	இ.வி.
9.	நெடுமொழிவஞ்சி*	பு.வெ.மா. வஞ்சி. 3	772, 773	இ.வி.
10.	தமிழஞ்சி*	பு.வெ.மா. தும்பை. 16	774	இ.வி.
11.	நூழிலாட்டு* அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தைதாய் என்று இவர்	பு.வெ.மா. பாடாண். 33	960	பொ.வி.
2.	இறையனார் களவியல் : 1			
1.	மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள் ளேமகிழ்தல்	இறையனார் களவியல் கு.7 மேற்கோள்	1099	பொ. வி

மேற்கோள் விளங்காய் பாடல்கள்

எண்.	பாடல்	குறளில் வருமிடம்
1.	ஊர்வ பதினொன்றாம் ஒன்பது மானுடம் நீர்பறவை நாற்கால் ஒர்ப்பத்துச்—சீரிய பந்தம்ஆம் தேவர் பதினான்கு அயன்படைத்த அந்தம் இல்சீர்த் தாவரம் நாலைந்து	62
2.	ஊரானோர் தேவகுலம்	111
3.	ஊரெனப்படுவ துறையூர்	291
4.	ஆதி முதலொழிய அல்லா தனஎண்ணின் நீதி வழுவா நிலைமையவான்—மாதே அறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின் திறமாமோ எண்ணிறந்தாற் செப்பு	392
5.	எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீர்ந்தான் மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகும்—மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுல் பொருளுணர்ந்து கட்டறுத்து வீடு பெறும்*	392
6.	மிக்க பயலோடு பெயல் இன்மை எலிவிட்டில் கிளி அக்கணர சண்மையோ டாறு	732
7.	ஈவாரும் கொள்ளாரும் இல்லாத வானத்து வாழ்வாரே வன்கணவர்	1058
8.	ஒருவர் கூறை எழுவருநித்து	1269

* சிறுபஞ்சமூலப் பாடலாயிருக்குமோ என்று கருதிடமுண்டு என்பர். — அருணாசலம் மு. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு — 1ஆம் நூ. ப. 72.

பின்னிணைப்பு : 2

பரிமேலழகரின் அருஞ்சொல் விளக்கம்

- அகப்பட்டி - அகமாகிய
பட்டி 1074
அகறல் - நுகராமை 1159
அச்சு - உருள்கோத்த
மரம் 667
அசைவின்மை - இடுக்கண் முத
வியவற்றால் தளராமை 594
அசை - மடி 371
அஞ்சாமை - எண்ணாது
செய்து நின்றல் 428
அஞ்சுதல் - எண்ணித்
தவிர்தல் 428
- துன்ப நோக்கி
யஞ்சுதல் 244
அடங்குதல் - மனம் புறத்துப்
பரவாது அறத்தின் கண்ணே
நின்றல் 130
அடைதற்காங்கூறு - காலமும்,
இடனும் செவ்வியு
முதலாயின 179
அணங்கு - காமநெறியான்
உயிர் கொள்ளுந் தெய்வ
மகள் 918
அணி - புணர்ச்சியினாய்
அழகு 1273
அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்
லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டு
வன கொடுத்தலும்
முதலாயின 544
அந்தணர் - அழகிய தட்பத்தை
உடையார் 3)
அமர்த்தல் - அமர்
செய்தல் 1083
- மாறுபடுதல் 1084
அமரர் போல வாழ்தல் -
பகைத்த வீரர் தோள்களை
யெல்லாம் வேறலான் நன்கு
மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல் 90)
- அமைதல் - ஒத்து வருதல் 992
அரங்கு - வகுத்த தானம் 401
அரசு - அரசனது தன்மை 384
அருமை - இன்மை 210
பயன்படுதலில்லாமை 1156
அருளான் வருஞ்செல்வம் -
உயிர்களை யோம்பி அவ்
வறத்தான் மேம்படுதல் 241
அலகு - கதிர் 1034
அலர்தல் - மேன்மேல் மிகுதல்
1144
அளவிறந்த உவகை - கழிகண்
ணோட்டம் 432
அளியின்மை - பின் வருவ
ராகலுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்து
வாராமையும், ஆண்டு நின்
றுழித் தூதுவிடாமையும்
முதலாயின 1209
அறத்தொடு கூடாமை - காரண
காரியங்களுள் ஒன்றானும்
இயையாமை 1047
அறவோர் - துறந்தோர், அந்த
ணர் முதலாயினோர் 731
அறனல்லவை - செல்வம், கல்வி
முதலியன உடையார்கண்
தீங்கு நினைத்தலும், சொல்லு
தலும் செய்தலுமாம் 161
அறிவிற்கு மாட்சிமை - பொருள்
களைக் கடிதிற் காண்டலும்,
மறவாமையும் முதலாயின
407
அறிவு உடையார் - நீதியையும்
உலகியலையும் அறிதலை
யுடையார் 441
அறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்
தல், வேட்டல், வேட்பித்தல்,
ஈதல், ஏற்றல் 560

அன்போடு கலத்தல் - அன்
புடைமையை வெளிப்படுத்
தல் 91

அன்மை - வேறாதல் 162

ஆக்கம் - செல்வம், புகழ்,
அறங்கள் 831

- மேன் மேலுயர்தல் 31

ஆகாரம் - குறிப்பின் நிகழும்
வேறுபாடு 442

ஆண்மை - ஒன்றற்கும் தளராது
நிற்றல் 1133

- ஒன்றினையும் பாராது

கடிதிற் செய்வது : 83

ஆணி - உருள் கழலாது அதன்
கடைக்கண் செருகுமது 667

ஆதுரன் அளவு - பகுதி பருவம்
வேதனை வலிகளின் அளவு 949

ஆய்மயில் - படைத்தோன்

விசேடமாக ஆய்ந்து படைத்த

மயில் அல்லது மயிற்சாதியுள்

தெரிந்தெடுத்த மயில் 1081

ஆளுதற்கமைதல் - இறைவரா

தற்குத் தெய்வத்தாலே ஏற்

புடையராதல் 1155

ஆற்றல் - சாபவருள்கள் 269

- மனவலி 766

இதழ்தல் - மிகையாயின செய்

தலும் சொல்லுதலும் 151

இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும்

உறுப்பின் தொழில் 442

இடம் - கலை 1117

இயல்பு - அறிவோடு கூடிய

தன்மை 161

இயைபு - தன் குடியொடு

கோடா மரபு 508

இரக்கப்படுதல் - இரப்பார்க்கு

ஈவலென்றிருத்தல் 224

இருமனம் - ஒருவனோடு புணர்

தலும் புணராமையும் ஒரு

காலத்தேயுடைய மனம் 920

இருள் - நரகம் 352

இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்
லாள்கண் நெறிகடந்து
சேறல் 145

இழத்தல் - பயன் எய்தாமை
553

இளிவரவு - அவ்வினையாற்

பின் அழிவு எய்திய வழி

அதன் மேலும் அறிவும் மான

மும் இலரென்று உலகத்தார்

இகழும் இகழ்ச்சி 464

இளிவு - வழிபடாமையானும்

பிரிவாற்றாமையானும்

நாணும் நிறையும் முதலிய

இழத்தலானும் உளதாவது

1298

இறுகப் பற்றுதல் - காதல்

கூர்தல் 347

இன்சொல் - கேள்வியினும்

வினையினும் இனியவாய்

சொல் 387

இன்பம் - காம நுகர்ச்சி 39

இன்னா அறிவு - தமக்கும்

பிறர்க்கும் தீங்கு பயக்கும்

அறிவு 857

ஈண்டுதல் - பலவாற்றான்

வந்து நிறைதல் 417

ஈண்டு வாராதெறி - வீட்டுநெறி

356

ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு

வேண்டுவன கொடுத்தல்

387

உட்பகை - ஆறலைப்பார்,

கள்வர் குறளை கூறுவார்

முதலிய மக்களும், பன்றி,

புலி, கரடி முதலிய விலங்கு

களும் 735

உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை

நீங்குதல் 293

உடைமை - உடையனாற்

தன்மை 74

-பொருளுடையனாற் தன்மை 89

உண்கண் - மையுண்ட கண்
1091
உதவுதல் - நல்நெறிக்கண்
உய்த்தல் 398
உய்த்து உணர்தல் - தளர்ச்சி
யாற் களிப்பினை யுணர்ந்து
அதனாற் கள்ளுண்டது
உணர்தல் 927
உயல் - காம நோய்க்குத்
தப்புதல் 1212
உயிர் போகல் - இனி யாம்
என்செய்தும் என்று ஏங்கிச்
செயலற்று நிற்பல் 1070
உலகத்தார் விளக்கு - ஞாயிறு,
திங்கள், தீ 299
உலக நடை - ஒப்பரவு செய்
தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன
பொறுத்தல் என்ற இவை
முதலியன 572,
உலகு இன்புறுதல் - இம்மிக்கா
ரோடு தலைப்பெய்து அறியா
தனவெல்லாம் அறியப் பெற்
றேமென்றும், 'யாண்டு பல
வாக நரையில் மாயினேம்'
என்றும் உவத்தல் 399
உள்ளல் - மதிப்பான் மறவாமை
665
உறுதல் - அன்பு பொருந்துதல்
1145
உறுதிப் பொருள் - அறம் 246
உறுதுயர் - நன்று செய்யத்
தீங்கு விளைதலானும் அது
தான் தீர்திறம் பெறாமையா
னும் உளதாயது 1274
உறுப்பு - அமைச்சு, நாடு,
அரண், படை என இவை 897
உறுபொருள் - வைத்தார்
இறந்து போக நெடுங்காலம்
நிலத்தின்கட்கிடந்து பின்
கண்டு எடுத்ததூஉம்,
தாயத்தார் பெறாததூஉமாம்
756

உறைகோடுதல் - பெய்யுங்
காலத்துப் பெய்யாமை 559
ஊக்கம் - வினைசெய்தற்கண்
மனவெழுச்சி 382
ஊராண்மை - உபகாரியாந்
தன்மை 773
எண் - கணிதம் 392
எதிர்தல் - ஏற்றுக்கோடல் 858
எவ்வம் - ஒன்றானுந் தீராமை
1241
எழுமை - வினைப்பயன்
தொடரும் ஏழு பிறப்பு 107
ஏக்கறுதல் - ஆசையில்
தாழ்தல் 395
ஏமமாதல் - அத்துன்பம் நீங்கும்
வகை அவ்வனுபவத்தினைக்
கொடுத்தல் 1131
ஒக்கல் - சுற்றத்தார் 43
ஒட்டுதல் - பொருந்துதல் 967
ஒண்மை - அறிவுடைமை 404
ஒருநாளையின்பம் - அந்
நாளொன்றினும் கருதியது
முடித்தேமெனத் தருக்கியி
ருக்கும் பொய்யின்பம் 156
ஒருபாற் கோடாமை - உள்ள
வாற்றை மறையாது பகை,
நொதுமல், நட்பு என்னும்
மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக்
கூறுதல் 118
ஒழுகல் - நீதிவழியொழுகல் 874
ஒழுகுதல் - அறநீதிகளின் நெறி
வழுவாமல் நடத்தல் 446
- மனமொழி மெய்களை
யொடுக்கி ஒப்புரவு
முதலிய செய்து போதல்
974
ஒழுகுதலைக் கற்றல் - அடிப்
படுதல் 140
ஒளி - உறங்கா நிற்கவும் தாம்
உலகம் காக்கின்ற அவர்
கடவுள் தன்மை 698

- தாம் உள காலத்து
எல்லாராலும் நன்கு
மதிக்கப்படுதல் 653
- தான் உளனாய காலத்து
மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை
971

ஓவாமை - இடைவிடாமை 33
கசடறக் கற்றல் - விபரீத ஐயங்
களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை
நல்லோர் பலருடனும் பலகா
லும் பயிற்சல் 391

கடுஞ்சொல் - கேள்வியினும்
வினையினும் கடியவாய
சொல் 386

கண் மாத்திரத்தானாடல்-சொல்
நிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த
துணையேயாதல் 1290

கணிச்சி - குந்தாவி 1251

கரத்தல் - நாணான் அடக்குதல்
1271

கல் - நடுகல் 771

கல்லாமா - கதி ஐந்தும், சாரி
பகினைட்டும், பொரு முர
ணாற்றலும் அறியாமை 814

கல்வியழிவினமை - தாயத்தார்,
கள்வர், வலியர், அரசர் என்ற
இவராற் கொள்ளப்படாமையு
ம், வழிபட்டார்க்குக்கொடுத்த
துழிக் குறையாமையுமாம் 400

களித்தல் - உணர்வழியாதது
1281

காட்டுதல் - பயனானுணர்ந்து
தல் 28

காண்டற்கு எளிமை - பேரத்
தாணிக்கண் அந்தணர் சான்
றோர் உள்ளிட்டாரோடுசெவ்
வியுடையனாயிருத்தல் 386

காத்தல் - அதன் காரணத்தை
விலக்குதல் 429

- அவர் அணையாம

லும் அவர்க்கு உடம்படா
மலும் புகரித்தல் 883

- பகைவரான் நலிவு
வாராமல் அரணானும்
படையானும் காத்தல் 493

- முன் அறிந்து
புகரித்தல் 421

காலத்தை நோக்கி
மடி செய்தல் - வெயில்,
மழை, பனி யென்பன
உடைமை நோக்கிப் பின்
னார்ச் செய்துமென்று ஒழிந்
திருத்தல் 1028

காலத்தோடு எய்த உணர்தல்
- இக்காலந்து இவ்விலக்
கணமுடையான் செய்யின்
இவ்வியல்பிற்றாய வினை
முடியுமென்று கூட்டி
யுணர்தல் 516

காலத்தோடு பொருந்துதல்
- காலத்தப் பாமற்செய்தல்
482

காழ்த்தல் - முதிர்ந்தல் 760
குடியினை ஆளுந்தன்மை -
குடியிலுள்ளாரை உயரச்
செய்து தன்வழிப் படுத்தல்
1026

குற்றந் தீர்ந்த நன்மை - அறம்
232

குற்றம் - அறநீதிகட்கு மறுதலையாய
செயல்கள் 1023
- தீயன சிந்தித்தல் 34

குறியெதிர்ப்பு - அளவு குறித்து
வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே
எதிர் கொடுப்பது 221

குறை - இன்றியமையாப்
பொருள் 62

குறை வேண்டினார் - வறுமையுற்று
இரந்தார் 383

கெழீஇயின்மை - நல்வினையின்மை
1194

கேடில்லாமை - வழங்கத்
தொலையாமை 731
கேடு - வறுமை, பழி
பாவங்கள் 831
கேண்மை - கேளாந்தன்மை
106
கொடியவர் - தீக்கொளுவுவர்,
நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்
வார், கள்வர், ஆறலைப்
பார், சூறை, கொள்வார்,
பிறனில் விழைவார் என்ற
இவர் முதலாயினோரை
550
கோட்டம் - அழக்காறு 169
சார்பு - அரண், படை, பொருள்
நட்பு என இவை 900
சாவா மருந்து - சாவாமைக்குக்
காரணமாகிய மருந்து 82
சான்றாவார் - தாங்கண்டு
தேறிய பொருளைக் காணா
தார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர்
245
சிறங்கணித்தல் - சுருங்குதல்
1095
சிறப்பு - குடிமை, செல்வம்,
கல்விகளினாய் மிகுதி 977
சிறுகையான் அளாவல் - இட்டுத்
தொட்டுங் கல்வியுந்துழந்து
நெய்யுடையடிசின் மெய்ப்பட
விதிர்த்தல் 64
சிறை - மதிலும் வாயிற்காவலு
முதலாயின 51
சினைத்தல் - அரும்புதல் 1203
சீர்தூக்கல் - தடை விடை களாற்
கேட்டவற்றை ஊழான்
உள்ளவாறு உணர்தல்
118
சீர்மை - தக்கார்கண்ணே
நிற்றல் 400
சங்கம் - கலத்தினும் காலினும்
வரும் பண்டங்கட்கு இறை
யாயது 756

சுவைபடவுண்டல் - காயங்
களான் இனிய சுவைத்தாக்கி
யுண்டல் 253
சூழல் - அகத்திடல் 777
செப்பின் புணர்ச்சி - செப்பு
மூடியோடு புணர்ந்த
புணர்ச்சி 887
செம்மை - கருத்தும்; சொல்லும்
செயலும் தம்முள் மாறா
காமை 951
செயத்தக்கன அல்லன - பெரிய
முயற்சியினவும், செய்தாற்
பயனில்லனவும் அது சிறிதா
யினவும், ஐயமாயினவும், பின்
துயர் விளைப்பனவும் என
இவை 466
செய்யத்தக்கன - அவற்றின்
மறுதலையாயின 466
செய்வினை தூயனாதல் - மொழி
மெய்களாற் செய்யும்
நல்வினை உடையனாதல்
455
செயற்கரியவாவன - இயம
நியம முதலாய் என்வகை
யோக உறுப்புக்கள் 26
செயற்கு எளியவாவன - மனம்
வேண்டியவாறே அதனைப்
பொறிவழிகளாற் புலன்களிற
செலுத்தலும், வெஃகலும்,
வெகுடலும் முதலாயின 26
செல்வர் - கலத்தினும் காலினும்
அரும்பொருள் தரும் வணிகர்
731
செல்வி - கேட்டற்கண் விருப்ப
முடைமை 712
- தன்குறை கூறுதற்கேற்ற
மனமொழி முகங்கள்
இனியனாங் காலம் 130
சேர்தல் - இடைவிடாது
நினைத்தல் 3
சொற்குற்றம் - சொல்லின்கட்
டோன்றுங் குற்றம் 127

சோர்வு - சொல்ல வேண்டு
வதனை மறப்பான் ஒழிதல்
647
- மறவி 56
- மனமொழி மெய்கள்
தன்வயத்த அல்லவாதல்
930
சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு
தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கு
ஒருகால் ஓயவிடுதல் 818
தக்கார் - அறிவு ஒழுக்கங்
களால் தகுதியுடையார் 446
தகுதி - ஞான ஒழுக்கங்களா
னுயர்தல் 84
- தானங்கோடற்கு
ஏற்புடைமை 1006
தண்மை - மென்மை 1239
தலையளி - முகமலர்ந்து இனிய
சூறல் 390
தவ்வை - மூத்தவள் 167
தவம் - மனம் பொறிவழி
போகாது நிறற்பொருட்டு
விரதங்களான் உண்டி சுருக்
கல் முதலாயின 19
தளர்ச்சி - வறுமையானாதல்
அறிவின்மையானாதல்
இடுக்கண் பட்டுழி மனந்
தளர்தல் 414
தளரீத்தல் - இன்பத்தால்
தழைத்தல் 1106
தறுதல் - இறுக உடுத்தல் 1023
தனக்குறித்தாதல் - தவமாகிய
தன்கருமஞ் செய்தல் 268
தனித்தல் - பிறரையொழித்தல்
229
தனிமை - சுற்றம், நட்பு, படை
முதலிய இன்மை 873
தாக்கு - தீண்டல் 918
தாம் இன்புறுதல் - நிகழ்வின்
கண் சொற்பொருள்களின்
சுவை நுகர்வானும், புகழ்

பொருள் பூசை பெறுதலா
னும், எதிர்வின்கண் அறம்
வீடு பயத்தலானும்,
அதனான் இடையறாத
இன்பம் எய்துதல் 399
தாழ்ந்த பதம் - பாவமும் பழி
யும் எய்தி நிற்கும் நிலை 548
தானம் - தவநெறியான் வந்த
பொருள்களைத் தக்கார்க்கு
உவகையோடுங் கொடுத்தல்
19
தானே கெடுதல் - பாகனில்
லாத யானை போல நெறி
யல்லா நெறிச் சென்று
கெடுதல் 448
திரியாதடங்குதல் - பொறி
களாற் புலன்களை நுகரா
நின்றே அடங்குதல் 124
தீய சொல் - தீங்கு பயக்கும்
பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்
லென்பன 128
தீய சொற்கள் - பிறர்க்குத்
தீங்கு பயக்கும் பொய்
முதலியனவும், வருணத்திற்
குரியவல்லனவுமாம் 139
தீயவை தீயினுமஞ்சப் படுதல் -
பிறிதொரு காலத்தும், பிறி
தொரு தேயத்தும், பிறி
தொருடம்பினுஞ் சென்று
சுடுதல் தீக்கின்மையின்
தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று
202
தீயன - பாவங்களும்,
நீதியல்லனவும் 447
துணிவு - கலங்காமை 369
துப்புரவு - அனுபவிக்கப்
படுவன 263
துலை - ஒப்பு 986
துவ்வான் - துவ்வினைச்
செய்யான் 862

துளங்காமை - திப்பமுடைமை 668
 துன்பம் - முயற்சியான் வரும் இடுக்கண் 629
 துனி - உயிர் வாழ்தற்கண் வெறுப்பு 1223
 - வெறுப்பு 1010
 தூய்மை - மன மாசின்மை 159
 தூயவறிவு - மெய்யறிவு 199
 தூற்றுதல் - பலரும் அறியப் பரப்புதல் 188
 தேய்தல் - தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலின் (பாவம்) நிலையின்றி மெலிதல் 96
 தொலைவு - பொருட்கேடும், போர்க்கேடும் 806
 தொன்றுதொட்டு வருதல் - சேர சோழ பாண்டியர் என்றாற் போலப் படைப்புக் காலந் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல் 955
 தோற்றவர் - எதிர் தலாற்றாது சாய்ந்தவர் 1327
 நகல் - மகிழ்தல் 860
 நகை - புணர்ச்சியின்பத்தா ளிகழ்வது 127
 நடுவு - ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்லன் என்னும் நடுவு 172
 நயம் - ஈரம் 998
 நல்லார் - தேவர் அருந்தவர் சான்றோர் இருமுது குரவர் முதலாயினாரும் நல்விருந் தினரும் 905
 நல்விருந்து - எய்தா விருந்து 86
 நலம் - புகழ் புண்ணியங்கள் 960
 - வடிவின் நன்மையும்.
 குணத்தின் நன்மையும் 1007
 நற்குணங்கள் - துறந்தார்ப் பேணலும் விருந்தயர்தலும்

வறியார் மாட்டருளுடை மையு முதலியன 51
 நற்செய்கைகள் - வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற் றொழில் வன்மையும், ஒப்புரவு செய்தலும் முதலாயின 51
 நாண் - இழிதொழில்களில் மனஞ்செல்லாமை 502
 - இழிவாயின செய்தற் கண்விலக்குவது 1133
 - எஞ்ஞான்றுங் கூடி- யொழுக்கினும் அஞ் ஞான்று கண்டார் போன்று ஒடுங்குதல் 1297
 - பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல் 1257
 - பழிபாவங்களின் மடங் குதல் 951
 நிச்சநிரப்பு - நாள்தோறும் இரவான் வருந்தித்தன்வயிறு நிறைத்தல் 532
 நிரம்புதல் - அறிய வேண்டுவன வெல்லாம் அறிதல் 401
 நிரல்படக் கோத்தல் - முன் சொல்வனவும் பின் சொல் வனவும் அறிந்து அம் முறையே வைத்தல் 648
 நிலை - தன்மை 789
 நிற்பல் - ஒருபொழுதும் நீங் காமை 1019
 நிறை - நெஞ்சைக் கற்பு நெறியினிறுத்தல் 57
 - மறை பிறறியாமை 864
 நிறைமொழி - அருளிக் கூறி னும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப்பயந்தே விடும் மொழி 28
 நீங்குதல் - துறத்தல் 341
 நீட்டிப்பு - செய்யுங் காலத்துச்

செய்யாமை 671
நீடுதல் - நீட்டித்தல் 566
நீதி - உலகத்தோடு பொருந்து
தல் 97
நீர்மை - நீரின்றன்மை 195
நோக்காலொத்தல் - காத
னோக்கினவாதல் 1099
நோக்கு வேறுபாடு - வெறுத்த
நோக்கமும் உவந்த
நோக்கமும் 709
நோய் செய்யும் நோக்கு -
அவன் மனத்தினாய் காமக்
குறிப்பினை வெளிப்படுகின்ற
நோக்கு 1091
படிநின்மை - வாய்மை 91
பண்பு - இனிமையும் மெய்ம்
மையும் முதலாய் சொற்
குணங்கள் 194
பணிந்த மொழி - பணியைப்
புலப்படுத்திய மொழி 419
பணி மொழி - நம்மினுந் தான்
அன்பு மிகுதியுடையனாகச்
சொல்லுஞ் சொற்கள் 1258
பணியாமை - தாழ்வு வராமற்
பழைய உயர்ச்சிக்கண்ணே
நிற்றல் 963
பணிவு - இருக்கையெழுவும்
எதிர் செலவும் முதலாயின
960
பயன்படுதல் - உள்ளது
கொடுத்தல் 1078
பழமை - பற்றறாக் காலத்துத்
தமக்குச் செய்த உபகாரம்
521
பழமையின் திரியாமை -
உரிமை யொழியாமை 806
பிணியளவு - சாத்தியம்,
அசாத்தியம், யாப்பியம்,
என்னும் சாதி வேறுபாடும்,
தொடக்கம், நடு, ஈறு
என்னும் அதன் பருவ

வேறுபாடும், வன்மை
மென்மைகளும் முதலாயின
949
பிழை - சொல்லாது நற்பொருள்
வெளவல், பணியாமை,
அஞ்சாமை முதலியன 808
பிழைத்தல் - வறுமையான்
இன்னாதாதல் 856
பிறப்பு ஏழு - ஊர்வ
பதினோன்றாம் ஒன்பது
மானுடம் நீர்ப்பறவை நாற்
காலோர் பப்பத்தாம் சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினால
யன் படைத்த
அந்தமில் சீர்த் தாவரநா
லைந்து 62
பிறன் பொருள் - பிறனுடைமை
141
பின்சேறல் - மனத்தால் இடை
விடாது நினைத்தல் 1255
புணர்ச்சி - ஒரு தேயத்தா
ராதல் 785
புணர்தல் - (ஈண்டு) மிக
நணுகுதல் 1260
புதை - அம்புக்கட்டு 597
புரைபடுதல் - கருதிய நன்மை
யன்றிக் கருதாத தீமை
பயத்தல் 468
- பின் ஆகாவகை
உள்ளழிதல் 836
புல்லியவாதல் - நுண்ணிய
காண மாட்டாமை 1261
புறத்தாறு - இல்லை விட்டு
வனத்துச் செல்லு நிலை 46
புன்கண் - ஒளியிழத்தல் 1222
புன்மை - இழிந்தார்க்கேயுரித்
தாதல் 914
புன்மையில் காட்சி - பொருள்
களைத் திரிபின்றி உணர்தல்
174
புணுதல் - விரதமாகக்
கோடல் 30

பெண்டகை - நாணம் மடம்,
அச்சம் பயிர்ப்பு என்னும்
குணங்கள் 1083

பெரிய அறங்களைச்

சிதைத்தல் - ஆன்முலை
யறுத்தல், மகளிர்கருவினைச்
சிதைத்தல், பார்ப்பார்த்த
புதலு முதலிய பாதகங்
களைச் செய்தல் 110

பெருமை - பொருள், படை என
இருவகைத்தாய ஆற்றல்
874

பெருமையிழத்தல் - மெலிதல்
1234

பேடி - பெண்ணியல்பு மிக்கு
ஆணியல்புமுடையவன்
727

பேராண்மை - புறப்பகைகளை
அடக்கும் ஆண்மையுடை
யார்க்கும் உட்பகையாகிய
காமம் அடக்குதற் கருமை
யின் அதனையடக்கிய
பேராண்மை 148

பைந்தொடி - பசிய பொன்
னாற் செய்த தொடி 1234

பொதுநோக்கு - யாவர் மாட்
டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்
குதல் 1099

பொய்த்தல் - புரைபடுதல் 1287

மகிழ்தல் - உணர்வழிந்தது
1281

மடநோக்கு - வெருவுதலுடைய
நோக்கு 1089

மமை - கண்டவழி நினைந்
காணாவழி மறக்குந் தவற்
றைக் காணாவழி நினைந்து
கண்டவழிமறத்தல் 1297

மடியாளுந்தன்மை - மடியுடை
மைக்கு ஏதுவாய தாமத
குணம் 609

மதிக்கப்படாதார் - அறிவிலா
தார் இழிகுலத்தார் 751

மதிநன்மை - முற்பிறப்புக்களிற்
செய்த நல்வினைகளான்
மனந்தெளிவுடைத்தாதல் 915
மயக்கம் - அறியாமை 346
மயங்குதல் - அம்பலாதல் 1139
மருந்தாய - நோக்கு - தனிகண்
நிகழ்கின்ற அன்புநோக்கு
1091

மறுகுதல் - அலராதல் 1139

மறை - வெளிப்படிற் குற்றம்
விளையுமென்று பிறரை
மறைத்து ஒருவன் சொல்லியர்
சொல் 1076

மனந்தூய்தாதல் - மெய்யுண்
தல் 298

மனந்தூயனாதல் - விசேட
வுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்
கையாய அறியாமையின்
நீங்குதல் 455

(மனம்) அடங்குதல் - மனம்
புறத்துப் பரவாது அறத்தின்
கண்ணே நிறல் 130

மாசு - காம் வெகுளி
மயக்கங்கள் 278

மாணாமை - ஒரு நிலையினில்
லாமை 1297

மானம் கருதுதல் - 'இக்குடியி
லுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற
இக்காலத்துத் துன்புறுவேன்
யானோ-என்று உட்கோடல்
1028

மிக்க உவகை - பெருஞ்
செல்வம், பேரின்பம், பெரு
மிதம் என்நிவற்றான் வருவது
531

மிக்க கொடை - ஒன்றாலும்
வறுமை எய்தாமற் கொடுத்
தல் 526

முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியாற்
புடைபடுதல் 1274

முற்றக் கெடுதல் - இறத்தல் 856
 முற்றுதல் - வளைத்தல் 491
 முறை - அறநூலும் நீதிநூலும்
 சொல்லும் நெறி 388
 முறை வேண்டினார் - வலிய
 ரால் நலிவெய்தினார் 386
 முத்தல் - அறிவானும், சீலத்தா
 னும் காலத்தானும் முதிர்்தல்
 441
 மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற்
 சொல்லும் பொருள் 249
 மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல்
 423
 மெல்ல - வெளிப்படாமல் 1094
 மேற்சேறல் - மண்டுதல் 335
 மையாத்தல் - ஒவ்வாதவற்றை
 ஒக்குமெனக்கோடல் 1112
 வட்டாடல் - உண்டை
 யுருட்டல் 401
 வருந்துதல் - இளைத்து விட
 நினைத்தல் 623
 வருவாய்க்குத் தக்க
 வாழ்க்கை - முதலையறிந்த
 தற்கியைப் அழித்தல் 51
 வழக்கு - உலகத்தார் அடிப்
 படச்செய்து போந்த செயல்
 795

வழு - சொல்வழுவும் பொருள்
 வழுவும் 712
 வளைந்த கை - முறுக்கிய கை
 1077
 வன்பாடு - முருட்டுத்தன்மை
 அஃதாவது ஓராது செய்து
 நிற்பல் 1063
 வன்பால் - வன்னிலம் 78
 வாய்ச் சொற்கள் - மனத்தின்
 கணினி வாயளவிறோன்று
 கின்ற சொற்கள் 1100
 விருப்பமில் - வெறுப்பன 192
 விழுப்புண் - முகத்தினும்
 மார்பினும் பட்ட புண் 776
 விளங்குதல் - மேம்படுதல் 410
 வினையிரண்டு - நல்வினை,
 தீவினை 38
 வெண்மை - அறியாமை 503
 - இளமை அதாவது
 அறிவு முதிராமை 844
 வேறுபாடு - நல்லனவும் தீயன
 வும் இரண்டுமாயினவும்
 இரண்டு மல்லவாயினவு
 மாகிய அளவிறந்த பாகுபாடு
 கள் 972

நன்றாக்.

தெய்வப்பலமைத்

திருவள்ளுவநாயனரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் முலமும்

இதன் பலவுரைகளினுஞ்சீறந்த

பரிமேலழகருரை வாக்கியங்களுள் பலர்க்கும்

பயன்படற்குரியபலவுந் தழுவி வெளிப்படையாக்கித்

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமானையரால்

செயப்பட்டஉரையாகிய

தெளிபொருள் விளக்கமும்,

திருவள்ளுவமாலையுரைமும்,

ஷெஹுயரால் முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கச்

சோமசுந்தரவுபாத்தியாயரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டுச்

சென்னப்பட்டணத்தில்

பாரதிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன

பிலவங்க ஓடு புரட்டாசிமீ

**திருக்குறள்
பரிமேலழகர்
உரை அகராதி**

சுருக்கக் குறிப்பு

அ. உ. பா.	:	அறத்துப்பால் உரைப்பாயிரம்
துற. தோ.	:	துறவறம் தோற்றுவாய்
விர. தோ.	:	விரதம் தோற்றுவாய்
ஞான. தோ.	:	ஞானம் தோற்றுவாய்
துற. மு.	:	துறவறவியல் முடிவுரை
அர. தோ.	:	அரசியல் தோற்றுவாய்
அங்க. தோ.	:	அங்கவியல் தோற்றுவாய்
ஒழி. தோ.	:	ஒழிபியல் தோற்றுவாய்
கள. தோ.	:	களவியல் தோற்றுவாய்
கற். தோ.	:	கற்பியல் தோற்றுவாய்

எண்ணுக்கு முன்னர் இடப்பட்டுள்ள 0
அவ்வெண் குறித்த அதிகாரத் தோற்றுவாயைக்
குறிக்கும்.

(0 1. கடவுள் வாழ்த்து, தோற்றுவாய்)

பரிமேலழகர் உரை அகராதி

அஃகாமை 178
 அஃதென்னல் 257
 அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்
 அச்செய்கைக்கு ஏதுவாய்
 குறிப்பின் மேனின்றது 1093
 அஃறிணை 12, 17, 250, 315,
 920
 அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்
 337, 392
 அஃறிணைப் பன்மைவினாப்
 பெயர் 127
 அகக்கவின் 1250
 அகங்காரம் 38, 360
 அகங் காரம் அவிச்சைக்கண்
 அடங்குதல் 360
 அகடாரார் 936
 அகத்தார் 744, 745, 746
 அகத்தால் அருவரா நின்றல் 913
 அகத்தால் கூடாதிருத்தல் 083
 அகத்திடல் 777
 அகத்தியன் 899
 அகத்தின்கண் இகழ்தல் 829
 அகத்து அடக்கப்படும் மறை
 590
 அகத்துக் கிடத்தல் 1273
 அகத்துக் கிடந்தன பிறர்
 கொள்ளாமல் காத்தல் 1251
 அகத்துச் செறுதலிலாதார் 1096
 அகத்துடையேய் 1250
 அகத்து நிகழ்வது 1180
 அகத்து நிகழும் காமவேதனை
 1160
 அகத்தே நகும் 271
 அகத்தோர் 747, 748, 749
 அகந்தாய்மை 298
 அகநட்பு 830

அகநலம் 982
 அகப்பட்டான் 773
 அகப்பட்டி 1074
 அகப்படுத்து நின்றல் 033
 அகப்பற்று 21
 அகப்பற்று விடுதல் 345
 அகப் பொருட்டாய் நின்றது
 1250
 அகம் 035, 083, 295, 511, 786,
 824, 829, 884, 887, 1091,
 1097
 அகம் திருந்துதல் 884
 அகம் புறங்கட்கு நடுவாயதோர்
 வினை 511
 அகமாய வினை 511
 அகரம் 1, 524
 அகலம் 149, 743
 அகலுதல் 691
 அகழ் 491
 அகழ்வார் 151
 அகழ்வாரை வீழாமல் தாங்கும்
 நிலம் 151
 அகழலாகா அடியகலம் 743
 அகறல் 1159
 அகன்றால் தப்பாது சுடுதல்
 1159
 அகன்று கூடும் வழி ஆராதது
 மாய்ப் பேரின்பத்ததுமாம்
 1326
 அகன்று சென்றார் 1256
 அகனொன்றாதல் 829
 அங்கங்கள் அங்க. தோ. 045,
 074, 761, 763,
 அங்கங்கள் ஆறனதியல்பு
 அங்க. தோ.
 அங்கங்கள் ஆறு 522

- அங்கங்கள் ஐந்து 632
 அங்கணம் 720
 அங்கம் 075, 642, 663, 993
 அங்கவியல் அர. தோ., ஒழி. தோ., 0108
 அச்சத்தால் தாம் கருதிய இன் பமும் இழக்கின்றார் 142
 அச்சந்தரும் கடலால் சூழப் பட்ட உலகம் 149
 அச்சம் 142, 146, 149, 224, 250, 273, 420, 614, 692, 721, 728, 758, 801, 903, 1012, 1075, 1083, 1125
 அச்சமுடையார் நின்ற அரணு தல் 534
 அச்சுபதை 501
 அச்சாணி 1032
 அச்சின்கண் ஆணி 667
 அச்சி 475, 667
 அசங்கதம் 767
 அசங்கதவிநி 767
 அசாத்தியம் 949, 950
 அசுரர் 662
 அசேதனம் 338
 அசை 43, 875, 978, 980 1004, 1016
 அசைதல் 668
 அசைநிலை - 2, 36, 40, 60, 85, 91, 95, 205, 366, 819, 1146, 1153, 1164, 1178, 1181, 1184, 1207, 1210, 1307, 1327, 1329
 அசைவில்லாத ஊக்கத்தையுடையான் 594
 அசைவின்மை 594, 632
 அசைவு 371
 அஞ்சப்படார் 921
 அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை 428
 அஞ்சப்படுவன 428
 அஞ்சல் 910
 அஞ்சல் வேண்டும் 824
 அஞ்சலோம்பு 1149
 அஞ்ச வேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சுதல் 863
 அஞ்சனக்கோல் 1285
 அஞ்சனம் 1127
 அஞ்சாதிருத்தல் 882
 அஞ்சா நிற்கும் 905
 அஞ்சாமை 073, 428, 723, 808, அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்படல் 428
 அஞ்சார் 201, 921
 அஞ்சான் 647
 அஞ்சியொழுதுதல் 903
 அஞ்சிக் காப்பது 366
 அஞ்சியொழுதுவார் 699
 அஞ்சுக 882
 அஞ்சுதல் 244, 428, 883, 904, 1138, 1272
 அஞ்சுதற் காரணத்தது 906
 அஞ்சுதற்கு ஏது 244
 அஞ்சுதற்கேதுவாய வளி 1088
 அஞ்சுபவர் 172
 அஞ்சும் 869
 அஞ்சுவது 673
 அஞ்சுவர் 201
 அஞ்சுவார் 726, 906
 அஞ்சுவான் 905
 அஞ்ஞான்று 1297
 அஞர் 1086
 அட்டிற்றொழில் 51
 அடக்கத்தது சிறப்பு 125
 அடக்கத்தின் மிக்க செல்வம் 122
 அடக்கப்படாமை கூறியவாறு 1252
 அடக்கம் 123, 125, 715, 1137
 அடக்கமாகிய அறம் 121
 அடக்கமுடைமை 014
 அடக்கிக் கூறப்படல் 1101
 அடக்கிக் கொள்க 240
 அடக்கிச் செய்தல் 663

அடக்குதல் கூடாமை 487
 அடக்குந்தோறும் மிகுதல் 1183
 அடக்குவன 1212
 அடங்காமையாகிய பாவம் 121
 அடங்கின்வனது உயர்ச்சி 124
 அடங்குதல் 123, 125, 130, 261
 அடங்கு நெறி 123
 அடங்கும் 240, 280
 அடப்படுநறா 1000
 அடர்த்தல் 473, 601
 அடல் வேண்டும் 343
 அடவி 734
 அடாப்பழி 137
 அடி 1279
 அடிசில் 64, 1079
 அடிநலனழியாமை 1120
 அடிப்படுதல் 140
 அடிமை 1080
 அடியாளத்தான் என்றது வாளா
 பெயராய் தின்றது 610
 அடியாளவு 610
 அடியனாந்தன்மை - தாழ்ந்து
 நின்று ஏவல் கேட்டல் 608
 அடியிற் கட்டிய நாள் 326
 அடியின்கண் தங்கிய தன்மை
 208
 அடியினையிரத்தல் 1280
 அடியுறைந்த நிழல் 208
 அடியை நோக்குதல் 1279
 அடுக்கிய கோடி 954, 1005
 அடுக்கு 297, 423, 1177
 அடுக்குகள் பன்மை குறித்து
 நிறல் 341
 அடுங்காலம் 799
 அடுநரு 1090
 அடுபுற்சை 1065
 அடுமுரண் 567
 அடை 118, 273
 அடைதற்காம் கூறு 179
 அடையடுத்து நின்ற முதனி
 வைத் தொழிற்பெயர் 93
 அடைவித்தல் 608, 616
 அடைவு 640

அண்மையுடைமைகள் 1008
 அணங்காதல் 1089
 அணங்கு 918, 1081, 1082
 அணி 95, 200, 1014
 அணிகலமின்மை 575
 அணிகலன் 60
 அணிகள் 1089
 அணிந்தார் 1089
 அணிநிற்காடு 742
 அணிமா 9, 311
 அணியன் 1008
 அணியிழையிணையுடையான்
 1102
 அணுகுதல் 691, 1104
 அத்து அல்வழிக்கண் வந்தது
 1191
 அதர் 594
 அதனிறநீயன பிற இல்லை 302
 அதிகாரத்ததாயிற்று 1120
 அதிகாரத்தாற் பெற்றாம் 186,
 375
 அதிகாரத்தான் வந்தது 323,
 372, 582, 947, 1021, 1088
 1173, 1207, 1286
 அதிகாரத்தான் வருவித்தல் 478
 அதிகாரத்திற்கு ஏலாமை 1140
 அதிகாரத்துச் சொல்லியன 868
 அதிகாரத்தோடு பொருந்
 தாமை 1010
 அதிகாரப் பொருள் 926
 அதிகாரம் 02, 60, 075, 076, 077,
 079, 97, 323, 360, 611, 687,
 721, 870
 அதிகாரம் தோற்றுவாய் செய்
 யப்பட்டது 1170
 அதிகாரம்முறைமை 02, 04, 06,
 07, 08, 035, 037, 043, 045,
 048, 049, 050, 052, 063, 067,
 068, 073, 075, 077, 078, 079,
 080, 082, 0100, 0101, 0102,
 0106, 0107, 0111, 0117,
 0130, 0131, 0132, 0133,
 920

அதிகார முறைமைக்குக் காரணம் 1040
 அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும் 050
 அதியென்பது வட சொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோரிடைச் சொல் 636
 அதினுட்பம் என்று பாடமோதி, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர் 636
 அந்தக்கரணங்கள் துற. தோ. அந்தக்கரணம் 537
 அந்தமில் இன்பம் அ. உ. பா அந்தணர் அ. உ. பா., 30, 385, 386, 432, 560, 732, 960
 அந்தணர் ஓம்பல் 08,
 அந்தணர்க்குரித்தாய வேதம் 543
 அந்தணர் நூல் 543
 அந்தணன் 8, 134,
 அநித்தம் 21, 266
 அநித்தமாய உடம்பு 338
 அநாதி 29, 266, 286, 350, 359, 360, 362, 366, 543, 111
 அநுபவித்தான் 1119
 அநுவாதம் 739
 அப்புலவி இனி யாதான்கு மென்றாட்குச் சொல்லியது 1324
 அப்பொருட்டாதலறிக 910
 அபகாரம் 1225
 அம்பல் 1139
 அம்பு 279, 597, 772
 அம்புக்கட்டு 597
 அமர் 1125
 அமர்த்த கண்கள் 1083
 அமர்த்தல் 1083, 1084
 அமர் வாராத முன்னெல்லாம் தாங்குவது 814
 அமரர் 906
 அமரர் போல வாழ்தல் 906

அமராமைக் காரணம் 529
 அமளி 0132, 840, 973
 அமாத்தியர் 638
 அமிர்தம் 82
 அமிழ்த்தோடொக்கும் 1065
 அமிழ்தம் 11, 64, 1266
 அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலை பெறுதல் 11
 அமிழ்து 100, 720, 1106,
 அமைச்சர் 045, 051, 070, 442, 445, 568, 636, 641; 642, 643, 644 652, 656, 658, 670, 680, 682, 683, 691, 692, 693, 709, 710, 715, 885
 அமைச்சரது குணத்தன்மை 635
 அமைச்சரது துணிபு 662
 அமைச்சரரை ஆராய்ந்து துணையாகக் கொள்ளல் 445
 அமைச்சன் 068, 069, 074, 501, 631, 632, 633, 639, 660, 701
 அமைச்சனது தன்மை 064
 அமைச்சியல் 065, 059, 445, 646
 அமைச்ச அங்க. தோ. 065, 381, 462, 897
 அமைச்சப் பூணல் 681
 அமைதல் 992
 அமைதி 1064
 அமைதியளவிற்று 105
 அமைந்தார் 299
 அமைந்து கிடந்தன 115
 அமையாமை 1123
 அமையார்தோள் 908
 அமையும் 812
 அமைவிலவாய தொழில் 956
 அமைவு 743
 அயல் வேந்தர் 474
 அயலார் 187, 590, 1235
 அயலார் தமரல்லராதல் 1300

அயலார் மாட்டுச் செய்வது 188
 அயலாரோடு நட்பாடல் 187
 அயலாளேயாம் 1220
 அயன் 43, 62
 அயிராமல் செல்லல் 587
 அயிராமை 273
 அயில் வாளோச்சாமை 766
 அயில் வேல் 384
 அயோத்தியர் இறை 773
 அரங்கு 332, 401
 அரச இன்பம் 514
 அரசண்மை 732
 அரச நீதி 829
 அரசர் 045, 071, 086, 087, 400,
 462, 470, 472, 478, 483, 485,
 488, 495, 533, 538, 543, 550,
 571, 578, 580, 596, 642, 681,
 691, 693, 694, 700, 780, 921
 அரசர்க்கு அரிய பேறு 443
 அரசர்க்கு அறிவு 421
 அரசர்க்குரியன 538
 அரசர் தொழில் 656
 அரசர் பாரம் 568
 அரசர் மாட்டுளதாயமுயற்சி 616
 அரசருள் ஏறு 381
 அரசரைப் பொருந்தி ஒழுகு
 மாறு 070
 அரசனின்பத்தினை வெஃகி
 விகாரப்படுதல் 514
 அரசற்கினையாய அமைச்சன
 தியல்பு அங்க. தோ.
 அரசற்கு அங்கம் 381
 அரசற்குக் கெடுவன 382
 அரசன் 43, 047, 048, 074, 075,
 079, 290, 387, 501, 511,
 540, 542, 545, 547, 549, 550,
 557, 561, 566, 568, 587, 590,
 608, 635, 639, 652, 660, 688,
 689, 690, 695, 696, 731, 735,
 754, 761, 762, 764, 765, 769,
 771, 874, 884, 885, 886, 889,
 897, 933, 937, 939, 1004, 1075,

அரசன் அறிவுடையனாயக்
 கால் தன்னுயிர்க்கும் மன்னு
 யிர்க்கும் பயன்படல் 040
 அரசன் உவப்பன செய்து
 துணையாகக் கொள்தல் 442
 அரசன் என்பதோர் சாதி 355
 அரசன்கண் அன்புடைமை 447
 அரசன் கற்றற்குரிய நூல்
 களைக் கற்றல் 040
 அரசன் செயலை நாள்தோறும்
 ஆராய்தல் 520
 அரசன் தன்வினை செய்தற்கு
 உரியவனாக ஆராய்ந்து
 துணிதல் 518
 அரசன் தான் நெறிகெட ஒழு
 கல் 529
 அரசன் தெளிதற்கு ஏது 513
 அரசன் துயருறுதல் 467
 அரசன் நிலை 687
 அரசன் பாரம் 445
 அரசன்மாட்டன்பு 513
 அரசன் மாறுபடக் கருதுதல்
 519
 அரசன் முறை செய்யாமை 555
 அரசன் வாழ்க்கை 435
 அரசனது அறம் 732
 அரசனது இயல்பு அர. தோ.
 அரசனது தெளிவு 502
 அரசனது நற்குண நற்செய்கை
 கள் 039
 அரசனது பகை 567
 அரசனது மறம் 732
 அரசனால் தெரியப்படுவான் 501
 அரசனாற் செய்யப்படும் முறை
 யினது தன்மை 055
 அரசனாற்றல் 734, 736
 அரசனின் வெற்றிக்கு ஏது 813
 அரசன்தி. அர. தோ.
 அரசனுக்கியல்பு - தின்மை,
 கொடை, அறிவு ஊக்கம் 382
 அரசனுக்கு அறியாமை பலவும்
 உளவாம் என்பது 507

அரசனுக்கு அறிவு 426
 அரசனுக்கு ஆவன அறியும்
 அறிவு 513
 அரசனுக்குக் குற்றம் 432
 அரசனுக்கு நாடு உறுப்பு 553
 அரசனுக்குரிய தொழில் 582
 அரசியல் அரச. தோ., ஒழி. தோ.,
 040, 0108
 அரசியல் நடாத்துதல் அங்க.
 தோ.,
 அரசிருக்கை 789
 அரசிருப்பு 491
 அரசின் கொற்றம் 384, 546
 அரசு 384, 733, 771, 935
 அரண் 074, 075, 076, 126, 381,
 385, 491, 491, 494, 534
 569, 661, 670, 680, 734, 737,
 741, 742, 743, 744, 746, 747,
 748, 749, 766, 815, 891, 895,
 900, 1258
 அரண் சேராததாமாக்கம் 492
 அரண்முற்றல், கோடல் 471
 அரணழித்தற்கு அருமை 499
 அரணாகாமை - தொலைவின்
 கண் விட்டு நீங்குதல் 815
 அரணாகியபுணை 1164
 அரணினைது சிறப்பு 741
 அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற ஆக்
 கம் 492
 அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்பு
 888
 அரத்தின் கூர்மை 997
 அரம் 567 888, 997, 034, 353
 அரவு 034, 353
 அரிதாகிய கேட்டையுடை
 யவன் 210
 அரிதாய பண்புடைமை 991
 அரிதாயிருந்தது 1153
 அரிது 92 647, 680, 693, 843,
 886, 1155, 1330
 அரிமயிர்த்திரண் முன்கை 1090

அரிய உயிர் 141, 1141
 அரியது 1160
 அரிய பிழைகள் 639
 அரிய பொருள்கள் 462
 அரிய பொருள் 424
 அரியர் 334
 அரியராய மகளிர் 1131
 அரியவற்றை எண்ணிச் சொல்
 லுதல் 664
 அரியவாதல் 633
 அரியவினை 483, 631
 அரியவை 26
 அரியன 611
 அரியானை எளியனாக்கி எடுக்
 கின்றமை 1141
 அரிவை 1107
 அரு 338
 அருகிய நோக்கம் 1092
 அருகு 694
 அருங்கேடன் 210
 அருட்செல்வம் 241
 அருட்பயனிழத்தல் 252
 அருட்பொருள் 914
 அருத்தாபத்தி 236, 242, 811,
 851, 853, 1194 1316
 அருத்தாபத்தியளவை 256
 அருந்தவத்தோர் 432, 960
 அருந்தவர் 905
 அருந்தவர் வெகுளி 896
 அருப்பறாவாக்கம் 522
 அரும் பண்பினால் தீமை காக்க
 434
 அரும் பண்பு 434
 அரும்புதல் 1203, 1227
 அரும்பொருள் வெளவல் 693
 அருமை 847
 அருமை 49, 210, 297, 664, 678,
 685, 743 895, 940, 1126,
 1142, 1156
 அருமை - இன்மை 210
 அருமை தோன்ற நிறற் 942

அருமையோர்தல் 411
 அருவப் பொருள் 344, 759
 அருவினை 631
 அருவுடம்பு 344
 அருள் 08. 027, 176, 241, 242, 246, 247, 253, 254 268, 285, 300, 301, 304 755, 757. 897, 1243, 1310
 அருள் என்னும் அன்பின்புழவி 08,
 அருள் செய்யாதவன் 249
 அருள் செறிந்த நெஞ்சினை உடையார் 243
 அருள் பிறத்தல் 08
 அருள் பிறத்தற்கு உபாயம் 250
 அருளல்லது 254
 அருளாகிய பகையை வளர்த்தல் 309
 அருளாடற்கு இழுக்கில்லை 252
 அருளாதான் 249
 அருளாள்வார் 245
 அருளாற் பயன்கோடல் 252
 அருளான் வருஞ்செல்வம் 241
 அருளில்லாதவன் 250
 அருளில்லாதார் 228, 247, 248
 அருளிலர் 1190
 அருளின்மை 1194
 அருளின் வழுவாதொழுகும் தெருட்சி 285
 அருளினது சிறப்பு 242
 அருளுடை உள்ளம் 309
 அருளுடைமை விர. தோ., 249, 330, 1096
 அருளுடையர் 242
 அருளுடையன் 250
 அருளுடைனாதல் 740
 அருளுடையனாவான் 244
 அருளுடையார் 026, 228 245, 938
 அருளோடு கூடிய பொருள் 914

அரையிருள் 1167
 அல்லகுறி 1141, 1146
 அல்ல குறிப்பாடு 1142
 அல்ல குறிப்பிட்ட பிறற்ற ஞான்று வத்ததலைமகனைத் தோழி அலர் கூறி வரைவு கடாயவழி அவன் சொல்லியது 1141-1145
 அல்லல் 245, 460, 555
 அல்லல் நோய் 1160, 1301
 அல்லல் நோய் - துன்பத்தைச் செய்யும் காமநோய் 1301
 அல்லலுழம்பது 379
 அல்லலுழம்பர் 936
 அல்லவை 77
 அல்லவை - கொலை, களவு, முதலாயின 384
 அல்லவை செய்தார் 77
 அல்லவை செய்தார்க்கு அறங் கூற்றம் 548
 அல்லற்பாடு 626
 அல்லனோய் நீக்குதல் 1160
 அல்லாப்பர் 127
 அல்லாமை 1131
 அல்லால் என்பதூஉம் பாடம் 419
 அல்லிடம் 301
 அல்வழி 413
 அல் விசுதி 282
 அல் விசுதி விவங்கோள் 196
 அலகு - கதிர் 1034
 அலகை 850
 அலங்கரித்தல் 1268
 அலங்காந நீர்மை 777
 அலங்காரம் 429, 475, 476
 அலமந்து கெடுவானாக 1062
 அலர் 0115 1141. 1144 1145, 1146, 1147, 1148
 அலர் கூறல் 1142
 அலர் கூறுவார் செய்த உதவி 1142
 அலர்தல் - மேன்மேல் மிகுதல் 1144

அலரஞ்சியாற்றல் 1149
 அலராதல் 1139
 அலரெழுவாருயிர் நிற்கும் 1141
 அலைக்குங்கோல் 710
 அலை கொலையினும் கொடிது 551
 அலைத்தற்றொழில் 551
 அலையாது நின்றல் 342
 அவ்வளவிற்று 261
 அவ்வுரைதானே அதுகூடா
 மைக்கு கரியாயிற்று 1268
 அவ்வுலகம் 247
 அவகாசம் 1186
 அவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்பு 1186
 அவசர்ப்பிணி 361
 அவஞ்செய்யு முயிர்கள் 268
 அவஞ் செய்வார் 266
 அவதி 380
 அவம் 262, 731
 அவம் செய்வார் 731
 அவமதி 691
 அவமதித்தல் 090, 1283
 அவமதித்து இழிவு சொல்லல் 1007
 அவமதிப்பார் 151, 966
 அவமதிப்பு 519
 அவமதியாதிருத்தல் 698
 அவமதியாமை 891
 அவமானம் 980
 அவயம் 802
 அவயவங்கள் 1320
 அவயவங்கள் தம் அழகழிதல் 0124
 அவயவம் 737
 அவர் ஆணை 29
 அவர் செல்வராயின் அவரால்
 ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்
 லும் 1155
 அவர்பாற் சேறலே அறிவாவது 1242

அவர் மாட்டுச் சேறல் 1293
 அவர்மேற் காதலுடைமையின்
 அவர் கருத்தறிந்தாற்றினாய்
 என்ற தோழிக்குச் சொல்லி
 யது 1195 - 1197
 அவர்வரை நின்றல் 441
 அவருடைய நெஞ்சு நம்மை
 நினையாதிருத்தல் 1291
 அவரை மறந்தாற்றல் வேண்
 டும் என்பதுபடச் சொல்லி
 யது 1250
 அவரோடு கலந்த தோள்கள் 1235
 அவரோடு புணர்ந்த ஞான்றை
 யின்பத்தை நினைந்து
 இறந்து பாடெய்தா நின்றாய்
 அது மறத்தல் வேண்டுமென்
 றாட்டுச் சொல்லியது 1206, 1207
 அவள்தான் அஞ்சியொழுக்கல்
 இயல்பு 903
 அவளை அஞ்சுதல் இயல்
 பின்மை 903
 அவன் உணர்த்தாமல் தானே
 உணர்தல் 1157
 அவ்விறந்து பட்டு னையுந்
 திறத்தனவாகிய பழி 186
 அவா 25, 29, 35, 38, 360,
 361, 365, 366, 367, 369, 643,
 1110, 1310
 அவா அற்றவர்கள் 365
 அவா இன்மை 29
 அவா ஐந்து 25
 அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் 370
 அவாய் நிலை 15, 415, 467,
 473, 493, 494, 574, 602, 704,
 717, 720, 759, 779, 817, 825,
 829, 842, 845, 871, 895, 904,
 918, 927, 941, 958, 1124,
 1168, 1190
 அவாய் நின்றல் 817

அவாய் நின்றமை 473
 அவாவப்படும் 1075
 அவாவப்படும் பொருள் 1075
 அவாவறுத்தல் ஞான. தோ.
 364, 391
 அவாவறுத்தற் சிறப்பு 367
 அவாவறுத்தார் 370
 அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம்
 உடம்பொடு நின்றே எய்து
 வர் 369
 அவாவறுத்தாரது சிறப்பு 365
 அவாவாமை 362, 363
 அவாவில்லதார் 368
 அவாவில்லாமை 364
 அவாவின் குற்றம் 366
 அவாவின்மை 364
 அவாவினை முற்ற அறுத்தான்
 367
 அவாவுதல் 177, 360, 643
 அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும்
 அடங்குதல் 360
 அவாவுற்றோர் 1310
 அவாவென்னுந் துன்பத்துள்
 துன்பம் 369
 அவாவே துன்பத்திற்குக் கார
 ணம் 368
 அவி 259
 அவிச்சை 5, 037, 38, 351, 352,
 358 360, 364
 அவித்தல் கூடாது 1148
 அவித்தவனதாற்றல் 25
 அவித்தும் 1148
 அவியாகிய உணவு - தேவர்
 க்கு வேள்வித்தீயிற் கொடுப்
 பன 413
 அவியின்மை 560
 அவியுணவினையுடைய தேவர்
 413
 அவை 647, 711, 715, 721, 723,
 724, 725 - 727, 788, 840
 அவைக்களம் 730
 அவையஞ்சாரது சிறப்பு 723

அவையஞ்சுவாரதிழிபு 730
 அவையத்தார் 68, 120
 அவையளவறிந்தார் 714
 அவையறிந்து சொல்லல் 712
 அவையறியாக்கால் வருங்
 குற்றம் 713
 அவையறியாமை 719
 அவையனதியல்பு 072
 அவையிடை இருக்குமாறு
 கூறப்பட்டது 840
 அவையினைதளவை 713
 அவை வகை 721
 அழகிய தட்பத்தினையுடை
 யார் 30
 அழகு 0124, 115, 407, 571, 701,
 738, 768, 897, 916, 1014,
 1171, 1183
 அழகு - இன்பப் பயனைத்
 தலைப்படுதல் 1305
 அழகு நானுமழியாமல் நீயாற்
 றல் வேண்டுமென்ற தோழி
 க்குச் சொல்லியது 1183
 அழல் போலச் சடுவதாய்
 மாலை 1228
 அழற் பாலையல்லை 1170
 அழிக்கும் ஊழ் 375
 அழித்தல் 093, 254, 498, 671
 அழித்தல் - ஒளியைக்கோறல்
 182
 அழித்துச் சொல்லுதல் 182
 அழிதல் 093, 372, 867, 873
 அழிதல் மாலைத்து 592
 அழிந்து விடல் 405
 அழிபசி 226
 அழியவருங்கேடு 889
 அழியாதன 636
 அழியாமல் கர்த்தல் 430
 அழியாமை 367, 622, 626
 அழியுநர் 766
 அழிவதாய இன்பம் 275
 அழிவதின்மை 461
 அழிவர் 866

அழிவில் வீடு அ. உ. பா.
 அழிவில்லாத சீரிய செல்வம் 400
 அழிவில்லாத செல்வமுடையர்
 1035
 அழிவின்மை 731, 764
 அழிவின்மை - தாயத்தார், கள்
 வர், வடியர், அரசர் என்றிவ
 ரார் கொள்ளப்படாமை 400
 அழிவு 095, 112, 132, 454, 603,
 625, 630, 746 787, 807, 876,
 898, 916.. 1183
 அழிவு செய்தார் 264
 அழிவெய்துவார் 699
 அழிவே பயத்தல் 660
 அழுக்கறுத்தல் 163, 166
 அழுக்காற்றினின்று நீங்குதல்
 162
 அழுக்காற்றைச் செய்து பெரிய
 ராயினார் 170
 அழுக்காற்றைச் செய்பயாமை
 017
 அழுக்காற்றைச் செய்வான் 156
 அழுக்காறாமை 017; 019
 அழுக்காறினமையது குணம்
 162
 அழுக்காறு 017, 135, 161 156,
 168, 159, 171
 அழுக்காறு உடைமையது குற்
 ரம் 168
 அழுக்காறு உடையார் 165
 அழுக்காறுடையன் 167
 அழுக்காறென வொருபாவி
 1042
 அழுகின்றது 1171, 1173
 அழுங்குதல் 1279
 அழுங்குவிப்பாயாக 1155
 அழுங்குவிப்பார் 1155
 அழுங்குவித்தல் 1151, 1152,
 1154, 1156
 அழுத கண்ணீர் 828
 அழுத கண்ணீர் - அழுதலான்
 வந்த கண்ணீர் 555

அழுதல் 968, 1174 174, 117
 அழுந்தி விடும் 498
 அழுந்துவர் 7
 அள்ளிக் கொள்வது 1187
 அள்ளிக் கொள்ளப்படும்
 பொருள் 1187
 அளக்கும் கருவி 725
 அளக்கும் கோல் 710
 அளத்தல் 286. 287
 அளத்தறிதல் 048
 அளத்தறிந்தார் 288
 அளந்து உள்ளவாற்றிதல் 288
 அளவறத்தருக்குதல் 980
 அளவறிதல் 1294
 அளவறிந்தாற்றுதல் அரிது 525
 அளவறிந்து நின்றல் 476
 அளவறிந்து நீங்குதல் 1109
 அளவறிந்து நீங்குதலரிது 1330
 அளவறியாது கோடல் 1252
 அளவன்று 1166
 அளவான் நிறைந்திருத்தல் 289
 அளவிடப்படாமை 149
 அளவிலவாதல் 103
 அளவிருந்த இன்பத்தார் 1321
 அளவிறந்த உவகை 432
 அளவிறந்த உவகையாவது
 - கழிகண்ணோட்டம் 432
 அளவிறந்த காமம் 431
 அளவிறந்த தொழில்களான்
 ஆகுலம் எய்தும் அரசன்
 பாரம் 445
 அளவிறந்த நோய் 1200
 அளவிறந்த பாசுபாடுகள் 972
 அளவிறந்து செய்யாமை 526
 அளவிறப்பச் செய்வார் 552
 அளவிறப்பு 732
 அளவினுன்பம் 1225
 அளவினமிக்குவெளிப்படுதல் 928
 அளவின்மை 370
 அளவு 104 221, 409, 476, 478,
 671, 676, 725, 735, 941.
 அளவு இல்லாத கடல் 17

அளவென்னும் ஆற்றல் 287
 அளவை 242, 286, 334, 357,
 503, 711
 அளவைகளால் ஆராய்ந்து
 தெளிதல் 051
 அளற்று நிலம் 624
 அளறு 919
 அளிக்கத்தக்கார் 1138
 அளித்தல் - தன் பரிவாரத்தா
 னும் பகைவரானும் நலிவு
 படாமற் காத்தல் 387
 அளித்தாயிருந்தது 1168
 அளியின்மை 1209
 அற்குப 333
 அற்றங் காத்தல் 788
 'அற்றது பற்றெளி வுற்றது
 வீடு' 349
 அற்றம் 980
 அற்றம் தாராமை 434
 அற்றம் மறைக்கும் பெருமை
 978
 அற்றம் மறைத்தல் 1011
 அற்றாரழிபசி 226
 அற்றே - தேற்றேகாரம் 261
 அற இயல்பு 41
 அறஉபதை 501
 அறக்கடல் 8
 அறக்கடவுள் 77, 130, 204
 அறக்கடவுளெண்ணுதல் 204
 அறங்கள் 033. 77 132, 289,
 296, 300, 322, 333, 635, 736,
 831
 அறங்கட்கெல்லாம் அருளு
 டைமை மூலம் 249
 அறங்கள் எல்லாவற்றினும்
 சிறப்புடையது 033
 அறங்களின் வருவாதொழுகு
 தல் அ. உ. பா.,
 அறங்கிடந்தவாறு சொல்லு
 தல் 119
 அறங்கூற்றம் 77
 அறச்செயல் 909

அறஞ்செய்தல் 249
 அறஞ்செய்தார் 326
 அறஞ்செய்யாமை 437
 அறஞ்செய்வார் 39
 அறத்தாறு 46
 அறத்திற்குக் காரணம் 138
 அறத்தின் இயல்பு 35
 அறத்தின்கண்ணே தங்கின
 வனது வருமை 117
 அறத்தின் கண்ணே நிறல் 130
 அறத்தின் வருவாது ஒப்ப நிற்
 கும் நிலைமை 012
 அறத்தின் வருவாதொழுகுதல்
 384
 அறத்தினதருமை 294
 அறத்தினது தலைமை 300
 அறத்தினது நன்மை 181
 அறத்தினது நுண்மையறிதல்
 441
 அறத்தின்க்கப்பட்டமை 142
 அறத்தினை உணர்ந்தார் 91
 அறத்தினைக் காக்கக் கருதும்
 நெறி 324
 அறத்துவழிப்படுஉம்தோற்றம் 04
 அறத்தொடியையின்மை 1047
 அறத்தொடு கூடாமை 1047
 அறத்தொடு நிறல் 0114, 1381,
 1139, 1140
 அறத்தொடு நின்றமை 1140
 அறத்தோடியையுடைமை 038
 அறத்தோடு வருதல் 112
 அறத்தொடு வாராதன 39
 அறந்தரு திகிரிக்கு வழி
 யடைக்கும் தீது 432
 அறந்தானே சென்றடைதல் 130
 அறநீதி 1025
 அறநீதிகளில் தவறாமை 389
 அறநீதிகளின் நெறி வருவாமல்
 நடத்தல் 446
 அற நுண்மை 441
 அறநூல் 022, 040, 140, 141,
 183, 240, 322, 326, 656

அறநூல் உடையார் 1322
 அறநூல் துணிபு 326
 அறநூல் வழக்கு 0106
 அறநூல் பொதுவிதி 656
 அறநெஞ்சுடையார் 92
 அறநெறி 19, 43, 384, 546
 அறப்பயன் 50
 அறப்பொருட்டாகக் கொடுத்தல் 385
 அறம் அ. உ. பா. கள. தோ., துற தோ., விர. தோ. 02, 020, 038, 066, 094, 0116, 0120, 8, 20, 21, 31, 34, 35, 37, 38, 41, 43-49, 54, 76, 91, 96, 110, 117, 141, 142, 163, 173, 183, 242, 244, 245, 249, 254, 255, 279, 283, 292, 316, 321, 323, 326, 335, 366, 457, 501, 527, 543, 651, 652, 754, 789, 901, 908, 914, 937, 984, 994, 1003, 1005, 1009, 1018, 1035, 1047, 1065, 1192
 அறம் பயக்கும் இனிய சொற்கள் 100
 அறம் பொருட்குக் காரணமாதல் 384
 அறம்பொருள் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள் 391
 அறம் பொருளின்பங்கள் 02, 20, 143, 437
 அறம் பொருளின்பங்கள் பயவாவினைகளை நயத்தல் 439
 அறம் பொருளின்பம் என்னும் பயன்களுள் ஒன்று பற்றிய பிரிவன்மை 1330
 அறம்பொருளின்பமாகிய பயன்கள் 020
 அறம் முதலிய நான்கு 914
 அறம் வளரும் 96
 அறம் வீடு பயத்தல் 399

அற முதலிய நான்கினும் முயல்வார் 533
 அற முதலிய நான்குமெய்தல் 946
 அறமுதற் பொருள்கள் 03, 392, அறமும் பொருளு நோக்கிப் பிரிதல் 0120, 1192
 அறமும் பொருளுமிழத்தல் 142
 அறிவால் ஒள்ளியாரவை 714
 அறவாழி 8
 அறவினை 33 321
 அறவோர் 501 586 731
 அறவோர் - துறந்தோர், அத்தணர் 731
 அறவோர்க்களித்தல் 08
 அறவோனன்மை 501
 அறன் 49, 147, 148, 150, 181, 182, 185, 189, 226, 560, 644, 760, 932, 1066
 அறன் அன்று 171
 அறன் கடை 142
 அறனல்லவற்றைச்செய்யார் 164
 அறனல்லவை 164
 அறனல்லவை நாட்டின்கண் நிகழாமற் கடிதல் 384
 அறனல்லாத செயல் 173
 அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் 157
 அறனன்மை 549
 அறனன்று 108
 அறனுடைமை 45
 அறனும் உரிமையும் உடையான் 501
 அறனும் பொருளும் இகழப்படுதல் 419
 அறனும் முயன்று செய்வது 1066
 அறி 638
 அறிக 232
 அறிகலாமை 427
 அறிகின்றவன் 318

அறிகின்றிலேன் 1273
 அறிதல் 61, 187, 622, 681, 782,
 1308
 அறிதல் வகையர் 817
 அறிதலிலர் 1139
 அறிதற்கரிய பயன் 198
 அறிந்தடங்கிப் பயன் கொள்
 வது 122
 அறிந்தது 1171
 அறிந்தார் 392
 அறிந்திலர் 293
 அறிந்து காத்தல் 315
 அறிந்து சேறல் 1052
 அறிந்து வைத்தல் 729
 அறிந்தொழுகவல்ல அரசன்
 446
 அறிந்தோர் 60, 244
 அறியப்பட்டமை 835
 அறியப்படும் 826
 அறியப் பெற்றிலேன் 1226
 அறியமாட்டேமாயிருந்தேம்
 1257
 அறியலாம் 193
 அறியவல்லார் 795
 அறிய வேண்டுவன 618
 அறிய வேண்டுவன அறியாதா
 ரைத் தெளிதல் 507
 அறியாதவர் 289
 அறியாதாய் 1185
 அறியாதார் 392, 649
 அறியாமலுய்த்தல் 440
 அறியாமை 21, 141, 277, 282,
 289, 299, 346, 455, 460, 507,
 782, 814, 1072, 1110, 1292,
 1308
 அறியாமைக்கேது 856
 அறியார் 1054
 அறியான் 849, 863
 அறியுந் தன்மையிலலாதான்
 849
 அறிவதொன்றன்று 1255
 அறிவார் 257, 728, 925, 1072

அறிவார்க்குச் செய்த வழி 105
 அறிவார் தொழில் 428
 அறிவாற் படைக்கவும் காக்க
 வும் படுதல் 430
 அறிவாற் பயனில்லை 315
 அறிவாற்றல்கள் 515
 அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழ
 காவது 115
 அறிவானிறைந்தமை 413
 அறிவிக்கப் புகுவான் 849
 அறிவித்தல் 032.081 795, 1180
 1248
 அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி
 603
 அறிவில்லாமை 841
 அறிவிலர் 427, 1089
 அறிவிலராய் மகளிர் 1137
 அறிவிலன் 873
 அறிவிலானது மிகச் செறிந்த
 நட்பு 816
 அறிவிலாத கொடியோன் 251
 அறிவிலாதார் 160, 751
 அறிவிலாதாரியல்பு 337
 அறிவிலார் 5, 430
 அறிவிலார் செய்யவன 470
 அறிவிலார் நகாநின்றார் 1140
 அறிவிலார் மேல் வினையை
 வைத்தல் 508
 அறிவிலாரதின்மை 430
 அறிவிலாரோடு நட்பு 797
 அறிவிழ்த்தற் குற்றம் 926
 அறிவிற்கு எல்லையின்மை
 1110
 அறிவிற்குப் பயன் 175
 அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கம்
 140
 அறிவிற்கு மாட்சிமை
 - பொருள்களைக் கடிதிற்
 காண்டல், மறவாமை 407
 அறிவின் முதலியவற்றால் தம்
 மின் மிக்கார் 444

அறிவிண்மை 087, 153, 414,
476, 507 704, 921, 926, 1003
அறிவினது உண்மை இன்மை
கள் 270
அறிவினது சிறப்பு 421
அறிவினுண்மை 710
அறிவினை உடையார் அவை
718
அறிவினையுடையவன் 215
அறிவினையுடையார் 198
அறிவு 034, 051, 61, 70, 123,
176, 214, 262, 281 315, 361,
372, 374, 382, 406, 464, 466,
505, 684, 704, 891, 914,
1002, 1112, 1132
அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுரித்து
382
அறிவு அன்றென விலக்குதல் 426
அறிவு இல்லாதவனுடைய
எழுச்சியும் அழகும் 407
அறிவு சுருங்கியிருத்தல்
372
'அறிவுடை அந்தணன் அவ
ளைக் காட்டென்றானோ'
167, 929
அறிவுடைமை 68, 404, 682,
950
அறிவுடைய அரசர் 487
அறிவுடையந்தணன் 167
அறிவுடையர் துற. தோ., 169,
922
அறிவுடையராத்தரகாகுமூழ் 374
அறிவுடையவன் 622
அறிவுடையவன் எனத்
தன்னை மதிக்கும் மதிப்பு 405
அறிவுடையார் 044, 68, 69, 155,
164, 179, 191, 192 427, 430,
463, 473, 575, 627, 656, 751,
782, 804 848
அறிவுடையார் - நீதியையும்
உலகியிலைய மறிதலையு
டையார் 441

அறிவுடையார்க்கிழுக்கு 998
அறிவுடையார் செய்வார் 175
அறிவுடையார் வறியர் 374
அறிவுடையாரஞ்சுவர் 451
அறிவுடையாரது உடைமை
430
அறிவுடையான் 622
அறிவுடையான் பகைமை 816
அறிவுடையோர் 265, 404
அறிவுண்மை 43
அறிவு தளர்வார் 927
அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்
பிடி முதலிய முன்னே நீங்க
வும் நாண் நீங்கா நின்றது
1132
அறிவு மாற்றலுமுடையார் 262
அறிவு மிக்கது 707
அறிவு முதிராமை 844
அறிவுறுத்தல் 0115
அறிவென்னும் உள்ளீடிண்மை
196
அறிவைத் திரித்து இருமையும்
கெடுக்கும் இயல்பு 046
அறிவை மோகம் மறைத்தல்
361
அறிவை வலியுறுத்தல் 042
அறிவொழுக்கங்கள் 106, 916
அறிவொழுக்கங்களால் தகுதி
யுடையார் 446
அறிவொற்றுமை 451
அறிவோடு கூடியதன்மை 161
அறிவோடு படாத செயல் 175
அறுக்க மாட்டாமை 759
அறுக்கும் கருவி 883
அறுத்தல் 367, 948
அறுதலாகிய இடத்து நிகழ்
பொருளின் தொழில் இடத்
தின் மேனின்றது 1177
அறு தொழில் - ஓதல், ஓதுவித்
தல், வேட்டல், வேட்டித்தல்,
ஈதல், ஏற்றல் 560
அறுமளவறிதல் 943

அறுவகைக் குணங்கள் 485,
538
அறுவகைப்படை 762
அறுவகைப் பொருள் 307
அறுவகையுறுப்புகள் 939
அறை பறையாகிய கண்ணினை
உடையார் 1180
அறைபோகாமை 764, 766
அறை போதல் 693
அறை போவானெண்ணற்குக்
குழிஇயினார் 501
அறையப்படும் 1076
அன் சாரியை 524
அன்பறாத சுற்றம் 522
அன்பானினைவார் 3
அன்பில்லாத உயிர் 78
அன்பில்லாதார் 79, 80
அன்பில் வழிப்படுங்குற்றம் 80
அன்பிலர் 1129, 1130, 1199,
1219
அன்பிலன் 1299
அன்பின் பயன் 08
அன்பின்மை 805, 1234
அன்பின்மையை நினையுந்
தன்மை 1276
அன்பினது உண்மை 71
அன்பினது சிறப்பு 76
அன்பினிலைமை 1152
அன்பின் குழவி 08, 757
அன்பு கள. தோ., 45, 71, 74,
75, 76, 80, 107, 745, 755,
757, 769, 786, 807 862, 911,
983, 1130, 1234, 1245, 1258,
1276, 1292, 1310, 1314
அன்பு இலாதார் 72
அன்பு செய்தல் 1009
அன்பு செய்யப்பட்டார் 71
அன்பு செய்யலாகாமை 73
அன்புடைமை 025, 45, 46, 73,
507, 682, 764, 992, 1130
அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல் 91

அன்புடைய சுற்றத்தார் 529
அன்புடையர் 75, 1181
அன்புடையரல்லாதார் 79
அன்புடையாராதல் 107, 740
அன்புடையரார் ஒழுகுதல் 285
அன்புடையவன் 515 681, 1122
அன்புடையனாதல் 992
அன்புடையார் 72, 1309, 1317
அன்புடையார் கண் பொழி
கின்ற புல்லிய கண்ணீர் 71
அன்புடையார் நினைத்தவழி
அந்நினைக்கப் பட்டார்க்குத்
தும்மல் தோன்றுமென்பது
மகளிர் வழக்கு 1317
அன்புநோக்கு 1091
அன்புப் பயிர் 1093
அன்பு பற்றி விழைந்தார் 911
அன்பும் அருளுமில்லாதார் 1310
அன்பு மிகுதியாற் சொல்லியது
1314
அன்போடு கலத்தல் 91
அன்போடு நோக்குதல் 1093
அன்மை 162 257
அன் விகுதி 205
அன்னப்புள்ளின் சிறகு 1120
அன்னை 1147
அன்னை வெகுண்டு சொல்
கின்ற வெஞ்சொல் நீர் 1147
அனிச்சப்பூ 90, 1111, 1115,
1120
அனிச்சம் 1111
அனுபவம் 353, 355, 935, 1326
அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்
1101
அனுபவிக்கப்படுவன் 263
அனுபவிக்க வல்லன் 440
அனுபவிக்க வேண்டுவன் 881
அனுபவித்தல் 245, 940, 1112,
1131
அனுபவித்தறிகின்றவன் 99
அனுபவிப்பது 787
அனுபவிப்பர் 379

அனுபவியா நின்றல் 629
 அனுமான அளவை 71
 அனுமானம் 242, 316, 318.
 1232
 அனுவதித்தார் 32
 ஆ 1065, 1066
 ஆக்கக் கேடுகள் 106
 ஆக்கங்கள் - பகையின்மையும்
 பெருஞ்செல்வமுடைமையும்
 முதலாயின 527
 ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்
 சொல் 642
 ஆக்கத்தின் பயன் 177
 ஆக்கந்தரும் 183
 ஆக்கம் 15, 31, 32, 113, 135,
 169, 170, 177, 183, 235, 264,
 283, 319, 457, 461, 463, 529,
 556, 562, 593, 603, 605,
 660, 812, 831, 858, 859, 874,
 1189
 ஆக்கம் சிதைத்தல் 091
 ஆக்கம் பயப்பது 605
 ஆக்கம் வருதற்கேது 171
 ஆக்கமன்று 653
 ஆக்கமாகுங்கேடு புகழுடம்பு
 செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு
 நல்கூர்தல் 235
 ஆக்கவழிவுகள் 642
 ஆக்கும் ஊழ் 375
 ஆகம அளவை 051, 37, 363,
 502
 ஆகம அறிவு 2
 ஆகமங்கள் 242, 300, 311, 318,
 358
 ஆகரம் 736
 ஆகற்கென்பது சொல்லெச்சம்
 572
 ஆகாத்தோம்பல் 1066
 ஆ காதார் 092
 ஆகாரம் - குறிப்பின்று நிகழும்
 வேறுபாடு 442
 ஆகுபெயர் 16, 41, 43, 48, 66,

72, 73, 75, 88, 90, 124, 141,
 178, 180, 183, 184, 186, 204,
 236, 245, 247, 274, 277, 296,
 334, 344, 352, 359, 364, 380,
 390, 401, 407, 414, 417, 419,
 470, 500, 509, 522, 523, 538,
 564, 566, 592, 593, 595, 632,
 636, 671, 676, 701, 705, 706,
 709, 725, 735, 737, 743, 748,
 791, 796, 801, 813, 817, 872,
 882, 901, 907, 916, 920, 927,
 939, 940, 953, 958, 984,
 996, 997, 1006, 1013, 1024,
 1031, 1034, 1038, 1039, 1042,
 1047, 1052, 1056, 1058, 1059,
 1081, 1097, 1098, 1113,
 1131, 1191, 1196, 1206,
 1214, 1215, 1221, 1231,
 1237, 1255, 1261, 1263,
 1268, 1275, 1285, 1287,
 1293, 1315
 ஆகுபெயர் நூலென்பதூஉம்
 அதிநுட்ப மென்பதூஉம் 636
 ஆகுபெயராய் உறைதலைச்
 செய்யும் நாண் மேனின்று
 564
 ஆகுல நீர 34
 ஆகுலம் 445
 ஆகூழ் 371, 372
 ஆங்கே வீவர் 289
 ஆசங்கித்தல் 358, 549, 1311
 ஆசாரஞ் செய்தல் இயல்பன்று
 1076
 ஆசாரம் 1075
 ஆசாரியன் 41
 ஆசிரியர் 395
 ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ
 னை வஞ்சித்துக் கொள்ளல்
 281
 ஆசிரியனை வழிபட்டோதிய
 கல்வியும் நுண்ணறிவு
 முடைமை 950

ஆசை 268, 360, 362, 915, 917,
1043, 1156
ஆசையாகிய வலை 266
ஆதசயால் தாழ்தல் 335
ஆடல் 916
ஆடவர் 1109, 1131, 1137,
1196, 1325
ஆடவர் சேறல் 1303
ஆடவராயினார் 1131
ஆடற்குரியானை ஆளுந்திறம்
519
ஆடற்றன்மை 099
ஆடும் களம் 935
ஆடை 846, 1023
ஆடை குலைத்தவன் 788
ஆடையால் அற்றம் மறைத்தல்
846
ஆண்டகைமை 1133
ஆண்டவழிச் செய்வது கூறப்
பட்டது 520
ஆண்டிருந்தார் 730
ஆண்டு 581, 729
ஆண்டுச்சென்மின் 1304
ஆண்டையார் 586
ஆண்டையாரறியத் தூதுவிடு
தல் 1162
ஆண் தகைமை 148
ஆண் தன்மை 663, 773, 907
ஆண் பால் 336
ஆண்பாலார் 902
ஆண் மகன் 1030
ஆண்மை 148, 231, 466, 509,
609, 663, 902, 1026, 1133
ஆண்மை - ஒன்றற்கும் தள
ராது நின்றல் 1133
- ஒன்றனையும் பாராது
கடிதிற் செய்வது 380
ஆண்மைச் செய்கை 902
ஆண்மையிலர் 906
ஆண்மையின்மை 902
ஆண்மையுடைமை 383
ஆண்மையுடையார் 148, 499

ஆணி - உருள் கழலாது அதன்
கடைக்கண் செருகுமது 667
ஆணியியல்பு 727
ஆணை 02
ஆததாயிகள் 550
ஆதாரங்கள் 737
ஆதாரம் 156
ஆதாரமாய் நின்றல் 338
ஆதி 543
ஆதித்தன் 334
ஆதிபகவற்குத் தலைமை 1
ஆதிபகவன் 1
ஆதிமுதல் 392
ஆதூரன் 948
ஆதூரன் மாட்டன்புடைமை
950
ஆதூரனளவு - பகுதி, பருவம்,
வேதனை வலிகளின் அளவு
949
ஆ பயன் - ஆவாற்கொள்ளும்
பயன் 560
ஆபரணம் 605, 701, 777, 1014
ஆமை 126
ஆய்தம் 257
ஆய்ந்த தொடியினை உடை
யார் 911
ஆய்மயில் 1081, 1082
- படைத்தோன் விசேட
மாக ஆய்ந்து படைத்த
மயில் 1081
- மயிற் சாதியுள் தெரிந்-
தெடுத்த மயில் 1081
ஆயம் 0109, 933, 939
ஆயிடை 0116
ஆயிரம் 259
ஆயுதம் 745
ஆயுள் 567
ஆயுள் குறைதல் 564
ஆயுள் வேதம் 949
ஆயுள் வேதமுடையார் 941,
948, 950
ஆர்த்தல் 763

ஆர்வலர் 71

ஆரவாரம் 34, 1237

ஆராமம் 1105, 1330

ஆராய்தல் 088, 103, 520, 668,
682, 711, 791, 914

- அமைச்சியலுட் சொல்லப்
படும் இலக்கணத்தினர்
என்பதனை ஆராய்தல்
445

ஆராய்ந்தறிதல் 634, 912 1090,
1172

ஆராய்ந்தறிந்தார் 141

ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடைய
ரல்லார் 918

ஆராய்ந்து சொல்லல் 711

ஆராய்ந்து சொல்லுதல்
வன்மை 682

ஆராய்ந்து தழுவிக் கொள்ளு
தல் 530

ஆராய்ந்து துணிதல் இல்லாத
வினை 464

ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்
மாட்டு ஐயப்படுதல் 510

ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவன் 512

ஆராய்ந்து போந்த இனம் 462

ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்
வம் 241

ஆராயப்பட்ட கல்வி 684

ஆராயப்படுதல் 169

ஆராயப்படும் 169

ஆராயப்படுவன 462

ஆராயவல்ல அறிவினையுட
யார் 198

ஆராயாது தெளிதல் 510

ஆராயாது நட்புச் செய்தல் 791

ஆராயத் திறம் 080

ஆரீற்று எதிர்கால முற்றுச்
சொல் 378

ஆருகதர் 286, 359

ஆருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடு
1141

ஆல் - அசைநிலை 91

ஆவதறிவார் 427

ஆவனசெய்தனர்க்கு ஆகாதன
விளைத்தல் 276

ஆவனவற்றையே விரும்பிய
இயல்புடையான் 511

ஆவனவும் ஆகாதனவு மாய
செயல்களை ஆராய்ந்தறிதல்

511

ஆழ்த்தற்கேது 919

ஆழம் 149

ஆழமுடைய நீர் 495

ஆள்வார் 680

ஆள்வினை 1021, 1022

ஆள்வினையுடைமை 618

ஆள்வினை வகை 0104

ஆளக் கருதுதல் 484

ஆளப்படாமை 062

ஆளற்குரியானதிலக்கணம் 513

ஆளுதல் தன்மை 614

ஆளுதற்கமைதல் - இறைவரா
தற்குத் தெய்வத்தாலேற்
புடையராதல் 1155

ஆளுந்திறம் 052

ஆளும் அரசர் 447

ஆளும் இடம் 680

ஆளும் வினை 062

ஆளென்பது முதனிலைத்
தொழிற்பெயர் 614

ஆற்றல் விர, தோ., 054, 090,
55, 262, 297, 307, 317, 483
489, 615, 765, 768, 872, 874,
891, 900, 985, 1147, 1166,
1171, 1178 1183, 1223

ஆற்றல் - சாபவருள் 269

ஆற்றல் - வல்லராத்தன்மை
985

ஆற்றல் உடைமை 268

ஆற்றல் உடையன் 630

ஆற்றல்களால் பெரியராயினார்
892

ஆற்றல் வேண்டுமென்ற தோழி
க்குச் சொல்லியது 1223,
1224, 1225

- ஆற்றலால் பெரியராய வேந்தர்
090
ஆற்றலெனாதல் 1000
ஆற்றலுடையனாதல் 683
ஆற்றலுண்டாய காலம் 317
ஆற்றவிளைதல் 734
ஆற்றற் பாலர் 1137
ஆற்றறுப்பார் 798
ஆற்றாது பசுத்தல் 1181
ஆற்றாமை 0125, 1135, 1156,
1157, 1231, 1262, 1296,
1309, 1330
ஆற்றாமை . படர் மெலிந்திரங்
கல் முதல் நிறையழிதல்
முடிய 1330
ஆற்றாமை அறிந்து வந்துதலை
யளி செய்வர் 1156
ஆற்றாமை கண்டு வைத்தும்
நல்காது போயினார் 1248
ஆற்றாமை மிகுதலின் இடை
யின்றி நிலனக்கற் பாலை
யல்லை, சிறிது மறக்கல்
வேண்டும் என்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது 1262-1264
ஆற்றாமை மிகுதியான் வேறு
பட்ட தலைமகளுக்குத் தோழி
சொல்லியது 1231 1235
ஆற்றாமைபையறியாமை
1248
ஆற்றாய் 1265
ஆற்றான் 1182
ஆற்றாளொனக் கவன்ற தோழி
க்கு ஆற்றுவல் என்பது படச்
சொல்லியது 1182
ஆற்றாளொனக் கவன்றாட்கு
ஆற்றுவல் என்பது படச்
சொல்லியது 1213, 1214,
1215, 1215
ஆற்றான் 1131
ஆற்றானாய தலைமகன் 0114
ஆற்றியிருத்தல் 1160
ஆற்றுகின்றமை 1184
ஆற்றுதல் 1190, 1235
ஆற்று-நெறி 1190
ஆற்றுபவர் 741
ஆற்றும் 1190
ஆற்றுமாறு 1159
ஆற்றுமாறு என்னை 1224
ஆற்றுவல் 1213
ஆற்றுவார் 975
ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்கு
மகள் மறுத்துக் கூறல் 0116
ஆற்றுவித்தல் 0116
ஆற்றேம் 1169
ஆறங்கங்கள் 381
ஆறலைக்குமிடம் 552
ஆறலைப்பார் 550, 735
ஆறன் உருபு 6
ஆறாது கிடத்தல் 129
ஆறாம் வேற்றுமை 63
ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை
476, 1008
ஆறாவது செய்யுட் கிழமைக்
கண்வந்தது - பற்றற்றான்
பற்று350
ஆறாவது பொருட்கண் நான்
காவது வந்த மயக்கம் 261
ஆறிப்போதல் 129
ஆறில் ஒன்றாக பொருள் 390
ஆறில் ஒன்று இறைப்பொருள்
43
ஆறிலொன்றாய வருதல் 755
ஆறிலொன்று (திறை) 756
ஆறு 787
ஆறு செல்வான் 552
ஆறும் 129
ஆறென்பாருமுளர் 242
ஆன் 733
ஆன் உருபு 111
ஆன் உருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்
சிக்கண் வந்தது 147
ஆன் பால் 1000
ஆன் முலையறுத்தல் 110
ஆன்ற அறிவு 1022

- ஆன்றார் 413
 ஆறுருபு 39, 72
 இஃதோ செல்வர்க் கொத்த
 எனன் யான் 1161
 இக்காலத்திற்கு ஏலாதன 140
 இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும்
 இன்பமுற இக்காலத்துத்
 துன்பமுறுவேன் யானோ
 வென்று உட்கோடல் 1028
 இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்
 டது 086, 087, 851, 857, 859,
 1082
 'இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு
 வேண்டும் பொழுது' 1028
 இகல் வேந்தர் 691
 இகலது குற்றம் 851
 இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை
 855
 இகலால் அறிவு கலங்குதல் 857
 இகலான் வருங்கேடு 859
 இகலினது இன்மை உண்மை
 கள் 859
 இகலினார்க்கு வருந்தீங்கு 857
 இகலையொழிந்தொழுகல் 855
 இகழ்ச்சி 237, 464, 539, 607,
 880
 இகழ்ச்சிக் குறிப்பு 251, 894,
 1118, 1168, 1190, 1256
 இகழ்தல் 59, 151, 655, 667,
 719, 752, 844, 891, 914, 995
 இகழ்தல் - மிகையாயின செய்
 தலும் சொல்லுதலும் 151
 இகழ்ந்து கூறல் 1109
 இகழ்ந்து கூறியது 1117
 இகழ்ந்து சொல்லும் சொல் 607
 இகழ்ந்துரை 182
 இகழ்ந்தொழிதல் 674
 இகழ்வர் 752
 இகழ்வார் 237, 967
 இகழ்வார் பின்னே சென்று
 பொருள் பெற்று உயிர்
 வாழ்தல் 967
 இகழ்வாரின்மை 236
 இகழ்வாரை நோவது 237
 இகழப்படாது 889
 இகழப்படாதென்பார் 428
 இகழப்படுதல் 191, 713
 இகழவும் படும் 716
 இகழ்ப்பாடு 192, 921
 இகழா உபாயங்கள் 470
 இகழாது விரும்புவான் 281
 இகழாதொழிக 491
 இகழாமற் போற்றிக் காத்தல்
 642
 இகழாமை 953
 இகழார் 646
 இகழும் 924
 இகழும் பொருள் 901
 இங்கிதம் 663, 710
 இங்கிதம் - குறிப்பானிகழும்
 உறுப்பின் தொழில் 442
 இசை 240, 279, 1003
 இசை ஒழிதல் 240
 'இசைத்தலுமுரிய வேறிடத்
 தான்' 377
 இசைநிறை 1045
 இசைபட வாழ்தல் 231
 இசையிலா யாக்கை 240
 இசையெச்சம் 1318
 இட்டார் 320
 இடக்கர்ப்பொருள் 1101
 இடக்கரடக்கு 840
 இடங் கொடுப்பாரில்லை 895
 இடச்சிறுமை 890
 இடத்து நிகழ் பொருளின்
 தொழில் இடத்தின் மேனின்
 றது 239, 847
 இடத்தோடு பொருந்தச் செய்
 தல் 484
 இடந்தலைப்பாடு 1102, 1105,
 1112, 1123
 இடந்தோறும் கொண்டு சென்று
 யாவரையும் அறிவித்தல்
 1076

- இடம் 179, 226, 375, 436, 864,
1052, 1123, 1289
இடம் - கலை 1117
- தனக்குத் துணையாவார்
உடனாய இடம் 687
- தான் வெல்லுமிடமும்
அவர் வெல்லுமிடமும்
675
- நாடும் அரணும் 680
இடம் போதாமை 1123
இடமும் காலமும் வலியும்
அறியப்படாமை 439
இடர் 126, 477
இடர்ப்படுதல் 550, 624
இடவழுவமைதி 86
183
இடன் 79, 465, 675
இடனாதல் 998
'இடனில் பருவத்தும்' 910
'இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு' 910
இடனுடைமை 1000
இடி 607
இடிக்கும் துணையாயினார்
சொற்கள் 389
இடியென்னும் முதனிலைத்
தொழிற் பெயரான் நட்டா
ரென்பது பெற்றாம் 607
இடுக்கண் 063, 578, 594, 620,
621, 622, 624, 625, 654, 788
இடும்பை 284, 622, 623, 627,
1029, 1295
இடும்பை - தவம் இழந்து பழி
யும் பாவமும் எய்துதல் 313
இடும்பை எய்துதல் 628
இடும்பைக்கே கொள்கலம் 1029
இடும்பைகள் 622
இடும்பை தரும் 138
இடை 687, 1086, 1115, 1330
இடைக்குறைந்து நின்றல் 438
இடைக்குறைந்து நின்றது 610
இடைச்சொல் 334, 545, 636,
1185
இடைநிகராய காலம் 635
இடைநின்றல் 652
இடை நின்று விளைத்தல் 851
இடைப்பதங்கள் தொக்கு
நின்றல் 420
இடை முரிதல் 1115
இடையறவில்லாத கூட்டம்
1109
இடையறாத இன்பம் எய்துதல்
399
இடையறாத கருமச் செயல்
1022
இடையறாத ஞானயோகங்கள்
360
இடையறாது வருதல் 345
இடையறாது வரும் துன்பங்கள்
892
இடையாமம் 1252
இடையின்றி நினைந்தேன்
1316
இடையீடின்றி எய்துதல் 133
இடையீடின்றிக் காண்கின்றவர்
1127
இடையீடு 094, 610, 901, 1110,
1142, 1146, 1239
இடையீடுகளானும் அல்ல
குறியானுந் தலைமகனை
யெய்தப் பெறாத தலைமகள்
அவன் சிறைப் புறத்தா
னாகத் தோழிக்குச் சொல்லு
வாளாய் அலரறிவுறீஇ
வரைவு கடாயது 1146
இடைபூறு 41, 48, 326, 337,
465, 512, 515, 624, 631, 640,
676, 1072
இடைபூறுகள் - அரசன்,
வினை செய்வார், சுற்றத்
தார், பகைவர். கள்வரென்
றிவரான் வரு நலிவுகள் 512
இடைவிடாத நினைவின்
முதிர்ச்சி 1126
இடைவிடாத நினைவு 537

இடைவிடாத மெய்ப்புமுயற்சி
உடையனாதல் 062
இடைவிடாது கூறுதல் 933
இடைவிடாது நினைத்தல் 155
இடைவிடாது பயிலல் 365
இடைவிடாது பாவித்தல் 364
இடைவிடாமல் துன்பம் வரல்
368
இடைவிடாமை 297, 1177,
1204
இணரெரி 308
இணை 233
இணையின்றாகவோங்கிய
புகழ் 233
இத்தன்மையராவர் 809
இத்துணை 1125
இத்துணை நாளும் வாராக்
கொண்கண் 1266
இத்துணையாற்றல் 1087
இத்துன்பமறிந்து காதலர் நினக்
கின்பஞ் செய்வரென்றாட்குச்
சொல்லியது 1208
இதற்குக் கொளக் கிடந்த
தொரு வென்றியில்லை என்று
ரைப்பினும் அமையும் 583
இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய
வேந்தர் துணையாதல் கூடி
யுவிடத்தும் என்றுரைப்பாரு
முளர் 606
இதற்கு விரும்பிப் பூணுமா
பரணமென்று உரைப்பாரு
முளர் 605
இதற்கு வினை செய்ய வேண்
டும் குறையை நீங்கினாரினிங்
கிற்றென்று உரைப்பாருமுளர்
612
இதனுள் படிவமென்றதனை
வேடமாக்கித் துறந்தார்
வேடத்தாராகி என்றுரைப்
பாருமுளர் 585

இதனைச் சுதை மண்ணோடு
கூடிய மரப்பாவை என்பாரு
முளர் 576
இதுவும் அவ்வலங்காரம் 500
இந்திரன் அ உ. பா., 25, 144,
899, 1103
இந்திரன் பதம் 899
இந்திரனுலகென்று உரைப்பாரு
முளர் 1103
இப்பியை வெள்ளியெனத்
துணிதல் 351
இப்பெற்றித்தாய நட்பு 801
இப்பெற்றியான் 130
இப்பொருட்டாதலறிக 290
இம்மை துற. மு., 04 023, 20,
153 158 159, 245, 265,
290, 296, 302, 309, 326, 329,
341, 342, 651, 652 659, 789,
842, 936, 938, 943 1036,
1072
இம்மை இன்பம் 39, 98, 270
இம்மைக்கண் துன்பங்கள் 342
இம்மைக்கு உறுதி கூறுவார்
106
இம்மைக்கு நீதி 97
இம்மைப் பயன் 624, 50, 66,
294
இம்மை பயப்பது கள. தோ,
இம்மை மறுமைப் பயன் 841
இம்மை மறுமையின்பங்கள் 21
இம்மையாகிய பிறப்பின்கண்
பிரியேம் 1315
இம்மையின்பம் 1042
இம்மையின்பமாவது உலகம்
தன்வயத்தாதல் 98
இமைக்கும் 1129
இமைத்தல் 775, 1126
இமைத்துழியும் நிற்புல் 1126
இமைத்தேம் 1126
இமைப்பிற் பருவரார் 1126
இமையேன் 1129
இயக்கம் 1020

இயங்கலாற்றாமை 495
 இயங்குதல் 1116
 இயங்குதற்குரிய நிலம் 495
 இயங்கு திணை 355
 இயங்குவ நிற்பவென்னும் இரு
 வகைப் பிறப்பு 325
 இயங்குவார் 415
 இயந்திரக் கயிறு 1020, 1058
 இயமம் 26, 359
 இயல்பல்லாதவை 700
 இயல்பாகக் கொள்வர் 627
 இயல்பாகவே பாசங்களினிங்
 குதல் 9
 இயல்பாகிய பெண்மை மேலும்
 ஓர் பெண்மையுடைத்து 1280
 இயல்பாதல் 578
 இயல்பானிகழ்ந்த தும்மல் 1312
 இயல்பினனாதல் 511
 இயல்பு 07, 025 092, 0100, 47,
 92, 147, 151, 171, 189, 219,
 264, 273, 344, 353, 370, 457,
 488, 515, 521, 529, 545, 570,
 628, 688, 736, 805, 833, 881,
 903, 941, 959, 969, 976, 981,
 990, 1035, 1060, 1075, 1085,
 1102, 1113, 1144, 1173, 1264,
 1285, 1312
 - அறிவோடு கூடிய தன்மை
 இயல்பென்று அமைந்திருப்
 பார் 976
 இயல்வது செய்யாதார் 818
 இயலா இடம் - ஒத்த காலமும்
 மெலிய காலமும் 673
 இயலும் திறன் 33
 இயலுமிடம் - பகையின் தான்
 வலியுடைய காலம் 673
 இயற்கை 356 372, 374, 453,
 529, 296, 684, 742, 781,
 871, 915, 951, 1317
 இயற்கை அழகு 1234
 இயற்கை அறிவு 218, 405

இயற்கைப் புணர்ச்சி 1101,
 1102, 1105, 1111, 1112,
 1121
 இயற்கையழகு இழந்த தோள்
 கள் 1235
 இயற்கையறிவு 637, 1022
 இயற்கையன்புடைமை 1047
 இயற்கையாசிய நுண்ணறிவு
 635
 இயற்கையாய அறியாமையி-
 னிங்குதல் 455
 இயற்கையாய புலனுணர்வு 453
 இயற்கையுணர்வு 1
 இயற்பட மொழிந்தது 1129
 இயற்பழித்தது 1219
 இயற்பழித்தது பொறாது புலக்
 கின்றாள் 1219
 இயற்பழித்தல் 1126, 1129, 1190,
 1194, 1218, 1235
 இயற்பழிப்பு 1237
 இயற்பழிப்புப் பொறாது தன்
 நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது
 1237
 இயற்றல் 933
 - பொருள்கள் வரும் வழி
 களை மேன்மேலும் உளவாக்
 கல் 385
 இயற்றல் முதலிய தவறாமற்
 செய்தல் அரிதாகல் 385
 இயற்றுவான் வகை நான்கு 950
 இயறல் 664
 இயன்ற சாலம் 152
 இயைதல் 489, 597, 680
 இயைந்த பொருள்கள் 029
 இயைத்தன 784
 இயைத்தனுபவிப்பார் 379
 இயைபில்லன் 345
 இயைபில்லாதோர் பிணத்தை
 எடுத்தல் 913
 இயைபில்லை 1004

இயைபு 01, 0121, 307, 655,
726, 799, 1004, 1217

- தன் குடியோடு தொடர்ந்த
மரபு 508

இயைபுடையனல்லாதான் 508

இயைபு பற்றி நிறையுழிதலின்
பின் வைக்கப்பட்டது 0127

இயைபு இல்லாத பொருள் 346

இயையாமல் உரைப்பார் 995

இயையாமை 657, 662, 720,
731, 979

இயையும் 91

இயைவதன்று 026, 849

இரக்கக் குறிப்பு - ஓவென்பது
1252

இரக்கத் தக்காரதியல்பு 1057

இரக்கப்பட்டவர் 1052

இரக்கப்படுதல் - இரப்பார்க்கு
ஈவலென்றிருத்தல் 224

இரக்கப்படுவராய கோரிர் 1070

இரக்கம் 655

இரக்கமிக்குழி நிகழ்வது 0124

இரக்கின்றவருக்கு உள்ளம்
உருகும் 1069

இரக்கின்றானுக்கு இளிவு 1066

இரங்கல் கள. தோ., 655, 659

இரங்காமை 655

இரங்கியது 1168

இரங்குதல் 1078, 1138

இரங்குந் தன்மை 656

இரங்கும் 275

இரங்கும் வினைகள் 655

இரட்டுற மொழிதல் 088, 090

இரண்டதிகாரம் 082, 084

இரண்டறத்துள்ளும் சிறந்தது
323

இரண்டறம் 260

இரண்டறமும் சேரவிழத்தல் 176

இரண்டனுருபு 787

இரண்டாகல் 209

இரண்டாம் வேற்றுமை 795

இரண்டிடம் 559

இரண்டு காலம் 673

இரண்டு தொடர் 995

இரண்டு பாட்டு 42, 132, 255,
282, 328, 330, 532, 537, 540,
543, 550, 352, 558, 560, 562,
572, 578, 610, 617, 622, 638,
640, 642, 648, 650, 663, 705,
710, 740, 743, 810, 834, 900

இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல்
234

இரத்தல் 224, 229, 780, 1051,
1052, 1053, 1062, 1064

இரத்தற்கேற்புடையார் 1051

இரதமறாது 944

இரந்த பொருள் 1052

இரந்தவர் 224

இரந்தார் 1060

இரந்துகோடல் 1059

இரந்து செய்யற்க 1066

இரந்து நிற்பல் 1069, 1329

இரந்து நீக்கக் கடவேம் 1063

இரந்து நோக்குதல் 1098

இரந்துயிர் வாழ்தல் 1062

இரப்பர் 1056

இரப்பார் 232, 1035, 1040,
1055, 1057, 1067

இரப்பாரது உள்ளம் 1057

இரப்பான் 223

இரப்போர் 1034

இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதல் 1034

‘இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்
கொற்றமும் உழவிடை
விளைப்போர்’ 1034

இரவஞ்சினான் கூற்று 1070

இரவலர் 1010

இரவாதொழியின் 1067

இரவா நின்றேன் 1067

இரவாமை 0106

இரவாற்கோடல் 552

இரவான் 1065

இரவான் வருமிழிவினமை 1051

இரவிற்கஞ்சுதல் 0107

இரவின் குற்றம் 1070
 இரவின் கொடுமை 1062, 1168
 இரவின் கொடுமை சொல்லி
 யிரங்கியது 1168, 1169
 இரவினுங் கரவு கொடிது 1069
 இரவினை யுள்ளுங்கா லுள்ள
 முருகுமா லென்கொலோ
 கொள்ளுங்காற் கொள்வத்
 குறிப்பு 1069
 இரவு 0106, 552, 1066, 1068,
 1168, 1185, 1329
 இரவுக்குறி 1116
 இரவு விடியாது நீட்டித்தல்
 வேண்டும் 1329
 இரவொல்லாமை 1064
 இருக்கையெழல் 960
 இருகால் 620
 இருட்டறை 913
 இருண்ட அறிவு 287
 இருத்தல் கா. தோ., 315, 485
 இருத்துதல் - நெடுங்காலம்
 இருப்பச் செய்தல் 660
 இருதலை 1196
 இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிர்
 1109
 இரு திறத்தார் 114, 120
 இருதிறத்தாரையும் பிழை
 யாமை 891
 இருநிலம் 990
 இருப்பிற்கும் செயலுக்கும்
 கொக்கு உவமையாதல் 490
 இருப்பின்கட் சென்று தாக்கு
 தல் 499
 இருப்பின் சிறப்பு 486
 இருப்பு 359, 486, 490
 இருபத்தைந்து அதிகாரம் அர.
 தோ.
 இருபது பாட்டும் புணர்தனிமித்
 தம் 1150
 இருபிறப்பாளர் 07
 இருபெயரொட்டுப் பண்புத்
 தொகை 1

இருபொருள் பட உரைத்தல்
 739
 இரும்பு 567, 888, 931
 இருமனம் 920
 இருமுதுகுரவர் 656, 905
 இருமை 059, 98, 132, 164,
 168, 245, 617, 783, 791, 797,
 800; 831, 832, 892, 908, 938,
 940, 1002, 1003
 இருமைக்கு உறுதி 1003
 இருமைக்கு ஏது 617
 இருமைக்குந் துணை 132
 இருமைக்கும் வேண்டுவன 908
 இருமைப் பயன் 98
 இருமைப் பயன்கள் இழத்தல்
 940
 இருமையின்பம் 797
 இருமையின்பம் பயத்தல் 800
 இருமையினுந் துன்பம் 938
 இருமையினுந் துன்பம் வருதல்
 164
 இருமையினும் இன்பம் 138
 இருமையினும் துன்பம் 138
 இருமையினும் நன்மை 149
 இருமையினுமுதவல் 242
 இருமையுங் கெடுத்தல் 939
 இருமையும் எய்துதல் 1029
 இருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்
 டன 180
 இருமையும் கெடுக்குமியல்பு
 046
 இருமையும் கெடுத்தல் 923
 இருமை பயத்தற்குக் காரணம்
 87
 இருமையும் பயப்பதாய்
 பொருள் அர. தோ.
 இருமையுமிழத்தல் 146
 இருவகை 082
 இருவகை அறம் 49
 இருவகை உடம்பினையும்
 உவர்த்துப் பற்றற விடுதல்
 348

இருவகை ஊழின் வலி 380
 இருவகைத் துன்பம் 341
 இருவகை நிலை அ.உ.பா. 08
 இருவகைப் பயன் 296
 இருவகைப் பற்று 22, 160, 346,
 347, 349, 359
 இருவகைப் பிறப்பு 325
 இருவகைப் பெருமை 485
 இருவகையார் 682, 687
 இருவகை விருத்தினர் 09
 இருவகை வினை 38, 672
 இருவர் 55, 1108
 இருவர் குறிப்பு 0110
 இருவர் சொல் 1100
 இருவர் பயன் 290
 இரு வழி 118, 200, 222, 610,
 672, 1146, 1179
 இருவினைகள் 360
 இருவினைப் பயன் 038, 351,
 353, 850
 இருவேமிடை தோன்றிய அன்
 புப்பயிர் 1093
 இருள் 5, 121, 243, 287, 352,
 601, 753, 999, 1186
 இருள் செறிந்த துன்ப உலகம்
 243
 இருள் போகல் 299
 இருளாவது - அறியாமை 299
 இருளுமொளியும் 287
 இரை 527, 931, 946
 இரையை அளவின்றி எடுத்தல்
 946
 இல் 41, 45, 81, 501, 780, 951,
 1107, 42, 49, 50
 இல் நிலை 42, 49, 50
 இல்பொருளுவமை 273
 இல்லம் 600
 இல்லறஞ் செய்தல் 1036
 இல்லறஞ் செய்தார் 1107
 இல்லறஞ் செய்வான் 147
 இல்லறத்தின் வழிப்படுவன
 அர. தோ,

இல்லறத்தோடு படல் 1107
 இல்லற நெறி 176
 இல்லறம் அ.உ.பா. 08, 09,
 024, 025, 19, 33, 39, 45, 50,
 75, 78, 79, 80, 176, 240, 263,
 296, 328, 904, 1036
 இல்லறம் இனிது நடத்தல் 08
 இல்லறம் இனிது நடவாமை 08
 இல்லறம் வழுவாதார் 011
 இல்லாதார் 1050
 இல்லாமை 0105, 344, 841
 இல்லார் 395, 1069
 இல்லாள் 05, 06, 015, 091, 45,
 53, 54, 59, 143, 273, 906,
 1039
 இல்லாள் தோள்களை அஞ்சு
 தல் 906
 இல்லாள் மாட்டுத் தாழ்தல் 903
 இல்லாளது ஏவல் தெழில்
 களைச் செய்து திரிகின்றவன்
 907
 'இல்லாளையஞ்சி விருந்தின்
 முகங்கொன்ற நெஞ்சிற்
 புல்லாளனாக' 905
 இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்
 லாள்கண் நெறிகடந்து
 சேறல் 145
 இல்லின் புறத்தாதல் 82
 இல்லுடையவர் தெளிவு 143
 இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்
 லும் நிலை 45
 இல்வழக்கு 1317
 இல்வழிப்படுங்குற்றம் 133
 இல்வாழ்க்கை 024, 44, 45, 46,
 47, 48, 49, 52, 53, 75, 83,
 124, 159
 இல்வாழ்க்கைத்துணை 06
 இல்வாழ்க்கை நிலை அ.உ.
 பா.
 இல்வாழ்வார் 020, 029, 328
 இல்வாழ்வார் செய்யுந்தானம்
 289

இல்வாழ்வான் 42, 43, 123, 147
 இலக்கணங்கள் 118, 665
 இலக்கணங்களான் அமைதல் 118
 இலக்கணத்தன் 059
 இலக்கணத்தார் 080
 இலக்கணத்தினர் 455
 இலக்கணம் 221, 292, 426, 428, 490, 515, 681, 683, 686, 687, 688, 690, 748, 767
 இலக்கண வகை அ. உ. பா.
 இலக்கணை அடியாக வந்த குறிப்புச் சொல் 802
 இலக்கணைக் குறிப்பு 1115
 இலக்கணைக் குறிப்பு - தின்னும் 1244
 இலக்கணச் சொல் 711
 இலக்கணைச் சொல் 1186
 இலக்கணைப் பொருள் 712
 இலக்கணை வழக்கு 272
 இலக்கியம் அ. உ. பா.
 இலக்கு 627
 இலங்கையர் வேந்தன் 773
 இலமென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர் 205
 இலர் 935
 இலரல்லர் 406
 இலவாக்குதல் 846
 இலவாயின 629
 இலன் 341
 இலாபம் 449
 இலார் 1007
 இலை 959
 இவ்வலர் நமக்கு நன்றாம் வந்தது 1150
 இவ்வாற்றாமையும் மடலும் நுமக்கு எவ்வாறு வந்தன என்றாட்குச் சொல்லியது 1135
 இவ்வுலகம் 240, 247
 இவ்வெல்லையிலுமுளேனாயினேன் 1263

இலக்காண் 1185
 இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்கும் 103
 இவர்தல் 1182
 இவள் மாட்டுச் செய்யத் தகு வது யாது? 1319
 இவறலது தன்மை 438
 இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குள வாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப் படுத்துத்தான் மேற்படவல்ல வியல்பு 438
 இவறன் மாலையன் 501, 863
 இவறாமை 626
 இவறிக் கூட்டுதல் 229
 இவறுதல் 626, 935
 இழத்தல் 307, 341, 399, 463, 899, 1250
 இழத்தல் - பயனெய்தாமை 553
 இழத்தற் கேது 554
 இழத்தற் கேதுவாய செய் வினை 463
 இழந்தார் 593
 இழந்தால் கேடு 812
 இழந்தான் 659
 இழப்பர் 921
 இழப்பு 166
 இழவழி 371, 805
 இழிக்கப் படுதல் 840, 964, 968
 இழிகுலத்தனாம் 134
 இழிகுலத்தார் 751
 இழி குலம் 136
 இழிகுல மகளிர் 142
 இழித்தல் 476
 இழித்துக் கூறுதல் 1119
 இழிதொழில் 330, 1043
 இழிதொழில்கள் 502
 இழிந்த கருமம் 1011
 இழிந்த குலம் 133
 இழிந்தது 257
 இழிந்த பிறப்பு 133

இழிந்த பொருள் 423
 இழிந்தன 175
 இழிந்தார் 131, 241, 914, 986
 இழிந்தார் வாய் 423
 இழிந்தாரை வெல்லுதல் 986
 இழிந்தோர் 919, 920, 924
 இழிப்பு 420
 இழியிறப்பினரர்க்குதல் 276
 இழிபு 159, 331
 இழிபு முடித்தல் 159
 இழிவு 337, 650, 1000, 1057,
 1065, 1073, 1078 1135
 இழிவு சிறப்பும்மை 16, 282, 337,
 344 360, 408 751, 762, 819,
 965, 970, 1198, 1199, 1257
 இழிவு வந்துழிப் பொறுத்தல்
 970
 இழிவு விளக்கி நின்றது 1053,
 1054
 இழுக்கம் 137
 இழுக்காறு 952
 இழுக்கினை உய்த்துணர்தல்
 930
 இழுக்கு 029, 088, 275, 465,
 467, 474, 475, 476, 500, 715,
 476, 500, 715, 792, 880 928.
 947, 958, 998, 1040
 இழுக்குதல் 137, 952
 'இழுமென் மொழியால் விழுமி
 யது நுவறல்' 1043
 இழைத்தல் 779
 இழையினை உடையாய் 1262
 இழையினை உடையாள் 1124
 இளங்காய் 1306
 இளமரக்கா 385
 இளமை 342, 698
 இளமைக்காலம் 910
 இளமையன் 1135
 இளி 1044, 1066
 இளிவந்த செயல் 1067
 இளிவந்த சொல் 1044
 இளிவந்த சொற்கள் 1143

இளிவந்த வினைகள் 654
 இளிவந்தன 965
 இளிவந்தன செய்தல் 961
 இளிவரல் 788
 இளிவரவு 223, 229, 464, 532,
 769, 962
 இளிவரவு - அவ்வினையாற்
 பின்னழிவெய்திய வழி அதன்
 மேலும் அறிவும் மானமுமில்
 ரென்று உலகத்தாரிகழும்
 இகழ்ச்சி 464
 இளிவருதற்கேதுவாகிய சொல்
 1044
 இளிவாகாது 988
 இளிவிந்கஞ்சுதல் 1298
 இளிவு 654
 இளிவு - வழிபடாமையானும்
 பிரிவாற்றாமையானும்
 நாணும் நிறையு முதலிய
 விழத்தலானும் உளதாவது
 1298
 இளை 745
 இளைதாய நிலைமை 879
 இளையகலாமாகிய புலவி 1306
 இளையம் 36
 இளையர் 698
 இளையார் 0109, 384
 இற்றே விடும் 1163
 இறக்கு ஞான்று 36
 இறக்கும் 1066
 இறக்குமளவு 397
 இறக்குமியல்பினையுடையார்
 605
 இறக்குமியல்பு 605
 இறத்தல் 885, 961, 968
 இறந்த இன்பத்தோடு வரு
 மின்பமும் எய்துவர் 1325
 இறந்த உடம்புகளான் அனு
 பவித்தன 359
 இறந்த உயிர் 281
 இறந்த காலம் 3, 61, 454, 511
 இறந்தகால வினையெச்சம் 322

இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை
312, 383, 985
இறந்த மூப்பினர் 656
இறந்த வெகுளி 531
இறந்தார் 42, 143, 240, 730,
880
இறந்தான் 967
இறந்துபட்டுய்ந்து போகாது
~ 1167
இறந்துபட்டுய்ந்து போகாது
ளேனாக நின்றேன் 1167
இறந்துபட மாட்டாமை 1298
இறந்து படுதல் 1151, 1192
இறந்து படுமெல்லை 1168
இறந்து படுவது 1243
இறந்து படுவல் 1160, 1229,
1263, 1264
இறந்த பாடு 1193, 1223
இறப்ப உயர்ந்தஞான்று 439
இறப்பது 1019
இறப்பர் 880 969
இறப்பினது அண்மை 894
இறப்பினது உண்மை 894
இறப்பினது இயல்பு 970
இறப்பு கள. தோ , 266, 340,
362, 370, 894
இறப்பும் பிறப்பும் மாறி மாறி
வருமாறு 340
இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி 024
இறவாது நின்றல் 238
இறவாமை 886
இறவாமைக்கு மருந்து 968
இறுக்கப் படாமை 07
இறுக்கப்படுங் கடன் 071
இறுகப் பற்றுதல் காதல் கூர்தல்
347
இறுக முயங்கிய கைகள் 1238
இறுகுதல் 878
இறுதி ஞான. தோ.
இறுதி 033, 102, 476 672, 690,
741, 792, 814, 890 1101,
1111

இறுதி எய்தல் 638
இறுதிக்கண் 50
இறுதிக்கண் தொக்கது 795,
1075
இறுதிக் காலம் 488, 1221
இறுதிக்கு ஏது 476
இறுதி நிலை 537, 547, 809,
829, 876
இறுதி பயத்தல் 690
இறுதியைப் பயக்கும் 180
இறுதி வராமற் காக்குங்கருவி
421
இறுதி விளக்கு 1281
இறுப்பார் 590
இறுமாத்தல் 1112
இறுவர் 741
இறுக வுடுத்தல் 1023
இறை 541, 733, 1155
இறைக்கியல்பு 541
இறைஞ்சுதல் 1114
இறைப்பவர் 1161
இறைப்பொருள் 43, 733
இறைப் பொருளன்மை 552
இறைப்பொழுது 345
இறைமாட்சி அர தோ , 477,
512, 868
இறைமை 541
இறைமைக்குணம் 5
இறையவர் பதங்கள் அ. உ.பா.
இறைவர் 300
இறைவன் 5, 6, 25, 350 564,
778
இறைவன் அடி. 10
இன் சாரியை 787
இன் சாரியையது நகரம்
வலிந்து, நின்றல் 413
இன்சுவை 1000, 1121, 1302
இன்சுவைத்தாகாது 1000
இன்சொல் 90, 91 93 95, 99,
468, 959, 1198

இன்சொல் - கேள்வியினும்
வினையினும் இனியவாய
சொல் 387
இன்சொலவர் 94
இன்சொலன் 92
இன்சொற்கள் 633
இன்சொற்கு இலக்கணம் 91
இன்சொற்கு மீளாமை 784
இன்சொற் சொல்லல் 467
இன்சொற் சொல்லுதல் 469,
525, 544, 953
இன்ப உபதை 501
இன்பங்கள் 247, 869, 937,
1002
இன்பச்சுவைகள் தோ.
இன்பச்செயல் 909
இன்பஞ் செய்த மாலை 1225
இன்பஞ் செய்தற் காரணம் 941
இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பு
1165
இன்பத்திற்கின்றியமையாத
ஊடல் 1307
இன்பத்திற் சிறந்ததின்கண்
1208
இன்பத்துள் இன்பம் - யாவரும்
நட்பாகவின எல்லாப் பய
னும் எய்தியுறுவது 854
இன்பத்தைக் காதலிப்பவர்
173
இன்பத்தை மறத்தலறியேன்
1207
இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்
சொல்லையுடையார் 94
இன்பத்தை விரும்பான் 615
இன்பத்தொடு கழியுங் காலத்
தைத் துன்பத்தொடு கழியு
மாறு செய்தல் 1255
இன்ப துன்பங்கட்குக் காரண
மாய ஊழின்வலி 379
இன்ப துன்பங்களொக்க அனு
பவித்தல் 1122
இன்பந்தருதல் 138

இன்ப நுகர்தலை நச்சாது
வேறலை நச்சுதல் 1263
இன்ப நூலுடையார் 141
இன்பப் பயன் 1109
இன்பப் பயன் கொள்ளாமை
437
இன்பப் பொருட்டாகக்
கொடுத்தல் 385
இன்பம் அ. உ. பா., கன.
தோ., துற. மு. 02, 04, 020,
094, 0116, 0121, 8, 20, 23,
38, 39, 49, 65, 75, 94, 98,
138, 141, 228, 275, 279,
281, 316, 325, 337, 342, 362,
369, 370, 379, 446, 501, 527,
598, 628, 629, 630, 651, 738,
754, 760, 783, 817, 840, 854,
901, 914, 932, 945, 1005,
1009, 1028, 1029, 1042,
1052, 1065, 1085, 1105,
1143, 1145, 1152, 1160,
1165, 1169, 1195, 1201,
1215, 1224, 1226, 1227,
1233, 1255, 1263, 1289,
1294, 1302, 1307, 1321,
1325, 1326, 1328, 1330.
இன்பம் - ஒரு காலத்து ஒரு
பொருளால் ஐம்புலனும் நுகர்
தல் சிறப்புடைத்தாய காம
வின்பம் கள. தோ.
இன்பம் இடையறாது 369
இன்பம் எய்தி வருகின்றவாறு
1131
இன்பம் கடல்போல் பெரிது
1166
இன்பம் நீங்காது நிலை நிற்கும்
946
இன்பம் நுகர்வார் 142
இன்பம் பயக்கும் வினை 669
இன்பம் பயத்தல் 99, 202, 394,
1107, 1144
இன்பமாக வருந்துன்பம் 369

இன்பமிகும் செல்வம் 328
 இன்பமில்லாத் பிறப்பு 351
 இன்பமுடைமை 1143
 இன்பம் இல்லை 142
 இன்புற்ற முன்னாள்கள் 1169
 இன்புற்றாரெய்துஞ் சிறப்பு 75
 இன்புற்று எய்துதல் 75
 இன்புற்றுயர்தல் 1029
 இன்புற்று வாழ்தும் 1193
 இன்புறுதல் 292
 இன்முகத்தோடு கூடிய இன்
 சொல் 92, 93
 இன்முகம் 90
 இன்முகம் வேண்டும் 90
 இன்மை 114, 210, 242, 268,
 300, 859, 988, 1101, 1108
 இன்மை இறத்தல் 336
 இன்றியமையா உறுப்பு 322
 இன்றியமையாக் குணம் 641
 இன்றியமையாதது 059, 641,
 642, 682, 1060
 இன்றியமையாதாகல் 071, 096
 இன்றியமையாப் பொருள் 612
 இன்றியமையாமை 060, 392,
 542, 768, 1122
 இன்று இன்னையாகின்ற நீ
 அன்று அவர் பிரிவிற்கு உடம்
 பட்ட தென்னை யென்றா
 ட்குச் சொல்லியது 1226
 இன்றுணை 901
 இன்ன அறம் செய்வல் விர.
 தோ.
 இன்ன பாவ மொழிவல் விர.
 தோ.
 இன்னன் 1081
 இன்னாச்சொல் 160, 564
 இன்னா செயல் 882
 இன்னா செயல்கள் 317
 இன்னாத அறிவினையுடை
 யார் 857
 இன்னாத காய்கள் 100
 இன்னாத காரியங்கள் 685

இன்னாத கூறலின் குற்றம் 100
 இன்னாத சொல் 564
 இன்னாத சொல்லைப் பொறுப்
 பவர் 159
 இன்னாதது 032, 99, 230, 313,
 315, 894, 1041
 இன்னாத முகத்தினையுடை
 யானது பெரிய செல்வம் 565
 இன்னாதவற்றை உட்கொள்
 ளாது விடுதல் 312
 இன்னாதவற்றைச் செய்தார்
 314, 987
 இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை
 032, 852
 இன்னாதன 318, 1288
 இன்னாதன - வறுமை, பழி,
 பாவ முதலாயின 860
 இன்னாதன செய்தல் 1174
 இன்னாதன செய்யார் 320
 இன்னாதன வேண்டாதார் 320
 இன்னாதாய சொல் 1097
 இன்னாது 224, 320 819, 923,
 995, 1048, 1158, 1196
 இன்னா முகமுடைமை 567
 இன்னாமை 308, 685, 911
 இன்னாமை பயப்பதாய சொல்
 564
 இன்னாமையறிதல் 995
 இன்னாமையின் மிகுதி 308
 இன்னாவறிவு - தமக்கும் பிறர்
 க்கும் தீங்கு பயக்கும் அறிவு
 857
 இன்னாவாந் தன்மை 318
 இன்னாவாம் 881
 இன்னீரென்று பாடமோது
 வார் 1111
 இன்னுமிருந்தேன் 1162
 இனங் காரணம் 453
 இனத்தது நன்மை 457
 இனத்தின் தன்மை 452
 இனத்தினரியல்பு 452
 இனந்தூயராயினார் 456

இனந்தூயன் 455
 இன நன்மை 457, 458
 இனம் 95, 232, 306, 453, 454
 462, 464, 527, 568, 661, 1019
 இனம் வேண்டாமை 453
 இனனில்லார் 1158
 இனி இவனை எய்துதல் என்
 பது குறிப்பெச்சம் 1095
 இனிதன்று 224
 இனிதாகச் சொல்லுதல் 648
 இனிதாதல் 643
 இனிதாதல் - கேட்டார்க்கு இன்
 பம் பயத்தல் 648
 இனிதாய சொல் 1097
 இனிதாயிற்று 1176, 1215
 இனிது 99, 811, 839, 865, 1108,
 1145, 1196, 1201, 1202,
 1228, 1309, 1326
 இனிதுபோலத் தோன்றல் 284
 இனிதுபோலத் தோன்றும் 275
 இனிது முடியும் 684
 இனிமை 64, 66, 97, 194, 644,
 782, 1306
 இனிமைப் பண்பின் நீங்காத
 சொல் 97
 இனிய உயிர் கழியா நின்றது
 1209
 இனிய கனி 100
 இனிய சுவை 253
 இனிய சொல் 92, 95, 387, 911
 இனிய சொற்கள் 010, 187, 685
 இனிய சொற்களைச் சொல்லு
 தல் 010
 இனிய சொற்களைச் சொல்லு
 தலின் கண்ணதே அறம் 93
 இனியதாய்ப் போந்த ஆயன்
 குழல் 1228
 இனியதில்லை 1065
 இனியது 875, 881, 1108
 இனிய நீர்மையுடையார் 195
 இனியவற்றைச் செய்யார் 987
 இனியவாகச் சிரித்தல் 824

இனியவாதல் 469
 இனியவாய பொருள்கள் 1105
 இனியவே செய்வார் 995
 இனியவை 011, 679, 995
 இனியவை கூறல் 020, 1057
 இனியவை கூறுவார்க்கு இம்
 மைப் பயன் 95
 இனியன் 183
 இனியனாங் காலம் 130
 இனைத்தென அறிந்த சினை
 402
 ஈகின்றார் 842
 ஈகை 024, 225, 971, 1003
 - படைக்குறித்து 382
 ஈகையதிலக்கணம் 221
 ஈட்டப்படுவது 751
 ஈட்டம் 229, 566
 ஈட்டல் 399, 936
 - பொருள்களை ஒருவழித்
 தொகுத்தல் 385
 ஈட்டல் காத்தல் இழத்தல் என்
 நிவற்றால் துன்புறுதல் 399
 ஈட்டல் துன்பம் 1003, 1009
 ஈட்டிய ஒள்ளிய பொருள் 1009
 ஈட்டிய பொருள் 212, 554, 933
 ஈட்டியவொண் பொருள் 88
 ஈட்டியான் 1001
 ஈட்டியானுக்குப் பயன்பட
 லின்மை 1001
 ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருள்
 897
 ஈட்டுக 754
 ஈட்டும் நெறி 755
 ஈண்டிய கேள்வினையுடையார்
 417
 ஈண்டு 034, 122, 265, 270, 586,
 632, 652, 692 730, 1004,
 1108
 ஈண்டுதல் - பலவாற்றான்
 வந்து நிறைதல் 417
 ஈண்டு வாராநெறி - வீட்டு
 நெறி 356

ஈண்டை 618
 ஈண்டைக் கெய் துவன 549
 ஈண்டையாரறியாமல் மறைத்
 தல் ஆண்டை யாரறியத்
 தூது விடுதல் என்னுமிரண்
 டனுள் ஒன்று செயல்வேண்டு
 மென்ற தோழிக்குச் சொல்லி
 யது 1162
 ஈண்டையாள் 1313
 ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க
 1330
 ஈத்தும் துய்த்தும் வாழ்தல் 479
 ஈதல் 024 92, 231, 384, 387,
 477, 560, 902, 1006, 1009,
 1034, 1051, 1054
 ஈதல் - வயிற்றதிழிவு தோன்ற
 நின்றது 412
 - வேண்டுவார்க்கு
 வேண்டுவன கொடுத்
 தல் 387
 ஈதல் இயற்கை 1006
 ஈதல் சிறந்தது 222
 ஈதலிற்குறை காட்டாமை 1051
 ஈதலின் சிறப்பு 227
 ஈதற்காரணம் சிறந்தமை 232
 ஈதிகள் 732
 ஈந்தார் 222, 276
 ஈயக்கோடல் 1052
 ஈயப்படுதல் 1005
 ஈயப்படும் 412
 ஈய வேண்டுமென்றல் 1044
 ஈயாதபயுறைந்தற்று 208
 ஈயாது வைத்துப்பின் இழந்து
 போம் அருளிலாதார் 228
 ஈயாமை 224, 1042
 ஈயாமையின் குற்றம் 230
 ஈயுநெறி 477
 ஈர்கின்றமை 334
 ஈர்த்துக்கொண்டு போதல்
 1287
 ஈர்ந்து செல்கின்றவாள் 334
 ஈரப்படுவது 334

ஈரம் 998
 ஈரமின்மை 958
 ஈரமுடைமை 103
 ஈவது 1005
 ஈவார் 213 1052
 ஈவார்கண் நிற்கும் புகழ் 232
 ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத
 வானத்து வாழ்வாரே வன்
 கணவர் 1058
 ஈவான் 1060
 ஈறு 949
 ஈன்ற தாய் 1047
 ஈன்றாள் 923
 உங்கே செல்வாராக 1185
 உசாவுதல் 523
 உட்கொண்டது - பீரிவு 1275
 உட்கொள்ளப்படுதல் 152
 உட்கொள்ளாதிருத்தல் 847
 உட்பகை 089, 148, 304, 522,
 639, 735, 881, 882, 884, 885,
 887, 888, 889
 உட்பகை ஆகாது 882
 உட்பகையாயினார் 883
 உடம்பட்டுக் கொடுத்தல் 733
 உடம்படல் 125
 உடம்படாதன 696
 உடம்படாதார் 685
 உடம்படாவழி ஒழிதல்
 குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினர்
 1181
 உடம்படுஞ் சொற்கள் 682
 உடம்படுத்தல் 673
 உடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் 1189
 உடம்படுதல் 1160
 உடம்படும் நட்பு 801
 உடம்படும் வகை 1189
 உடம்படுமெய் 764
 உடம்பாடு 034
 உடம்பால் ஒத்தல் 993
 உடம்பிற்கு உவமை 338
 உடம்பிற்கு உவமையாகாமை
 338

உடம்பிற் பற்று 350
 உடம்பின் புண் 257
 உடம்பினது நிலையின்மை 961
 உடம்பு 029, 0106, 72, 73, 77,
 80, 227, 255, 257, 271, 276,
 290, 330, 337, 340, 345, 346,
 358, 360, 368, 369, 592, 619,
 627, 628, 702, 940 943, 961,
 1003, 1013, 1029, 1043, 1067,
 1122, 1132, 1156,
 உடம்புக்கும் உயிர்க்கும் உள
 தாய நட்பு 338
 உடம்பு கெடுக்குமென்றற்கு
 ஓர் பொருட் சிறப்பில்லாமை
 அதிக 1043
 உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை
 நீங்குதல் 298
 உடம்பு தூய்தாந் தன்மை 298
 உடம்பு நீங்கிப்போம் காலம்
 361
 உடம்பும் அதுகொண்ட
 வினைப் பயன்களும் 037
 உடம்பும் உயிரும் இயைந்திருத்
 தல் 337
 உடம்பும் மிகை 345
 உடம்பு முகந்து நின்ற துன்பம்
 368
 உடம்பு வருந்திய வருத்தம் 619
 உடம்பைத் தின்பவன் 251
 உடம்பொடு புணர்த்தல் 27
 உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறல்
 1270
 உடம்போடு கூடி வாழ்தல் 1124
 உடல் 253, 771, 1163
 உடலோடு ஒழியும் சாதி
 உயர்ச்சி 499
 உடற்பாரம் 189
 உடற்பொறை 230
 உடன் கிளத்தல் 715
 உடன் நிகழ்தல் 1045
 உடன் பாட்டுக் குறிப்பு 1111
 உடன்பாடு 196

உடன்போக்கு 0115, 1120,
 1150, 1279
 உடன்போகற்கேதுவாதல் 1150
 உடன்போதல் 1280
 உடன்றாங்கும் மதுகை 1247
 உடனிகழ்ச்சி 39
 உடனிகழ்தல் 1273
 உடுத்தல் 1079
 உடுப்பது 1079
 உடை 939, 1012
 உடைகலத்தார் 741
 உடைத்து 1018
 உடைதல் 1068
 உடைமை 029, 034, 74, 89,
 344, 558, 592, 738, 746, 749
 உடைமை இன்மையினும் இன்
 னாது 558
 உடைமைக் காலத்தின்மை 89
 உடைமை வெளவுதல் 895
 உடைய என்பது குழைந்து
 நிற்பல் 1034
 உடையர் 670
 உடையவன் தொழில் அறிவின்
 மேல் ஏற்றப்பட்டது 424
 உடையனாந் தன்மை 74
 உடையார் 395, 669, 1069,
 1130
 உண்க 922
 உண்கண் - மையுண்ட கண்
 1091
 உண்கண்கள் 1172, 1174,
 1212, 1271
 உண்கின்றார் 12, 257
 உண்டது அறல் 944, 1326
 உண்டல் 82, 253, 315, 1036,
 1065, 1079
 உண்டாக்க வல்லனாம் 1079
 உண்டாதலுமுடைமை 1047
 உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்
 டது 298
 உண்டார் மாட்டு நிகழ்ச்சி
 1030

உண்டாவது 156
 உண்டி 41, 56, 231, 263, 1062
 உண்டி சுருக்கல் 027, 19, 261
 உண்டு களித்தல் 930
 உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சி செய்
 யாத கள்ளினும் காமம் இன்
 பம் பயத்தல் 1201
 உண்ணப்படும் பொருள் 82
 உண்ணப்படும் விலங்குகள்
 255
 உண்ணப்படுவது 166
 உண்ணப்படுவனவற்றின்
 அளவு, காலம், பயன் 945
 உண்ணல் 922
 உண்ணலாமளவிற் சிறிது
 குறைய உண்டல் 945
 உண்ணாதவன் 260, 1002
 உண்ணாது 930
 உண்ணாது ஒழிக 922
 உண்ணாதொழியல் 257
 உண்ணாமை 093, 255, 259,
 296
 உண்ணார் 258
 உண்ணிகழு நெறி 703
 உண்ணுங்கால் வெய்தாக
 உண்டல் 1128
 உண்ணுதல் 1001
 உண்ணும் வகை 1033
 உண்ணெகிழ்தல் 1177
 உண்பது 322, 1079, 1326
 உண்பார் 12
 உண்மை 038, 1, 114, 115, 242,
 548, 571, 859, 1158, 1178
 உண்மை கூடாமை 264
 உண்மை பிறத்தல் 335
 உண்மையறிவு உடையனாதல்
 043
 உண்மையறிவே மிகும் 306
 உண்மையான் உணர்தல் 035
 உண்மையின்மை 1071
 உணர் ஒழுக்கங்கள் 359
 உணர்ச்சி 785

உணர்ச்சி ஒப்புதல் 785
 உணர்ச்சியிலன் 1122
 உணர்ச்சியொத்தல் 785
 உணர்த்தல் 718, 1246
 உணர்த்தி நின்றன 336
 உணர்த்துதல் 1156, 1329
 உணர்தல் 258, 1308
 உணர்தல் - அவற்றை அவ்வக்
 குறிகளான் உணர்தல் 709
 உணர்தற்கு அனுமானமாதல்
 1232
 உணர்தற்றன்மைத்து 848
 உணர்ந்தவை 316
 உணர்ப்பு 1289, 1299, 1308,
 உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்
 கண் தலைமகன் சொல்லி
 யது 1289, 1290, 1299
 உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்
 கண் தலைமகன் தலைமக
 ளோடு புலந்து சொல்லியது
 1308-1310
 உணர்வார் 334, 708
 உணர்வின்மை 1288
 உணர்வு அ. உ. பா., 093, 354,
 373, 683, 939
 உணர்வுடைமை 1052
 உணர்வு மிகுதி 410, 949
 உணரவல்லார் 828
 உணராமை 257, 589
 உணவாதல் 12
 'உணவின் பிண்டம் உண்டி
 முதற்று' 231
 உணவின் பொருட்டு உழுவார்
 கள் செல்லுதல் 1031
 உணவின்மை 733, 1036, 1080
 உணவின்மைக்குக் காரணம் 14
 உணவு 095, 12, 42, 229, 231,
 289, 481, 542, 745, 837, 941,
 944, 945, 947, 1002, 1031
 உத்தரம் 725
 உதவல் 263

உதவி 101, 105, 226, 757, 781,
1142

உதவியளவு 105

உதவுதல் - நன்னெறிக்கண்

உய்த்தல் 398

உதிரங்களைதல் 948

உப்பு 1050 1302

உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்
சுவையாக்கற்கு வேண்டுமள
விற்பாது 1302

உபகரணங்கள் 1289

உபகரித்தற் கருத்து 614

உபகரித்தற்குரியார் 613

உபகாரம் 42, 81, 102, 104, 613,
1225

உபகாரியாந் தன்மை 614, 773

உபசரித்தது 1142

உபசரித்தல் 487, 1146

உபசரித்தார் 63, 89

உபசரித்துக் கூறல் 988

உபசாரம் 1211

உபசார வழக்கு 73, 254, 313,
381, 383, 384, 582

உபதேசப் பொருள் 847

உபதேச மொழிகள் 356

உபதேச மொழிப் பொருள் 357

உபதை நான்கு 501

உபாயங்கள் 048, 422, 470
515, 525

உபாயத்தது சிறப்பு 468

உபாயம் 250, 314, 345, 350,
356 358, 380 457, 483,
538, 540, 622, 625, 630, 673,
677, 678, 685, 747, 781, 912
949

உபாயமறிதல் 869

உம்மை 17, 18, 132, 157, 159,
311, 312, 380, 383, 414, 457,
460, 469, 475, 595, 605, 619,
834, 855, 872 985, 1053,
1054

உம்மை - இழிவு சிறப்பும்மை
403 1127

உம்மை - இறந்தது தமிழிய
எச்சவும்மை 383, 457, 459,
577, 1318

உம்மை - உயர்வு சிறப்பு 1061,
1153

உம்மை - எச்சவும்மை 819,
974, 1060

உம்மை - சிறப்பும்மை 492, 748,
765

உம்மை - முற்றும்மை 1101

'உம்மை - யெரிவாய் நிரயத்து
வீழ்வர் கொல்' 157

உம்மை - விகாரத்தால்
தொக்கது 430, 591

உம்மை - எய்தாமை விளக்கி
நின்றது 606

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது
1289

உம்மை சிறப்பு 71

உம்மை சிறப்பும்மை 157

உம்மைத்தொகை 609, 933

உயிழ்தல் 255, 737

உய்க்கப்படுவது 074

உய்க்கவல்லான் 624

உய்க்கும் 121

உய்க 961

உய்த்துணர்தல் 203, 242, 663,
685, 927

உய்த்துணர்வு 441

உய்த்துவிடும் 121

உய்தல் 805

உய்தி இல் குற்றம் 011

உய்ப்பான் 624

உய்ய மாட்டாமை 1174

உய்ய மாட்டாமைக் கேதுவாய
ஒழிவில்லாத நோய் 1174

உய்யார் 900

உய்யுமாறு 1197

உயர்குடிப் பிறப்பு 968

உயர்குலத்தவர் 133
 உயர்குலத்தார் 751
 உயர்ச்சி 135, 285, 325, 595,
 596, 597, 630, 688, 743,
 997, 1073, 1314
 உயர்த்தல் 264
 உயர்த்துக் கூறிய செயல்கள்
 538
 உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார்
 393
 உயர்தல் 233
 உயர்தல் - பொருள் படைக
 ளான் மிகுதல் 595
 உயர்தற்கேது 919
 உயர்தற்கேற்ற செயல்கள் 1022
 உயர்திணை 12 250, 377, 457
 உயர்திணைப் பன்மை 306
 உயர்திணைப் பன்மைவினை
 392
 உயர்திணைப் பொருள்கள் 731
 உயர்ந்த அமளி 973
 உயர்ந்த இன்பங்கள் 869
 உயர்ந்த குடி 096, 502, 794,
 957
 உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்
 தார் 952
 உயர்ந்த குணம் 613
 உயர்ந்த சாதி 409
 உயர்ந்தது 852
 உயர்ந்த நிலையினின்றும் தாழ்
 தல் 964
 உயர்ந்தவர் 1016
 உயர்ந்த வருணம் 133, 134
 உயர்ந்தவற்றின் மேல 951
 உயர்ந்தவற்றை மறையாதிருத்
 தல் 846
 உயர்ந்தவன் 325
 உயர்ந்தவன் 924
 உயர்ந்த விரதம் 899
 உயர்ந்தார் 131, 978, 986
 உயர்ந்தார் பொருள் 423
 உயர்ந்தார் மாட்டுக்கொள்ளுந்

தோல்வியை இழந்தார்மாட்
 டுங் கோடல் 986
 உயர்ந்தோர் அ. உ. பா., 085,
 0102, 117, 140, 280, 294;
 670, 850, 916, 919, 1015
 உயர்ந்தோர் உள்ளம் 294
 உயர்ந்தோர் நீங்குதல் 528
 உயர்வார் 978
 உயர்வு 135, 743
 உயர்வு - உயர்குலமாதல் 135
 உயரச் செய்தல் 0103, 441, 752
 உயரச் செய்தல் - அதனைத்
 தானே செய்து முடிக்கும்
 ஆற்றல் உடையனாக்குதல்
 518
 உயரச் செய்யக்கடவேன் 1023
 உயல் - காமநோய்க்குத் தப்பு
 தல் 1212
 உயிர் 025, 029 033, 30, 31, 68,
 77, 121, 122, 131, 208, 214,
 233, 240, 249, 255, 259,
 261, 266, 285, 287, 288,
 315, 318, 322, 328 330,
 334, 337, 338, 340, 359,
 361, 364, 377, 476, 557,
 690, 774, 778, 848, 851,
 880, 894 890, 896, 918,
 940, 945, 967, 969, 970,
 971, 984, 993, 1013,
 1017, 1058, 1062, 1070,
 1106, 1122, 1124, 1132,
 1151, 1155, 1163, 1168,
 1198, 1213, 1241, 1263,
 1297, 1298, 1309
 உயிர் உடம்பினிங்கிப் போதல்
 327
 உயிர் உடம்பினிங்குங் காலம்
 358
 உயிர் உடம்போடு கூடியவல்
 லது பயனெய்தாது 1013
 உயிர் உண்ணும் 1221

உயிர் எல்லாப் பொருளினும்
 சிறந்தது 131
 உயிர்க்கியல்பு 630
 உயிர்க்கு இறுதியவற்றை 890
 உயிர்க்கு இன்றியமையாத
 நீரும் நிழலும் 1309
 உயிர்க்குணங்கள் 382
 உயிர்க்குணம் 315, 422
 உயிர்க்குத் தீதுண்டோ 190
 உயிர்க்குவமை 338
 உயிர்க்கேடு 856
 உயிர்க்கு இயல்பு 339
 உயிர்க்கு உணவு முதலிய
 உதவாதது 406
 உயிர்கள் 033, 11, 13, 211, 244,
 246, 560, 642
 உயிர்கள் உறுவனவற்றை முன்
 னரேயறிந்து உறாமற் காத்
 தல் 315
 உயிர்கள் மேலருள் செய்தல்
 285
 உயிர்களின் வேறுபாடு 1012
 உயிர்களுையோம்பி அவ்வறத்
 தான் மேம்படுதல் 241
 உயிர் சிதையாமற் பொருட்டு
 நாணினை நீக்கார் 1017
 உயிர் தன்னவிச்சை கெடல்
 358
 உயிர் தாங்கி வருந்து மகளிர்
 1269
 உயிர் நிரதிசய இன்பத்ததாய்
 நிறறல் 370
 உயிர் நிலை 255, 290, 359
 உயிர் நிறற்கு இடன் 290
 உயிர் நின்ற உடம்பு 80
 உயிர் நின்றனவாகா' 80
 உயிர் நீப்பர் 1055
 உயிர்ப்பன்மை 256
 உயிர்ப்பு நிறறல் 926
 உயிர்ப்பொருட்டான் வரும்
 அச்சம் 501
 உயிர்ப்பொருள் 286

உயிர் போகல் 1070
 உயிர் போங்காலம் 36
 உயிர் முதலியவற்றை உளத்
 தல் 286
 உயிர் மேல் காதலையுடைய
 என் நெஞ்சு 1298
 உயிர் வாழ்க்கை 856
 உயிர் வாழ்கின்றார் 730
 உயிர் வாழ்தல் 183, 777
 உயிர் வாழ்தற்கண் வெறுப்பு
 1223
 உயிர் வாழ்தற்கு வேறுமுள
 1206
 உயிர் வாழ்வார் 1151, 1192
 உயிர் வாழ்வார் ஒருவருமில்லை
 1160
 உயிர் வாழா நின்றேன் 1198,
 1263
 உயிர் வாழாமை 097
 உயிர் வாழும் மகளிர் 1150
 உயிர் வேறுபாடு 361
 உயிரதுணர்வு 705
 உயிரழகு 571
 உயிரிர்க்கம் 1020
 உயிரில்லது போன்றிருத்தல்
 490
 உயிரின் வேறாய உடற்கு
 வருத்தம் 266
 உயிரினதறியாமை 940
 உயிரினறிவும் செயலும் 214
 உயிரினிங்கி வந்த ஊன் 258
 உயிரினுஞ் சிறந்த நாண் 1241
 உயிரினுஞ் சிறந்தார் 541
 உயிரினும் ஒம்புக 161
 உயிரினும் சிறந்த நாணை
 மறத்தல் 1997
 உயிரினும் நாண் சிறந்தது 1017
 உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும்
 131
 உயிரினுமோம்பப்படும் 131
 உயிரினை இறுவியா நின்றன
 1163

உயிருடையர் 153, 310
 உயிருடையரேனும் இறந்தாரே
 யாவர் 143
 உயிருடையவன் 214
 உயிருடையார் 1020
 உயிருண்ணுந் தோற்றம் 1084
 உயிருண்ணும் கூற்று 326
 உயிரெச்சமெனப் பாடந் திரித்
 தல் 501
 உயிரை வெளவுதல் 700
 உயிரோடு ஒற்றுமை எய்துதல்
 345
 உயிரோடு கூடி நிற்பதோர்
 உடம்புமில்லை 340
 உயிரோடு கூடி வாழ்வான்
 214
 உயிரோடு செல்லுங் கல்வி
 உயர்ச்சி 409
 உயிரோடு சேறல் 397
 உயிரோடொப்புமை 338
 உயிரோம்பல் 1055, 1061
 உயிரோம்பாமை 780
 உரம் 600, 767
 உரவோர் 136, 597
 உரன் 1263
 உரனின்மை 028
 உரனென்னுந் தோட்டியான்
 600, 716
 உரிச்சொல் 706
 உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து
 நின்றது 149
 உரித்தாகப் பெற்ற தம்முடைய
 நெஞ்சம் துணையாகாமை
 1299
 உரித்தாதல் 42, 914
 உரிமை 61 470, 519, 520, 539,
 578, 700, 741, 802, 803,
 1182
 உரிமைப் பொருள் 63
 உரிமை பற்றியூர் கின்றது 1182
 உரிமையறாது பழையதாப்
 வந்த நட்பு 809

உரிமையறிய வல்லார் 808
 உரிமையாகியாள் 149
 உரிமையாலுடம்படுதல் 803
 உரிமையாற் கேளாது செய்தல்
 804
 உரிமையாற் செய்வன 801
 உரிமையின் மை 1001
 உரிமையெய்தல் 797
 உரிமையொடு மருவல் 693
 உரிமையொடு பயின்றாள் 501
 உரிமை வெளிப்படாமை 808
 உரிய கூறு 953
 உரியரல்லாதார் 469
 உரியவன் 1039
 உரு 054, 338
 உருக்கப்படுவது 166
 உருகுதல் 1250
 உருத்திரம் 420
 உருப்பதாய தீவினை 208
 உருபும் சாரியையும் உடன்
 தொக்கல் 535
 உருபு மயக்கம் 167
 உருவகம் 8, 24, 29, 306 918,
 919, 1068, 1113, 1227
 உருவக வகை 1113
 உருவக விசேடம் 872
 உருவம் 644
 உருவின் மிக்கதோர் உடம்பு
 407
 உருவு 918
 உருவுடம்பு 345
 உருளும் கவறு 933
 உரை 232
 உரைக்க 118 953
 உரைக்கப்பட்டது 267
 உரைக்கவும் வல்லர் 300
 உரைக்கவொல்லாத நாண்
 1163
 உரைக்கும் 1235
 உரைகல் 505 286
 உரைகல்லாகிய செயல் 986
 உரைத்தாங்கு உரைக்க 1042

உரைப்பது 1184
 உரைப்பன 232
 உரைப்பார் 79, 645, 787, 799
 உரைப்பாருமாயினார் 995
 உரைப்பாருமுள் 101, 128, 144,
 167, 188, 205, 208, 213, 223,
 229, 233, 254, 278, 283, 297, 299
 327, 334, 337, 553, 643, 703,
 721, 728, 809, 821, 864, 887,
 926, 939, 1006, 1011, 1016,
 1021, 1032, 1035, 1043, 1050,
 1052, 1056, 1070, 1229, 1267
 உரைப்பாருரைப்பவை 232
 உரைப்பான் 189
 உரைப்பிற் பெருகும் 240, 330,
 359
 உரைப்பினுமமையும் 82, 269,
 1001
 உரைமேலேற்றி உரை சொல்
 லும் என்றார் 193
 உரையசை 1228, 1294, 235
 உரையன்மை 576, 926, 1103,
 உரையன்மையறி 0127, 327,
 334, 1011, 1021
 உரையன்று 208
 உரையாடல் 405, 1312
 உரையாமை முன் உணரும்
 ஒண்மையுடையார் 1051
 உலக இயல்பு 10
 உலக இயற்கை 637
 உலக ஒழுக்கினராக மதித்தல்
 845
 உலகத்தரியர் 1051
 உலகத்தார் 181, 273, 299, 300,
 355, 433, 544, 598, 722, 729,
 730, 795, 841, 924, 970, 992,
 994, 1015, 1025, 1120
 உலகத்தார் ஆகிய தேர் 1032
 உலகத்தார்கற்பித்துக்
 கொண்டு வழங்குகின்ற கற்
 புனை 355

உலகத்தார் சொல்லும் நன்
 னெறி 992
 உலகத்தார் பழிப்பன ஒழிதல்
 506
 உலகத்தார் புகழ்வன செய்தல்
 506
 உலகத்தில்லை 276
 உலகத்து அரியனவெல்லாம்
 பெறுதற்குரிய அரசர் 443
 உலகத்துக் களவுடையார் 271
 உலகத்து நிலைபெறுகின்ற
 உயிர்கள் 1168
 உலகத்துத்துயிர் 542
 உலகத்துப் புகழ் பயவாது 966
 உலகத்துளராய் தன்மை 1055
 உலகத்தை நட்பாக்குவது 425
 உலகத்தைப் படைத்தவன் 106
 உலகத்தையெல்லாம் நிலை
 நிறுத்து மேகம் 1010
 உலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்
 தல் 991
 உலகத்தோடமைந்த குடியின்
 கண் பிறத்தல் 992
 உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்
 644
 உலகத்தோடு தொடர்பிலர் 506
 உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகு
 தல் 140
 உலகத்தோடு பொருந்துதல் 97
 உலகத்தோடு மேவுதல் 426
 உலகத்தோடொட்டுதல் 140
 உலக நடை கள. தோ., 022,
 214, 215, 601,
 உலக நடையாவது ஒப்புரவு
 செய்தல் புறந்தருதல் பிழைத்
 தன பொறுத்தல் என்றிவை
 முதலாயின 572
 உலக நடையியல்பு 506
 உலக நடையியல்பு சுற்றமில்
 லாதார்க்கு இன்மை 506

உலகநடையினை அறிந்து
செய்தல் 022
உலகநடை வழி 214
உலக நீதி 216
உலகநெறி அ. உ. பா., 637
உலகபாலருரு 039
உலக பாலருருவாய் நின்று
உலகம் காத்தல் 039
உலகம் 02, 11, 23.
11, 28, 149, 156, 213 232
233, 243, 256, 270, 277, 278.
336, 386, 426, 470, 473, 514,
526, 571, 578, 612, 618, 638,
641, 648, 667, 722, 723, 793,
809, 834, 902, 906, 957, 958,
992, 1010 1031, 1062, 1104,
1137, 1160, 1168, 1198,
1293
உலகம் அடுக்கும் 137
உலகம் அழியுமளவும் புகழ் 156
உலகம் இன்புறுதல் 399
உலகம் காத்தல் 039
உலகம் பழித்தல் 729
உலகமெல்லாம் ஆராய்தல் 520
உலகமென்பது - உயர்ந்
தோரை 425
உலகர் 794
உலக வழக்கு 395, 795
உலகியல் 20, 334, 680, 978,
996, 999, 1096, 1100, 1158,
1203
உலகியல்பாய் வாராமை 1330
உலகியல்பு 441
உலகியலன்மை 1252
உலகியலுணர்வு 353
உலகிற்கிரப்பார் வேண்டும்
1059
உலகிற்குத் துன்பம் செய்தல்
408

உலகின்புறுதல் 399
உலகினதுண்மையறிதல் 27
உலகு 024, 1, 20, 58, 234, 571,
728, 800, 874, 996, 1064
உலகெய்துதல் 222
உலகையளந்த இறைவன் 610
உலகோடு ஒத்தவில்லார் நட்பு
800
உலகோர் 1107
உலா 1311
உலாப்போய் வந்த தலைமகன்
பள்ளியிடத்தானாகத் தலை
மகன் சொல்லியது 1311
உலைவு 762
உலோபத்தின் தீமை 438
உலோபத்தினது தன்மை 438
உலோபம் 438, 1001
உவக்காண் 1185
உவக்குந் தாய் 923
உவக்கும் 228
உவக்குமாறு தலைப்பெய்தல்
394
உவக்குறின் 707
உவகை 010, 044, 19, 304,
313, 440, 531
உவத்தல் 0133, 228, 264, 692,
707, 1130
உவந்த நோக்கம் 709
உவந்தார் 264
உவந்து உறைபவர் 1130
உவந்து செய்தல் 397
உவப்பர் 68
உவப்பன - நன்கு மதித்தல்
முதலியன 442
உவம அளவை 253, 453
உவமச் சொல் 15
உவமம் 59, 940, 946
உவமம் பயன்பற்றி வந்தது
1323

உவமை 056, 100, 118, 135,
208, 242, 273, 288, 338, 435,
486 490, 562, 595, 667, 706,
814, 890, 926, 931, 957,
964, 969, 974, 997, 1007,
1010, 1027, 1058, 1087, 1124
உவமைக் குறிப்பு 605
உவமைச் சொல் 763
உவமைத்தொகைப் புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்தொகை
1135
உவமை புணர்த்துக் கூறல்
926
உவமையடை 118 415
உவமையளவை 253, 453
உவமையான் விளக்கினார் 208
உவமையிலக்கணம் 660
உவமையின் பெயர் பொருளின்
மேலாதல் 056
உவர் நிலம் 320
உவர்ப்பு 21, 359, 420
உவை 1087
உழக்கும் 1175
உழத்தல் 1177
உழப்பர் 936
உழல்வோர் 180
உழவர் 14, 731; 872
உழவருடைமை 734
உழவன் 550
உழவினது சிறப்பு 1031
உழவு 512, 1031
உழுதல் 1031, 1032, 1033,
1038, 1040
உழுதல் தொழில் 0104, 1034
உழுதலான் வரும் மெய்வருத்
தம் 1031
உழுதலையுடையார் 1036
உழுதலையுடையார் கைமடங்
குதல் 1036
உழுதவன் 1037
உழுதற்றொழில் 0104
உழுதுண்டல் 1035
உழுவலன்பு 1109
உழுவார் 1031

உழுவிப்பார் 1032
உழையிருந்தான் 638
உள்புகுதற்கரிய இடங்கள் 586
உள் மகிழ்தல் 621
உள் மகிழ்தல் மாட்டாதார்
999
உள் மகிழ்ந்து கொடுத்தல்
1061
உள்வழக்கு 1317
உள்வழிப்படுங் குணம் 133
உள்ளக் கமலம் 3
உள்ளக் கோட்பாடு விடா
தான் 625
உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்
ணம் 847
உள்ளத்தனையதுயர்வு 596
உள்ளத்துப் பண்பு 592
உள்ளத்து மாறுபாடு 858
உள்ளத்துள்ளே உவந்து
உறையா நிற்பர் 1130
உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தல் 1099
உள்ளத்தைக் கெடுக்கும்
படைக்கலம் 1324
உள்ளதிற் சுருங்குதல் 564
உள்ளது கரத்தல் 1056
உள்ளது கரவாதிருத்தல் 1061
உள்ளது கரவாது கொடுப்பார்
1055
உள்ளது கொடுத்தல் 1078
உள்ள பொருள் 912
உள்ள பொருளை அளந்தறி
தல் 912
உள்ளம் 282, 294, 357, 592,
622, 799, 1069, 1170, 1270,
1324
உள்ளம் கரைந்து உருகல் 1069
உள்ளம் சிறுகுவாவன 798
உள்ளரண் - உள்ளாய அரண்,
உள்புக்கு அழிக்கலாகா
அரண் 421
உள்ளல் 282
- மதிப்பான் மறவாமை 665
உள்ளவாறு உணர்தல் 118
உள்ள வெறுக்கை 971

உள்ளறிவான் - முன்செய்து
 போந்தவன் 677
 உள்ளன கொடுத்தல் 953
 உள்ளாய் நின்று கெடுத்தல் 876
 உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தல்
 883
 உள்ளியது முடிப்பர் 597
 உள்ளியவெல்லாமுடன் எய்தும்
 309
 உள்ளிற்றிலேன் 1264
 உள்ளினேன் 1316
 உள்ளீடு 576
 உள்ளுதல் 1125, 1231
 உள்ளுவன் 1184
 உள்ளுவேன் 1135
 உள்ளுள்ளே உவக்கும் தன்மை
 1057
 உள்ளூர் 927
 உளதாக்கிக்கோடல் 1026
 உளதாதல் 1109
 உளதாம் பான்மைத்து 437
 உளதாயது 817
 உளதாய வழி 1050
 உளதாயிருத்தல் 819
 உளப்படுத்துதல் 584
 உளப்பாட்டுக் குறிப்பு 1091
 உளப்பாடு 677
 உளராகியே இலராகியொழு
 கல் 935
 உளவாக்கல் 1043
 உளவாகலும் இலவாகலும்
 கூடாவென்பது 1183
 உளவாகா 951, 990
 உளவாதல் 443
 உளவாயின 163
 உளனாம் 294
 உளனாய காலத்து மிக்குத்
 தோன்றுதலுடைமை 971
 உளனாவென்னுயிரை யுண்
 டல் 205

உளியென்பது மூன்றாவதன்
 பொருள்படுவதோரிடைச்
 சொல் 545
 உளையுந் திறமுடையவை 186
 உற்சர்ப்பிணி 361
 உற்பாதங்கள் 442
 உற்பாதம் 116
 உற்ற குறை 908
 உற்ற நோய்கள் 1140
 உற்ற நோயைப் பொறுப்பார்
 160
 உற்ற பசியைப் பொறுத்தல் 225
 உற்றவன் வகை நான்கு 950
 உற்றார் 822
 உற்று நோக்குதல் 1092
 உறக்கம் 339, 1012, 1049
 உறங்கல் 1049
 உறங்கி விழித்தல் 339
 உறங்கினார் 926
 உறங்குதல் 339
 உறவிலர் 1200
 உறவுமுறைத் தன்மை 885
 உறழ்ச்சி 182
 உறழ்பொருள் 450
 உறாதார் 822, 1200
 உறாதார்போன்று நின்று கேட்
 டல் 587
 உறாமை 1140
 உறுத்தல் 378, 662
 உறுதல் - அன்பு பொருந்துதல்
 1245
 உறுதி அ உ.பா., 02, 285, 300,
 306, 638, 789, 796, 848
 உறுதி எய்துதற் பொருட்டுக்
 கூறிய ஆகமங்கள் 300
 உறுதிகள் - இம்மை மறுமை
 வீடுகட்குரியவாய.புகழற
 ஞானங்கள் 1072
 உறுதி கூறுவாள் 1282
 உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை
 085

உறுதிச்சொல் கொள்ளாமை
யது குற்றம் 850
உறுதிநாடும் அறிவுகள் 203
உறுதி நூல்கள் 414
உறுதிப்பொருள் 01, 122, 246,
391, 416, 423
உறுதிப் பொருள் - அறம் 246
உறுதிப் பொருள் உணர்த்து
வன 391
உறுதி பயக்கும் மொழிகள்
306
உறுதி பயத்தல் அ. உ. பா.,
040
உறுதிமொழிகள் 346
உறுதியறியாமை 847
உறுதியாயின கூறல் 638
உறுதியாவன அறிவார் 1072
உறுதுயர் 1275
உறுப்பால் ஒருதன்மையர் 704
உறுப்பு 075, 79, 163, 217, 233,
553, 571 703, 705, 761, 885,
886, 993, 1036
உறுப்பு அழகு 897
உறுப்புக்கள் - பொருள், நாடு,
யானை குதிரைகளுமுதலிய
புறத்துறுப்புக்கள் 703
உறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று
முற்பட்டு நலனழிதல் 1240
உறுப்புக்கள் நலனழிதல் 0125
உறுப்புக்களினாய நலம் 982
உறுப்புக்களுள் சிறந்த கண்கள்
705
உறுபசி 734
உறுபொருள் 756
உறுவது 461, 945, 1143
உறை 564
உறைகின்ற நிலம் 499
உறைகோடுதல் - பெய்யுங்
காலத்துப் பெய்யாமை 559
உறைதல் 564, 890
'உறைப்பெய வோலை போல
மறைக்குவன் பெரும நிற்
குறித்து வருவலே' 1029

உறையுள் 41, 263
உறையென்பது முதனிலைத்
தொழிற்பெயர் 564
உறைவர் 1130
ஊக்கத்தின் அழிவு 498
ஊக்கம் 382, 476, 591, 595,
744, 798, 1263
ஊக்கம் - வினைசெய்தற்கண்
மன எழுச்சி 382
ஊக்கமிக்க துணையும் மக்க
ஞயர்வர் 595
ஊக்கமிகுதி 600, 971
ஊக்க மிகுதியில்லாதார் 600
ஊக்கமில்லாத அரசர் 598
ஊக்கமில் 599
ஊக்கமின்மை 599
ஊக்கமுடைமை 061, 592
ஊக்கமுடையார் 061, 597
ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி 597
ஊட்டாது கழியாமை 379
ஊட்டிய வழி 1067
ஊடல் கள. தோ., 0133 1109,
1289, 1299, 1304 1307, 1308,
1310, 1319, 1322, 1325, 1326,
ஊடல் நிகழாநின்றது 1321
ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பம்
0133
ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார்
1327
ஊடலினாய விரின்பம் 1325
ஊடலினாய விரின்பம் அள
விறத்தல் 1325
ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழி
தல் 1304
ஊடலுணர்ப்பு 1299
ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை
1299
ஊடலுவகை 0133
ஊடலேது 1322
ஊடலையினிதுணர்தல் 1308
ஊடற்கண்ணே மெலியா
நிற்றல் 1310
ஊடற் கண்டாள் 1290

ஊடாமை 1282
 ஊடி உரையாடாதிருந்தேம்
 1312
 ஊடி நிற்கின்றவன் 1290
 ஊடி நின்றல் 1109, 1260
 ஊடிய பரத்தையர் 1304
 ஊடி விடும் 1039
 ஊடின் வருத்தம் மிகும் 1282
 ஊடுக நீடுக என்பன வேண்
 டிக் கோடற் பொருள 1329
 ஊடுதல் 1284, 1321, 1330,
 ஊடுதல் செய்யாமை 1282
 ஊடுதற்கின்பம் 1330
 ஊடுவாளாக 1329
 ஊண் 939, 1012
 ஊதியம் 449, 461, 463, 797,
 831
 ஊர் 1129, 1130, 1141, 1142,
 1158, 1220
 ஊர்தல் 1079, 1136
 ஊர் நடுவே பழுத்தல் 216
 ஊரவரென்பது தொழிலான்
 ஆனொழித்து நின்றது 1147
 ஊரறிதலான் வினைந்த அலர்
 1143
 ஊராண்மை 773
 ஊரார் 1180
 ஊரானோர் தேவகுலம் 111
 ஊரிடை நிற்பதோர் நச்சுமரம்
 1008
 ஊரின்கண் அலராயெழுதல்
 1141
 ஊரின்கண் உள்ளார்க்கு எளிது
 1180
 ஊரின் மகளிர் எடுக்கின்ற
 அலர் - எரு 1147
 'ஊரெனப்படுவது உறையூர்'
 291
 ஊழ் துற. மு., 038 '081, 248,
 333, 371, 372, 373, 376, 378,
 380, 620, 622

ஊழ் அல்லாத பொருள்கள்
 வருந்திக் காத்தல் 376
 ஊழ் மாறுகொள்ளா வழி 396
 ஊழ் வகை 805
 ஊழ்வயத்தான் 375
 ஊழான் உள்ளவாறுணர்தல்
 118
 ஊழின் வலி துற. மு., 378, 379
 ஊழினானாயவியற்கை 374
 ஊழே வலியது 380
 ஊற்றாகிய கோல்போல் உதவு
 தல் - தளர்ந்துழி அதனை
 நீக்குதல் 415
 ஊற்றாந்துணை 414
 ஊற்றினினிமை 1111
 ஊற்றினையறிதல் 997
 ஊற்றுநீர் போல மிகுதல் 1161
 ஊறஞ்சாமை 776
 ஊறு 27, 422, 662, 761, 945
 ஊறுபடுதல் 761
 ஊறெய்தல் 665
 ஊன் 160, 258, 968
 ஊன்தின்மை 256
 ஊன்தின்கையாகிய காரணம்
 254
 ஊன் தின்பவர் 252
 ஊன் தின்றார் மனம் 253
 ஊன் தினல் 252
 ஊன் பெருக்கல் 251
 ஊன் விற்பார் 256
 ஊன்றுகோல் 415
 'ஊன்று சான் மருங்கினின்றதன்
 பயனே' 1034
 ஊன்றென்னுமாகுபெயர் 414
 ஊனக்கண் 581
 ஊனக்கண்ணின் மெய்ப்மை
 363
 ஊனக் கண்ணுடைமை 393
 ஊனுண்டலையொழிதல் 026
 ஊனுண்டவன் 255
 ஊனுண்ணாமையது உயர்ச்சி
 260

ஊனுண்பார் 255
 ஊனுண்ணாமை 255
 ஊனைத்தின்கை பாவம் 254
 ஊனையுண்ணாமை 259
 எஃகுகள் 759
 எங்ஙனம் ஆளும் அருள் 251
 எச்சத்திரிபு 360
 எச்சத்திற்கு முடிபு 808
 எச்சம் 37, 112, 238, 240,
 456, 897, 938, 1001, 1075,
 1307
 செய்தவறிந்து போகத்
 தான் இறவாது நிற்வின்
 238
 எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன
 194
 எச்சமுண்டாதல் 114
 எச்சவும்மை 112, 224, 269, 306,
 332, 377, 380, 463, 527, 786,
 986, 990, 1138, 1150, 1195,
 1222, 1262,
 எஞ்சாமல் அளப்பது 796
 எஞ்சாமலாராய்தல் 584
 எஞ்சாமற் கெடுப்பார் 1056
 எஞ்சாமையுணர நின்றது 127
 எஞ்சி நிற்பது 112
 எஞ்சி நிற்பல் 022, 090
 எஞ்சி நின்றது 60, 169, 473
 எஞ்சுதல் 465
 எஞ்ஞான்று 11, 44, 654, 701,
 742, 996, 1160, 1297
 எஞ்ஞான்றும் 097, 227, 284,
 317, 358, 370, 833, 853,
 864, 874, 886, 892, 898,
 905, 910, 921, 927, 990,
 1010, 1130, 1295
 எஞ்ஞான்றும் ஆறாது 129
 எஞ்ஞான்றும் இழிந்தவர் 395
 எஞ்ஞான்றும் தொழுதல் 970
 எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய
 மானம் 969
 எட்டுச் சித்திகள் 311

எடுத்துக்காட்டுவமை, 1, 153,
 452, 481, 798
 எண் 229, 639, 662, 983
 எண் குணம் 9
 எண்ணப்படுதல் 922
 எண்ணப்படும் பொருள் மேல்
 நின்றது 954
 எண்ணம் 568, 665, 677
 எண்ணாதொழிக 204
 எண்ணாமை 264, 467, 666
 எண்ணார் 922
 எண்ணிச் செய்தல் 675
 எண்ணிடைச் சொல் 148, 805,
 836
 எண்ணிய கருமம் 1021
 எண்ணிய காரியங்கள் 647
 எண்ணிய பொருள்கள் 666
 எண்ணியவர் 666
 எண்ணிவைத்து 640
 எண்ணுக என்று பாட்மோது
 வார் 539
 எண்ணுதல் 380, 587, 1156
 எண்ணும்மைகள் 685
 எண்ணுவார் 1294
 எண்ணென்று சொல்வன 392
 எண்ணொடு நீண்டது 632
 எண்பதத்தான் 548
 எண்பதத்தான் என்னும் வினை
 யெச்சம் 548
 எண்பொருள் 760
 எண்மை 622, 906
 எண்வகை யோக உறுப்புகள்
 26
 எத்தன்மைத்து 655
 எத்தன்மையது 1241
 எதிர்காலம் 501
 எதிர்கால வினை 936
 எதிர்கொடுப்பது 221
 எதிர்கோடல் 1268
 எதிர்செலவு 960
 எதிர்தல் 861
 - ஏற்றுக்கோடல் 858

எதிர் தலை ஒழிதல் 858
 எதிர் நிரனிறை 1183
 எதிர் நிற்பார் 639
 எதிர்நோக்கியவாறு 1081
 எதிர்நோக்கு 1094
 எதிர் நோக்குதல் 1082
 எதிர்ப்பட்ட ஞான்று 1149,
 1154
 எதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தான் 1102
 எதிர்ப்படல் 1260
 எதிர்படும் வகை 1210
 எதிர்மறை 196 548, 739, 940,
 971, 1014
 எதிர்மறை அல் விசுதி 720
 எதிர்மறை ஆகாரம் 017
 எதிர்மறை முகத்தால் கூறல்
 459, 093, 079, 041
 எதிர்மறை முகம் 321, 365, 557,
 577, 910
 எதிர்மறைவினை 210
 எதிர்மறை வினையெச்சம் 281
 எதிர்முகமாகாள் 924
 எதிர்வு 399 461
 எதிரதும் இறந்ததும் தழீஇய
 எச்சவும்மைகள் 856
 எந்தை 764
 எப்பொழுதும் தோன்றிநிற்
 றல் இயல்பு 382
 எப்பொழுதும் எந்நெஞ்சின்
 கண் இருக்கின்றனர் 1127
 எப்பொழுதும் துன்பம் 551
 எப்பொழுதும் நினைத்தல் 0117
 எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர்
 எப்பொழுதும் உளரேயாயிரா
 நின்றார் 1204
 எம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழி
 யாது வருதல் 1205
 எம்மைக்காட்டச் சொல்லி அழு
 கின்றது 1171
 எம்மையுணர்்த்தல் 1304
 எய்த நின்றதோருயிர் 292
 எய்த நினைத்த பொருள் 540

எய்தப்படுதல் 311
 எய்தல் 749, 772
 எய்தற்கரியவை 489
 எய்தற்கருமை 1142
 எய்தற்பாலதன்று 654
 எய்தாமை 656, 815
 எய்தா விருந்து 86
 எய்திநிறல் 729
 எய்திநின்ற பொருள் 591
 எய்திய பொருள் 931
 எய்தியான் 842
 எய்துதல் அ உ.பா., 145, 540,
 1095
 எய்துதற்கரிய பொருள் 462
 எய்துதற்கருமை 354
 எய்துதற்குரியார் 149
 எய்தும் பயன் 547, 932
 எய்துவது 228
 எய்துவர் 149
 எய்துவல் 1131
 எய்துவிக்கும் 305
 எய்துவித்தல் 304, 729
 எய்போல் கிடந்தான் 764
 எய்யாமை 296
 எயிறு 1121
 எரி 1148
 எரிமுகத்து நின்ற வைக்குவை
 435
 எரிவாய் 157
 எரு 1037, 1147
 எருப்பெய்தல் 1038
 எருமை 733
 எல்லா மிரப்பார்க்கொன்றி
 யாமை 224
 எல்லா அவயங்களாலும் ஒருத்
 தியோடொத்தல் கூடாமை
 1320
 எல்லா அறிவுகளையும் உள
 வாக்கல் 416
 எல்லாக் குணங்களும் உடை
 யார் 514
 எல்லாக் குற்றம் 903

எல்லா நன்மைகளும் அழிய
வருதல் 226
எல்லா நூல்களிலும் நல்லன
எடுத்து எல்லார்க்கும்
பொதுப்படக் கூறுதல்
இவர்க்கு இயல்பு 322
எல்லாப் பொருளையும்
ஒருங்கே விடுதல் 341, 342
எல்லாம் உடையர் 430
'எல்லாம் பொருளிற்பிறந்து
விடும்' 121
எல்லாமறிந்தானாக மதித்தல்
849
எல்லார்க்கும் வேண்டுவன 215
எல்லாரியல்புகளுமறிந்து ஒத்
தொழுகல் 0100
எல்லாரினும் பெரியர் 160
எல்லாரும் தொழிலொழியும்
இடையாமம் 1252
எல்லாருமெள்ளப்படும் 191
எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்து
தெளிதல் 514
எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல்
189
எல்லா வினையும் எளிதில் முடி
தல் 483
எல்லை 283, 656, 671, 708,
821, 887 934, 969, 1160
எல்லைக்கேற்ப ஈதல் 477
எளி 732, 763
எவ்வநோய் 1241
எவ்வம் - ஒன்றானுந்தீராமம்
1241
எழாமல் தடுப்பான் 301
எழில் நலங்கள் 407
எழுச்சி 407, 476
எழுத்தறியத்தீரும் இழிதகை
மை 392
எழுத்தென்று சொல்லுவன 392
எழுதலாகா உரு 1081
எழுதும் காலத்து அஞ்சனக்
கோலினியல்பு காணாமை
1285

எழுந்திருப்பர் 804
எழுபது 639
எழுபது கூறு 639
எழுபது கோடிமடங்கு நல்லர்
என்றுரைப்பாரும் எழுபது
கூறு தலையென்று பாட
மோதுவாரும் உளர் 639
எழுபதுகோடி பகைவர் 539
எழுபிறப்பு 398
எழுமை 107, 126, 398, 538,
835
எழுவகை உறுப்பு 767
எழுவகைப் பிறப்பு 107
எழுவாய்த்தொடர் 979
எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது
386
எள்ளற்பாடு 532
எள்ளாதன செய்தல் 470
எள்ளாமை 667
எள்ளிச் சென்றார் 1298
எள்ளின் பிளவு 889
எள்ளுதல் 779
எள்ளுதல் - வாயின் மறத்தல்
1298
எள்ளுவார் 899
எளிதின் எய்துவர் 462
எளிதின் முடியும் 678
எளிதினெய்தப்படுதல் 950
எளிது 495, 537, 864, 1180
எளிய செவ்வி 547
எளிய செவ்வியர் 991
எளிய பொருள 424
எளிய பொருளை மேவாதான்
870
எளியர் 475, 495
எளியரால் அழிவர் 500
எளியன் 1142
எளியன் 466, 863
எளியார் 303, 317
எற்றாவியமும் 663
எறிதல் 562, 749, 772, 882
எறியுமெவ்வலை 821

என் உயிர் தளிர்ப்ப வந்த
மாலை 1224
என் உள்ளத்தைச்சுடும் 1207
என்கருதி 237
என் நெஞ்சின் இடைவிடா
திருந்தே விட்டுப்போயினார்
1210
என்பதனானுமறிக 822
என்பாற் தவறில்லை 1315
என்பில்லாத உடம்பு 77
என்பு 72, 77, 80
என்புமுரியராதல் 72
என்மாட்டு உண்டாய
வேட்கை 1196
என்மாட்டு நில்லாது அவர்
மாட்டுச் செல்லுதற்குக் கார
ணம் 1293
என்மேனி பட்டதுபடப் பசப்ப
தாசுக 1189
என்னர் கொல் 188
என்னாற்றும்மென்ற வினா 211
'என்னீரறியாதீர் போல இவை,
கூறி நின்னீரவல்ல நெடுந்
தகாய்' 144
என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்
கன்று அவரன்பின்மைக்கென
'எதிரழிந்து கூறல் 1209
என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்
தல் 1155
என்னை உண்டாக்கினார்
அவர் என்னும் பெருமிதம்
1182
என்னைகொல் 138
என்னைத் தின்பன போன்று
நலியா நிற்கும் 1244
என்னையல்லது வேறுதுணை
யுடைத்தாயிற்றில்லை 1168
என்னையென்று பாடமோது
வாருமுளர் 1122
எனைத்து அனைத்து கேட்
கும் பொருள்மேலும் காலத்
தின்மேலும் நின்றன 416

ஏக்கறுதல் - ஆசையால் தாழ்
தல் 395
ஏகதேச உருவகம் 24, 306,
505, 555, 615, 627, 753, 796,
983, 989, 1032, 1093, 1147,
1227
ஏகாந்தம் 563
ஏகாரம் 1, 49, 57, 72, 261, 418,
521, 1054, 1071, 1108
ஏணி 743
ஏதங் கொண்டா ரென்றாதல்
805
ஏதம் 163, 302, 688, 689, 763,
831, 1006, 1075
ஏதிலர் 190, 837, 1099, 1141,
1149, 1300
ஏதிலார் குற்றம் 013
ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலர் 1148
ஏதிலாள் 1140
ஏது 02, 038, 065, 54, 74, 133,
164, 169, 236, 239, 244, 283,
321, 331, 346, 364, 357, 372,
397, 462, 497, 506, 559, 593,
684, 783, 817, 824, 827, 866,
884, 896, 897, 903, 922,
1035, 1052, 1106
ஏது ஆதல் 17
ஏதுக்கள் 365, 556,
ஏதுப்பன்மை 1011
ஏதுப்பெயர் 30, 306, 460, 981
ஏந்துதல் 772
ஏமஞ்சாராமை 571
ஏமஞ்செய்தல் 660
ஏமப்புணை - ஏமத்தையுப
தேசிக்கும் புணை 306
ஏமம் 615, 741, 1016, 1131,
1232
ஏமமாக்கல் என்பது ஏமாக்கல்
என ஆதல் 660
ஏமமாதல் 075
ஏமமின்மை 569
ஏமாப்பிறோணி 1068

ஏமாப்பு 458, 862
 ஏமாப்புடைத்து 112
 ஏர் 14, 872, 1031, 1098
 ஏரம்பம் (நூல்) 392
 ஏரலெழுத்து 404
 ஏரி 737
 ஏருடையார் 1031
 ஏலாக்காலம் 696
 ஏலாதன 140
 - மெலியனாய் வைத்துத்
 துணிதலும், வலியனாய்
 வைத்துத்துணிதலும் 867
 ஏலாதன செய்வான் 867
 ஏலா நிலம் 500
 ஏலாமை 26, 231, 433
 ஏவல் 55, 907, 909, 910
 ஏவல் கேட்டல் 608
 ஏவல் செய்வார் 79
 ஏவல் செய்வித்துக்கோடல் 907
 ஏவற்றொழில் 907
 ஏவுதல் 758
 ஏவும் இயல்பு 515
 ஏழதிகாரம் கள. தே.
 ஏழாம் வேற்றுமை 792
 ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்
 கது 845
 ஏழுநாள் 1278
 ஏழு பிறப்பு 107, 126
 ஏழென்பது அதற்கு மேலாய்
 மிக்க பன்மைகுறித்து நின்றல்
 1269
 ஏழை 873
 ஏற்பச் சொல்லுதல் - அவர்க்கு
 அவை காரியமல்லவாமியினும்
 ஆமெனத் துணியும்வகை
 சொல்லுதல் 647
 ஏற்பன 118, 140
 ஏற்பார் 213
 ஏற்புடை உலகம் 156
 ஏற்புடைக் கடவுள் 01
 ஏற்புடைமை 1006
 ஏற்புடையர் 1155

ஏற்புடையன 0108
 ஏற்ற உபாயத்தாற் கடைப்
 பிடித்தல் 633
 ஏற்றகாலம் 631
 ஏற்றத்தாழ்வுகள் 644
 ஏற்றல் 222, 560
 ஏற்றன செய்ய வேண்டுதல் 584
 ஏற்றியுரைக்கப்பட்டது 264
 ஏற்றுக்கொண்டார் 643
 ஏற்றுக்கொள்ளாதார் 643
 ஏறு 381, 764
 ஏனைப்பொழுது 1135
 ஏனோன் 866
 ஐ 944
 ஐகாரம் 1058, 1301
 ஐந்ததிகாரம் 084
 ஐந்தவித்தல் 27
 ஐந்தனுருபுகள் 460
 ஐந்தனுருபு விகாரத்தால்
 தொக்கது 1282
 ஐந்தாகிய உணர்வு 354
 ஐந்தாம் உருபு 636
 ஐந்து அவா 6
 ஐந்து கூறு வேண்டுதல் 43
 ஐந்து பாட்டு 76, 189, 275, 510,
 567, 635, 656, 687, 730,
 1036
 ஐந்துவகைக் குற்றம் 38
 ஐந்துறுப்பு 126
 ஐந்தென்னும் தொகை பெறு
 தல் 632
 ஐப்பகுதி 941
 ஐம்புல இன்பங்கள் 49
 ஐம்புலம் 43
 ஐம்புலன் 09, கள. தே. 174,
 1101, 1103
 ஐம்புலன்களால் நுகர்வன 385
 ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பம்
 எய்தினார் 1057
 ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்
 243
 ஐம்புலன்களையும்நுகர்தல் 1001

ஐம்பூதங்கள் 707
 ஐம்பெரும் பூதங்கள் 271
 ஐம்பெரு வேள்வி 87
 ஐம்பொறி 6, 126, 343, 377
 ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தார் 353
 ஐயத்தை வினைக்கும் 845
 ஐயநிலை உவமம் 1085
 ஐயப்படல் 958
 ஐயப்படாது துணியவல்லான் 587
 ஐயப்படும் 958
 ஐயம் 323, 353, 466, 471, 693
 702, 845, 867, 873
 ஐயம் - பலதலையாய உணர்வு 353
 ஐயமாயின 466
 ஐயவுணர்வு 353
 ஐயறிவு 033
 ஐயறிவுடையன 033
 ஐயுற்றுச் செல்கின்றது 1278
 ஐயுற்றுவந்து சொல்லல் 587
 ஐயுறல் 1081
 ஐயுறவு 509
 ஐயுறாதபிறன் 144
 ஐயுறாத வடிவு - பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு 585
 ஐயுறாமை 509
 ஐவகை 467
 ஐவகை உயிர் 322
 ஐவகைக் குற்றங்கள் 358
 ஐவகைத் தொழில் 538
 ஐவகை வாயுக்கள் 345
 ஒக்கல் 43, 75, 1107
 ஒக்கும் 129, 163
 ஒட்டார் 679, 826
 ஒட்டு 475
 ஒட்டுதல் - பொருந்துதல் 967
 ஒட்பம் 425, 701
 ஒடுங்குமென்றார் 828
 'ஒடு'வின் பொருட்கண் வந்தது 688

'ஒடு' வருபு விகாரத்தால் தொக் கது 1264
 'ஒடு' வேறு வினைக்கண் வந்தது 1235
 ஒண்பொருள் 760
 ஒண்மை - அறிவுடைமை 404
 ஒண்மையாகக் கொள்ளார் 404
 ஒத்த அளவின 941
 ஒத்த அன்பினர் 1109
 ஒத்த சொல் 645
 ஒத்த பிறப்பினர்ல்லர் 410
 ஒத்தல் 0106, 993
 ஒத்தல் அரிது 101
 ஒத்தவன்பு 1108
 ஒத்தாரவை 718
 ஒத்து வருதல் 992
 ஒப்பக்காண்டலருமை 190
 ஒப்பக் கூறுதல் 118
 ஒப்பக் கூறுவர் 589
 ஒப்பதில்லை 162, 1041
 ஒப்பநாடிச் செய்தல் 120
 ஒப்ப நாடுதல் அ. உ. பா.
 ஒப்ப நின்றல் 1197
 ஒப்ப மதித்தல் 1015
 ஒப்ப முடிதல் 322
 ஒப்பர் 310, 730, 813, 1071
 1076
 ஒப்ப வேண்டுதல் 536
 ஒப்பனை 692
 ஒப்பார் 303
 ஒப்பான் 673 677
 ஒப்பிப்பது 851
 ஒப்பில்லாத பாவி 168
 ஒப்பிலார் 812
 ஒப்பிற்கு அஞ்சுதல் 692
 ஒப்பின்மை 1320
 ஒப்பு 069, 242 471, 711, 850, 1119
 ஒப்பும் ஒவ்வாமையும் கள.தோ.
 ஒப்புமை 568 588, 642 674, 1071, 1112
 ஒப்புமை உடையர் கள தோ,

ஒப்புமையான் எம்மகளிரை
 நினைந்தீர் 1320
 ஒப்புரவறிதல் 022, 023
 ஒப்புரவாண்மை 480
 ஒப்புரவினது சிறப்பு 213
 ஒப்புரவினாற் கெடுவது
 கேடன்று 220
 ஒப்புரவு 51, 212, 213, 216,
 217, 218, 219, 220, 480, 971,
 974, 983
 ஒப்புரவு சிறந்தமை 216
 ஒப்புரவு செய்தல் 219, 572
 ஒப்புரவு செய்தவினால் வரும்
 பொருட்கேடு
 ஒருகால் 620
 ஒருகால் மறந்து பின்னிணைந்
 தேன் 1316
 ஒருகாலத்து ஒருங்குநோக்குதல்
 1311
 ஒருகாலத்தோர் குற்றத்துளதா
 வது 1330
 ஒருகாலும் எண்ணின் நீங்கியறி
 யாதார் 1218
 ஒருகாலும் நீங்கா 145
 ஒருகாலைக்கொருகால் மிகுதல்
 1162
 ஒருகாற் செய்தொழியாது
 இடையின்றிச் செய்தல் 1261
 ஒருங்கிருத்தல் 1123
 ஒருங்கு 731
 ஒருங்கு இயைதல் 1064
 ஒருங்கு எண்ணப்படுவது 49
 ஒருங்கு எய்துதல் 305
 ஒருங்கு கூறப்பட்டது 170³, 290³,
 310
 ஒருங்கு கெடுக்கும் 1043
 ஒருங்குடைமை 838
 ஒருங்குடையார் 250
 ஒருங்குநில்லா 287
 ஒருங்கு பெறுதல் 1007
 ஒருங்கு வருதல் 642
 ஒருங்கெய்துதல் 98

ஒருங்கே எய்தாமை 234
 ஒருங்கேயுடைய 034
 ஒருசார் பயன் 724
 ஒருசாருயிர் 255
 ஒருசொல் 017, 258, 498, 561,
 627³, 1112
 ஒருசொல் நீர்மை 653
 ஒருசொல் நீர்மைத்து 97, 804
 ஒரு சொல் நீர் 579
 ஒரு சொல்லாய் நின்றது 121
 ஒரு சொன்னீர்மைத்து 1132
 ஒரு ஞான்று 1146, 1238
 ஒரு ஞான்றும் 1217
 ஒருதலை 114, 206, 229, 233,
 237, 310, 335, 370, 464, 563,
 826, 880, 882, 890, 968,
 1196
 ஒருதலைக்கணிற்றல் 115
 ஒருதலைப்படல் 354
 ஒருதலையாக உணரவல்லான்
 701
 ஒருதலையாகப் பொன்றாது
 நிற்பது 233
 ஒருதன்மைத்தாதல் 358
 ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு
 1099
 ஒருதன்மையர் கள.தோ.. 213,
 558, 1073
 ஒருதன்மையாகக்கோடல் 629
 ஒருதேயத்தாராதல் 785
 ஒரு தொழிற்குரியரல்லர் 1080
 ஒருநாள் 1266
 ஒருநாள் பலநாள்
 போல நெடி தாகக்
 காட்டும் 1269
 ஒருநாளை இன்பம் 156
 ஒருநோக்கு 1091
 ஒருபக்கத்துக் கோடாமை 118
 ஒரு பகலது முற்கூறு 319
 ஒரு பயன் நோக்கிச் செய்தல்
 311
 ஒருபலப் புழுதி 1037

ஒருபாற் கோடல் 055
 ஒருபாற் கோடாத மனம் 119
 ஒருபாற்கோடாமை 118
 ஒரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி 398
 ஒருபுடையொத்தல் 1112
 ஒருபொருட்கிளவி 038 351, 563, 782
 ஒருபொருட் பன்மொழி 571, 863
 ஒருபொழுதும் நீங்காமை 1019
 ஒருபொழுதும் பிரியாதவர் 1129
 ஒருபொழுதைத் துன்பம் 551
 ஒருபொருள் 951
 ஒருபொருளுமிலராயினார் 1007
 ஒருபொருளுமீந்தறியாமை 1004
 ஒருமை 205
 ஒருமைக்கட் செய்த வினை 126
 ஒருமையோடு இயையாமை 643
 ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படு வார் 514
 ஒருவந்தம் 563
 ஒருவந்தமாய ஊக்கம் 593
 ஒருவர்க்குச் சொல்லல் 1181
 ஒருவர் குறிப்பினை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல் 0128
 'ஒருவர் கூறை எழுவ ருடுத்து' 1269
 ஒருவரோடு ஒருவர் புலத்தல் 0131
 ஒருவழித்தணத்தல் 1125
 ஒருவழித்தணப்பின்கண் தலை மகனைத் தோழி இயற்பழிக்கு மென்றஞ்சி அவள் கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது 1126
 ஒருவழித்தணப்பு 1126
 ஒருவன் 210, 332
 ஒருவன் பக்கல் 128

ஒருவன் வெறுப்பன செய்தல் 852
 ஒருவாற்றால் தப்புவர் 207
 ஒருவாற்றான் ஒப்புமை 248
 ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் வேறுபடாமையும் 034
 ஒரோவழி 037, 1044
 ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தல் 1153
 ஒரோவழி மிக நன்றாயிருத்தல் 404
 ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதல் 423
 ஒல்காமை 597, 662
 ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர் விலார் தொடர்பு' 1293
 ஒல்லுதற்றொழில் 1149
 ஒல்லையுணரப்படும் 826
 ஒவ்வாறு 1108
 ஒவ்வாமை 1112, 1114, 1154
 ஒவ்வாமையுடைமை 850
 ஒவ்வான் 702
 ஒவ்வேம் 1114
 ஒழிக 303, 961
 ஒழிதல் 223, 321, 1181
 ஒழிதலாகாமை 467
 ஒழிதற்பான்மை 40
 ஒழிந்தவற்றதியல்பு ஒழி, தோ. ஒழிந்தன 925, 1012
 ஒழிந்தார் 191
 ஒழிந்தாரளவினர் 310
 ஒழிந்து நின்றல் 1224
 ஒழிந்து நின்றமை 540
 ஒழிபிசை - மன் 2266
 ஒழிபியல் அர. தோ., 0108
 ஒழியத்தரும் வினை 455
 ஒழியற்பாலன் 318
 ஒழியாமை 688
 ஒழியாமைக்குக் காரணம் 318
 ஒழியிசை 540, 996, 1085, 1102, 1165, 1253, 1254, 1265, 1284
 ஒழிவது 668
 ஒழிவன ஒழிதல் 456

ஒழிவாயாக 1111
 ஒழிவு 674, 800
 ஒழுக்கங்கள் 140
 ஒழுக்கத்தது சிறப்பு 132
 ஒழுக்கத்தாற் காத்தல் 632
 ஒழுக்கத்தில் தவறுதல் 133
 ஒழுக்கத்திற் சுருக்கம் 136
 ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் 136
 ஒழுக்கத்தினையுடையராதல் 614
 ஒழுக்கத்து அருமை தோன்ற நின்றது 111
 ஒழுக்க நெறி அ. உ. பா., 6, 14, 151
 ஒழுக்க நெறியென்றுரைப்பாரு முளர் 627
 ஒழுக்கம் அ. உ. பா., 093, 20, 21, 70, 131, 132, 137, 148, 271, 280, 644, 832, 833, 892, 928, 952, 1019, 1074, 1146
 ஒழுக்கம் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் 137
 ஒழுக்கம் உடையவர் 133
 ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங்குணம் 137
 ஒழுக்கம் குன்றுந் தொழில்கள் 954
 ஒழுக்கம் டிழைத்தல் 1019
 ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற் கும் உயர்ச்சியில்லை 135
 ஒழுக்கமின்மை 1288
 ஒழுக்கமுடையவர் 139
 ஒழுக்கமுடையார் 015, 415
 ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச் சொல் 415
 ஒழுக்கவழிவு 1019
 ஒழுக்கு 20, 524
 ஒழுக மாட்டார் 286
 ஒழுகல் 602
 - நீதிவழி ஒழுகல் 874

ஒழுகலாறு 912
 ஒழுகாமை 090
 ஒழுகார் 246
 ஒழுகினார் 935
 ஒழுகு 140
 ஒழுகுதல் 091, 140, 281, 285 286, 426, 830
 - அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமல் நடத்தல் 446
 ஒழுகுதலைக்கற்றல் 140
 ஒழுகுவன் 294
 ஒழுகுவார் 143, 896, 908
 ஒள்ளிய 1125
 ஒள்ளிய தொடியை உடையாள் 1101
 ஒள்ளியர் 714
 ஒள்ளியராதல் - நூலறிவும் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்தல் 714
 ஒளி 27, 267, 287, 422, 556, 698, 921, 939, 971, 1118
 ஒளி - உறங்கா நிற்கவும் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுள் தன்மை 698
 - தாம் உளகாலத்து எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப் படுதல் 663
 ஒளி கெடுதல் 653
 ' ஒளிநிறா னோங்கு புகழ் செய்யான் ' 971
 ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கல் 257
 ஒளி மிகும் 267
 ஒளியிழத்தல் கரணம் 924
 ஒளியிழை 1329
 ஒளியைக்கோறல் 182
 ஒற்றப்பட்டார் 585, 587, 588
 ஒற்றர் 060
 ஒற்றரையாளுதல் 059
 ஒற்றரையாளுமிடம் 589

ஒற்றன் 581, 584 587
 ஒற்றனை ஒற்றொன்றார் வேந்த
 னைவேந்துஎன்றாற்போல் 581
 ஒற்றாடலின் பின் வைக்கப்
 படல் 060
 ஒற்றான் விரைந்தறிதல் 582
 ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியம் 588
 ஒற்றின்கண் செய்யுஞ் சிறப்பு
 590
 ஒற்றினதிலக்கணம் 587
 ஒற்றினது சிறப்பு 581
 ஒற்றினாய பயன் 582
 ஒற்று 581, 583
 ஒற்றுமை 082, 345, 358, 392,
 805, 1034, 10898, 1180, 1190,
 1323
 ஒற்றுமைத்துணை 861
 ஒற்றுவித்தல் 583
 ஒதுக்கப்படுதல் 290
 ஒறுத்தல் அ உ பா., 048, 152,
 314, 467, 458, 470, 549, 552,
 561, 562
 ஒறுத்தல் தொழில் 552
 ஒறுத்தவர் 155
 ஒறுத்தார் 155, 156
 ஒறுத்தாற்றும் பொறுத்தாற்றும்
 என்பன ஒருசொல் தீர 579
 ஒறுப்பல் 552
 ஒறுப்பான் 561
 ஒறுப்பான் ஒழித்தல் 549
 ஒறுப்பு . துன்பஞ் செய்தல்,
 பொருட்கோடல்,
 கோறல் 547
 ஒன்றற்கு பெயராகாமை 0127
 ஒன்றற்கொன்று துணை அங்க.
 தோ.
 ஒன்றற்கொன்று மறுதலை 1247
 ஒன்றனை உடைமையாகப்
 பெற்றாள் 838
 ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத்

துணிதல் 351
 ஒன்றனையுங் காக்க 127
 ஒன்றாக வையார் 155
 ஒன்றாயடங்குதல் 394
 ஒன்றின்கண் நிற்க மாட்டாமை
 1163.
 ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்
 டும் ஒத்த சீர 1163
 ஒன்று 128
 ஒன்று இல்லாத வழியும் அரச
 நீதி செல்லாதென்பது 381
 ஒன்று நின்றே ஏனையதை
 முடிக்கும் 138
 ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச்
 சொல்லாமை 020
 ஒன்றுமில் 430
 ஒன்றோ - எண்ணிடைச்
 சொல் 148
 ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமை
 242
 ஒன்னார் 264, 608, 827, 828
 ஒன்னார் குறிப்பு 827, 828
 ஒ - அசை 1081
 ஒஓவென்பது மிகுதிப் பொருட்
 கண் வந்த குறிப்புச்சொல்
 1176
 ஓகார இடைச்சொற்கள் எதிர்
 மறைக்கண் வந்தன 1014
 ஓகாரம் அசைநிலை 987, 990,
 1004, 1178
 - இரங்கற்கண் வந்தது
 1253
 ஓகார விடைச் சொல் 1104
 ஒங்கித் தோன்றும் 957
 ஒங்கிய புகழ் 233
 ஒங்கிவரல் 852
 ஒச்சுதல் 562
 ஒச்சுதல் எறிதல் என்பனவிரண்
 டும் உவமைபற்றி வந்தன
 562
 ஓசை 27, 343, 422

ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி
 எய்தாமை 418
 ஓசைவகை 1160
 ஓசைவகையான் அருமையுணர
 நின்றன 1460
 ஓடாதவர் என்புழிச் சினை
 வினை முதல் மேனின்றது
 576
 ஓடுதலுடைமை 1085
 ஓடுதற்குரிய கண் 576
 ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமை
 யும் உடையது 496
 ஓத்து 3
 ஓடல் 384, 560
 ஓதாமை 560
 ஓதிய ஒழுக்ககெற்றி 161
 ஓதுதல் கள. 'தோ' 41
 ஓதுவித்தல் 560
 ஓம்பப்படும் 0106
 ஓம்பல் 43
 ஓம்புதல் 322
 ஓர்த்தவினை 668
 ஓர்தல் 695
 ஓர்ப்பு 1132
 ஓர்பொழுதின்கண் விரவாமை
 1267
 ஓரதிகாரம் 074
 ஓரமுகுடைத்து 1053
 ஓரறிவு 033, 997
 ஓரறிவுடையன 033
 ஓரறிவுயிர் 15, 324
 ஓரா என்னும் வினையெச்சம்
 548
 ஓராது செய்து நின்றல் 1063
 ஓருயிர் 321, 328, 1109
 ஓருயிரையும் கொல்லாதவன்
 260
 ஓருயிரையும் கொல்லாமை 321
 ஓலை கொடுத்து நிற்பார் 687
 ஓவாப்பிணி 734
 ஓவாமை - இடைவிடாமை 33

ஓவென்னும் வியப்பின்கட்
 குறிப்பு 1088
 ஓளவை உண்ட நெல்லிக்கனி
 100
 கங்குல்கள் 1169
 கங்குல் வெள்ளத்திற்கு கரை
 1225
 கசடறக் கற்ற நூல் 845
 கசடறக் கற்றல் - விபரீத ஐயங்
 களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை
 நல்லோர் பலருடனும் பலகா
 லும் பயிற்சல் 391
 கட்டளைக்கல் 972
 கட்டியங்காரன் 514
 கட்டிளமைத்தாய காய் 1306
 கட்டு 345
 கட்டடாம் 1087
 கட்டிலனாகாதார் 09
 கடத்தற்கேற்ற தன்மை 1068
 கடந்நு கெடும் 283
 கடப்பாட்டாளன் 217
 கடப்பாடு 211
 'கடம் பூண்டொருகால் நீ
 வந்தை' 1301
 கடல் 8, 10, 13, 17, 103, 149,
 496, 741, 763, 989, 1068,
 1139, 1166, 1175, 1100
 கடல் நடுவு 176
 கடல்போலக் கரையற்ற காமம்
 1137
 கடலிடை வீழ்க்கும் கலம் 605
 கடலின்கண் ஓடும் நாவாய் 496
 கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம்
 பெரிதாய காமநோய் 1175
 கடவுட் சாதி 43
 கடவுட் பூசை 333, 736, 764
 கடவுள் 1, 3, 735, 850, 1194
 கடவுள் வாழ்த்து அ, உ பா.,
 350
 கடவுளாதானை 01
 கடவுளர் 385, 441, 698

கடவுளாரையும் தக்கோரையும்
நோக்கிச் செய்யும் சாந்தி
கள் 442

கடவுளும் உளவோ இலவோ
வென ஒன்றில் துணிவு பிற
வாது நின்றல் 353

கடவுளமில்லை யெனல் 351

கடன் 07, 638

கடன் கொண்டான் 693

கடன் கோடல் அ. உ. பா.

கடா 359

கடாவென்பது கடுக்குமென்
னும் பெயரெச்சத்து எதிர்
மறை 585

கடிதல் 011, 299, 309

கடிதற்பாடு 435

கடிதிற் காண்டல் 407

கடிதிற் குறைநேர்தல் 1132

கடிதிற் செல்ல வேண்டும் 1238

கடிதிற் சேறும் 1240

கடிதின் வருவர் 1191

கடிதின் வாராது நீட்டித்தல்
1169

கடிது 1133

கடிது சேறல் 1031

கடிதோச்சல் 562

கடிந்தார் செல்வம் 431

கடிய சொல் 567

கடிய சொல்லையுடையவன்
566

கடியப்படுதற்குக் காரணம் 284

கடியப்படுவது 282

கடியபுனல் 1134

கடியலாகாமை 020

கடியவாகச் சொல்லல் 96

கடியன் 564

கடியன் 175

கடியார் 846

‘கடியுமிடந்தேற்றாள் சோர்ந்
தனள் கை’ 187

கடியென்னும் உரிச்சொல் அடி
யாய் வந்த தொழிற்பெயர்
706

கடுங்கோல் 570

கடுங்கோலனாய அரசன் 570

கடுஞ்சொல் 020, 35, 99, 100,
128, 385, 565, 958, 1096

கடுஞ்சொல் அல்லன் 385

கடுஞ்சொல் என்பது இவ்

விடத்து காவல் மிகுதி

யுடைத்து வரற்பாலரல்லீர்

என்றல் முதலாயின 1096

கடுஞ்சொல் - கேள்வியினும்

வினையினும் கடியவாய

சொல் 386

கடுஞ்சொல் சொல்லுதல் 100

கடுஞ்சொற் சொல்லல் 567

கடுந்துன்பங்கள் 88, 305

கடும் பற்றுள்ளம் 044

கடுமை 1167

கடுமொழி 567

கடை 687, 998

கடைக்குறைந்து நின்றல் 422,
1052

கடைக்குறைந்து நின்றது 203

கடைப்பிடி 56, 1132

கடைப்பிடித்தல் 51, 538

கடைபோகாமை 45

கடையர் 395, 729

கண் 0124, 79, 392, 566, 573,

701, 710, 828, 1085, 1101,

1129, 1142, 1176, 1232, 1240

கண்கள் 0118, 574, 705, 780

1086, 1100, 1112, 1114, 1136,

1170, 1171, 1178, 1179, 1231,

1244, 1261, 1265, 1283

கண்கள் அவ்வரைக் காண்டற்கு

விரும்பா நின்றன 1178

கண்கள் ஒளியிழந்து புல்லிய

வாயின 1261

கண்கள் காணாதமைகின்றன
வில்லை 1283
கண்கள் தங்காட்சி விதுப்பான்
வருந்துதல் 0118
கண்களினோக்கம் 1085
கண்களின் நலம் 1112
கண்களையும் உடன்கொண்டு
செல்வாயாக 1244
கண்சென்றவழி 058
கண் சென்றவழி நிகழ்தல் 573
கண்டதில்லை 1071
கண்டபொழுதே இன்பம் நுகரக்
கருதுவது 1294
'கண்டவ ரில்லென வுலகத்துள்
உணராதார்
தங்காது தகைவின்றித் தாம்
செயும் வினைகளுள்
நெஞ்சறிந்த கொடியவை
மறைப்பவு மறையவாம்
நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரி
யில்லை யாகவின்' 293
கண்டறியாமை 1140
கண்டறியார் 228
கண்டறிவாரின்மை 245
கண்டார் 684, 1018
கண்டார்கண் என்னும் ஏழா
வது இறுதிகண் தொக்கது
1090
கண்டார் நாணு நிலைமைய
மாய யாம் நாணுதல் யாண்
டையது 1149
கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சி 1090
கண்டாற்போலக் காணப்படா
நிற்றல் 110
கண்டிலம் 1217
கண்டு கேட்டு உண்டுகிர்த்து
உற்றறிதலானாயவின்பம்
1328
கண்டொழியாது 355
கண்ணகத்து நின்றும் போகார்
1126
கண்ணகன் ஞாலம் 573

கண்ணளவான் எதிர்ப்படுதல்
1210
கண்ணளவு 1210
கண்ணாற் காணுமாறு 1140
கண்ணாற் பயனில்லாமை 573
கண்ணாற் பொதுவாக உண்பர்
1311
கண்ணி 1152
கண்ணினு 1252
கண்ணிலர் 393, 576
கண்ணிற்கு அணியும் கலம்
575
கண்ணிறைந்த அழகு 1272
கண்ணின் குற்றம் 575
கண்ணின் பசப்பு 1240
கண்ணினாற் சொல்லல் 1280
கண்ணினுள்ளார் 1127
கண்ணினை அஞ்சனத்தால்
எழுதுதல் 1127
கண்ணினையுடையாள் 1125
கண்ணீர் 71, 555
கண்ணுடையர் 393, 577
கண்ணுள்ளிற் போகார் 1126
கண்ணுளிருக்கற்பாலன் 1123
கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வது
0109
கண்ணை மறைத்தல் 1087
கண்ணோட்டத்தினது சிறப்பு
572
கண்ணோட்டம் 566, 571, 572,
575, 983, 1252
கண்ணோட்டமறச் சொல்லு
தல் 184
கண்ணோட்டமில்லாதவர் 577
கண்ணோட்டமின்மை 567
கண்ணோட்டமுடையார் 579
கண்ணோடல் 578
கண்ணோடாதவரைக் கடிதல்
890
கண்ணோடாதாரதிழிபு 577
கண்ணோடாமை 578, 1169
கண்ணோடியொறாதார் 578

கண்ணோடுதல் 541, 574
 கண் நிறைநீர் 1315
 கண்போலச் சிறந்தார் 1061
 கண்போற் சிறந்த கேளிர் 1267
 கண் மறுக்கமாட்டாமை 580
 கண்மாத்திரத்தானாடுதல்
 - சொன்னிகழ்ச்சியேயன்றி
 அது சிவந்த துணையே
 யாதல் 1290
 கண் விதுப்பழிதல் 0119
 கணங்குழை - பலவாய்த்
 திரண்ட குழை என உரைப்
 பாரும் உளர் 1081
 கரைத்துள் அழிவதாய சிற்றின்
 பம் 266
 கணம் 034, 266, 275, 337, 340,
 896
 கணவர் 1191, 1192
 கணவன் 45, 58, 764
 கணிகம் 630, 669
 கணிகையர் 813
 கணிச்சி - குந்தாவி 1251
 கணிதம் 392
 கணை 279, 764, 771
 கணைக்குச் செயல் - கொலை
 279
 கணையம் 743
 கதவு 1251
 கதி 351
 கதி ஐந்து 814
 கதிர் 1034
 கதுப்பினை நெரிப்பது 1077
 கதுப்பு 1077
 கந்து 1292
 கயிலரது பாட்டு 6
 கபோலம் 678
 கயச்சாதி 1071
 கயப்பூ 425
 கயமை 1080
 கயல் 1212
 கயலாய ஒன்றுதல் 1240

கயவர் 1071, 1072, 1073, 1075,
 1076, 1077, 1080
 கயவர் அறையப்படும் பறை
 யினை ஒப்பர் 1076
 கயவரதாய ஆசாரம் 1075
 கயவரது குற்றம் மிகுதி 1071
 கயிறு 034, 353, 482
 கரடி 735
 கரணங்கள் தொழிற்குரியவா
 தல் 942
 கரத்தல் 1054, 1068, 1109 1217,
 கரத்தல் இல்லாத நெஞ்சு 1053
 கரத்தல் - நாறாண்டக்குதல்
 1271
 கரத்தலு மாற்றேன் 1162
 கரந்தசொற் செயல்கள் 1127
 கரப்பாக்கு 1127
 கரப்பார் 223, 1067, 1070
 கரவாது கொடுத்தல் 1035
 கரவின் குற்றம் 1070
 கரி 208
 கரியசேட்டை 617
 கரியாதல் 293
 கரு 338
 கருக்காய் 1306
 கருகுதல் 707
 கருணை 025, 420
 கருத்தளக்குமளவைகள் 710
 கருத்தளவை 051, 501
 கருத்தறியாமை 1129
 கருத்தா 1020
 கருத்தாமொழி 242
 கருத்தாவாதல் 473
 கருத்தின் பயன் 104
 கருத்தின் பயன் தெரிவார் 104,
 கருத்து 1, 92, 99, 180, 187, 228,
 238, 242, 245, 250, 267, 271,
 292, 326, 339, 341, 344, 370,
 378, 501, 518, 519, 522, 539,
 555, 596, 602, 611, 630, 672,
 677, 680, 684, 692, 694, 698,

704, 710, 913, 933, 939, 940,
951, 976, 995 1033, 1061,
1064, 1103, 1131, 1162, 1164,
1166, 1170, 1181, 1189, 1195,
1204, 1206, 1240, 1247, 1267
கருத்துடையார் 1015
கருத்து நிபந்தனை 1277
கருத்துவேறுபடக் கொண்டது
1314
கருத்து வேறுபட்டால் துன்பம்
378
கருதப்பட்டாள் 1113
கருதப்படுதல் 898
கருதப்படும் 214
கருதலளவை 930
கருதற்க 823 1028
கருதாத தீமை 468
கருதாமை 1089
கருதார் 117
கருதிச் செயல் 949
கருதிய அளவிற்காதல் - கரு
திய பொருளெல்லாஞ் சுரத்
தல் 387
கருதியதற்குடம்படுதல் 1291
கருதியது 071, 156
கருதியது முடித்தே விடுவல்
439
கருதிய நன்மை 468
கருதிய பேறு 309
கருதிய வினை 065
கருதியிருந்தேன் 1254
கருதினமை 1248
கருதுக 1126
கருதுதல் 029, 1015
கருதுவர் 104 699
கருதுவார் 759, 1126
கருதுவார்க்கு வரும் பயன் 104
கரும்பயிற்றற்குக் கூலி 399
கரும்பு 1078
கருமங்கள் 0102, 833
கருமங்கள் பல கெடுதல் 931

கருமங்களில் தெளிதல் 825
கருமச் சூழ்ச்சி 910
கருமணி 1123
கருமம் 266, 391, 457, 468, 505,
686, 687, 701, 804, 818, 825,
835, 985, 1021, 1022, 1023
கருமமாயின செய்யுங்காற்
கேளாது செய்தல் 801
கருமத்தைத் தாமாகுவலிந்து
செய்யமாட்டாதார் 1291
கருமை 277, 1285
கருவி 345, 375, 421, 496, 537,
555, 675, 703, 708, 837, 883,
892, 911, 950, 985, 1020
கருவி - தன் தானையும், மாற்
றார் தானையும் 675
- துணைவரும் பொரு
ளும் முதலாயின 517
கருவிகள் 483, 505, 631, 938
கருவிகள் - தானையும் பொரு
ளும் 631
கருவிச் சிறப்பு 599
கருவி நூல்கள் 393
கருவியாதல் 392
கருவியிற் கொல்வார் 550
கருவியின் தொழில் 546
கருவியும் செய்கையும் 392
கருவொடு கலந்து அன்றே கற்
பிக்கும் 1062
கரை 10, 523, 622, 989, 1058
கரைகாண்கின்றிலேன் 1167
கல் 38
கல் - நடுகல் 771
கல் - இட்டிகை 743
கல் நின்றான் 764
கல்லாத ஓருவன் 405
கல்லாதவர் 393, 729
கல்லாதவரிற் கடை 729
கல்லாத வழி 042
கல்லாதவனது ஒண்மை 404
கல்லாதார் 140, 403, 409, 570,

கல்லாதார் அவைக்கண்

சொல்லுதற்குரியரன்மை 403

கல்லாதார்மாட்டு நின்ற

செல்வம் 408

கல்லாதாரது இயற்கை அறி

வின் குற்றம் 405

கல்லாதாரது இழிவு 393, 395

கல்லாதாரது பயன்படாமை 40

கல்லாதான் 870

கல்லாது கழிகின்றது 397

கல்லாமை - கதியைந்தும் சாரி

பதினெட்டும் பொருமுர

ணாற்றலும் அறியாமை 814

கல்லாரைக் கெடுத்தல் 408

கல்லின்கண் நின்ற வீரர் 771

கல்லுமிழ் கவண் 743

கல்வி 69, 125, 164, 231, 299,

635, 644, 684, 717, 718, 833,

939, 952, 976, 977, 982,

1046

கல்வி ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து

383

கல்வி அறிவு 2

கல்வி உடையவன் 70

கல்வி உடையனாக்குதல் 67

கல்வி உயர்ச்சி 409

கல்விக்குப் பயன் அறிவு 140

கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்

தான் 69

கல்வி கேள்விகளினாய அறிவு

043

கல்விச் சிறப்பு 041

கல்வித் துன்பம் 729

கல்விப் பயன் 728

கல்விபோலச் சிறந்தது பிறி

தில்லை 397

கல்வியது கூறுபாடு 383

கல்வியது சிறப்பு 400

கல்வியறிவு 68, 373, 729

கல்வியானிறைந்தமைந்த

சொல்வையுடையன் 635

கல்வியில்லாத புரவி 814

கல்வியில்லாதான் அவையில்

சொல்லுதலை அவாவுதல்

402

கல்வியினுண்மை 728

கல்வியுடைமை 383, 823

கல்வியுடையவனாய் அடங்

குதல் 130

கல்வியுடையார் 724

கல்வியை விரும்புவர் 403

கலக்கம் 310

கலங்கா நிலைமை 54

கலங்காமல் நிறுத்தல் 1032

கலங்காமை 513

கலங்குதல் 1222

கலத்தல் 1259

கலத்தலின்மை 358

கலம் 575, 605, 731, 756, 1000

கலவி 1246, 1257, 1258, 1276,

1302, 1309

கலவி இன்பம் 1246, 1330

கலவிக்கு இன்றியமையாத

புலவி 1309

கலவி மேலெழுந்த குறிப்பு

- அழுங்குமளவு செய்தல்

1302

கலவியாராமை 1295

கலவியிழத்தல் 1295

கலவியின் கணுளதாய இனிமை

1328

கலவி விட்டு மறையும் கடுமை

1218

கலவை 1121

கலுழ்தல் 1171

கலைகள் - இரண்டு 392

கவ்விது 1144

கவ்வையுடையது 1144

கவர்ந்த மனம் 920

கவராத மனத்தினையுடைய

மகளிர் 974

கவரி மான் 969

கவலல் 1182, 1213

கவலல் வேண்டா 1182, 1213

கவலை 1072, 1160
 கவலையிலர் 1072
 கவவுக் கடுமை 1156
 கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றா
 தான் 1235
 கவற்சி 370
 கவற்றினது உருட்சி 933
 கவ்று 920, 933, 935
 கவான் 69
 கவி 01
 கவிக்கூற்றாய அதிகாரம் 0127
 கவிக்கூற்று 0127
 கவின் 1250
 கவை 743
 கழல் கட்டுதல் 777
 கழல்வன 1252
 கழலா நின்ற வளைகள் 1157
 கழறுதல் 607, 784
 கழறுதற்குரியார் 448
 கழறுவார் 1086
 கழி சுண்ணோட்டம் 432
 கழி நல்குரவு 657
 கழிந்ததற் கிரங்கல் 1088
 கழிந்த நலத்திற்கு இரங்குதல்
 1212
 கழிபெருங் காரிகை 571
 கழிமடச் செய்கை 1172, 1173
 கழியாமை 379
 கழியு மென்னும் இடத்து நிகழ்
 பொருளின் தொழில் இடத்
 தின் மேனின்றது 1262
 கழியுவகையர் 1056
 கழியுனையன் 1325
 கழிவு 637
 கழு 743
 கழுவுப்படாமை 272, 924
 'கழுவாயு முள்' 948
 கள் 093, 920, 921, 922, 924, 925,
 930, 1145, 1201, 1281, 1288,
 கள்வர் 385, 400, 442, 512, 550,
 735, 813

கள்வன் 552, 1258
 கள்வார் கெடுமாறு 289
 கள் உண்டல் 1145
 கள்ளக் கருதுதல் 281
 கள்ளம் 1184, 1275,
 கள்ளமாயிருந்தது 1184
 கள்ளாமை 029, 281
 கள்ளின் மேல் காதல் செய்
 தொழுகும் அரசர் 921
 கள்ளுண்டதுணர்தல் 927
 கள்ளுண்டல் 094
 கள்ளுண்டறியேன் 928
 கள்ளுண்டார் 1281
 கள்ளுண்டு களித்தல் 923
 கள்ளுண்டு களித்தான் 929
 கள்ளுண்பார் 926, 1145
 கள்ளுண்பார் நஞ்சுண்பாரின்
 வேறாதல் உடையர் 926
 கள்ளுதல் 281
 கள்ளை மறைந்துண்ணல் 927
 களம் 727, 764, 814, 1027
 களர் 405
 களவிற் புணர்ச்சி 1108
 களவினைப் பயில்வார் 290
 களவு கள.தோ , 283, 286, 287,
 288, 1092
 களவுத் துறவும் 287
 களவென்னுங் காரறிவாண்மை
 287
 களவையே பயில்வித்தல் 284
 களவையே பயின்றவர் நெஞ்
 சம் 288
 களவொழுக்கம் 0115, 271,
 1110
 களவோடு மாறின்றி நிற்பது
 288
 களன் 730
 களி 1145
 களித்தல் 916, 923
 களித்தல் - உணர்வழியாதது
 1281

களித்தார்க்கு இனிவரத்தக்க

இன்னாதவற்றைச் செய்தல்
1288

களிப்பான் வரும் மறவி 531

களிப்பு 370, 531, 878, 899, 927

களிப்பெய்தல் 1281

களிற்றொடு போக்கல் 774

களிறு 500, 597, 774

களை 088, 550, 1038

களைக 879

களைகட்டல் 1038

களைகண் 42

களைதல் 088, 550, 788, 878,
880

களைவார் 879

கற்க 725

கற்கப்படு நூல்கட்டுக் கருவி
யாவன 392

கற்கப்படு நூல்கள் 391

கற்கும் ஆறு 391

கற்பம் 560

கற்பவை 391

கற்பனை 355

கற்பித்தல் 687

கற்பித்துக் கொள்ளுதல் 630

கற்பு கற். தோ., 54, 55, 56

1194, 1311

கற்புடை மகளிர் 1194

கற்புடை மனைவி அ. உ. பா.,
656

கற்புடையவனது ஆற்றல் 55

கற்புடையாள் 54

கற்புடையானது சிறப்பு 56

கற்பு நலம் 54

கற்ற அளவு 396

கற்றதனார் பயன் 391

கற்ற துணை 396

கற்ற நூல் 727

கற்றல் 373, 391, 724

கற்றலைச் செய்யாமை 041

கற்றவர் 393

கற்றவழி 042

கற்றவன் 397, 405, 727

கற்றவன் என்பது வருவிக்கப்
பட்டது 405

கற்றற்கரிய நூல்கள் 040, 503

கற்றறிதல் 632

கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்
042

கற்றறிந்தாரது தொழில் 394

கற்றறிவுடையர் 65

கற்றார் 724, 725 728

கற்றாரீமாட்டு எல்லாரும் அன்பு
டையர் 394

கற்றாரீமாட்டு நின்ற வறுமை
408

கற்றாரது உயர்வு 395

கற்றாரது பெருமை 409

கற்றாரதுயர்வு 393

கற்றாரவை 403, 722, 724

கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்
கொண்டு ஒழுக்குதல் 845

கற்றான் 949

கற்றிலன் 414

கற்றும் அறிவிலாதார் 140

கற்று வல்ல அவை 721

கற்று வைத்து 729

கற்று வைத்தும் 650

கற்றோர் அவை 67

கன்மேந்திரியம் 27

கன்றுதல் 284

கனங்குழை 1081

கனவிடைக் கண்ணினார்

காணுமாறு மதி படுகின்ற
தில்லை 1210

கனவிடைக் காதலரைக் காண்
பேன் 1212

கனவிய குழையைய உடையாள்
1081

கனவில் தோள்மேலர் 1217

கனவிற் கண்டறியாத மகளிர்
1219

கனவிற கூட்டம் 1217
 கனவிற்கொன்று காணாமை
 1211
 கனவிற பெற்று ஆற்றுகின்றமை
 1216
 கனவிற்கண் கூட்ட நினைந்
 தாற்றுதல் 1227
 கனவிற்கு ஸ்ட காட்சி 1213
 கனவிற்கண்ணே எனக்கு இன்
 பம் உண்டாகா தின்றது 1214
 கனவின் கண் நீங்காது வருதல்
 1216
 கனவு 0122, 281, 819, 1054,
 1211, 1213 1215, 1217 1219
 கனவு நிலையுரைத்தல் 0123,
 1212
 'கனா முந்துறாத வினை
 யில்லை' 0123
 கனி 289, 1191
 கா 1196
 காக்க 121
 காக்கக் கருதுதல் 628
 காக்கப்படான் 639
 காக்கப்படும் துன்பங்கள்
 - சோர்வு பார்த்து பனகவர்
 செய்வன 535
 காக்க மாட்டார் 127
 காக்கலாங் காலம் 435
 காக்கவும் படாமை 882
 காக்கும் ஆற்றல் 591
 காக்கை 481, 527
 காசகம் 758
 காஞ்சிரந்தாய் 109
 காட்சி 0113, 37, 242, 285, 352,
 452, 577, 705, 1114, 1145
 காட்சியளவை 051, 37, 71,
 281, 315, 353, 503,
 காட்சியான் வந்தது 1175
 காட்சியானே ஆற்றியுளேன்
 1213
 காட்சியலரென்னுங் குறிப்புப்
 பெயர் 199

காட்சி விதுப்பு 0188, 1244
 காட்டான் 742
 காட்டிடைச் சென்றஒருவன் 896
 காட்டுத் தீ 360
 காட்டுப்படை 762
 காடி 1050
 காடு 534, 742, 744, 896
 'காடுகொன்று நாடாக்கிக்
 குளந்தொட்டு' 1032
 காண்க-வேண்டிக்கோடல் 1265
 காண்கின்றிலம் 1070
 காண்கை 358
 காண்டல் 1244, 1261
 காண்டல் விதுப்பு 1261
 காண்டற் கரியவராய் வருந்து
 தல் 1172
 காண்டற்கு எளிமை - பேரத்
 தாணிக்கண் அந்தணர்,
 சான்றோருள்விட்டாரோடு
 செவ்வியுடையவனாயிருத்
 தல் 386
 காண்டற்கு எளியன் 386
 காண்டற்குக் கருவி 392
 காண்டற்கு விரைதல் 0127
 காண்டற்றுன்பம் 1045
 காண்டற்றொழிதல் 1114
 காண்போர் குழாம் 332
 காண்போர் 770
 காணக் கடவேம் 1301
 காணப்பட்ட உலகம் 1
 காணப்படாத கடவுள் 1
 காணப்படா நுண்ணியர் 1126
 காணப்படுதல் 406
 காணப்படுவது 298
 காணப்பெறாமை 1112
 காணவல்லார் 190
 காண வேண்டுவார் 565
 காணாத கண் 9
 காணாதபொழுது தவறு
 காணல் 1286
 காணாதமைகின்றன 1178
 காணாத வழி 019

காணாத வழி இகழ்ந்துரைத்
தல் 183
காணாத வழி வெறுத்தல் 1245
காணாதார் 245
காணாது வைத்து ஐயுறுதல்
510
காணாமை 1126
காணாமைக் காலம் 1167
காணுதல் - தன்வயமாக்குதல்
565
காணும் முறைமை 687
காத்தண்டு 1163
காத்தண்டு இருதலையினும்
தூங்கா நின்றன 1163
காத்தல் 315, 322, 341, 356,
374, 399, 693, 933, 1038
காத்தல் - அதன் காரணத்தை
விலக்குதல் 429
- அவரணையாமலும் அவர்க்
குடம்படாமலும் பரிகரித்
தல் 883
காத்தல் - தொகுத்தவற்றைப்
பிறர் கொள்ளாமல் காத்தல்
385
- பகைவரான் நவிவு வரா
மல் அரணானும் படை
யானும் காத்தல் 493
- முன்னறிந்து பரிகரித்தல்
421
- வழுவாமற் காத்தல் 324
காத்தல் துன்பம் 1003
காத்தலரிது 896
காத்தற்கு அருமை 899
காத்தற்குரிய அரசன் 550
காத்துக் கொண்டொழுகல் 883
காத்தொழுகப்படும் 154
காத்தோம்பல் 642
காதல் 921, 940, 1110, 1112,
1105, 1242, 1298, 1314
காதல் கூர்தல் 347
காதல் கைம்மிகுதல் 0132

காதல் செய்யப்பட்டவர் 1195
காதல் மிக்ஞழி நிகழ்வது 0114
காதல் மிகுதி கூறல் 0113
காதலர் 1126, 1128, 1129, 1130,
1150, 1153, 1160, 1169,
1170, 1171, 1173, 1178,
1179, 1180, 1185, 1187,
1191, 1193, 1194, 1203,
1205, 1208, 1211, 1216,
1218, 1219, 1223, 1224,
1226, 1231, 1233, 1345,
1246, 1260, 1262, 1269,
1278, 1284, 1295, 1296,
1297, 1301, 1308, 1312,
1323, 1324,
காதலர் செய்யும் தலையளி
வாடும் 1322
காதலர் திறத்துச் சொல் யாதா
னும் எனக்கினிது 1198
காதலர் நின்னகத்தார் 1249
காதலர் நெஞ்சிலுள்ளார் 1128
காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து
இறந்து படாதிருந்த உயிர்
1230
காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்க
வும் ஆற்றுகின்றிலையென்று
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது
கூறியது 1185, 1185, 1187
காதலர் பிரிந்து போயினாரல்
லர்; அவர் ஈண்டுளர்; அவ
ரைக் காணாமலும் நீயாற்றல்
வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது 1178
காதலர் பிரிவு 1230
காதலர் மணத்தொன்று இன்ப
மிகுதியாற் பூரித்த தோள்கள்
1233
காதலரும் நின்னின்று மாற்றாய்க்
கடிதின் வருவர்; நீயவரொடு
பேரின்ப நுகர்தியென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது
1191, 1192

காதலருள்ளதேயம் 1170
 காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியா
 மல் அவர் கொடுமையை
 மறைக்க வேண்டுமென்ற
 தோழிக்குச் சொல்லியது
 • 1180
 காதலரைக் கண்டால் நிறை
 யழிந்து உருகும் நெஞ்சு
 1260
 காதலரைக் கண்ணுறப் பெற்
 றது 1146
 காதலரைக் காட்டல் 1171
 காதலரைக் காண்டல் 1170
 காதலரைக் காணாமுன் அவர்
 செய்த தவற்றை நினைத்தல்
 1284
 காதலரைக் கொடுமைகூறா
 நிற்பர் 1220
 காதலரைப் பிரிதல் 1158
 காதலரைப் பிரிந்து அவர்
 கொடுமைகளை நினைத்தல்
 1296
 காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு
 விடாமைக்கு ஏது 1324
 காதலரைப் பெறாமை 1295
 காதலரை யியற் பழித்தலை
 யஞ்சி அவரருளின்மை
 மறைத்த நீ கடவுட் கற்
 பினை யாகவிற் கற்புடை மக
 ளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுதி
 யென்ற தோழிக்குச் சொல்லி
 யது 1194
 காதலவர் 1127
 காதலி 1270, 1290 1300
 காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் 1314
 காதலிக்கப்பட்டாள் 1313
 காதலிக்கப்பெற்றமகளிர் 1121
 காதலிக்கவும் படாய் 1118
 காதலித்த பொருள்கள் 440
 காதலித்தொழுகின்ற அறி
 யாமை 141
 காதலிலர் 1242

காதலுடைமையால் நாம் பெற்
 றது துன்பமே 1195
 காதலுடையனாதல் 08
 காதலுடையேன் 1314
 காதலையுடைத்து 940
 காதலையுடையார் 1099
 காதலையுடையை 1118
 காதற் சிறப்பு 0114
 காதற் சிறப்பு உரைத்தல் 0114
 'காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங்
 கைகொடா வாதல் கண்ண
 கத் தஞ்சனம் போலுமால்'
 373
 காதன் மிகுதி 811, 1315
 காதன்மை செய்தல் 832
 காப்பது 356
 காப்பார் 750
 காப்பிகழ்ச்சிகள் 376
 காப்பு 1138
 காப்புச் சிறைமிக்குக் காமம்
 பெருகியவழிச் சொல்லியது
 1138: 1239
 காம இன்ப நோக்காமை 1264
 காம இன்பம் 028, 1166
 காமக்கடல் 1164; 1167
 காமக்கடல் நிறைபுணையாக
 நீத்தப்படுமென்றாட்டுச்
 சொல்லியது 1167
 காமக்கடவுள் 1197
 காமக் கணிச்சி 1251
 காமக்கலன் 605
 காமக் குறிப்பு 1191
 காமங்கள் 688
 காமத்தால் நீங்குதல் 1133
 காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அத
 னினாய துன்பமும் வருமென்ற
 தோழிக்குச் சொல்லியது
 1166
 காமத்தியல்பு கூறுவாள் 1138
 காமத்தீ 1104
 காமத்துடனே நங்கண் வருதல்
 1264

காமத்துப்பால் 39
 காமத்தை அவித்தும் 1148
 காமத்தை யான் என்னுள்ளே
 மறைக்கக் கருதுவேன் 1153
 காமந்தியே போன்று தானின்ற
 விடத்தைச் சுடுமாகலான்
 நீயாற்றல் வேண்டுமென்ற
 தோழிக்குச் சொல்லியது
 1158, 1159
 காம நாண் இரண்டும் விடாமை
 1247
 காம நாண்கள் 1163
 காம நுகர்ச்சி 39, 1191, 1314
 காம நுகர்ச்சிக்கின்பம் 1330
 காம நுகர்ச்சியென்னும் பரவிச்
 சுவை கனி 1191
 காம நுகர்த்தற்குரிய இருவர்
 1197, 1314
 காம நெறியான் உயிர் கொள்
 ளும் தெய்வமகள் 918
 காமநோய் 1137, 1147, 1161,
 1163, 1175, 1176, 1183,
 1255, 1256, 1280, 1301,
 காம நோயாகிய பூ 1227
 காமநோயினை உறாதார் 1255
 காமநோயுறாதார் 1255
 காமநோயை வெளிப்படுத்தல்
 1161
 காமநோயை வெளிப்படுத்தல்
 நின்னாணுக்கேலாதென்ற
 தோழிக்குச் சொல்லியது
 0117
 காமம் 7, 029, 030, 044, 084,
 086, 091, 142, 271, 300, 311,
 345, 420, 431, 432, 440, 565,
 696, 866, 1012, 1090, 1100,
 1109, 1131, 1135, 1138,
 1139, 1144, 1145, 1159,
 1196, 1201, 1202, 1214,
 1252, 1253, 1264, 1281,
 1282, 1305, 1325, 1327,
 1330

காமம் அடக்குதற்கருமை 148
 காமம் அலராகுந்தோறும்
 இனிதாகா நின்றது 1145
 காமம் மறைத்தலைக் கடந்து
 மன்றின்கண் வெளிப்படா
 நின்றது 1254
 காமம் மாலைக்கண் மலர்த்
 லுடைமை 1135
 காமம் மிக்க கழிபடர் 1210
 காமம் பெருகியவாறு 1138
 காம மயக்கம் 015, 144
 காமமாகிய கடிய புனல் 1134
 காமமாகிய நோய் 1159
 காமமிக்கார் ஏறும் மடல் 1133
 காமமுடையார் 1281
 காமவின்பம் மலரினும் மெல்லிது
 1189
 காம வெள்ளம் 1134
 காமவேட்கை 1247, 1254
 காமவேட்கையாகிய கணிச்சி
 1251
 காம வேதனை 1160
 காமமுறைமை 399
 காமமுறுதல் 399
 காய் 289
 காய்தல் 707
 காய்பொன் உலை 743
 காய்வுறல் 707
 காயங்கள் 253
 காயம் 33
 காயவலி 1088
 காயவிடுதல் 1037
 காயாநின்றாய் 1245
 காரண ஒற்றுமை 035
 காரண காரியங்கள் 355
 காரண காரியங்களுள் ஒன்றா
 ளும் இயையாமை 1047
 காரண காரியத் தொடர்ச்சி 10
 காரணங்கள் 095, 231, 254,
 425, 539, 609, 785
 காரணங்கள் காரியமாக உப
 சரிக்கப்பட்டது 992

காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்
 கொண்டு செல்லுதல் 355
 காரணங் கூறினமை 270
 காரணத்திற்காயிற்று 844
 காரணத்தின் துணுக்கம் 0132
 காரணத்தின் மேலிட்டுக்கூறல்
 933
 காரணத்தின் மேனின்றது 352
 காரணத்தைக் காரியமாகக்
 872
 காரணத்தைக் காரியமாக உப
 சரித்தல் 354, 359
 காரணப்பெயர் 081, 62, 65,
 625, 1231
 காரணப் பொருள் 371
 காரணப்பெயர் காரியத்தின்
 மேலதாயிற்று 1152
 காரணம் அ.உ.பா., 035, 0130,
 61, 70, 84, 105, 115, 138,
 142, 201, 203, 228, 247, 252,
 256, 270, 273, 287, 298, 318,
 332, 337, 349, 358, 350, 364,
 356, 371, 432, 455, 474, 487,
 529, 530, 543, 561, 582, 594,
 615, 644, 653, 658, 660, 689,
 708, 725, 785, 798, 805, 842,
 853, 859, 860, 917, 930, 941,
 1011, 1023, 1117, 1146,
 1313, 1321
 காரணம் காட்டித் தெரிவித்தல்
 920
 காரணம் பற்றியாதல் 015
 காரணமாக உபசரித்தல் 860
 காரணமாக வந்தமை 995
 காரணமாதல் 025, 255
 காரணமாயது 910
 காரணமில்லாத உதவி 101
 காரணமின்றிச் செய்தது 103
 காரணமின்றிப் பிரிந்துபோய்ப்
 பின் காரணத்தான் வந்த சுற்
 றத்தான் 530

காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை
 1321
 காரணமுடையவை 101
 காரணமுடையன 101
 காரண வகை அ.உ.பா., 685
 காரியக்கேடு 532, 608
 காரியங்கள் 054, 254, 360, 425,
 536, 648, 685, 696, 697
 காரியங்கள் காரணங்களாக உப
 சரிக்கப்படல் 425
 காரியங் காரணமாக உபசரிக்கப்
 பட்டது 1310
 காரியச் செய்கை 634
 காரியத்திற்கு ஆய ஆகுபெயர்
 1231
 காரியத்தின் மேனின்றது 62
 காரியத்தைக் காரணமாக உப
 சரித்தல் 287, 358, 1146
 காரியப்பெயர் 228 844
 காரியப்பெயர் காரணத்தின்
 மேல் நின்றல் 627
 காரியம் 072, 081, 61, 65, 201,
 254, 270, 287, 349, 358, 360,
 364, 428, 456, 474, 487, 568,
 615, 625, 644, 685, 689, 696,
 708, 860, 856, 928, 971, 1146
 காரியம் செய்வார் 584
 காரியமாதல் 025
 காரிய முயற்சி 600
 கால் 731, 756
 கால்கள் 950
 கால் யாத்தல் 1038
 கால்வல் நெடுந்தேர் 496
 காலக் கழிவு 671
 காலஞ்சென்றதன்று 801
 காலத்தது சிறப்பு 481
 காலத்தான் வருதல் 652
 காலத்தான் வேறுபட்டாதல்
 217
 காலத்தினாற் செய்தது 103

காலத்தினாற் செய்த நன்றி
1237
காலத்தினையறிதல் 049
காலத்தை நோக்கி மடி செய்தல்
1028
காலத்தோடு எய்த உணர்தல்
515
காலத்தோடு பொருந்துதல் -
காலந்தப்பாமற் செய்தல் 482
காலத்தோ டெய்த வுணர்தலா
வது இக்காலத்து இவ்விலக்
கண முடையான் செய்யின்
இவ்வியல்பிற்றாயவினை
முடியுமென்று கூட்டி உணர்
தல் 516
காலந்திரிதல் 987
கால நீட்டம் 605, 1235
காலப் பண்பு 605
காலப் பெயர் 435
காலம் 050, 105, 179, 218, 248,
334, 342, 375, 429, 439, 451,
465, 481, 489, 672, 675, 685,
687, 830, 854, 939, 945, 947,
949, 1010, 1052, 1092, 1101,
1289, 1329
காலம் - அது தெர்டங்குங்
காலம் 631
காலம் - தனக்கு ஆகுங் கால
மும் அவர்க்கு ஆகுங் கால
மும் 675
காலம் நோக்குவது 102
காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு
486
காலம் பார்த்திருந்து செய்தல்
843
காலம் வந்திறும் வழி 488
காலம் வந்திறு வினைந்து செய்க
489
காலம் வருந்துணை 208
காலம் வாராவழிச் செய்வது 85
காலமறிதற் பயன் 484
காலமரியன் 555

காலமிடையிட்டவை 393
காலவன்மை 1185
காலவயத்தது 687
காலவரையறை 334
காலவியல்பு 944
காலவேறுபாடு 351, 944
“காலனுங் காலம் பார்க்கும்
பாராது வேலிண்டு தானை
விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத்தஞ்சும் வெல்
போர் வேந்தர்” 893
காலாமுமியல்பிற்றாய சேற்று
நிலம் 500
காலைக்கு செய்த உபகாரம் -
1225
காலைப்பொழுதில் அரும்புதல்
1227
காவல் 57, 501, 543, 738, 761,
781, 891, 1096, 1205
காவலர் 223
காவலர் கடியாமை 273
காவலன் 543, 764
காவலற்ற அரசன் 448
காவலை நடாத்து முறைமை
அர, தோ.,
காவற்சா காடுகைத்தல் அங்க.
தோ., 045
காவற் சாகாடுகைப்பார் 415
காவாமை 252
காவான் 365
காவினது பாரம் 1195
காழ்த்தல் 760
காழ்ப்பு 420
காழில் கனி 1191
காற்சூறு 069
காற்றால் இடையறுக்கப்படாத
முயக்கம் 1108
காற்று 245, 442
கானம் 772
கான முயல் 772
கிடங்கு 745
கிடந்தல் 315

கிடந்தமை - உள்ளபடி 959
 கிழங்கு 289
 கிழமை 801
 கிழவன் 1039
 கிளர்ச்சியுடைத்தாதல் 060
 கிளர்ந்த துணை 763
 கிளர்தற் காரணமாய அலர்
 1148
 கிளி 732
 கிள்ள 780
 கிளைக்கும் 83
 கிளைஞர் 053, 796
 கிளைஞரைத் தன்னினிங்காமல்
 . அணைத்தல் 053
 கிளைத்தவறாத செல்வங்கள்
 522
 கிளையுடையார் 526
 கீர்த்தி 024
 கீழ் நீர் 737
 கீழ் மக்கள் 458, 919, 1072
 கீழ் மக்களது தீநட்பு 815
 கீழ்மை 329
 கீழ்மை எய்துவர் 329
 கீழாதல் 363
 கீழாயினார் 1079
 கீழாயினான் 1074
 கீழாயினார் 1078
 கீழிருத்தல் 973
 கீழலகம் 243
 கீழோரது தன்மை 0108
 குடங்கம் 890
 குடம்பையென்பதற்கு கூடு
 என்றுரைப்பார் 338
 குடி 381, 601, 602, 604, 609,
 681, 887, 888, 951, 955,
 964, 965, 1021, 1023, 1024,
 1026-1030
 குடி 953
 குடிக்கு வருந்திங்கு 888
 குடிகள் 542, 552, 554, 555,
 557, 563, 564, 740, 755
 குடிகளஞ்சும் வினை 567

குடிகளஞ்சும்வினையாதல் 561
 குடிகளஞ்சுவது 057
 குடிகளைக் காத்தல் 632
 குடிகளை நலியாமற் காத்தல்
 549
 குடிகளையு மணைத்துச் செங்
 கோலையும் செலுத்துதல் 544
 குடிகாத்தல் 632
 குடி செய்தற்றன்மை 608
 குடி செயல்வகை 0104
 குடிப்பழி 145, 146
 குடிப்பிறந்தார் 097, 951, 963,
 1044
 குடிப்பிறந்தாரதியல்பு 953
 குடிப்பிறந்தான் 223
 'குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங்
 கொல்லும்' 1043
 குடிப்பிறப்பு 097, 125, 632, 644,
 793, 794, 833, 961, 968, 982,
 992, 1019
 குடிப்பிறப்புத் தாழ வருஞ்
 செயல்கள் 961
 குடி மரபு 956
 குடிமை ஒழி. தே., 133, 960,
 973, 976, 977
 குடிமைக்கு வேண்டுவன 960
 குடிமைக் கொவ்வாத இளி
 வரவு 962
 குடிமையுடையான் 608
 குடியதுயர்ச்சி 957
 குடியாண்மை என்பது உம்
 மைத்தொகை 609
 குடியிலுள்ளாரை உயரச்
 செய்து தன்வழிப்படுதல் 1026
 குடியினை ஆளுந்தன்மை 1026
 குடியுயர்தல் 602
 குடியுயர்தற்கு ஏது 0104
 குடியுயரும் 1021, 1022
 குடியென்றது - அதனுடைய
 நாட்டினை 381
 குடியைக் கெடச் செய்தல் 171

குடியை யுயரச் செய்தொழுகு
வான் 1025
குடியோம்பல் 390
குடில் 890
குடிவரவு 1043
குடை 768
குடை நிழல் 1034
குணங்கள் 01, 064, 097, 0102,
0108, 469, 613, 682, 715, 740,
898, 991, 1083, 1083, 1084,
1125
குணங்கள் - நாணம், மடம்,
அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின
1125
குணங்கள் - வழுவின்மை,
சுருங்குதல், விளங்குதல்,
இனிதா தல், விழுப்பயன் தரு
தல் 643
குணங்கள் மூன்று மாறி மாறி
வருதல் 423
குணங்களதுண்மை 434
குணங்களை ஆராய்தல் 504
குணங் குற்றங்களுள் நாடற்
குக் கருவி 505
குணங் குற்றங்களுள் ஒன்றே
யுடையார் உலகத்தின்மை
504
குணத்தின் தீமை 082
குணத்தின்னமை 1007
குணம் கள தோ., 051, 051,
069, 5, 53, 150, 235, 307,
316, 420, 442, 503, 505, 538,
647, 791, 792, 793, 858, 980,
981, 982, 1019, 1071
குணம் - இறைமாட்சியுட் சொல்
வியன 868
குணமிக்கதாயின் வினைக்குரி
யன் 504
குணமுடையார் 503, 504
குணமேயுடையார் உலகத்தரி
யர் 504
குணி 53

குத்தப்படாமை 743
குத்துதல் 749
குதலைச் சொற்கள் 66
குதிரை 385, 422, 703, 768.
குதிரையை நிலமறிந்து செலுத் .
தும் வாதுவன் 422
குந்தம் 743
குந்தாவி 1251
குமரி 1007
குயவன் 883
குயவன் மட்கலத்தை யறுக்குந் .
கருவி 883
'குருதிகொப் புளிக்கும்வேலான்
கூந்தன்மா விவர்ந்து செல்ல'
1182
குரை 1045
குலத்தியல்பறிதற் கருவி 959
குலத்தினியல்பு 959
குல நலம் 958
குலப்பிறப்பின் க. ணே ஐயம்
958
குலம் 951, 959
குலமகளிர் நாண் 1011-
குலமலை முதலிய பொறுக்
கின்ற நிலம் 848
குயன் கள தோ.
குலனுடைமை 133, 960
குவளை 1112
குவளைப் பூக்கள் 1114
குழல் 66
குழலிசை 656
குழாம் 332
குளப்பரப்பு 523
குளிர் 41, 734
குளிர்ச்சி 481, 1309
குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கி
வரும் மாலை 1123
குளிர்ந்த துறையை யுடை
யவன் 1277
குளிர் நீக்காது 691
குளிரா நிற்பல் 1104
குற்றங் கடிதல் 549

குற்றங்கள் 087, 171, 181, 311,
360, 432, 502, 503, 604, 609,
846, 865

குற்றங்கள் ஆறினையும்

அரசன் தன்கண் நிகழாமற்
கடிதல் 044

குற்றங்களில்லாத அரசரது
செல்வம் 431

குற்றங்களை ஆராய்தல் 504

குற்றங்களை யறிந்து கடியார்
846

குற்றஞ் செல்லாக் குணம் 984

குற்றத் தன்மைகள் 438

குற்றத்திற்கு ஏதுவாய்
கொடுமை 824

குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதல்
549

குற்றத்தினீங்கிய அறிவினை
யுடையார் 258

குற்றத்தை நோக்காத சொல்
184

குற்ற நெறி 176

குற்றப்படுதல் 297

குற்றம் 018, 081, 082, 084, 088,
0101, 38, 59, 161, 184, 190,
237-239, 249, 258, 267, 271,
272, 278, 280, 282, 285, 292,
297, 360, 366, 405, 434, 464,
467, 503, 504, 514, 541, 549,
558, 561, 565, 567, 568, 580,
583, 604, 614, 638, 640, 646,
646, 671, 694, 716, 727, 740,
793, 822, 824, 831, 850, 851,
863, 868, 884, 885, 899, 919,
920, 924, 928, 957, 956, 980,
1000, 1010, 1018, 1025,
1030, 1076, 1154, 1311,
1318, 4320

குற்றம் - சாதிப்பெயர் 433

- தீயன சிந்தித்தல் 34

- மேற்சொல்லிய குணங்
கட்குமுறுதலை 643, 649

குற்றம் செய்ந் நன்றி கோறல்
011

குற்றம் தன்கண் வாராமையே
பயன் 434

குற்றம் தீர்ந்த நன்மை 292

குற்றம் மறைத்தல் 846

குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற
முற்காலம் 435

குற்றமற்றன 649

குற்றமற்றார் 800

குற்றமற்றாரது கேண்மை 105

குற்றமற்றாரது துணிவு 646

குற்றமற்தல் 620

குற்றமாய் மானம் 384

குற்றமாயின - அறநீதிகட்கு
மறுதலையாய செயல்கள்
1025

குற்றமிக்கதாயின் வினைக்
குரியனல்லன் 504

குற்றமில்லாத காட்சியினை
யுடையார் 174

குற்றமில்லாதார் 793

குற்றமுடைமை 618

குற்றமுடையார் 900

குற்றமுண்டாம் 136

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான்
வந்தது 435

குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும்
044

குற்ற வினைகள் 795

குற்றியலுகரம் 764

குற்றியலுகரன்மை 334

குற்றியை மகனெனத் துணிதல்
351

குறனை 020, 128, 735

குறளை கூறுவார் 735

குறி 114, 315, 1395

குறிக்கொண்டு காத்தல் 315

குறிக்கொண்டுண்க 911

குறிகள் 242, 920, 942, 948, 1083

குறிகளானுய்த்துணரும் அனு
மானம் 242

குறிஞ்சி நிலம் 63
 குறித்ததன்று 827
 குறித்தது 705
 குறித்த பருவத்து வந்திலர்
 1234
 குறித்த பருவம் கழிதல் 1230
 குறிப்பறிதல் 072, 0111, 1052
 குறிப்பறிதற் கருவி 824
 குறிப்பறிதற் கருவி - முகம் 708
 குறிப்பறிதற்குக் கருவி 707
 குறிப்பறிந்த தலைமகள் 1096
 குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் 223
 குறிப்பறியாரதழிபு 705
 குறிப்பறியுந் தன்மையார் 703
 குறிப்பறிவாரது சிறப்பு 703
 குறிப்பறிவுறுத்தல் 0129
 குறிப்பாஸிகழ்தல் 1072
 குறிப்பாலுணர்த்தல் 0116
 குறிப்பாற் கூறியவாறு 1138
 குறிப்பாற் கூறியன 0108
 குறிப்பாற்றோன்றல் 1160
 குறிப்பான் வந்த வேற்றுமை
 யலங்காரம் 129
 குறிப்பானறிதல் 1122, 1247
 குறிப்பானிகழ்தல் 1110
 குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக்
 கோடல் 1312
 குறிப்பிற்று 1167
 குறிப்பினன் 552
 குறிப்பினை அறிதல் 0110, 696
 குறிப்பு 0108, 0128, 696, 701,
 705, 827, 828, 913, 1082,
 1090, 1093, 1097, 1098,
 1099, 1120, 1138, 1152,
 1222, 1266, 1274, 1275,
 1276, 1279, 1280, 1289,
 1312
 குறிப்புச் சொல் 711, 1176,
 1221, 1235, 1237
 குறிப்பு நோக்கால் வருந்துதல்
 1082
 குறிப்பு நோக்கு 1082

குறிப்புப் பொருள் 712, 1120
 குறிப்பு மொழி 338, 487, 1029,
 1144
 குறிப்புருவகம் 1030
 குறிப்பு வினைப்பெயர் 352, 604
 குறிப்பெச்சம் 66, 85, 117, 411,
 415, 503, 574, 618, 627, 762,
 1080, 1090, 1095, 1127,
 1128, 1223
 குறிப்பையே நோக்கிக் காக்க
 828
 குறிப்பொடு கிளத்தல் 3
 குறிப்பொடு கூடிய பொருளு
 ணர்த்துவது 0127
 குறிப்பொவ்வாமை 1289
 குறிய 1169
 குறியெதிர்ப்பு 221
 குறியெதிர்ப்பு - அளவு குறித்து
 வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே
 எதிர்கொடுப்பது 221
 குறுகுதல் 1104
 குறுதடைப் புறவு 72
 குறும்பர் 735
 குறும்பு 735
 குறை 612, 733, 793, 1078,
 1096, 1234
 குறை கூறுதற்கேற்ற மன
 மொழி முகங்கள் 130
 குறைத்தல் 17
 குறைதல் 17, 562, 564, 941,
 946
 குறைந்த நல்குரவு 963
 குறைந்த விடம் 1117
 குறைந்து நிற்கல் 14
 குறைந்து நின்றது 299, 307
 குறை நயப்பித்தல் 1190
 குறை நேர்தல் 1132
 குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடை
 யன் 621
 குறை முடிப்பது 1136
 குறைய வுண்டல் 946
 குறையாமை 400

குறையுறுகின்றாள் 1210
 குறையுறுவான் 708
 குறையுறுவானியல்பு 708
 குறைவற்ற சுற்றம் 793
 குறைவு 715
 குறைவேண்டினார் - வறுமை
 யுற்றிரந்தார் 386
 குன்றத்தை யொக்கும் அருந்த
 வர் 898
 குன்றாத விளையுள் 731
 குன்றாத விளைவு 545
 குன்றாமை 736
 குன்றாமை - எல்லா வுணவு
 களும் நிறைய வுளவாதல் 731
 குன்றா விளக்கம் 601
 குன்றி மணி 277
 குன்றியளவு 965
 'குன்றி நெஞ்சுபக வெறிந்த
 வஞ்சுடர் நெடுவேல்' 1250
 குன்று 758, 898
 குன்றுதற்கேதுவாய தொழில்
 கள் 954
 குன்றும் 954
 குன்றுவர் 990
 கூகை 481
 கூட்டம் 570, 684, 735, 1310
 கூட்டம் முடியாதென்பது 1310
 கூட்டமுண்மை 1143
 கூட்டல் 485
 கூட்டற்றுன்பம் 1045
 கூட்டுக 819
 கூட்டுதல் 1113
 கூட்டுவிக்க வேண்டுதல் 501
 கூட்டக் கடவேம் 1310
 கூடல் 1299, 4317
 கூடற்கண்ணே விதும்பல் 1299
 கூடற்கண் விரைவித்தல் 1307
 கூடா ஒழுக்கம் 49
 கூடா நட்பினது குற்றம் 822
 கூடா நட்பு 083
 கூடாமை 264, 269, 724, 851,
 852, 869

கூடாவண்ணம் துறந்து
 போயினார் 1250
 கூடாவொழுக்கத்தினாதல் 716
 கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம்
 275
 கூடாவொழுக்கம் 275
 கூடாவொழுக்க மில்லாதார் 280
 கூடிய ஞான்று பிரிவர் என்றஞ்
 சப் பண்ணியகாலை 1225
 கூடியிருந்த நாள் 1221
 கூடியிருந்து அன்பின்றிப்
 டி ரிவெண்ணுதல் உணர்த்தல்
 1156
 கூடியொழுகுவார் 821
 கூடி வாழ்தல் 05, 78
 கூடி வாழ்பவன் 47
 கூடினரைப் பிரித்தல் 446
 கூடினவர் 1190
 கூடுங்கொல்லோ 224
 கூடுதல் 501, 684, 1155, 1309
 கூடுதல் - ஒத்த அளவின
 ராதல் 1330
 கூடுதலரிது 1181
 கூத்தாட்டு 332
 கூத்தாடுதல் செய்கின்ற
 அரங்கு 332
 கூந்தல் 1105
 கூம்புதல் 490
 கூர்மை 773
 கூர்வாள் 727
 கூரிது 261
 கூரிய 759
 கூரிய கோடு 599
 கூரியது 759
 கூலி 913
 கூலிப்படை 762
 கூலியளவு 619
 கூழ் 381
 'கூழின் மலி மனம்போன்றிருளா
 நின்ற கோகிலமே' 277
 கூழென்றது - அதற்கு ஏது
 வாய பொருளை 381

கூற்றம் 1085, 1229, 1230
 கூற்றத்தைக் கடத்தல் 269
 கூற்றானிகழாமை 1110
 கூற்றினும் கொடிது 799
 கூற்று 326, 772, 799, 1048,
 1049, 1050, 1083, 1210
 கூற்றுவன் 765, 894
 கூறப்பட்டது 90, 160, 293, 320
 கூறல் 100
 கூறலாகாது 293
 கூற வேண்டாவகை 701
 கூறற்பாலையல்லை 1157
 கூறாமலறிதல் 071
 கூறாமையே விளங்கும் 082
 கூறியது கூறுவான் 690
 கூறு 1107
 கூறுகின்றமை 662
 கூறுபடல் 334
 கூறுபடுத்துணராது துன்ப
 முழப்பது 1172
 கூறுபடுத்துதல் 471
 கூறுபாடு 640, 713
 கூறுவாரின்மை 222
 கூறுவாரொருவருமில்லை 1188
 கெட்டார் 15 539
 கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்
 தில்லை 1293
 கெடச் செய்தல் 171
 கெடாமை 367
 கெடு 77, 117
 கெடுக்கும் 289, 305, 934, 1019
 கெடுக்கும் பெருமையுடைய
 பகைவர் 447
 கெடுங்காலம் 799
 கெடுத்தல் 264 882
 கெடுதற்குபாயம் 286
 கெடுத்தற் கொடுமை 168
 கெடுதல் 176, 208, 518, 601,
 736, 893
 கெடுதலுமுடைமை 1030
 கெடுதலளவு 1057

கெடுப்பல் 1266
 கெடுப்பான் 346
 கெடுபொருள் 423
 கெடும் 176
 கெடும் வகை செய்தல் 801, 805
 கெடுவர் 289, 680
 கெடுவான் 1062
 கெழீஇயின்மை 1194
 கெழுதகைமை 700, 801
 கெழுதகைமை வல்லார் 808
 கேட்குமாறு 1140
 கேட்டதாய் 69
 கேட்டல் 66, 646
 கேட்டல் - உட்கோடல் 808
 கேட்டல் - ஏற்றுக்கோடல் 648
 கேட்டற்பொருட்டு 412
 கேட்டறிதல் 724
 கேட்டார் 643, 1018
 கேட்டார்க்கு வருநன்மை 417
 கேட்டாரைக் கொல்லவற்றாய
 சொல் 1070
 கேட்டிலன் 697
 கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்
 642
 கேட்டினைப் பயக்கும் 700
 கேட்பன வழவினும் இனிது
 விளங்காவாயினும் பயனைக்
 கொண்டொழிக 424
 கேட்பாரதுணர்வுவகைமை 713
 கேட்போருடைய திறங்கள் 644
 கேடாதல் 292
 கேடில்லாத செல்வமுடையோர்
 731
 கேடில்லாமை - வழங்கத்
 தொலையாமை 731
 கேடிலன் 210
 கேடின்மை 732
 கேடு 15, 32, 115 117, 170,
 204, 220, 235, 264, 331,
 428, 478, 479, 539, 563,
 692, 700, 732, 787, 791,

796, 799, 812, 813, 831, 858
 கேடு அறியாமை 736
 கேடு செய்தக் கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றன்று 808
 கேடு செய்து கோடல் 859
 கேடு செய்வார் 266
 கேடு சொல்லாமை 165
 கேடு பயப்பது 165
 கேடு பயப்பன 831
 கேடு வருதல் 872
 கேடு வருதற்கேது 171
 கேடு வாராமை 115
 கேடு வெளிப்படாமை 479
 கேண்மை 106, 709, 782, 815
 கேணி 396
 கேவலப் பொருள் 352, 358
 கேவலவுணர்வு 352
 கேள் 519, 828
 கேள் ஆம்தன்மை 106
 கேள் போல மறைந்து நிற்கும் பகைவர் நட்பு 882
 கேள்வி 07, 69, 356, 414, 416
 கேள்வி உடையாரது சிறப்பு 413
 கேள்வியது சிறப்பு 412
 கேள்வியால் துணைக்கப்படாத செவிகள் 418
 கேள்வியினாய அறிவு 414
 கேள்வியைக் கருவியாக்குதல் 418
 கேளாத்தகைய 418
 கேளாதவழிப்படுங் குற்றம் 420
 கேளாதார் உணர்வின்மை 419
 கேளாமை 1046
 கேளாய் ஒழுக்குகின்ற தன்மை 519
 கேளார் 643
 கேளிர் 187, 519, 615, 1070, 1203, 1267
 கேளிர் செய்யுமுரிமை 519
 கேளிரையும் பிரியப் பண்ணுவர் 187

கை 788, 828, 1035, 1036
 கைக்கிளை 1091
 கைக்கொள்ளுதல் 831
 கைகளை ஊக்குதல் 1239, 1240
 கைகாட்டி அழைத்தல் 894
 கைகுவித்துத் தொடும் 260
 கைகூடாதன 484
 கைகூடாமை 533
 கைகூடுதல் 484, 613
 கைகூடும் 501
 கைகோள் கள, தோ.
 கைத்து - கையகத்தாய பொருள் 593
 கைத்தொழில் 935
 கைந்நோவயாப்புண்டல் 558
 கைப்படை 774
 கைப்பு 420
 கைப்பொருள் 178, 371, 372, 552, 593
 கைபெயர் ஊசி 743
 கைம்மாறான உதவி 105
 கைம்மாறு 70, 211
 கைம்மாறுகள் 101
 கையால் உழுது உண்டல் 1035
 கையாறு 627
 கையிகந்த தண்டம் 567
 கையுறந் துணை 911
 கையொழியேன் 1021
 கைவந்தமை 201
 கைவிடப்படுதல் 926
 கைவிடாத வேந்தர் 935
 கைவிடுதல் 831
 கைவிடுவார் நட்பு 798
 கைவிடு எண்ணிச் செய்த நட்பு 799
 கொக்கு 490
 கொடாதான் 1007
 கொடாமை 958, 1008, 1009
 கொடி 768
 கொடிது 248, 555

கொடியது 188, 602
 கொடியது பொறுத்தல் 189
 கொடியார் 279
 கொடியரல்லர் 1237
 கொடியவர் 1217
 கொடியவர் - தீக்கொளுவுவார்,
 நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்
 வார், கள்வர், ஆறலைப்பார்
 குறை கொள்வார், பிறனில்
 விழைவார் 550
 கொடியவர்கள் 550
 கொடியரெனக் கூறுதலைப்
 பொறுது நோதல் 1236
 கொடியவாயிருத்தல் 1084
 கொடியவை 157
 கொடியன் 551
 கொடியார் 1169, 1237, 1235
 கொடியோரை ஒறுத்தல் 531
 கொடியோன் 1062
 கொடுக்கப்படும் பொருள்
 களைப் பற்றிப் பொறாமை
 செய்தல் 166
 கொடுக்க வல்லது 934
 கொடுக்கும் 171, 1043
 கொடுங்கோல் 558
 கொடுங்கோலனாயினான் எய்
 தும் குற்றம் 556
 கொடுங்கோன்மை 057, 552,
 754
 கொடுங்கோன்மையது குற்றம்
 552
 கொடுத்தமை 233
 கொடுத்தல் 223
 கொடுத்தல் 457, 458, 459, 544,
 1005
 கொடுத்தற்குரியார் 560
 கொடுநெறி 210
 கொடுப்பது 1047
 'கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான்
 சுற்றமும்' 135
 கொடுப்பது குறை 120
 கொடுப்பவும் அடுப்பவும்ின்றிப்
 பால்வகையால் தாமே எதிர்ப்

பட்டுப் புணர்ந்துவருவது
 003
 கொடுப்பார் 813
 கொடுப்பாரின்மை 1007
 கொடுப்பாரை விரும்பாது
 பொருளையே விரும்பும்
 பொதுமகளிர் 913
 கொடும்வபுரும் 1086
 கொடுமை 110, 246, 254, 799,
 824, 1069, 1169, 1180, 1216,
 1220, 1231 1235, 1246, 1296
 கொடுமை கூறுகின்றமை 1226
 கொடுமை கூறுவர் 1231
 கொடுமை விளக்கி நின்றது
 1215
 கொடுவினை 835
 கொடை 221, 382, 556, 598,
 633, 853
 கொடை - வேண்டுவார்க்கு
 வேண்டுவன கொடுத்தல்
 390
 கொடைத்தாழ்வு 770
 கொடையும் உரிமையும் உடை
 யான் 501
 கொடையையுடையன் 526
 கொண்கன் 1265, 1266, 1283,
 1285, 1286
 கொண்கன் முயக்கினது
 மெலிவு 1186
 கொண்கனது தவறு காணா
 விடத்தெல்லாம் கண்டிருந்து
 கண்டவிடத்துக் காணாமை
 1285
 கொண்டது விடாமை 849
 கொண்டழிவோர் 817
 கொண்டாடா நிற்பர் 994
 கொண்டாற்றுவல் 1215
 கொண்டொழுகுதல் 581
 கொத்து 650
 கொல் - அசைநிலை 2, 85,
 306, 1207
 கொல்களிறு 762

'கொல்லச் சுரப்பதாங்கீழ்'
305

கொல்லா அறம் 984

கொல்லாமல் காத்தல் 1087

கொல்லாமை 029, 254, 260,

321, 323, 326, 330

கொல்லுதல் 305

கொல்லுதல் தொழில் 551

கொல்லுதலைச் செய்யாமை
033

கொல்லும் படை 1228

கொல்வார்க்கு வருந்தீங்கு 330

கொல்வினைக் குறும்பர் 735

கொலை 244, 253, 279

கொலைக்கருவி 253

கொலைச்சொல் 305

கொலைஞர் 1224

கொலைத் தொழில் 329

கொலைப்பாவம் 025, 255, 321,
325

கொலைப்பாவம் வினைக்கும்
துன்பம் 231

கொலையது குற்றம் 328

கொலையான் ஒழுத்தல் 550

கொலை வினையர் 329

கொழுநன் 55, 1007

கொள்க 118

கொள்கலம் 1029

கொள்கின்றார்த்தம் கயமை 1080

கொள்கை இல்லாத பொறிகள் 9

கொள்வது 1047

கொள்வது மிகை 120

கொள்வதென்பது குறைந்து
நின்றது 1187

கொள்வர் 694

கொள்ளப்படாது 185

கொள்ளப்படும் 232

கொள்ளாதன 699

கொள்ளினும் அமையும் 029

கொள்ளுவர் 117

கொளப்பாடு 699

கொளல் 867

கொற்றம் 1034

கொன்றது 1048

கொன்றார் மேல் நிறற் 255

கொன்றாலொத்த இன்னாதது
109

கொன்னே கழிதல் 1007

கோக்கப்பட்ட பనికిக்குமணி
1273

கோச்சேரமான் யானைக் கட்
சேனய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்
பொறை 355

*கோட்டங் கண்ணியுங்
கொடுத்திரையாடையும்
1313

கோட்டம் - அழுக்காறு 169

கோட்டி 401

'கோட்டின் வாய்ச் சாக்குத்தி'
829

கோட்டுப்பூ 425, 1313

கோட்பாடு 622, 625, 630

கோடல் 029, 266, 986

கோடற்கு அரிது 745

கோடாதவன் தாழ்வு கேடன்று
117

கோடான் என்பது பாடமாயின்
கருவியின் தொழில் வினை
முதல் மேனின்றதாக
உரைக்க 545

கோடி 377, 639, 767

கோடி பொருள் 1005

கோடி மடங்கு 816, 1061

கோடியளவு 337, 954

கோடுதல் 115, 976

கோடுதல் கேட்டிற்கேது 117

கோடுதலன்று 115

கோடுதலான் வாரா 117

கோடுதலுடைமை 1086

கோடுதலைச் செய்யும் மாலை
யைச் சூடினும் 1313

கோடுதற்றன்மை 056

கோடை 027, 737

கோப்பெருஞ்சோழன் 785

கோபம் 350
கோல் 542, 546, 743, 796,
1285
கோல் கோடியது 733
கோலினாய ஏமம் 542
கோறல் 254, 549, 550, 885,
893
கோறல் - தான் கொள்ளாமை
மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல் 638
கோறற் கருவி 1228
கோறன் மாலையர் 683
சகடம் 475, 624
சங்கேதம் 735
சடையாக்கல் 280
சத்துவம் 01
சதுரப்பாடு 235
சந்தி 069, 680
சமய நூல்கள் 21, 353
சமய நெறிகள் 242
சமயம் 361
சமய வேறுபாடு 325
சமன் 118
சமன் செய்தல் 118
சமாதி 350, 358, 359
சருகு 289
சலசாதி 725
சலம் 660
சலியாது நிற்கும் 288
சலியாமை 29, 898
சாக்காடாதல் 292
சாக்காடு 235, 292, 310, 339,
780, 1115
சாக்காடு - புகழ் உடம்பு நிற்
கப் புகு உடம்பு இறத்தல்
235
சாக்காடும் பிறப்பும் கடிதின்
மாறி மாறி வருதல் 339
சாகாட்டது வலிச்சிறப்பு 475
சாங்காலம் 1124
சாங்கியம் 27
சாத்தியம் 949
சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்திய
மாதல் 950

சாதல் 183, 230, 792
சாதல் தன்மையர் 310
சாதற் சிறப்பு 779
சாதற் துணிவினர் 499
சாதி 307, 355, 390, 428, 735,
850, 913, 1071
சாதி உயர்ச்சியால் பயனின்மை
409
சாதி ஒருமை 29, 43
சாதி ஒருமைப் பெயர் 1052
சாதித்தல் 256
சாதி தருமம் 538, 549, 550
சாதி தருமமன்மை 689
சாதி தருமமாதல் 912
சாதிப் பெயர் 410, 573, 627,
663, 664
சாதி மரங்கள் 600
சாதியும் பருவமும் ஒவ்வா
தானை முயங்கல் 913
சாதியுயர்ச்சி 409
சாதியொருமை 122, 139, 321,
360, 367, 600, 648, 891, 947,
1013, 1019, 1072
சாதியொருமைப் பெயர் 334
சாதி வேறுபாடு 949
சாந்தம் 420
சாந்தி 327
சாந்திகள் 442
சாந்திகளாற் காத்தல் 442
சாந்துணை 397
சாபத்தினாய நீக்கம் 1330
சாபம் 25, 268, 305, 897
சாபவருள்கள் 269
சாம்வண்ணம் செய்தல் 829
சாமபேத தான தண்டங்கள்
442
சாம பேத தானம் 673
சாமம் 525
சாய்தல் 858
சாய்ந்தொழுக வல்லார் 855
சாயல் 1081
சார் தலுறுவான் 1114
சார் பதினெட்டு 814

சார்பன்மை 996
 சார்பு 359, 900 996
 சார்வன 359
 சார்வார் 594
 சார்வாரின்மை 565
 சாரக் கடவனவாய் நின்றதுன்
 பங்கள் 359
 சாரியை 787, 1326
 சாருமிடம் 359
 சால்பளவு அறியப்படும் 986
 சால்பாலொரு பயனுமில்லை
 987
 சால்பிற்கேற்ற குணங்கள் 982
 சால்பிற்கேற்ற பணிதல் 985
 சால்பின் வரைத்து 105
 சால்பு 0102, 105, 115, 657, 983,
 984, 986 988, 1013, 1064
 சால்புடைமை 154, 155, 989
 சால்புடைமையாகிய கடற்குக்
 கரை 989
 சால்புடையன் 69
 சால்புடையார் 148, 985, 987
 சால்புடையார் நல்கூர்ந்த வழி
 யும் மேம்படுதலுடையர் 988
 சால்பு நானொடு கூடியல்லது
 பயனெய்தாது 1013
 சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்
 லாத குணத்தின் கண்ணது
 984
 சாலக் கொடிது 1256
 சால நன்று 1256
 சாலாதார் 657
 சாலாமை 1247
 சாலுதல் தொழில் 099
 சாவவல்ல வீரர் 779
 சாவ வல்லார் 723
 சாவா மருந்து 82, 720
 சாவாமைக்குக் காரணமாகிய
 மருந்து 82
 சாவார் 723
 சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு
 வருவது 420
 சாவு 779

சாற்றுவேன் 1212
 சான்றான்மை 0100, 981
 சான்றான்மையது பெருமை 989
 சான்றாதல் 1060
 சான்றாவார் - தாங்கண்டு
 தேறிய பொருளைக் காணா
 தார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர்
 245
 சான்று 245, 271, 1037, 1060
 சான்றோர் 197, 386, 432, 641,
 657, 738 802, 905, 922, 923,
 960, 1014
 சான்றோர் அவை 840
 சான்றோர்க்கு அணி 115
 சான்றோர்க்கு அழகு 118
 சான்றோர் சீர்தூக்கல் 118
 சான்றோர் நலம் 982
 சான்றோரிலக்கணம் 981
 சான்றோன் 69
 சிங்க ஏறு 59
 சிங்க நோக்கு 861
 சிதைத்தல் - விலக்கல் 801
 சிதைத்தார் 110
 சிதையாது 801
 சிதைவு 597
 சிந்தை அ.உ.பா,
 சிரிக்கத் தக்கது 1173
 சிரித்தல் 824
 சிலவுயிர்க்கு இரத்தலை ஒரு
 செய்தொழிலாகக் கற்பித்
 தல் 1062
 சிலை 771
 சிவந்த இழையினை உடை
 யான் 1110
 சிவிகை 37
 சிற்றறிவினன் 085
 சிற்றின்பத்துக் கேது 331
 சிற்றின்பம் 173, 266, 331, 362,
 1103
 சிற்றினஞ் சேராமை 047
 சிற்றினஞ் சேராமையது சிறப்பு
 459

சிறங்கணித்தல் - சுருங்குதல்
1095

சிறங்கணித்தான் என்பது செய்
யுள் விகாரம் 1095

சிறந்தமை 025, 1081

சிறந்த வினைகள் 511

சிறந்து காட்டாது 125

சிறப்பாதல் 125

சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது
291

சிறப்பியல்பு 972

சிறப்பியல்புகள் அ.உ.பா., 972

சிறப்பில் 241

சிறப்பின்று 727

சிறப்பினைத் தகுதல் 131

சிறப்பு கள, தோ., 02, 033,
058, 065, 074, 075, 096, 097,
31, 54, 61, 74, 131, 254,
295, 311, 336, 358, 480,
528, 557, 586, 665, 692,
783, 873, 961, 968, 1014,
1027, 1036.

சிறப்பு - குடிமை, செல்வம்
கல்விகளினாய மிகுதி 977

சிறப்பு உவகை 69

சிறப்புக் கூறப்பட்டது 280

சிறப்புக் கூறுவர் 985

சிறப்புடை மகன் 391

சிறப்புடைமை 040, 469

சிறப்புடைய அழகு 571

சிறப்புடைய உயிர் - மக்களுயி
ருள்ளும் உணர்வு மிகுதி
யுடையது 392

சிறப்புடைய உயிர்கட்குக் கண்
392

சிறப்புடைய செல்வம். 241, 411

சிறப்புடையது 311

சிறப்புடையன விர. தோ.

சிறப்புடை வருணம் 134

சிறப்புண்டாய ஞான்று 978

சிறப்புத் தொழில் 384

சிறப்புத் தொழில் - படைக்
கலம் பயிறல் பல்லுயிரோம்
பல் பகைத்திறந்தெறுதல்
384

சிறப்புப் பெயர் 355

சிறப்புப் பெற்றவன் 590

சிறப்பும்மை 17, 18, 187, 269,
290, 337, 346, 354, 467, 469,
521, 810, 815, 987, 998,
1044, 1047, 1160, 1194,
1202, 1305, 1307,

சிறப்பு முடித்தல் 139

சிறப்பு முறை 939

சிறப்பு வகை 0108, 66, 436,
697, 811, 834, 867, 982, 987.

சிறப்பு வகையான் விதித்தல்
087

சிறிதாயின 466

சிறிது 209, 317, 957, 1075,
1175

சிறிது என்று இகழற்க 416

சிறிய இனத்தைப் பொருந்
தாமை 046

சிறிய இனம் - நல்லதனலனும்
தீயதன் தீமையு மில்லென்
போர், விடரும், தூர்த்தரும்
நடரும் உள்ளிட்ட குழு 046
'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு
முயர்வு' 1053

சிறியது 889

சிறிய முயற்சி 631

சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன்
எடுத்துக் 870

சிறியர் 264, 491, 680, 973

சிறியராகார் 973

சிறியவர் 815

சிறியவினம் 451

சிறியார் 976, 977

சிறியோர் செயல் 431

சிறியோரியல்பு 451

சிறுகையான் அளாவல் 64

சிறு துளி 1322
 சிறு நோக்கம் 1092
 சிறு படையான் 748
 சிறு படையுடையான் 498
 சிறுபான்மை அ.உ.பா , 0104, 440
 சிறு பொருள் - முயற்சி சிறிதாய் பொருள் 870
 சிறு பொழுது 944
 சிறுமை 104, 144, 431, 499, 566, 611, 657, 680, 708, 889, 939, 972, 973, 978
 சிறுமை எய்தாமை 1053
 சிறுமைக் குணம் 979
 சிறுமையுடையார் 980
 சிறுவனை 1135
 சிறை 57
 சிறைக்காவல் 57
 சிறைப்புறத்தான் 1146, 1147, 1149, 1150
 சின்னாள் பல்பிணிச் சிற்றறி வினர் 391
 சினத்தின் கண்ணே மிக்கார் 310
 சினத்தின் மிக்க பகை 304
 சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் 031
 சினம் 302, 304, 306, 307, 310, 432, 774, 866
 சினம் பலக்குமிடம் 301
 சினமாகிய குற்றம் 568
 சினனே காமம் கழிகண்ணோட்டம் 432
 சினனத்தல் 1203
 சினனவினை 475
 சின்னவினை முதல் மேல் நிற்பல் 576
 சினனவினா முதன் மேனின் மது 823
 சீர்தூக்கல் 118, 461
 சீர்தூக்கி 676
 சீர்மை - தக்கார் கண்ணே நிற்பல் 400

சீரழிக்கும் 934
 சீரிடம் 821
 சீரிய பேறு 162
 சீரியார் அஞ்சுவர் 201
 சீருடைச் செல்வர் 1010
 சீவன் 370
 சீவன் முத்தன் 370
 சுக்கிலத் தியானம் 358
 சுங்கம் 756
 சுங்கமாகிய பொருள் 756
 சுட்டு நீண்டது 1179
 சுட்டுப்பெயர் 0127, 49, 636, 642, 1093
 சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்து நின்றது 1161
 சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது 131
 சுட்டு வருவித்தல் 632
 சுடர் 308
 சுடர் நிற்பல் 1104
 சுடுதல் 202, 948
 சுடுதல் தொழில் 129
 சுடும் 1159
 சுடுவது 691
 சுதை 407
 சுதை மண் 576
 சுதையின் நிறம் 714
 சுருக்கம் 685
 சுருக்குவன 1212
 சுருங்கச் சொல்லிய துணை 082
 சுருங்கல் 652
 சுருங்கன்மாலைத்தாகிய செல்வம் 178
 சுருங்காமைக் காரணம் 178
 சுருங்கிய காலம் 635
 சுருங்கிய பட்டியாய் ஒழுகு வார் 1074
 சுருங்கியவிடம் 955
 சுருங்கியவும் செய்தல் 696
 சுருங்கி வருதல் 567
 சுருங்குதல் 643, 782, 798
 சுருங்குதற்கேது 1147
 சுருங்கும் 1144
 சுருங்கை 749

- சுவர் 1261
 சுவை 27, 64, 94, 422, 452, 941, 944, 1121
 சுவைபட உண்டல் - காயங்
 களான் இனிய சுவைத்
 தாக்கி உண்டல் 253
 சுவைபட உண்டவர் மனம்
 253
 சுவை பலவென்று கூறுவார்
 கள. தோ,
 சுவை மிகுதி 412
 சுவை மிகுதி பயத்தல் கள. தோ.
 சுவை வீரியம் விளைவாற்றல்
 களான் மேம்படுதல் 950
 சுற்றங்கெடும் 166
 சுற்றத்தது சிறப்பு 521
 சுற்றத்தார் 43, 385, 442, 512,
 528, 530, 536, 584, 615,
 681, 884, 1009, 1047
 சுற்றத்தார் மேல் அன்பு 983
 சுற்றத்தாராற் பயன் 054
 சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்
 தான் வந்தது 523
 சுற்றந்தழால் 524, 781
 சுற்றந்தழுவும் உபாயம் 528
 சுற்றப் பிணிப்புடையார் 793
 சுற்றம் 053, 166, 451, 524, 527,
 781, 793, 862, 858, 873, 884,
 1025, 1050
 சுற்றம் வருவிக்கப்பட்டதெனல்
 506
 சுற்றமாதல் 529
 சுற்றமில்லாதார் 505
 சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் 523
 சூடப்படாதவாறு 650
 சூடுதல் 1313
 சூதர் 932
 சூதன் 940
 சூதனறியாமை 940
 சூதாடல் 094, 931, 940
 சூதாடு களம் 937
 சூதாடுவார் 931
 சூதினதியல்பு 094
 சூதினை வெறுத்தொழிவான்
 940
 சூது 566, 920, 934, 936, 938,
 939, 940
 சூலம் 743
 சூழ்கின்றது 204
 சூழ்கின்றமை 501
 சூழ்ச்சி 620, 635, 636, 671, 872,
 சூழ்ச்சியுமுடையார் 537
 சூழ்தல் 380, 748
 சூழ்ந்து துணை 176
 சூழ்வர் 1025
 சூழ்வன 636
 சூழல் 777
 சூழவல்லன் 445
 சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல் 501
 சூறை கொள்வார் 550
 செங்கோல் 055, 542, 543, 544,
 545, 547, 550
 செங்கோலது சிறப்பு 543
 செங்கோலன் 754
 செங்கோன்மை 556
 செங்கோன்மையதிலக்கணம்
 541
 செங்கோன்மையில்வழி இல
 வாம் 556
 செஞ்சொல் 711
 செத்தார் 310, 926, 1115
 செத்தாருள் ஒருவன் 214
 செத்தாருள் வைக்கப்படும் 214
 செத்தால் இழப்பது 420
 செத்தான் 1001
 செந்நெறி 210
 செப்பம் 277, 1086
 செப்பமுடையான் 468
 செப்பினது புணர்ச்சி - செப்பு
 மூடியோடு புணர்ந்த
 புணர்ச்சி 887
 செம்பாகம் 1092
 செம்பொருள் 91, 358, 359,
 712, 1120, 1223

செம்மாத்தல் 1112
 செம்மாந்து வானை நோக்கு
 தல் 1114
 செம்மாப்பர் 127
 செம்மை 159, 277, 951
 செம்மை - கருத்தும் சொல்லும்
 செயலும் தம்முள் மாறாமை
 951
 செம்மையுடையராதல் 1086
 செம்மையுடையவனது கேடு
 169
 செய்க 333, 676
 செய்குன்று 385
 செய்கை 321, 631, 784, 792,
 1005, 1093
 செய்கைகள் 756, 791
 செய்த நன்றி 110
 செய்த நன்றியைச் சிதைத்த
 மகன் 110
 செய்தல் 057, 171, 210, 223,
 289, 456, 456, 664, 679
 செய்தல் என்னும் வினை
 கொள்ளுதல் 548
 செய்தலரிது 843
 செய்தலோடொத்தல் 029
 செய்தவுதவி 103
 செய்தற்கரியவாய் செயல் 975
 செய்தற்கரிய, வினைகள் 489
 செய்தற்கரியவை 489
 செய்தற்கரியன 537
 செய்தற்கருமை 297
 செய்தற்காங் காலம் 483
 செய்தற்கியைவார் 570
 செய்தற்குழரியவன் 223
 செய்திற்பான்மை 40
 செய்திறியாமை 201
 செய்தன 694
 செய்தனெச்சம் 643
 செய்தார் 109, 137
 செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு 320
 செய்தாற் கெடுதல் 176
 செய்தாற் பயனில்லன 466

செய்தாற்போலவுடம்படுதல்
 308
 செய்தி 975, 977
 செய்து கொள்ளப்படாமை 489
 செய்து கோடல் 835
 செய்தென்பது சொல்லெச்சம்
 171
 செய்தெனெச்சம் 868
 செய்தொழில் 1062
 செய்தொழில்களது வேறுபாடு
 972
 செய்ந்நன்றிகோறலின்
 கொடுமை 110
 செய்யத்தக்கன 466
 செய்யத் தக்கனவல்லன 466
 செய்யத்தகாத கொடியவை
 157
 செய்யத்தகும் வினை 462
 செய்யத்தகுவன 022, 218
 செய்யப்படும் 824
 செய்யப்படும் அறங்கள் 333
 செய்யப்படும் வினை 640, 663
 செய்யப்படுவது 027
 செய்யப்படுவன மேலேற்றி
 னார் 211
 செய்யவல்ல வினைகள் 052
 செய்யற்க 205, 319, 700
 செய்யா என்னும் பெயரெச்சம்
 548
 செய்யாதவழிப்படுங் குற்றம்
 450
 செய்யாதார் 290
 செய்யாதான் 628
 செய்யாது வருந்துதல் 1172
 செய்யாதொழிக 205, 206, 209
 செய்யாதொழிதல் 656
 செய்யாமை 031, 032, 148, 297,
 466, 655
 செய்யாவகை 795
 செய்யுந்திறம் 677, 754
 செய்யும் பொருளை முறை
 தப்பச் செய்தல் 559

செய்யும் நெறி 975
 செய்யும் முறைமை 687
 செய்யுமாறு 462, 631
 செய்யுமுறைமை 835
 செய்யுள் 6, 232, 605, 642
 செய்யுள் நோக்கில் பிறழா நின்
 றது 939
 செய்யுள் நோக்கிப் பிறழ வைத்
 தல் 381
 செய்யுள் விகாரம் 25, 570,
 1095, 1180
 செய்வதறியப் பெற்றிலேம்
 1165
 செய்வதறியாமை 925
 செய்வது 61, 668
 செய்வது செய்வஃதென நின்றல்
 541
 செய்வதென்பது 188
 செய்வன 271
 செய்வன என்றறியான் 848
 செய்வன செய்தல் 456
 செய்வன தவிர்வன அறிதல்
 632
 செய்வார் 266, 1040
 செய்வாரது வேண்டாமை 211
 செய்வாரின்மை 586
 செய்வான் 565, 663
 செய்வானதிலக்கணம் 515
 செய்வினை 234, 455, 463
 செய்வினை தூயனாதல் 455
 செய்க்கிடந்ததோர் உரிமை
 யில்லை 1001
 செயப்படு பொருள் 462, 473,
 777, 947, 1132, 1171 1286
 செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்
 படல் 385, 422
 செயப்படுபொருள் வினை
 முதல் போலக் கூறப்பட்டது
 1257
 செயப்படுபொருள் வினை
 முதல் போலக் கூறல் 41
 செயப்பாட்டு வினை 643

செயப்பாட்டு வினையெச்சம்
 888
 செயல் 027, 051, 066, 26, 140,
 214, 279, 289, 319, 442,
 455, 490, 497, 505, 508,
 515, 554, 587, 605, 638,
 655, 663, 736, 789, 792,
 913, 951, 959, 955, 1019,
 1028, 1067, 1154, 1287
 செயல்கள் 064, 095, 538, 563,
 582, 587, 941, 948, 1025
 1320
 செயல்களொத்தல் 941
 செயல் சிறிது 317
 செயல்பட்ட கூறு 279
 செயல் வேறுபடுதல் 795
 செயலறிதல் 633
 செயலால் தெளியற்க 828
 செயலால் மக்கட்குக் கடவுள்
 388
 செயலாற் கொடியது 279
 செயலாற் பிரிந்து நின்றமை
 1178
 செயலுக்குத் தான் முற்படுதல்
 373
 செயலையுமுடையவன் 390
 செயவென்னெச்சம் 581
 செயற்கரிய செய்தல் 098
 செயற்கரிய செய்வேம் எனக்
 கருதுதல் 971
 செயற்கரிய செயல் 973
 செயற்கரியது 971
 செயற்கரியன 781
 செயற்கு எளியவாவன 26
 செயற்கை 453 529, 742, 781
 செயற்கை அறிவு 915
 செயற்கையழகு 1244
 செயற்கையறிவு 1022
 செயற்கையாகிய நூலறிவு 636
 செயற்கையாய விசேட
 உணர்வு 453
 செயற்கையுணர்வு 1

செயற்பாலது 055, 312, 1050
 செயற்பாலது யாது 1318
 செயற்பாலவாவன - அறம்
 பொருளின்பங்கள் 437
 செயற்பாற்றன்றெனவுரைக்க
 1287
 செயன் மேலதாயிற்று 634
 செயிர்த்து நோக்கல் 585, 686
 செரு 569
 செருக்கு 180, 201, 501, 598
 செல்லக்கடவ விருந்து 86
 செல்லலுற்றான் 772
 செல்லாத்துணி 769
 செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்
 பது 302
 செல்லிடம் 301
 செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்
 லிடம் 498
 செல்லுதல் 1039
 செல்லுதல் வல்லன் 647
 செல்லும் தேயம் 1160
 செல்வ அழிவு 787
 செல்வக் களிப்பு 838, 897
 செல்வக் காலம் 626, 796
 செல்வங்கள் 241, 311, 430,
 512, 533, 524, 761
 செல்வங்கள் - ஆண்டுப் பொரு
 ளும் இன்பமுமாக உரைக்கப்
 பட்டன 512
 512
 செல்வத்து குற்றம் 1010
 செல்வத்திற்கு அரண் 524
 செல்வத்திற்கு ஏது 524
 செல்வத்திற்கு ஒரு நோய் 1006
 செல்வத்திற்குப் பயன் 524
 செல்வத்தின் மலர்தல் 425
 செல்வத்தினைப் படைத்தல்
 காதல், பயன்கோடல் 374
 செல்வத்தைக் குறைக்கும்
 கருவி 555
 செல்வத்தையாக்குதல் 375
 செல்வந்தகைத்து 125

செல்வ நிலையாமை 333
 செல்வம் 035, 31, 42, 112,
 117, 125, 163, 164, 168, 178,
 180, 215, 216, 217, 235, 241,
 248, 270, 328, 331, 332, 333,
 374, 399, 408, 457, 480, 918,
 521, 522, 555, 565, 568, 606,
 644, 651, 657, 665, 692, 738,
 739, 757, 831, 836, 837, 869,
 902, 936, 937, 839, 963, 973,
 976, 977, 1000, 1006, 1007,
 1010, 1021, 1035, 1040, 1079
 செல்வம்-அறுவகை அங்கங்கள்
 616
 செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்கா
 திருத்தல் 482
 செல்வம் எய்தல் 1001
 செல்வம் எய்தியவழிப் பயன்
 கொள்ளுமாறு 838
 செல்வம் கடிதில் தேயும் 555
 செல்வம் சுருங்கிய காலம் 218
 செல்வம் நல்வழிப்படுதல் 84
 செல்வம் படைக்குமாறு 836
 செல்வம் பெற்ற பயன் 524
 செல்வமாகிய மரம் 555
 செல்வமிழக்கும் 567
 செல்வமுடையராதற்காகுமூழ்
 374
 செல்வமுடையார் 125
 செல்வமுமெய்துவர் 94
 செல்வமுமெய்தல் 1008
 செல்வமுமெய்துதல் 841
 செல்வர் 125, 374, 395, 898,
 1010, 1045
 செல்வர் - கலத்தினும் காலி
 னும் அரும்பொருள் தரும்
 வணிகர் 731
 செல்வர்கள் 270
 செல்வர் முன் நல்குந்தார் நிற்
 தல் 395
 செலவினை அழுங்குவித்தல்
 1155

செலவு 049, 477, 478, 1045,
1185, 1247, 1284, 1330
செலவு - பிரிவாற்றாமை 1330
செலவு சுருங்குதல் 477
செலவும் பசப்பினது வரவும்
1185
செலவுமிக்கால் வரும் ஏதம் 479
செலவு உரவுகள் 1058
செவ்வி 130, 179, 650, 687,
711, 1144, 1189
செவ்வி - கேட்டற்கண் விருப்
புடமை 711
தன் குறை கூறுதற்கேற்ற
மனமொழி முகங்கள் இனி
யனாங் காலம் 130
செவ்வி உடையனாயிருத்தல்
389
செவ்வி தலைப்படுவார் 1289
செவ்விது 545
செவ்வி முதிர்ந்த பழம் 1305
செவ்விய 30
செவ்விய கோல் 055, 390
செவ்விய சொல் 815
செவ்விய பொருள் 358
செவ்வியர் 179
செவ்வியின்மை 567
செவ்வெண் 645
செவ்வெண்ணின் தொகை
தொக்கு நின்றது 141
செவ்வையுடையது 1134
செவி 65, 343, 1011, 1199
செவிக்கண் சொல்லுதல் 694
செவிக்கினியவாம் 1199
செவிக்குணவாகிய கேள்வி
412
செவி கொடுத்துக் கேளாதிருத்
தல் 625
செவிடாந்தன்மை 418.
செவியான் வருஞ்செல்வம் -
கேள்வியான் எல்லாப் பொரு
ளையும்றிதல் 411

செவியானுகரப்படும் சுவைகள்
- சொற்சுவை, பொருட்சுவை
420
செவியுணவாகிய கேள்வி 413
செவியுணவு - செவியானுண்
னுமுணவு 413
செவிவி 757, 1140
செவிவிக்கு அறத்தொடு நின்ற
வைத்து, யான் நிற்குமா
றென்னை? என்று நனையா
டிய தோழியொடு புலந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது
1140
செற்றம் 032, 311, 813, 814,
871, 938
செற்றம் கொண்டவர் 313
செற்றம் பற்றிச் செய்தல் 314
செற்றமுடையார் 813
செற்றார் 1155
செறக் கருதுதல் 519
செறாமை 897
செறிதல் 1110
'செறிதொடி செய்திறந்த கள்
ளம்' 1179
செறிந்தது 1187
செறிந்த நட்பு 815
செறிந்தாரது குற்றம் 188
செறியத்தக்க பண்பால் ஒத்தல்
993
செறியத்தகாத உடம்பால் ஒத்
தல் 993
செறியாமை 1110
செறிவது 691
செறிவிற் செல்லை 1110
செறிவின்மை 1076
செறிவுடையான் 584
செறுத்தல் 2009
செறுபகை 734
செறுவார் 103, 859
சென்று உதவுதல் 378

‘சென்று சேர்கல்லாப் புள்ள
உள்ளிலென் னூழ்வியன்
குளம்’ 210
சென்றெறிசிரல் 743
சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றா
னாய தலைமகன் சொல்லி
யது 1131
சேட்படுக்கப்படல் 0114, 1131
சேட்படுத்தல் 1140
சேணிடை 1269
சேணிடைச் சென்ற காதலர்
1231
சேனுடையின்பங்கள் 869
சேதனம் 338
சேமமற்ற தோணி 1068
சேய் என்பதோர் இயற்பெயர்
354
சேய்மை 90, 923, 924 1126
சேய்மைக் கண்ணராய கேளிர்
1203
சேய்மைக்கண் போயினார்
1126
சேயிடைச் சென்றவர் 1162
சேயிடைப் பிரிவு 0126
சேர்தல் - இடைவிடாது
நினைத்தல் 3
சேர்ந்த இடம் 306
சேர்ந்த இனம் 454
சேர்ந்தாரைக் கொல்வி 306
சேர்வார் 920
சேரமான் என்பதோர் குடி 355
சேரர் 955
சேரிச் செலவு 1311
சேற்று நிலம் 415
சேறலுற்றாய் 1244
சேறலை வேண்டுதல் 1256
சேறற்றுன்பம் 1045
சேறனிகழ்தல் 1284
சேனைத் தலைவன் 501
சைவ ஆகமம் 9
சொரிதல் 259, 376

சொல் 060, 65, 70, 128, 140,
185, 192, 223, 392, 453, 455,
519, 587, 589, 635, 643, 644,
710, 725, 869, 872, 951,
1043, 1046, 1098, 1154
சொல் - ஊழான் அறுத்துச்
சொல்லுஞ்சொல் 119
சொல் எச்சம் 10, 37
சொல்கின்றவாற்றாற் பய
னில்லை 1230
சொல் செயல்களால் ஆராய்
தல் 584
சொல் திரிந்து நிறல் 597
சொல் பிற்பயத்தல் 1096
சொல் மேல்வைத்துக் கூறுதல்
424
சொல்ல உரியான் 689
சொல்ல ஒழுகுதல் 70
சொல்லப்பட்டது 158
சொல்லப்படாதன 200
சொல்லப்படுதல் 181
சொல்லப்படுவது 295, 781,
801, 1042
சொல்லப்படுவன 200
சொல்லப்படுவான் 163
சொல்ல மாட்டாதார் 650, 728
சொல்லல் 688, 725, 925
சொல்லலுமாகாமை 335
சொல்லலுறுவது 1271
சொல்ல வல்லனாதல் 065
சொல்லவும் கேட்கவுமான
தொன்றன்று 1256
சொல்லவேண்டாவாயிற்று
872, 1041
சொல்ல வேண்டுமோ 923
சொல்லளவு 1066
சொல்லற்க 877
சொல்லாடார் 818
சொல்லாடி நின்ற துணை 1070
சொல்லாடுதல் 785
சொல்லாதன 140, 697

சொல்லாதார் 729
 சொல்லாது மறைத்தல் 1271
 சொல்லாதொழிக 200
 சொல்லாமை 176, 195, 197,
 728, 826
 சொல்லால் தெளிதல் 825
 சொல்லால் தெளியற்க 827
 சொல்லான் என்பானை ஒடு
 வருபின் பொருட்டாய ஆனு
 ருபாக்கி யுரைப்பாருமுளர்
 635
 சொல்லியன அவ்வாறே
 செய்தல் வன்மை 950
 சொல்லிலக்கண நெறி 725
 சொல்லிலக்கணம் 817
 சொல்லிழுக்குப்படுதல் 716
 சொல்லின்கட் கோடுதலில்
 லாதது 119
 சொல்லின்கட் சோர்தல் 642
 சொல்லின்கட்டோன்றுங் குந்
 நம் 127
 சொல்லின் குழு 711
 சொல்லின் தொகை 721
 சொல்லின் பயன் 640
 சொல்லின் நடட்டார் 819
 சொல்லினது இலக்கணம் 643
 சொல்லினது வணக்கம் 827
 சொல்லு 106, 232
 சொல்லுகவென்பார் 696
 சொல்லுகின்ற நெறி 391
 சொல்லுகின்றது 1108
 சொல்லுங் காரியம் 711
 சொல்லுஞ் சொற்கள் 424
 சொல்லுதல் 291, 1235
 சொல்லுதல் தொழில் 139
 சொல்லுதல் வகைமை 713
 சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்பு
 648
 'சொல்லுதல் வல்லான் நூறாயி
 ரவருள் ஒருவன்' 648
 சொல்லுதுற்றுரைக்கலா
 காமைக்கு ஏது 1053

சொல்லுதற்குரிய அவை 073
 சொல்லுதற்கேற்ற காலம் 696
 சொல்லுந் துணையே நிற்பது
 405
 சொல்லும் ஆறு 687
 சொல்லும் உத்தரம் 687
 சொல்லும் செயலும் ஒவ்வா
 மைக் குற்றம் 1154
 சொல்லும் செயலும் தூயனாதல்
 455
 சொல்லும் செயலும் பொய் 913
 சொல்லும் பொருளும் நெறிப்
 படா 401
 சொல்லும் முறைமை 687
 சொல்லுமளவினர் 406
 சொல்லுமாறு 711
 சொல்லுவதாக நினைத்தல்
 1044
 சொல்லுவது 181
 சொல்லுவ போறல் 1232
 சொல்லுவர் 246
 சொல்லுவன 687, 697, 1212
 சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது
 விளங்கச் சொல்லுதல் 424
 சொல்லுவான் 643, 683, 687,
 688
 சொல்லுவோர் 203
 சொல்லெச்சம் 58, 171, 188,
 572, 1095
 சொல்லெடுப்பிய வழி 1147
 சொல்லை ஏராக உடைய
 உழவர் 872
 சொல் வருவிக்கப்பட்டது 389
 சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்
 டது 156
 சொல்வழு 712
 சொல்வன்மை 066, 649, 714
 சொல்வாரதியப்பு 423
 சொல்வாரைக் கோறல் 1070
 சொல்வான் தொழில் 184
 சொல்வை 1151

- சொற்கள் 065, 291, 574, 646, 663, 682, 696, 697, 842, 895, 1027, 1044, 1184, 1258, 1320
- சொற்கள் அவாய் நிலையான் வரல் 574
- சொற்களது ஒவ்வாமை 819
- சொற்களானும் செயல்களானும் நீங்கேம் 1258
- சொற்களின் நடை 712
- சொற்களும் செயல்களும் பற்றி வெகுள்தல் 1320
- சொற்களென்பது பெற்றாம் 100
- சொற்கிடக்கை 926
- சொற்குணங்கள் 194
- சொற்குற்றம் 127
- சொற்குற்றம் - சொல்லின்கட் தோன்றும் குற்றம் 127
- சொற்சுவை - குணம், அலங்காரம் 420
- சொற்செயல்களான் வஞ்சித்தல் 918
- சொற்பின்வருநிலை 965
- சொற்பொருட்பின்வருநிலை 200, 320, 623, 645
- சொற்பொருள் 728
- சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்தல் 399
- சொன்மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் 1178
- சொன்னால் முடிவிது 711
- சொன்னால் 725
- சோகம் 795
- சோகாப்பரென்பது ஒரு சொல் 127
- சோம்புதலில்லாமை 061
- சோர்தல் 033
- சோர்தலைச் செய்யாமை 054
- சோர்ந்தனள் கை 187
- சோர்ந்தும் கொலைவாராமல் குறிக்கொண்டு கரத்தல் 322
- சோர்வால் கெட்டவர்கள் 539
- சோர்வாற் செய்தல் விலக்கப் பட்டது 315
- சோர்விலாத அரசன் 055
- சோர்வின்மை 586, 746
- சோர்வு 032, 35, 56, 285, 535, 642, 930, 1044
- சோர்வு - சொல்ல வேண்டுவ தனை மறப்பான் ஒழிதல் 647
- சோர்வு இலன் 647
- சோர்வு நோக்கும் கள்வர் 813
- சோர்வு பார்ப்பார் 285
- சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக் கொரு காலோயவிடுதல் 818
- சோர விடுக 818
- சோழர் 955
- சோறு 64
- ஞாட்பு 1088
- ஞாதியர் 881
- ஞாபகம் 231
- ஞாயிறு 299
- ஞாலத்தார் 245
- ஞாலத்துள்ளார் 1058
- ஞாலம் 141, 245, 484, 485, 492, 1016, 1058
- ஞாலம் பொதுவெனப் பொறா அரசர் 492
- ஞான ஏது 333
- ஞான ஒழுக்கம் 227
- ஞானக்கண் 581
- ஞானக் கண்ணுடைமை 393
- ஞானங்கள் 1072
- ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்நூற்பொருள் 281
- ஞானம் ஞான, தோ., துற தோ., 249 266, 310, 326, 343
- ஞானமில்லாதவன் 249
- ஞானமில்லாதவன் மெய்ப் பொருளை உணர்ந்தாற் போலும் 249
- ஞானயோகங்கள் 359

ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி
உடையார் 359, 360
ஞானவொழுக்கங்களானுயர்
தல் 84
ஞானி 234
ஞானேந்திரியம் 27
தக்கது அறிதல் 685
தக்க விருந்தினரைப் பேணு
வான் 84
தக்காங்கு நாடாமை 561
தக்கார் 19, 114, 175
தக்கார் - அறிவு ஒழுக்கங்க
ளாற் தகுதியுடையார் 446
தக்கார்கை 87
தக்காராகிய இனத்தையுடை
யன் 446
தக்கோர் 442, 502
தக்கோர் வாய்க்கேட்டல் 502
தக்கோரைக் காத்தல் 540
தகர் 486
தகவிலார் 114
தகவின்மை கூறுவர் 1233
தகாதார் 175
தகாது 829
தகுதி 84, 111, 561, 780, 1137
தகுதி நோக்குதல் 528
தகுதியின்மை 645
தகுதியுடையார் 212, 1006
தகுதி வேறுபாடுகள் 644
தகுவது 981, 1243
தகைசான்ற சொல் 59
தகைமை 217
தகையணங்குற்ற தலைமகன்
0110
தகையணங்குறுத்தல் கள.தோ
தங்கருமஞ் செய்வார் 584
தங்குற்றம் 013
தங்குறிப்பு 703
தங்கேளிர் 187
தஞ்சம் 853
தட்டம் 276

தடாதொழிந்தாலென் 301
தடுத்தாலென் 301
தடையின்றி நுகரப்படுதல் 1191
தண்டம் அ. உ. பா. 055, 567,
570, 586, 673, 767
தண்டலை 736
தண்டவிரி 767
தண்ணடை 762
தண்ணளி 30
தண்ணளியில்லாமை 557
தண்ணளியுடையார் 1034
தண்ணீர் 481, 1066
தண்ணீர் பெறாது இறக்கும்
நிலைமை 1066
தண்ணீராயுண்ணப்படுதல் 12
தண்ணீருண்ணும் குளம் 215
தண்மை 1239
தண்வளி 1240
தலைந்த ஞானன் 1125
தணந்தமை 1277
தனரிக்கும் வாய் 948
தனரியா நோய் 1171
தத்தம் அறிவு 451
தத்தம் நிலையினின்றி மாறி நிற்
றல் 408
தத்துவ ஞானம் 036
தத்துவம் 27
தத்துவவுணர்வு 27
தந்தை 67, 68, 70, 950
தந்தை கடன் 67
தந்தை தாய் 432
தந்தை தாயர் தீவினை 62
தந்தலம் 092
தந்திலத்து வலியர் 495
தந்திலையிற்றாழாமை 097
தப்பாதுதவும் 215
தப்பாமற் கெடுப்பர் 883
தப்பாமற் செய்து முடித்தல் 490
தப்பாமை 779
தப்பாமை - கருதிய வழியே
கொள்ளுதல் 485

தப்புதல் - கோடற்கரிய இடங்
களினின்றாதல் 217
தபுதி 72
தம் உயிர்க்கு வருந்துன்பங்
களைப் பொறுத்தல் 027
தம்கண் எய்திய துன்பத்தை
நீக்கிவருடைய நட்பு 107
தம்பன்பு - செய்யாத முன்
போல அன்புடையராதல் 810
தம்பிக்கப்படாமை 1159
தம்பொருள் 120
தம் மண்ணுமிழ்த்தல் 453
தம்மறிவு 175
தம்மால் காவிக்கப்படும் கண்
வர் 1191
தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப்
பிரிவின்கண் நினைத்தல்
1201
தம்மாற் காக்கப்படுவன 127
தம்மின் மிக்காரவை 715
தம்மினும் தம்பாலாரினும் பிரிந்
தார் 633
தம்முடம்பிணையும் துறத்தல்
1050
தம்முடைமை 1065
தம்முடைய திறங்கள் 644
தம்முள் மாறாகாமை 951
தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பம் 261
தம்முள் ஊடுதல் 1330
தம்முள் ஒத்தல் 461
தம்முள் மலையாமை 328
தம்முள்ளே நகும் 271
தம் முன்னோர் 432
தம்மை ஐயுறாதார் 143
தம்மைத்தாம் மதித்தல் 598
தம்மையகன்று சென்றாரின்
செல்லாது தாமும் அகன்று
நிற்கும் 1255
தம்மையொருவர் விழையா
திருக்கத் தாம் அவரை
விழைந்தார் 1178

தம்மொடு பயின்றார் 578
தம் வணக்கமன்று 827
தம்வயத்தராக்கல் 1052
தம்வயத்தவன்மை 923
தமக்கின்னாதன தாமேவந்தன
1174
தமக்குரிய மகளிர் 092
தமக்குரியரல்லர் 1033
தமக்குரியராய் வாழுகின்றவர்
1033
தமக்கு வரும்பழி 1015
தமக்கு வேண்டியன தாமே
கோடல் 801
தமக்குற்றன பார்ப்பார் 812
தமக்குறுதியென்றிற்தல் 187
தமக்கொரு காதலின்மை 1219
தமர் 029, 529, 814, 881
தமர் ஆராய்தல் 584
தமராயினார் 837
தமியருண்டல் 229
தமியன் 1007
தமியளாய் நின்றாள் 0109
தமியன் 0109, 569, 773
தமியாள் 1102 1112
தமிழ் நூல்கள் கள. தோ.
தமிழெழுத்து 1
தரணி 437
தருக்கியிருத்தல் 156
தருக்கின் முடிவின்கண் நின்று
விடுதல் 979
தருக்கின்மை 098
தருக்கின்றி அமைந்தொழுகு
வர் 978
தருக்கின்றியிருத்தல் 979
தருக்கு 759, 880, 977, 1111,
1193
தரும சக்கரம் 8
தருமத்தியானம் 286
தருமம் 62, 391
தலை 47, 678, 814, 964

தலைகீழாக விழுதல் 488

தலை தடுமாறும் 838

தலைப்படுதல் 1045

தலைப்பிரிதல் 97

தலைப்பிரிவு 258

தலைப்பெய்தல் 1122

தலைமக்கள் 770

தலைமகள் கள. தோ., 0110,

0113, 0114, 0115, 0116,

0117, 0121, 0122, 0124,

0125, 0126, 0127, 0129,

0132, 0133, 1098, 1110,

1112, 1113, 1123, 1129,

1131, 1146, 1147, 1149,

1150-52, 1171, 1181, 1190,

1201, 1203, 1231, 1236,

1251, 1257, 1261, 1264,

1268, 1271, 1276, 1280,

1291, 1293, 1301, 1305,

1308, 1311, 1312, 1313,

1314, 1325

தலைமகள் ஊடல் 1289

தலைமகள் காண்டல் விதுப்பி

னாற் சொல்லியது 1261

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்

கின்றமை கேட்ட தோழி

அங்ஙனம் நீ புலக்கின்ற

தென்னை என்றாட்கு

அவள் சொல்லியது 1321

தலைமகள் குறிப்பறிந்த தோழி

அதனைத் தலைமகற்கறி

வித்தது 1279

தலைமகள் கூற்றாக்கியுரைப்

பாருமுளர் 1151

தலைமகள் கூற்றாயவழி இரங்

கல் 1270

தலைமகள் கூற்று 1137, 1151,

1269

தலைமகள் கூற்று ஆகாரை

யறிக 1269

தலைமகள் கூற்று நிறையழி

வால் நிகழ்த்தது 0127

தலைமகள் தான் கண்ட கன

வினது நிலைமையைச்

சொல்லுதல் 0122

தலைமகள் நலம் 0112

தலைமகள் பிரியாமைக் குறிப்

பினைத் தோழிக்கறிவுறுத்தது

1280

தலைமகள் புணர்ச்சி விதுப்

பறிந்த தோழி தலைமகற்குச்

சொல்லியது 1288

தலைமகள் புலத்தல் 0130

தலைமகள் புலவிக் குறிப்

பினைக் கண்டு நீவிர் கூடி

யொழுதி நிற்கவும் இது நிகழ்

தற்குக் காரணம் யாதென்ற

தோழிக்குத் தலைமகள்

சொல்லியது 1313-1320

தலைமகளது உடன்போதற்

றுணிபு 1280

தலைமகளாற்றுதற் பொருட்டுத்

தோழி தலைமகனையியற்

பழித்தவழி அவள் இயற்பட

மொழிந்தது 1190

தலைமகளிரங்குதல் 0123

தலைமகளுவத்தல் 0133

தலைமகளுடனீர்வது பயன்

1289

தலைமகளைப் பிரிந்து செல்

லல் 0116

தலைமகளைப் புலவி நீக்கிக்

கூடிய தலைமகள் தன்

னுள்ளே சொல்லியது

1305-1307

தலைமகளை யூடனீக்கிக்கூடிய

தலைமகள் கழியுவகைய

னாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லி

யது 1325-1330

தலைமகள் கள தோ, 0109,

0110, 0111, 0112, 0113,

0114, 0115, 0116, 0118,

0119, 0121, 0127, 0128,

0129, 0132, 0133, 1081,

1082, 1098, 1113, 1121,
1125, 1126, 1129, 1140,
1141, 1146, 1147, 1150,
1152, 1156, 1190, 1198,
1200, 1201, 1203, 1209,
1211, 1218, 1238, 1241,
1242, 1246, 1252, 1257,
1265, 1268, 1276, 1278,
1279, 1280, 1288, 1289,
1299, 1303, 1305, 1308,
1311, 1313 1321, 1325

தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மை
யாற் கூறப்படாமை 0127

தலைமகன் உருவு முநலியன
1081

தலைமகன்கட்டவறுண்டாய
வழியும் புலனி கருதாத நெஞ்
சிற்குத் தலைமகள் சொல்லி
யது 1291-1294

தலைமகன் குறிப்பறிந்த தலை
மகள் அதனை அது தெளிவிக்க
ச் சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்
தது 1276 1278

தலைமகன் கூற்று 1125

தலைமகன் கொடுமை

நினைந்து செலவு உடன்
படாத நெஞ்சிலனக் கழ
றியது 1246

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாத்
தோழி தலைமகளுக்குச்
சொல்லுவாளாய் அரநறிவுறீஇ
அவன் உடன்போக்கு
நயப்பச் சொல்லியது 1150

தலைமகள் சொல்லியது 1131

தலைமகள் தூதுவரக் கண்
டாள் சொல்லியது 1211

தலைமகள் தூதுவரக் காணாது
சொல்லியது 1198, 1199, 1241

தலைமகள் தூதுவரக் காணாது
வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்தும்
தோழிக்குச் சொல்லியது
1290

தலைமகன் தூதுவரப் பெறாது
தான் தூதுவிடக் கருதியாள்
நெஞ்சோடு சொல்லியது
1200

தலைமகன் நீக்கம் 1312

தலைமகன்பாற் செலவிடுத்தல்
1252

தலைமகன் பிரிவுணர்த்திய
வாழ்வு வந்து சொல்லிய
தோழிக்குச் சொல்லியது
1156-1158

தலைமகன் பிரிவும் தலைமக
ளாற்றாமையும் அதிகாரப்
பட்டு வருகின்றமை 0127

தலைமகன் புலத்தல் 1291

தலைமகன் வரவு கூறி ஆற்றா
யாய்ப் பசக்கற்பாலையல்
லையென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது 1265-1267

தலைமகனது பிரிதற் குறிப்பு
1278

தலைமகனீக்கத்துச் சென்ற
தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது
கூறியது 1312

தலைமகனுவத்தல் 0133

தலைமகனைக் காண்டற்கண்
வேட்கை மிகுதியாற் சொல்
லியது 1242, 1243, 1244

தலைமகனைக் காண்டற்கு
விரைதல் 0118

தலைமகனைக் காணப்பெறாத
வழி நிகழ்வது 0119

தலைமகனை நினைந்து தலை
மகள் விதுப்புறுதல் 0127

தலைமகனை நினைந்து வருந்
துகின்ற தலைமகள் தோழிக்
குச் சொல்லியது 1203, 1204
தலைமயிர் 280

தலைமாறு 1183

தலைமேற் கொண்டதொரு
பொருள் 488

தலைமை 504, 543, 745, 984
 தலைமைபற்றி நிறைமேனின்
 றது 1258
 தலைமைபற்றி வந்த எடுத்துக்
 காட்டுவமை 1
 தலைமையன்மை 1021
 தலையகலம் 743
 தலையளி 390, 1154, 1156,
 1160, 1192, 1213, 1214,
 1248, 1278, 1321, 1322
 தலையளி - முகமலர்ந்தினிய
 கூறல் 390
 தலையளி செய்தல் 390
 தலையாய அறம் 151, 317, 322
 தலையாய அறிவு 203
 தலையாய இயல்பு 579
 தலையாய காவல் 57, 891
 தலையாய செல்வம் 761
 தலையாய தொழில் 1031
 தலையாய தொழில் உழவே
 1031
 தலைவர் 57, 770, 1156
 தலைவர்க்கு அழகு 1305
 தலைவரின்மை 770
 தலைவன் 771, 1158
 தலைவன் செலவினை அழுங்
 குவித்து வாராது உடன்
 பட்டு வந்தமை 1158
 தலைவியர் 1160, 1164
 தலைவியர் காமக்கடற்படார்,
 படினும் அதனை ஏற்ற
 புணையானீதிக் கடப்ப
 ரென்ற தோழிக்குச் சொல்லி
 யது 1164
 தலைவியர் பலரும் பிரிவாற்றி
 யிருப்பர், அது நீ செல்வின்
 லையென்ற தோழிக்குச்
 சொல்லியது 1150
 தவ்வென்னும் 1144
 தவ்வை - மூத்தவர் 157
 தவஞ்செய்தல் 263
 தவஞ்செய்ய வல்லார் 267

தவஞ்செய்யாதவர் 270
 தவஞ்செய்யாதார் பலராதல்
 270
 தவஞ்செய்வார் 48, 264, 266,
 270, 344
 தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி 269
 தவத்தது இலக்கணம் 261
 தவத்தது சிறப்பு 265
 தவத்தாற் பெரியராய முனிவர்
 090
 தவத்தான் வரும் ஆற்றல் 269
 தவத்தானன்றி எய்தப்படா 265
 தவத்திற்கு உரு 261
 தவத்தின்முன் நில்லாதாம்
 பாவம் 95
 தவத்தின் வடிவு 261
 தவத்தினது ஆற்றல் 264
 தவத்துன்பம் 305
 தவத்தோடு பொருந்தாததாய
 தீயவொழுக்கம் 028
 தவம் 028, 090, 19, 41, 48, 70,
 75, 225, 262, 263-265, 274,
 278, 279, 281, 295, 305, 309,
 319, 344, 896, 900, 984
 தவம் ஒருயிரையும் கொல்லாத
 அறத்தின்கண்ணது 984
 தவம் செய்யும் ஒழுக்கம் 41
 தவம் செய்வோர் 280
 தவமல்லவற்றைச் செய்தல் 274
 தவமுடையார் 262
 தவமுடையார்க்காகும் 262
 தவமுதுமகள் 501
 தவயோகங்கள் 1103
 தவலில்லாமை 853
 தவவலி 264
 தவவேடம் 272, 274
 தவற்றை உடம்பட்டு பணிந்
 தேன் 1319
 தவறாமல் செய்தல் 297
 தவறில்லார் 1305
 தவறிலர் 1189, 1325
 தவறின்மை 1109

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஊடல்
 கடிதின் நீங்கல் 1322
 தவறு 469, 596, 1284, 1285,
 1286, 1291, 1294, 1297
 தவறு இல்லை 1321
 தவறு இவர் 1325
 தவறுகள் காணாமையிற் புலந்
 திலேன் 1286
 தவறு செய்தவர் 1109
 தவறுதற்கு ஏதுவின்மை 497
 தவறும் 290
 தவாப்பிறப்பு 351
 தவிர்க 830
 தவிர்ந்து ஒழுகல் 694
 தவிரத் தகுவன 022
 தவிருந் தன்மையவல்ல 211
 தமிழ்சி 773
 தழுவப்படுதல் 530
 தழுவ வேண்டுவன 881
 தழுவதல் 913
 தழுவமாறுமுறை 530
 தழை 1152
 தழையும்கண்ணியும் கொண்டு
 பின்னிற்றல் 1152
 தள்ளாமை 596
 தளர்ச்சி 390, 414, 789, 883,
 927
 தளர்ச்சி - வறுமையானாதல்
 அறிவின்மையானாதல்
 இடுக்கண் பட்டுழி மனத்தளர்
 தல் 414
 தளர்ந்த குடிகள் 390
 தளர்ந்த குடிகளைப் பேணல்
 390
 தளராதொழிதல் 511
 தளராமை 594, 662, 789, 988
 தளரார் 218
 தளிர் 1113
 தளிர்ந்தல் 78
 தளிர்ந்தல் - இன்பத்தாற்ற
 முறைத்தல் 1106
 தளிர்ப்பித்தல் 1106

தளை 931
 தளைபூணும் 836
 தற்காத்தல் 054
 தற்காத்தற் சிறப்பு 57
 தற்காவாமை 532
 தற்சிறப்பு 56
 தற்புகழ் 56
 தற்புகழ்தல் 1088
 தற்றுதல் - இறுகவுடுத்தல் 1023
 தறுகண்மை 764, 765, 768
 தன் இயல்பு 17
 தன்கட் சென்ற விருந்து 86
 தன் குலத்துப் பிறந்தார் 508
 தன் குற்றம் 436
 தன் கைக்கண் உளவாயிருத்
 தல் 100
 தன் கைகுறைத்தான் 547
 தன் கையதாகிய பொருள் 758
 தன் சுற்றத்தின் பேற்றையும்
 இழப்பிக்கும் 166
 தன் தனிமையும் தலைமகளை
 மறவாமையும் 1201
 தன் தெய்வம் 55
 தன் நெஞ்சம் 161
 தன் நெறி 124
 தன் பழி 185
 தன் மகன் 69
 தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல்
 209
 தன்மாத் திரை 27
 தன்மை 030, 069, 096, 098,
 161, 208, 230, 361, 452, 885,
 1085
 தன்மைப் பன்மை 1314
 தன்மையாற் கூறப்பட்டது 598
 தன்வயத்தது 92
 தன்வயத்தவாதல் 123
 தன்வயத்தனாதல் 9
 தன்வவி 471
 தன்வழிப்படுத்தல் 273
 தன்வழிமுறை 508

தன்வழியொழுதற்பாலளாய
இல்லாள் வழியே தான் ஒழு
கல் 091
தன்வினை 660
தன்னாடு 397
தன்னாடு தலையளித்தல் 385
தன்னாராமை 1110
தன்னாற்றாமை 1169, 1308
தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும்
1144
தன்னியல்பு 77
தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படு
வார் 385
தன்னின் எளியார் 250
தன்னின் வலியார் 250
தன்னுட் கையாற்றை அதன்
மேலிட்டுச் சொல்லியது 1222
தன்னுடம்பை வீக்குதல் 251
தன்னுணர்வு செல்ல மாட்டாத
வினைகள் 581
தன்னுயிர் 040, 268, 327
தன்னுள்ளம் 945
தன்னுள்ளே கூறியது 1110
தன்னுள்ளே சொல்லியது 1126
தன்னுள்ளே மகிழ்தல் 1094,
1095
தன்னார் 397
தன்னொஞ்சறிவது 293
தன்னைக் கொண்டவன் 56
தன்னைத் தான் காதல் செய்
தல் 209
தன்னைத் தொட்டாற்சுடும் தீ
1159
தன்னை மறந்த காதலரைத்
தான் மறக்கமாட்டாத என்
மாட்சிமை யில்லாத மட
நெஞ்சு 1297
தன்னையடுத்த பொருள் 706
தன்னையறியாமை 926
தன்னையும் விழ்த்தும் 305
தன்னையறிமையறிதல் 511
தன்னையே கோறல் 531

தன்னை வெளிப்படுத்தாதவன்
585
தன்னோடொப்பதின்றித்
தானேயுயர்தல் 233
தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை 434
தனக்குக் கேடுபயக்கும் வினை
204
தனக்குரித்தாதல் 268
தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய
தன் கருமஞ் செய்தல் 268
தனக்குரித்து 268
தனக்கு வேண்டாதான் 163
தனக்குவந்துதவும் 226
தனித்தல் - பிறரை ஒழித்தல்
229
தனித்தன்மை 205
தனித்தனிக் கூட்டுதல் 856
தனித்தனி கூட்டியுரைக்க 235
தனிமை 814, 0121, 1201
தனிமை - சுற்றம், நட்பு, படை
முதலியவின்மை 873
தனியனாய் வைத்துப் பல
ரோடு பகைகொள்வான் 873
தனியாகிய படர் மிகுதி 0120
தாக்கி வருத்துவதோரணங்கு
1082
தாக்கு 918
தாக்குதல் 499, 1082
தாகம் தணித்தல் 1309
தாங்கலாற்றாதென்றுரைப்பாரு
முளர் 990
தாங்குதல் 733, 1032
தாங்குந்தான் 615
தாங்குவது 821
தாங்கெடுதல் 208
தாங்கொடுக்கும் பொருள் 955
தாந்திரியார் 989
தானோக்கியின்புற்றவாறே
அவரு நோக்கியின்புறுவர்
1311
தாம் இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய
கல்வி 339

தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவ
 ரும் நுகருமாறு வைத்தல் 527
 தாமத குணம் 417, 459, 601,
 605 509
 தாமரை 1112
 தாமரைக் கண்ணான் 1103
 தாமாக வளரார் 1243
 தாமிடுக்கண் படுதல் 408
 தாமின்புறுதல் 399
 தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறல்
 399
 தாமுடம்படாதன 803
 தாமுண்டு பூசிய கையைத்
 தெறித்தல் 1077
 தாமே உண்டல் 212
 தாமே காட்டுதல் 1171
 தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்
 தம் 843
 தாமே தனித்துண்டல் 229
 தாமேயறிந்து செய்யுத்தன்மை
 022
 தாமே விரைந்து நோக்கிஇன்றுந்
 தாமேயிருந்துநழிசின்றது 1172
 தாய் 68, 69, 960
 தாய் உவகை 69
 தாய் உவகைக்கு அளவின்மை
 69
 தாயத்தார் 400, 756
 தாயைப் பணிகோடல் உலகிய
 லன்மை 1252
 தாரணை 359
 தாவரம் 62
 தாவியதென்பது இடைக்
 குறைந்து நின்றது 610
 தாவில் விளக்கம் 853
 தாழ் 71, 1251
 தாழ்ச்சி 95
 தாழ்தல் 752 903, 964
 தாழ்தற்கேதுவாகிய செயல்கள்
 965
 தாழ்தற்கேதுவாயின செய்
 யாமை 963

தாழ் துளி 1144
 தாழ்ந்த சாதி 409
 தாழ்ந்த சொற்கள் 1258
 தாழ்ந்த பதம் - பாவமும் பழி
 யும் எய்தி நிற்கும் நிலை 548
 தாழ்ந்த வருணத்தவர் 133
 தாழ்ந்த வருணம் 133
 தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தார் 973
 தாழ்ந்தார் 978
 தாழ்ந்தாரவை 720
 தாழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்வர் 680
 தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்
 985
 தாழ்ந்து நிற்கல் 752
 தாழ்ந்து வரல் 852
 தாழ்வர் 965
 தாழ்வற முயல்தல் 620
 தாழ்வறுதல் - சூழ்ச்சியினும்,
 வலி முதலியவற்தலினும்
 செயலினும் குற்றமறுதல் 620
 தாழ்வார் 978
 தாழ்வான வார்த்தை 689
 தாழ்வின்மை 384
 தாழ்வு 0103, 18, 117, 270,
 689, 711, 770, 773, 876, 963
 தாழ்வு வராமற் காத்தல் 766
 தாழ்ப்படுவார்கட் தாழ்ச்சி 95
 தாள் 7, 8, 595
 தாள் தந்த கூழ் 1065
 தாள் தவழ்தல் 624
 தாளாண்மை 596
 தாளான் வந்த பொருள் 1107
 தாற்பரியம் 139, 509
 தான் நினைத்தவாறே ஒழுகிற்
 பாவமும் பழியும் 426
 தான, சாம, பேத தண்டம் 467
 தானஞ்சுவது 057
 தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்தல்
 276
 தானத்திற் தவம் மிக்கது 263
 தானம் 19, 263, 276, 289, 295,
 333, 525, 754

தானாக அறியாமை 69
தானாற்றுதற் பொருட்டியற்
பழித்த தோழிக்குத் தலை
மகள் சொல்லியது 1236
தானாற்றுதற் பொருட்டுத்
தலைமகனை இயற்பழித்
தாட்கு இயற்பட மொழிந்தது
1218, 1219, 1220
தானுமறிந்து அறிவார் சொல்
லும் கொண்டொழுதல் 446
தானுமுடன்போக்குக் கொண்
டது 1275
தானுறும் துன்பம் 1060
தானே அழிதல் 865
தானே கெடுதல் - பாகனில்
லாத யானைபோல நெறி
யல்லா தெறிச்சென்று கெடு
தல் 448
தானே சுடவல்ல மாலை 1228
தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்
றுவன் 894
தானே வந்தியைதல் 489
தானை 051, 481, 567, 675,
768, 770, 773, 1082
தானை அறைபோகாமல் இருத்
தல் 051
தானைப்பெருமை 748
தானை வருந்தாது செல்லு
மியல்பு 481
தானை வினையுற்றுச் செய்
தல் 051
திகிரி 23
திங்கள் 299, 1145
திங்களைப் பாம்பு கொண்ட
அலர் போன்று உலகெங்கும்
பரந்தது 1145
திட்பங்கள் 670, 655, 663, 667
திட்பமில்லாதார் 664, 670
திட்பமுடைய அமைச்சர் 667
திட்பமுடையர் 669
திண்ணிது 119, 567
திண்ணிய அறிவு 600

திண்ணியர் 640, 666
திண்ணியராய் நின்று செய்து
முடித்தல் 497
திண்மை 24, 382, 497, 661,
666, 689, 743, 789, 859, 962
திணிந்த இருள் 243
திணை 920
தித்திப்பு 420
தியானம் 350, 359
திரட்சி 763
திரிக்கப்படுதல் 926
திரிந்து நின்றல் 11. 22, 554,
559, 996
திரிந்து நின்றது 55, 113, 171,
255, 333, 474, 1032, 1229,
1231, 1246, 1250, 1261,
1262
திரிந்து நின்றன 1037
திரிந்து துட்பமென்பதனோடு
தொக்கது 635
திரிந்து வருதல் 323
திரிபில்லாத குடி 953
திரிபிலன் 501
திரிபின்மை 810, 953
திரிபின்றி நின்றல் 781
திரிபு 174, 453, 789
திரிபுடைமை 933
திரியாதடங்குதல் 124
திரியாது 806
திரு 054
திரு - செல்வம் 408
திருந்திய நெஞ்சமில்லாதார்
917
திருத்திய முயற்சி 604
திருநீக்கப்பட்டமை 920
திருநுதல் நல்லவர் 1011
திருநுதலையுடையார் 1123
திருமகள் 84, 167, 179, 519,
617, 920
திருமகள் அரசனை விட்டு
நீங்குதல் 519
திருமகளால் துறக்கப்பட்டார்
க்கு நட்பு 920

திருமால் 039
 திருவள்ளுவர் அ. உ. பா.
 திருவுடை மன்னர் 039
 திருவுடையார் 1072
 திறங்கள் 465
 திறத்தினையே நினையா நின்
 மது 1298
 திறம் 058, 076, 088, 0103, 309,
 1024, 1298
 திறமறிந்து கொள்ளுதல் 441
 திறன் 186, 379
 திறன் நாடிச் செய்தல் 634
 திறனறிகல் - நன்கு மதித்தல்,
 உயரச் செய்தல், அவர்வரை
 நிற்பலென்பன முதலாக
 அவர் பிணிப்புண்ணுந் திற
 னறிந்து செய்தல் 441
 திறனறிந்து செய்தல் 441
 திறை 756
 திறை கோடல் 385
 தின்பது போன்று துன்பம்
 செய்தல் 1296
 தின்பவன் 251
 தின்பார் 255
 தின்மை 1208
 தின்னும்-இலக்கணைக் குறிப்பு
 1244
 தினை 104
 தினைத்துணை 109
 தினையளவாங் குற்றம் 433
 தினையளவு 144, 1282
 தினையளவு உபகாரம் 104
 தீ 129, 259, 267, 281, 299, 691,
 896, 897, 1104, 1159, 1260
 தீ ஒழுக்கம் 141
 தீக்காய்வார் 691
 தீக்காற்று 734
 தீக்கின்மை 202
 தீக்குணத்தார் 032
 தீக்குணம் 811, 851
 தீக்கொளுவுவார் 550

தீங்கு 155, 291, 320, 681, 816,
 857, 886 888, 1275
 தீங்கு எய்துதல் 873
 தீங்கு செய்தல் 154
 தீங்கு செய்தவன் 156
 தீங்கு செய்தவனோடொத்தல்
 155
 தீங்கு சொல்லுதல் 164
 தீங்கு நினைத்தல் 164, 253
 தீங்கு நினையாதார் 252
 தீங்கு பயக்கும் 139
 தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது
 கூறல் 292
 தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது
 கூறல் 292
 தீங்கு வராமற் காப்பார் 891
 தீங்கு வருதல் 797
 தீங்கொழிதல் 797
 தீச்சிந்தை 303
 தீச்சொல் 642
 தீச்சொல் அறியாமையாகிய
 சிறப்பு 415
 தீச்சொற்படும் பொருள் 128
 தீண்டப்படுவது 1106
 தீண்டல் 65, 918, 1106
 தீண்டார் 914, 915, 916
 தீண்டுதல் 227, 1106
 தீதாதல் 814
 தீது 128, 222, 671, 814, 820,
 1019
 தீதென்றது 223
 தீநட்பினது ஆகாமை 811
 தீ நட்பு 082, 815
 தீநெறி 045, 154
 தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்கு
 தல் 013
 தீநெறிகள் 787
 தீநெறி விலக்கி நன்னெறி
 செலுத்தும் பேரறிவுடையார்
 045
 தீப்பிணி 227, 442

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி
அதுவழியாக உயிர்மேற்
சேறல் 896
தீமை 108, 182, 291, 323, 530,
734, 871, 959
தீமை கூற்றவாகிய வினைகள்
206
தீமைகள் 553
தீமை செய்தல் 827
தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும்
பொய் 323
தீமை பயத்தல் 113, 826
தீமை புரிந் து ஒழுகுவது 143
தீமையுடையர் 410
தீமையே பயத்தல் 871
தீய ஒழுக்கம் 028
தீய சொல் 91, 128, 159
தீய சொற்கள் 139
தீய சொற்களை வாயால்
சொல்லுந் தொழில்கள் 139
தீயதனினிக்கி நல்லதன்கட்
செலுத்துவது அறிவு 422
தீயது 222, 602, 925
தீயது கொள்ளாமை 925
தீய நினைவுகள் 289
தீய நோய் 227
தீயவற்றைச் செய்தார் 158
தீயவாகிய சொற்கள் 128
தீயவினைகள் 657, 659 660
தீயவை 158, 205, 375
தீயவொழுக்கம் 138
தீயன் 453
தீயன 447, 656, 972
தீயன - பாடல்கள், நீதியல்லன
447
தீயன் உளவாதல் 303
தீயன கண்டால் நெருங்கிச்
சொல்லும் துணையாந்
தன்மை உடையார் 447
தீயன சிந்தித்தல் 34
தீயன செய்தலறிவர் 843

தீயனவற்றினிங்கி நல்லனவற்
றின் வழிநிற்றல் 286
தீயார் 550
தீயாற் கூடப்படல் 896
தீயான் 792
தீயினது ஒழிவு 674
தீயினம் 460, 934
தீயினாற் கூட்டது 129
தீயினாற் கூட்டபுண் 129
தீயினுங் கொடியது 1159
தீயினும் அஞ்சப்படும் 202
தீயினும் வெவ்வுரைகொடிது 129
தீயொழுக்கம் 138
தீர்க்க 226
தீர்க்குமுபாயம் 948
தீர்த்த யாத்திரை 586
தீர்த்தல் 654
தீர்த்தற்கு வேண்டுவன 950
தீர்த்துக்கோடல் 773
தீர்தல் 205
தீர்தல் மாலை 482
தீர் திறம் 1275
தீர் திறம் பெறாமை 1275
தீர் திறன் 214
தீர்ந்தாற் போன்றது 1176
தீர்ப்பார் 708
தீர்ப்பான் வகை நான்கு 950
தீர்விடம் 821
தீராம 095, 482
தீரும் வாயில் 655
தீவினை எண்ணல் 204
தீவினை 5, 38, 40, 115, 201,
205, 209, 286, 379, 934,
1002, 1062, 1175, 1194
தீவினை எண்ணல் 204
தீவினைக்கு அஞ்ச வேண்டும்
203
தீவினைகள் 202, 244
தீவினைகளைச் செய்தார் 208
தீவினை செய்யாதவன் 210
தீவினைப்பயன் 1167

தீவினைப்பாலென்றார் 209
 தீவினையச்சம் 022
 தீவினையாகிய பகை 207
 தீவினையுடைமை 1194
 தீவினையுடையார் அஞ்சார் 201
 தீவு 276
 துகில் 1079, 1087
 துகிலான் மறைத்தல் 1087
 துஞ்சாது வருந்துதல் 1212
 துஞ்சு 1218
 துஞ்சும்பெழுது தோள்மேலர் 1218
 துடைக்குந் திறன் 379
 துடைத்தவர் 107
 துணிதல் 948
 துணிதலுடைமை 688
 துணிபு 662
 துணிய ஒழுக்கல் 693
 துணிவாயாக 1245
 துணிவினைப் பெறுதல் 671
 துணிவு 61, 297, 311, 312, 467, 533, 634, 671, 874
 துணிவு - கலங்காமை 669
 துணிவு எனப்பட்டது 383
 துணிவுடைமை 688
 துணிவெய்தல் 671
 துணை அ. உ. பா., 083, 15.
 41, 76, 79, 242, 450, 455, 703, 705, 748, 814, 821, 861, 852, 868, 875, 880, 901, 908, 1024, 1029, 1070, 1080, 1131, 1222, 1263, 1290
 துணைக்காரணங்கள் 375
 துணைக் காரணம் அர. தோ., கள தோ., 337, 371
 துணை நன்மை 651
 துணைப்படை 762
 துணைப்படையாளன் 458
 துணைமை 688
 துணையது நன்மை 651
 துணையாகக் கொள்ளாமை 448

துணையாகக் கோடல் 045, 1168
 துணையாகக் கோடலும் கொள்ளுமாலும் 442
 துணையாதல் 606
 துணையாந்தன்மை 688, 447
 துணையாய் முடிவது 132
 துணையாயிற்றிலை 1167
 துணையாவாரைத் தாழ்ந்து கூட்டிக் கொள்ளுதல் 985
 985
 துணையில்லாத அரசர் 449
 துணையில்லாதார் 249
 துணையையுள்ளி வந்து சேரும் விலங்குகள், மக்கள் 1227
 துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்கள் 1168
 துணைவர் 468
 துணைவர் நீங்குதல் 1234
 துணைவன் 475, 781
 துணைவனையின்மை 861
 துணைவி 45
 துதிக்கும் 970
 துப்புரவில்லாமை 1050
 துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படுவன 263
 துப்புரவுகள் 939
 'துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய னட்பெதிர்ந்தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்' 1165
 தும்மல் 1203, 1253, 1317
 தும்மல் அடங்காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லை 1253
 தும்மல்போல் வெளிப்படல் 1253
 தும்மலை அடக்குதல் 1318
 தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபு 1312
 தும்மினார் 1312
 தும்மினுங் குற்றம் 1318
 துயக்கப்படுதல் 754
 துய்த்தல் 902

துயர் 1135, 1256, 1275,
 துயர் வருதல் 1165
 துயர் விளைத்தல் 575
 துயர் விளைப்பன 466
 துயரஞ் செய்கின்ற கடல் 1200
 துயரம் 1200
 துயருழத்தல் 625, 931
 துயருறாமற் காத்தல் 400
 துயருறுவித்தல் 450
 துயில் 605, 1103, 1167, 1175,
 1179
 துயில் எழுந்தபொழுது 1227
 துயில் ஒருஞான்றுமில்லை
 1179
 துயில்கிலவாய்த் துன்பத்தை
 யுழவாநின்றன 1175
 துயில் பெறாது வருந்துகின்
 றாள் 1210
 துயிலப் பண்ணுதல் 1168
 துயிலாதழுதற்கண்ணேபட்டது
 1176
 துயிலாது 1176
 துயிலாது அழுங்கலாய துன்பம்
 1177
 துயிலானோய் செய்தார் 1129
 துயிலெழும் காலம் 55
 துயிறலைப் பொருந்தா 1135
 துரவுகேணி 737
 துலை ஒப்பு 986
 துலை புக் கோன் 72
 துவ்வாமை 1042
 துவ்வாதவர் 42
 துவ்வான் - துவ்வினைச் செய்
 வான் 852
 துவர்ப்பு 420
 துவரக் கெடுத்தல் 357
 துவரத் துறத்தல் 0106
 துளக்கம் 654
 துளக்கமற்ற தெளிவு 654
 துளக்கமற்ற காட்சியவர் 699
 துளங்காமை - திட்டமுடைமை
 668

துளி 557
 துறக்க 342
 துறக்கச் செல்வம் 332
 துறக்கச் செலவு 970
 துறக்கப்பட்டார் 42
 துறக்கப்படாமை 176
 துறக்கம் 31, 75, 363, 777, 780,
 906
 துறக்கமெய்துவார் 328
 துறக்கவின்பம் 75, 1107
 துறத்தல் 341, 342, 529
 துறந்தமை 1157
 துறந்தவர் 319
 துறந்தவன் 313, 316
 துறந்தார் 020, 029, 21, 28, 42,
 159, 263, 281, 282, 303,
 304, 310, 314, 315, 322,
 325, 331, 333, 586, 1036,
 1250
 துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மை
 298
 துறந்தார்க்கு உணவு 289
 துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம்
 துற. தோ.,
 துறந்தார் சினம் 306
 துறந்தார் துணை 310
 துறந்தார்ப் பேணல் 51
 துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
 வாழ்வார் 276
 துறந்தாராயினார் 1050
 துறந்து போந்தவர் 285
 துறந்து போயினார் 1188
 துறந்தோர் 731
 துறப்பர் 1047
 துறப்பார் 378
 துறவறம் அ, உ, பா, துற, தோ.,
 025, 029, 19, 23, 33, 49,
 176, 288, 296, 366, 367
 துறவாமை 348
 துறவான் அமைந்தார் 299, 328
 துறவு 29, 287, 325
 துறவோர்க்கு எதிர்தல் 08

துறை 1277

துறைவன் என்னைப் பிரியலுந்
றமை 1157

துன்ப இன்பக் கூறுபாடுகள் 23

துன்ப உலகம் 243

துன்பக் காலம் 106

துன்பங்கள் 7, 365, 515, 787,
934

துன்பச் செய்கை 81

துன்பஞ் செய்தல் 549, 848

துன்பஞ் செய்தற் காரணம் 941

துன்பம் செய்யாமை 261

துன்பஞ் செய்யுங் கூற்று 206

துன்பஞ் செய்வது 1041

துன்பத்திற்கு நோதல் 157

துன்பத்துள் துன்பம் - பலரோடு
பொருது வலிதொலைதலான்
யாவர்க்கும் எளியனாயுறுவது
854

துன்பத்தை எய்துவிக்கும் 293

துன்பந்துடைத்தல் 107

துன்பம் நோக்கி அஞ்சுதல் 244

துன்பம் 027, 0117, 4, 7, 21,
23, 38, 39, 62, 67, 71, 94,
107, 128, 138, 157, 164, 190,
227, 243, 266, 267, 275, 293
305, 316, 325, 341, 343, 345,
347, 351, 359, 360, 362,
368-370, 378, 379, 451, 557,
605, 615, 623, 628-630, 658,
669, 784, 787, 792, 814, 817,
835, 839, 847, 853, 854, 892,
941, 945, 1005, 1028-1030,
1041, 1044, 1045, 1052,
1056, 1050, 1053, 1080,
1085, 1131, 1166, 1172,
1175, 1181, 1195, 1202,
1208, 1222, 1225, 1226,
1240, 1255, 1276, 1295,
1299, 1303, 1307, 1322,
1330

துன்பம் - முயற்சியான் வரும்

இடுக்கண் 629

துன்பம் அழுதலானாயது 1175

துன்பம் எய்தாமல் காக்க

நினைத்தல் 305

துன்பம் கடனினும் பெரிது 1166

துன்பம் செய்தற்குரிய பகைமை
1165

துன்பம் பயத்தல் 800, 133

துன்பம் வாராத முன்னெல்

லாம் துணையாவார் 814

துன்பம் விளைதல் 628

துன்பமறியாமை 413

துன்ப மிகுதி 1044

துன்ப மிகுதி உணர்த்தி நின்
றது 305

துன்பமில்லாமை 245

துன்பமின்மை 429

துன்பமுழத்தல் 1196

துன்பமுற்றழிந்தார் 1303

துன்பமுறுதல் 628

துன்பமே உழந்து வருதல் 835

துன்பமே பயத்தல் 202

துன்பமேயாய நிலைமை 325

துன்பவரவினைச் செய்ய வல்ல
வர் 1165

துன்ப வெள்ளத்தும் உயிர்
வாழ்தல் 1206

துன்புற்ற ஆடவர் 1131

துன்புறத்தக்க பாவம் 266

துன்புறுகின்றமை 266

துன்புறுதல் 245, 1104

துன்புறுதற்கு உடம்படுதல் 1160

துன்புறு நீரார் 605

துன்புறுவர் 127

துன்னாமல் துறந்தார் 1250

துனி 1036, 1322, 1330

துனி - உயிர் வாழ்தற்கண்
வெறுப்பு 1223

துனி - வெறுப்பு 1010

துாக்கல் 677

தூக்காமை 480
 தூங்காமை 672
 'தூங்குகிறை வாவலுன்ற
 தொன் மரங்களென்ன -
 வோங்கு குல நையவதனுட்
 பிறந்த வீரர் - தாங்கல்
 கடன்' 1030
 தூசி 767
 தூண் 983
 தூண்கள் ஐந்து 983
 தூண்டில் 743, 931
 தூண்டிற் பொன் 932
 தூதர் 687 1212
 தூதரைத் தலை, இடை, கடை
 என வகுத்துக் கூறுதல் 687
 தூதன் 685, 686, 690
 தூதாய்ச் சென்ற பாங்கனுக்குத்
 தலைமகன் சொல்லியது
 1201, 1502
 தூதியல் 681
 தூது 069 070, 681, 1162-1165,
 1198, 1200, 1201, 1209,
 1211, 1212, 1228, 1241
 தூது உரைக்க உரியார் 682
 தூது சேரல் 1206
 தூது வரல் 1206
 தூதுவிடக் கருதியான் சொல்
 லியது 1212
 தூது விடல் 1162
 தூது விடவும் ஒழியவும் பண்
 னுவனவாய காம நாண்கள்
 1163
 தூது விடாமை 1209
 தூது விடாமை நோக்கித்
 தோழியோடு புலந்து சொல்
 லியது 1165
 தூது வினை இரண்டு 683
 தூய்தல்லாத முற்றம் 720
 தூய் தன்மை 257
 தூய்தாந்தன்மை 298
 தூய்மை 364, 688, 711

தூய்மை - அவற்றுள் தமக்கா
 காதன பொழித்து ஆவன
 கோடல் 711
 தூய்மை - மனமாசின்மை 159
 தூய்மையினையுடையார் 711
 தூய்மையுடையார் 159
 தூய அறிவினையுடையார் 199
 தூய உடம்பினனாதல் 9
 தூயவறிவு 199
 தூயவன்மை 658
 தூயவாதல் துற. தோ.,
 தூயவாய வழி உதிப்பதாய்.
 ஞானம் துற. தோ ;
 தூயவினை 067, 659
 தூயனாதல் 688
 தூர்க்க முயல்வாயாக 1200
 தூர்த்தர் 046, 817
 தூர்த்தல் 1200
 தூர்ந்து வருதல் 353
 தூவறத் துறந்தார் 455
 தூவெள்ளறுவைக்கண் மாசு
 1051
 தூற்றம் 71
 தூற்றாதொழிவர் 1141
 தூற்றுகின்றான் 655
 தூற்றுதல் 188
 தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்
 பரப்புதல் 188
 தெண்ணீர் 1065
 தெய்வத்தன்மை 702
 தெய்வத்தனாயதற்கு அழி
 யாமை 625
 தெய்வத்தாற்றாழ்வு 097
 தெய்வத்தான் அழிதல் 430
 தெய்வத்தான் வருந்துன்பங்
 கள் மழையினதின்மை மிகுதி
 களானும், காற்றுத் தீப்
 பிணி என்றிவற்றானும் வரு
 வன 442
 தெய்வத்தானெய்துதல் 837

தெய்வத் துன்பம் முதலியனவும்
நீக்குதற்கு உரியர் 444

தெய்வந் தர வேண்டுதல் 636

தெய்வப் புணர்ச்சி 1122

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளு
வர் அ. உ. பா.

தெய்வம் 038, 063, 4, 43, 50,
55, 240, 442, 618, 619, 620,
662, 702, 787, 1023, 1107,
1141, 1155

தெய்வம் துணையாதல் 1024

தெய்வம் நோருதல் 619

தெய்வம் வகுத்த வகை 377

தெய்வ மகள் 918, 1081

தெரிதல் 634

தெரிமாண்டமிழ் 23

தெரியாமை 947

தெருட்சி 285

தெருண்ட வறிவினர் 787

தெளிதல் 506, 876

தெளிதல் - ஒருவன்கண்ணே
வினையை வைத்தல் 508

தெளிந்த நீர் 1065

தெளிந்தார் 1154

தெளிந்தார் படுமீழ்க்கு 510

தெளிந்தான்கண் ஐயுறவு
ஆகாது 510

தெளிந்திருத்தல் 930

தெளிந்திருப்பான் 628

தெளிந்து சொல்லல் 712

தெளிந்தோர் 747

தெளிய ஆராய்தல் 357

தெளியப்பட்டார் 052

தெளியப்படாதார் 510

தெளியப்படார் 506

தெளியப்படுதல் 353

தெளியப்படும் 501

தெளியப்படுவர் 503

தெளிய மாட்டார் 337

தெளியவறிதல் 1646

தெளிய வுணர்்தல் 1277

தெளியும் பொருட்கள் 509

தெளிவித்த சொல் 1154

தெளித்தல் 693, 929

தெளித்தல் முடியாது 929

தெளிவித்தல் வழித் தெளியா
திருத்தல் 1279

தெளிவித்த வழியுந் தெளியாள்
1319

தெளிவிற்கு எல்லை 510

தெளிவு 143, 464, 508, 513

தெற்றென்பது முதனிலையாக
வந்த வியங்கோள் 581

தெறல் 582

தெறுபொருள் 756

தென்திசை 43

தென்புலத்தார் 09 43, 44 1107

தென்புலத்தார் கடன் 07

தென்றல் 1160

தென்னம் பொருப்பன் 23

தேக்கின்றுய்மை 942

தேசம் 567

தேசிகர் 346, 356

தேடற்றுன்பம் 412

தேடுதல் 341

தேய்த்தல் 885

தேய்தல் 96, 327, 811, 1117

தேய இயற்கை அ. உ. பா.

தேயங்கள் 738

தேயத்தது 781

தேயம் 733, 753, 1170

தேயமறிந்து சென்று கொண்டு
வந்து தந்துநல்குவித்த கனவு
1214

தேயமிடையிட்டவை 393

தேயமுறை 781

தேயவண்மை 1185

தேயும் 888

தேர் 600, 768, 1032

தேர்கள் 496

தேவகுலம் 111

தேவர் 18, 43, 50, 62, 75, 276,
290, 328, 351, 413, 662, 905,
1073

தேவர் கடன் 07

தேவர் கோட்டம் 600
 தேவர் செல்வம் 363
 தேவரின் மிக்கான் 260
 தேவருலகம் 121 213, 240
 தேவரோடொப்பர் 413
 தேவன் 86
 தேற்றம் 1108
 தேற்றாமை 289
 தேற்றாமை - தன்வினையாய்
 நின்றது 187
 தேற்றுதற்குரியவர் 245
 தேற்றேகாரம் 40, 261, 505;
 1101
 தேறப்படல் 589
 தேறப்படுதல் 584 688, 766
 தேறாமை 884
 தேறிய பொருள் 245
 தேறும் பொருள் 509
 தேன் 944, 1121
 தேனும் நெய்யும் தம்முள் அள
 வொத்து நஞ்சாதல் 944
 தொக்கு 490
 தொகுத்துக் கூறப்பட்டது 714
 தொகுத்துக் கூறப்பட்டன 140,
 800 910, 950
 தொகுத்துக் கூறப்படல் 393
 தொகுத்துக் கூறல் 240, 632
 தொகுத்துக்கொண்டு நின்றல்
 099
 தொகுத்துச் சொல்லல் 685
 தொகுத்து விலக்குகின்றார் 021
 தொகுதி 950
 தொகுவார் 475
 தொகை 632, 662
 தொட்டதுணையானே மனச்
 செவ்வியழிவதாய் மலர் 1289
 தொட்டு எண்ணுதல் 1261
 தொடக்கம் 479, 749, 949
 தொடங்காதொழிக 491
 தொடங்கி வைத்தல் 467
 தொடங்குகின்றமை 362

தொடங்குதல் 464
 தொடங்குமுபாயம் 631
 தொடர்ச்சி 73
 தொடர்தல் 655
 தொடர்ப்பாடு உளவாதல் 345
 தொடர்பு 025, 587, 757, 771,
 882, 1293
 தொடர்புடையார் 08, 74
 தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக
 எல்லாவுயிர்கள் மேலுஞ்
 செல்வதாகிய கருணை 025
 தொடலைக் குறுந்தொடி 1135
 தொடி 1279, 1236
 தொடியை நோக்குதல் 1279
 தொடை 522, 524
 தொடை நோக்கி மெலிந்து
 நின்றது 352
 தொடையின்பம் 1058
 தொடை விடைகள் 118
 தொல்காப்பியனார் 1043
 தொல்லையோரது துணிவு 871
 தொல்லோர் 08, 991, 1043
 தொல்லோர் அடிப்பட வழங்கி
 வந்தது 865
 தொலைவன்மை 779
 தொலைவில் துணை 815
 தொலைவு 075, 806
 தொழில் 61, 215, 306, 307,
 327, 375, 394, 445, 471,
 538, 545, 549, 555, 578,
 582, 648, 706, 710, 731,
 748, 788, 833, 865, 888,
 936, 938, 954, 997, 1000,
 1005, 1031, 1058, 1080,
 1114, 1171, 1180, 1251,
 1252, 1301
 தொழில்கள் 057, 091, 139, 315,
 452, 941 1031, 1079
 தொழில் பற்றி வந்த ஐயநிலை
 உவமம் 1085
 தொழில் மேனின்றன 1079
 தொழிலில்லாதார் 641

தொழிலின்கண்ணேயாடல்
1252

தொழிலுவம் 15, 273, 274,
490, 576, 650, 691, 763,
788, 1000 1076, 1105, 1107,

தொழிலொப்புமையுண்மை 821

தொழிற்பாகுபாடுகள் 972

தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்

தோறும் யாக்கைதோறும்

வேறுபடுதல் 972

தொழிற்பெயர் 235, 554, 705,
720, 1149

தொழுத கை 828

தொழுதல் 269, 1033

தொழுது எழுவான் 55

தொழும் 268

தொன்றுதொட்டு 937, 1122

தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
குடி 955

தொன்றுதொட்டு வருதல் 955

தோட்டி 24

தோடு 1105

தோண்டிய அளவு 396

தோண் மேனின்றது 1234

தோணி 1068

தோய்வர் 917

தோயாமை 917

தோயார் 914

தோல் 80, 1043

தோல்வி 936, 938, 986

தோலாது 158

தொழி 0110, 0114, 0115, 0115,

0122, 0128, 1099, 1107,

1108, 1113, 1120, 1125,

1126, 1129, 1140, 1141,

1146, 1147, 1150, 1151,

1152, 1156, 1158 - 1162,

1164, 1166, 1171, 1178,

1179, 1182, 1183, 1185,

1188, 1190, 1191, 1194,

1203, 1208 1209, 1223,

1231, 1235, 1251, 1257,

1262, 1265, 1272, 1275,

1276, 1279, 1280, 1281,

1283, 1284, 1288, 1295,

1301, 1312, 1313, 1314,

1321

தொழி இயற்பழித்தல் 1126

தொழி கூறியதைக் குறிப்பானி
கழந்தவாறு 1208

தொழிசேட்படுத்த வழி 1096

தொழியர் 1280

தொழியால் தெளிதல் 1280

தொழியால் தெளிவித்தல் 1275

தோள் 0124, 149, 906, 916,

1113, 1218, 1262

தோள்கள் 717, 906, 1105,

1106, 1234, 1235, 1277

தோள்கள் மெலிதல் 1236

தோற்றப் பொலிவு 684, 768

தோற்றம் 272, 331, 359, 479,
1059

தோற்றம் கேடுகளின்மை 358

தோற்றமுடையன 034

தோற்றல் 471

தோற்றவர் - எதிர்தலாற்றாது
சாய்ந்தவர் 1327

தோற்றுதல் 706

தோற்றுவாய் 040, 0101, 60, 1000

தோற்றுவிக்கும் 371

தோன்ற நிற்தல் 211

தோன்றல் 915

தோற்றாதொழிதல் 1119

தோன்றாமை 824

தோன்றியவாறு உரைத்தல்
501

தோன்றினானென்பாள் 1258

தோன்றுமென்பார் 828

நகத்தக்கதுடைத்து 1173

நகரி - கோட்டை 737

நகல் - மகிழ்தல் 860

நகுடன் 899

நகுதல் 784, 927

நகுதல் வகையர் 817

நகும் 271, 1040
 நகுவிப்பார் 818
 நகை 420, 824, 871, 1098,
 1140, 1274, 1281, 1301
 நகையாடல் 784
 நகையாடிச் சொல்லியது 1301
 நகையாடி நேர்வித்தவாறு 1301
 நகையுடைத்து 1249
 நகை விளைக்கும் 402, 1173
 நங்காதலர் 1192
 நங்காதலியள்ளள் 1308
 நச்சப்பட்ட காதலர் 1199
 நச்சப்படாதவன் 1008
 நச்சப்படுதல் இல்லாதவன் 1004
 நச்சுதல் 1263
 நச்சுமரம் 1008
 நசை 1043, 1263
 நஞ்சிடுவார் 550
 நஞ்சு 580, 944
 நஞ்சுண்பார் 926
 நட்கப்பட்டார் 081
 நட்கப்படாதார் 796
 நட்கப்படுவார் 796
 நட்க வேண்டுதல் 080
 நடட்டல் 791
 நடட்டவன் 788
 நடட்டார் 423, 607, 615, 679,
 752, 793, 795, 796, 802, 803,
 804, 805, 807, 808, 810, 813,
 826, 830, 877, 1009, 1061,
 1086, 1190
 நடட்டார்கண் தவிர்ப்பது 877
 நடட்டார் செய்த பிழை 808
 நடட்டார்மாட்டுச் செய்தல் 192
 நடட்டார்மாட்டுப் பிழையுள
 தாம் 081
 நடட்டாராவர் 810
 நடட்டாரை ஆக்குமாறு 337
 நடட்டோர் 580
 நட்பளவு 813
 நட்பாக்கல் 485
 நட்பாக்கிக் கோடல் 679

நட்பாகச் செய்து கொண்டொ
 முகம் இயல்பு 874
 நட்பாடல் 187
 நட்பாடுதல் 820
 நட்பாதல் 785
 நட்பாம் உரிமை 785
 நட்பாய் ஒழுகக் கருதுவர் 818
 நட்பாய இன்பஞ் செய்துபோந்
 தமாலை பகையாய்த் துன்
 பம் செய்தல் 1226
 நட்பாயினார் 1097
 நட்பாயொழுகுதல் 474
 நட்பாராய்தல் 082
 நட்பாவர் 809
 நட்பான் வரும் இன்பங்கள் 817
 நட்பிடை ஒழுக்குமாறு 830
 நட்பிற்கு அவயவம் 802
 நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை 789
 நட்பின் குற்றம் 839
 நட்பின் பயன் 784
 நட்பின் தீமை 813, 815
 நட்பின் மேல் வைத்துக் கூறி
 னார் 820
 நட்பின்றிப் போதல் 338
 நட்பினது இலக்கணம் 790
 நட்பினை எதிர்மறுத்தல் 084
 நட்பு 059, 079, 082, 083,
 084, 088, 76, 107, 118,
 304, 338, 381, 477, 643,
 661, 670, 759, 781, 782,
 783, 785, 786, 787, 788,
 789, 791, 793, 797, 799,
 801, 803, 803, 806, 807,
 809, 811, 812, 813, 816,
 817, 818, 819, 821, 822,
 823, 828, 829, 839, 850,
 858, 873, 874, 875, 882,
 891, 900, 920, 998, 1141,
 1165, 1224
 நட்புக்கள் 782, 1122
 நட்புக் கொள்தல் 795
 நட்புக் கொள்ளாதவன் 792

நட்புக் கோடல் 794, 895
 நட்புச் செய்தல் 784
 நட்புச் செய்தார் 908
 நட்பு வரம்பு 806
 நட்பு வேறுபடுதல் - பழைய
 பகையேயாதல் 822
 நட்பெல்லைகள் 796
 நடத்தல் 315
 நடந்து செல்ல வேண்டுதல்
 1170
 நடர் 046
 நடு - ஒருவன் பொருட்குப்
 பிறன் உரியனல்லன் என்னும்
 நடுவு 172
 நடுக்கம் 1223
 நடுக்கமெய்திப் பசந்து வந்த
 மாலை 1223
 நடுங்குஞர் - நடுங்கற்கேது
 வாய அஞர் 1085
 நடுங்கல் 680
 நடுங்க வருவதொரு துன்பம் 429
 நடுங்கு துயர் 1085
 நடுவண் 727
 நடுவல்லவற்றைச் செய்ய
 நினைத்தல் 116
 நடுவாக நின்றாராய்தல் 551
 நடுவு நிலைமை 111, 112, 114
 119, 120, 171
 நடுவு நிலைமைஇலர் 114
 நடுவு நிலைமையது சிறப்பு 111
 நடுவு நிலைமையன்மை 172
 நடுவு நிலைமையன்று 119
 நடுவு நிலைமையாதல் 561
 நடுவு நிலைமையான் வந்த
 செல்வம் 113
 நடுவு நிலைமையுடையர் 114,
 013
 நடுவு நிலைமையைப் பொருந்
 துதல் 541
 நடுவு நின்றல் 115, 116, 190,
 541
 நடுவு நின்றலை ஒழிதல் 113

நடை 282, 711, 712, 1014
 நண்பாதல் 74
 நண்பு 012, 74, 94, 111, 855
 நணித்தாதல் 353
 நணுகல் 743
 நணுகாது 227
 நணுகார் 766
 நணுகுதல் 820
 நத்தம் 235
 நத்து 235
 நந்தா விளக்கு 601, 753
 நந்திப்போம் 601
 நந்து 235
 நம்மாட்டன்புடையராகாதவர்
 1292
 நம்மாட்டு அருளுடையரன்மை
 1243
 நம்மை நினைந்து கடிதின் வரு
 வர் 1193
 நம்மைப் பிரிந்து போய நாள்
 கள் சுவரின் கணிழைத்த
 வற்றைத் தொட்டு எண்ணு
 தல் 1261
 நம்மை மறந்தாரை நாமும்
 மறக்கற்பாலம் என்றாட்குச்
 சொல்லியது 1255, 1256
 நயக்கப்பட்டவரது நல்காமை
 1232
 நயந்தவர் 1181
 நயந்தவர்க்குப் பிரிவையுடம்
 படல் 1181
 நயப்பு 1121
 நயம் 783
 நயம் - ஈரம் 998
 நயன் 216, 994
 நயனிலவற்றினும் பயனில தீய
 197
 நயனிலனென்ப 193
 நரகம் 168, 243, 244, 352
 நரகர் 351
 நரக விசேடம் 121

நரி 500
 நரி அடுதற்கு ஏதுவாய் முடி
 தல் 500
 நரையிலமாயினமென்று உவத்
 தல் 399
 நல் ஆன் 746
 நல் ஒழுக்கதெறி 41
 நல்க வருவர் 1248
 நல்காமை 1181, 1190
 நல்குதல் 1156, 1219
 நல்குரவிலலை 1043
 நல்குரவிற் கூம்பல் 425
 நல்குரவின் கொடுமை 1045
 நல்குரவு 83, 94, 229, 270, 657,
 769, 934, 955, 963, 973,
 988, 1043, 1044, 1045, 1047,
 1048, 1061
 நல்குரவு கொடுத்தல் 936
 நல்குரவுடையான் 1047
 நல்குவர் 692, 1150
 நல்கூர்தல் 135, 235, 769
 நல்கூர்ந்த வழி 1064
 நல்கூர்ந்தார் 42, 395, 1046,
 1051, 1053
 நல்கூர்ந்தார்க் குளதாங் குற்றம்
 1049
 நல்கூர்ந்தான் 219
 நல்கூர்வார் 270
 நல்ல இயற்கை 1111
 நல்ல சொற்கள் 139
 நல்லதன் நலனும் தீயதன்
 தீமையுமில்லென்போர் 045
 நல்லது கூறுவார் 222
 நல்ல நீதி 860
 நல்ல தெறி 222
 நல்லராகுதல் -செற்றம் விடுதல்
 823
 நல்லவாகச் சொல்லுஞ் சொல்
 128
 நல்லவுந் தீயவுமாய சொற்கள்
 582
 நல்லவை 375, 719

நல்லவை நாடிச் சொல்லுதல்
 96
 நல்லவொழுக்கம் 138
 நல்லறிவாளர் வறுமை எய்து
 தல் 841
 நல்லறிவு 600, 796
 நல்லறிவுடைமை 861
 நல்லறிவுடையார் 844
 நல்லன் 453
 நல்லன 213, 322, 972, 981
 நல்லன - மனங்குற்றங் கெடுப்
 பன 823
 நல்லன எய்தி இன்புறுதல் 98
 நல்லன செய்தல் 905
 நல்லன செய்தலறியாமை 842
 நல்லாண்மை 1026, 1133, 1134
 நல்லார் 720, 903, 905
 நல்லார் தொடர்கை 450
 நல்லாரிருந்தவவை 719, 728
 729
 நல்லாரைக் கெடுத்தல் 408
 நல்லாள் 924, 1040
 நல்லாளுடைமை 747
 நல்லி 1019
 நல்லினஞ்சேர்தல் 459
 நல்லினம் 456, 459, 460, 934
 நல்லுலகு 42
 நல்லையென்னும் குறிப்பிற்று
 1247
 நல்லொழுக்கங்காண்டல் 394
 நல்லோர் 107, 123, 203, 238,
 457, 596 904, 922
 நல்லோன் 392
 நல்வழிப்பாடு 431
 நல்வழியொழுகல் 394
 நல்விருந்தினர் 905
 நல்விருந்து 86
 நல்வினை 5, 33, 38, 40, 62, 63,
 115, 209, 285, 332 335, 379,
 458, 842, 915, 934, 937,
 1000, 1191

நல்வினை தீவினைக்குற்ற
 வினைவுகள் 286
 நல்வினைப்பயன் 359
 நல்வினையின்மை 1194
 நல்வினையுடையனாதல் 455
 நலத்தகை நல்லவர் 1305
 நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக்
 குறைந்து நின்றது 149
 நலம் 916, 982, 1007, 1019,
 1178
 நலம் - புகழ் புண்ணியங்கள்
 960
 நலம் பாராட்டுதல் 1178
 நலம் புனைந்துரைத்தல் 0113
 நலம் 0113
 நலனுடைமை 960
 நலனுடையன் 958
 நலிய வருதல் 250
 நலியாது நின்றல் 271
 நலிவார் 1077
 நலிவார்க்கு எல்லாங் கொடுப்
 பர் 1077
 நலிவில்லாத பலபடையிருப்பு
 491
 நலிவின்மை 492
 நலிவின்றி இருத்தல் 744
 நலிவு 271, 491 512, 550, 875,
 1244
 நலிவுபடாமற் காத்தல் 387
 நலிவு பொறுக்க மாட்டா
 தொழுகுதல் 271
 நலியம் 1030
 நவை 787
 நள்ளாரையுக்குமாறு 337
 நள்ளாவிடல் 912
 நற்குடி 602
 நற்குணங்கள் 62, 746, 937,
 957, 1305, 1311
 நற்குண நற்செய்கை 205
 நற்குணம் 039, 098, 51, 52, 53,
 56, 60, 62, 194, 783, 851,
 968

நற்குணமில்லார் 811
 நற்சிந்தை 33
 நற்செய்கை 039, 51, 56, 60
 நற்செயல் 33, 51, 52, 53
 நற்சொல் 642
 நற்பொருள் 808
 நற்றவம் 731
 நற்றாள் 2
 நற்றிறம் 1184
 நறவு 1090
 நறுநாற்றம் 1113
 நறுமலர் 1231
 நன்கு கற்றார் 722
 நன்குடைமை 513
 நன்கு மதிக்க 702
 நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல்
 906
 நன்கு மதிக்கப்பட்டேம் 699
 நன்கு மதிக்கப்படுதி 1194
 நன்கு மதிக்கப்படுவார் 1027
 நன்கு மதிக்கப்படுவான் 281
 நன்கு மதிக்கற்பாடழிதல் 406
 நன்கு மதிக்கற்பாடு 195
 நன்கு மதிக்கும் மயக்கம் 844
 நன்கு மதித்தல் 441, 684, 1057
 நன்கு மதிப்பு 684
 நன்பொருள் 171
 நன்மக்கட்குச் சிறப்பு 1012
 நன்மக்கள் 63, 114, 993, 997
 நன்மக்கள் நாண் 1011
 நன்மக்களது உண்மையும்
 இன்மையும் 114
 நன்மக்களைப் பெறுதல் 07
 நன்மை 51, 56, 60, 67, 109,
 113, 128, 149, 226, 292,
 323, 326, 530, 615, 712,
 715, 752, 791, 826, 827,
 855, 959, 1072
 நன்மைக்கண்ணே நின்றலை
 யுடையராதல் 1189
 நன்மைக்கு ஏது 534
 நன்மைக் குணம் 1013

நன்மைக் குறிப்பு 1098
 நன்மை கடலினும் பெரிது 103
 நன்மை செய்தல் 827
 நன்மை செய்தவர் 109
 நன்மை பயக்குஞ் சொற்கள் 826
 நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறல் 292
 நன்மை பயக்கும்வழிப் பொய்யும் மெய் 323
 நன்மை பயத்தல் 113, 161
 நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறல் 292
 நன்மை பயவாதயிற் பொய்யும்மை 292
 நன்மை பயவாமை 113
 நன்மை பயவா வினைகள் 439
 நன்மையறிவார் 427
 நன்மையில்லை 538
 நன்மையின்மை 804, 904
 நன்மையிங்கிய மானம் 432
 நன்மையுடையர் 410
 நன்மையைப் பயப்பவன் 685
 நன்றல்லது 109
 நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறம் 109
 நன்றாதலில்லை 177
 'நன்றாய் ஞானங் கடந்து போய் நல்வித்திரிய மெல்லாமீர்த் தொன்றாக் கிடந்த வரும் பெரும்பா ழுலப் வதனை யுணர்ந் துணர்ந்து சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றாலன்றே யப்போதே வீடு மதுவே வீடு வீடாமே ' 370
 நன்றாய வாணிகப் 120
 நன்றாற்றல் 90
 நன்றான உபாயம் 459
 நன்றி 012, 780, 994
 நன்றி செய்தார் 012, 107

நன்றியில்லாதது 1010
 நன்று 235, 259, 297, 323, 715, 811, 815, 816, 946, 967, 1029, 1038, 1061
 நன்று செய்யத் தீங்கு விளைதல் 1275
 நன்றென்பார் 297
 நன்றென்றது 223
 நன்றென உணரார் 1255
 நன்னிலையாராதல் 1189
 நன்னுதலான் 908
 நன்னெஞ்சு 1248
 நன்னெறி 045, 324, 350, 716, 766, 787, 991, 992
 நன்னெறிக்கண் சேறல் 342
 நனவின்கண் கண்டு நுகர்ந்த இன்பம் 1215
 நனவின்கண் நம்மை நீத்தார் 1220
 நனவின்கண் நினைவு மிகுதி 0122
 நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாத கொடியவர் 1217
 நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாதார் 1213, 1214
 நனவின்கண் வந்து நல்காத காதலர் 1219
 நனவு 0122 819, 1213, 1214, 1215, 1217, 1220
 நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி 1216
 நனி நல்லர் 403
 நனி நாகரிகர் 580
 நனை கவுள் 678
 நனைந்த கபோலத்தினை யுடைய யானை 678
 நா 94, 127, 335, 1066, 1101
 நாகம் 763
 நாகரிகம் 580
 நாட்கள் 1169

நாட்டது இலக்கணம் 736
 நாட்டிற்கு அழகு 738
 நாட்டின்கண் நிகழும் குற்றம் 560
 நாட்டுப்படை 762
 நாட வேண்டுமவை - கருமங் களிற் செய்வன தவிர்வன 833
 நாடாச் சிறப்பு 74
 நாடாமை 833
 நாடு 074, 076, 385, 680, 703, 733 737, 739, 740, 762, 897
 நாடுதல் 739
 நாடுதற்பயன் 948
 நாடோறும் தேய்ந்து வருதல் 839
 நாண் 314, 502, 564, 902, 903, 924, 952, 983, 1011, 1013, 1016, 1083, 1114, 1132, 1133, 1134, 1151, 1183, 1241, 1251, 1271, 1272, 1297, 1298, 1311
 நாண் - இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை 502
 - இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது 1133
 - எஞ்ஞான்றுங் கூடியொழு கினும் அஞ்ஞான்று கண் டார் போன்றொடுங்குதல் 1297
 - பரத்தையர் தோய்தல் மாஃபைத் தோற்றற்கு நாணுதல் 1257
 - பழிபாவங்களின் மடங்குதல் 951
 நாண் கேடு பயக்கும் 1011
 நாண் சிதையாமற் பொருட்டு உயிர் நீத்தல் 1017
 நாண் தடுத்தலின் அச்செலவு ஒழிவாள் சொல்லியது 1247, 1248, 1249
 நாண் துறவு உரைத்தல் 0114

நாண் வரை நில்லாதிருத்தல் 1161
 நாண் விடமாட்டாமை 1247
 நாணத் தக்க பழி 1018
 நாணம் 1083, 1125
 நாண வேண்டுமவை 833
 நாணழிதல் 923
 நாணழிவு 1019
 நாணுகிய தாழ் 1251
 நாணாமை 833, 1018
 நாணால் அவன் அது சொல் லாளாய வழி அவன் தோழி க்குச் சொல்லியது 12172, 1275
 நாணி இறைஞ்சுதல் 1093
 நாணிக் கல்லாதவர் 395
 நாணிய நறுமலர் 1231
 நாணியிறைஞ்சுதல் 1092
 நாணில்லாத மக்கள் 1020
 நாணில்லாத மக்களியக்கம் 1020
 நாணில்லாரதிழிவு 1020
 நாணின்மை 907, 1019, 1288
 நாணினை திலக்கணம் 1011
 நாணினைது சிறப்பு 1017
 நாணினைலும் மகிழ்ச்சியினாலு மறிதல் 1094
 நாணினைத் தாரா நின்றது 1162
 நாணுக்கு உறைவிடம் 1015
 நாணுக்கு ஏலாது 1161
 நாணுடை மகளிர்க்கியல்பு 1087
 நாணுடைமை 1012, 1014
 நாணுடைய நுமக்கு அது முடி யாதென மடல் விலக்கலுற் றாட்டுச் சொல்லியது 1132
 நாணுடைய பாவையியக்கம் 1020
 நாணுடையர் செயலன்மை 1205
 நாணுடையவர் 1132
 நாணுடையவன் 502

நாணுடையன் 960
 நாணுத்தரும் 1162
 நாணுத் துறந்தவழி நிகழ்வது
 0115
 நாணுதல் 772, 902, 903, 1011
 நாணுதலுடையராந் தன்மை
 0102
 நாணும் நல்லாண்மையும் காம
 வெள்ளத்திற்குப் புணையா
 கலின் அதனால் அவை நீங்
 குவனவல்ல என்றாட்குச்
 சொல்லியது 1134
 நாணும் நல்லாண்மையுமாகிய
 புணைகள் 1134
 நாணும் நிறையுமழியாமை
 நியாற்றல் வேண்டும் என்ற
 தோழிக்குத் தலைமகள்
 சொல்லியது 1251
 நாணும் வகை 1149
 நாணுமாறு செய்தல் 313
 நாணுவர் 1015
 நாணுள்ள துணையும் நிறை
 யழியாது 1251
 நானேயன்றி நல்லாண்மையும்
 உடைமையின் முடியாதென்
 றாட்குச் சொல்லியது 1133
 நானோடிசையிலலாதானை
 அறஞ்சாராது 1018
 நாதமாத்திரை 1
 நாதலம் 641
 நாமங்கெடல் 350
 நாம நீர் 149
 நாரின்மை 958
 நால்வகை 0116
 நால்வகை உபாயம் 442, 483,
 538, 585
 நால்வகை நிலை அ. உ. பா.
 நால்வகைப் பிறப்பு 351
 நால்வகை வருணத்தார் 096
 நால்வகை வலி 048, 471
 நாலிரு வழக்கிற்றாபத பக்கம்
 26

நாவாய் 496, 600
 நாவால் உளதாய நலமென்
 விரிதல் 641
 நாவின் புலம் 389
 நாவினாற் சுட்டது 129
 நாவினாற் சுட்டவடு 129
 நாள் 334, 776, 808, 905, 1206,
 1261, 1269
 நாளுலத்தல் 605
 நாளுலந்தார் 605
 நாளெண்ணல் 1261
 நாற்கதி 286, 627
 நாற்றம் 27, 422, 650, 1274
 நாற்றமில்லாத பூ 650
 நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கும்
 029
 நான்கதிகாரத்துள் அடக்கப்
 பட்டது ஞான. தோ.
 நான்கன் உருபு 25, 1326
 நான்கன் தொகுதி 761
 நான்கனுருபு 1051, 1268
 நான்கனுருபு விகாரத்தால்
 தொக்கது 508
 நான்காவது ஏழாவது பொருட்
 கண் வந்தது 582
 நான்காவதும் இரண்டாவதும்
 ஏழாவதன்கண் வந்தது 859
 நான்காவது மூன்றன் பொருண்
 மைக்கண் வந்தது 1214
 நான்கின் வகை 953
 நான்கு உபாயம் 585
 நான்கு குணங்களையும் நிலை
 பெற உடையான் 513
 நான்கு குணம் 766
 நான்கு குணமும் இடைவிடாது
 நிற்பல் 382
 நான்கு குற்றம் 145
 நான்கு கூறு 477
 நான்கு பாட்டு 80, 150, 249,
 265, 269, 494, 519, 528,
 547, 556, 587, 594, 604,
 608, 630, 660, 697, 760,

767, 780, 796, 850, 939,
996, 1000
நான்கு பால் 306
நான்குமுடையவன் 502
நிகர் 7
நிகழ்கின்ற நோய் 949
நிகழ்த்துதல் 70
நிகழ்தல் 0129
நிகழ்த்தது கூறல் 291
நிகழ்த்தமை 1157
நிகழ்த்தன 583
நிகழ்த்தனவறிதல் 059, 060
நிகழ்த்தனவெல்லாம் உணர்த்
தல் 581
நிகழ்பொருளின் தொழில் 780
நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்
தின் மேனின்றது 1121
நிகழ்வது 015, 029, 031, 0115,
0118
நிகழ்வன 1122
நிகழ்வு 399, 461, 819
நிகழ்வு எதிர்வுகள் 394
நிகழ்வுழி 695
நிகழாதது கூறல் 292
நிச்ச நிரப்பு - நாடோறும் இர
வான் வருந்தித் தன்வயிறு
நிறைத்தல் 532
நிணம் 1260
நித்தம் 21, 244, 358
நித்தமாய உயிர் 338
நித்தியம் 18
நிதானம் 948, 1102
நிமித்த காரணம் 352 356
நிமித்தம் 361, 501
நியதி 038, 1023
நியமம் 26, 359
நியமிக்கப்பட்டன 40
நியமிக்கப்படல் 10
நியமிப்பார் 426, 1073
நியமிப்பாரில்லை 903
நியாயம் 725
நிரதிசய இன்பம் 353, 1103

நிரந்தரம் 1110
நிரப்பல் 229
நிரப்பான் வருந் துன்பங்கள்
1056
நிரப்பு 1049, 1060
நிரப்புதல் 229
நிரம்பாமை 370
நிரம்பிய ஒழுக்கம் 148
நிரம்புதல் 1022
- அறிய வேண்டுவன எல்லாம்
அறிதல் 401
நிரம்புதற்கு ஏதுவாய நூல்கள்
401
நிரயத்துள் அழுந்தும் 255
நிரயத் துன்பம் 538, 835, 936
நிரயம் 157, 255 835, 919
நிரல்படக் கோத்தல் - முன்
சொல்வனவும் அறிந்து அம்
முறையே வைத்தல் 648
நிரல்படச் சொல்லுதல் 664
நிரனிறை 45, 182, 926
நிரனிறைக்கேலாமை 926
நில்லாமை 333, 1004
நில உலகம் 102
நில எல்லை 234
நிலக்கிடக்கை 491
நிலக்குப் பொறை 572, 1003
நிலக்கென்பது செய்யுள் விகா
ரம் 570
நிலத்திற்குப் பாரம் 1003
நிலத்திற்குப் பாரமாதல் 572
நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய
தொரு நோய் 848
நிலத்திற்குப் பொறை 570
நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம்
570
நிலத்தின்கட் கிடந்து பின்
கண்டு எடுத்தது 756
நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்
கை 307
நிலத்தின்கண் ஓடும் கால்
வலிய நெடிய தேர்கள் 496

நிலத்தினதியல்பு 452
 நிலத்தினியியல்பு 959
 நிலத்தினை அறிதல் 050
 நிலத்தினை ஆளும் திருவுடையார் 383
 நிலத்தை நோக்குதல் 1094
 நிலத்தையறுதல் 307
 நிலத்தோடு நீர் கலந்தாற் போல ஒற்றுமையுடைய காதலர் 1323
 நில நலம் 738
 நில நீர்களது நன்மை 738
 நிலம் 28, 151, 189, 239, 281, 307, 452, 758, 898, 959, 1037, 1039, 1068, 1114, 1323
 நிலம் முழுதும் ஆளும் 544
 நிலமகள் 1040
 நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின் தொகுதி 355
 நிலமுழுதுமாண்டார் 606
 நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் 605
 நிலவரண் 742
 நிலவுலகம் 353
 நிலன் 545
 நிலை 014, 098, 325, 376, 954, 1116, 1297
 நிலை அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிற்பது 449
 நிலைக்களன் 1013
 நிலை கலங்கித் திரிதல் 1116
 நிலை குலையாத திண்மை 962
 நிலைத்திணை 355
 நிலை தளர்ந்து வீழ்தல் 716
 நிலை நிலலாமை 592
 நிலை நிற்கும் 946
 நிலைநிறுத்துதல் 592
 நிலை நிற்பது 592
 நிலைநின்ற உடைமை 592
 நிலைப்படா நீர் 495
 நிலைப்படை 737
 நிலைபெற்ற அறிவினையுடையார் 699

நிலைபெற்ற உயிர் 457
 நிலைபெற்ற ஊக்கம் 593
 நிலைபெற்ற செல்வம் 692
 நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் 249
 நிலைபெற்ற துணை 41
 நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் 404
 நிலைபெற்று நிற்பது 492
 நிலைபெறச் செய்தல் 1174
 நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறி 465
 நிலைபெறாது வருதல் 340
 நிலைபெறுதல் 449, 556
 நிலைபெறும் 288
 நிலைபேறு 571, 1141
 நிலைபேறுடைமை 431
 நிலைபேறுடைய உயிர் 190, 244, 318
 நிலைமை 470, 773, 1066
 நிலைமையனாமியல்பு 370
 நிலையாத செல்வம் 657
 நிலையாத யாக்கை 36
 நிலையாத பொருள் 88
 நிலையாமை ஞான, தோ. 034, 035, 331, 335, 337, 339, 340, 349, 366, 370, 503
 நிலையாமையுணர்ந்த துணை 345
 நிலையாமையை விதந்து கூறுதல் 331
 நிலையில்லாத இன்பம் 173
 நிலையில்லாதவியில்பு 333
 நிலையிற் தாழாமை 097
 நிலையிற்றிரியாமை 946
 நிலையின்மை 474, 1060
 நிலையின்றி மெலிதல் 96
 நிலையுடைய புகழ் 962
 நிலையுடைய வீரர் 770
 நிலையுதல் 034, 331, 993
 நிலையுதலிலவாந் தன்மை 034
 நிலைவேறுபட்டு வருதல் 034

நிலை வேறுபாடு 652
 நிழல் 208, 742, 881, 1309
 நிற்கல் 315, 562, 1019, 1036,
 1069, 1126
 நிழற்கணிசூத்த நீர் 1309
 நிற்கல் ஆற்றாமை 495
 நிறலாற்றாவிடம் 495
 நிறம் 277, 452, 706, 742, 1113
 நிற வேறுபாடு 0119
 நிறுத்தல் 1174
 நிறுத்தலுடைமை 097
 நிறை 57, 166, 974, 1132, 1138,
 1250, 1251, 1255, 1259,
 1258
 நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறி
 யில் நிறுத்தல் 57
 நிறை - மறை பிறரறியாமை'
 864
 நிறை அழியாதொழியுமோ 1258
 நிறைக்காவல் 57
 நிறைதல் 215
 நிறைதல் என்னும் இடத்து
 நிகழ்பொருளின் தொழில்
 இடத்தின் மேலின்றது 523
 நிறைதலில்லாத பேய்ப் பிறப்பு
 1002
 நிறைதற்கு ஏது 1001
 நிறைந்த அறிவு 1022
 நிறைந்த செல்வம் 963
 நிறைந்த பெருமை 416
 நிறைமொழி 28, 29
 நிறையழிதல் 1257, 1260
 நிறையழிவான் அறியாது
 கூடியதன் குற்றம் 1257
 நிறையழிவு 0127
 நிறையாகிய அரணையழிக்கும்
 தாணை 1258
 நிறையின்மை 1288
 நிறையுடைமை 1255
 நிறையுடையனல்லன் 864
 நிறையுடையேன் 1254
 நிறையென்னும் கதவு 1251
 நிறையெனப்படுவது மறை

பிறரறியாமை' 0126
 நின் கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழ
 கிழவா நின்றன ; நீயாற்றல்
 வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்
 தலைமகள் சொல்லியது
 1171, 1177
 நின் கண்கள் பேரழகழிகின்ற
 ரவாகவின் அழற்பாலை
 யல்லை யென்றாட்குச்
 சொல்லியது 1170
 நின்றவுடம்பு 330
 நின்றொழுகுதல் 444
 நின்னிற் பிரியேன் 1149, 1154
 நின்னுறு நோயை உரைக்க
 லுற்ற நெஞ்சு 1200
 நின்னுரைகேட்டல் 1237
 நினைக்கப்பட்டவாறு 169
 நினைக்கப்பட்டவாறு அறிக
 169
 நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்
 மல் தோன்றும் 1203
 நினைக்கப்படுதல் 693
 நினைக்கப்படும் 169
 நினைக்கற்பாலையல்லை 1262
 நினைத்ததுணரும் தெய்வத்
 தன்மை 702
 நினைத்த துணை 799
 நினைத்தபொழுதே கெடுவர்
 289
 நினைத்தல் 6, 9, 107, 289,
 1316
 நினைத்தல் மறவியின்றி அதன்
 கண்ணே முயறல் 540
 நினைத்தலுஞ் செய்தலாதல்
 289
 நினைத்தலும் செய்தலோடு
 ஒக்கும் 116
 நினைத்தலையுமறியேன் 1125
 நினைத்தற் காரணம் 1291
 நினைந்த துணை 264
 நினைந்தவர் புலம்பல் 0122
 நினைந்தழுதல் 1231

நினைந்து செய்வன 09
 நினைப்பர் 107
 நினைப்பார் 264
 நினைப்பார் போன்று நினையா
 ராகல் 1203
 நினையாமை 1242
 நினையான் 309
 நினையுமாறு நீங்குதல் 394
 நனைவு 037, 115, 1126, 1170,
 1291, 1293
 நீக்கப்பட்டது 291
 நீக்கம் 1112, 1123
 நீக்கல் 278, 1109
 நீக்கலாகாதவளவு 830
 நீக்கார் 1017
 நீக்கினர் 330
 நீக்குக 830
 நீக்குதல் 153
 நீக்குமாறு 442
 நீங்க நினைத்தல் 204
 நீங்கா அன்பினர் 544
 நீங்காத இடும்பை 653
 நீங்காத துன்பம் 508, 510
 நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத்
 தருதல் 1201
 நீங்காதார் 810
 நீங்காது நிலைநின்றல் 946
 நீங்காமை 154, 207, 931
 நீங்கார் 955
 நீங்கிப்போதல் 1124
 நீங்கிய காமத்தராய் பிரிந்து
 போயவர் 1264
 நீங்கினவளவு 189
 நீங்குதல் 341, 1330
 நீங்கும் 1135
 நீங்குவது 691
 நீங்குவர் 924
 நீங்குவார் 799
 நீசர் 241
 நீட்டித்தல் 668
 நீட்டித்துச் செய்தல் 672

நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பு
 505
 நீட்டிப்பு 671
 நீட்டிப்பு - செய்யுங்காலத்துச்
 செய்யாமை 671
 நீடுதல் 566
 நீடுதல் - நீட்டித்தல் 566
 நீடுநின்றல் 589
 நீடுவாழ்கவென்று உரையாடு
 வேம் 1312
 நீத்தல் 370
 நீத்தார் 23, 26, 325, 1220
 நீதி 194, 441, 850, 869, 874.
 994
 நீதி - உலகத்தோடு பொருந்து
 தல் 97
 நீதி நூல்கள் 040 570 581, 662
 683, 825, 865, 870, 871,
 872, 893
 நீதிநூல்கள் 632, 686
 நீதிநூல் துணிபு 829
 நீதிநூல் வழக்கு 641
 நீதிநூல் வழியொழுக்கல் 861
 நீதிநூலுடையார் 533, 538, 662
 நீதிநூற் கல்வி 686
 நீதிநூற் பொருள் 857
 நீதிநூன் முறைமையன்று 825
 நீதியல்லன 447
 நீதியல்லன செய்வித்தல் 431
 நீதியறியாதான் 870
 நீதியிலனென்பது 193
 நீதியோடுபடாத சொற்கள் 197
 நீதிவழுவா நிலைமை 322
 நீந்தப்படும் 1167
 நீந்திக் கடப்பர் 1164
 நீந்துதல் 1170
 நீந்தும் 1164
 நீப்பர் 1017
 நீப்பு 370
 நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்
 லையென்ற தோழியோடு
 புலந்துசொல்லியது 1188

நீயுமாற்றி நின் கண்களுந்
துயில்வனவாதல் வேண்டு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்
லியது 1179
நீயுமின்பமுற்றிலை 1222
நீர் 211, 281, 298, 452, 491,
742, 881, 929, 1038, 1066,
1093, 1121, 1147, 1161,
1177, 1309, 1323
நீர் அற்றுப்போதல் 1177
நீர்க்கடன் 42
நீர்கால் யாத்தல் 1038
நீர்தானின்ற திலத்தியல்பிற்றா
மாறு 1323
நீர் நிலை 744
நீர் நிலை நிற்கல் 027
நீர் நிறைதல் 215
நீர்ப்பூக்கள் 595
நீர்ப்பறவை 62
நீர் மல்குதல் 780
நீர்மிக்க துணையும் மலர்த்தாள்
நீளம் 595
நீர்மை 219, 221, 278, 596,
1143, 1319
நீர்மை - நீரின் தன்மை 195
நீர் வற்றிவிட்டன 1174
நீர்வாழ் உயிர் 17
நீர் வேட்கை 12
நீரரண் 742
நீராடுதல் 278
நீரிற் பலகால் மூழ்கல் 26
நீரின் மூழ்கிக் காட்டல் 278
நீரின்றன்மை 195
நீரிளவு 595
நீரினைச் சொரிதல் 718
நிருதவுகின்ற மேகங்கள் 211
நீலம் 1112
நீழல் 1034
நீளவிடல் 1302
நுகர் 289, 337
நுகர்க 1001
நுகர்ச்சி 343, 378, 1289, 1330

நுகர்தல் கள. தோ., 289, 343,
1006, 1064, 1263, 1294,
1327
நுகர்தற்கிடனாகியார் 1090-
நுகர்தற்குரியார் 1289
நுகர்ந்த இன்பத்திற்கேது 1305
நுகர்ந்த இன்பம் நினைந்து
ஆற்றாமை 1227
நுகர்வது 1005
நுகர்வன 219, 738, 1045
நுகர்வார் 720, 1103, 1306
நுகரக் கருதாய் 1294
நுகரப்படுதல் 1006
நுகரப்படும் பொருள்கள் 377,
1050
நுகரப்படுவன 0105, 692, 745
நுகரப்பெறாமை 219, 936
நுகராநின்று அடங்குதல் 124
நுகராமை 94, 100, 1159
நுகருஞ் செவ்வித்தன்று 1036
நுகப்பு 1115
நுட்பம் 636
நுடங்கிய இயல்பு 1098
நுண்கருவி - நோக்கு 710
நுண்ணறிவு 636, 710
நுண்ணறிவுடைமை 950
நுண்ணிதாக ஆராய்தல் 503
நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து அறி
தல் 417
நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடை
யர் அல்லாதார் 419
நுண்ணிய உடம்பு 315
நுண்ணியது 407
நுண்ணியதோர் காரணம் 0132
நுண்ணிய பொருள் 373
நுண்ணிய பொருள் காண
வரிது 424
நுண்ணியம் 710
நுண்ணியாரதவை 726
நுண்ணுடம்பு 345
நுண்ணுணர்வின்மை 270

‘நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை
யஃதுடைமை பண்ணப்
பணைத்த பெருஞ் செல்வம்’
270

நுண்ணுணர்வு 1110

நுண்ணுணர்வுடையோர் 643

நுண்மை 726

நுணுக்கம் 0132, 1311, 1312

நுதல் 0124, 1011, 1088, 1328

நுதலது சிறுமை 1088

நுதலினாய வருத்தம் 1088

நும்மோடு இயைபிலாத

வெம்மை 1318

நும்மோடு ஊடுதற்குரியமல்
லம் 1304

நுமக்கு 1067

நுமர் நும்மை நினைத்தலை
எம்மை மறைக்கலுற்றீர் 1318

நுவலா நுவற்சி 475

நுழைந்தது 1239

நுனிக்கொம்பர் 476

நூல் 2, 27, 373, 410, 441,
543, 581, 583, 726, 727,
743, 1273

நூல்கள் அ.உ.பா , 040, 49,
140, 175, 300, 392, 405, 407,
545, 560, 717, 724, 729, 823,
845 1110

நூல்கள் ஒதுதல் 834

நூல்களது துணிவு 21

‘நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்
குடை, தவ்வென்றைசைஇத்
தாழ்துளி மறைப்ப ’ 1144

நூல் கேட்டார் 643

நூல் கேளாதார் 643

நூல் நெறி 637

நூலறிவு 407, 636, 714

நூலறிவு இவ்வழிச் சிறப்பில
407

நூலார் 683

நூலோர் 322, 323, 361, 548,
658 662, 736, 739, 743, 773,
851, 941, 953, 981, 982, 991

நூலோர் ஓதிய உபாயம் 991

நூலோர் கடிந்த செயல் 832

நூலோர் சொல்வது 1083

நூலோர் துணிவு, 918

நூலோர் தொகுத்த அறங்கள்
323

நூலோரோடு ஆராய்தல் 541

நூழிலாட்டு 774

நூழைகள் 491

நூற்குரியர் 726

நூற்பொருள் 042, 418, 783

நூற்பொருள்கள் 716, 721

நூற்றினையிழத்தல் 932

நூனெறி 949

நெகிழ்த்தல் 1238

நெகிழ்ந்த இடன் 747

நெகிழ்ந்த நகுதல் 1098

நெகிழாமை 1108

நெஞ்சத்தால் விழையாதிருத்
தல் 1178

நெஞ்சத்தொளித்த குற்றம் 928

நெஞ்சந்துணையாகாமை 1299

நெஞ்சம் 116, 706, 910, 1072,
1250, 1259, 1299, 1300, 1310

நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்
லா நிலை 1300

நெஞ்சம் சென்றமைதல் 1081

நெஞ்சம் நிறையினில்லாது
அறைபோதல் 1259

நெஞ்சம் பிணித்தல் 1105

நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மை
91

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம்

நெஞ்சாலடக்கப்படும் என்

றாட்குச் சொல்லியது 1251

நெஞ்சின்கண்ணடக்கிய மறை
1180

நெஞ்சின்கண் நிற்கல் 1208
 நெஞ்சினைக் காக்க 281
 நெஞ்சினையுடையார் 917
 நெஞ்சு 0125, 0130, 0131 45, 243,
 272, 276, 282, 288, 329,
 765, 786, 917, 1053, 1112,
 1200, 1204, 1205, 1210,
 1218, 1237, 1241, 1242,
 1243, 1244, 1245, 1246,
 1247, 1249, 1252, 1264
 1284, 1291, 1292, 1293,
 1294, 1296, 1297, 1305
 நெஞ்சு அறைபோகல் 1284
 நெஞ்சு ஊடமறந்து கூடுதற்
 கண் செல்லல் 1284
 நெஞ்சு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத
 இடும்பையை உடைத்தா
 யிற்று 1295
 நெஞ்சு ஒத்தல் 765
 நெஞ்சு கரியாதல் 293
 நெஞ்சு கலத்தல் 523
 நெஞ்சு கலப்பு 523
 நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்க 281
 நெஞ்சு குற்றத்தது 272
 நெஞ்சு கூடற்கண் செல்லல்
 1284
 நெஞ்சு தாழும் 272
 நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதல்
 564
 நெஞ்சு மயங்குதல் 1081
 நெஞ்சுவத்தல் 92
 நெஞ்சுவந்தீதல் 842
 நெஞ்சு விடாதுறைகின்ற
 காதலர் 1812
 நெஞ்சையிகழ்தல் 1112
 நெஞ்சொடு கிளத்தல் 0126
 நெஞ்சொடு கிளந்தமை 0126
 நெஞ்சொடு செய்திறனறியாது
 சொல்லுதல் 0125
 நெஞ்சொற்றுமைப்படுதல் 589
 நெடிது 208, 215, 943
 நெடிது நில்லா 951

நெடிதுய்க்குமாறு 943
 நெடிய 1169
 நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்
 குல்கள் 1169
 நெடுங்காலம் 255, 342, 562,
 578, 660, 754, 756, 943
 நெடுங்காலம் கொண்டு செலுத்
 துநெறி 943
 நெடுங்காலம் நிற்பதாய பாவம்
 275
 நெடுஞ்செல்வம் 566
 நெடுஞ்சேண் 290
 நெடுந்தகாய் 144
 நெடுமை 605
 நெடுமையாகிய காலப் பண்பு
 அதன்கணிகழ்வதாய செயல்
 மேனின்றது 605
 நெடுமொழி வஞ்சி 771
 நெய் 259, 944 1148
 நெய்தற் பறை 1115
 நெய்யால் எரியையவித்து
 மென்று கருதுதலோடொக்
 கும் 1148
 நெய்யுடை அடிசில் 64
 நெரிப்பது 1077
 நெருக்குதல் 1078
 நெருங்கிச் சொல்லும் அளவி
 னர் 447
 நெருங்கிய வளைகளையுடை
 யார் 1275
 நெருங்கி வரும் இருள் 1186
 நெருங்குதல் 1188
 நெருஞ்சிப் பழம் 1120
 நெருநல் 336, 1048
 நெருநற்றுச் செய்த தலையளி
 1278
 நெருநற்றும் கொன்றது 1048
 நெருப்பினிடையே கிடந்துறங்
 கல் 1048
 நெருப்பினும் நிரப்புக் கொடிது
 1049
 நெருப்பு 306, 602, 1049

நெல் 1034
 நெல்லிக்கனி 100
 நெல்லெட்டாடல் 401
 நெறி அ.உ பா , 41, 46, 75,
 123, 242, 286, 324, 477,
 583, 760, 932, 1065, 1190
 நெறி நிற்கல் 6
 நெறியல்லதனைச் சால்புடை
 யார் செய்யார் 1064
 நெறியல்லா நெறி 448
 நெறியள்வு 478
 நெறியாய முயற்சி 1063
 நெறியின் பயன் 73
 நெறியினிங்க விடாமை 447
 நெறியினிங்கிய செய்தார் 016
 நெறியைக் கடந்தார் 159
 நெறித்தகம் 18
 நொதுமல் 012, 059, 088, 74,
 94, 111, 118
 நொதுமல் தன்மை 812
 நொதுமலர் 752, 1096, 1097
 நொதுமலாக்கற்பாலது 876
 நொந்தது 877
 நொந்தவன் 468
 நொந்தார் 1308
 நொய்மைச் சிறப்பு 475
 நோக்கப்படும் 1047
 நோக்கம் 710
 நோக்கல் 1264
 நோக்காலொத்தல் - காதல்
 நோக்கினவாதல் 1100
 நோக்கியென்பது சொல்லெச்
 சம் 1095
 நோக்கி வாழ்தல் - இன்றி
 யமையாமை 542
 நோக்கிற்கு எதிர்நோக்குதல்
 1082
 நோக்கின்றிலர் 660
 நோக்கினாய வருத்தம் 1082
 நோக்கினால் அறிதல் 1091
 நோக்கினாள் என்பதற்கு என்
 னால் நோக்கப்பட்டாள்

என்று உரைப்பாருமுளர்
 1082
 நோக்கினாலும் நாணினாலும்
 அறிதல் 1093
 நோக்கினர் 1320
 நோக்கு 709, 775, 1091, 1152
 நோக்குடைத்தாதல் 643
 நோக்குதல் 454, 924
 நோக்குதற்ஹொழில் 1099
 நோக்குவனவல்ல 211
 நோக்கு வேறுபாடு - வெறுத்த
 நோக்கமும் உவந்த நோக்க
 மும் 709
 'நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி'
 1074
 நோதல் 1309
 நோம் 1238
 நோய் 41, 48, 359, 393, 429,
 481, 734, 780, 848, 853,
 881, 944, 946, 947, 948,
 1006, 1091, 1227, 1229,
 1241, 1243, 1266
 நோய் உடம்பு 330
 நோய் கண்டஞ்சாமை 950
 நோய்கள் 340, 575
 நோய்கள் எல்லையற வளரும்
 947
 நோய் செய்தவர்க்குரைக்க
 1162
 நோய் செய்யுநோக்கு - அவன்
 மனத்தினாய காமக் குறிப்
 பினை வெளிப்படுக்கின்ற
 நோக்கு 1091
 நோய் நாணிற்ருத் தலைமாறா
 யிற்று 1183
 நோய் நிலையுணர்த்தல்
 வன்மை 950
 நோய் மூவகை 941
 நோயில்லார் 1056
 நோயின் காரணம் ஆராய்ந்து
 தெளிதல் 948
 நோயின்மை 738

நோயினையும் வாயினையும்
 ஐயமறத் துணிதல் 489
 நோயும் காமமும் 412
 நோயென்பது சாதியொருமை
 360
 நோயைப் பிறரறிதல் நாணி
 மறையா நின்றேன் 1161
 நோலாமைக்கு ஏது 150
 நோவற்பாடையல்லை 1218
 நோவறியாள் 1308
 நோவா நிற்பர் 1219
 நோவா நின்றேன் 1235
 நோவார் 1219
 நோவினையறியும் அன்புடை
 யார் 1308
 நோவு 877, 1308
 நோற்பார் 270
 நோற்றல் 160
 நோன்பு 344
 நோன்மை 358
 பஃறிறம் 332
 பகடு 624
 பகல் 1185
 பகல் இரவுகளின் செலவும்
 வரவும் 1185
 பகல் பொழுது 999, 1227
 பகலுமிரவுந் தம்முள்ளே விரவு
 தல் 1222
 பகற்குறி 1115, 1124
 பகற்பொழுது 0123, 481
 பகுத்தல் 44, 672, 1107
 பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணல்
 322
 பகுத்துண்டல் 45, 227, 322
 பகுதி 27, 111, 570, 663, 672,
 680, 949
 பகுதிக் குணம் 851
 பகுதிப் படுதல் 556
 பகுதிப்பாடு 941
 பகுதிப் பொருள் விகுதி
 221, 235, 435, 637,
 1249

பகுதிப் பொருள் விகுதி -
 கடைத்து மென்புழி, து. 637
 பகுதியஞ்சும் வினை 568
 பகுதியஞ்சுவது 057
 பகுதியோடு பொருந்துதல் 950
 பகுப்பார் 632
 பகை 012, 059, 084, 088, 089,
 091, 74, 94, 111, 118, 137,
 146, 180, 264, 309, 460, 472,
 485, 524, 569, 643, 674, 723,
 727, 733, 734, 753, 761, 768,
 871, 872, 873, 874, 875, 879,
 882, 1226,
 பகைக்கு எளியனாதல் 583
 பகைகொண்டான் 474
 பகைகொள்வான் 475
 பகை கொள்ளல் 475
 பகைகோடற் குற்றம் 873
 பகைத்த அரசன் 474
 பகைத்தல் 861, 870
 பகைத்த வீரர் 906
 பகைத்திறந்தெறுதல் 384
 பகைப்படை 762
 பகைப்பர் 880
 பகைமாட்சி 088, 861
 பகைமுகத்தால் கூறிய
 தொடங்கினார் 084
 பகைமேற் செல்லாதிருத்தல் 485
 பகைமேற் செல்வான் 050, 051,
 476
 பகைமேற்சென்ற அரசர் 492
 பகைமேற்சேறல் 480
 பகைமை 056, 083, 76,
 488, 643, 709, 792, 816, 829,
 854, 866, 867, 886, 995, 998,
 1165
 பகைமை மறைத்தல் 825
 பகைமையெழிக்கும் கருவி 985
 பகைமையொழியும் வகை 488
 பகைமை வளர்தல் 852
 பகையது திறம் 088
 பகையழித்தல் 054

பகையாக்கல் 399, 485
 பகையாதெதிர்தலையொழிக 851
 பகையாய்க் கெடுப்பார் 448
 பகையாவரென்பது 187
 பகையிடத்தாக்குந்திறம் 088
 பகையின்மை 087; 527, 869
 பகையின்றியுமழியும் 863
 பகையெச்சம் 674
 பகையெவன்கொல் 1225
 பகையை மாட்சிப்படுத்தல் 087
 பகையை வெல்லக் கருதுமரசர் 489
 பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப்-
 படுவார் 385
 பகையோடொத்தல் 091
 பகையோடு கூடுதல் 530
 பகைவர் 075, 59, 162, 165,
 385, 387, 434, 442, 445,
 465, 466, 487, 488, 493,
 495, 512, 531, 535, 548,
 584, 599, 608, 630, 636,
 663, 671, 679, 721, 742
 744, 749, 752, 756, 759,
 766, 768, 773, 775, 781,
 810, 817, 823, 826 827,
 828, 829, 830, 843, 863,
 865, 867-859, 877, 878,
 882, 895, 921, 933, 985,
 1088
 பகைவர் அரணின் புறத்திறுப்
 பார் 494
 பகை வர்க்கம் 044
 பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத
 உள் அரண் 421
 பகைவர்க்குத் துணையாயி
 னார் 633
 பகைவர்கண் தவிர்வது 877
 பகைவர் கைப்பட்டுக் கீழாய்
 விடுதல் 508
 பகைவர் செய்யும் துன்பங்கள்
 446
 பகைவர் சொற்கள் 826

பகைவர் தோற்பர் 494
 பகைவர்பால் செல்லும் 933
 பகைவர் மனந்திருந்துதல் 823
 பகைவர் மென்மை காட்டித்
 தொழலும் அழலும் 828
 பகைவர்மேற் செல்லுதல் 465
 பகைவர் வெற்றி கொள்ளும்
 எண்ணத்தை இழத்தல் 494
 பகைவரதிகல் 481
 பகைவராதல் 869
 பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்
 படல் 510
 பகைவரான் வருந்துன்பங்கள்
 817
 பகைவரானழிவர் 616
 பகைவரிடங்கள் 496
 பகைவரை அடர்த்தல் 531
 பகைவரை அழித்தல் 385
 பகைவரைச் சார்தலாகா
 இடன் 500
 பகைவரை முற்றுதல் 491
 பகைவன் 876
 பகைவீர் 771
 பகைவேந்தர் 686
 பசக்கற் பாலையல்லை 1188,
 1265
 பசத்தல் 1181
 பசந்த என் இயல்பு 1181
 பசந்தது 1238
 பசந்தான் என்று பழிகுவது
 1188
 பசந்திலன் 1240
 பசப்பனாய் பருவரல் 1197
 பசப்பு 1182, 1184, 1185, 1189,
 1187, 1190, 1239
 பசப்பு - பிரிவாற்றாமையான்
 வருவதோர் நிற வேறுபாடு
 0119
 பசப்புற்றாள் 1190
 பசப்புற்று வருந்தியாள் 0120
 பசப்புறுதல் 0119
 பசப்புறுதலானாயவருத்தம் 0119

பசப்புறு பருவரல் 0119, 0120
 பசப்பெய்தல் 1232
 பசலை 1183
 பசி 12 13, 41, 48, 226, 227,
 322, 656, 734 1002
 பசித்தல் வினை 944
 பசித்துண்ணும் வழி மிகவுண்
 ணலுமாய் இன்சுவைத்து
 மாம் 1326
 பசிதீர்ப்பாரற்றல் நன்று 225
 பசிப்பிணி 227
 பசிமிகுதல் 942
 பசியபொன்னாற் செய்த
 தொடி 1234
 பசிய மட்கலம் 660
 பசியா நிற்பர் 837
 பசியை ஈகையால் ஒழிப்பா
 ரதுவலி 225
 பசு 273, 512, 550
 பசுக்காவல் 512
 பசுமட்கலம் 755
 பஞ்சக்கிலேசம் 38
 பஞ்சத்துய் 360
 பஞ்சபூத பரிணாமம் 972
 பட்டடை 821
 பட்டடையாக உபசரித்தல் 821
 பட்டி முதலியவற்றான் அழிவு
 எய்தாமல் காத்தல் 1038
 பட்டு 1079
 படர்க்கை ஒருமை 205
 படர்மிகுதி 0120, 0121, 1197
 படர்மெலிந்திரங்கல் 0118
 படரான் மெலிந்திரங்கல் 0117
 படாமுலை 1087
 படிவம் 586
 படிற்றொழுக்கம் 271
 படிநின்மை 91
 படை 079 381, 385, 466, 595,
 614, 661, 670, 671, 762,
 764, 765, 772, 861, 868,
 873, 874, 878, 886, 891,
 897, 900, 921, 1228, 1258

படைக்கப்படுவன 917
 படைக்கலம் 759, 828, 1324
 படைக்கலம் பயிற்றல் 384
 படைக்கலமென்றது - வணக்
 கத்தையும் பணிமொழியை
 யும் 1324
 படைக்கு அரண் 766
 படைக்கும் ஆற்றல் 837, 902,
 1000
 படைத்தகை 768
 படைத்தகை யின்மை 770
 படைத்தணிதல் 1089
 படைத்தல் 1079
 படைத்தல் அரிது 1079
 படைத்தலைவர் 770
 படைத்தற்கும் கருவியுடைய
 ரன்மை 430
 படைத்தார் 377
 படைப்புக் காலம் 43, 955
 படைப்பெருமை 498
 படைமாட்சி 077
 படையது மறமிகுதி 078
 படையாதார் 377
 படையின் போர் 767
 படையினது இலக்கணம் 767
 படையினது நன்மை 077
 படை வகுப்பு 767
 பண் 573
 பண்கள் - இடை வண்ணம்
 573
 - கம்பிகம் 573
 - குடிலம் 573
 - தலிதல் 573
 - தூற்று மூன்று 573
 - பண்ணல் - எட்டு 573
 - பெருவண்ணம் 573
 - மிடற்றின்கண் எடுத்தல்
 573
 - வனப்பு வண்ணம் 573
 - யாழின்கண் வர்த்தல் -
 எட்டு 573
 பண்டங்கள் 756

பண்டு 1131, 1133, 1185
 பண்டுள்ளன 1133
 பண்டே பயின்றது 1293
 பண்டை 955, 1160
 பண்டையிற் சிறப்பு 1152
 பண்டையின் நெடியவாய்க்
 கொடியவாகா நின்றன 1169
 பண்டொருகாற் புலத்தல்
 1287
 பண்ணாற் பயனில்லாமை 573
 பண்பறிந்தாற்றாமை 469
 பண்பால் ஒத்தல் 277
 பண்பாற்றாமை 998
 பண்பி 168
 பண்பில்லாத மகளிர் 912
 பண்பில்லாதவர் 997, 1000
 பண்பில்லார் 996
 பண்பிலது 871
 பண்பின் தொழில் 478
 பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன
 978
 பண்பின்மை 851, 999
 பண்பினர் 579
 பண்பினீங்காதார் 810
 பண்பு 0102, 45, 62, 97, 100,
 168, 307, 452, 706, 810, 865,
 937, 993, 994, 995, 997,
 1114, 1181
 பண்பு - இனிமையும் மெய்ம்மை
 யும் முதலாய சொற்குணங்
 கள் 194
 பண்புடைமை 389, 681, 912,
 955, 991, 992
 பண்புடைய அரசன் 389
 பண்புடையராயொழுக்காமை
 998
 பண்புடையன் 681
 பண்புடையார் 996
 பண்புடையாராதற்குக் கார
 ணம் 992
 பண்புவமை 277, 1302

‘பண்பெனப்படுவது பாடறிந்
 தொழுகல்’ 0100
 பணிகோடல் 614
 பணிதல் 680, 960
 பணிந்த மொழி - பணியைப்
 புலப்படுத்திய மொழி 419
 பணிந்த மொழியினை உடைய
 ராதல் 419
 பணிந்துணர்த்தல் 1319
 பணிந்துணர்த்தும் நீர்மை 1319
 பணிமொழி-நம்மினுந் தான்
 அன்பு மிகுதியுடையனாகச்
 சொல்லுஞ் சொற்கள் 1258
 பணியப் படுவார் 960
 பணியாமை 808
 பணியாமை - தாழ்வு வாராமல்
 பழைய உயர்ச்சிக் கண்ணே
 நின்றல் 963
 பணிவு 801, 963
 பணிவு - இருக்கையெழுவும்
 எதிர்செலவும் 960
 பணிவுடைமை 95
 பணன் 743
 பணைத்து விளைதல் 1037
 பணைத்தெழா நின்றது 1264
 பத்தடுத்த கோடி - பத்தாகத்
 தொகுத்த கோடி 817
 பத்ததிகாரம் அங்க. தோ
 பத்துக் கோடி மடங்கு 817
 பத்து வகை இந்திரிய உணர்வு
 345
 பதணப் பரப்பு 745
 பதம் 651, 899
 பதாகை 768
 பதியிற் கலங்காத மீன்கள் 1116
 பதிற்று மடங்கு தீமை 450
 பதின் மூன்றதிகாரம் ஒழி தோ.
 பதினெட்டுப் பதம் அ. உ. பர.
 பதுமுகன் 771
 ‘பந்தெறிந்த வயா’ 0119
 பயக்கும் 97, 292

பயக்குறை 612
 பயத்தல் 161, 163, 302, 1325
 பயந்தாள் 656
 பயப்பது 871
 பயப்பன 660, 831
 பயம் 276
 பயமில் 728
 பயமின்று 354
 பயவாது 292
 பயவாமை 80, 354, 816, 826,
 1330
 பயன் ஞான.தோ., 032, 14,
 21, 28, 37, 38, 45, 46, 50,
 133, 216, 240, 251, 262,
 265, 272, 283, 284, 297,
 315, 360, 370, 390, 569,
 574, 583, 617, 619, 623,
 637, 644, 655, 666, 677,
 691, 696, 717, 729, 760,
 803, 812, 834, 868, 870,
 901, 925, 937, 945, 987,
 994 997, 1000, 1009, 1013,
 1024, 1030, 1097, 1147,
 1151, 1252, 1230
 பயன் அனுபவிப்பர் 326
 பயன் இரண்டு 38
 பயன் உடைத்து 295
 பயன் எய்தல் 47
 பயன்கள் 629, 1109
 பயன் காணாமை 607
 பயன் கொடுத்தல் 760
 பயன் கொள்வான் 902
 பயன்கோடல் 374
 பயன் சிறிதுடையன் 198
 பயன் தூக்காராய் செய்தது
 103
 பயன் நோக்காது செய்யப்படும்
 கடவுட் பூசை 333
 பயன்பட்ட நாள் 808
 பயன்படவின்மை 1001, 1004
 பயன்படாது 1046
 பயன்படாது கெடுதல் 1003

பயன்படாதென்பது 565
 பயன்படாமை 52, 72, 217, 406
 பயன்படுதல் 1078
 பயன்படுதலில்லாத செல்வத்
 தினதியல்பு 0101
 பயன்படுதலில்லாமை 1156
 பயன்படுதலில் 728
 பயன்படு தலையுடையார்
 பண்பு 994
 பயன்படு மரம் 216
 பயன்படுமாறு 217
 பயன்படுவர் 1010, 1078
 பயன்பாடின்மை 600
 பயன் பெரியன 697
 பயனளவு 813
 பயனனுபவித்தல் 972
 பயனாலொத்தல் 589
 பயனில் சொல் 020, 1046
 பயனில் சொல்லாய் முடிதல்
 1046
 பயனில் சொற்கள் 1100
 பயனில்லவும் 696
 பயனில்லன 798
 பயனில்லாத உடம்பு 968
 பயனில்லாத சொற்கள் 196,
 200
 பயனில்லாத சொற்களைச்
 சொல்லுகின்ற குற்றம் 196
 பயனில்லை 81, 260, 272, 354,
 1008, 1200, 1246
 பயனில் 197, 661, 697
 பயனில் சொல்லாமை 021
 பயனில் சொல்லாமையின்
 குணம் 199
 பயனில்வற்றைச் சொல்லாமை
 197
 பயனில்வாகிய சொற்கள் 191,
 192, 195
 பயனில்வாகிய பொருள் 193
 பயனிழத்தல் 716, 1005
 பயனிழந்து கழிதல் 1007
 பயனிழந்து கழியும் 1007

பயனின் முயற்சியாம் 262
 பயனின்மை 79
 பயனின்றி 696
 பயனினங்கிய சொற்கள் 199
 பயனுடைத்து 45
 பயனுடைமை 461
 பயனுடைய சொற்கள் 200
 பயனுடையரல்லர் 278
 பயனுடையவல்லாத சொற்கள் 198
 பயனெல்லாம் எய்துதி 1237
 பயனைத் தருந்தன்மை 394
 பயனைத் தருவது 617
 பயனையாராயாத அரசன் 583
 பயனை விலக்குவது 620
 பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்கள் 194
 பயிர் 718, 1038, 1147
 பயிர்ப்பு 1083, 1125
 பயில்க 800
 பயில்வார் 290
 பயிற்சி 037, 311, 579, 890
 பயிற்சியின்மை 498
 பயிற்சி வயம் 455
 பயிறல் 358
 பயின்ற துனம் 454
 பயின்றவர் 288, 938
 பயின்றார் 058, 580
 பரகீயம் 141
 பரத்தை 1303, 1304
 பரத்தைமை 1311
 பரத்தையர் 1109
 பரத்தையர் தோய்ந்தமார்பு 1257
 பரத்தையரிடத்தினின்றும் வந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது 1303, 1304
 பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு நிறையறிவாற் கூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாது என்ற தோழிக்குச்

சொல்லியது 1257-1260
 பரத்தையிற் பிரிவு 1257
 பரம்பரை 364 685
 பரம்பொருள் 359
 பரப்பு 359, 581, 610
 பரந்து வெளிப்படும் 957
 பரிகரிக்க 820
 பரிகரித்தல் 366, 818, 883
 பரிகாரம் 640
 பரிகார வினைகள் 795
 பரிசயம் 262
 பரிணாமவின்பம் 669
 பரிதல் 157
 பரிபவம் 1032
 பரிவாரம் 387
 'பருக வன்ன வருகா நோக்க மொடு' 811
 பருகுவார் 811
 பருகுவேன் 1266
 பருவம் 088, 338, 644, 913, 949, 1136
 பருவ மழை 545, 559
 பருவரல் 1197
 பருவ வேறுபாடு 949
 பல் 1113
 பல்லியம் 768
 பல்லுயிரோம்பல் 384
 பலகால் 684, 792
 பலகால் ஆராய்தல் 792
 பலகால் சேறல் 1205
 பலகால் வருதல் 625
 பலகாலுஞ் சொல்லுவான் 196
 பலகாலுந் தீர்த்து வருதல் 950
 பல குணங்களால் நிறைதல் 099
 பல குணங்களாலும் நிறைந்தவர் 990
 பல நன்மையும் பயக்கும் இயல்பு 171
 பல நூல்கள் 728
 பல நூல்களைக் கற்றல் 823
 பல பிணிகட்குமேற்றல் 950

பல பிறவி 266
 பலர் 684, 1149
 பலர் காணத் தோன்றல் 1119
 பலர் காணல் 1119
 பலர் பக்கவிலும் பலகாலும்
 பயிற் 356
 பலரும் அறியப் பரப்புதல் 188
 பலரையும் நினைக்க வேண்டும்
 1320
 பலரோடும் பகைகொள்ளுதல்
 450
 பலவாய நினைவுகள் 337
 பழகுதல் 785
 பழங்கண்ணோட்டம் 1292
 பழம் 1120, 1306
 பழவினை 095, 115, 169, 618,
 780, 1062
 பழவினைப் பயன் 780, 925
 பழவினையான் வருவன 095
 'பழனுடைப் பெருமரம் வீழ்த்
 தெனக்கையற்று' 925
 பழி 40, 186, 283, 284, 302,
 313, 428, 548, 549, 618, 655,
 656, 657, 784, 831, 833, 843,
 860, 865, 951, 983, 1015,
 1016, 1018, 1051, 1072,
 1073, 1130, 1181, 1188
 பழிக்கப்படாமை 596
 பழிக்கப்படுதல் 849
 பழிக்கற்பாலையல்லை 1129,
 1130
 பழிக்கு அஞ்சாதவர் 506
 பழிக்கு அஞ்சுவான் 794
 பழிக்கும் வினைகள் 656
 பழிசூறுவார் நட்பு 820
 பழிப்பில்லாத வளப்பத்தை
 யுடைய வினையுள் 239
 பழிப்புரை 189
 பழிபாவங்கள் 791, 833
 பழிபாவங்களினால் நாணல்
 983
 பழிபாவம் அறியாமை 10

பழிமுதலியவற்றிற்கு அஞ்சார்
 1072
 பழியன்று 1051
 பழியை அஞ்சுவார் 433
 பழியையஞ்சல் 794
 பழுத்தல் 1008
 பழுதற எண்ணுதல் 380
 பழுது 662, 1098
 பழைமை 700, 801
 பழைமை - பற்றறாக் காலத்
 துத் தமக்குச் செய்த உப
 காரம் 521
 பழைமையறிவார் எய்தும்
 பயன் 810
 பழைமையான் வரும் உரிமை
 யது சிறப்பு 803
 பழைமையிற் திரியாது நின்
 றார் 806
 பழைமையிற்றிரியாமை - உரி
 மையொழியாமை 806
 பழைய குடிவரவு 1043
 பழையது 803, 807, 809, 810
 பழைய துளை துளையன்று
 418
 பழைய நட்பார் 810
 பழையம் 700
 பழைய மருத்துவர் செய்து
 வருகின்ற முறையில் தப்
 பாமை 948
 பழையராந்தன்மை 081
 பழையவுயர்ச்சி 963
 பழையோர்மேற் கண்ணோ
 டல் 983
 பளிக்குமணி 1273
 பளிங்கு 706
 பற்றப்பட்டார் 1043
 பற்றப்படுவதொரு பொருளு
 மில்லாமை 344
 பற்றற்றான் 350
 பற்றற்றான் பற்று 036
 பற்றற்றமென்பார் 275
 பற்றறாமை 275

பற்றறுவர் 521
 பற்றாவன் கொடுத்து தாங்கு
 தல் 1030
 பற்றிலர் 506
 பற்றின்றி வீழ்தல் 1030
 பற்று 035, 275, 345, 748
 பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பு
 106
 பற்றுக்கோடு 0125, 88, 414,
 507, 1080, 1141, 1142, 1206
 பற்றுக்கோடு இலமாயினேம் 88
 பற்றுச் செய்தல் 331
 பற்று செய்தற்கு ஏது 346
 பற்றுதலைச் செய்யும் உள்ளம்
 438
 பற்று விடாது 034
 பற்று விடுதல் 345
 பற்று விடுதற்கு உபாயம் 350
 பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்
 வம் 437
 பற்றுள்ளம் 1002
 பறந்து போதல் 338
 பறந்துபோன தன்மை 338
 பறித்தல் 280
 பறை 1076, 1115
 பறைபடுதல் 1115
 பன்மாயக் கள்வன் 1258
 பன்மை 139, 223, 305, 423,
 476 555, 597, 909, 920
 பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்
 தது 816
 பன்மை ஒருமை மயங்கிற்று 144
 பன்மைப் பால்-0121, 0127
 பன்மையாற் கூறப்பட்டது 1099
 பன்மையாற் கூறியது 1122
 பன்மையான் 504
 பன்மையொருமை மயக்கம் 310,
 பன்றி 735, 743
 பணி 027, 1028
 பனுவல் 21
 பனை 104
 பனைத்துணை 109

பனையளவு 104, 1282
 பனையினளவு 433
 பாகடுகுழிசி 743
 பாகர்க்கு அடங்காத களிறுகள்
 500
 பாகனில்லாத யானை 448
 பாங்கற் கூட்டத்திறுதி 1104
 பாங்கற் கூட்டம் 1105, 1114
 பாங்கன் 1103, 1113, 1201
 பாசறை 0121
 பாசறைக்கண் தலைமகன்
 தனிமை எய்தல் 0121
 பாட்டு 232, 255, 260, 331,
 554, 756, 764, 771
 பாடம் 101, 208, 319, 546, 938,
 953, 958, 1139, 1210
 பாடம் ஒதுதல் 999
 பாடமன்மை 500, 979
 பாடமன்மை அறிக 1161
 பாடமே கரியாயிற்று 208
 பாடமோதல் 213
 பாடமோதுதல் 188, 283, 660,
 710, 787, 809, 821, 1032,
 1052, 1056
 பாடமோதுவார் 662
 பாடமோதுவாருமுளர் 816,
 943, 979 1012, 1013, 1040,
 1058, 1161, 1180, 1208,
 1232, 1269
 பாடல் 916
 பாடல் தொழில் 573
 பாடறிந்து ஒழுக்குவார் 995
 பாடறிவார் 995
 பாடு 768
 பாடுவன 232
 பாடுவார் 232
 பாடுன்றுதல் 597
 பாண்டவர் 935
 பாண்டவர் தம் அரசு விட்டு
 வனத்திடைப் போய் மறைந்
 தொழுகல் 935
 பாண்டியர் 955

பாத்தி 718
 பாத்தியின்ன குடுமிக் கூர்ங்கற்
 கள் 1120
 பாதகங்கள் 110
 பாதம் 950
 பாதுகாவாதார் 252
 பாம்பாற்கோட்படல் 890
 பாம்பு 890, 1146
 பாய்தல் 486
 பாய்வார் 1287
 பார்க்குமென்பன - இலக்கணைச்
 சொல் 1186
 பார்ப்பார் 585
 பார்ப்பார்த்தபுதல் 119
 பாரங்கள் - மக்கட்தொகுதியும்
 ஆன் எருமை முதலிய விலங்
 குத் தொகுதியும் 733
 பாரம் 118, 445, 615, 667, 983,
 1003, 1027
 பாரம் பொறுத்தல் 1027
 பாரமாதல் 1089
 பாராட்டு 994
 பாராட்டுதல் 1111
 பாரா நிற்கும் 130
 பால் 038, 550, 1079, 1121, 1191
 பால்வகை கள. தோ., 596,
 619
 பால் விளங்கா அஃறிணைப்
 படர்க்கைப் பெயர் 78
 பாலையாழ் 573
 பாலோடு அடிசில் உண்டல்
 1079
 பாவங்கள் 021, 96, 150, 205,
 244, 447, 831, 833, 843, 935,
 1016
 பாவங்கள் அடுதல் 205
 பாவங்களாயின செய்தற்கு
 அஞ்சுதல் 021
 பாவங்களைச் செய்தல் 181,
 182
 பாவச் செய்கை 321
 பாவஞ் செய்தல் 143

பாவஞ் செய்தார் 326
 பாவத்திற்குக் காரணமாதல் 138
 பாவத்தின் கருமை 617
 பாவத்தின் நீங்கும் வாயில் 110
 பாவநீங்கி ஞானமிகும் 267
 பாவநெறிக்கண் செல்ல
 விடாமை 174
 பாவம் விர. தோ., 026, 21,
 39, 42, 44, 96, 110, 126, 138,
 142, 146, 150, 173, 180, 190,
 248, 254, 255, 275, 279, 282,
 283, 284, 293, 302, 313, 316,
 317, 326, 327, 341, 343,
 428, 532, 548, 555, 656,
 784, 860, 951, 983, 1072
 பாவம் கழுவப்படாமை 318
 பாவம் பயக்கும் இன்னாத
 சொல் 100
 பாவம் புகுதாமலடக்க
 வேண்டுமென்பார் 126
 பாவம் பெரிது 317
 பாவமும் பழியும் கேடும் வரல்
 439
 பாவமும் பழியும் பயந்து
 விடுதல் 284
 பாவயாக்கை 848
 பாவயாக்கையைப் பொறுக்
 கின்ற வெறுப்பு 239
 பாவனை 356, 358
 பாவாய் 1123
 பாவி 168, 1042
 பாவை 407, 1020
 பாழ் 215, 735
 பாழ்போகாது நெடிது நின்றல்
 215
 பாழாகவின்மை 619
 பான்மயக்குறழ்ச்சி 551
 பிசிராந்தையார் 785
 பிண்டம் 231
 பிணக்கம் 0132
 பிணத்தைத் தழுவுதல் 913
 பிணம் 258, 913

பிணி கள. தோ , 095, 217,
266, 362, 370, 942, 945, 950,
1014, 1102

பிணிக்குங் கயிறு 482

பிணிக்குங் குணங்கள் 643

பிணித்தல் 274, 678

பிணித்துக் கோடல் 93

பிணிப்பு 441

பிணிப்புண்டு வருதல் 793

பிணியளவு 949

பிணியளவு - சாத்தியம்,

அசாத்தியம், யாப்பியம் என்

னும் சாதி வேறுபாடும்,

தொடக்கம் நடுவு, ஈறு என்

னும் பருவ வேறுபாடும்,

வன்மை மென்மைகளும்

முதலாயின 949

பிணியின்மை 738

பிணியுழத்தல் 094

பிணிவாராவளவு 945

பிணை 1085

பித்தப் பகுதி 941

பித்தம் 944, 844

பித்தினை உடையான் 838

பித்து 873

பிதிரர் 43

பிரமசரியம் அ, உ. பா., 41

பிரிகின்ற ஞான்று 1183

பிரிகின்றவர் 1184

பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்

களையும் அவர் நற்றிறங்

களையும்றியாகலின் நீட்டி

யாது வருவரென்றவழிச்

சொல்லியது 1184

பிரித்தல் 485, 633, 634,

641, 647

பிரித்தலை விக்கிரகமெனல்

633

பிரித்துக் கூறப்பட்டது 69

பிரிதல் 0120, 1174, 1209

பிரிதலும் பின் கூடாமையு

முடையார் 1174

பிரிதற்குக் காரணமின்மை 530

பிரிதற் குறிப்பினனாகியா

னோடு நீ புலவாமைக்குக்

காரணம் யாதென நகை

யாடிய தோழிக்குத் தலை

மகள் சொல்லியது

1281-1287

பிரிதற் குறிப்பு 1271, 1276,

1279, 1281

பிரிதற் குறிப்புக் காட்டி அச்

சஞ் செய்தலுடைமை 1152

பிரிந்த காலம் 1316

பிரிந்தமை 982, 1233, 1277

பிரிந்தவர் போய்பின் ஏங்கிச்

செலல் 1248

பிரிந்தார் 1127, 1129, 1264

பிரிந்து அணித்தாயிருத்தல்

1185

பிரிந்து கடிதின் வருவல் 1151

பிரிந்து கடிதின் வருவலென்ற

தலைமகற்குத் தோழி சொல்

லியது 1151

பிரிந்து கூடிய தலைமகன்

வேட்கை மிகவினாற் புதுவது

பன்னாளும் பாராட்டத் தலை

மகள் இதுவொன்றுடைத்

தென அஞ்சியவழி அதனை

யவள் குறிப்பானறிந்து அவ

னவட்குச் சொல்லியது 1271

பிரிந்து போய் விரைந்து வரு

தல் 1151

பிரிந்து போய தலைமகன் வந்து

கூடியவழிநிகழ்வது 1151

பிரிந்து போயவர் வாராமையிற்

காண்டற்கரியராய் வருந்து

தல் 1172

பிரிந்து வாராமை 1209

பிரிந்துறையா நின்றார் 1130

பிரிநிலை 1247

பிரிநிலை ஏகாரம் 23, 49, 72,

165, 222

பிரிப்பர் 187

பிரியலுற்றமை 1157
 பிரியா நட்பு 1086
 பிரியாமை 1130, 1151
 பிரியாமைக் குறிப்பு அறிவுறுத்
 தவாறு 1271
 பிரியாமையும் அன்பும் உடை
 யார் 1130
 பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லல்
 நோய் 1160
 பிரியுமிடம் 1124
 பிரியேம் 1315
 பிரிவச்சம் 1122, 1178
 பிரிவஞ்சம் 1295
 பிரிவர் என்று அஞ்சும் அச்சம்
 1152
 பிரிவார் 1154
 பிரிவால் துன்பம் 1166
 பிரிவாற்றல் வேண்டும் 1209
 பிரிவாற்றாமை கற். தோ.,
 0117, 0119, 1153
 பிரிவாற்றானாய தலைமகள்
 0117
 பிரிவாற்றியிருப்பர் 1160
 பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாள்
 கள் 1169
 பிரிவித்தது 1216
 பிரிவிற்கு உடம்படேன் 1226
 பிரிவின்கண் அடங்குதல் கள.
 தோ.
 பிரிவின்கண் நிகழ்வன 1160
 பிரிவின் கொடுமை 1189
 பிரிவின்மை 1275
 பிரிவின்மைக் குறிப்பு 1280
 பிரிவினானாய துன்பம் 1276
 பிரிவினை ஆற்றாது உள்ளம்
 உடைதல் 1270
 பிரிவினை ஆற்றாளாந்தன்மை
 0116
 பிரிவினை உணர்த்தும் வன்
 கண்மை உடையர் 1156
 பிரிவு கள. தோ. 0116 839.
 1109, 1124, 1129, 1149,

1152, 1153, 1160, 1169,
 1181, 1186, 1189, 1202,
 1207, 1226, 1230, 1233,
 1278, 1295, 1296, 1298,
 1316
 பிரிவு உள்ளி ஆற்றாளாதல்
 1227
 பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத்
 தோழி கூறல் 0116
 பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறல் 0116
 பிரிவு தலைமகன் குறிப்பான
 றிந்த தலைமகள் தேழிக்குச்
 சொல்லியது 1152-1155
 பிரிவு நிகழ்தல் 1153
 பிரிவு நிகழும் 1181
 பிரிவை யானே உடம்படுவகை
 சொல்லியவர் 1189
 பிழை 081, 144, 725, 809, 810,
 893
 பிழை செய்தார் 810
 பிழை செய்யற்க 896
 பிழை செய்யாமை 794
 பிழை செய்வார் 808
 பிழைத்தல் - வறுமையான் இன்
 னாதல் 856
 பிழைத்தன பொறுத்தல் 081,
 572, 794
 பிழைத்து ஒழுகுவார் 896
 பிழைப்ப எண்ணல் 639
 பிழைப்பவென்பது திரிந்து நின்
 றது 417
 பிழைப்பு 502, 535, 568, 1019
 பிழை பொறுத்தற் சிறப்பு 828
 பிழையாமல் எண்ணுதல் 1022
 பிழையாமல் எய்தல் 782
 பிழையாமலெண்ண வல்லர்
 640
 பிழையாமற் செய்க 948
 பிழையாமை - பழைய மருத்து
 வர் செய்து வருகின்ற முறி
 யிறற்பாமை 948
 பிளந்து போதல் 1068

பிற்கூறியது 323
 பிற்கூறு 319
 பிற்பகல் 319
 பிற்பயத்தல் 412
 பிற்பை ஞான்று 1141
 'பிற்பைநிலை முனியாது கற்
 றல் நன்று' 395
 பிற அணிகள் 95
 பிற அறங்கள் 222
 பிற இனம் 452
 பிற உயிர் 08
 பிற உயிர்களை ஒம்புதல் 027
 பிற உரைகாரர் கூற்று 632
 பிறக்க 236
 பிற செயல்கள் 213
 பிறத்தல் 681
 பிறத்தற்கு ஏது 1044
 பிற தேயத்தார் 732
 பிற தொழில்கள்மேற்செல்வார்
 1032
 பிற தொழில்களைச் செய்து
 திரிதல் 1031
 பிறந்த உடம்பான் முகந்து நின்
 ரன 359
 பிறந்த உயிர் 73
 பிறந்த குடி 0103, 602
 பிறந்த வருணம் 132
 பிறந்தார் 952, 954, 955, 1027
 பிறந்திறக்கும் 034
 பிறந்திறந்தார் 22
 பிறந்திறந்து வருதல் 286
 பிறப்பறுத்தல் 23, 345
 பிறப்பதும் 359
 பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார்
 348
 பிறப்பால் மகன் 388
 பிறப்பிடனாக்கிக் கூறுதல் 513
 பிறப்பித்தல் 303
 பிறப்பிற்குக் காரணம் 353, 359
 பிறப்பிற்கு முதற்காரணம் 358
 பிறப்பிற்கேது 358
 பிறப்பின் அருமை 37

பிறப்பின்கண் வாராத தெறி
 356
 பிறப்பினை அஞ்சுதல் துற.
 தோ,
 பிறப்பு 036, 051, 6, 11, 23,
 107, 126, 266, 325, 339,
 348, 351, 352, 357, 359,
 361, 362, 366, 370, 505,
 508, 972, 1002, 1003, 1019,
 1137
 பிறப்பு ஏழாய் அடங்குதல் 835
 பிறப்பு ஏழு 62
 பிறப்புத் துன்பம் 351
 பிறப்புத்தோறும் தொடர்ந்து
 அன்புடையராதல் 107
 பிறப்பு நின்ற நிலை 325
 பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்
 களான் துன்பமுறல் 352
 பிறப்பு முறை 781
 பிறப்பு வலை 349
 பிறப்பு விசேடம் 1137
 பிறப்பையறுக்கும் 349
 பிற பேறு 61
 பிற மகளிர் 1319
 பிற யாக்கை 943
 பிறர் 565
 பிறர் - அறிவிலாதார் 160
 பிறர் ஆக்கம் 35, 167
 பிறர் உரை 995
 பிறர்க்கடிமையாய் நிற்பர் 1080
 பிறர்க்கரிது 835
 பிறர்க்கியாது பற்றுள்ளம் செய்
 தல் 1002
 பிறர்க்கு ஈதல் 09
 பிறர்க்கு உறுதி கூறல் 394
 பிறர்க்குக் கொடுத்தல் 221
 பிறர்க்குக் கொடுப்பது 166
 பிறர்க்குத் தீவினை 205
 பிறர்க்குத் தீவினை செய்யிற
 தாங்கெடுவர் 209
 பிறர்க்குதவாதார் 212
 பிறர்க்கு நன்மை 97

பிறர்க்கு நன்மை பயக்கும்
சொற்கள் 96
பிறர்க்கும் என்றுரைத்தார் 847
பிறர்க்குரிய பொருளை நன்கு
மதித்து அதனை வஞ்சித்
துக் கோடல் 285
பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்
வயத்தாக்குதல் 274
பிறர்க்குரியன கோடல் 171
பிறர்க்குரைத்தல் 834
பிறர்க்கு வருந்துன்பம் 128
பிறர்க்கு வரும் பழி 1015
பிறர்கண் சொல்லாமை 223
பிறர் குற்றம் கடிதல் குற்றம் 435
பிறர் குற்றம் கூறாமை 098
பிறர் குறிப்பு 703
பிறர் கொள்ளாமல் காக்குமாறு
337
பிறர் செய்த நன்மையை மற
வாமை 011
பிறர் செய்த மிகை 152
பிறர் செய்தன பொறுத்தல் 158
பிறர் செல்வம் பொறாமை 1079
பிறர் சொல்லும் இன்னாத
சொல் 160
பிறர் தலைமகள் கூற்றாக்கியு
ரைத்தார் 1268
பிறர் நலியாமல் காத்தல் 388
பிறர் நன்கு மதித்தல் 275
பிறர் நாடுகள், ஊர்கள் 397
பிறர் நாடு கொள்ளல் 059
பிறர்பாற் சென்று இரத்தல் 229,
1064
பிறர் பேறு பொறாமை 166
பிறர் பொருள் 177, 120, 285
பிறர் பொருளை அவாவுதல் 174,
175
பிறர் பொருளை வெளவுதல் 172
பிறர் மண் கொள்வான் 634
பிறர் மதங்களைந்து தம்மத
நிறுத்தல் 353
பிறர் மதம் 41

பிறர்மாட்டுச் செய்த தீவினை
209
பிறர்மாட்டுத் தீவினை 210
பிறர்மாட்டு விருப்பமுடைமை
74
பிறர் மிகைக்கச் சொல்லியன
பொறுத்தல் 160
பிறர் மேலிட்டுக் கூறல் 1269
பிறரறிதல் 928
பிறரறியாமல் செய்வன 271
பிறரிகழ்தல் 237
பிறருடைமை 018
பிறருடைமையாயிருப்பது 029
பிறரேவல் செய்தல் 1021
பிறரை இகழ்ந்துரையாமை 019
பிறரை உற்ற நோயும் பொறுத்
தல் 48
பிறரை ஏவியிராது தானே
சேறல் 1039
பிறரொடு மாறுபடுதல் 856
பிறவறங்கள் 128
பிறவறஞ்செய்கை நன்று 297
பிறவாமை 325, 362, 1044
பிறவாமைக்கு வழி 363
பிறவாமைப் பொருட்டு மனை
வாழ்க்கையைத் துறந்தார்
325
பிறவாமையின் சிறப்பு 362
பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்
290
பிறவி அறுத்தல் 2 10
பிறவிக் கடல் 306
பிறவிக்கு ஏது 7
பிறவிக்கு வித்து 037
பிறவிகள் 835
பிறவித் துன்பங்கள் 21
பிறவித் துன்பங்களாலழி
யாமை 367
பிறவித் துன்பம் 246, 304, 305,
331
பிறவித் துன்பம் மூன்று 246
பிறவிப்பிணி 2

பிறவியற்றவர் 365
 பிறவியறுத்தல் 2
 பிறவினை 321, 909
 பிறவுந் தம்போற் செய்தல் 120
 பிறழ உணர்ந்த வழி 417
 பிறன் புலக்கின்றதெளிது 1300
 பிறனொருத்தி 1300
 பிறனொருத்திக்கு வேற்றுப்
 பூவணி காட்டல் வேண்டிச்
 சூடினீர் என்று வெகுளும்
 1313
 பிறன் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து
 செல்வான் 146
 பிறன் கடை 142
 பிறன் செல்வம் 163
 பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தல்
 155
 பிறன் பொருள் 44, 180
 பிறன் பொருள் - பிறனுடைமை
 141
 பிறன் மனையாள் 148
 பிறனில்லாளைக் காதுதீத்தல்
 142
 பிறனில்லின்கண் இறப்பான்
 145
 பிறனில் விழையாதான் 150
 பிறனில் விழையாதான் குணம்
 150
 பிறனில் விழையாமை 016
 பிறனில் விழைவார் 550
 பிறனில் விழைவான்கட் குற்றம்
 146
 பிறனில் விழைவு 39
 பிறனுக்குக் கேடுபயக்கும்
 வினை 204
 பிறனுக்குச் செய்த உதவி
 101
 பிறனுக்குரிமை 147
 பிறனுடைமை 141
 பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பு
 பாமை 015

பிறனுடைய இல்லின்கட்
 புகுதல் 144
 பிறனெல்லை 150
 பிறனொருவன்பாற் சென்று
 அவனுரையாவகையிற்
 கொடுத்தல் 223
 பிறனொடு சேர்தல் 694
 பிறிதின்மை 555, 641
 பிறிதின் வினை 660
 பிறிது உரைப்பார் 748
 பிறிது மொழிதல் 599, 879
 பிறிது மொழிதல் அலங்காரம்
 475, 495, 496, 500 763
 பிறிதொரு உடம்பு 202
 பிறிதொரு காலம் 202
 பிறிதொரு தேயம் 202
 பிறிதொன்றற்கா காமை 944
 பிறிதொன்றில்லை 231, 934
 பிறிதொன்றின்மை 213
 பிறிதொன்று காணாமை 188
 பிறிதொன்றுமில் 430
 பிறிதோர் உயிர் 291
 பிறிதோர் சொல் - மாற்றாரது
 மறுதலைச் சொல் 645
 பிறிதோருயிர் 251, 315
 பிறிதோருயிர் உடம்பைத்
 தின்பவன் 251
 பிறை 782
 பின்கிளத்தல் 715
 பின் கூம்புதல் 425
 பின் செல்கின்றவர் 1033
 பின் சேறல் 1255
 பின் நினைந்து வாராமை 1217
 பின் முன்னாகத் தொக்க
 ஆறாம் வேற்றுமைத்
 தொகை 1008
 பின்மொழி நிலையல் 636
 பின் விளைவது 180
 பின் விளைவு 138, 145
 பின் விளைவு கருதாமை 145
 பின் விளைவு கூறப்பட்டது 138

பின்னது 785

பின்னர்ச் செய்து மென்று

ஒழிந்திருத்தல் 1028

பின்னிகழுந் தின்கை முன்னி
கழும் கொலைக்குக் காரண
மாகாமை 256

பின்னே கால் வாங்குதல் 486

பின்னோன் 069

பிடு 958, 1021, 1088

பிவி 475

பிவியது நொய்ம்மைச் சிறப்பு
475

பிழிப்பது 1217

பிழை தருதல் 658

புக்கழுந்தும் நிரயம் 919

புக்குழிப்புக்குக் கொல்லும்
207

புகரப்படும் 835

புகல் 491, 569, 747

புகழ் 066, 5, 39, 50, 56, 59,
220, 231, 232, 233, 234,
236, 238, 240, 296, 387, 457
532, 556, 652, 665, 777, 831,
853, 870 916, 934, 960, 962,
967, 1003, 1004, 1010, 1021,
1054, 1058, 1059, 1072, 1073

புகழ்க் காரணம் 296

புகழ்கள் 556

புகழ்ச்சிக் குறிப்பு 1011

புகழ்பட வாழல் 237

புகழ் பயத்தல் 220

புகழ் பயப்பது 966

புகழ் பரப்புவார் 916

புகழ் பெறுதல் 399

புகழ் வடிவு 970

புகழ்வர் 1015

புகழ்வார் போன்று பழித்தல்
1073

புகழ்வார் போன்று பழித்த
வாறு 839

புகழது சிறப்பு 233

புகழது சிறப்பு நோக்காமை
232

புகழப்படுவார் 722

புகழமைந்த நீதிநூல் 581

புகழாதல் 556

புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த
நிலம் 239

புகழில்லாதாரது தாழ்வு 239

புகழிற்குக் கொடுத்தல் 385

புகழிற்குக் கொடுத்தல் 385

புகழுடம்பு 234, 235

புகழுடைத்தாய செல்வம் 1010

புகழுடைமை 533

புகழுடையார் எய்தும்

மேன்மை 235

புகழுண்டாக வாழ மாட்டா
தார் 237

புகழுண்டாகாமல் வாழ்வார் 240

புகழும் புத்தோனாகும் பயவா

தேனும் பொருள் பெற்று

உயிர் வாழ்வாம் 967

புகழும் பொன்றும் 155

புகழென்னும் எச்சம் 238

புகழை விரும்பாத மக்களது

சிறப்பு 1002

புகாமற் காத்தல் 1016

புகுதல் 840

புகுதலுடைமை 338

புகுதாமற் காத்தல் 1015

புகுவித்தல் 289

புட்கள் 274

புட்பகை 778

புடை பெயர்ச்சி 1187

புடை பெயர்ந்தவளவு 1187

புடை பெயர்ந்தேன் 1187

புண் 129, 575, 576, 597

புண்ணியங்கள் 960

புண்ணியம் 1058

புண்ணுடையர் 393

புணர்க்கப்பட்டது 926

புணர்ச்சி கள, தோ , 0111,

0113, 0131, 785, 887, 1107,

1273, 1288, 1297, 1307, 1327

புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல்

0129

புணர்ச்சிக்கண் பேரின்பம்
எய்தல் 1327
புணர்ச்சி குறித்தமை 1152
புணர்ச்சித் தொழில் 1101
புணர்ச்சி பெறாத பின்னிலைக்
காலம் 1152
புணர்ச்சி மகிழ்தல் 0112, 0113,
1110
புணர்ச்சி மிகுதி 0129
புணர்ச்சி யின்பத்தானிகழ்வது
1274
புணர்ச்சியினராய அழகு 1273
புணர்ச்சியினிதாதல் 1109
புணர்ச்சி விசேடம் 281
புணர்ச்சி விதும்பல் 1294, 1297
புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சு
0130
புணர்தல் 920, 1092, 1105, 1326
- ஈண்டு மிக நணுகுதல் 1260
புணர்தல் நிமித்தம் 1150
புணர்தற் குறிப்பு 1094
புணர்தனிமித்தம் 1100, 1150
புணர்ந்த ஞான்றையின்பத்தை
நினைதல் 1206
புணர்ந்துடன்போகின்றான்
1110
புணர்ந்து நீங்குவான் 1124
புணர்ந்து வருதல் கள. தோ,
புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும்
ஒப்ப இனிது 1202
புணர்வது 917, 1307
புணர்வானின்பம் 1166
புணர்வு 1124
புணர ஊடி நிற்கக் கடவேம்
1260
புணராமை 920
புணருமிடம் 1124
புணை 8, 10, 1134, 1167
புணையாகற் பாலையாய நீயும்
ஆயிற்றிலை 1264
புத்தேனாடு 967
புத்தேளிர் 58

புத்தேளுடம்பு 234
புத்தேளுலகம் 213, 234, 290,
966, 1323
புத்தேளுலகுந் தள்ளாது 290
புதல் 274
புதல்வர் 07, 08, 60, 62, 63, 66,
1304
புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்பு 61
புதல்வரைக் கண்டாற்றியிருக்
கற் பாலம் 1304
புதல்வன் கடன் 70
புதல்வனுக்குச் செய்யும் நன்மை
67
புதுமை 43, 1267
புதுவது பன்னாளும் பாராட்டல்
1271
புதை 597, 743
புதை - அம்புக்கட்டு 597
புரப்பார் 1032
புரவி 814
புரளவிடல் 755
புரிதல் 994
புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்
லுதல் 5
புறா 72
புரை 468, 919, 1070
புரைபடுதல் 1287
- கருதிய நன்மையன்றிக்
கருதாத தீமை பயத்தல் 468
- பின் ஆகாவகை உள்ளழி
தல் 836
புரோகிதர் 045, 442, 501
புல் தின்னாது 273
புல்லக் கடவேன் 1267
புல்லர் 714
புல்லரிருந்த அவை 719
புல்லல் 829, 1267
புல்லல் விதுப்பு 1290
புல்லவை 719
புல்லறிவாண்மை 085, 847
புல்லறிவாளர் 331, 842, 845,
846

புல்லறிவாளர் செல்வம் எய்து
 தல் 841
 புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு
 கொளுவுதல் 849
 புல்லறிவாளன் 847, 848
 புல்லறிவினது குற்றம் 841
 புல்லறிவு 331, 845
 புல்லறிவுடைமை 844
 புல்லறிவுடையன் 842
 புல்லறிவுடையார் 843
 புல்லா எழுத்து 401
 புல்விக் கிடத்தல் 1187
 புல்விதாய்த் தோன்றுதல் 790
 புல்லிய அறிவினையுடையரா
 தல் 331
 புல்லிய கண்ணீர் 71
 புல்லிய நலம் 914, 915, 916
 புல்லிய வறிவனையாடற்
 றன்மை 085
 புல்லியவாதல் - நுண்ணிய
 காணமாட்டாமை 1261
 புல்லியவாயின 1261
 புல்லினேன் 1259
 புல்லுதல் 1187, 1290, 1316,
 1324
 புல்லுதலை விதும்பல் 1290
 புல்லுதற்கமைந்தவன்
 அஃதொழிந்து புலத்திற்கமைந்
 தாள் 1316
 புல்லைவிட்டுப் பிறர்க்குரிய
 பைங்குழை மேய்தல் 273
 புல்வாயினம் 571
 புலக்கக் கடவேம் 1258
 புலக்கக் கடவேள் 1259, 1267
 புலக்கின்றதனாற் பயனில்லை
 1308
 புலக்கின்றமை 1165, 1188
 புலக்கின்றாள் 1158, 1190
 புலக்கும் திறங்கள் 1294
 புலக்குமாறென்னை 1283
 புலங்கள் 796

புலத்தல் 0130, 1219, 1245,
 1246, 1258, 1259, 1267,
 1281, 1286, 1296, 1300,
 1316, 1321, 1323
 புலத்தலை அஞ்சுதல் 1318
 புலத்தற் கருவியாய் நெஞ்சு
 தானே கலத்தற் கருவியாய்
 நிற்பல் 1259
 புலத்தற்கன்று 1296
 புலத்தற்காரணம் 0132
 புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது
 1317
 புலத்தின் நன்மை தீமைகளை
 ஆராய்தல் 422
 புலந்தழுதாள் 1317, 1318
 புலந்தாள் 1314
 புலந்து கூறுதல் 1157
 புலந்து சொல்லியது 1140,
 1221, 1303, 1308
 புலந்து சொல்லுகின்றாள்
 1129
 புலந்தாடியிருக்கின்ற பரத்தை
 யர் 1303
 புலப்படுதல் 455
 புலப்பதாக எண்ணியிருத்தல்
 1294
 புலப்பாடு 663
 புலப்பாயாக 1301
 புலம் 422
 புலம் ஐந்து - ஓசை, ஊறு,
 ஒளி, சுவை, நாற்றம் 422
 புலம் வென்ற புன்மை 174
 புலமாய ஓசை 418
 புலவாக்காலும் தலையளி
 பெறல் 1322
 புலவாமை 1257
 புலவாமைக்குக் காரணம் 1281
 புலவர், 3, 232, 234
 'புலவர் பாடும் புகழுடையோர்
 விசும்பின் - வுலவனேவா
 வானவூர்தி எய்துவர்' 970

- புலவர் பாடும் புகழுடையோர்
விசும்பின் - வலவனேவா
வானவூர்தி - யெய்துப வென்
பதஞ் செய்வினை முடித்து ' 234
- புலவாக்காலும் தலையளி பெற
லாயிருக்க அஃதிழந்து புல
வியான் வருந்துவதென்னை
யென்றாட்கு அவள் சொல்லி
யது 1322, 1323
- புலவி 0131, 0132, 1245, 1267,
1287, 1291, 1294, 1302,
1303, 1305, 1306, 1309,
1322, 1323, 1324, 1330
- புலவி - நெஞ்சொடு புலத்தல்
முதல் ஊடலுவகை முடிய
1330
- புலவிக்குடம்படாமை 1291
- புலவிக் குறிப்பினையொழித்தல்
1246
- புலவிக் குறிப்பு 1301, 1313
- புலவி கருதாத நெஞ்சு 1291
- புலவிதானும் இன்னாதாகா
நின்றது 1309
- புலவி நீங்குந் திறம் 1324
- புலவி மிக்க வறி கலவி இன்ப
மின்றாம் புலவியுள்ளமழிதல்
1324
- புலவியுள்ளென்னுமேழாவது
வினை நிகழ்ச்சிக்கண் வந்
தது 1324
- புலவியை நீளவிடலாகாது
1301, 1302
- புலவியை வியந்து கூறியவாறு
1305
- புலவியொழிந்து வாயில் நேரும்
வகை அவள் சொல்லியது
1302
- புலன் 037, 24, 25, 26, 47, 124,
289 354, 909, 936
- புலன்கள் 037, 24, 47, 939
- புலன்களை நுகராமை 94
- புலன்களை நுகருமாறு 289
- புலன் பற்றல் 575
- புலனாகாமை 598
- புலனுணர்வு 453
- புலால் 257, 260
- புலான் மறுத்தல் 027
- புலாலுண்டல் 257
- புலி 273, 571, 599, 735
- புலியின் தோலைப் போர்த்தல்
273
- புலைத்தொழில் 329
- புலைவினையர் 329
- புழை 743
- புள்ளுடன்றோன்றாமை 338
- புள்ளுப் பருவம் 338
- புளிப்பு 420
- புறக் கவின் 1250
- புறக்கொடை 384, 766
- புறங்கூற்றினது கொடுமை 184
- புறங்கூற்றொழித்தற்கு உபாயங்
கூறப்பட்டது 190
- புறங்கூறல் 190
- புறங்கூறான் 181
- புறங்கூறிப் பொய்த்தல் 183
- புறங்கூறுவார் 187, 190
- புறங்கூறுவார்க்கு எய்துங் குற்
றம் 189
- புறங் கொடுத்தல் 772, 775
- புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணம்
185
- புறஞ் சொல்லுவான் 185
- புறத்தார் 271, 272, 745, 746
- புறத்தால் தழுவுவர் 913
- புறத்தார் கூடியொழுவுவர் 083
- புறத்தாறு 46
- புறத்திருள் கடிதல் 299
- புறத்தின்கண் நட்பினைச்
செய்தல் 829
- புறத்துக் கூறுதல் 185
- புறத்துத் தூற்றும் இயல்பு 188
- புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது
1249

புறத்துத் தேடிச்சேறல் 1289
 புறத்துப் புலனாகாத நூற்றம்
 1274
 புறத்துப் புலனாகின்ற குறிப்பு
 1273
 புறத்துப் போகற்பாலன் 1123
 புறத்து வினைத்தல் 824
 புறத்து வெகுளாமை 487
 புறத்து வெளிப்படாமை 1099
 புறத்துள்ளார்க்கு அறிவித்தல்
 1180
 புறத்துறுப்பு 79
 புறத்துறுப்புகள் 703
 புறத்தோர் 743, 747, 748, 749
 புறந்தரப்படுவது 603
 புறந்தருதல் 09, 572
 புறந்ருவான் 83
 புறந்தூய்மை 298
 புற நலம் 982
 புறப்பகை 089, 148 304, 885, 887
 புறப்பற்று 21
 புறப்பற்று விடுதல் 344
 புறப்புாட்டு 1090
 புறம் 029, 035, 083, 46, 79,
 295, 376, 511, 824, 829,
 884, 885, 887, 1097, 1160
 புறம் திருந்துதல் 884
 புறனொன்றாதல் 829
 புன்கண் - ஒளியிழத்தல் 1222
 - காரியப்பெயர் 1152
 புன்மை 71, 914
 புன்மையில் காட்சி 174
 புனங்காவல் 1100
 புனல் 034, 353, 495, 737, 1134,
 1287
 புனை 1164
 புனைகழல் மறவர் 778
 புனைதல் 978
 புனைந்த பாவை 407
 புனைந்த பாவையுடைய எழுச்
 சியும் அழகும் 407
 புனைந்து சொல்லல், 0112 790

புனைந்துரை 790, 1113
 பூ 650, 1305
 பூக்கள் 1112
 பூசை 18, 397, 399
 பூசை பெறுதல் 399
 பூண்டல் 1079
 பூத உடம்பு 235
 பூதங்கள் 271
 பூதம் 27
 பூதம் நான்கு 281
 பூப்போல இந்நோய் கால
 வயத்ததாகா நின்றது 1227
 பூமி 15
 பூமேனடந்தான் 3
 பூரித்த தோள்கள் 1233
 பூவணி 1115
 பூவணி காட்டல் 1313
 பூவன்ன கண்ணார் 1305
 பூவினையணிந்தவன் 1105
 பெண் ஒழித்து நின்றது 61
 பெண்டகை - நானம், மடம்,
 அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும்
 குணங்கள் 1083, 1084
 பெண்டகையால் இன்பம் பயத்
 தல் 1083
 பெண்டகையால் துன்பம் பயத்
 தல் 1083
 பெண்டன்மை 907
 பெண்டிர் 58, 1007
 பெண்டிரின் மிக்க நலத்தினைப்
 பெற்றான் 1007
 பெண்ணியல்பு 69, 727, 1311
 பெண்ணியற்கை 1311
 பெண் தன்மை 147
 பெண் பால் 335, 924
 பெண் பாலார் 1138, 1272
 பெண் பாலார் மனம் 822
 பெண் பிறப்பு 1137
 'பெண் மனம் பேதின் றொருப்
 படுப்பேனென்று - மெண்ணி
 லொருவன்' 822

பெண்மை 150, 402, 902, 1247,
1258, 1380

பெண்மையினைப் பிறர்
மேலிட்டு வியந்து கூறிய
வாறு 1280

பெண்மையுடைத்து 1280

பெண்மையை அங்ஙனம் 402

பெண்மையை நிலைபெறுத்தல்
1247

பெண்மையை விரும்பாமை 150

பெண்வழிச் சேறல் 091

பெண்வழி செல்வார் 142

பெயர் 61, 602, 767, 768,
936 1043

பெயர்கள் 767

பெயர் சொல்லல் 936

பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்து
நின்றது 344

பெயர்த்தும் 205

பெயர்த்தும் வறியன் 205

பெயர்த்துரை 944

பெயர் வழக்கமுமில்லையாதல்
601

பெயரெச்சத்தெதிர் மறை 585

பெயரடியாய வினை 1083

பெயரடை 1113

பெயரன்மை 1103

பெயராய் நின்றது 563

பெயராற் கூறப்படாமை 1011

பெயரெச்ச அடுக்கு 448

பெயரெச்சக் குறிப்பு 858

பெயரெச்சங்கள் 736

பெயரெச்சம் 59, 199, 228,
435 548, 815, 994

பெயரெச்ச வினை 453

பெயல் ஒல்லாது 560

பெயலின்மை 732

பெரிது 103, 105, 676, 1065

பெரிது உவக்கும் 69

பெரிய அறங்களைச் சிதைத்
தல் 110

பெரிய ஆண்டகைமை 148

பெரிய செல்வம் 332, 566

பெரிய செல்வம் அழிந்தே
விடும் 435

பெரிய ஞாலம் 999

பெரிய தகைமையுடையான்
217

பெரியதோர் நாண் 902

பெரியதோரிழுக்கு 029

பெரிய நிலம் 68

பெரிய பகையுடையார் 207

பெரிய பயன் 631

பெரிய முயற்சி 466

பெரியர் 264, 611

பெரியுராகார் 973

பெரியராயினாரை அவமதித்து
ஒழுக்காமை 090

பெரியவர்களை உவப்பன
அறிந்துசெய்து சிறந்தாராகக்
கொள்ளுதல் 443

பெரிய வினைகள் 667

பெரியனாய காலம் 886

பெரியார் 892, 976, 977, 1015

பெரியாரது தன்மை 098

பெரியாரதிலக்கணம் 442

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்
047

பெரியாரைத் துணைக்கோட
லின் சிறப்பு 445

பெரியாரைப் பிழைத்து ஒழுக்கு
வார் 896

பெரியாரோடு நட்பினைக்

கொள்ளாதொழிதல் 450

பெரியோர் 451

பெரியோரியல்பு 451

பெருக்கத்தினிங்கினார் 170

பெருக்கம் 115 117

பெருக்கல் 180, 251

பெருக்கல் - பொருள், படைக்
ளாற் பெருகச் செய்தல் 878

பெருகச் செய்து கொள்ளல்
943

பெருகல் 652, 732

பெருகிய காலம் 635
 பெருகும் விர. தோ.
 பெருங்கடல் 10
 'பெருங்கடற் காழியணையன்
 ம. தோ' 989
 பெருங்கால் 881
 பெருங் குற்றம் 924
 பெருஞ் சிறப்பு 58
 பெருஞ் செல்வம் 270, 332,
 527, 531, 860
 பெருந்தகைமை 968
 பெருநில வேந்தனடி 544
 பெரும்படை 759
 பெரும்படையான் 748
 பெரும்படையுடைய அரசன்
 498
 பெரும்படையும் உடையும் 499
 பெரும்பயன் 676
 பெரும் பாரமாதல் 1076
 பெரும்பான்மை அ. உ. பா.,
 கள. தோ., 024, 030, 0104,
 19, 315, 331, 440, 502
 பெரும்பான்மைத்து 085
 பெரும்பான்மையாதல் 596
 பெரும் புகழ் 501
 பெரும் பொருள் 437
 பெரும் பொழுது 944
 பெரும் பொறை 848
 பெருமித நடை 59
 பெருமிதம் 59, 125, 531, 1014,
 1182
 பெருமை 03, 0100, 21, 22, 23,
 26, 28, 29, 104, 260, 287,
 466, 495, 498, 500, 597, 611,
 741, 768, 777, 837, 889, 891,
 897, 940, 971, 972, 973, 978,
 1021, 1087
 பெருமை-பொருள், படை யென
 இருவகைத்தாய ஆற்றல்
 874
 பெருமை இழத்தல் 1234
 பெருமை எய்தும் 1322

பெருமைக் குணம் 974, 979
 பெருமைக்கேது 27
 பெருமையாகிய ஆற்றல் 499
 பெருமையிழத்தல் - மெலிதல்
 1234
 பெருமையிழந்து சிறுமை
 எய்தல் 144
 பெருமையின் சிறப்பு 971
 பெருமையுடைத்து 1064
 பெருமையுடையர் 144
 பெருமையுடையவர் 975
 பெருமையுடையார் 980
 பெருவயிறு 881
 பெருவலி 380
 பெற்றதன் சிறப்பு 1328
 பெற்றம் 273
 பெற்றன்ன நீர்மை 1143
 பெற்றால் ஆக்கம் 812
 பெற்றலேம் 1191
 பெற்றிலேன் 1199
 பெறக்கடவன் ஆனாலென் 1270
 பெறப்பட்டது 119
 பெறற்கரியது 213
 பெற்றற்கரிய மானுட யாக்கை
 943
 பெறாத ஞான்று 1295
 பெறாதிருந்தேபெற்றாற்போலும்
 நீர்மையுடைத்து 1143
 பெறாது வருந்தும் 1141
 பெறாதொழிவார் 238
 பெறுகின்றவன் 842
 பெறுதலரிது 213
 பெறுதலருமை 794
 பெறுதற்கரியது 268
 பேடி 614, 727
 பேடி - பெண்ணியல்புமிக்கு
 ஆணியல்புமுடையவன் 727
 பேணப்படுதல் 964
 பேணப்படும் 866
 பேணற்பாடழிதல் 406
 பேணாது 234
 பேணாமை 833, 866

பேணாமையென்னும்
 பேதைமை 847
 பேணிக் கொண்டொழுகுதல்
 477
 பேணிக் கொள்ளுதல் 633
 பேணியார் 1257
 பேணியொழுகல் 681
 பேணி வருந்தியும் காக்க 132
 பேதங்கள் 673
 பேது செய்து பிளந்திடல் 450
 பேதை 372, 373, 836, 837,
 838, 1084, 1105, 1136, 1137,
 1248, 1272, 1274
 பேதைக்கு என் கண் பட
 லொல்லா என்பது பற்றி
 'அறிவிலராய மகளிரினும்
 அஃதுடையராய ஆடவ
 ரன்றே ஆற்றற்பாலர்' என்
 நாட்டுச் சொல்லியது 1137
 பேதை நட்பு 816
 பேதைப்படுக்கும் ஊழ் 373
 பேதைமை 084, 89, 256, 358,
 373, 417, 428, 805, 831, 832
 847, 910, 1040, 1084, 1242,
 பேதைமை பயக்குஞ் சொற்கள்
 417
 பேதைமையது இலக்கணம்
 832
 பேதைமையுடையார் 141, 782
 பேதையது தொழில் 833, 834
 பேதையது நுதல் பசந்தது 1238
 பேதையர் 142, 818
 பேதையாயினார் 839, 840
 பேதையாயினான் 835
 பேதையார் 89, 834
 பேதையென்பது பருவம் பற்றி
 யன்று மடமை பற்றி 1136
 பேய் 565, 850
 பேய்த் தேர் 034, 353
 பேய்ப் பிறப்பு 1002
 பேரத்தாணி 386
 பேரரும்பு 1227

பேரருள் உடையான் 260
 பேரருளுடைமை 9
 பேரழகு 1170
 பேரழகு செய்யாமை 95
 பேரறம் 326, 1066
 பேரறிவினன் 085
 பேரறிவு 085
 பேரறிவுடையார் - அரசர்க்கும்
 அங்கங்கட்கும்மானிடத்தெய்
 வக் குற்றங்கள் வாராமற்
 காத்தற்குரிய அமைச்சர்
 புரோகிதர் 045
 பேராண்மை 148, 962
 பேராவியற்கை 370
 பேரின்பம் 75, 501, 531, 606,
 1157, 1191, 1322, 1327
 பேருடம்பு 599
 பேரெரி தோய்தல் 308
 பேறு 07. 166, 324, 443,
 797, 1328
 பைங்கூழ் 273, 550
 பைந்தொடி 1234
 பைந்தொடிகள் 1238
 பையுள் 1266
 பையுள் நோய் 1243
 பொச்சாந்து ஒழுகுவார் 533
 பொச்சாப்பினது குற்றம் 532
 பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும்
 ஏதம் 535
 பொச்சாவாது செய்ய வேண்டு
 வன 538
 பொச்சாவாமைக்கு உபாயம்
 540
 பொச்சாவாமையது சிறப்பு
 537
 பொதிந்து கொள்வர் 155
 பொதிந்து வைத்தல் - சால்
 புடைமை பற்றி இடை
 விடாது நினைத்தல் 155
 பொது 873, 972
 பொது உவகை 69
 பொது என்பார் 125

பொதுத்தொழில் - ஓதல், வேட்
 டல், ஈதல் 384
 பொது நோக்கத் தானோக்கு
 தல் 1099
 பொது நோக்கு 528
 பொது நோக்கு - யாவர்மாட்
 டும் ஒருதன்மைத்தாய
 நோக்கு 1099
 பொதுப்படக் கூறினார் 131,
 231
 பொதுப்படக் கூறுதல் 322
 பொது மகளிர் 813, 913
 பொது மகளிர் நாண் 1011
 பொதுமை 355, 509, 1088
 பொது வகை 125, 350, 436,
 672, 693, 811, 892, 982
 பொதுவகையான் விலக்கப்பட்
 டது 318
 பொதுவகையான் விலக்கப்
 படல் 087
 பொதுவகை விலக்கு 400
 பொதுவாக உண்டல் 1311
 பொதுவாதல் 0121
 பொதுவியல்பு அ, உ. பா.
 பொதுவிலக்கணம் 682
 பொதுவுணர்வு 453
 பொய் 020, 034 128, 323, 913,
 936
 பொய்க்காய்வு 1246
 பொய்க்காய்வு - நிலையில்
 வெறுப்பு 1246
 பொய்களை வல்ல கள்வன்
 1258
 பொய் கூறல் 297
 பொய் கூறாது ஒழுகல் 294
 பொய் கூறாமை 299
 பொய்த்தல் 1287
 பொய்த்தான் 293
 பொய்த்து நகுதல் 182
 பொய்த்தெறி 348
 பொய்ம்மை 953, 1234
 பொய்ம்மையை விலக்கல் 030

பொய் மறையாமை 293
 பொய்மை 030, 031, 291, 913
 பொய்மைச் சொற்கள் 292
 பொய்யாத விளக்கு 299
 பொய்யாதொழிக 293
 பொய்யாமை 296, 297, 299,
 323
 பொய்யாமையான் வரும்
 விளக்கம் 299
 பொய்யாமையைப் பொய்யா
 மற் செய்யல் 297
 பொய்யாய மாணம் 395
 பொய்யா விளக்கம் 753
 பொய்யா விளக்கே விளக்கு
 299
 பொய்யின்பம் 156
 பொய்யை மேற்கொள்ளுதல்
 938
 பொரப்படுதல் 888
 பொராமை 769
 பொருட்கண் செல்லும் ஆசை
 360
 பொருட்கு முயங்கும் மகளிர்
 913
 பொருட்குறை 229
 பொருட்குறை நிரப்பல் - ஒரோ
 வெண்களைக் குறித்து அத்
 துணை யீட்டுதுமென ஈட்
 டத்தையே மேற்கொண்டு
 இவறிக் கூட்டுதல் 229
 பொருட்கேடு 806, 856
 பொருட்கொடை 397
 பொருட்கோடல் 549
 பொருட்சிறப்பில்லாமை 1043
 பொருட்சிறப்பின்மை 334
 பொருட்சுவை - காமம், நகை,
 கருணை, வீரம், உருத்திரம்,
 அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு,
 சாந்தம் 420
 பொருட்செயல் 909
 பொருட்செயல்கள் 909

பொருட்டொடர்பு படாமல்
 உரைத்தார் 870
 பொருட்டொடர்பு படாமல்
 உரைப்பாருமுள் 1010
 பொருட்பயனிழத்தல் 252
 பொருட்பன்மை பற்றி வந்த
 பன்மை 223
 பொருட்பேறு 1075
 பொருட் பொருள் 914
 பொருண் முடிவு 1230
 பொருண்மை 638
 பொருணூல் 141
 பொருத்தமில் 812
 பொருத்தமில்ன் 863
 பொருத்தல் 633, 634, 641, 647
 பொருத்தலைச் சந்தியெனல்
 633
 பொருதல் 468, 749
 பொருந்த ஒழுக்குதல் 698
 பொருந்தற் பான்மை 829
 பொருந்தாத உபாயங்கள் 470
 பொருந்தாதன 637
 பொருந்தாதான் 468
 பொருந்தாது விடுக 912
 பொருந்தியது - ஏனையதனை
 வேறற்கு ஏற்றது 875
 பொருந்தியொழுதுவது 474
 பொருந்துதல் கள. தோ , 941.
 967
 பொருந்துமாறு 242, 257
 பொருந்துவதாய ஒப்பு 993
 பொருந்துவது 993
 பொருந்தேன் 1311
 பொருபடை 437
 பொரு முரணாற்றல் 814
 பொருள் அ.உ.பா. கள. தோ.,
 துற.மு., 02, 04, 017, 020,
 029, 030, 056, 066, 076,
 077, 094, 0116, 0120, 5,
 8, 20, 33 44, 63 74, 79,
 83, 96. 105, 128, 141,
 142, 171, 175, 215, 217,

220, 249, 267, 281, 282,
 283, 284, 307, 337, 341,
 342, 344, 348. 350, 355,
 359, 362, 376, 466, 486,
 495, 501, 509, 512, 527, 558
 566, 589, 592, 594, 595,
 598, 613, 644, 651, 658,
 660, 675, 677, 688, 693,
 695, 703, 741, 753, 757,
 760, 789, 850, 861, 867,
 868, 878, 886, 891, 897,
 900, 901, 905, 911, 914,
 915, 917, 921, 931, 932,
 937, 946, 954, 967, 1002,
 1005, 1031, 1045, 1050,
 1057, 1060, 1066, 1075,
 1121, 1192, 1230
 பொருள் - அழியும் பொருளும்
 ஆகும் பொருளும் 675
 பொருள் - நான்கு அ. உ. பா,
 பொருள் இல்லாதார் 221
 பொருள் இன்பம் 266
 பொருள் எய்துதல் 1031
 பொருள் கடைக்கூட்டல் 1061
 பொருள்கள் 034 54, 233, 331,
 353 659, 666, 718, 719, 746,
 745, 781 997, 1101, 1110
 பொருள்கள் - மணி, பொன்,
 நெல் முதலாயின 385
 பொருள்களின் மெய்ம்மை 417
 பொருள்களின் மெய்ம்மையைத்
 தாமுமறிந்து அறிந்தாரோடு
 ஒப்பிப்பதும் செய்தார் 417
 பொருள்களை உள்ளவாறு
 உணரவல்லர் 300
 பொருள்களைத் திரிபின்றி
 யுணர்தல் 174
 பொருள் காரணம் 256
 பொருள் கிளைத்தற்குக் கார
 ணம் 84
 பொருள் கூட்டல் 296
 பொருள் கேடு 220

பொருள் கையுற்றவழி அதன்
 மேல் அவாவினமை 513
 பொருள் கொடாமை 769
 பொருள் கொடுத்துக் கொள்ள
 வேண்டாத எண்மைத்து
 1066
 பொருள் கொடுப்பார் 1057
 பொருள் செய்தற்கு உரிய நெறி
 754
 பொருள் செய்வார் 739
 பொருள் தோன்ற நின்றமை
 475
 பொருள் நசையாளன் 468
 பொருள் நூல் 656
 பொருள் நூல்கள் 393
 பொருள் நோக்குவது 102
 பொருள் படை, அரண்களாய
 வலி 444
 பொருள் பற்றி நிகழும் குற்றம்
 029
 பொருள் பற்றி விழையும்
 மகளிர் 911
 பொருள் பாகுபாடுகள், தோ.
 பொருள் பெருக்காமை 437
 பொருள் பெற்றானொருவன்
 அதனைத் தனக்குதவ
 வைக்குமிடம் 226
 பொருள் பெறுதல் 399
 பொருள் பொருட்டாகக்
 கொடுத்தல் 385
 பொருள் போற்றல் 81
 பொருள் மேல் வைத்துக்
 கூறுதல் 424
 பொருள்வகை மூன்று 957
 பொருள் வரும் வழிகள் - பகை
 வரை அழித்தல் - திறை
 கோடல் தன்னாடு தலை
 யளித்தல் 385
 பொருள் வருவாயில்கட்கும்,
 பொருட்குஞ் செல்வங்கட்கு
 முற்ற இடையூறுகள் 512
 பொருள்வரு வாயில்கள் 512

பொருள் வலியறிதல் 480
 பொருள் வழு 712
 பொருள் வாய்த்தல் 731
 பொருள் வெஃகிக் குடிகளை
 அலைத்தல் 551
 பொருள் வேண்டுதல் 552
 பொருளடை 118, 415
 பொருளது சிறப்பு 753
 பொருளல்லது 254
 பொருளழியக் கொடுத்தல் 867
 பொருளளவு 87
 பொருளறியாமை 719
 பொருளாகக் கொள்க 306
 பொருளாந் தன்மையுடையான்
 141
 பொருளால் பிறர்க்கு நோய்
 செய்யாத இனிய சொல் 98
 பொருளால் பொருள் செய்தல்
 - பெருக்குதல் 437
 பொருளாற் பயன்கோடல் 252
 பொருளாற்றல் 306
 பொருளான் வருஞ்செல்வம்
 241
 பொருளான் வருஞ் செல்வம்
 நிலையர் துன்பு விளைவின
 411
 பொருளான் வறியன் 205
 பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக
 உடையார் 1230
 பொருளில்லாதார் 247
 பொருளில்லாமை 841
 பொருளில்லார் 752
 பொருளில் வறுங்கோட்டி 401
 பொருளிழந்து வருதல் 932
 பொருளின் ஆக்கவழிவு 137
 பொருளின் உண்மை 373
 பொருளின் எல்லை 477, 479
 பொருளின் தொழில் 451, 658
 பொருளின் தொழில் உவமை
 யினும் வந்தது 974
 பொருளின் தொழில்கள் 978
 பொருளின் தொழில்கள்

பண்பின் மேல் நிற்கல் 451
 பொருளின்பங்கள் அர. தோ .
 038
 பொருளின் பயன் நோக்கிக்
 கொள்ளுதல் 423
 பொருளின் மெய்யாய பயன்
 423
 பொருளின்மை 063, 248 626,
 653, 1046, 1052
 பொருளினதின்மை 558
 பொருளினதீட்டம் 1003
 பொருளினது நுண்மை 419
 பொருளினது பயன் 128
 பொருளீட்டம் 755
 பொருளுடைமை 149, 153,
 592, 732, 950
 பொருளுடையனாந் தன்மை 89
 பொருளுடையார் 558
 பொருளுடையாரை வஞ்சித்தல்
 289
 பொருளுடையான் ஆக்குதல்
 67
 பொருளுடையேனல்லேன் 223
 பொருளுபதை 501
 பொருளுவமை 720
 பொருளை அவாவுதல் 362
 பொருளை ஈட்டி வைத்தல்
 1001
 பொருளைக் கெடுத்தல் 938
 பொருளை நோக்குதல் 029
 பொருளைப் பேணிக் கொண்
 டொழுகும் நெறி 477
 பொருளையே குறித்து வஞ்சித்
 தொழுகல் 813
 பொருளை விசேடித்து நின்ற
 பண்புகள் 100
 பொலிவர் 248
 பொழிப்பு 297
 பொழில் 0109
 பொழில் வயினிற்றல் 1081
 பொழிற்கண் உறைவாள் 1081
 பொழுது கண்டிரங்கல் 0124

பொழுது போகா நின்றது 334
 பொழுதொடு புலந்து சொல்
 வியது 1221
 பொறாத உடம்பு 1163
 பொறாத 1079, 1237
 பொறாமை 017, 018, 35, 166,
 1079, 1163
 பொறாமை உடையான் 167
 பொறாமை எய்தல் 1079
 பொறாமை எய்துதல் 1311
 பொறி 027, 19, 24, 26, 124,
 242, 337
 பொறிகள் 49, 94, 743, 745
 பொறிகளாற் காணும் காட்சி 242
 பொறிகளானுகரப்படும் இன்
 பங்கள் 337
 பொறியிலாதார் 88
 பொறுக்க 152
 பொறுக்கப்படாத குற்ற
 முடைமை 082
 பொறுக்குமளவு 475
 பொறுக்குமியல்பு 579
 பொறுக்குமியல்புடையார் 579
 பொறுத்தல் 016, 151, 261, 1172
 பொறுத்தலன்றேயுள்ளது 1172
 பொறுத்தலையுடையராதல்
 016
 பொறுத்தற்கரிது 189
 பொறுத்தற்கரிய துன்பம் 1179
 பொறுத்தற்கரியன 693
 பொறுத்தற்கருமை 585, 1014
 பொறுத்தார் 155, 156
 பொறுப்பர் 700
 பொறுப்பவர் 159
 பொறுப்பார் 160
 பொறை 017, 48, 152, 158
 பொறைக்கு மறுதலை 017
 பொறை தாங்குவது 990
 பொறையான் வென்று விடுக
 158
 பொறையினும் நன்று 152
 பொறையுடைமை 017, 154

பொறையுடைமையது சிறப்பு
 154
 பொறையுடையாற்கல்லது சால்
 பில்லை 154
 பொன் 267, 400, 437
 பொன்போற் பொதிந்து கொள்
 வர் 155
 பொன் முடி 771
 பொன்றாத் துணை 36
 பொன்றாத் துணையாதல் 37
 பொன்றாது நிற்கும் புகழ் 234
 பொன்றி எனத் திரிந்து நின்றது
 171
 பொன்றிவிடும் 1069
 பொன்னின் அளவறிதல் 986
 போக்கப்படுவர் 698
 போக்கு 376, 491
 போக்குதல் 344
 போகம் 240, 391, 767
 போகமிழத்தல் 1039
 போகமுதிர்ச்சியுடையார் 353
 போக விரி 767
 போகூழ் 371
 போச ராசன்கள் தோ.
 போதருவாயாக 1123
 போதுவாயாக 1123
 போந்தபொருள் 297
 போர் 545, 673, 749, 761, 770,
 771, 773, 778, 780
 போர்க்களம் 1088
 போர்க்கேடு 806
 போர்த்தன 80
 போர்த்தொழிவின்குதல் 1026
 போர் தாங்குதல் 1027
 போரழிவு 787
 போரின்கண் மீட்சி 775
 போரேற்று நின்றல் 771
 போற்றுபவர் 741
 மக்கட்கேற்றமாய உணர்வு
 மிகுதி 410
 மக்கட் சாதி 1071
 மக்கட் சாதிக்கும்பயச்சாதிக்

கும் வடிவொத்தல் 1071
 மக்கட் தொகுதி 733
 மக்கட் பண்பின்மை 997
 மக்கட் பதடி 196
 மக்கட் பிறப்பாற் பயன் எய்
 தாமை 410
 மக்கட் பிறப்பினர் 1033
 மக்கட் பிறப்பு 356
 மக்கட்பேறு 456
 மக்கள் 095, 61, 75 235, 351,
 355, 353, 442, 595, 600, 735,
 783, 851 972, 1062, 1071,
 1115
 மக்கள் உயிர் 1012
 மக்கள் செல்வம் 363
 மக்கள் யாக்கை 850
 மக்களது அறிவுடைமை 68
 மக்களது சிறுகை 64
 மக்களது பிறப்பு 1003
 மக்களது மெய்யைத் தீண்டதல்
 65
 மக்களாய்ப் பிறத்தல் 236
 மக்களாய்ப் பிறவாமை 236
 மக்களான் வருந்துன்பங்கள்
 - பகைவர், கள்வர், சுற்றத்
 தார், வினை செய்வார் என்
 றிவர்களான் வருவன 442
 மக்களுட்பதர் 196
 மக்களுமாய் ஒழுகுதல் 698
 மக்களுயிர் அ உ.பா . 73, 122,
 231
 மக்களுயிர்க்குப் பயன் 231
 மக்களுயிர்க்குப் பொதுவாகிய
 பிறப்பியல்பு 972
 மக்களெய்தும் பெருமை,
 சிறுமை 505
 மகர ஐகார விகுதி 017
 மகளிர் 57, 58, 911, 915, 918,
 919, 920, 974, 1109, 1138,
 1158, 1160, 1191 1196,
 1198, 1219, 1220, 1253.
 1260, 1280, 1282, 1303

மகளிர் உயிரை உண்ணும்
இறுதிக்காலம் 1221
மகளிர்க்குத் தம் குறிப்பறியுந்
தோழியரில்லாத வேற்றுரின்
கண் வாழ்தல் 1158
மகளிர் கருவினைச் சிதைத்
தல் 110
மகளிர் காமம் 1253, 1254
மகளிர் காமம் மறைக்கப்படும்
என்றாட்குச் சொல்லியது
1253
மகளிர் தம் காமநோயினைத்
தோழியர்க்கும் வாயாற்
சொல்லாது கண்ணினாற்
சொல்லல் 1280
மகளிர் தோள் 916
மகளிரது முயக்கம் 918
மகளிரியல்பினர் 1323
மகளிரை விழைதல் 273
மகளிரை வெளவல் 769
மகன் 70, 351, 702
மகனென்று சொல்லற்க 196
மகனை முறை செய்தான் 547
மகிழ்ச்சி 69, 539, 621, 1090,
1094, 1099
மகிழ் செய்தல் 1090
மகிழ்ந்திருத்தல் 878
மகிழ்தல் 660, 1281
மகிழ்தல் - உணர்வுநிந்தது 1281
மகிழ்வெய்தல் 1281
மகிழும் வண்ணம் கலக்கின்ற
கலவி 1276
மகழும் வண்ணம் செய்தல் 829
மங்கலமன்மை 935
'மங்கலமென்ப மனைமாட்சி' 1268
மட்கலம் 883
மட்பகை 883
மடங்கலாகாமை 464
மடங்கு 816
மடங்குதல் 951, 1036
மடந்தை 1116, 1122, 1141,
1273

மடநோக்கு - வெருவுதலையு
டைய நோக்கு 1089
மடம் 1083, 1125
மடமை 89, 1135, 1272
மடமை - கண்டவழி நினைந்து
காணாதவழி மறக்கும் தவற்
றைக் காணாவழி நினைந்து
கண்டவழி மறத்தல் 1297
மடமையானாதல் 016
மடல் 1131, 1132, 1133 1135,
1136
மடலூர்தல் 1136
மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்
றியிருக்கும் பெண் பிறப்பு
1137
மடலூரும்பொழுது இற்றைக்
கும் கழிந்ததென்றாட்குச்
சொல்லியது 1135
மடவரல் 1085
மடவார் கற்பு 543
மடவார் பொறை 153
மடன் மாவினை ஊரக் கருதா
நின்றன 1132
மடி 061, 371, 502, 601, 602,
603, 604, 605, 607, 617, 1028
மடிந்திருக்கும் 1039
மடிந்திருப்பார் 1040
மடிந்தெனத் திரிந்து நின்ற
வினையெச்சம் 604
மடிமைக் குற்றங்கள் 608
மடியா என்பதான வினையெச்
சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுக
என்றுரைப்பாருமுளர் 602
மடியாண்மை 609
மடியாளன் 458
மடியாளன் தன்மை 609
மடியிலாத அரசன் 610
மடியிலாதான் எய்தும் பயன்
610
மடியின் தீமை 604
மடியினது தன்மை 608
மடியுடைமை 609

மடிவித்தல் 997
 மண் 576, 742, 883, 1034
 மண்டபம் 385
 மண்டலம் 767
 மண்டலவிரி 767
 மண்ணுதல் 335
 மண்ணாள்வார்கண் 576
 மண்ணின்கண் புக்கு மாய்ந்து
 போதல் 996
 மண்ணுலகு 101
 மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி 883
 மண்ணோடு பொருந்தி நிற
 கின்ற மரம் 576
 மண் முழுதும் ஆளல் 387
 மண் முழுதும் தானே ஆளல்
 389
 மணலின்கண் கேணி 396
 மணி 17, 400, 742, 1273
 மணி நீர் 742
 மணியும் பொன்னும் செல்வ
 மல்ல 400
 மதக் களிறு 1087
 மதம் 044, 431, 439, 459
 மதம் - செல்வக் களிப்பு 431
 மத மானங்களின் தீமை 439
 மதலை 615
 மத வேழம் 384
 மத வேறுபாடு 242
 மதி 915, 957, 1116, 1117,
 1119, 1166, 1210, 1229
 மதி இருவரானும் நோக்கப்
 படுதல் 1210
 மதிக்கப்படாதார் 751
 மதிக்கப்படுவர் 1194
 மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல்
 751
 மதிக்கற்பாடு 656
 மதித்தல் 844
 மதித்தற்கேது 630
 மதித்துதவ மாட்டாமை 101
 மதி நன்மை 915
 மதி நுட்பம் 636

மதிப்பது 61
 மதிப்பினை அழித்தல் 532
 மதி மருளும் வகை 1229
 மதியுடம்படுவான் 1099
 மதில் 57, 491, 743
 மதிற்புறம் 742
 மது 838, 1099
 மதுக் களிப்பு 838
 மதுகை 1247
 மது மறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சி
 1099
 மதுரமும் உறுதியுமாய் கூற்றுக்
 கள் 394
 மதுவிற்கட் களிப்பு 282
 மதுவுண்டு மயங்குதல் 838
 மந்திரத்திற்கங்கம் 631
 மந்திரம் 28, 560, 2049 1259
 மயக்கத்தினிங்கிய தூய அறிவு
 199
 மயக்க நிரனிறை 410
 மயக்க நூல்கள் 281
 மயக்க நூல் வழக்குகள் 351
 மயக்கம் 084, 5, 32, 201, 258,
 261, 287, 311, 318, 346,
 351, 675, 838, 844, 873,
 1002
 மயக்கமின்மை 300
 மயக்கல் 334
 மயங்குதல் 1020
 மயங்கிச் சுழலும் 1139
 மயங்கி நோயுழந்தேன் 1229
 மயங்கிய மாலாய் 1222
 மயங்கிய வழி 034
 மயங்குதல் 417, 783, 1222
 மயங்குதற் கேது 344
 மயங்கு மாலை 1230
 மயல் 344
 மயிர் 969
 மயிர்த்திரள் 969
 மயிரிணையொப்பர் 964
 மயில் 2082
 மரக்கண் 576

மரக்கலம் 605
 மரக்கோடு 476
 மரங்கள் 600
 மரணம் 944
 மரத்தது தொழில் நெஞ்சின்
 மேலேற்றப்பட்டது 1264
 மரத்தாற் செய்த பாலை 1020
 மரப்பாலை 576, 1058
 மரபிற்கேலாமை 956
 மரபு 644
 மரம் 78, 217, 997, 1020, 1030
 மரமும் கண்ணோடியைந்து
 கண்ணோடாமையின் இது
 தொழிலுவமம் 576
 மருங்கொற்றுதல் 624
 மருட்சியர் 285
 மருந்துத் துன்பம் பொறுத்தல்
 950
 மருத்துவன் 227, 948, 949
 மருத்துவன் தீர்க்குமாறு 949
 மருத்துவன் வழிநிற்றல் 950
 மருத நிலத்துப் பூ 1313
 மருந்தாய நோக்கு - தன்கணி
 கழுகின்ற அன்புநோக்கு
 1091
 மருந்தாய மடல் 1135
 மருந்தில் கூற்று - யமன் 755
 மருந்தின் திறம் 095
 மருந்தின் வகை நான்கு 950
 மருந்து 2, 41, 217, 263, 834
 942, 950, 958, 1040, 1091,
 1102, 1159, 1241, 1275
 மருந்து செய்தல் 948
 மருநிலம் 742
 மருவுதல் 785
 மருள் 351, 1002
 மருளல்தன்மைத்து 848
 மல்குதல் 780
 'மல்லன் மலையனைய மாத
 வர்' 898
 மலர் 3, 595, 1142, 1289

மலர்கள் 1112
 மலர்தல் 707, 1135
 மலர்தலை உலகிற்கு உயிர்
 அரசன் அர. தோ.
 மலர்ந்துவைத்து 650
 மலர்போலும் கண்ணினையு
 டையான் 1119, 1142
 மலரினு மெல்லிது 1289
 மலரும் 1227
 மலரும் வகை 786
 மலை 124, 534, 737, 744
 மலைகள், காடும் நாடுமாய
 இடையீடுகள் 1239
 மலைபோல உயர்ந்தோர் 965
 மலையரண் 742
 மலையாமை 396
 மலையினுயர்ச்சி 124
 மழலைச் சொல் 65, 66
 மழித்தல் 280
 மழை 02, 11, 12, 13, 14, 17,
 20, 55, 542, 557, 898, 1028
 மழை - குளிர்த்தி 1239
 மழைக் கண்கள் 1239
 மழைத்துளி 416
 மழையில்லாமை 557
 மழையின தின்மை மிகுதிகள்
 442
 மழையினது ஆற்றல் 15
 மழையினது சிறப்பு 02
 'மற்றது - தன்னினுந் தன்
 ளாமை நீர்த்து' 290
 மற்றவன் 162
 மற்றின்பமென நின்றது 173
 மற்று 15, 16, 36, 60, 65
 மற்று - அசைநிலை 95, 205
 மற்று - வினைமாற்றின்கண்
 வந்தது 248, 266, 352, 364,
 459, 695, 1155, 1166, 1178,
 1294, 1308
 மற்றையின்பம் 173
 மறக்கப்படுவது 1207

மறக்கலாகாது 134
 மறக்கற்பாலம் 1255
 மறக்கற்பாலேனல்லேன் 1252
 மறக்குந் திறம் 109
 மறத்தல் 152, 1316
 மறத்தல் வேண்டும் 1262
 மறத்தலின் கேடு 32
 மறத்துலையறியேன் 1125
 மறத்திற்குமேதே துணை 76
 மறந்தவர் 245, 538
 மறந்தார் 263, 1255
 மறந்திலர் 245
 மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்
 துக் கூறியவாறு 108
 மறப்பு 502, 605
 மறப்பேன் 1262
 மறம் 76, 264, 745, 771, 773
 மறமானங்களுடைமை 764
 மறவர் 778
 மறவாத மனம் 537
 மறவாதவன் 325
 மறவாமை 407
 மறவாமைக் குணம் 536
 மறவி 56, 366, 531, 532, 540,
 878
 மறவியுடையாருடைய செல்
 வம் அழிதல் 534
 மறனிழுக்கா மானம் 384
 மறார் 1150
 மறு 957, 1117
 மறுக்க மாட்டாமை 058
 மறுகுதல் 1139
 மறுத்தல் 1028
 மறுத்துக் கூறப்படல் 453
 மறுத்துழி நிகழுந் துன்பம் 1045
 மறுத்துழி வருவன 1052
 மறுதலை 15, 350, 380, 456,
 824, 914, 1025, 1072
 மறுதலைச் சொல் 645
 மறுதலைச் சொற்கள் 697
 மறுதலைத் தொழில் 907
 மறுதலைப் பெயர் 395

மறுதலையடை 496
 மறுப்பார் 707
 மறு பிறப்பு 86, 351, 353, 850,
 1262
 மறுமை துற. மு , 04, 023, 163,
 168, 244, 260, 265, 276,
 290, 296, 302, 309, 330,
 341, 459, 651, 652, 659,
 689, 842, 908, 935, 938,
 943, 1036, 1072, 1262
 மறுமை இன்பம் 459
 மறுமைக்கண் அவரை எய்தி
 இன்புறலாம் 1262
 மறுமைக்கண் எய்தும் பயன்
 183
 மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்
 கேது 244
 மறுமைக்கனெய்தும் பயன் 86
 மறுமைக்கு அறம் 97
 மறுமைக்கு உறுதி 106
 மறுமைச் செயல் 835
 மறுமைப் பயன் 50, 63, 96, 240,
 904
 மறுமைப் பயன்து மிகுதி 297
 மறுமையாகிய பிறப்பின்கண்
 பிரிவல் 1315
 மறுமையிலாளன் 904
 மறுமையின்பம் 98, 1042
 மறுமையினும் தேவராதல் 290
 மறுவுடைமை 1117, 1118
 மறை 590, 695, 1076, 1180
 மறை - வெளிப்படிற் குற்றம்
 விளையுமென்று பிறரை
 மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய
 சொல் 1076
 மறைக்கப்படுவன 846
 மறைக்கின்றவாறு 271
 மறைக்குமாறு 1235
 மறைகளைப் பிறர்க்குச் சொல்
 லுதல் 1076
 மறைத்தல் 980, 1029, 1138,
 1152, 1254, 1271, 1318

- மறைத்தற் குறிப்பு 1275
 மறைத்துச் செய்வது 663
 மறைத்தகிடனாக்கினார் 278
 மறைந்தவை சொல்லுவார் 587
 மறைந்தவொழுக்கம் 275
 மறைந்திருக்கும் 828
 மறைந்து உண்டு வைத்தல் 928
 மறைந்து நின்றல் 576
 மறைந்து நின்றாதல் 217
 மறைந்தொழுகினார் 935
 மறைப்பேன் 1161
 மறைப்பொருள் 695
 மறையாவது - அவன் ஒற்ற
 னாய தூஉம் அவன் கூறி
 யதூஉமாம் 590
 மறை வெளிப்படுத்தல் 864
 மன், உம். அசைநிலை 1146
 மன் - ஒழியிசை 378, 990, 1161,
 1178, 1189, 1206, 1207,
 1212, 1216, 1253
 மன் - ஒழியிசைக்கண் வந்தது
 540, 1086, 1102, 1125, 1170,
 1189
 மன்றின்கட் பழித்தல் 820
 மன்றின்கண் 1138
 மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவ
 தாயிருந்தது 1138
 மன்று 820, 1254
 மன்று படுதல் - பலருமறிதல்
 1254
 மன்னர் 692
 மன்னரைச் சார்ந்தொழுகல்
 071, 681
 மன்னவன் 545, 546, 553, 559
 மன்னனது நிலம் - எல்லா
 நிலங்களிலும் உயர்ந்தது
 எனல் 386
 மன்னனை மீக்கூறுதல் 386
 மன்னாமை - ஒருகாலும் நிலை
 யாமை 556
 மன்னார் 556
 மன்னுதற்கு ஏது 556
 மன்னும் ஓவும் அசை 1016
 மன்னுயிர் 040, 244, 268, 269,
 457
 மன்னுயிரென்றது 68
 மன எழுச்சி 744
 மனம் உளனாய வழி 316
 மனக்கலக்கம் 344
 மனக் குற்றம் 019
 மனக் குறிப்பு 703
 மனங் கலங்காமை 063
 மனங் காரணம் 453
 மனங்கொள்ளச் சொல்லுதல்
 424, 719
 மனச்செருக்கு 158
 மனத்தடக்கற் பாலனவற்றை
 வேட்கை மிகுதியான் அடக்
 கமாட்டாது வாய்விடுதல்
 1250
 மனத்தது நன்மை 457
 மனத்தால் இன்னாராய வஞ்சர்
 824
 மனத்தால் இடைவிடாது
 நினைத்தல் 1255
 மனத்தால் துறந்தார் 303
 மனத்தால் துறவாமை 1050
 மனத்தால் வருந்தான் 629
 மனத்தால் விரும்பாதான் 629
 மனத்தாற் செய்யக் 350
 மனத்தான் ஆராய்தல் 96
 மனத்தான் சொல்லுகின்றா
 னல்லன் 185
 மனத்தான் விழைதல் 1036
 மனத்தானினையா நிற்பேன்
 1184
 மனத்திட்பம் 623
 மனத்திடை நிகழ்வதோர்
 கோட்பாடு 630
 மனத்தின்மை 067
 மனத்திருள் கடிதல் 299
 மனத்திற்குச் செலவு 1170
 மனத்திற்கேறுதல் 295

மனத்தின்கட் கோட்டமின்மை
119

மனத்தின்கட் கோடாமை 115

மனத்தின்கண் அச்சம் உடையார் 534

மனத்தின்கண் நூற்பொருள்
நுழைதற்கு வழியாக்கல் 418

மனத்தின்கண் மறவியை
உடையார் 534

மனத்தின்கணிகழ்வது 702

மனத்தினின்று நீக்குதல் 853

மனத்துக் கூறியது 704

மனத்துக் கொண்டவற்றை
உமிழாமை 585

மனத்துக் கொள்க 350

மனத்துக் கொள்ளார் 155

மனத்தூய்மை 298

மனத்தை அது சென்ற புலத்
தின்கட் செல்ல விடா திருத்
தல் 422

மனத்தை ஒருக்கித் தேர்தல்
132

மனத்தைக் கோடுவித்தல் 167

மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்
துவது அறிவு 422

மனத்தொடு பொருந்துதல் 295

மனத்தொடு பொருந்த வாய்
மையைச் சொல்லுதல் 295

மனந் தடுமாறாது நிரம்பி நிற்
றல் 359

மனந்தீதாகல் 185

மனந்தூய்தாதல் - மெய்யுணர்
தல் 298

மனந்தூய்தாந்தன்மை 298

மனந்தூயதனாதல் தன்மை 455

மனத்தூயராயினார் 456

மனந்தூயன் 455

மனந்தூயார் 311

மன நலம் 458

மன நன்மை 457, 458

மன நிகழ்ச்சி 687

மன நெகிழ்வன நாடிச்சொல்

லல் 1052

மனப்புன்மை 185

மனப் பொருத்தம் 890

மனத்தின் கண்ணதாக 278

மனம் 013, 027, 7, 26 33, 49,
78, 79, 129, 130 132, 169,
185, 271, 273 295, 304, 305,
309, 317, 342, 343, 345, 354,
369, 453, 454, 722, 769, 788,
825, 834, 842, 920, 923 929,
938, 946, 952, 974, 976, 1011,
1020, 1143, 1160, 1170,
1184

மனம் உவந்து கொடுத்தல் 842

மனம் கொள்ளுமாறு 724

மனம் தெளிதல் 668

மனம் பட்டவாற்றால் துய்த்

தால் நோயும் மரணமும் வரு
தல் 944

மனம் பொறி வறி போகாது நிற்
றல் 027

மனம் மெலிதல் 060

மனம் மொழிகள் தன்வயத்த
வல்லவாதல் 930

மனம் மொழி மெய்கள் அலை
யாது நிற்றல் 342

மனம் மொழி மெய்கள் தூய
வாதல் 950

மனம் வேறுபட்டமை 887

மனம் வேறுபடுதல் 822

மன மகிழ்ச்சி 630

மன மகிழ்தல் 84

மன மகிழ்ச் சொல்லல் 685

மனமழியாமை 1050

மன மாசு இன்மை 159

மன முடிவிற்கேது 476

மன மொழி 295

மன மொழி மெய் 022, 941

மன மொழி மெய்கள் 472 946

மன மொழி மெய்களாது ஒடுக்
கம் 1011

மன மொழி மெய்களை

யொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய
செய்து போதல் 974
மனவடக்கம் 130
மனவலி 765, 1088
மனவலியுடையார் 136
மனவழிப்படுதல் 273
மனவியல்பாராய்தல் 501
மனவெழுச்சி 473, 476, 621
மனவொழுக்கம் 359
மனை 820, 901
மனைக்கட்கெழுமல் 820
மனையகலம் 1001
மனையறம் 51, 52
மனையாள் 51, 60, 901, 902,
904, 908, 909, 910
மனையாள் வேண்டியவாறு
ஒழுக்குவார் 908
மனையாளது பெண்மையை
விழைதல் 902
மனையாற்றுகுதல் 1039
மனையாளைச் சேர்தலான்
விளையும் பேதைமை 910
மனை வாழ்க்கை 325
மனைவி 75, 81, 1268
மனை விழைதற் குற்றம் 902
மனு 240
மனு - நூல் அ.உ.பா.
மனு முதலிய அறநூல்கள் 240
மா 762
மாசற்றார் 311
மாசறு காட்சி 352
மாசு துற. தோ., 278, 354, 601,
971, 1051
மாசு - காம வெகுளி மயக்கங்
கள் 278
மாஞாலம் 245
மாட்சி 040, 53, 385, 390, 749,
750
மாட்சிமை 52, 278, 407, 665,
749, 897, 915, 1297
மாட்சிமைப்பட்டாரது
நீர்மையையுடையார் 278

மாட்சிமைப்பட வேண்டுதல்
632
மாட்சிமையுடையர் 278
மாட்சியான மானத்தினிக்கு
தல் 432
மாண்ட அறிவு 915
மாண்ட இழையினையுடை
யாள் 1114
மாண்ட பயன் 606
மாண்ட முயற்சி 607
மாண்டார் 278
மாண்பிறந்த மானம் - அந்த
ணர்சான்றோர் அருந்தவத்
தோர் தம் முன்னோர்
தந்தை தாயென்றிவரை
வணங்காமை 432
மாண்பு 53
மாணாத பகை 088
மாணாத பகையாக்கிக்கோடல்
871
மாணாப் பிறப்பு 351
மாணாமை - ஒரு நிலையினில்
லாமை 1297
மாணிழையர் 919
மாத்திரைகள் 26
மாதர் 1081, 1087, 1088, 1117,
1118
மாதர் முகம் 1117
மாதரது ஒள்ளிய நுதல் 1088
மாதவர் நோன்பு 543
மாந்தர் அ.உ.பா., 29, 278,
329, 453, 514, 964
மாந்தர்க்குப் பொது உணர்வு
453
மாநில மன்னன் 544
மாமணிக் கொழுந்து 169
மாமை நிறம் 1107
மாய்க்கும் வலியுடைமை 601
மாய்தல் 145
மாய்வதாய உடம்பு 281
மார்பு 774, 776, 1311
மாரி 027, 737

மாரிவறங் கூர்ந்தனைய
 .. தன்மை 1010
 மாலை 1223, 1224, 1226, 1313
 மாணலக்குச் செய்த அபகாரம்
 1225
 மாலைக்குத் தூது 1228
 மாலை தன் கொடுமையால்
 துன்பஞ் செய்யா நின்றது
 1225
 மர்லைப்பொழுதில் மலர்தல்
 1227
 மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்து
 1268
 மாலைப்பொழுதின்கண் அனு
 பவிக்கும் துயர் 1135
 மாலைப்பொழுதின்கண் அனு
 இணையையாதற்குக் கார
 ணம் என்னையென்றாட்குச்
 சொல்லியது 1227-1230
 மாலைப்பொழுது 0123, 1227,
 1268
 மாலைபோலத் தொடர்ந்த
 சிறுவளையினையுடையாள்
 1135
 மாலையுழக்குந் துயர் 1135
 மாலை வெண்குடை 1144
 மாளப் புண்ணுதல் 1050
 மாற்றம் 588
 மாற்றரசன் 772
 மாற்றாது ஈதல் 223
 மாற்றாது கொடுத்தல் 023
 மாற்றார் 647, 767, 792, 867
 மாற்றான் 457
 மாற்றான் வலி 471 475
 மாற்றி வைத்தல் 679
 மாறாய வழி 1017
 மாறாயினார் நட்பு 800
 மாறு கொள்ளாத உணவு 944
 மாறு கொள்ளாமை 944
 மாறுகொள உரைத்தார் 817
 மாறுகோடல் 242, 660

மாறுகோள் 945
 மாறுசொல்லுமாற்றல் 607
 மாறுபடக் கூறல் 588
 மாறுபடக் கொள்ளல் 622, 630
 மாறுபடல் அ.உ.பா.
 மாறுபடுதல் 691
 மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல்
 647
 மாறுபாடு 086, 492, 567, 647,
 835, 854, 855, 860
 மான் அகங்கார மனங்கள் 27
 மான் பிணை 1089
 மானங் கருதுதல் 1028
 மானங்கெடுகின்றது என்னை
 966
 மானத்தின் தொழில் 968
 மானத்தினது நிலையுடைமை
 961
 மானத்தை நிறுத்துதல் 962
 மானந்தீர வருமிரவு 1067
 மானந்தீராவிர்வு 0106
 மானப் பொருட்டாய இறப்பி
 னது சிறப்பு 970
 மானம் 044 097, 098, 0107,
 464, 746, 766, 966, 968,
 970, 980, 1028, 1053, 1056,
 1061, 1067, 1255
 மானம் எய்தும் எல்லை 969
 மானம் நீக்கமாட்டாமை 1055
 மானமில்ன் 1293
 மானமுடையார் 680, 1255
 மானமுடையாரது புகழ் வடிவு
 970
 மானிடத் தெய்வக் குற்றங்கள்
 045
 மானிடம் 62
 மானுட மாதர் 1081
 மானுட மாதராதல் தெளிதல்
 1082
 மிக்க உரிமை 805

மிக்க காதலையுடையேம் 1314
 மிக்க கொடை - - ஒன்றானும்
 வறுமை எய்தாமல் கொடுத்தல் 526
 மிக்க சொல் 645
 மிக்க துயரைத் தீர்க்கும் மருந்து 1275
 மிக்க நலம் 1007
 மிக்க பயன் 619
 மிக்க பெயல் 732
 மிக்க வருத்தம் 847
 மிக்க வலியுடையன 380
 மிக்கவுவகை 531
 மிக்கவுவகை - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம்
 என்றிவற்றான் வருவது 531
 மிக்காரவை 715
 மிக்காரோடு தலைப்பெய்து
 அறியாதனவெல்லாம்
 அறிதல் 399
 மிக நல்லர் 403
 மிகப் பசித்தல் 944
 மிகப் பெரிய இரையை விழுங்
 குவான் 945
 மிக முதிர்ந்திறும் எல்லைத்
 தாயகனி 1306
 மிகுத்துக் கூறுதல் கள. தோ.
 மிகுத்தேற்றுதல் 475
 மிகு தண்டம் 566
 மிகுதல் 941, 1151, 1162
 மிகுதல் - மேன்மேலுக்குதல் 856
 மிகுதி 336, 431, 690, 711, 715, 784, 978, 1085, 1145
 மிகுதியை ஏற்றிக்கோடல் 978
 மிகை 016, 152, 200, 504
 மிகை செய்தாரைப் பொறுத்தல் 153
 மிச்சில் 384, 771
 மிச்சிலாய மாப்பு 1311
 மிசைவித்தல் 85
 மிக்கூறுதல் - இவன் காக்கின்ற நாடு, பரி, அனி,

பகை முதலியவன்றி யாவர்க்கும்
 பேரின்பத் தருதலின் தேவர் உலகினும் நன்று
 எனல் 386
 மிட்டல் 775, 784
 மின் 931
 மின் கோடல் 490
 மின்கோடற்கிருக்கும் வழி 490
 முகக் குறிப்பு 703
 முகடி 617, 936
 முகத்தல் 17
 முகத்தால் நட்புச் செய்தல் 830
 முகத்தான் விரும்பி இனிது
 நோக்கல் 93
 முகத்தின்கண் உள போல்
 தோன்றல் 574
 முகத்தின் நலம் 1119
 முகநட்பு 830
 முகபடாம் 1087
 முகம் 224, 500, 701, 706, 707, 708, 776, 785, 824, 1118
 முகம் இனியன் 84
 முகம் நோக்கி நகுதல் 694
 முகம் வேறுபட்டு நோக்கல் 90
 முக மலர்ச்சி 953
 முகமினியன் 92
 முகிழ் 1115
 முகிழ்ப் பாரம் 1115
 முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல் 1274
 முகை 1274
 முட்டாடுதன்பதன் இறுதி நிலை
 விகாரத்தால் தொக்கது 547
 முட்டாமற் செலுத்தியது 547
 முட்டை 338
 முட்டை தனித்துக் கிடத்தல் 338
 முட்டையுள் பிறப்பன 338
 முட்டைகை கண்டிடல் 450
 முடிக்கப்படா நாயினும் கருதியது
 முடித்தே விடல் 432
 முடிக்க வேண்டித் தல் 686

முடித்தற்காங் கருவி 483
 முடித்தற்கேற்ற பெருமை 611
 முடித்துக் கொள்க 678
 முடித்தேமெனத் தருக்கியிருத்
 தல் 156
 முடிதல் - கருதிய பொருள் தரு
 தல் 658
 முடிப்பான் 067
 முடிபுகோடல் 920
 முடியாத காரியங்கள் 537
 முடியாதாக்குதல் - முடியாதாக
 நடத்தல் 818
 முடியாமை 467, 671
 முடியும் உபாயத்தான் முயறல்
 468
 முடியும் உபாயம் 468
 முடிவதொன்றன்று 1200
 முடிவில்லாத துன்பம் 362
 முடிவில 640
 முடிவிலாற்றலுடைமை 9
 முடிவு 631, 663, 671, 676, 677,
 792, 938
 முடிவு செய்ய வல்லான் 515
 முடிவு போக்கல் 262
 முடிவு போகாமை 262, 696,
 904
 முடுகி 695
 முத்தம் 1113
 முதல் 51, 449, 463, 478, 680
 முதல் - அதன் வழிக்குரியார்
 1030
 முதல் நால் பொருள் 392
 முதல் வினை 888, 938
 முதலும் செலவும் தம்முளொப்பு
 தல் 478
 முதலை 495
 முதலை வெட்டிச் சாய்த்தல்
 1030
 முதலொடு சினைக்கு ஒற்றுமை
 யுண்மை 1210
 முதற் கடவுள் 01
 முதற்கண் அங்க. தோ , 086

முதற் காரணம் துற. மு.
 முதற்பொருள் 356, 357, 358
 முதற்பொருளில்லாத வணிகர்
 449
 முதற்பொருளை உணர்தல் 356
 முதனிலைத் தொழிற்பெயர் 117,
 177, 536, 564, 607, 615,
 638, 653, 720, 798, 807,
 877, 1051, 1313, 1318
 முதனிலைத் தொழிற்பெயரடி
 யாக வந்த வினையெச்சம்
 536
 முதியார் 384
 முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல் 1274
 முதிர்ச்சியுடையார் 360
 முதிர்தல் 760
 முதிர்ந்த கலாமாகிய துனி 1306
 முதிர்ந்தது 879
 முதிர்ந்த துனியாய வழித்துன்
 பம் பயத்தல் 1330
 முதிராத புலவியாய வழிக் கலவி
 யின்பம் பயவாமை 1330
 முந்து கிளத்தல் 715
 முந்துற வழிதல் 603
 முந்நீர் 276
 முப்பத்திரண்ட திகாரம் அங்க.
 தோ.
 முயக்கம் 913, 918, 1107, 1108,
 1330
 முயக்கம் முன் இனிது போன்று
 பின் உயிர் கோடல் 918
 முயக்கிடை சிறுகாற்று நுழை
 தல் 1239
 முயக்கு 1239
 முயங்குதல் 1330
 முயல் 772
 முயல்வது 262
 முயல்வாயாக 1200
 முயல்வார் 47, 620, 1024
 முயலப்படும் 265
 முயலாத முயற்சி 468
 முயலா நின்றாயென்னும் .
 குறிப்பு 1200

முயலும் 1023
 முயலுமாறு 337
 முயற்சி 21, 337, 371, 377, 598,
 602, 611, 613, 616, 617,
 619, 620, 628, 632, 676,
 870, 891, 1022, 1023, 1063,
 1065, 1068
 முயற்சிகளாற் பொருள்களைப்
 படைத்தல் 377
 முயற்சித் துன்பம் 669, 1029
 முயற்சியது சிறப்பு 613
 முயற்சியான் வருந்துன்பம் 630
 முயற்சியில்லாதவன் 614
 முயற்சியின்மை 606
 முயற்சியுடையன் 609
 முயற்சியுடையார் 613, 617
 முயற்சியோடென்பது அவாய்
 நிலையான் வந்தது 602
 முயறல் 212, 519, 540
 முயற்றகேது 1310
 முயன்ற வினை 619
 முயன்று உயிர் வாழ்தல் 1052
 முயன்று நீக்கக் கடவேம் 1063
 முயன்றொழுதுதல் 602
 முரண் 567
 முரிந்தார் 473
 முருகன் 63
 முருகனது குறிஞ்சி நிலம் 63
 முருட்டுத் தன்மை 1063
 முலை 1087
 முலைகளினாய வருத்தம்
 1087
 முலையிரண்டுமில்லாதாள் 402
 முழுதுமொத்தல் 1071
 முழுவிறல் 743
 முள் மரம் 879
 முள் வலிதாதுடைமை 1120
 'முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்
 தூறும் தீநீரைக் கள்ளினும்
 மகிழ் செய்மென வுரைத்து
 மமையா ரென்னொள்ளிழை
 திருத்தும்' 1152

முளை 959
 முற்காத்தல் 442
 முற்கூறப்பட்டது 025, 636
 முற்கூறியது 323
 முற்பகல் 319
 முற்படுதல் 788
 முற்பிறப்பு 330, 915
 முற்றக் கடியும் குற்றம் 440
 முற்றக் கெடுதல் - இறத்தல் 856
 முற்றக் கெடுதல் சிறிதுபொழு
 துள் உளவாம் 856
 முற்றத் துறத்தல் 348, 1050
 முற்றத் துறந்தவர் 47
 முற்றத் துறந்தார் 264, 348, 586
 முற்றத் துறந்து தவஞானங்க
 ளாற் பெரியர் 306
 முற்றம் 720
 முற்றவமில்லாதார் 262
 முற்று 492
 முற்றுச்சொல் 378
 முற்றுத் தொடர் 979
 முற்றுதல் - வளைத்தல் 491
 முற்றுப் பெறாமை 041
 முற்றுப் பெறுதல் 465
 முற்றும்மை 25, 127, 224, 322,
 402, 632, 941, 992, 1108,
 1141, 1247
 முற்றுமுணர்தல் 9
 முற்று வினை எச்சம் 548
 முற்றெச்சம் 1001
 முறிதல் - கண்ணறுதல் 833
 முறிந்த சொற்செயலுடைமை
 833
 முறிவறுவலென்பன ஆகுபெயர்
 1113
 முறுக்கிய கை 1077
 முறை அங்க. தோ துற. தோ ,
 038, 541, 610, 678, 885
 முறை - அறநூலும் நீதிநூலும்
 சொல்லும் நெறி 388
 முறை சிதைதல் 578
 முறை செய்தல் 390, 436, 578

முறை செய்தற்குரியன் 436
 முறை செய்யாத அரசன் 548,
 558
 முறை செலுத்தாதானது கேடு
 548
 முறை தப்பச் செய்யுமரசன் 554
 முறைமை 01; 02, 82, 111, 349,
 552, 553, 638, 677, 687,
 698, 802, 961
 முறைமைத்தன்று 825
 முறைமையைச் செய்யாத
 அரசன் 553
 முறையல்லவற்றைச்
 செய்தொழுகும் வேந்தன்
 551
 முறையவாயின 952
 முறையிலக்கணம் 578
 முறையினது தன்மை 055
 முறையினை உடையர் 698
 முறை வேண்டினார் - வலிய
 ரால் நலிவுபய்தினார் 385
 முன் கிளத்தல் 715
 முன் கூடிய ஞான்றை இன்பம்
 1201
 முன் கூடிய ஞான்றையின்பத்
 தினை நினைந்து தலைமகள்
 தனிமை எய்தல் 0121
 முன் கை 1157
 முன் கையிறையினின்றும்
 கழலா நின்ற வளைகள்
 1157
 முன் செய்த நன்மையை
 மறப்பது 108
 முன் செய்தார் 654
 முன் செய்து கொண்டமை 373
 முன் செய்து போந்த வினை
 463
 முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள்
 அஃதாற்றாது பசுந்தவழித்
 தன்னுள்ளே சொல்லியது
 1181

முன்பெல்லாம் கண்டு வைத்
 தல் 1249
 முன் மலர்தல் 425
 முன் வைக்கப்பட்டது 034, 096
 முன்னர் உடம்படுதல் 1181
 முன்னர் என்றதன் ஈற்றது
 பகுதிப்பொருள் விகுதி 435
 முன்னர்க் கூறுக 934
 முன்னரே வரவுணர்த்துதல்
 1228
 முன்னறிதல் - முன்னே
 யெண்ணியறிதல் 427
 முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறி
 வினை உடையார் 429
 முன்னறிந்து காக்க வல்ல
 தன்மையுடையார் 442
 முன்னறிய மாட்டாதார் 427
 முன்னறியாதார் 1099
 முன்னார்கள் 1221
 முன்னிருள் போல் ஞான
 யோகங்களின் முன்னர்க்
 கெடுதல் 359
 முன்னிலை வினை விகுதி 1301
 முன்னிற்றல் - மாற்றார்தம்
 குழ்ச்சியால் அழியாது
 - நின்றல் 635
 முன்னின்றமை 254
 முன்னுண்டது 943, 944
 முன்னுண்டது அற்றபடி 942
 முன்னுரிமை 511
 முன்னே தோள்றல் 1126
 முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதல்
 882
 முன்னே வருவதறிந்து அது
 காவாதார் 1172
 முன்னைச் செறிவு 1110
 முன்னைத் தவறு பற்றி ஊடு
 தல் இன்பத்தரும் 1326
 முன்னைய இரண்டு 120
 முன்னையறியாமை 925
 முன்னையறிவு 1110

முன்னொரு ஞான்று 1187
முன்னோர் 762, 937, 960
முன்னோன் 069
முனி 778
முனிவர் 03, 04, 090, 308
முனிவர் - கடன் 07
முனிவரது வெகுளி 29
முனிவரானை 1330
முனிவரைப் பிழைத்தலின்
குற்றம் 899
முனைமுகம் 749
மூக்கு 277, 1101
மூக்கூன்றுதல் 624
மூத்த அறிவுடையாரது
கேண்மை 441
மூத்த தன்மைத்து 1007
மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தா
னும் காலத்தானும் முதிர்ந்தல்
441
மூத்தவள் 167
மூப்பு கள. தோ., 266, 352,
370
மூலப்படை 762, 763
மூலம் 249
மூவகை ஆற்றல் 466, 894
மூவகைச் சொற்கள் 713
மூவகைத்து 673
மூவகைத் துன்பங்கள் 940
மூவகைத் துன்பம் 4, 266, 368,
892, 1029
மூவகையாற்றல் 471, 473, 480,
483, 538, 741
மூவகையான் வரும் துன்பங்கள்
4
மூவகையானும் செய்த உதவி
105
மூவகையொறுப்பு 550
மூவர் (கடவுளர்) 01
மூவர்க்கும் பொதுமையான
வாழ்த்து 01
மூவிரகு குற்றமும் முறைமையிற்
கடிதல் 045

மூன்றன் உருபுகள் ஏழன்
பொருண்மைக்கண்
வந்தன 1196 1213
மூன்றனுருபு 191, 458, 810
மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண்
வந்தன 1148
மூன்றாம் நிலை 47
மூன்றாம் நிலையில் தின்றார் 47
மூன்று 07, 260, 688
மூன்று உபாயம் 359
மூன்று திறத்தார் 582
மூன்று திறம் 118
மூன்று நோய் 941
மூன்று பாட்டு 245, 278,
297, 300, 500, 503, 513, 524,
535, 590, 597, 600, 613, 620,
625, 677, 693, 700, 603, 708,
770, 776, 1004
மூன்று மடங்கு 472
மூன்றென்றல் 242
மெய் 013, 0108, 34, 123, 129,
296, 323, 342, 354, 589, 834,
923, 941, 945, 952, 974,
1011, 1101, 1184, 1250
மெய்க் கவின் 1250
மெய்க்கு அணியும் அணிகள் 95
மெய்க்கு இன்பம் 65
மெய்களும் நீங்குதல் 1240
மெய்கூறியொழுதுதல் 294
மெய்நிலத்தது 915
மெய்நலம் 914
மெய்நூல் 249, 300, 857
மெய்நூல் வழக்கு 351
மெய்நூற்கள் 281
மெய்நூற் பொருள் 1045
மெய்ப்பொருள் 351, 358
மெய்ப்பொருள் - மெய்நூலிற்
சொல்லும் பொருள் 248
மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்
தல் 037
மெய்ப்பொருளுணர்வு 037
மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்
356

மெய்ப்பட விதிர்த்தல் 64
 மெய்மறப்பு 925
 மெய்முயற்சி 062, 669
 மெய்ம்மை 5, 258, 291, 292,
 364, 454, 479, 688, 716, 952
 மெய்மைச் சொற்கள் 292
 மெய் மற்றை மனவாக்குக்களின்
 வழித்து 1184
 மெய்மை 194, 291, 257
 மெய்மை கூறல் 983
 மெய்யடக்கம் 126
 மெய்யறிவு 199
 மெய்யாகிய பொருளைக்
 காண்பது 355
 மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல்
 423
 மெய்யாய கல்வி 395
 மெய்யாற் கூடியிருந்து மனத்
 தாற் பிரிந்தமை 1277
 மெய்யாற் புணரும் மகளிர் 917
 மெய்யின்கண் நிகழும் பாவங்
 கள் 021
 மெய்யினதுதன்மை 030
 மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்
 354
 மெய்யுணர்த்துவன 300
 மெய்யுணர்தல் 366, 391
 மெய்யுணர்ந்த வழி 034
 மெய்யுணர்ந்தார் 91, 353, 360
 மெய்யுணர்வார் 353
 மெய்யுணர்வின் சிறப்பு 354
 மெய்யுணர்வினதிலக்கணம் 355
 மெய்யுணர்வு 2 21, 29, 352,
 355, 358, 360
 மெய்யுணர்வு உடையார்க்கே
 வீடுளது 354
 மெய்யுறக் கலந்தாலென்
 1270
 மெய்யுறு புணர்ச்சி 1092
 மெய்யெனத் தெளிந்தார் 1154
 மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு
 அழியாமை 630

மெய்வருத்தம் 063, 624, 1029,
 1031
 மெய் வருந்தா நெறி 367
 மெய்வலி 599
 மெல்ல - வெளிப்படாமல் 1094
 மெல்ல நகும் என்பதற்கு முறு
 வலிக்கும் என்று உரைப்பாரு
 முளர் 1094
 மெல்லவெறிதல் 562
 மெல்லிய இயற்கை 1111
 மெல்லிய தோள் 1265
 மெல்லிய தோள்கள் 919, 1325
 மெல்லிய மொழியினையுடை
 யாள் 1121
 மெல்லியர் 90
 மெலிகின்ற தோளினால் விளை
 கின்ற ஆரவாரம் 1237
 மெலிதல் 1233
 மெலிதாய காலம் 879
 மெலித்தன 1277
 மெலிந்து ஆற்றாமை 1157
 மெலிந்து நின்றல் 1000
 மெலிந்து நின்றது 125, 1000
 மெலியன் 474, 867
 மெலியனாய் வைத்துத் துணி
 தல் 867
 மெலியனாயவளவிற் போர்
 விலக்குமாறு 878
 மெலியார் 250, 301, 470, 561,
 680, 861, 1078
 மெலியான் 673
 மெலியான் செய்யுந்திறம் 680
 மெலிவார் 1077
 மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார்
 1077
 மெலிவு 679, 1163, 1185
 மென்மை 153, 470, 562, 949,
 1111, 1115, 1120, 1239, 1240
 மென்றோள் 1279
 மேகங்கள் 211
 மேகங்கள் போல்வார் செய்யும்
 ஒப்புரவுகள் 211

மேகம் 15, 16, 559
 மேகம் மொழிதல் 559
 மேகம் வறுமை மிக்காற்
 போல்வது 1010
 மேம்பட்ட பொருள்கள் 54
 மேம்பட்டு வருதல் 955
 மேம்பட்டு வெல்க 158
 மேம்படுதல் 988
 மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது
 1074
 மேம்பாட்டு நீர்மை 431
 மேம்பாடு 137, 613, 907, 916,
 1021
 மேய்தல் 273
 மேல்கீழ்களாற் பெருமை
 சிறுமைகள் 973
 மேல் நீர் 737
 மேல் விளைவது 1172
 மேல் வைத்துக் கூறினார் 829
 மேலாயினார் 1078
 மேலிருத்தல் 973
 மேலுண்பதனினும் முன் உண்
 டதுதல் இன்பந்தரும் 1326
 மேலுரைத்தாங்குரைக்க 721,
 815
 மேலுரைத்தவாறே கொள்க
 1266
 மேலே உரைத்தாங்கு உரைத்
 தல் 383
 மேலே உரைத்தாம் 017, 107
 மேலையது 364
 மேலையலங்காரம் 496
 மேவாதார் 825
 மேவாமை 316
 மேவுதல் 580, 740
 மேற்கதி 265, 324
 மேற்கதிச் செலவு 198
 மேற்கொள்வன் 836
 மேற்கோடல் 657, 938
 மேற்கொள் 321
 மேற்செல்வார் 472
 மேற்சேறல் 335, 485

மேற்பட்டுத் தோன்றும் 150,
 485
 மேன்மேல் உயர்தல் 098
 மேன்மேல் வளர்தல் 370
 மேன்மேலுஞ் செய்தல் 308
 மேன்மேற் கற்றல் 396
 மேன்மேற் கிளைத்தல் 522
 மேன்மேல் மிகுதல் 1144
 மேன்மை 692
 மேனி 1182, 1189, 1278
 மேனி பசுத்தல் 1278
 மேனி பசுந்தது 1278
 மேனி பசுபூர்வது 1185
 மேனியழகு 1183
 மேனியும் பசப்பும் 1189
 மேனோக்கி வருதல் 335
 மைந்து 539
 மைந்துறார் 539
 மையல் 838
 மையாத்தல் - ஈண்டு ஒவ்வாத
 வற்றை ஒக்குமெனக்கோடல்
 1112
 மொய்யவிந்தார் 764
 மொழி அ. உ. பா., 013, 34,
 342, 834, 923, 941, 945,
 952, 974, 1011
 மொழிக் குற்றம் 019
 மொழித்திறம் 392
 மொழி மெய்கள் 455
 மொழியடக்கம் 129
 மொழியாமை 1029
 மொழிவது 643
 மோகம் 361
 மோட்சம் 034
 மொலம் 762
 யா 127
 யாக்கை 035, 33, 38 79, 310,
 331, 340, 848, 850, 941,
 942, 972
 யாக்கைக்கு வரைந்த நாள்
 கழிகின்றவாறு 340
 யாக்கை நிலையாமை 340

யாக்கை நீங்குமளவு 848
 யாக்கை நொய்யம்மை 942
 யாக்கையழிவு 787
 யாண்டு 1104
 யாண்டும் உளராகார் 895
 யாண்டைய 1171
 யாண்டையது 1156, 1281
 யாதும் புரியலை என்னும் குறிப்
 பிற்று 1262
 யாதுமறியாமை 084
 யாதொரு பொருள் 355, 695
 யாதேர்சியல்பு 355
 யாதோருயிரையுங் கொல்
 லாமை 324
 யாப்பினானாயதனை யாப்
 பென்றார் ஏகதேச உருவகம்
 1093
 யாப்புறுத்தல் 940, 844
 யாப்புறுப்பார் 649
 யாம் என் செய்துமென் றேங்கிச்
 செயலற்று நிற்பல் 1070
 யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள்
 இல்லை 323
 யாமத்தும் மடலூர்தலை கருதா
 நிற்பேன் 1135
 யாமம் 1136, 1252
 யாமுரைப்பிற் பெருகும் 240
 யார்க்குச் சொல்வேன் 1181
 யாவர் 149
 யாவர்க்கும் இயைதல் 501
 யாவர்க்குமொப்பது 213
 யாவர் மாட்டும் 162
 யாவருஞ் சென்று சார்வர் 1025
 யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தல் 180
 யாவுமறியாமை 925
 யாழ் 65, 279
 யாழிசை 66, 1160
 யாழுக்குச் செயல் - இசையா
 லின்பம் பயத்தல் 279
 யான் ஆற்றியுளேன் 1182
 யான் எனதன்மை தெளிதல் 316

யான் செய்து கொண்ட துன்பம்
 1181
 யான் மறைக்கவும் இவை
 வெளிப்படுத்தா நின்றன
 1180
 யானதுபொழுது சாய்தலின்
 இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்
 றேன் 1327
 யானாற்றேனாகின்றது 1236
 யானை 24, 385, 599, 678, 703,
 758, 761, 768 772
 யானைக்குக் கோடு கூறிது 261
 யானை தேர் படைக்கல
 நூல்கள் 040
 யானைப் போர் 758
 யானையது கோடு 261
 யானையும் யானையும் பொரும்
 போர் 758
 யுத்தி 242
 யோக ஞானங்கள் 286
 யோக நூல்கள் 359
 யோக நெறி 359
 யோகப் பயிற்சி 27, 346
 யோகம் 21, 41, 311, 343
 வகுத்தல் கள தோ , 799
 வகுத்தல் - காத்தவற்றை அறம்
 பொருளின்பங்களின் பெரு
 ட்டு விடுத்தல் 385
 வகுத்தான் 377
 வகுத்துக் கூறப்படல் 394
 வகுத்துக் கூறியவாறு 697
 வகுத்துக் கூறுதல் 480
 வகுப்பு 797
 வகை 120, 767 878
 வசை 238, 956
 வசை ஒழிதல் 240
 வசை பெறுதல் 240
 வஞ்சகர் 1288
 வஞ்சம் 271
 வஞ்ச மனம் 271
 வஞ்சர் 824

வஞ்சர் நட்பின் தீமை 820
 வஞ்சனை 91, 288, 829, 918,
 956, 1144
 வஞ்சனைச் சொல் 825
 வஞ்சனை செய்தல் 885
 வஞ்சனையாயிருந்தது 1184
 வஞ்சித்தல் 271, 446, 918
 வஞ்சித்தற்கு எண்ணும்
 எண்ணம் 439
 வஞ்சித்துக் கொள்வேமென்று
 கருதற்க 282
 வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கரு
 தாமை 029
 வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதா
 வகை 281
 வஞ்சித்துக் கொள்ள கருது
 தல் 285
 வஞ்சித்துக்கோடல் 029, 284
 வஞ்சித்து வாழ்வார் 276
 வஞ்சிப்பது 356
 வஞ்சினம் 779
 வட்டரங்கு இழைத்தல் 401
 வட்டு ஆடல் - உண்டை
 யுருட்டல் 401
 வடசொல் 636
 வடசொல் திரிந்து நின்றது 890
 வடநூல் கள. தோ.
 வடநூல்கள் 767
 வடநூல் முறைமை 961
 வடநூல் முறைமை மறுத்தல்
 961
 வடநூல் வழக்கு கள. தோ.
 வடநூலார் 036, 044, 055, 38,
 139, 242, 350, 370, 467, 525,
 550, 631, 633, 687, 732, 762,
 920, 993, 1101
 வடநூலார் அங்கமெனப்
 பெயர் கொடுத்தது 381
 வடநூலார் காடுவென்ப 1318
 வடநூலார் தானமும் சாமமும்
 என்ப 525

வடநூலார் பகை வர்க்கம் என்ப
 044
 வடநூலார் பிரிவினை
 ஐவகைத்துஎனல் 1330
 வடநூலார் மதம். 434
 வடநூலாரும் தண்டமென்றார்
 055
 வடநூற் பொருண்மை 501
 வடநூன் மதம் 1330
 வடநூன் முடிபு 1
 வடமொழி 648
 வடமொழித் திரிசொல் ஆய்
 933
 வடமொழிப் பெயர் 638
 வடமொழி முறைமை 924
 வடவெழுத்து 1
 வடிவம் 279, 355
 வடிவழகார் பயனின்மை 407
 வடிவழகு 407
 வடிவாற் சிறியர் 667
 வடிவாற் செவ்விது 279
 வடிவான் முழுதும் மக்களை
 யொப்பர் 1071
 வடிவின் சிறுமை 667
 வடிவினன்மை 1007
 வடிவு 3, 585, 600, 663, 667,
 710, 850, 1071,
 வடு 129, 502, 1079
 வடுவில்லை 1079
 வண்ணங்கள் எழுபத்தாறு 573
 வண்மையுடையேம் 598
 வணக்கம் 827
 வணங்கல் 9
 வணங்காத தலைகள் 9
 வணங்குதலொப்புமை 829
 வணிகர் 120, 449, 543, 585,
 731
 வந்த ஞான்று பிரிவஞ்சித்
 துயிலா 1179
 வந்தது 205
 வந்தன 693

வந்தாலறிதல் 427
 வந்துழி 208
 வயத்தராதல் 681
 வயமாகாமை 884
 வயல் 736
 வயிரமில் மரம் 714
 வயிற்றுக்கும் சிறிதுணவு 412
 வயிற்றுத் தீ 947
 வயிறாரப்பெறார் 936
 வயிறு நிறைத்தான் - ஒருவன்
 கூற்று 1048; 1049
 வரக் கடவதனை முன்னறிய
 வல்லார் 427
 வரக் கடவதாகியது 429
 வரம்பில் விர. தோ.
 வரம்பினின்பமுடைமை 9
 வரம்பு 806
 வரவு 1185, 1242
 வரவு உண்டாயிற்றில்லை 1261
 வரவு நீட்டித்தமை 1267
 வரவு பார்த்துத் துயிலா 1179
 வரிசை நோக்கு 528
 வரி வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்
 ளல் 390
 வருகின்ற பாட்டு 559, 593, 623,
 1026, 1096
 வருகின்ற பாட்டுக்கள் 331
 வருகின்றவற்றிற்கு ஒக்கும் 186
 வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும்
 805
 வருணங் கெடாமை 134
 வருணத்தார் அ. உ. பா., 096
 வருணத்தார்க்கு ஒத்தல் 972
 வருணத்திற்கு உரியவல்லன
 139
 வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்க
 முடைமை 133
 வருணம் அ. உ. பா., 014, 21,
 134, 972
 வருத்தங்கள் 296
 வருத்தந் தீரும்வாயில் 2091

வருத்தம் 0119, 217, 266, 267,
 501, 619, 739, 757, 758,
 847, 1031, 1081, 1102, 1120,
 1132, 1141, 1176, 1264,
 1269, 1301, 1322
 வருத்தம் செய்தல் 1124
 வருத்தமுறுதல் 485
 வருத்தமுறுவித்தல் 0109
 வருத்தமெனப் படாதென்பதாம்
 1322
 வருத்துதல் 206, 941
 வருத்தலுடைமை 1085
 வருத்துதலை வேண்டாதவன்
 206
 வருத்தும் 318
 வருதல் 332
 வருதலுடைமை 380
 வருந்தல் 296
 வருந்த வேண்டுதல் 1103
 வருந்தாதவர் 623
 வருந்திக் காத்தல் 88
 வருந்திக் கெடுதல் 83
 வருந்தினார் 1131
 வருந்துகின்றதென்னை 1243
 வருந்துணை 889
 வருந்துதல் 0118
 வருந்துதல் - இளைத்து விட
 நினைத்தல் 623
 வருந்துதற்கேது 1242
 வருந்துவதும் செய்யார் 2246
 வரும் பிறவி 190
 வருமுன்னர்க் காப்பார் 1273
 வருவன 125
 வருவாய் 42, 52, 477, 933
 வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கை
 52
 வருவிக்க 2035
 வருவிக்கப்பட்டது 099, 69, 462,
 589, 790, 827, 907, 2238
 வருவிக்கப்பட்டன 697, 772,
 1027

வருவிக்கப்படல் 611
 வருவித்து உரைக்க 319
 வருவித்து உரைத்தல் 306
 வருவித்துரைக்கப்பட்டது 187,
 270, 556, 723
 வருவித்துரைக்கப்படும் 211
 வருவித்துரைத்தல் 1090
 வருவிருந்து 86
 வரைந்து கொள்வன விர. தோ.
 வரைந்து கொள்ளல் 1107
 வரைந்து கோடல் 1146
 வரைந்தெய்தல் 1109
 வரைந்தெய்தினார் 1109
 வரைந்தெய்துதல் 0116
 வரையறுக்கப்படும் 796
 வரையறுக்குந் துலாம் 118
 வரைவானாதல் பயன் 1147
 வரைவிடை 1129, 1149
 வரைவிட வைத்துப் பிரிவின்
 கண் ஆற்றாளாய தலைமகன்
 அவன் வந்து சிறைப்புறத்
 தானாதலறிந்து 'அலரஞ்சி
 யாற்றல் வேண்டும்' என்ற
 தோழிக்குச் சொல்லியது 1149
 வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்
 கண் தலைமகனாற்றுதற்
 பொருட்டுத் தோழி தலை
 மகனை இயற்பழித்த வறி
 அவள் இயற்பட மொழிந்தது
 1129
 வரைவிலாத மகனார் 092
 வரைவின் மகனார் 073, 112
 வரைவு 1108, 1117
 வரைவு கடாயது 1115
 வரைவு கடாய தோழி 1108
 வரைவு கடாய வழி 1141
 வரைவு கடாவியாள் 1109
 வரைவுடன் பட்டாதிருத்தல் 1107
 வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலை
 மகனைத் தலைமகன் சிறைப்
 புறத்தானாதலறிந்ததோழி

ஊரவரலரும் அன்னை சொல்
 லும் நோக்கி ஆற்றல் வேண்
 டும் 'எனச் சொல்லெடுப்பிய
 வழி அவள் சொல்லியது 1147,
 1148
 வரைவு மாட்சிமைப்படுகின்
 றலன் 1140
 வல்லதோர் முயற்சியான் உயி
 ரோம்பலே நல்லது 1061
 வல்லராந்தன்மை 985
 வல்லவர் 975
 வல்லவன் 633
 வல்லவனது செவ்வி 130
 வல்லறிதல் 582
 வல்லனாதல் 683
 வல்லார் 855, 891
 வல்லாரவை 717
 வல்லாரை இகழ்தல் 646
 வல்லுநர் 646
 வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன்
 273
 வல்லுருவம் 273
 வல்லேன் ஆகின்றிலேன் 1162
 வலவன் 234
 வலி 050, 086, 273 274, 439,
 455, 472, 539, 599, 618,
 620, 672, 854, 851, 864,
 877, 888, 968, 988, 1131,
 1245
 வலிகளது பெருமை 1088
 வலிகளினளவு 949
 வலி, காலம், இடனுயறிதல் 463
 வலிச் சிறப்பு 475
 வலிதாய காலம் 879
 வலி தொலைதற்கேதுவாய
 மாறுபாடு 085
 வலி மிகுதி 485
 வலி முதல் மூன்றாமறிதல் 051
 வலிமை 225
 வலிமைப்பாடு 1063
 வலியது சிறப்பு 673

வலிய துணையிலன் 862
 வலியர் 400, 470, 493
 வலியரல்லாதார் 493
 வலியராவார் 798
 வலியறிந்து பகைத்தல் 474
 வலியன் 475
 வலியனாய் வைத்துத் தணிதல் 857
 வலியாதல் 112, 458
 வலியார் 301, 202, 303, 680, 798, 861, 880, 1078
 வலியார்க்கு வலி
 வலியார் கையை நெருக்கிய வழிப்பயன்படுவர் 1078
 வலியான் 673
 வலியான் செய்யுந்திறம் 674
 வலியான் மிகுதியுடையன் 049
 வலியின் மிகுதி 472
 வலியின்மை 877, 1245
 வலியினளவு 473
 வலியினிலைமை 273
 வலியினையுடையார் 492
 வலியுடைத்து 323
 வலியுடைமை 492
 வலியுடையார் 273
 வலியுறுத்தப்பட்டது 256
 வலியுறுத்தல் 98, 752
 வலி வளர்வதின்றித் தொலையாது 862
 வலை 260
 வழக்கு அ உ பா., 73, 75, 232, 714, 795
 வழக்குண்மை 158, 1270
 வழக்கு நெறி அ உ. பா.
 வழக்குப் பற்றி வந்தது 1033
 வழி 354, 354, 594, 662, 744, 762, 859, 865, 1030
 வழிக்டை 402
 வழி நிறநல் 1124
 வழிபட்டார் 490
 வழிபடல் 976
 வழிபடு கடவுள் 01

வழிபடுதல் 58
 வழி பார்த்தல் 1261
 வழியது 1031
 வழு 214, 324, 434, 712, 721
 வழு - சொல் வழு பொருள் வழு 712
 வழுக்காமை 536
 வழுக்குதல் 415
 வழுப்படாமற் சொற்களை ஆராய்தல் 117
 வழுப்படுதல் 405
 வழுவாதார் 024
 வழுவாது நிறநல் 384
 வழுவாதொழுக்கல் துற. தோ. வழுவாமல் காத்தொழுக்கல் 974
 வழுவாமற் செய்தல் 544
 வழுவாமை 391
 வழுவார் 952
 வழுவின்மை 643
 வளப்பம் 239, 245
 வளர் 545, 736
 வளர்ச்சி 370
 வளர்த்து வருதல் 458
 வளர்தலில் தேய்தல் நன்று 811
 வளர்ப்பன 1160
 வளர்ப்பார் 1030
 வளர்வது போலத் தோன்றல் 283
 வளரு நிலம் 465
 வளரும் 1147
 வளனுடைமை 737
 வளி 245, 281
 வளை 1235, 1262, 1277
 வளை கழல்தல் 1234
 வளைகள் 1157, 1235, 1275
 வளைகள் முன்னே அறிந்தன 1277
 வளைத்தொழில் 1234
 வளைந்த கை 1077
 வளைந்த கையினை உடைய ரல்லாதார் 1077
 வளைந்தது 279

வளையம் 1313
 வளையாபதி 107, 822
 வளைவில் பொறி 743
 வற்புறுத்துதல் 596
 வற்றல் 78
 வற்றாத நீர் 742
 வற்றாத நீராற் சூழப்பட்ட
 வையம் 701
 வறப்பு 737
 வறிதே கெடல் 437
 வறியம் 174, 625
 வறியர் 023, 248, 932, 975
 வறியரல்லாதார்க்கு ஒரு பய
 னோக்கிக் கொடுப்பன 221
 வறியன் 205, 223, 521
 வறியனாய வழிப் பாராட்டப்
 படாமை 521
 வறியார் 226, 228, 229, 757,
 1008, 1009, 1010
 வறியார் அல்லாதார் 221
 வறியார்க்கீக 231
 வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல் 230
 வறியார்க்கொன்றீதன் முடியா
 வழி 230
 வறியார் மாட்டருளுடைமை 51
 வறியேயம் 1040
 வறியோர் 385
 வறுமை 117, 153, 210, 232,
 270, 330, 378, 390, 408,
 414, 614, 615, 656, 831, 843,
 860, 935, 956, 1010, 1041,
 1042, 1058, 1079
 வறுமை - அவற்றான் வழிய
 ராதல் 616
 வறுமைக் காலம் 625, 607
 வறுமைக்கு எல்லை 934
 வறுமை கடிதின்னீங்குதல் 1010
 வறுமை களைய வல்லார் 757
 வறுமை கூர்தல் 1061
 வறுமை தீர்தல் 1063
 வறுமை தீர்த்தற்கு நெறி 1063
 வறுமை பயத்தல் 911

வறுமையான் ஒப்புரவு ஒழித்த
 பாற்றன்று 219
 வறுமையான் வரும் துன்பம்
 1063
 'வறுமையின்மை 731
 வறுமையினும் திரு இன்னாது 408
 வறுமையுள் வைத்து வறுமை
 153
 வறுமையென்னும் கடல் 1068
 வன்கண் 1222
 வன்கண்ணர் 1027
 வன்கண்ணேன் 1198
 வன்கண்மை 726, 762, 764, -
 1156
 வன்கண்மையுடையார் 276,
 1198
 வன்கணார் 276
 வன்சொல்லைச் சொல்வது 99
 வன்பாடு - முருட்டுத் தன்மை
 1063
 வன்பால் 78
 வன்பால் - வல் நிலம் 78
 வன்புறை 1178
 வன்புறை எதிரழிந்தாள் காம
 மிக்க கழிபடராற் சொல்லி
 யது 1210
 வன்மை 126, 153, 470, 721,
 949, 1063, 1240
 வன்மையுள் வைத்து வன்மை
 153
 வன்னிலம் 78, 1058
 வனப்பால் வருந்துதல் 1082
 வனப்பினையுடையாள் 1082
 வனப்பு 0109
 வனம் 41, 46, 81, 935
 வாக்காலுரைப்பதும் அவர் நற்
 நிறங்கனையே 1184
 வாக்கின்கணிகழும் பாவம் 020
 வாக்கு 33, 1184
 வாங்கற்றுன்பம் 1045
 வாடாத அணிச்சப்பூ 90
 வாடிய உயிர் 1106

வாடிய கொடி 1304
 வாடிய கொடியை அடியில்
 அறுத்தல் 1304
 வாடுதல் 1289
 வாணிகம் 512
 வாணிகம் செய்வார் 120
 வாணிகர் 0104
 வாதப் பகுதி 941
 வாதம் 095, 340, 725, 941, 944
 வாத முதலிய பிணி 1102
 வாதம் முதலிய மூன்றும் தத்த
 நிலையிற்றிரியாமை 946
 வாதம் முதலியவற்றின் இல்
 லாய உடம்பு 340
 வாதி 256
 வாதுவன் 422
 வாய் 159, 419
 வாய்க்குமிடம் 821
 வாய்ச்சொற்கள் - மனத்தின்
 கணினி வாயளவிறோன்று
 கின்ற சொற்கள் 1100
 வாய்த்தல் - நேர்படுதல் 535
 வாய்ப்ப எண்ண வல்லவன்
 631
 வாய்ப்பன 855
 வாய்மை 029, 031, 91, 295,
 298, 300, 354, 953, 983,
 1100
 வாய்மையானுண்டாம் 298
 வாய்மை வேண்டல் 365
 வாய் விடுதல் 1250
 வாயா 672
 வாயாதென்று புல்லினேன் 1259
 வாயாமை 1259
 வாயானுகரப்படும் சுவைகளை
 உணரும் உணர்வு 420
 வாயில் 110, 142, 665, 744, 1295
 வாயில்கள் 491, 512
 வாயில் காவல் 57
 வாயில் நேர்தல் 1301
 வாயில் நேர்தலும் வருதலும்
 கூடலும் 1298

வாயிலாகச் சென்ற தோழி
 கேட்பத் தலைமகள் சொல்
 லியது 1295, 1298
 வாயிலாகச் சென்ற தோழி
 தலைமகள் வாயில் நேர்தல்
 பொருட்டு அவளொடு நகை
 யாடிச் சொல்லியது 1301
 வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பர்
 440
 வாயிலின்மை 440
 வாயிற் சொற்கள் 91, 415
 வாயிற் சொற்காட்டும் 959
 வாயு 311
 வாயுணர்வின் என்று பாடமோ
 துவார் 420
 வாயுணர்வினை உடைய
 மாத்தர் 420
 வாயுணர்வு 420
 வாயுணர்வு - இடைப்பதங்கள்
 தொக்கு நின்ற மூன்றாம்
 வேற்றுமைத் தொகை 420
 வாயென்பது அவர் அப்பொரு
 ளின்கட் பயிலாமை 423
 வார்த்தை 233, 405, 512, 681,
 688, 689, 690
 வார்த்தைகள் 649
 வாரலர் 1199
 வாராத ஞானு 1179
 வாராததற்கன்று 1236
 வாராமை 811
 வாராமையுடைமை 1191
 வாலாமை நீங்குதல் 298
 வாலிய எயிறு 1121
 'வாலிழை மகளிருயிர்ப்
 பொதியவிழ்க்குங்காலை'
 1221
 வாவி 385
 வாழ்க்கை 44, 51, 325, 330
 523, 856, 890, 968
 வாழ்க்கைக்கு வேண்டும்
 பொருள்கள் 51
 'கைகள் 479

வாழ்க்கைத் துணை 08
 வாழ்கின்றவர் 1033
 வாழ்த்தல் 6, 9
 வாழ்த்தலோடு புலத்தல் இயை
 யாமை 1317
 வாழ்த்தாத நாக்கள் 9
 வாழ்த்தியதானே மறித்து
 நும்மைநினைந்து வருந்து
 கின்ற மகளிர் 1317
 வாழ்த்தினான் 1317
 வாழ்த்து 1317
 வாழ்தல் 05, 337, 479, 967,
 1158
 வாழ்ந்தார் 906
 வாழ்ந்தாற் பெறுவது 420
 வாழ்நாள் 38, 326, 1062
 வாழ்வது 731, 932
 வாழ்வாயாக 1111, 1118, 1242
 வாழ்வார் 15, 240, 571, 731,
 739, 1150
 வாழ்வானது உடைமை 44
 வாழ்வோர் 740
 வாழக் கடவேம் 956
 வாழ மாட்டாதான் 479
 வாழாது 970
 வாழி - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு 1242
 வாழிய 1200
 வாழுங்காலம் 1124
 வாழும் உயிர் 557
 வாழும் ஊர் 56
 வாள் 334, 614, 627, 726, 727,
 882
 வாளா இருத்தல் 751
 வாளாண்மை 614
 வாளாண்மை என்பதற்கு
 வாளாற் செய்யுமாண்மை
 என்றுரைப்பாருமுள் 614
 வாளா பெயராய் நின்றல் 610
 வாளாவிருத்தல் 1320
 வாளாவிருத்தலுங் குற்றம் 1320
 வாளாற் செய்யுமாண்மை 614
 வான் 11, 20, 50, 240, 272, 542,

545, 557
 வான் சிறப்பு 03
 வான் சிறிதாப் போர்த்துவிடும்
 87
 வான் போலுயர்ந்த தவவேடம்
 272
 'வான்றோய்குடி' 272
 வானத்து மீன்கள் 1116
 வானத்துளார் இறைவன் 25
 வானம் 560, 737, 1192
 வானம் அளவறிந்து பெய்தல்
 1192
 வானவூர்தி 234
 வானின்கண் உறையும் தேவர்
 50
 வானினாய உணவு
 வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்து
 86
 வானுயர் தோற்றம் 272
 'வானுறையுந் தெய்வத்துள்
 வைக்கப்படும்' 240
 வானோர் 345
 விக் கிரகம் 059
 விக் குள் 335
 விகாரத்தால் தொக்கது 23,
 155, 187, 191, 445, 458,
 453, 467, 537, 762, 786, 809,
 815, 816, 829, 911, 941,
 1057, 1150, 1194, 1198, 1202
 விகாரத்தால் தொக்கன 810
 விகாரப்பட்டு நின்றது 701
 விகாரப்படுவது 514
 விகாரப்படுவார் 514
 விகாரம் 1, 15, 43, 59, 72, 112,
 127, 132, 224, 235, 257,
 290, 305, 312, 322, 344, 346,
 358, 360, 408, 430, 522, 524,
 547, 555, 591, 685, 714,
 735, 751, 764, 852, 866, 950,
 965, 959, 985, 990, 1037,
 1051, 1059, 1108, 1138,
 1141, 1150, 1195, 1198,

1222, 1247, 1257, 1262,
1264, 1268, 1305, 1307,
1318, 1326
விகாரம் கலந்தற்று 1121
விகுதி 26, 221, 235
விசாரம் 671
விசாரிக்கின்றான் 671
விசாரித்தல் 687
விசும்பு 16, 234, 452, 957
விசேட உணர்வினனாதல் 389
விசேட உணர்வு 453, 454, 455
விசேடம் 114, 307, 1081
விசேடவறிவின்மை 997
விசேடவுணர்வு 455
விசேடித்தல் 522
விசேடித்தார் 914, 1026
விட்டில் 732
விட்டுப்போதல் 769
விட்டுப்போதல் துணிவினர் 499
விடப்படும் 1156
விடமர் 817
விடர் 046
விடற்பாலதாய நட்டி 082
விடாது முயல்க என்பது குறிப்
பெச்சம் 618
விடாது முயலல் 611, 623
விடாதொழிக 106
விடாதொழுகுவார் 1017
விடார் 806
விடுதல் 791
விடுதல் - அதற்கு அவனை
உரியனாக்கல் 517
விடுதற் காரணம் 802
விண்ணுலகு 101
வித்தகர் 235
வித்தாதல் 361
வித்திடுதல் 85
வித்து 24, 138, 320, 361
விதண்டை 725
விதப்பு 396
விதனம் 920
விதி 038, 471

விதித்த தொழில்கள் 865
விதித்தல் 1062
விதித்தன செய்தல் அ.உ.பா.
விதிப்பொருட்டாய் திற்பல்
960
விதிமுக அதிகாரம் 079
விதிமுகத்தாற் கூறிய துணை
041
விதிமுகத்தான் 079
விதிமுகம் 365
விதியாக்கி உரைக்க 958
விதியில்லாமை 618
விதியெதிர்மறைகள் 450, 946
விதிவிலக்குகள் 328
விதுப்பாகாமையறி 1270
விதுப்பு 1261, 1267, 1268,
1270, 1282, 1283, 1288, 1330
விதுப்பு - அவர்வயின் விதும்
பல் முதல் புணர்ச்சி விதும்
பல் முடிய 1330
விதுப்பல் 1297, 1299
விபரீத உணர்வு 351
விபரீத ஐயங்கள் 035
விமரிசம் 356, 357
வியங்கோள் 195, 581
வியங்கோளெதிர்மறை - அல்
விகுதி 282
வியத்தற் குற்றம் 845
வியந்திருப்பார் 976
வியந்து புனையா நிற்பர் 978
வியப்பினையுடைத்து 1172
வியப்பு 420 978
வியனுலகம் 13
வியாழ வெள்ளிகள் 662
வியூகம் 767
விரதங்கள் விர. தோ, 029,
160, 330
விரதத்தான் வரும் பயன் 259
விரதம் துற. தோ. 19. 254, 326
விரதம் காத்தல் 41
விரதம் விடாமை 135
விரதமாகக் கோடல் 30

விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த
 யாத்திரை முதலாயின 586
 விரதவொழுக்கினர் 585
 விரல்கள் 1261
 விராய்வருதல் 625
 விரி 767
 விரிக்கப்பட்டது 088
 விரித்துக் கூறுகின்றமை 040,
 058
 விரித்துக் கூறுப 714
 விரித்துரைக்க 1189
 விரித்துரைக்கமாட்டாதார் 650
 விரித்துரைக்கின்றமை 065
 விரித்துரைக்கும் 193
 விரித்துரைப்பாருமுளர் 1042
 விரிதற்கேது 1147
 விருத்தயர்தல் 51
 விருத்தினர் 43, 84, 85, 90,
 153
 விருந்தினரை ஏற்றுக் கொள்
 ளாது நீக்குதல் 153
 விருந்தினரைப் பேணுதல் 81
 விருந்தினரையோம்புதல் 88
 விருந்து 43, 82, 83, 1107,
 1211, 1268
 விருந்தெதிர்கோடல் 08
 விருந்தோம்பல் 09, 87, 89
 விருந்தோம்பலின் சிறப்பு 82
 விருந்தோம்பலை இகழும்
 பேதைமை 89
 விருந்தோம்பா வழிப்படுங்
 குற்றம் 89
 விருந்தோம்புதற்கட் சிறத்தது
 93
 விருந்தோம்புவார் 010, 85
 விருந்தோம்புவார் இம்மைக்
 கணையுதும்பயன் 85
 விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றி
 யமையாத மூன்று 90
 விருந்தோம்புவான் 83
 விருப்பம் 1105
 விருப்ப மிகுதி 263

விருப்பமில் - வெறுப்பன் 192
 விருப்பமில்வாகியசெயல்கள் 192
 விருப்பமுடைமை 74
 விருப்பறாச் சுற்றம் 522
 விருப்பினன் 774
 விருப்பு 0109
 விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டம்
 580
 விரும்பப்பட்டவர் 1257
 விரும்பப்பட்டவன் 1111
 விரும்பப்படுதல் 1288
 விரும்பப்படும் காதலர் 1138
 விரும்பப்படுவர் 1202
 விரும்பாதான் 629
 விரும்பாதொழிக 177, 931
 விரும்பாதொழிதல் 692
 விரும்பாமை 525
 விரும்பார் 1016
 விரும்பிக் கொள்ளப்படும் 866
 விரும்பிச் செய்தல் 832
 விரும்பியன 1257
 விரும்பியாவர் 175
 விரும்பினார் 287
 விரும்புக 804
 விரும்புதல் 605, 871, 994, 1293
 விரும்பு நெறி 357
 விரும்பும் 809
 விரும்பும் வகை 695
 விரும்புமாறு 028
 விரும்புமாறு சொல்லல் 645
 விரும்புவர் 804
 விரும்புவன 692, 697
 விரும்புவன கொடுத்தல் 905
 விரும்புவனவற்றைச் செய்
 தொழுகல் 1073
 விரும்புவான் 281
 விரைதல் 0118, 0127
 விரைந்து குத்துதல் 400
 விரைந்து செய்யப்படும் 335
 விரைந்து செய்யப்படுவது 679
 விரைந்து நோக்கல் 1173
 விரைவு 107, 133, 788

விரைவுடைமை 383
 விரோதம் 978
 வில் 872
 வில்லியது குறிப்பு 827
 வில்லினது வணக்கம் 827
 வில்லை ஏராக உடைய
 உழவர் 872
 விலக்கப்பட்டது 311, 1067
 விலக்கப்பட்டமை 1011
 விலக்கப்படாமை 787
 விலக்கல் 030, 031
 விலக்கலாகாமை 620
 விலக்கியது ஒழிதல் 321
 விலக்கியன ஒழிதல் அ உ.பா,
 விலக்கினமை 715
 விலக்கு 030, 620, 1054, 1085
 விலக்குகின்றது 029
 விலக்குகின்றார் 020, 021
 விலக்குதல் 026, 028, 0106,
 380, 663, 795
 விலக்குவது 1132
 விலங்காய்ப் பிறத்தல் 235
 விலங்கிய இடம் 624
 விலங்கினுயிர் 259
 விலங்கு 235, 351, 384, 410,
 599, 704, 922, 1227
 விலங்கு உயிர் 231
 விலங்குகள் 735, 851
 விலங்குத் தொகுதி 733
 விலங்கோடொத்தல் 746
 விலை 813
 விலை கொடுத்து ஒன்றனைக்
 கொள்ளல் 925
 விலைகொடுத்துங் கொள்க
 800
 விலைகொடுத்துங் கொள்ளல்
 794
 விலை கொடுப்பார் 092, 915
 விலை கொடுப்பார் யாவரை
 யும் முயங்கும் பகளிர் 919
 விலைப் பொருள் 925
 விழவு 738

விழா 18
 விழிக்கும்பொழுது பழைய
 நெஞ்சின்கண்ணவர் 1218
 விழித்தல் 339
 விழித்துழிக் காணாளாயினாள்
 கனவிற் கூட்டம் நினைந்து
 ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது
 1217
 விழுக்காடு 494
 விழுங்குதல் 931
 விழுச்செல்வம் 363
 விழுப்பந்தாராமை 131
 விழுப்பம் 123, 131, 195
 விழுப்பம் தருவதாய ஒழுக்கம்
 131
 விழுப்பயன் தருதல் 643
 விழுப்புண் 776
 விழுப்பொருள் 762
 விழுமம் 663
 விழுமிய செல்வம் 363
 விழைதல் 4, 273, 628, 804,
 901, 910
 விழைந்தார் 934
 விழைந்து உள்நெகிழ்தல் 1177
 'விழைப' என்றது 692
 விழையப்படுந்தன்மை 804
 விழையப்படும் மகளிர் 1193
 விழையாமை 1192
 விழையும் கணவரால் விழை
 யப்படும் மகளிர் 1193
 விழையுமுணவு 1036
 விழைவார் 1108
 விழைவான் 615
 விழைவு 38, 360, 1197
 விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்
 லார் கண்ணு நிகழ்ந்தனவறி
 தற்குரிய கடவுள் 1197
 விளக்கம் 299
 விளக்கல் 267, 1289
 விளக்கினது மெலிவு 1186
 விளக்கு 299, 390, 753, 929,
 1186

விளக்குகள் 299
 விளங்கிய நூல் 410
 விளங்கிய பொருள் 696
 விளங்குதல் 643
 விளங்குதல் - மேட்படுதல் 410
 விளித்தல் 894
 விளிந்தாரின் வேறல்லர் 143
 விளிவ ர் 780
 விளைதல் 738
 விளைப்பர் 623
 விளை புலம் 85
 விளையாட்டு 0109, 871, 995
 விளையாட்டு வகை 029
 விளையாத களர் நிலம் 406
 விளையும் 379, 1037, 1045
 விளையுள் 239, 731
 விளைவது 1172
 விளைவறியாமை 507
 விளைவு 275, 320, 321, 369,
 389, 884
 விற்றற்குரியர் 1080
 விற்றாயினும் கொள் ளுந்தகுதி
 220
 விற்று நின்றல் 1080
 விறகு பெற்ற தழல்போல்
 முறுகுவது 343
 வினவாதார் 643
 வினவியார் 643
 வினவுவது 695
 வினவுவார் 590
 வினா 211
 வினா எதிர்மறைப் பொருட்டு
 987
 வினாப்பெயர் 2
 வினை துற. கோ., 063, 079.
 38, 41, 133, 177, 204, 275.
 361, 367, 456, 461, 462 454,
 470, 472, 491, 493, 511, 517,
 569, 610, 620, 621, 623, 624,
 629, 630, 653, 656, 662 666,
 668, 670, 674, 675, 676, 678,
 683, 684, 697, 750, 758, 780,

819, 867, 878 904, 938, 972,
 1024, 1268
 வினை - தான் வல்ல வினை
 யும் அவர் வல்ல வினையும்
 675
 வினை இரண்டு 38
 வினை எச்சம் 22, 548
 வினைக்கண் தவிர்ந்திருத்தல்
 612
 வினைக்குரியது - அஞ்சாமை,
 ஊக்கம் 382
 வினைக்குரிய மாந்தர் 499
 வினைக்குரியாரை அறியாமை
 507
 வினைக்குறிப்புப் பெயர் 99
 வினைக்குறிப்புப் பெயர்-அரிது
 1160
 வினைக்கேற்ற செயப்படு
 பொருள் 422
 வினைகள் 066, 398, 463, 658,
 672, 798
 வினைகள் - உயிரின்கண் கிடத்
 தல் 398
 வினைகளது இயல்பு 659
 வினைகளது பன்மை 655
 வினைகளின் பயன்கள் 359
 வினைகளை ஆராய்ந்து செய்
 யும் திறம் 047
 வினைகளைச் செய்யாமை 662
 வினைச்சொற்கிளவி 3
 வினை செய்தல் 473, 661, 1268
 வினை செய்தற்கேற்ற இடம்
 494
 வினை செய்தொழுதல் 482
 வினை செய்யலாகாமை 587
 வினை செய்யாமை 618
 வினை செய்யுந் திறங்கள் 637
 வினை செய்யுந் திறங்களை
 அறிந்தான் 635
 வினை செய்யுந் திறம் 672, 679
 வினை செய்யும் திறங்கள் 497
 வினை செய்யுமாறு 669

வினை செய்வார் 385, 442,
 512, 536
 வினை செய்வான் 060, 678
 வினை செயல்வகை 069
 வினை செயலாகாமை 498
 வினைத்திட்டம் 670, 661
 வினைத்திட்டமில்லாதாரதிழிவு
 670
 வினைத் தூய்மை 662
 வினைத் தூய்மையது சிறப்பு 651
 வினை தூயனாதல் தன்மை
 455
 வினைத் தூயார் 655
 வினைத்தொகை 371, 653
 வினைத்தொகைகள் எதிர்
 காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக்
 காரணப் பொருளவாய் நின்
 றன 371
 வினைத்தொடர்பறுத்தார் 037
 வினை தொடங்குமாறு 455
 வினை நன்மை 651
 வினைப்பகுதி 209
 *வினைப்படு தொகுதியி னும்
 மை வேண்டும்* 960
 வினைப்பயன் 107, 360
 வினைப் பயன்கள் 360
 வினைப்பயன் தொடரும் ஏழு
 பிறப்பு 107
 வினைப்பெயர் 1127
 வினைமாட்சியில்லார் 750
 வினைமாற்றின்கண் வந்தது
 மற்று 1316
 வினைமாற்று 15, 16, 65, 248
 266, 459
 வினைமாற்று - மற்று 248, 266,
 362, 364, 459, 695, 1155,
 1166, 1178, 1294, 1308
 வினை முடிக்குந்திறம் 1024
 வினை முடித்தல் 470, 615
 வினை முடித்தலருமை 611
 வினை முடித்து மீடலுற்ற தலை
 மகன் முன்னிகழ்ந்தது

நினைந்தது தன்னுள்ளே
 சொல்லியது 1238-1240
 வினை முடித்து மீளல் 1238
 வினைமுடியா முன் கூறல் 1268
 வினை முடியாமை 459
 வினை முடியாமையின் வாரா
 ராயினோர் 1204
 வினை முடிவது போன்று முடி
 யாமையுணர்ந்தாள் சொல்
 வியது 1203
 வினைமுதல் 892
 வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது
 1143
 வினைமுதலும், கருவியும்
 வினையும் தம்முளியைதல்
 517
 வினை முயற்சி 062
 வினைமுற்றுப் பெறல் 623
 வினைமேற் செல்லாதிருக்குங்
 காலம் 490
 வினையது நன்மை 651
 வினையாதல் 758
 வினையில 697
 வினையிற் பகைவர் 819
 வினையின்கண் முயறலை
 உடையான் 519
 வினையின் பயன் 397, 377
 வினையினதியல்பு 515, 516
 வினையினதியல்பு அறிவார்
 றல்களால் அல்லது அன்பால்
 -முடியாது 515
 வினையினளவு 337
 வினையினியல்பானே வேறு
 படும் மாந்தர் 514
 வினையெச்சம் 93, 210, 281,
 352, 463, 536, 602 604, 888,
 1149, 1168
 வினையை ஆளுந்தன்மை 904
 வினையை நெகிழ்த்துவிடல்
 510
 வினைவயத்தார் கூடுதல் 338
 வினைவயம் 62

வினைவயிற் பிரிவு 1264
 வினைவலி 476, 471
 வினைவாய்த்தல் 679
 வினைவாய்த்து வருதல் 482
 வினைவித்து 320
 வினைவிளைவுகள் 345
 வினைவிளைவுகளை அறிந்
 தோர் 330
 வினைவேறுபாடு 749
 வினோதத் தொழில் 939
 வீங்குதோள் 778
 வீட்டிற்குக் காரணம் 21
 வீட்டிற்கு நிமித்த காரணம் 358
 வீட்டிற்கேது 335
 வீட்டினையிகழ்தல் 281
 வீட்டு நிலம் 24
 வீட்டு நெறி 343, 350, 355
 வீட்டுலகத்தின்பம் 247
 வீட்டுலகம் 222, 345, 353
 வீட்டுலகு 3
 வீடு அ. உ. பா., துற. மு., 04,
 035, 0105, 6, 21, 23, 24, 38,
 281, 306, 309, 320, 326, 328,
 343, 352, 354, 354, 355, 392,
 716, 749, 1035
 வீடு - உயிர் அவிச்சு முந
 விய மாசு நீங்குதல் 354
 வீடு எய்துதல் 356
 வீடுபயக்கு முணர்வு ஞான, தோ
 வீடு பயத்தல் 333
 வீடு பயவாமை 354
 வீடு பெறுதல் 310
 வீடு பெறும் 266
 வீடு பேற்றிற்குரிய மக்கட்
 பிறப்பு 356
 வீடுபேறு துற. தோ., 31, 198,
 265 324, 943
 வீடெய்துவார் 328, 358
 வீடெய்துவார்க்கிழுக்கு 331
 'வீயா துடம்பொடு நின்ற
 வுயிரு மில்லை' 207
 வீயாமை 207

வீரத்தின் வழுவாத தாழ்
 வின்மையினை உடையான்
 (அரசன்) 384
 வீரம் 420, 872, 906
 வீரமிகுதி 778
 வீரமேயுடையாரோடு பகை
 கொள்ளுதல் 872
 வீரர் 745, 766, 770, 771, 777,
 778
 வீரர் தோள்களை வெல்லுதல்
 906
 வீரரல்லாதார் 763
 வீரன் 763, 771, 772
 வீரியங்கள் 941, 944
 வீழ் (விழுது) 605
 வீழ்த்தல் 605
 வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது
 366
 வீழ்த்துப் போங்கல்வியில்லாத
 புரவி 814
 வீழ்தல் 604, 954
 வீழ்பொருள் 842
 வீழ்ப்படாமை 1193
 வீழுநர் ஆற்றாமை 1300
 வீற்று வீற்றாவர் 887
 வீறெய்தல் 904
 வெஃகாதான் செல்வம் 178
 வெஃகாமையின் குணம் 179
 வெஃகுதல் 171, 174
 வெஃகுதலின் குற்றம் 177
 வெஃகுவோன் 558
 வெகுடற்குறிப்பு 710
 வெகுடன் மாலையன் 854
 வெகுண்ட ஞான்று 340
 வெகுண்டவர் 900
 வெகுண்டார்க்கு வருந்திங்கு
 307
 வெகுண்டு சொல்லல் 1147
 வெகுண்டு நோக்கல் 775
 வெகுள்வதோர் பிழை 899 900
 வெகுள்வர் 897 899, 900
 வெகுள்விக்கும் 308

வெகுளில் 765, 1313
 வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை 309
 வெகுளாதொழிதல் 1060
 வெகுளா நிற்கும் 1313, 1319
 வெகுளாமை 031, 308, 1208
 வெகுளாமைக்கு இடம் 301
 வெகுளாமையது நன்மை 308
 வெகுளார் 1208, 1292
 வெகுளி 032, 044, 084, 085, 090, 7, 29, 35, 130, 300, 302, 303, 309, 311, 431, 440, 487, 531, 688, 695, 710, 775, 854, 855, 1292
 வெகுளித்தீ 897
 வெகுளி நோக்கு 1077
 வெகுளியது தீங்கு 304
 வெகுளியினங்கான் 864
 வெகுளியை விரும்பான் 526
 வெகுளியை விலக்கல் 031
 வெகுளுதல் 568
 வெகுளுந் தன்மையர் 691
 வெகுளும் 1320
 வெங்கோலன் 563
 வெஞ்சுரம் 1120
 வெஞ்சொல் 1147
 வெட்டுதல் 749
 வெண்குடை வேந்தர் 550
 வெண்மை 503, 844
 வெண்மை - அறியாமை 503
 வெண்மையுடையார் 714
 வெந்துப்பு 895
 வெப்பங்கள் 734
 வெம்மை 481, 1087
 வெய்தது 1128
 வெய்தாக உண்டல் 1128
 வெய்தாயவடி 895
 வெய்துறல் 1128
 வெய்ய சொற்கள் 685
 வெயர்க்கும் 1328
 வெயில் 77 898 1328 1300
 வெயில் நிலைநிற்கல் 027

வெரீஇ நீங்குதல் 568
 வெருட்டுதல் 272
 வெருவந்த செய்தல் 566
 வெருவந்த செய்தலின் குற்றம் 570
 வெருவந்த செய்யாமைய தியல்பு 562
 வெருவாமை 562
 வெருவிய செயல்கள் 563
 வெருவுதலுடைமை 1085
 வெல்பொறி 762
 வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார் 855
 வெல்ல வல்லதொரு சொல் 645
 வெல்லுஞ்சொல் 645
 வெல்லுதல் 050, 855
 வெல்லுதல் - குணங்களான் மிகுதல் 645
 வெல்லுதல் - பாவநெறிக்கண் செல்ல விடாமை 174
 வெல்லுதற்கேற்ற காலம் 487
 வெல்லுந்துணை 089
 வெல்லும் உபாயம் 314
 வெல்லும் பொழுது 875
 வெல்லுமாயம்படப்பிடித்தெறிதல் 935
 வெல்லுமாற்றல் 931, 986
 வெல்லுமாற்றான் முயறல் 468
 வெல்வதாய படை 077
 வெல்வதொரு சொல் 725
 வெல்வார் 647
 வெவ்வுரை 129
 வெள்கிற்று 1240
 வெள்ளம் 622, 1170
 வெள்ளி 351
 வெள்ளிடை நிலம் 742
 வெள்ளைகளாவை 714
 வெளிப்பட்டழியும் 281
 வெளிப்பட்டறிப்பல் 1139
 வெளிப்படக் கூறியன 0108
 வெளிப்பட நிகழாமை 095
 வெளிப்பட நிற்கல் 639

வெளிப்படாமை 479, 882
 வெளிப்படு சொல்லைக் குறிப்புச்
 சொல்லாகக் கொள்ளல்
 1315
 வெளிப்படுத்தாமை 403
 வெளிப்படுதல் 1104
 வெளிப்படுப்பன 010
 வெளிப்படும் 1138
 வெளிப்படடை 853, 1090
 வெளிநு 714
 வெற்றி 935, 938
 வெற்றி - வழிநின்றார்க்கு உள
 தாவது 857
 வெற்றி பொருந்துதல் 857
 வெற்றியான் வரும் புகழ் 870
 வெற்றியைப் பயக்கும் 180
 வெற்றுடம்பு 698
 வெறிகமழ் சந்தனம் 797
 வெறிய செய்தல் 175
 வெறுக்கத்தக்கன 805
 வெறுக்கப்படுதல் 412
 வெறுக்கும் நிலை 1010
 வெறுக்கை 761
 வெறுத்த நோக்கம் 709
 வெறுத்தல் 4, 805
 வெறுத்தார் 1245
 வெறுத்து ஊடுதல் 1039
 வெறுப்பன 700
 வெறுப்பன செய்தல் 529
 வெறுப்பில 696
 வெறுப்பு 38, 77 192, 230.
 360, 769 852 1010, 1107, 1246
 வென்றார் 906, 1327
 வென்றி 485, 545, 555, 583,
 598, 675, 683
 வேங்கை 797
 வேட்கை 0118, 0122 0129,
 284, 286, 1145, 1257, 1271,
 1289, 1309
 வேட்கை - ஒருதலைக்
 கண்ணையாயின் அஃதிந்
 னாது 1196
 வேட்கை மிகுதி 0126, 1242

வேட்கை மிகவினாற் கருதி
 யிருந்த கலவிகள் 1257
 வேட்டம் 566, 1100
 வேட்டல் 560, 584
 வேட்ட விருப்பு 0109
 வேட்டுவன் 274
 வேட்பச் சொல்லல் 696
 வேட்பித்தல் 560
 வேடத்தார் 586
 வேடத்தாற் செம்மை 277
 வேடம் 34, 272, 273, 280, 585
 வேண்டப்பட்டமை 070
 வேண்டப்பட்டன 688
 வேண்டல் 1003, 1086
 வேண்டாத செய்கை 784
 வேண்டாதன செய்தல் 600
 வேண்டாதனவாய பொருள்
 கள் 370
 வேண்டாதார் 922
 வேண்டாது கூறினார் 91, 139,
 159, 282
 வேண்டாமை 178, 180, 695,
 871, 1109
 வேண்டாமையின் சிறப்பு 353
 வேண்டாவாயிற்று 925
 வேண்டிய அளவு 945
 வேண்டியதொரு பொருளைக்
 கொடுத்தல் 92
 வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்
 பது 221
 வேண்டியாய் கெய்
 தல் 263
 வேண்டிய வேண்டியாய் கெய்
 தற் பயத்ததாய தவம் 305
 வேண்டியன 651
 வேண்டியிருப்பர் 804
 வேண்டியெனத் திரிந்து நின்
 றது 1255
 வேண்டு 960
 வேண்டுதல் 364, 552, 622
 வேண்டுதல் - இடைவிடாது
 பாவித்தல் 364
 வேண்டுப 931,

வேண்டும் என்கின்றமை 066
 வேண்டும்வழிப் பொருள்
 கொடாமை 432
 வேண்டாமை 696
 வேண்டுவன கொடுத்தல் 525
 வேண்டுவன நுகராமை 1009
 வேதத்தினை மறந்தான் 134
 வேத நடை 022
 வேத நடை வழி 214
 வேதம் 134, 543
 வேதனை 037, 949
 வேந்தமைவு 740
 வேந்தர் 090, 469, 578, 691,
 709, 725, 855, 892, 895, 935,
 1034
 வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்கு
 390
 வேந்தரைப் பிழைத்தவின்
 குற்றம் 894
 வேந்தவாம் பண்புடைமை 070
 வேந்தற்கு இயல்பு 382
 வேந்தற்குற்றழிப் பிரிந்த தலை
 மகன் வினைமுடிவு நீட்டித்
 துழித் தலைமகளை நினைந்து
 தன்னுள்ளே சொல்லியது
 1268 - 1270
 வேந்தர்க்குற்றழிப் பிரிவு 1268
 வேந்தன் 549, 564, 581, 655,
 735, 749, 1268
 'வேந்தன் மேய தீம்புனனுல
 கம்' 899
 வேந்து 681
 வேந்தென்பது - உயர்திணைப்
 பொருட்சண் வந்த
 அஃறிணைச் சொல் 551
 வேய் 906, 1113
 வேய்போலுந் தோள் 906
 வேயையொத்த தோள் 1272
 வேல் 546, 552, 743, 771, 772,
 774, 775
 வேல்வாய் வீழ்தல் 771
 வேலாட்கள் 500

வேலாட்களைக் கோத்த
 கோட்டவுமாய களிறு 500
 வேலார் 683
 வேலாழ் முகத்த என்று பாடம்
 ஒதுவார் 500
 வேலி 1016
 வேலை 1221
 வேலையுடைய வேற்றரசர் 683
 வேழநோக்கினையுடையான்
 என்பதோர் வடிவு 355
 வேழநோக்கு 355
 வேழம்பர் 817
 வேள்வி 07, 87, 88, 328, 329,
 560, 738
 வேள்விகளான் வரும் பயன்
 259
 வேள்வித் தொழில் 75
 வேள்விப் பயன் 88
 வேள்வியின் பயன் 87
 வேள்வி வேட்டல் 259
 வேளாண்மை 81
 வேளாளர் 0104
 வேற்படை குளித்த முகம் 500
 வேற்றரசர் 681, 683, 685, 687,
 688, 689, 690
 வேற்றரசன் 682
 வேற்று நிலம் 1313
 வேற்று மருந்தின்மை 834
 வேற்றுமை 338, 600, 753, 790,
 791, 887, 925, 1071, 1089,
 1122, 1124, 1190, 1220
 வேற்றுமைத்தொகை 319, 372,
 420
 வேற்றுமைத்தொகை -பின்
 முன்னாகத் தொக்க ஆறாம்
 வேற்றுமைத் தொகை 319
 வேற்றுமை தோன்ற நிற்பல்
 306
 வேற்றுமைப்படுத்துதல் 344
 வேற்றுமை மயக்கம் 102 242,
 294, 347, 499, 515, 858,
 1231, 1292, 1321

வேற்றுமை மயக்கம் - மதிக்
கென்பது 1117
வேற்றுமையின்மை 1151
வேற்று வேந்தர் 069, 684, 690,
893
வேற்று வேந்தர் அவை 725
வேற்றார் 1158
வேறல் 471, 761, 856, 870,
873, 906, 931
வேறல்லம் 1209
வேறாதல் 162, 925
வேறு திறத்தன 309
வேறுபகை விளைத்தல் 445
வேறுபட்டாளது வேறுபாடு
1271
வேறுபடக் கூறாமை 688
வேறுபடாமை 034, 351, 456
935
வேறுபடுக்கும் 372
வேறுபடுத்தல் 457 458, 884
வேறுபடுத்தல் - பகைநிலையி
னீக்குதல் 874
வேறுபடுத்துக் கூறினாள் 1188
வேறுபடுதல் 034
வேறுபடுதலறிந்திலேன் 1226
வேறுபாட்டின் தன்மை 709
வேறுபாட்டுணர்வு 21
வேறு பாடம் 1178, 1287, 1301

வேறு பாடம் ஒதுதல் 864,
1081
வேறுபாடு 15, 354, 673, 1099,
1116, 1117
வேறு வேறாயிருப்பார் நட்பு
819
வேறு வைத்தல் - மக்களிற
பிரித்து உயர்த்து வைத்தல்
388
வைக்குவை 435
வைகல் 200
'வைகலும் வைகல் வரக்
கண்டும்' 200
வைசேடிகர் 307
வைத்திழந்தவர் 228
வைத்திழவார் 228
வைத்து இழத்தல் 212
வைப்பு 477
வையக்கனி 701
வையகத்தோர் 238
வையகம் 547
வையம் 50, 353, 557, 701 777 850
வெளவக் கருதாமை 018
வெளவக் கருதுதல் 018, 180
வெளவல் 808
வெளவிய பொருள் 173
வெளவுதல் 172, 741
ஜாதி 681

கடவுள் துணை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவர்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள்

பரிமேலழகருரை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச்

“செந்தமிழ்ப்” பத்திராசிரியர்

மு. இராகவையங்காரால்

பார்வையிடப்பெற்று

மதுரை ‘வித்தியாபாது’ பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரால்

விவேகபாது முத்திராலைமிந்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1910

விலை ரூபா 1-0-0

திருக்குறள்

மூலபாடம்

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்

அருளிச் செய்தது

—★—

இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சி யுடையவர்களாலிகிதப்
பிழையற வாராய்ந்து சுத்த பாடமாக்கப்பட்டது

இது

பொத்தகம்

கலியுகாப்தம் ஆங்கிர ஸ்

தொண்ட மண்டலம் சென்னைப் பட்டினத்தில்

தஞ்சை நகரம் மலையப்ப பிள்ளை குமாரன்

ஞானப் பிரகாசனல்

அச்சிற் பதிக்கப்பட்டது

மாசுத தினச் சரிதையின் அச்சுக்கூடம்

* இன்று கிடைக்கும் திருக்குறள் பதிப்புகளில் இந்நூலே
மிகப்பழைய பதிப்பாகும். வெளியிட்ட ஆண்டு கி. பி. 1812

**The
CURAL
of
Tiruvalluvar**

First Part
WITH THE COMMENTARY
of
PARIMELALAGAR
An Amplification of that commentary
by
Ramanuja Kavirayar

And An English Translation of the Text.

BY
The Rev. W. H. Drew
MISSIONARY

Madras
American Mission Press
REUBENTWIGG PRINTER

1840

இதனுள்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாலில்

இல்லறம் — உயசு — அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசு கவிராயர் செய்த

வெள்ளுரையும் — புத்துரையும்

துறு ஐயர் செய்த

இங்கிலீஸ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன

—★—

அமெரிக்கன் மிசியோன் அச்சுக் கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

உ

தெய்வப் புலமைத்

திருவள்ளுவ நாயனாரால்

அருளிச் செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் மூலம்

இஃது

பூனிவாசிப்பென்னுஞ்

சகல சாஸ்திர சாலைத் தமிழ்த்

தலைமைப் புலவர்

மழைவை

மகாலிங்கையாரால்

பரிசோதித்துச்

சைதாபுரம்.

உமாபதி முதலியார்

கல்விக் களஞ்சிய

வச்சுக் கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

இதன் விலை

சுபகிருது ஐஸ் கார்த்திகைமீ

உட
கடவுள் துணை

திருவள்ளுவ நாயனாரருளிச் செய்த

திருக்குறள்

மூலமும் உரையும்

திண்டிக்கல்

முத்து வீரப்பிள்ளை

அவர்கள் உத்திரவின்படி

மதுரை, புதுவை, சென்னை - இச்சங்கங்களில்
தமிழ்த் தலைமைப் புலமை நடாத்திய களத்தூர்

வேதகிரி முதலியாரால்

பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் செய்து
பலவிலக்கண மேற்கோள் கொடுத்தபின்பு

—★—

மதுரை ம-நா. சிவில் சேஷன் கோர்ட்டு
ஹெட்ரையிட்டர்

முத்துக்கிருஷ்ண பிள்ளையவர்களால்

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

சண்முக விலாச அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன
இப்புத்தகம்

மேற்படி முதலியார் குமாரர்கள்

**ஆறுமுக முதலியாராலும்
கந்தசாமி முதலியாராலும்**

நிறைவேற்றப்பட்டது

சாதாரண ரூ பங்குனிமீ.

உ

கணபதி துணை

தெய்வப் புலமைத்

திருவள்ளுவ நாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண் மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

—★—

இவை

இராமநாதபுர சமஸ்தானம்

ம. ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

பென்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரால்

பலபிரதிபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வாணிநிகேதன வச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—★—

துன்மதிஸ்ரீ வைகாசிமீ

Registered copyright

திருவள்ளுவ நாயனார் திருவடி துணை

திருக்குறள் அதிகார சொருப சூசகமும்

குறளுதாரணமுங் கருத்துரையுஞ் சேர்ந்த
ஆத்திசூடி கொன்றை வேந்தன்
மூலமும் உரையும்

இவை

திருமயிலையி லர்ச்சாவதாரமா யெழுந்தருளிய

திருவள்ளுவ நாயனார்

சந்நிதி கயிங்கரிய வுத்தேச சபையாராகிய
மெய்யூர் - அப்பாவு முதலியார் குமாரர்
குருசாமி முதலியார் முதலானவர்கள் கருதியபடி

யச்சபைத் தலைவர்

சிந்தாத்திரிப் பேட்டையிலிருக்கும்

அனுக்காவூர் - தாண்டவராய முதலியார்
குமாரர்

கந்தசாமி முதலியாராலும்

ஷெ குறளதிகார சொருப சூசகமியற்றிய
திருவல்லிக்கேணி

வரதப்ப முதலியாராலும்

புரசை - அஷ்டட்டாவதாந

சபாபதி முதலியார்

முன்னிலையிற் பரிசோதித்து

சிந்தாத்திரிப் பேட்டையிலிருக்கும்

ச. முனிசாமி முதலியாரது

மெய்ஞ்ஞான சூரியோதய விலாச அச்சுக் கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன
சென்னை

உருத்திரோற்காரி ஸ்ரீ கார்த்திகை மீ

REGISTERED 1863

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

குறள் மூலமும்

சுகாதத்தியர் இயற்றிய

கருத்துரயட்டவணயும் பொழிப்புரயும்

இதிலச் சிடலாயிற்று

—★—

Printed at the Lawrence Press Mount Road

by G. W. TAYLOR

(Copyright Registered.)

1889.

ஆய்வு நூற்பட்டியல்

திருக்குறள் பதிப்புகள்

திருக்குறள், வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர் பதிப்பு, வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர் கம்பெனி, சென்னை, 1965.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து - அறத்துப்பால், திருப்பனந்தாள் காசிமட வெளியீடு, 1969.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து, காமத்துப்பால், திருப்பனந்தாள் காசிமட வெளியீடு, 1970.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து - பொருட்பால், திருப்பனந்தாள் காசிமட வெளியீடு, 1960.

திருக்குறள் உரைவளம் - அறத்துப்பால், தண்டபாணி தேசிகர், ச., (ப. ஆ.), தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, 1950.

திருக்குறள் உரைவளம் - காமத்துப்பால், தண்டபாணி தேசிகர், ச., (ப. ஆ.), தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, 1952.

திருக்குறள் உரைவளம் - பொருட்பால், தண்டபாணி தேசிகர், ச., (ப. ஆ.), தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, 1951.

திருக்குறள் காமத்துப்பால்-காலிங்கர், பரிப்பெருமாளுரை, பழனியப்பப் பிள்ளை (ப. ஆ.), திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், 1959.

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, திருப்பனந்தாள் காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள், 1968.

திருக்குறள் மூலம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன், பொதிகைப் பதிப்பகம், கடலூர், 1950.

திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும், ஆறுமுக நாவலர் (ப. ஆ.), வாணி நிகேதன அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1861.

திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் (இரு பகுதிகள்), - வடிவேலு செட்டியார், கோ., (பதி.), சென்னை, 1919.

திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் செய்த இலக்கணவுரையும், திருமயிலை முருகேச முதலியார், சென்னை பட்டணம், 1885.

அப்பாத்துரை, கா., திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை, நான்கு தொகுதிகள், அலமேலு நிலையம், சென்னை, 1967-1971.

இராமலிங்கம் பிள்ளை, வெ., திருக்குறள் புது உரை, இன்ப நிலையம், சென்னை, 1954.

குழந்தை, அ.மு., திருக்குறள் குழந்தையுரை, சிவலிங்க விலாச புத்தக சாலை, ஈரோடு, 1967.

கோவிந்தசாமி, மு., திருக்குறள் நயவுரை, பாரி நிலையம், சென்னை, 1962.

சாரங்கபாணி, இரா., திருக்குறள் உரை வேற்றுமை, அறம், பொருள், காமம், செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி, 1957, 1960, 1964.

தேவநேயப்பாவாணர், ஞா., திருக்குறள் மரபுரை, காட்டுப்பாடி, 1969.

வரதராசனார்; மு., திருக்குறள் தெளிவுரை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1949.

இலக்கியம்

அகநானூறு, எஸ். ராஜம் கம்பெனி, சென்னை, 1958.

கம்பராமாயணம், கம்பன் கழகம், சென்னை, 1976.

கலித்தொகை, இளவழகனார் (ப. ஆ.), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை, 1943.

குறுந்தொகை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1962.

சிலப்பதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1942.

சீவகசிந்தாமணி, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1969.

நற்றிணை நானூறு, நாராயணசாமி ஐயர் உரை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1952.

நாலடியார், களத்தூர் வேதகிரி முதலியார் (பதி.), சென்னை, 1936.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், மயிலை மாதவ தாஸன் பதிப்பு, மணலி லக்ஷ்மண முதலியார் வெளியீடு, 1962.

பத்துப்பாட்டு, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1950.

பதிற்றுப்பத்து, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1957.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு (இரண்டு தொகுதிகள்), எஸ் ராஜம் கம்பெனி, சென்னை, 1959.

பரியாடல், உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1918

புறநானூறு, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், திருவான் மியூர், 1971.

மணிமேகலை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1931.

வளையாயபதி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1970.

இலக்கணம்

இறையனார் அகப்பொருள், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1958,

தொல்காப்பியம், எழுத்து, இளம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.

தொல்காப்பியம், சொல், இளம், கு. சுந்தரமூர்த்தி விளக்கவுரை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974

தொல்காப்பியம், பொருள், நச்சினார்க்கினியர் உரை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1966.

நன்னூல், மயிலைநாதர் உரை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1918.

நம்மி அகப்பொருள் விளக்கம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1973.

நன்னூல் விருத்தியுரை, தண்டபாணி தேசிகர், ச. (ப. ஆ.), பாரி நிலையம், சென்னை, 1971.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1915.

யாப்பருங்கலக் காரிகை, சு. சாமி ஐயா (ப. ஆ.), அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1973.

யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, இரா. இளங்குமரன் (ப. ஆ.), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973.

ஆய்வு நூல்கள்

அரவிந்தன், மு வை., உரையாசிரியர்கள், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1968.

அருணாசலம், அ., வள்ளுவர் வகுத்த பொருள் வாழ்வு, திருச்செந்தூர், 1969.

அருணாசலம் மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (13ஆம் நூற்றாண்டு), திருச்சிற்றம்பலம், 1970

அழகரடிகள், திருக்குறள் அறம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1970.

இசரயேல் டாக்டர் மோ., இலக்கண ஆய்வு-வினைச் சொல், மதுரை, 1976.

இராகவையங்கார், மு., சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம், 1937.

இராமலிங்கம் பிள்ளை. வெ., திருவள்ளுவரும் பரிமேலழகரும், இன்ப நிலையம், சென்னை, 1958

கதிரேசச் செட்டியார், மு, (மொ பெ.) பொருணூல், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1955.

காமாட்சி சீனிவாசன், குறள் கூறும் சமுதாயம் மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1975.

குழந்தை புலவர்., திருக்குறளும் பரிமேலழகரும், இளங்கோ புத்தக சாலை, ஈரோடு, 1964.

சீஞ்சீவி, டாக்டர் ந., ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், பாரி நிலையம், சென்னை, 1970.

சண்முகம் பிள்ளை, மு., யாப்பு அமைதியும் பாட வேறுபாடும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1971.

சந்திரசேசரன், ஆர் & கணேசன், கே. பி., (ப. ஆ.) தமிழியல் ஓர் அகநோக்கு - டாக்டர் தா ஏ ஞானமூர்த்தி மணிவிழா மலர், கோவை, 1972.

சாமிநாதையர், டாக்டர் உ. வே., என். சரித்திரம், சென்னை, 1950

சுந்தரமூர்த்தி, இ. திருக்குறள் அணிநலம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1971.

சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., இலக்கிய வரலாறு, இரண்டாம் பாகம், ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1970.

சுப்பிரமணிய ஐயர், ஏ. வி., தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1977.

செல்வநாயகம், வி., தமிழ் உரைநடை வரலாறு, கும்பகோணம், 1957.

ஞானப்பிரகாசம், வி. மி., & அறவாணன், க. ப., (ப.ஆ.) தமிழில் அறிவியல் கருத்துகள், பாரி நிலையம், சென்னை, 1975.

தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்கள், இலக்கியச் சிந்தனைகள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1973

தாமோதரன், டாக்டர் அ., திருக்குறள் மேற்கோள் விளக்கம், ஹைடல்பர்க், பல்கலைக்கழகம், ஹைடல்பர்க், மேற்கு ஜெர்மனி, 1970.

திருக்குறள் கனிகள், தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சென்னை 1968

திருநாவுக்கரசு, க. த., திருக்குறள் நிதி இலக்கியம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1971.

நடராசன், டாக்டர் பா., வள்ளுவர் தந்த பொருளியல், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1967.

பரமசிவானந்தம். அ. மு., தமிழ் உரைநடை, தமிழ்க் கலைப்பதிப்பகம், சென்னை, 1967.

பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் சி., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பாரி நிலையம், சென்னை.

மகாதேவன், டாக்டர் டி. எம். பி., & சண்முகசுந்தரம், டாக்டர் வே., தர்க்க விஞ்ஞான முறைகள், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1975.

மாணிக்கம் டாக்டர் வ. சுப., எந்தச் சிலம்பு, பாரி நிலையம், 1972.

மாணிக்கம், வ. சுப., உரைநடையில் திருக்குறள், காரைக்குடி, 1936.

மீனாட்சிசுந்தரம். டாக்டர் கா., பன்மையில் ஒருமை, வேலன் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 1969.

முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., குறள் கண்ட பொருள் வாழ்வு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1973.

முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., குறள் கூறும் இறை மரட்சி, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1974.

முருகரத்தனம், டாக்டர் தி., (ப. ஆ.) வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1974,

முருகவேள், ந. ரா., சீவஞான சித்தியார் தருக்க இயல் விளக்கம், பாரி நிலையம், சென்னை, 1960.

ரெனிவல்லாக் & ஆஸ்டின்வாரன், இலக்கியக் கொள்கை (குளோறியா சுந்தரமதி, மொ. பெ.), பாரி நிலையம், சென்னை, 1956.

வரதராஜன், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அக்காதெமி, புது தில்லி 1972.

வீராசாமி, டாக்டர் தா. வே., வெற்றியின் இருமுகம் மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி, கோவை, 1966.

வையாபுரிப் பிள்ளை, ச., தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், பாரி நிலையம், 1968.

இதழ்கள்

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரிய மன்ற கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவைகள் 3 - 9, 1971-1977.

கல்கி, தீபாவளி மலர், 1955

தமிழாய்வு இதழ், தொகுதி மூன்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1974.

முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு ஆராய்ச்சிக் கருத் தரங்கு மலர், தொகுதி - 2, கோலாலம்பூர், 1966

Annals of Oriental Research, Vol 2 : 1, University of Madras, 1971.

BOOKS IN ENGLISH

- Eliot, T. S., THE FRONTIERS OF CRITICISM ON POETRY AND POETS, Faber and Faber, London, 1971.
- Ghoshal, U. N., A HISTORY OF INDIAN POLITICAL IDEAS, Oxford University Press, 1961.
- Gnanamurthy, Dr. T. E., A CRITICAL STUDY OF CIVAKA CINTAMANI, Kalaikathir, Coimbatore, 1966,
- Helen Gardner, THE SCEPTRE AND THE TORCH IN THE BUSINESS OF CRITICISM, Oxford Paper backs. 1970.
- Kamil Zvelebil, Dr., THE SMILE OF MURUGAN ON TAMIL LITERATURE OF SOUTH INDIA, Leiden, E. J., Brill, 1973.
- Kane, P. V., HISTORY OF DHARMASASTRA, Vol. II, Pt. I, Bhandarkar Central Research Institute, Poona, 1941.
- Kangle, R. P., THE KAUTILIYA ARTHASASTRA, Pt. II (Translation), University of Bombay, 1963.
- Lyon, P. H. B., THE DISCOVERY OF POETRY, Edward Arnold & Co, London, 1932
- Marshall, Alfred, PRINCIPLES OF ECONOMICS, Macmillan & Co., 1961.
- Pillai, K. K., A SOCIAL HISTORY OF THE TAMILS Vol. I, University of Madras, 1975.
- Sastry, K. A. N., THE COLAS, Vol. I & II, University of Madras, 1955.
- Watson, George., THE LITERARY CRITICS, Penguin Books, 1968.
- ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA, Vol. 15, Encyclopaedia Britannica Ltd., London, 1962.
- TAMILIAN ANTIQUARY, Vol. II, The Tamil Archeological Society, 1913.
- THE YEAR BOOK OF LEGAL STUDIES, Vol. 12-13, Law College, Madras, 1976-77.

திருக்குறள் பதிப்புகள்

(ஆண்டு நிரல்)

- 1812 திருக்குறள் மூலபாடம், ஞானப்பிரகாசன் பதிப்பு, சென்னை.
- 1838 திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவிச் செய்யப்பட்ட உரையும், சரவணப்பெருமானையர், சென்னை.
- 1840 குறள் அறப்பாவில் இல்லறம் 24 அதிகாரமும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகர் உரையும், சி. டிரு ஐயர் செய்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், இராமாநுசுக்கவிராயர், அமெரிக்க மிசியோன் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1849 திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர் உரை, பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவியது, களத்தூர் வேதகிரி முதலியார், இரத்தின நாயகர் அண்டு ஸன்ஸ், சென்னை.
- 1850 திருக்குறள் மூலமும் உரையும், களத்தூர் வேதகிரி முதலியார், சண்முகவிலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1859 திருக்குறள் மூலம், ஊ. புஷ்பரதச் செட்டியார், கலா ரத்னாகரம் அச்சுக்கூடம், சென்னை
- 1871 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சரவணப்பெருமானையர் உரை விளக்கங்கள் உடையது, கந்தசாமி பிள்ளை, திருநெல்வேலி.
- 1861 திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ஆறுமுக நாவலர், வாணிநிகேதன அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1859 திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர் உரை, கருணானந்த சுவாமிகள். கேசவ முதலியார், பிரபாகர் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1873 குறள் மூலமும் உரையும், இ. எல். எம். பிரஸ், தரங்கம்பாடி.
- 1873 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையைக் கொண்டியற்றிய பதவுரை கருத்துடையுடன், இட்டா குப்புசாமி நாயுடு, கவிரஞ்சனி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1875 திருக்குறள் மூலம், வைத்தியலிங்கம் கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை, சென்னை.

- 1875 திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர் பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவியது, எம். வீராசாமிப் பிள்ளை, சென்னை.
- 1878 திருக்குறள் மூலம், சி வீராசாமி நாயுடு, வித்தியா விநோதினி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1880 திருக்குறள் மூலம், டி. இ. பரசுராம முதலியார், பரப் பிரம்மம் அச்சியந்திர சாலை, சென்னை.
- 1884 திருக்குறள் சரவணப் பெருமானையர் உரை, பரிமேலழகர் உரைத்தமூவல், பொன்னுசாமி முதலியார், சிதம் பரம்.
- 1885 திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகர் செய்தஇலக்கணஉரையும், முருகேச முதலியார், கலாரத்தனாகரம், சென்னை.
- 1886 திருக்குறள் மூலம், ஜீவரஷாமிர்த அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1888 திருக்குறள் மூலம், ஆறுமுக நாவலர். சைவ வித்யா நுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
- 1889 திருவள்ளுவநாயனார் மூலமும் உரையும், சுகாத்தியர், லாரன்ஸ் பிரஸ். சென்னை.
- 1893 திருக்குறள் மூலமும் கருத்துரையும், சுந்தர முதலியார், விக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடம். சென்னை.
- 1893 திருக்குறள் சரவணப்பெருமானையர் உரை, பரிமேலழகர் உரையைத் தழுவியது இராகவலு நாயுடு, சென்னை.
- 1904 திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் விளக்கவுரையுடன், கோ வடிவேலு செட்டியார், சென்னை.
- 1906 திருக்குறள், கார்டன் பிரஸ், சென்னை.
- 1907 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையைத்தழுவி சரவணப் பெருமானையர் ஆக்கிய உரை, சோமசுந்தர உபாத்தியாயர், பாரதிவிலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1908 திருக்குறள் மூலம், சுவாமிநாத பண்டிதர், சைவவித்யா நுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.
- 1909 திருக்குறள் முதற்பாவின் பரிமேலழகருரை விளக்கம், பா. கங்காதர தேவர், பிரசிடென்சி அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1909 தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறள் வசனம், பி. டி. ரத்தனம், சீர்காழி.

- 1910 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, மு. இராகவையங்கார், விவேகபாநு முத்திராசாலை, மதுரை.
- 1913 தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறள் வசனம், மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.
- 1917 திருக்குறள் அறம், மணக்குடவர் உரை, வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, கே. ஆர். பிரஸ், தூத்துக்குடி.
- 1918 திருக்குறள், கணேச அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1919 திருக்குறளின் பாயிரமும் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் இயற்றிய இராமநாத தீபமும், பொன்னம்பலம் இராமநாதன், நாவலர் அச்சுக்கூடம், யாழ்ப்பாணம்.
- 1920 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, செ. மு. வேலுமுதலியார் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார், சென்னை.
- 1921 முதற்குறள் விருத்தி, அரசஞ் சண்முகனார், மீனலோசனி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை.
- 1922 திருக்குறள் வசனம், டி. ஆர். திருவேங்கடம் பிள்ளை, குரு சரணாலயம், கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சென்னை.
- 1924 திருக்குறள் மூலமும் விளக்கவுரையும், கி. குப்புசாமி முதலியார், கிருஷ்ணாம்பேட்டை, சென்னை.
- 1924 திருவள்ளுவர், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- 1925 திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை, கா. பொன்னுசாமி நாட்டார், நோபில் அச்சியந்திர சாலை.
- 1926 திருக்குறள் விளக்கம், காமத்துப்பால், கி. குப்புசாமி முதலியார், கிருஷ்ணாம்பேட்டை, சென்னை.
- 1928 திருக்குறள் தெளிபொருள் விளக்கம், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சைவ. சி. நூ. ப. கழகம், சென்னை.
- 1928 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார், வாவிள்ள ராமசாமி சாஸ்துருஷ அண்ட் ஸன்ஸ், சென்னை.
- 1928 திருக்குறள் அறம் உரை, காயாமொழி குமரகுருபரர், கோல்டன் அச்சகம், சென்னை.
- 1929 திருக்குறள் உரை, கே. வீரராகவன், குமரன் அச்சகம், காஞ்சிபுரம்.

- 1930 திருக்குறள் மூலமும் தெளிபொருள் வசனமும், மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர், சாந்தி நூலகம், சென்னை
- 1933 திருக்குறள் அறத்துப்பால், தண்டபாணி விருத்தியூரை, நாகை சொ. தண்டபாணிப் பிள்ளை, சைவ. சி. நூ. ப. கழகம், சென்னை.
- 1935 திருக்குறள் அறப்பால் விருத்தியுடையுடன், வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை
- 1935 திருக்குறள் (தமிழ்மறை), சைவ. சி. நூ. ப. கழகம், சென்னை.
- 1936 உரைநடையில் திருக்குறள், வ. சுப. மாணிக்கம், பேகன் பதிப்பகம், காரைக்குடி.
- 1937 திருக்குறள் பரிமேலழகருரையும் விளக்கமும், ஆர். மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, இரத்தின நாயகர் அண்டு ஸன்ஸ், சென்னை.
- 1937 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையும் விளக்கமும், சட்கோப ராமாநுஜாச்சாரியார், ஆர். ஜி. அச்சம், சென்னை.
- 1938 திருக்குறள் பரிதி உரை, சென்னை.
- 1939 திருக்குறள் அறத்துப்பால் பாலருரை, பி- எஸ் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, முருகவிலாஸ், திரிசிரபுரம்.
- 1944 திருக்குறள் மூலமும் அரும்பத உரையும், சு. அ. இராமசாமிப் புலவர், ஒற்றுமை ஆபீஸ், சென்னை.
- 1945 திருக்குறள் காமத்துப்பால் காலிங்கர் பரிப்பெருமாள் உரை, பழனியப்ப பிள்ளை, திருவேங்கடசுவரன் கீழ்க் கலை ஆராய்ச்சிக் கழகம், திருப்பதி.
- 1947 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சைவ. சி. நூ. ப. கழகம் சென்னை.
- 1947 திருக்குறள் மூலமும் உரையும், திருவள்ளுவர் சங்கம், விருதுநகர்.
- 1948 திருக்குறள் காலிங்கர், பரிப்பெருமாள் உரை, திருக்குறள் பொருட்பால் அறத்துப்பால் குறைப்பகுதியுடன், பழனியப்ப பிள்ளை, திருவேங்கடேசுவரன் கீழ்க்கலை ஆராய்ச்சிக் கழகம், திருப்பதி.
- 1949 திருக்குறள் கவிராஜ பண்டிதர் உரை, சக்கரவர்த்தி நயினார் பதிப்பு, சாது அச்சுக் கூடம், சென்னை.

- 1949 திருக்குறள் பொருட்பாலும் காமத்துப்பாலும் பாலருரை, பி. எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, காஞ்சி காமகோடி கோசஸ்தானம், சென்னை.
- 1949 திருக்குறள் காமத்துப்பால் விளக்கவுரை, வீ முனிசாமி சக்திகாரியாலயம், கோயமுத்தூர்.
- 1949 திருக்குறள் மூலமும் தெளிவுரையும், ந. சி. கந்தையா பிள்ளை, ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.
- 1949 திருக்குறள் குழந்தையுரை, அ. மு குழந்தை, சிவலிங்கம் நூற்பதிப்புக் கழகம், ஈரோடு
- 1949 திருக்குறள் தெளிவுரை, மு. வரதராசனார், சை. சி. நூ. ப. கழகம், சென்னை.
- 1949 திருக்குறள் - அறத்துப்பால் விளக்கம். ஆர். சாரங்கபாணி லயோலாக் கல்லூரி, சென்னை.
- 1950 திருக்குறள் உரைவளம், அறத்துப்பால். ச. தண்டபாணி தேசிகர், தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, தருமபுரம்.
- 1950 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை பகுதி 1, பட்டுச் சாமி ஓதுவார், பழநியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- 1950 திருக்குறள் மூலமும் தெளிபொருள் உரையும், பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை.
- 1950 திருக்குறள் மூலம், அருணாசல முதலியார், சென்னை
- 1950 திருக்குறள், வி. முனுசாமி, திருக்குறள் அச்சகம், கடலூர்.
- 1950 திருக்குறள் மூலம் (ஆராய்ச்சிக்குறிப்புகளுடன்,) தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு, பொதிகைப் பதிப்பகம், கடலூர்.
- 1950 திருக்குறள், மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார், வாவிள்ள ராமசாமி சாஸ்துருலு அண்ட் சன்ஸ், சென்னை.
- 1951 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை.
- 1951 திருக்குறள் உரைவளம் பொருட்பால், ச. தண்டபாணி தேசிகர், தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, தருமபுரம்.
- 1951 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை. பகுதி 2, பட்டுச் சாமி ஓதுவார், பழநியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- 1952 திருக்குறள் உரைவளம் காமத்துப்பால், ச. தண்டபாணி தேசிகர், தருமபுர ஆதீன வெளியீடு, தருமபுரம்.

- 1952 திருக்குறள் தமிழ்மறை குறிப்புரையுடன், கே. எம். வேங்கட ராமையா, காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1952 திருக்குறள் மூலம், திருமயிலை திருவள்ளுவர் கோயில், சென்னை.
- 1952 திருக்குறள் காமத்துப்பால் உரை, மயிலை சிவமுத்து, அருட்பெருஞ்சோதி அச்சகம், சென்னை.
- 1952 திருக்குறள் நூற்பாயிரமும் விளக்கவுரையும், அர்ச்சுனனார், சுவரிசனமன்றம், சென்னை.
- 1952 திருக்குறள் மூலம், காசிமடம் வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1953 திருக்குறள் பொருட்பால் உரை, மயிலை சிவமுத்து, அருட்பெருஞ்சோதி அச்சகம், சென்னை.
- 1953 திருக்குறள் சிறப்புரை, பால்வண்ணன், ஸ்ரீமகள் கம்பெனி, சென்னை.
- 1953 திருக்குறள் வசனம், பாலுர் கண்ணப்ப முதலியார். ஒற்றுமை ஆபீஸ், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் உரைவிளக்கம், ஜி. வரதராஜன், திருவள்ளுவர் நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 1954 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, கஜபதி நாயகர், திருவள்ளுவர் ஆலயம், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் புதுஉரை, நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை, இன்பநிலையம், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் எளிய உரை, எம். இ. வீரபாகு பிள்ளை. ஒற்றுமை ஆபீஸ், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் விளக்கவுரை, வெள்ளைச்சாமி நாடார், சதானந்த அச்சகம், விருதுநகர்.
- 1954 திருக்குறள் விவேக விருத்தியுரை, பார்த்தன், தெய்வமகள் விலாச அச்சகம், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் மணி விளக்கவுரை பகுதி 3, பட்டுச்சாமி ஓதுவார். பழநியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- 1954 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1955 திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் மூலமும் மணக்குடவர் உரையும், இராஜ. சிவ சாம்பசிவ சர்மா, சென்னை.

- 1956 திருக்குறள் விளக்கவுரை, ஈக்காடு சபாபதி முதலியார், ஸ்ரீமகள் கம்பெனி, சென்னை.
- 1956 திருக்குறள் விரிவுரை, தொகுதி 1 பாயிரம், திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார், சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1956 வள்ளுவர் வாய்மொழியும் தெளிவுரையும், தி. விட்டில் பிளவர் கம்பெனி, சென்னை.
- 1957 திருக்குறள் உரைவேற்றுமை அறத்துப்பால், இரா. சாரங்கபாணி, செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி.
- 1957 திருக்குறள் விரிவுரை, தொகுதி 2—அறத்துப்பால் இல் வாழ்க்கை இயல், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார், சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை.
- 1957 திருக்குறள் உரைக்கொத்து அறத்துப்பால், தி. பட்டுச் சாமி ஓதுவார், காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1957 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சக்திகாரியாலயம், சென்னை
- 1958 திருக்குறள் உரைக்கொத்து காமத்துப்பால், தி. பட்டுச் சாமி ஓதுவார், திருப்பனந்தாள்.
- 1959 திருக்குறள் பொருள் விளக்கம், செ. ரெ. இராமசாமிப் பிள்ளை, சைவ சி. நூ. ப. கழகம், சென்னை.
- 1959 திருக்குறள் எளிய பொழிப்புரை, சி. இலக்குவனார் வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை.
- 1959 திருக்குறள் தெளிவுரை சுந்தர சண்முகனார், புதுச்சேரி
- 1959 திருக்குறள் பொருள் விளக்கம், சாமி சிதம்பரனார், ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை.
- 1959 திருக்குறள் உரைக்கொத்து பொருட்பால், தி. பட்டுச் சாமி ஓதுவார், காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1959 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, அழகுப்பதிப்பகம், காரைக்குடி.
- 1959 திருக்குறள் மூலம், வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை.
- 1960 திருக்குறள் எளிய உரை, அரசமணி, அருணோதயம் வெளியீடு, சென்னை.
- 1960 திருக்குறள் புதுஉரைச் சுருக்கம், நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை, கவிஞர் பதிப்பகம், கோயமுத்தூர்

- 1960 திருக்குறள் உரைவேற்றுமை பொருட்பால், இரா. சாரங்கபாணி, செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி.
- 1961 திருவள்ளுவ நாயனாரின் திருக்குறள் மூலமும் ஓர்பழைய வரையும் டாக்டர் உ. வே.சா நூல்நிலையம், சென்னை.
- 1962 திருக்குறள் பொருட்பால் உரை, வெ. கண்ணையன், கே. இராமநாதன் வெளியீடு, சென்னை.
- 1962 திருக்குறள் உரை, மு. ரா. கந்தசாமி பிள்ளை, விவேகாநந்தா அச்சகம், மதுரை.
- 1962 திருக்குறள் நயவுரை, மு. கோவிந்தசாமி, பாரிநிலையம், சென்னை.
- 1962 பொய்யாமொழிக்குப் பொழிப்புரை (திருக்குறள் தெளிவு திட்டில் பிளவர் கம்பெனி, சென்னை).
- 1962 திருக்குறள் அறத்துப்பால் - 150 உரை, வெ. கண்ணையன், கே. இராமநாதன் வெளியீடு, சென்னை.
- 1963 திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப்பதிப்பு கி. வா. ஜகந்நாதன், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்யாலயம். பெரிய நாயக்கன் பாளையம்.
- 1963 திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.
- 1964 திருக்குறள் உரைவேற்றுமை, காமத்துப்பால், இரா. சாரங்கபாணி, செல்வி பதிப்பகம், காரைக்குடி.
- 1964 திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, பழநியப்பா பிரதீஸ், சென்னை.
- 1965 திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாச்சாரியார், சென்னை.
- 1967 திருக்குறள் தெளிவான உரை, செந்துறை முத்து, வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- 1967 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை தொகுதி 1, கா. அப்பாத்துரை, அலமேலு நிலையம், சென்னை.
- 1968 திருக்குறள் - மாணவர் பதிப்பு, ரா. வே. ருத்திரப்பா, ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோவில்.
- 1968 திருக்குறள் இனிய எளிய உரை, மயிலை சிவமுத்து, மாணவர் மன்றம், சென்னை.

- 1968 திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்), ஆர் கன்னியப்ப நாயக்கர், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- 1968 முப்பது குறளின் மெய்ப்பொருள், அ. கு. ஆதித்தர், சாந்தி நூலகம், சென்னை.
- 1968 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை தொகுதி 2, கா அப்பாத்துரை, அலமேலு நிலையம், சென்னை.
- 1969 திருக்குறள் மரபுரை, ஞா. தேவதேயப்பாவாணர், நேசமணி பதிப்பகம், காட்டுப்பாடி.
- 1969 வள்ளுவர் தெள்ளுரை, ச சாம்பசிவம், மதுரைத்திருவள்ளுவர் கழகம், மதுரை.
- 1970 திருக்குறள் பாட்டும் கருத்தும், கோ. சங்கராசன், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிலையம், சென்னை.
- 1970 திருவள்ளுவர் கருத்துரை, கு. சிவமணி சிவாநிலையம், தஞ்சாவூர்.
- 1970 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை தொகுதி 3, கா. அப்பாத்துரை, அலமேலு நிலையம், சென்னை.
- 1971 திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை, தொகுதி 4, கா. அப்பாத்துரை, அலமேலு நிலையம், சென்னை.
- 1971 திருக்குறள் மூலம், காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.
- 1971 திருக்குறள் அறத்துப்பால் மூலமும் சிற்றுரையும், காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1973 திருக்குறள் கோனார் பொன்னுரை, ஐயம் பெருமாள் கோனார், பழநியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
- 1973 திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை, காசிமட வெளியீடு, திருப்பனந்தாள்.
- 1976 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, புலியூர்க்கேசிகன், பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை.
- 1980 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, நுண்பொருள்மாலை, இ. சுந்தரமூர்த்தி, தேன்மொழி நூலகம், வெள்ளலூர்.
- 1981 திருக்குறள் உரைத்திறன், கு. சுந்தரமூர்த்தி, திருப்பனந்தாள்.
- 1981 திருக்குறள் உரைக்களஞ்சியம்-பாயிரவியல் ச. தண்டபாணி தேசிகர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.
- 1983 உலகப்பொதுமறை : திருக்குறள் விளக்கம் திருக்குறளார் ஷ. முனிசாமி, திருமகள் நிலையம், சென்னை.
- 1983 தினம் ஒருகுறள் : விளக்கவுரை, பி. சி. கணேசன், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.

யெருளகரஃதி

அகத்திணை இயல் 196
 அகநானூறு 22, 44, 48
 அச்சஉபதை 169
 அடியார்க்கு நல்லார் 34
 அடைவு - உரைநெறி 127
 அணியிலக்கணச் செய்திகள்
 174
 அணியிலக்கணம் 183 184
 220
 அதிகன் 141
 அதிகார அடைவு 126
 அதிகாரத் தோற்றுவாய் 117
 அதிகாரத் தோற்றுவாய்
 விளக்க அடைவு 118-124
 அதிகாரப் பொருள் 201
 அப்பாத்துரையார் கா., 34,
 212
 அமைச்சர் 77
 அமைச்சு 67, 75
 அவாய் நிலை 132, 218
 அவிச்சை 91
 அர்த்த சாஸ்திரம் 108, 168
 அரசியல் 73
 அரசின் பொருள் வாழ்வு 83
 அரசுக்குவரும்பொருள்கள் 84
 அரவிந்தன் மு. வை. 34, 35
 அரிஸ்டாட்டில் 107, 73
 அருணாசலம் அ. 109
 அருணாசலம் டாக்டர்,
 பி. 112
 அருணாசலம், மு. 34, 36, 37
 235
 அருத்தாபத்தி 93
 அருந்தொடர் நயம் 137
 அரும்பத உரையாசிரியர் 22
 அரும்பொருள் விளக்கம் 135
 அருளாளப் பெருமாள்
 கோயில் 32
 அருளுடைமை 202

அழகரடிகள் 152
 அளவை இயல் 92
 அளவை நூல் 72
 அளவை நூற்
 கூறுபாடுகள் 217
 அளவையின் இலக்கணம் 92
 அறஉபதை 168
 அறநூல்கள் 72
 அறிவுத் தெளிவு 164
 அறுத்தல் 97
 அன்மொழித் தொகை 181
 அனுமான அளவை 94
 ஆகமங்கள் 72, 94
 ஆகுபெயர் 178
 ஆததாயிகள் 67
 ஆமூர் நீலகங்கரையர் 32
 ஆயுள் வேதம் 95
 ஆருகதநெறி 89
 ஆறுமுகநாவலர் 39, 187
 ஆறுமுகம். K. 187
 ஆஸ்டின் வாரன் 112
 இசரயேல் டாக்டர் மோ 187
 இசை 102
 இடைச் சொல் 179, 180
 இந்திரன் 141
 இயல் விளக்கம் 115
 இயற்றுவான் வகை
 நான்கு 99
 இயைபு கூறப்படாமை 126
 இரங்கேச வெண்பா 36
 இராகவலு நாயுடு 40
 இராகவையக் கார், மு. 36, 37
 432
 இராமாநுச கவிராயர் 38
 இராமாநுசர் 24
 இராமாயணம் 54
 இராவணன் 193
 இலக்கண உரை 173
 இலக்கண ஊன்றுகோல் 177

- இலக்கணக் குறிப்பு 48, 219
 இலக்கண நுட்பம் 126
 இலக்கணநூல்கள் 60, 173, 215
 இலக்கண நோக்கு 172
 இலக்கணப் புலமை 219
 இலக்கியத் திறனாய்வு
 நோக்கு 159
 இருமொழிப் புலமை 44
 இளங்கோ அடிகள் 54
 இளம் பூரணர் 101
 இறைமாட்சி 74
 இறையனார் களவியல்
 22, 23, 196
 இறையனாரகப் பொருள்
 உரை 20, 21, 25, 35, 61,
 106, 174
 இறையனாரகப்பொருள்
 மேற்கோள் 63
 இனப உபதை 158
 இன்ப நூல் 73
 ஈதிவாதைகள் 68
 உத்தவாச்சாரியா மதம் 193
 உதிரங்கணைதல் 97
 உபதேச மொழிப்பொருள் 91
 உபதை 67
 உபாயம் 79
 உமாபதி சிவம் 30
 உமாபதி சிவாச்சாரியர் 37
 உருபுமயக்கம் 47
 உரைத்தொடக்கம் 115
 உரை நடையின்
 ஊற்றிடம் 22
 உரைநடையின்தொன்மை 19
 உரைப்பாட்டு மடை 22
 உரைப்பாயிரம் 115
 உரைப் பெருமை 215
 உரை முயற்சி 24
 உரையாசிரியர்கள் 20
 உரையாசிரியர்களின் இயல்
 பாடு 197
 உரையாசிரியர் காலம் 23
 உரையிடைபட்ட பாட்டு
 டைச் செய்யுள் 22
 உரையின் வரலாறு 19
 உரையின் வாய்மொழி
 வரலாறு 20
 உரை வரலாறும் பரிமேலழ
 கரும் 17-40
 உரைவரையறையும்
 வகைகளும் 25
 உரை வேறுபாடு 205
 உல்கு பொருள் 85
 உவம அளவை 94
 உவமை விளக்கம் 139
 உள்ளுறை 139
 உளவாக்கல் 83
 உளவியல் 100
 உற்றவன் வகை நான்கு 98
 உறுப்பு நெறிப்படுத்திய
 ஆய்வு 129
 எச்சங்கள் 179
 எண்வகை யோகங்கள் 91
 எலியட் டி. எஸ் 151
 எழுத்து 174
 ஏரம்பம் 60, 72
 ஏற்புடைக் கடவுள்
 வாழ்த்து 87
 ஐங்குறு நூறு 21
 ஐயம் 111
 ஒக்கூர் 29
 ஒக்கைக் காவலன் 29
 ஒப்பாய்வு 151, 191
 ஒற்று 77
 ஒறுத்தல் 80
 ஒளவை 141
 கட்டியங்காரன் 53, 141
 கதிரேசன்செட்டியார், மு. 109
 கந்தசாமி பிள்ளை 39
 கம்பராமாயணம் 105
 கருணானந்த சுவாமிகள் 39

கருத்து 94.
 கருத்துத் தொகுப்பு 218
 கருத்துத் தொகுப்புரை 127
 கருத்து வகைமை 128
 கருதலளவை 93
 கல்கி 112
 கல்விப்புலமை 43
 கல்வியியல் 69
 கல்வியின் இலக்கணம் 70
 கல்வியின் சிறப்பு 71
 கல்வியின் பயன் 70
 கவித்தொகை 44, 45, 47
 104
 கற்கும் நெறி 70
 காசிமடம் 38
 காஞ்சி 30
 காஞ்சிபுரம் 28, 32
 காட்சி 94
 காத்தல் 83
 காப்பியங்கள் 51, 215
 காமத்துப்பால் 201
 காமாட்சி சீனிவாசன் 112
 காமாந்தகம் 187
 காலிங்கர் 149, 194, 197, 198
 காவற்பணி 78
 கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் 215
 கீழ் ஈரால் 29
 குப்புசாமி நாயுடு.
 இட்டா 39
 குழந்தை, புலவர் 34
 குறட்பாவைப்பு முறை 129
 குறள் உரையில் குறள்
 மேற்கோள் 151, 169
 குறிப்புரை 21
 குறுந்தொகை 44, 45, 49, 105
 கூத்துக்கலை 102
 கூற்றுநிலை 127
 கேள்வி 71
 கேள்விச் செல்வம் 20
 கேள்வியின் இயல்பு 71

கொடுத்தல் 80
 கொள்கைவழித் திறனாய்வு,
 159, 160
 கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர்,
 வை மு. 107, 153, 154
 கோவிந்தசாமி, மு. 212
 கௌடில்யர் மதம் 193
 சங்க இலக்கியங்கள் 23, 162
 சங்கத் தொகை நூல்கள் 21
 சங்க நூல்கள் 215
 சங்கரர் 24
 சச்சந்தன் 193
 சஞ்சிவி, ந. 35
 சடங்குகள் 77
 சண்முக சுந்தரம்
 டாக்டர், வே. 110
 சண்முகம் பிள்ளை, மு. 154
 சமயங்களின் ஒத்த இயல்பு
 89
 சமய நூல்கள் 58, 72, 215
 சமயப் பொதுமை 92
 சமயமும் மெய்ப்பொருளி
 யலும் 87
 சரவணப் பெருமானையர்
 38, 246
 சனமேசயன் 193
 சாங்கிய நூல் 72
 சாங்கியம் 88
 சாசனக்கவி சரிதம் 28, 36,
 37, 38
 சாமிநாதையர் உ. வே
 104, 186
 சாரங்கபாணி, இரா. 212
 சித்தியார் 30
 சிருங்காரப் பிரகாசம் 30
 சிலப்பதிகாரம் 21, 22, 35
 51, 53, 105, 216
 சிலேத்துமப் பகுதி 97
 சிவசிவ வெண்பா 36
 சிவஞான சித்தியார் 110

சிறப்பை விளக்கல் 165
 சிறுபாணாற்றுப்படை 154
 சிவசுந்தாமணி 51-53, 105,
 110, 216
 சீனிவாச ஸ்ரதன், டி. 152
 சுக்கிரர் மதம் 193
 சுக்கிலத் திருநீனம் 91
 சுகாததியர் 40
 சுந்தரமதி குளோறியா 112
 சுந்தர முதலியார் 40
 சுந்தரமூர்த்தி, இ. 187
 சுப்பிரமணிய ஐயர்
 ஏ.வி. 35
 சுப்பிரமணியபிள்ளை,
 கா. சு. 36
 சுப்பிரமணியன் டாக்டர்,
 ச. வே. 38
 சுப்பிரமணியன் டாக்டர்,
 சோ. 107
 சுருக்கக் குறிப்பு 248
 சுருங்கிய யாப்பு 131
 சுவைக்கும் திறனைப்
 பெருக்கல் 166
 செவ்வநாயகம், வி. 35
 சேக்கிழார் 31
 சேர சோழ பாண்டியர் 141
 சேனாவரையர் 30, 31
 சொல் 175
 சொல் நிலை 65
 சொல்லதிகாரம் 63
 சொல்லிலக்கணம் 219
 சொல்வருவித்தல் 130
 சொற்பொருட் பின்வரு
 நிலையணி 56
 சொற்பொருள் ஆய்வு 208
 சொன்னால் 72
 சோமேசர் முதுமொழி
 வெண்பா 36
 தண்டபாணி தேசிகர், ச.
 109

தத்துவ ஞானம் 66
 தமிழ் நெடுங் கணக்கு முறை
 129
 தமிழ்ப் புலமை 44
 தமிழாய்வு 35
 தருக்க சங்கிரகம் 93
 தருமத் தியானம் 89
 தமிழஞ்சி 62
 தாமோதரன் டாக்டர், அ.
 104, 156
 தாற்பரியம் 133
 திரிகடுகம் 57, 106,
 திருக்குறள் உரைகள் 27
 திருக்குறள் நுண்பொருள்
 மாலை 33
 திருக்குறள் பரிமேலழகர்
 பதிப்புகள் 34
 திருக்கோவையார் 59, 106
 திருத்தொண்டர் புராணம் 30
 திருநாவுக்கரசு, க. த. 35
 திருநெல்வேலி 29
 திருமால் 59
 திருமுருகாற்றுப்படை 33
 திருமுருகாற்றுப்படை
 உரைக்கொத்து 38
 திருமேனி இரத்தினகவிராயர்
 33
 திருவரங்கத்தந்தாதி 153
 திருவள்ளுவ மாலை 104
 திருவாசகம் 30
 திருவாய்மொழி 33, 58, 59,
 108, 160
 திருவுடைமன்னர் 59
 திறனாய்வின் சிலகூறுகளும்
 பரிமேலழகரும் 163
 திறனாய்வின் வகைகள் 159
 திறனாய்வுப் போக்கு 219
 தீர்ப்பான் வகைநான்கு 98
 துரியோதனன் 193
 துரோணாச்சாரியார் மதம்
 193

துறவு 90
 தூது 81
 தேசிகர் 91
 தேவநேயப் பாவாணர் 212
 தொகுத்தல் 83
 தொகை 180
 தொண்டைமண்டல சதகம் 28, 36
 தொல்காப்பியம் 19, 30, 35, 61, 62, 104, 112, 162, 179, 186,
 தொல்காப்பியர் 22, 25, 196
 தக்கிரர் 22, 23
 தச்சினார்க்கினியர் 29, 31, 34
 நடராஜன் டாக்டர். பா. 106
 நம்பியகப்பொருள் 25, 35
 நம்மாழ்வார் 33
 நற்றிணை 44, 45, 58, 105
 நன்னூல் 35
 நாமக்கல் கவிஞர் 33
 நாலடியார் 35, 53, 56, 106, 216
 நான்காம் திருமொழி 153
 நான்மணிக்கடிகை 56, 106
 நிதானம் 97
 நிலவரி 85
 நூலாசிரியர் 147
 நூழிலாட்டு 62
 நூற்பயிற்சி 127
 நெடுநல்வாடை 44, 45, 50, 105
 நெடுமொழிவஞ்சி 62
 பகுப்பாய்வு 161, 170
 பகைவர்க்கம் 67
 பட்டினப்பாலை 44, 45 49, 105, 109
 படிமுறை மனவளர்ச்சி 129
 பண் 103
 பண்கள் 102
 பண்டிதர் சுவரிராயர் 36
 பண்புத் தொகை 181
 ப. உ-30,

பண்புவமை 59
 பத்துவகை அழகு 25
 பதிற்றுப் பத்து 21, 44, 45, 51, 105
 பரகீயம் 66
 பரமசிவானந்தம் தி. அ. மு. 35
 பரிதியார் 192
 பரிப்பெருமாள் 149, 193, 194, 198
 பரிபாடல் 21, 31, 33, 38, 44, 45, 50, 105, 154
 பரிமேலழகர் உரை அகராதி 247-431
 பரிமேலழகர் உரையுட்புகளுள் சிறப்புநெறி 157-188
 பொதுநெறி 113-156
 உவமை விளக்கம் அகர நிரல் 143-144
 எடுத்தாண்ட நூல்கள் 221-234
 பரிமேலழகர் நினைவரவயம் 29
 பரிமேலழகரின் அருஞ்சொல் விளக்கம் 236-245
 உரைப்பெருமை 213-246
 உரைநூல்கள் 33
 சமயம் 32
 பத்துறைப்புவமை 41 112
 வரலாறு 28 34
 பரிமேலழகரும் சங்கநூல் களும் 44
 பரிமேலழகரும் பிற உரையாசிரியர்களும் ஓர் ஒப்பாய்வு 189-212
 பரிமேலழகரைப் பற்றிய ஆய்வுகள் 33
 பத்துறையறிவு 43
 பவணந்தியார் 31
 பழமொழி 57, 106, 153
 பழமொழி உவமைகள் 139

பழநியப்ப பிள்ளை, தி.பொ.

212

பாடபேதம் காட்டல் 144

பாட வேறுபாடு 210

பாடற்றொழில் 103

பாண்டிநாடு 30

பாற்பாகுபாடு 155

பாலின் தோற்றுவாய் 195

பாவாணர் 34

பித்தப்பகுதி 97

பித்தம் 111

பிறர் உரை 169

பிறர் உரைமறுப்பும் ஏற்பும் 145, 139

பிறநெறிகள் 151

பிறிதுமொழிதலணி 139

புராணச் செய்தி 141

புரோகிதர் 77

புறத்திணை இலக்கணம் 220

புறநானூறு 22, 44 45, 54,

104, 107, 108, 158 185

புறப்பொருள் 182

புறப்பொருள் வெண்பா

மாலை 61, 106, 174, 187

புஷ்பரதச் செட்டியார் 39

பெயரடை 177

பெரிய கருப்பன், டாக்டர்

இராம். 152

பெரியபுராணம் 31

பெரியாரைத் துணைக்

கோடல் 76

பெருங்கதை 108

பெருந்திரட்டு 29, 36, 107

பெரும்பாணாற்றுப்படை 109

பேராசிரியர் 18

பொதுநெறி 115

பொருட்பால் 200

பொருநராற்றுப்படை 44, 45;

51, 105

பொருள் உபதை 168

பொருள் நிலை 65

பொருள் நூல்கள் 72

பொருள் விளக்கம் 124

பொருளியல் 81

பொருளிலக்கணம் 220

பொருளின் சிறப்பு 82

பொழிப்புரை 22

பொன்னுசாமி முதலியார் 39

போச்சராசன் 30, 68, 72, 216

போர்ப்பணி 78

மகாதேவன் டாக்டர்,

டி. எம். பி 110

மணக்குடவர் 149, 191,

மணிப்பிரவாள உரைகள் 24

மணிமேகலை 51, 52, 54,

105, 108, 111

மதுரை 29

மயிலைநாதர் 20, 22

மயேச்சுரர் மதம் 193

மரபியல் 19

மரபு உவமைகள் 140

மரபுநிலை 68

மருத்துவ இயல் 95

மருத்துவ முறைகள் 97

மருந்தின் வகை நான்கு 99

மருந்தினுடைய கூறுகள் 97

மனுநீதிச்சோழன் 53

மனுமுதலிய நூல்கள் 65

மாணிக்கம் டாக்டர் வ. சுப.

104, 212

மாந்தரஞ்சேரல் இரும்

பொறை 172

மீட்சி இயக்கம் 23

மீனாட்சிசுந்தரம் டாக்டர்

கா. 155 186

மீனாட்சிசுந்தரன், தெ.

பொ. 109

முத்தொள்ளாயிரம் 60, 106

முருகரத்தனம் டாக்டர் தி.

108, 109

முருகவேள் ந. ரா., 110, 111

- முருகியல் திறனாய்வு 159, 160
 முருகேச முதலியார் 174, 187, 188
 முருகேச முதலியார் பதிப்பு 188
 முருகேசர் முதுமொழி வெண்பா 36
 முன்பின் அதிகார இயைபு 125
 முன்னொடுபின் மலையாமை காட்டல் 149
 மூவகை அளவை 93
 மெய்ந்நூல்கள் 72
 மேற்கோள் விளங்காப் பாடல்கள் 64, 215, 235
 மொழியின் வரலாறு 19
 மௌலம் 68
 யாக்கை நொய்ம்மை 96
 யாப்பருங்கல விருத்தி 25
 யாப்பருங்கல விருத்தியுரை 35
 ரெனிவெல்லாக் 114
 லாயிட்டக்லஸ் 112
 வகுத்தல் 86
 வடமலை வெண்பா 36
 வடமொழி இலக்கியங்கள் 216
 வடமொழிச் சார்பு 66
 வடமொழிப் புலமை 64
 வடமொழி மரபுகள் 68
 வடிவேலு செட்டியார், கோ. 110, 111
 வண்ணம் 103
 வரதராசனார், மு. 35. 212
 வளையாபதி 55, 105
 வாத்தியாயனம் 107, 196
 வாதப் பகுதி 97
 வாதம் 111
 வார்த்தா சாஸ்திரம் 85
 வாற்சானியம் 193
 விசய கோபாலன் 32
 விடுத்தல் 83
 விதப்புக் கிளவி 133, 218
 விதிமுறைத் திறனாய்வு 159, 160
 வியங்கோள் 178
 வியாதர் மதம் 193
 விருத்திரத்னாவலி 93
 விளக்க நிலை வகை 125
 விளக்கமுறைத் திறனாய்வு 159, 160
 விளக்கவுரை 22
 வினாப்பெயர் 177
 வினைச்சொல் 178
 வினைத் தொகைகள் 181
 வீராசாமிடாக்டர்தா.வே. 105
 வீராசாமிப் பிள்ளை, எம். 39
 வேங்கடேசன், க. 112
 வேதகிரி முதலியார் 38, 39
 வேளாளர் 112
 வேற்றுமைத்தொகை 181, 219
 வேற்றுமை மயக்கம் 182
 வேறுபடுத்தல் 80
 வைசேடிக நெறி 89
 வைசேடிகர் 110
 வையாபுரிப் பிள்ளை ச. 35, 152
 Atlekar, A. S. 107
 Eliot, T. S. 186
 Encyclopaedia Britannica 110
 Ghoshal, U. N. 108
 Gnanamuthy, Dr. T. E. 105
 Helen Gardner 186
 Kamil Zvelebil, Dr. 35
 Kane P. V. 107
 Kangle R. P. 107
 LLOYD C Douglass 112
 Lyon, P. H. B. 187
 Marshall, Alfred, 109
 Palaniswamy, Prof. A. 108
 Pillai K. K. 112
 Sastri K. A. N. 35
 Tamilian Antiquary 36
 Waison George 186

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
21	2	நக்கீரானரால்	நக்கீரனாரால்
26	17	வழுஉச்	வழுஉச்
	32	கொனல்	கொளல்
28	8	நிறளுக்கு	குறளுக்கு
30	11	ஐந்து	ஐந்து
31	10	படைக்கலல்	படைக்கலன்
36	13	13 ஆம்	13ஆம் நா,
39	17	பிரபாசர்	பிரபாகர்
	21	கவிரஞ்சனி	கவிரஞ்சனி
48	பக்கத்தலைப்பு	உரைத்தி	உரைத்திறன்
53	பக்கத் தலைப்பு	பல்துறை புலமை	பல்துறைப் புலமை
72	21	அறல் நூகள்	அறநூல்கள்
73	23	Poltiical	Political
	25	விரித்த	விரிந்த
74	18	மன்னாள்	மண்ணாள்
87	5	சமயமும் பொருளியலும்	சமயமும் மெய்ப் பெருளியலும்
	15	வதுத்தக்	தத்துவக்
91	பக்கத்தலைப்பு	பரிமேலழகர்	பரிமேலழகரின்
93	29	அளவையியல்	அளவையியல்
94	7	போன்றா தாயினுந்	போன்றாரா யினுந்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
98	4,5	உழைச்செல்லான்	உழைச்செல்வான்
109	18	பாணாற்றுப்படை	பெரும்பாணாற்றுப்படை
112	16	சமுதய	சமுதாயம்
126	தலைப்பு	பரிமேலழகர்	பரிமேலழகர்
159	25	Criicism	Criticizm
160	20	உரைத்து	உரைத்து
168	19	(50)	(501)
169	6	கொள்வான்	கொல்வான்
	26	578 ம்	578 ஆம்
170	3	உள்ளினும்	உள்ளினும்
175	22	அறிகிறாம்	அறிகிறோம்
176	15	(147	(147)
	28	607)	(607)
179	9	வருஉம்	வருஉம்
	33	திருக்குறளுக்குப்	திருக்குறளுக்குப்
181	24	(60)	(63)
201	16	முன்னடைவில்	முன்னடைவின்
202	17	என்பவனவற்றால்	என்பனவற்றால்
203	8	வைத்த	வைத்து
208	23	அடைய	அடையை
217	23	மருந்துவத்துறை	மருந்துவத்துறை
225	9	சிறார்	சிறார்
227	6	தாழ்துனி	தாழ்துனி
243	17	முதலாய	முதலாய
432	1	கடவுள் துணை	கடவுள் துணை

ஆசிரியரின் பிறநூல்கள் பற்றிய மதிப்புரைகள்

தீருக்குறள் அணிநலம்

... It is a very instructive and useful work discussing in detail the various 'alankaras' under the three broad headings The appendices on the participles of comparison (Uvama Urubugal) and development of figures of speech in Tamil are very informative and useful. On the whole this is a very learned and objective treatise on the figures of speech in Tirukkural and the author deserves our kudos for his fine effort.

Indian Express 30—10—1971

... This is a useful contribution.

Hindu 2—6—1972

—ஓன்றே முக்கால் அடியிலான குறளை அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் பிரித்து ஆராய்ந்து தமிழ்த்தாயின் தலைசிறந்த அணியாகிய இந்தப் பொய்யாமொழியில் அணிநலன் எவ்வாறு பொதிந்து கிடக்கின்றது என்பதை இந்நூலில் திறம்பட ஆசிரியர் விளக்கியிருக்கின்றார்... இந்த ஆராய்ச்சி நூலின் தனிச் சிறப்பு, அணி இலக்கணத்தை நன்கு விளக்கியிருப்பதாகும்.

தினமணி 21—9—1972

சொல்வலை வேட்டுவர் வள்ளுவர்

அறிவியல் அணுகுமுறையும், நுணுகி நோக்கும் திறனும், சிந்தனைத் திறனும், நடுநிலை நோக்கும், தொகைவகைச் சிறப்பும் உடைய இந்நூல் இலக்கிய உலகில் ஒரு புதுமுயற்சியும் நன்முயற்சியுமாகும்.

புலமை 24—4—1977

This is highly informative and enlightening work

Sunday Standard

நடையியல் அறிமுகம்

நடையியல் தமிழுக்குப் புதியதுறை, டாக்டர் இ. சுந்தர மூர்த்தி பழந்தமிழ் நூல்களில் மூழ்கி இக்கால நடையியல் நூல்

களை நன்கு கற்றுத் தமிழ்ப் பின்னணிக்கேற்பத் தம் நூலைப் படைத்துள்ளார் — புதிதாக வளர வேண்டிய தமிழ் நடையியல் ஆய்வுக்கு இந்நூல் முன்னோடியாக விளங்குகிறது.

தமிழியல் JOTS டிசம்பர் 1979

“ உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப என்று புகன்ற தொல்காப்பியரிருந்து நம் தலைமுறையில் நம்முடன் வாழ்ந்த டாக்டர் மு. வ அவர்கள் கருத்துவரை தமிழ்நடையின் தோற்றம், மாற்றம், ஏற்றம் முதலியவற்றை இந்த நூல் அலசி ஆராய்கின்றது. தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் தரும் நடை விளக்கங்கள் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. நடையின் வகை, பொதுநிலை சிறப்புநிலை இரண்டிலும் நடையின் பிரிவுகள் தரப்பட்டுள்ளன

புதுச் சிந்தனையோடு எழுதப்பட்டுள்ள இதுபோன்ற புதுத் துறை நூல்களை ஆசிரியர் மேன்மேலும் படைப்பாராக.

தினமலர் 23—11—82

“ நடைபற்றிய ஆய்வில் ஆர்வம் மிகுந்த இந்நாளில் அத்துறையில் நடையைப் பற்றித் தனியொருநூல் வெளிவந்துள்ளது வரவேற்பதற்கும் பாராட்டுதற்கு முரியதாகும் ' நடையின் வகைகள் ' என்ற கட்டுரையில் ஆசிரியர் அறிவின் இருதிறன்கள் குறித்தும், நடைவேறுபடுதற்குரிய காரணம் குறித்தும், இவ்வாறு வேறுபடும் அறுவகை நடையைக் குறித்தும், அவை எவ்வாறு தமிழிலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதைக் குறித்தும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கியுள்ளமை அவர்தம் புலமையை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

ஆசிரியரின் இம்முயற்சி அரிய முயற்சி,

புலமை டிசம்பர் 1979

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை நுண்பொருள் மாலை

... தமிழ்ப்புலவர்களே கூட அறியாமல் இந்த இந்த நூலை முதன் முதலாகப் பதிப்பித்துத் தமிழுலகிற்கு அளித்த பெருமை டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தியைச் சார்கிறது.

பதிப்புத்துறைக்கு எடுத்துக் காட்டாகும் வகையில் நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது .. இந்த ஆய்வுரையில் சிக்கலுக்குரிய பல உண்மைகளை அஞ்சாமல் எடுத்துக் கூறியிருப்பது நேரிய உள்ளத்தையும் சான்றாண்மையையும் காட்டுகிறது —

தினமலர், 29—6—82

...இந்நூலை ஒருமுறை புரட்டிப் பார்ப்பவர் கூட, பதிப்பாசிரியரின் கடுமையான உழைப்பையும், ஆழ்ந்த புலமையையும்

ஆராய்ச்சித் திட்டனையும் எளிதில் உணர்வர். பதிப்பு முறையில் பயன்மிகு புதுமைப் போக்குகள் பளிச்சிடுகின்றன.

தமிழியல் டிசம்பர் 1980

உவமான சங்கிரகம்-அணியிலக்கண ஆராய்ச்சி

சங்ககாலம் முதல் இடைக்காலம் வரை எத்தனையோ உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மகளிரின் அவயவங்களுக்கு மட்டும் தரப்பட்ட உவமைகளைத் தொகுத்துச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் உவமான சங்கிரகம் என ஒருநூல் உருவாகியுள்ளது. இரத்தினச் சுருக்கம் என்ற நூலும் வேறுசில செய்திகளோடு இந்த உவமானங்களையே பேசுகின்றது.

இந்த இரண்டு நூல்களையும் சென்ற நூற்றாண்டில் ஆறுமுக நாவலர் சிறு பிரசுரமாக்கினார். அவருக்குப் பின் இந்த நுலை யாரும் வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தச் சிறு நூலோடும் மேலும் அதே பெயரில் உள்ள இரு நூல்களையும் தொகுத்து இந்நூல் உருவாகியுள்ளது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய அறுவகை இலக்கணம், பிரபந்தத் திரட்டு ஆகிய நூல்களில் உள்ள உவமானம் பற்றிய பகுதிகளும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தமிழ் ஆர்வலர்க்கும் ஆய்வாளர்க்கும் அரிய விருந்து.

தினமணி 29-10-'84

பாரதி நடைபயியல்

பாரதியின் படைப்புகள் நம்மை விழிப்படையச் செய்தது மட்டுமல்ல, வழிகாட்டியாகவும் விளங்கின. அவரது கவிதை நடை, உரைநடை, கடிதநடை எல்லாமே நாம் நிமிர்ந்து நடை போட உதவின. இவற்றை அலசி ஆராய்கிறார் இந்நூலாசிரியர்,

இந்நூல் ஐந்து இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் இயலில் பாரதியின் நடைபயியல் பற்றிய குறிப்பும், இரண்டாம் இயலில் பாரதியின் நடைபயியல் பற்றிய சிந்தனைகளும், மூன்று, நான்கு, ஐந்தாம் இயல்களில் கவிதை, உரைநடை, கடிதம் ஆகியவற்றின் நடைப்பாங்கும் அழகாகச் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

நல்ல தமிழில் நயம்படச் சொல்லும் ஆசிரியரின் திறம் நூல் முழுவதும் காணப்படுகிறது.

தினமணி 5-8-'85

● டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி, எம்.ஏ., புலவர், பி.எச்.டி., டிப்., மாநில வியல், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மொழித் துறையில் இணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்.

● 1969-ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் பணியாற்றும் இவர் அப் பல்கலைக்கழக வாயிலாகவும், பிற பதிப்பகங்கள் வாயிலாகவும் பதினெட்டு நூல்களுக்கு மேல் எழுதியும் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார்.

- திருக்குறள் அணிநலம் (1971) கல்கத்தா தேசிய நூலகத் தமிழ்ச் சுவடிகள் (1979), அல்லி கதை (1984) முதலாயின பல்கலைக் கழக வெளியீடுகளாகும்.
- நடையியல் அறிமுகம்(1977), பாரதி நடையியல்(1985), உவமான சங்கிரகம்; அணியிலக்கண ஆராய்ச்சி (1981) சொல்வலை வேட்டுவர் வள்ளுவர் (1976), வான்மறை வள்ளுவம் (1980), திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை நண்பொருள் மாலை (1980) முதலியவை இவருடைய வெளியீடுகளுள் சில.
- கல்வெட்டியல், தொல் பொருளியல், சுவடியியல், மானிட வியல் முதலான பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியும் பெற்றுள்ளார்.
- ஏறத்தாழ 26 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆசிரிய அனுபவமும் ஆராய்ச்சி அனுபவமும் வாய்க்கப் பெற்ற இவரின் அடுத்து வரும் வெளியீடுகளுள் சில : திருக்குறள் நடையியல், அணியிலக்கணக் கலைக் களஞ்சியம்.

Phone : 845712

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்
No. 15, சைடோஜி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை-600 005.

